

अथ श्रीमद्भागवतसप्तमस्कंधः प्रारभ्यते.

रुसिहावतार

श्रीगणेशायनमः स्वभक्तपक्षपातेन तद्विपक्षविदारणम् नृसिंहमद्रुतं वंदे परमानंदविग्रहम् १ ऊतिः पंचदशाध्यायैः सप्तमे वर्ण्यते ३
 धुना ऊतिश्च वासना प्रोक्ता तत्तत्कर्मानुसारिणी २ अशुभा च शुभा चेति द्विधा सा हेतुभेदतः अशुभामहतां कोपाच्छभामहदनुग्रहात् ३
 हरेर्द्वारपयोर्यद्द्विदिकुंठे वसतोऽपि चतुःसनरुषा विष्णुद्वेषाद्यशुभवासना ४ यथा च दैत्यगर्भेऽपि प्रज्ञादस्य सतः स्थिरा नारदानुग्रहा
 दासविष्णोः सद्भक्तिवासना ५ स्वभक्तं च सदा विष्णुर्द्विषंतमपिरक्षति तृतीयेऽप्यपवेदास्थावकरो दात्मसात्पुनः ६ अतो मनीषिणा
 यत्नः कार्यो महदनुग्रहे इत्येतदर्थं मूर्तीनामत्र लक्षणमुच्यते ७ तत्रादौ दशभिर्दैत्यतत्पुत्रमतिभेदतः महत्कोपानुकंपोत्थवासनाभे-
 द उच्यते ८ सद्वासनाचयुज्येत कर्मभिः शब्दचेतसः परैस्तपंचभिस्तस्मान्क्रियते धर्मनिर्णयः ९ तत्रतु प्रथमेऽध्याये हिरण्यकशिपोः

श्रीगणेशायनमः राजोवाच समः प्रियः स हृद्ग्रहणं भूतानां भगवान् स्वयम् इन्द्रस्यार्थे कथं दै-
 त्यानवधीद्विषमो यथा १ न ह्यस्यार्थः सरगणैः साक्षान्निःश्रेयसात्मनः नैवासरेभ्यो विद्वेषो नो द्वेगश्चागु-
 णस्य हि २ इति नः समहाभाग नारायण गुणान्प्रति संशयः समहान् जातस्तद्भवांश्छेत्तुमर्हति ३
 श्रीशुक उवाच साधुपृष्टं महाराज हरेश्चरितमद्रुतम् यत्र भागवत्माहात्म्यं भगवद्भक्तिवर्धनम् ४
 गीयते परमं पुण्यमृषिभिर्नारदादिभिः नत्वा कृष्णाय मुनये कथयिष्ये हरः कथाम् ५

सूते विष्णुभक्ते विरोधस्तु विप्रशापजर्दयते १० यदुक्तं पूर्वस्कंधांते हतपुत्रादितिः शक्रपाष्णिग्राहेण विष्णुना मन्युना शोकदीप्तेन ज्वलं-
 ती पर्यचिंतयदिति तच्छ्रुत्वा विस्मितः परीक्षितपृच्छति सम इति त्रिभिः न हि समस्य स हृद्ग्रहणं वैषम्यं नामास्ति न च प्रियस्य प्रीतिक-
 र्त्तुषु वैषम्यं युक्तमित्यर्थः १ किंच यस्य येः प्रयोजनं सिध्यति स तत्पक्षपाती भवति येभ्यो विभेति तान् द्वेषेण हंति न तु तदत्रास्तीत्याह
 न हीति निःश्रेयसं परमानंद एव आत्मा स्वरूपं यस्य असरेभ्यश्चो द्वेगः भयं नास्ति अतो विद्वेषोऽपि नास्ति तत्र हेतुः अगुणस्येति गु-
 णाधीनो प्रीतिद्वेषावित्यर्थः २ श्रीनारायणस्य गुणान् अनुग्रहनिग्रहादीन् प्रतिमे महान् संशयः तत्तत्संशयं छेत्तुमर्हति ३ यत्र भागव-
 तस्य प्रज्ञादस्य माहात्म्यं गीयत इति संबंधः ४ कृष्णाय व्यासाय कृष्णं मुनिं नत्वेत्यर्थः ५ ५ ५ ५ ५

यस्मात्प्रकृतेः परः अतो निर्गुणः अतएव अजः अव्यक्तः रागद्वेषादिनिमित्तभूतदेहेन्द्रियादिरहितः सोऽपि स्वमायागुणसत्त्वादिकमाविश्य अ
धिष्ठाय बाध्यान्प्रति यद्वा देवास्सराणां प्रति परस्परं बाध्यबाधकतातांगतः प्राप्तः तत्र हेतुर्जात इत्यर्थः ६ तत्र गुणानां स्वीयत्वे सति प्राकृत
पुरुषवद्विषयः स्यात् तत्तु नास्तीत्याह सत्वमिति ननु स्वेच्छया गुणाधिष्ठानेनापि पक्षपातवैषम्यं स्यादेव न तस्य कालकृतत्वादित्याह
न तेषामिति सार्धेन उल्लासो वृद्धिः ७ सत्वस्य जयकाले देवादीन् ऋषींश्चाभजत् तत्तद्देहं प्रविश्य वर्धयतीत्यर्थः रजसो जयकाले अस्स
रान् तमसो जयकाले यक्षरक्षांसि तस्य कालस्य अनुगुणः सन् ८ समस्यापि निमित्तभेदेन वैषम्ये दृष्टान्तः ज्योतिरादिव ज्योतिर्यथा का
ष्ठादिषु जलं यथा पात्रेषु आकाशो यथा घटादिषु अग्निर्यथा काष्ठसंयोगात् ह्रस्वदीर्घादिरूपः स्यात् तथा भगवान् नाना रूप आभाति न

निर्गुणोऽपि त्वजोऽव्यक्तो भगवान्प्रकृतेः परः स्वमायागुणमाविश्य बाध्यबाधकतांगतः ६ सत्त्वं रजस्तम इ
ति प्रकृतेर्नात्मनो गुणाः न तेषां युगपद्राजन् द्वास उल्लास एव वा ७ जयकाले तु सत्वस्य देवर्षीन् रजसोऽस्सरा
न् तमसो यक्षरक्षांसि तत्कालानुगुणोऽभजत् ८ ज्योतिरादिरिवाभाति संघातान्न विविच्यते विदंत्या-
त्मानमात्मस्थं मथित्वा कवयोंऽततः ९ यदा सिसृक्षुः पुर आत्मनः परो रजः सृजत्येष पृथक् स्वमायया स
त्वं विचित्रासु रिरं सरीश्वरः शयिष्यमाणः स्तम ईरयत्यसौ १० ६ ७ ८ ९ १०

नुतर्हित इह देवविवेकेन किं न प्रतीयते तत्राह संघातात् सरादिदेहात् न विविच्यते न पृथक् प्रतीयते तर्हितान् अभजतीति कुतो ज्ञायते तत्रा
ह विदंतीति आत्मानं जीवात्मानं कवयो निपुणाः मथित्वा कार्यदर्शनलिंगेन विचार्य जानंति अंततः स्वभावकालकर्मादिवाद निषेधेन
विदंतीति पाठे लाभोऽपि ज्ञानमेव अत्रापि ज्योतिरादिरिवेति द्रष्टव्यम् यथा सूर्यकांतादौ दाहदर्शनात् ज्योतिर्ज्ञायते यथा च गंधद
र्शनाद्वायुरित्यादि ९ तदेवं मायागुणवशेनैतद्द्वैषम्यं न स्वाभाविकमित्युक्तं तर्हि गुणपारतंत्र्यादनीश्वरत्वमाशंक्याह यदा आत्म
नो जीवस्य भोगाय पुरः शरीराणि परमेश्वरः सिसृक्षुः भवति तदा साम्येन स्थितं रजः पृथक् सृजति विचित्रासुतासु पूर्णैरिरं सः कीडि
तुमिच्छुः यदा तदा सत्त्वं पृथक् सृजति शयिष्यमाणः संहारिष्यन् यदा तदा तमः पृथक् ईरयति आधिक्यतां नयतीत्यर्थः १० ७

यदासि सृक्षरित्यादिनिर्देशात् प्रतीतं कालपारतन्त्र्यं वारयन् प्रधानपुरुषपारतन्त्र्यमपि वारयति कालमिति हेनरदेव अजः अजन्मा प्रधानपुं-
 भ्यां निमित्तभूताभ्यां सत्यकृत् अमोघकर्ता ईशः तयोः सहकारित्वेन आश्रयभूतम् चरंतं वर्तमानं कालं स्वयमेव सृजति स्वचेष्टारूपत्वा-
 त्कालस्य न तत्पारतन्त्र्यमित्यर्थः तथाऽपि प्रस्तुते किमायातंतत्राह यएष कालः स त्वमेधयति वर्धयति अतो हेतोः ईशिता स त्वप्रधानं स-
 रानीकं देवसमूहमेधयतीव तत्प्रत्यनीकान्सरान् सरप्रतिपक्षान् प्रमिणोति हिनस्ति चेत्पत्यः उरुप्रभूतं भवः कीर्तिर्यस्य सः काल-
 शक्तिक्षमि तगुणगतं वैषम्यमिह सन्निधिमात्रेण तदधिष्ठातरि स्फुरतीति प्रकरणार्थः ११ तदानीं तयोः न सुरपक्षपातेन बधः किंतु ब्रह्मशा-

कालं चरंतं सृजतीति आश्रयं प्रधानपुंभ्यां नरदेवसत्यकृत् यएष राजन् नपि काल ईशिता स त्वं सरानीकमि-
 वेधयत्यजः तत्प्रत्यनीकान्सरान् सरप्रियो रजस्तमस्कान् प्रमिणोत्युरुश्रवाः ११ अत्रैवोदाहृतः पूर्वमिति
 हासः सरर्षिणा प्रीत्या महाक्रतौ राजन् प्रच्छते जातशत्रवे १२ इत्थामहादुतं राजा राजसूये महाक्रतौ वासु-
 देवे भगवति सायुज्यं चेदिष्टुभजः १३ तत्रासीनं सरक्रयिं राजा पांडुः क्रतुः पप्रच्छ विस्मितमना सुनीनां शृ-
 ण्वतामिदम् १४ युधिष्ठिर उवाच अहो अत्यदुतं त्येत दुर्लभं कांतिनामपि वासुदेवे परेत त्वे प्राप्ति-
 श्रेयस्य विद्मः १५ एतद्देदितुमिच्छामः सर्व एव वयं मुने भगवन् निंदया वेनोद्विजैस्तमसि पातितः १६
 दमघोषस्ततः पापआरभ्य कलभाषणात् संप्रीत्य मर्षा गोविंदं दंतवक्त्रं दुर्मतिः १७ शपतोरसकृदिदं
 यद्ब्रह्म परमव्ययम् शिवत्रो न जातो जिह्वायां नांधं विविश तुस्तमः १८

येन आसुरीं योनिं प्राप्तयोः अनुग्रहार्थ एवेति वक्तुमिति हासमुपक्षिपति अत्रैवेति अत्र हेषादिरहितस्यापि देत्यवधेनारदेन इति हासः प्र-
 स्तावितः १२ चेदिष्टुभजः शिशुपालस्य १३ १४ एकांतभक्तानामपि दुर्लभा प्राप्तिर्विद्मो जातेत्येतददुतं हि १५ तस्य तु वेन वत् न-
 रकपात एवोचित इत्याह भगवन् निंदयेति तमसि नरके १६ दमघोषस्यस्ततः शिशुपालः कलभाषणात् कोमलभाषणमारभ्य संप्र-
 ति अधुनाऽपि अमर्षा क्रोधी मत्सरी च १७ शिवत्रः श्वेतकुष्ठम् १८

दुरवगाहं दुःप्रापं धामस्वरूपं यस्य तस्मिन् लयं सायुज्यमीयतु जग्मतुः अभूतस्यापि दंतवक्त्रलयस्य तज्जातकप्रामाण्येन सिद्धवन्निर्देशः १९ एतदद्भुततमं हि अतएतत्प्रतिमेमनोभ्राम्यति भगवान्सर्वज्ञ स्वमस्मत्कृपया ब्रूहि २० आभाष्य संबोध्यसी दंतिनिषीदंति अस्यामिति सत्समातस्याः सदः शृण्वंत्या कथाः प्राहेत्यन्वयः २१ अहो भगवन्निंदकस्य नरकपातेन भाव्यमिति वदत स्तवकोऽभिप्रायः भगवत्पीडाकरत्वेन वा तदभावेऽपि स्फुराणानादिवन्निषिद्धनिंदाचरणाद्वा तत्र तावद्देहाभिमानकृतनिंदादिनिमित्तत्वात् पीडादीनां भगवतश्च तदभावात् न पीडाशंकाः स्तीत्याह निंदनइति साद्धैस्त्रिभिः निंदनं दोषकीर्तनम् चक्षारस्तिरस्कारः निंदास्तुत्यादिज्ञानार्थं प्रधानपुरुषयोः अविवेकेन कलेवरं कल्पितं रचितम् २२ तदभिमानेन भूतानां यथा ममाहमिति वैषम्यं तत्कृतं हिंसा

कथं तस्मिन् भगवति दुरवगाहं धामनि पश्यतां सर्वलोकानां लयमीयतुरंजसा १९ एतद्भ्राम्यति मे बुद्धिर्दीर्घा चि रिव वायुना ब्रूत्येतदद्भुततमं भगवांस्तत्र कारणम् २० श्रीशुक उवाच राजस्तद्वच आकर्ण्य नारदो भगवान्क्रपिः तुष्टः प्राह तमाभाष्य शृण्वंत्यास्तत्सदः कथाः २१ नारद उवाच निंदनस्तव सत्कार न्यक्षारार्थं कलेवरम् प्रधानपरयो राजन् विवेकेन कल्पितम् २२ हिंसा तदभिमानेन दंडकारुष्ययो र्था वैषम्यमिह भूतानां ममाहमिति पार्थिव २३ यन्निबद्धोऽभिमानोऽयं तद्दुःखात्प्राणिनां वधः तथानयस्य कैवल्यादभिमानोऽखिलात्मनः परस्य दमकर्तुर्हि हिंसा केनास्य कल्प्यते २४ तस्माद्दैरानुबंधेन निवैरे ण भयेन वा स्नेहात्कामेन वा युज्यात् कथंचिन्नेक्षते पृथक् २५ यथा वैरानुबंधेन मर्त्यस्तन्मयतामियात् न तथा भक्तियोगेन इति मे निश्चितामतिः २६ दिक् च भवति तथानयस्येत्युत्तरेणान्वयः दंडस्ताडनं पाकृष्यं निंदातयोर्हेतुभूतयो

हिंसा पीडा च भवति २३ यस्मिन्निबद्धोऽयमभिमानस्तस्य देहस्य वधाद्धधश्च यथा तथा यस्याभिमानो नास्ति अतोऽस्य परमेश्वरस्य हिंसा केन हेतु नाकल्प्यते न केनापीति अभिमानाभावे हेतुः कैवल्यात् अद्वितीयत्वेनाभिमतव्याभावात् वैषम्याभावे हेतुः अखिलात्मनः सर्वात्मन इति तर्हि किमि हि हंति दैत्यान् तत्राह परस्येति दमकर्तुः हितार्थं दंडं करोतीत्यर्थः २४ यस्माद्भगवतो निंदादि कृतं वैषम्यं नास्ति तस्माद्येन केनाप्युपायेन ध्यायतस्तेनैव ध्या नेन निंदादि कृतपापस्यापि नाशात्सायुज्यं युक्तमित्याशयेनाह तस्मादिति सप्तभिः निवैरेण नास्ति वैरं केनापि यस्मिन् तेन भक्तियोगेनेत्यर्थः युज्या न्न इति शेषः २५ यस्मादेतैरप्युपायैर्भगवान्मर्तूणां मोक्षं दिशत्येव तेष्वपि वैरानुबंधः श्रेष्ठ इत्याह ययेति न तथा भक्तियोगेनापि २६

अत्र दृष्टान्तः कीदृशः पेशस्कृताभ्यमरेण संरंभोद्देशः भयं च स एव योगस्तेन तत्स्वरूपतां तेनैव शरीरेण विंदते २७ वैरेण या अनुचिंता चिंतनं तथैव
पूतः पाप्मायेषां ते तं प्राप्नुयति २८ तानाह कामादिति तदयं कामादिनिमित्तं पापं हित्वा उक्तं च गोप्यः कामादयात्कं सोद्देशाच्चैद्यादयो नृपाः संब
धाहृष्णयः स्नेहाद्ययं भक्त्या वयं विभोरिति २९ तर्हि वेनः किमिति नरके पातितः तीव्रध्यानाभावात्पापमेव तस्य फलितमित्याह कतमोऽपी
ति पुरुषं श्रीहरिं प्रति पुरुषे पुरुषस्य कामासम्भवात् द्वेषादिभिश्चिंतयतां पंचानां मध्ये वेनो नैकतमोऽपीत्युक्तम् ३० तदेवमिति हासप्रस्तावक
यामुक्त्वा श्रीकृष्णो शिशुपालस्य वैरानुबन्धे को हेतुरित्यपेक्षायां तमेवेति हासं वक्तुमाह मातृघरत्रये इति पदान् वैकुण्ठान् च्युतौ ३१ हरिदासौ अ

किदृशः पेशस्कृता रुद्धः कुड्यायां तमनुस्मरन् संरंभभययोगेन विंदते तत्स्वरूपताम् २७ एवं कृष्णो भगवति मा
यामनुजईश्वरे वैरेण पूतपाप्मानस्तमीयुरनुचितया २८ कामात्तदेषाद्गयात्स्नेहाद्यथा भक्त्येश्वरे मनः आवे
श्य तदयं हित्वा बहवस्तद्गतिंगताः २९ कतमोऽपि न वेनः स्यात्पंचानां पुरुषप्रति तस्मात्केनाप्युपायेन मनः कृ
ष्णो निवेशयेत् ३० मातृघरत्रये यो वश्वैद्यो दंतवक्त्रश्च पांडव पाषंदप्रवरौ विष्णोर्विप्रशापात्सदा च्युतौ ३१
युधिष्ठिर उवाच कीदृशः कस्य वाशापो हरिदासाभिर्मर्शनः अश्रद्धेय इवाभाति हरेरेकांतिनां भवः ३२ दे
हैन्द्रियास्कर्हानानां वैकुण्ठपुरवासिनाम् देहसंबन्धसंबन्धमेतदारब्धा तुमर्हसि ३३ नारद उवाच एक
दाब्रह्मणः पुत्रा विष्णोर्लोकं यदृच्छया सनंदनादयोजस्मश्चरंतो भुवनत्रयम् ३४ पंचषट्पायनाभ्यामाः पूर्वं
षामपि पूर्वजाः दिग्वाससः शिशून्मत्वा हास्यौतान्प्रत्यषेधताम् ३५ अशपत्कुपिता एव युवां वासनचाहयः
रजस्तमोभ्यां रहिते पादमूले मधुहिषः पापिष्ठा मासुरा योनिं बालिशौ यातमाश्वतः ३६

अभिभवात्तीति तथा कस्य शापः कीदृशो वा अश्रद्धेयः अनादरणीय इवाभाति असंभवात् यतो हरेर्भक्तानां तथाऽपि
वैकुण्ठवासिनां भवो जन्म इति यत् ३२ असंभवमेवाह जन्म हेतुभूतैः प्राकृतैर्देहैर्द्रियास्कर्हानानां शुद्धसत्त्वमयदेहानामित्यर्थः
प्राकृतदेहसंबन्धेन संबद्धम् एतदारब्धानमारब्धा तुमर्हसि ३३ ३४ कथं भूताः पंचषट्पायनाभ्यामाः निवर्षाणि येषां ते अर्भा बालाः
तद्ददाभायेषां ते पूर्वेषामरीच्यादीनामपि पूर्वजाः तेषां प्रथमं जाता दिग्वाससो दिगंबरा अतः शिशून्मत्वा ३५ वासमपि
नार्हयः कुतः पुनस्तत्सेवामिति चकारार्थः हे बालिशौ अतो हेतो आशुयातम् ३६ ७ ७ ७ ७ ७

वायुवयोस्त्रिभिर्जन्मभिः लोकायस्वस्थानप्राप्तये कल्पतांतावता अयंशापः समाप्यतामिति पुनः प्रोक्तावित्यर्थः ३७ ३८ धरोद्दारेनिमित्ते
तत्प्रतिपातीहृतः ३९ हिरण्यकशिपोर्वधेकारणं सूचयति हिरण्यकशिपुः पुत्रमिति ४० सर्वभूतानामात्मभूतम् कुतः सममनुस्यूतं ब्रह्मैव
पश्यतीति तन्मात्रम् अतः प्रशांतं द्वेषादिरहितम् अतएव भगवन्नेजसास्पृष्टं व्यासम् उद्यमैः शस्त्रास्त्रप्रहारादिभिः ४१ विश्रवसः सक्तौ ४२ न्य
हनत् हनवानित्यर्थः तर्हि तदेव कथनीयमित्युक्तं कं प्रत्याह रामवीर्यमिति ४३ हृष्णाचक्रेण हननं होययोस्तौ तयोः पापमेव हतं ननु तावि

एवंशप्तौ स्वभवनात्पतंतौ तैः हृषालुभिः प्रोक्तौ पुनर्जन्मभिर्वाग्भिर्मिलोकाय कल्पताम् ३७ जज्ञाते तौ दितेः पुत्रौ दैत्य
दानववन्दितौ हिरण्यकशिपुर्ज्येष्ठो हिरण्याक्षोऽनुजस्ततः ३८ हतो हिरण्यकशिपुर्हरिणा सिंह रूपिणा हिरण्याक्षो
धरोद्दारे विभ्रता सौकरं वपुः ३९ हिरण्यकशिपुः पुत्रप्रह्लादकेशवप्रियम् जिघांसरकरोन्मानायातनामृत्यु
दंतये ४० सर्वभूतात्मभूतं तं प्रशांतं समदर्शनम् भगवन्नेजसास्पृष्टं नाशकं हंतुमुद्यमैः ४१ ततस्तौ राक्षसा
जातौ केशिन्यां विश्रवस्सक्तौ रावणः कुंभकर्णश्च सर्वलोकोपतापनौ ४२ तत्रापिराघवो भूत्वान्यहनच्छाप
मुक्तये रामवीर्यं श्रोष्य सित्वं मार्कंडेयसुरवात्मनो ४३ तावेव क्षत्रियौ जातौ मातृधरात्मजा तव अधुना शा
पनिमुक्तौ हृष्णाचक्रहतां हसौ ४४ वैरानुबन्धतीव्रेण ध्यानेनान्युतसात्मताम् नीतौ पुनर्हरिः पार्श्वजगमतुर्वि
ष्णुपार्षदौ ४५ युधिष्ठिर उवाच विद्मोदयिते पुत्रे कथमासीन्महात्मनि ब्रह्मिणे भगवन्नेन प्रह्लादस्या
च्युतात्मता ४६ इति श्रीभगवते महापुराणे सप्तमस्कंधे प्रथमोऽध्यायः १ नारद उवाच आतयेवं वि
निहतं हरिणा क्रोडमूर्तिना हिरण्यकशिपू राजन्यर्थतप्यद्रुपाशका १ आह चेदं रुषाघूर्णः संदष्टदशनच्छदः
कोपोज्ज्वलद्ग्राचक्षुभ्यां निरीक्षन्धूम्रमंबरम् २ करालदंष्ट्राय हृष्ट्यादुःप्रेक्ष्यं भृकुटीमुखः शूलमुद्यम्य सद
सिदानवानिदमब्रवीत् ३ भो भो दानवदैते याहि मूर्धन्यक्षशंबर शतबाहो हयग्रीवनमुचेपाक इत्थल ४

त्यर्थः ४४ ४५ येन कारणेन प्रह्लादस्याच्युतात्मता अच्युतैकचित्तत्वं तदपि ब्रूहीति शेषः ४६ इति सप्तमे टीकायां प्रथमोऽध्यायः १ द्वितीये विष्णुरो
षेण लोकविप्राव्यदानवैः तद्धतत्वात् पुत्रादीनि तिहासैरसांलयत् १ भगवद्द्वेषेऽपि कारणमित्याशयेनाह आतरीत्यादिना एवं पक्षपातेन इन्द्रस्य हित
मिच्छता १ कोपेन उत्तमतिशयेन ज्वलद्ग्राम् कोपाग्निधूमेनैव धूम्रमंबरं निरीक्षमाणः २ करालदंष्ट्राभिर्युक्तया हृष्ट्यादुःप्रेक्ष्यं भृकुटीयुक्तं मुखं यत्प

५. समेनापि उपधावनैर्भजने निर्मितभूतैः पार्थिग्राहेण सता मे भ्राताहतः ६. एवं त्यक्तः स्वभावः समत्वं येन तस्य घृणेः शृद्धते जो मयस्यापि मायया वनौकसः वराहरूपस्य सतः अस्थिरात्मनः अव्यवस्थितचित्तस्य कुतः यो यो भजति तं तं भजमानस्य अनुसरतः ७. तस्य हृष्णास्य रुधिरेण यावत्तर्पयिष्यामि तावद्युपभुवंयातेति तृतीयेनान्वयः ८. ननु देवैस्तद्वधः कारितः अतस्ते किं न हन्यंते तत्राह तस्मिन् हरो कूटे कपटे अहिते प्रतिपक्षे कूट मोहितं यस्येति वा नष्टे अदृष्टे सति देवैः स्वयमेव शक्यंति नाशं यास्यंति कुतः विष्णुरेव प्राणो येषां ते यथा हृत्तमूले वृक्षे शाखाः स्वयंशुष्यंति तद्वत् ९. तपो यज्ञादियुक्तान् सूदयध्वंघातयत १०. ननु तैः किमपराद्धं तत्राह विष्णुरिति हि जानां क्रिया अनुष्ठानं मूलं यस्य सः यतोऽसौ यज्ञः धर्ममयश्च

विप्रचित्ते मम वचः पुलोमनूशकुनादयः शृणुतानंतरं सर्वे क्रियतामाश्रमाचिरम् ५. सपत्नैर्घातितः कूटैर्भ्राता मे दयितः सत्तु पार्थिग्राहेण हरिणा समेनाप्युपधावनैः ६. तस्य त्यक्तस्वभावस्य घृणेर्मायावनौकसः भजंतं भजमानस्य बालस्य वा स्थिरात्मनः ७. मच्छूलमिन्नग्रीवस्य भूरिणारुधिरेण वै रुधिरप्रियं तर्पयिष्ये भ्रातरं मे गत व्यथः ८. तस्मिन्कूटेऽहितेनष्टे हृत्तमूले वनस्पतौ विटपा इव शक्यंति विष्णुप्राणादिवौकसः ९. तावद्यातभुवंयु यं विप्रक्षत्रसमैधिताम् सूदयध्वं तपो यज्ञस्याध्यायव्रतदानिनः १०. विष्णुर्हि जक्रियामूलो यज्ञो धर्ममयः पुमान् देवर्षिपितृभूतानां धर्मस्य च परायणम् ११. यत्र यत्र हि जागावो वेदावर्णाश्रमाः क्रियोः तं ते जनपदयात संदीपयत वृश्चत १२. इति ते भर्तृनिर्देशमादाय शिरसा हताः तथा प्रजानो कदनं विदधुः कदुन प्रियाः १३. पुरग्रा मव्रजोद्यानक्षेत्राणामाश्रमाकरान् खेटखवटघोषांश्च दददुः पत्तनानि च १४. केचित्खनित्रैर्विभिदुः सन्तुष्टा कारगोपुरान् आजीव्यांश्चिच्छिदुर्वृक्षान् केचित्परशुपाणयः प्रादहंछुरणान्यन्ये प्रजानां ज्वलितोत्सुकैः १५.

देवादीनां परायणं परम आश्रयः अतो यज्ञरूपस्य विष्णोर्मूलत्वान्मामनादत्यतदाश्रयणाच्चेतेव ध्याइति भावः ११. तस्मात्परमं मंत्रं शृणुते त्याह यत्र यत्रेति संदीपयत दहत वृश्चत छेदं कुरुत यज्ञोपयोगि वृक्षानिति शेषः १२. १३. पुरं हृदादिमत् ग्रामस्तद्रहितः व्रजोग वांवासः उद्यानं हविमंवनम् क्षेत्रं ग्रीत्यादेः आरामोऽहविमंवनम् आश्रमकृषीणां स्थानम् आकरोरत्नादीनाम् खेटः कृषी वला नांवासः खर्वटोगिरिद्रोण्याश्रयोग्रामः घोषाभीराणांवासः पत्तनं राजधानी १४. खनित्रैः खननसाधनैः आजीव्यान् उपजीव्यान् जंघा मकपित्यादीन् शरणानि गृहान् १५.

विप्रकृते उपद्रुते यज्ञभागानामभावात् दिवंपरित्यज्य अलक्षिताः संतः भुविचेरुः १६ तदेवंप्रजानां कदनंदानवेषु कुर्वत्स्वयं स्वर्गराज्या
 दिसाधितुं तपस्तप्तुकामः प्रथमं यत्कृतवान् तदाह हिरण्यकशिपुर्नित्यादिना कटोदकं प्रेताय प्रदेयमुदकम् आदिशब्दात्वेतश्चाद्वादिकम् १८
 १८ तन्मातरं तेषां शकुनिशंबरदीनां मातरं रुषाभानुं भानुसंज्ञाम् १९ हेवधूरिति भ्रातुभार्य्यं संबोधयति भवतु नाम तस्य श्लाघ्यो वधः त
 थाऽप्यस्माकं तावद्धुर्गत एवेति चेत्तत्राह भूतानामिति दैवेन प्राचीनकर्मणा एकत्र नीतानां संयोजितानां पुनश्च स्वेः स्वेः कर्मभिरुन्नीता
 नां वियोजितानाम् २० एवं लौकिकदृष्ट्या शोकं निवार्य तत्त्वदृष्ट्या वारयति नित्य इति आत्मानित्यः मृत्युश्च नित्यः अव्ययः अपक्षयश्च नित्यः शु

एवं विप्रकृते लोके दैत्यैर्द्वानुचरैर्मुहुः दिवं देवाः परित्यज्य भविचेरुरलक्षिताः १६ हिरण्यकशिपुर्भ्रातुः संपरेतस्य दुः
 स्विताः कृत्वा कटोदकादीनि भ्रातृपुत्रानसात्वयत् १७ शकुनिशंबरं धृष्टभूतसंतापनं वृकम् कालनाभं महानाभं ह
 रिश्मश्रुमथोत्कचम् १८ तन्मातरं रुषाभानुं दिति च जननीं गिरा श्लक्ष्णया देशकालज्ञ इदमाह जनेश्वर १९ हि
 रण्यकशिपुरुवाच अंबांबहेवधूः पुत्रावीरं मार्हथ शोचितुम् रिपोरभिमुरवेश्लाघ्यः शूराणां वध ईप्सितः २०
 भूतानामिह संवासः प्रपायामिव स्रवते दैवेनैकत्र नीतानां मुन्नीतानां स्वकर्मभिः २१ नित्य आत्माऽव्ययः शब्दः स
 र्वगः सर्ववित्परः धत्तेऽसावात्मनो लिंगं मायया विसृजन् गुणान् २२ यथाऽभसा प्रचलता तरवोऽपि चला इव चक्षु
 षा भ्राम्यमाणेन दृश्यते चलतीव भूः २३ एवं गुणैर्भ्राम्यमाणे मनस्यविकलः पुमान् याति तत्साम्यतां भेदे द्यौर्लि
 ङ्गो लिंगवानिव २४ एष आत्मविपर्यासो द्यौर्लिङ्गो लिंगभावना एष प्रियाप्रियैर्योगो वियोगः कर्मसंस्मृतिः २५ सं
 भवश्च विनाशश्च शोकश्च विविधः स्मृतः अविवेकश्च चिन्ता च विवेका स्मृतिरेव च २६ हः निर्मलः सर्वगः सर्ववित् स

र्वज्ञश्च सर्वत्र हेतुः परो देहादिव्यतिरिक्तः अतो मृत इति कृश इति मलिन इति वियुक्त इति अज्ञ इति च मत्वा शोको न कार्य इत्यर्थः कथं तर्हि न
 स्य संसारस्तत्राह धत्ते इति आत्मनो मायया स्वाविद्यया लिंगं मूर्तिर्यत्ते गुणानुच्चावचान्देहान् स्वरवदुःखादीन् वा धत्ते विशेषेण सृजन् स्वीकुर्व
 न् लिंगशरीरोपाधिः संसार इत्यर्थः २२ एतत्स दृष्टान्तं प्रपंचयति यथेति चतुर्भिः तरवः प्रतिबिंबिताः उपाधिधर्मा उपहिते भवन्तीति दृष्टां
 तमुक्त्वा ग्राहकधर्मा ग्राह्ये भवन्तीति दृष्टान्तमाह चक्षुषेति २३ अविकलः परिपूर्ण एव तत्साम्यतां मनः समतामित्यर्थः २४ लिंगभावना
 देहाभिमानः एष आत्मनो विपर्यासः अन्यथा भावः तदेवाह प्रियैर्वियोगः अप्रियैर्योगश्च कर्मच संस्मृतिश्च नाना गर्भेषु प्रवेशः ततश्च
 संभव उत्पत्तिः विवेकस्या स्मृतिः अननुसंधानम् २६

अत्रापि शोकहेतुं विना हथैवायं शोक इत्यस्मिन्नर्थे प्रेतस्य मृतस्य कस्यचिद्ये बंधवस्तेषां च संवादं शृणुत २७ उपासत तत्समीपे आहृत्य स्थिता इत्यर्थः २८ विशीर्णं रत्नमयं कवचं यस्य भ्रष्टानि आभरणानि स्वजन्म यस्य शरेणानिर्भिन्नं हृदयं यस्य असृज्जारत्नेन रुधिरेणा विलं लिप्तम् २९ प्रकीर्णाः केशा यस्य ध्वस्ते अक्षिणी यस्य रभसा संरंभेण दष्टो दच्छद ओष्ठो येन रजसा कुंठमावृतं सुरवां भोजं यस्य छिन्नमायु धं भ्रजश्च यस्य ३० तस्य पादयोरुपसमीपे आसमंतात् अपतन् ३१ ३२ विलापमेवाह अहो इति हाभ्याम् अकरुणत्वमेवाहुः येन विधात्रा दशामगोचरां दशां भवान् प्रणीतः गमितः तेन विधात्रा त्वमधुना शक्रां विवर्धनः कृतोऽसीत्यन्वयः ३३ हेमहीपते त्वया स्रहत्तमे

अ.

२

अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् यमस्य प्रेतबंधूनां संवादं तन्निबोधत २७ उशीनरेष्वभूद्राजास्तस्य ज्ञदिति विश्रुतः सपत्नैर्निहतो युद्धे ज्ञातयस्तमुपासत २८ विशीर्णं रत्नकवचं विभ्रष्टाभरणस्वजन्म शरनिर्भिन्नं हृदयं शयानमसृगा विलम् २९ प्रकीर्णकेशां ध्वस्ताक्षरं रभसा दष्टदच्छदम् रजः कुंठसुरवां भोजं छिन्नायुधभुजं मृधे ३० उशीनरं द्रविधिना तथा कृतं पतिं महिष्यः प्रसमीक्ष्य दुःखिताः हताः स्मनाथेति करैरुरोभृशं घंत्यो सुहृस्तत्पादयोरुपापतन् ३१ रुदंत्युच्चैर्दयितां घ्रिपंकजं संचित्य अस्त्रैः कुचकुंकुमारुणैः विस्त्रस्तकेशाभरणाः शक्रं च नृणां सृजंत्य आक्रंदनया विलेपिरे ३२ अहो विधात्रा करुणेन नः प्रभाभवान् प्रणीतो दृग्गोचरां दशाम् उशीनराणामसि वृत्तिदः पुरा कृतोऽधुना येन शक्रां विवर्धनः ३३ त्वया कृतज्ञेन वयं महीपते कथं विनास्याम स्रहत्तमेन ते तत्रानुयानं तव वीरपादयोः शुश्रूषतीनां दिशयत्र यास्यसि ३४ एवं विलपतीनां विपरिगृह्य मृतं पतिम् अनिच्छतीनां निर्हारमर्कोऽस्तं संन्यवर्तते ३५ तत्र ह प्रेतबंधूनामाश्रुत्य परिदेवितम् आहतान् बालको भूत्वा यमः स्वयमुपागतः ३६ यम उवाच अहो अमीषां वयसाधिकानां विपश्यतां लोकविधिं विमोहः यत्रागतस्तत्र गतं मनुष्यं स्वयं सधर्मा अपिशोचंत्य पार्थम् ३७ न विनावयं कथं स्याम भवेम जीवेम इत्यर्थः अतः हे वीरयत्र त्वं यास्यसि तत्र

त्रते अनुयानमनुगमनं तव पादयोः शुश्रूषां कुर्वतीनामस्माकं दिशर्देहि आज्ञामिति शेषः ३४ निर्हारं दाहार्थं नयनमनिच्छतीनाम् अस्तमस्ता चलं प्रति ३५ परिदेवितं रोदनम् स्वपुर्यामेव स्थितो यमः आश्रुत्य श्रुत्वा ३६ तत्र स्वयमेवोपागतो यमः बालको भूत्वा तानाह अहो इत्यादिना अहो आश्चर्यम् अस्मत्तो वयसाधिकानामपि लोकस्य विधिं जन्ममरणादिप्रकारं विपश्यतामपि विमोहः मोहमेवाह

५

यत्रयस्मादव्यक्तादागतः तत्रैवगतमपार्थशोचंति तदुक्तं गीतासु अव्यक्तादीनि भूतानि व्यक्तमध्यानि भारत अव्यक्तनिधनान्येव तत्र काप
रिदेवनेति किंच स्वयमपि सधर्माः मृतेन सह समानो मृत्युलक्षणो धर्मो येषां तथा भूता अपि शोचंति ३७ अहो वयं युष्मत्तो धन्यतमाः यतः अ
बलादुर्बला बाला अपि वृकादिभिरभक्ष्यमाणा वयं न विचिंतयामः तत्र हेतुः योगभैरक्षति स एव सर्वत्र रक्षिता ३८ ननु तस्य रक्षणार्थं किं प्र
योजनम् न किंचिदपि किंतु क्रीडैव केवलमित्याह यइति यइशः इदं विश्वं लीलया सृजति रक्षति अवलुपते संहरति च भो अबलाः तस्येशितु
श्वराचरं क्रीडासाधनमाहुः अतः स एव निग्रहे संग्रहे संग्रहे पालने च प्रभुः ३९ प्रभुत्वमेवान्वयव्यतिरेकाभ्यां दर्शयति पर्याति दिष्टेन देवेन ईश्व
रेण रक्षितं चेत् तेन ईश्वरेण विहतमुपेक्षितं चेत् गृहे स्थितं यत्नतः पाल्यमानमपि अस्य हतः तेनोपेक्षितः ४० तदेवमात्मनो जन्ममरणादिक
मंगीकृत्येश्वराधीनत्वान्न शोकः कार्य इत्युक्तम् इदानीं तु देहानामेव जन्मादिनत्वात्मन इत्याह भूतानीति त्रिभिः भूतानि देहाः निजयोनिः

अहो वयं धन्यतमा यदत्रत्यक्ताः पितृभ्यां न विचिंतयामः अभक्ष्यमाणा अबला वृकादिभिः सरक्षितारक्षतियो
हि गर्भे ३८ यइच्छये शः सृजतीदमव्ययोय एवरक्षत्यवलुपते च यः तस्याबलाः क्रीडनमाहुरीशितु श्वराचरं नि
ग्रहसंग्रहे प्रभुः ३९ पथिच्युतं तिष्ठति दिष्टरक्षितं गृहे स्थितं तद्विहतं विनश्यति जीवत्यन्यथोऽपि तदीक्षितो
वने गृहेऽपि गुप्तोऽस्य हतो न जीवति ४० भूतानि ते स्तैर्निजयोनिकर्मभिर्भवंतिकालेन भवंति सर्वशः न तत्र हा
त्मा प्रकृता च पस्थितस्तस्या गुणैरन्यतमो निबध्यते ४१ इदं शरीरं पुरुषस्य मोहजं यथा पृथग्भौतिकमीयते गृ
हम् यथौदकैः पार्थिवतैर्जसैर्जनः कालेन जातो विहृतो विनश्यति ४२

स्वकारणभूतं लिङ्गशरीरं तन्निमित्तैः कर्मभिर्भवन्ति
जायन्ते न भवंति नश्यन्ति च सर्वशः देवादिदेहा अपि तत्र हतदा प्रकृतौ देहे स्थितोऽप्यात्मा तस्याः प्रकृतेर्गुणैः देहधर्मैर्जन्मभिर्न निबध्यते न युज्य
ते यत अन्यतमो देहादत्यंतविलक्षणः ४१ नन्वहं कृशः स्थूल इत्यादौ वैलक्षण्यं प्रतीयते तत्राह इदमिति इदं शरीरं मोहजमविवेकादात्मत्वेन ज्ञा
तम् वस्तुतस्त एव गेव तद्विद्यते दृश्यते भौतिकं च यथा गृहमित्यन्वयः अत्रैवं प्रयोगः द्रष्टुं भौतिकत्वाच्च पुरुषात् शरीरं भिन्नं दृश्यत्वात् भौतिक
त्वाच्च यथा त्यंता विवेकिनः आत्मत्वेनाभिमतमपि गृहंततः गृहात् यथा पृथक् तद्वदिति भौतिकत्वानुमानं विवृण्वन् आत्मनो जन्माद्यभाव
मुपसंहरति यथा औदकैः परमाणुभिर्जातो बुद्बुदादिः यथा च पार्थिवैर्जातो घटादिः यथा च तैर्जसैर्जातः कुंडलादिर्विनश्यति तथा नैरेव त्रि
विधैः परमाणुभिर्जातो जनो देह एव विहृतः परिणतः सन् विनश्यति नन्वात्मैत्यर्थः

उपसंहरति अथेति अथतस्मात् नित्यमात्मानमनित्यं देहं वा तद्विदुः नित्यमनित्यं च जानंतः न शोचन्ति न न्येवमुपदेशारोऽपिशोचन्तो दृश्यं
तेतत्राह नान्यथेति ज्ञानदादर्याभावात् स्वभावेन निवर्तत इत्यर्थः ४९ स्वयंसधर्मा अपीति यदुक्तं तत्रेति हासमाह लुब्धक इत्यादिना पक्षि
णामंतर्क ईश्वरेण निर्मितः सन् यत्र यत्र ते तत्र तत्र तान् कणादिभिः प्रलोभयन् जालं विस्तार्य विशेषेण धृतवान् पाठांतरे तेषामामिषादिभिः
प्रलोभनं कृतवानित्यर्थः ५० कुलिंगः कंदमक्षीपक्षिविशेषः कुलिंगयोर्मिथुनम् ५१ शिचस्तं त्यां जालस्य सूत्रे सज्जनबंधं प्राप तामापन्ना
मापदं प्राप्तां दृष्ट्वा कुलिंगः पक्षीतां मोचयितुमकल्पः सन् पर्यदेव यत् दृष्ट्वा शारवामाश्रित्य विलापं चकार ५२ आकरुणया सर्वतोऽनुकंप्य

अथ नित्यमनित्यं वानेह शोचन्ति तद्विदुः नान्यथा शक्यते कर्तुं स्वभावः शोचतामिति ४९ लुब्धको विपिनेक
श्रित्यक्षिणां निर्मितोऽंतकः वितत्य जालं विदधे तत्र तत्र प्रलोभयन् ५० कुलिंगमिथुनं तत्र व्यचरत् समदृ
श्यत तयोः कुलिंगी सहसालुब्धकेन प्रलोभिता ५१ सा सज्जन शिचस्तं त्यां महिषी कालयंत्रिता कुलिंग
स्तां तथापन्ना निरीक्ष्य भृशदुःखितः स्नेहादकल्पः रूपणः रूपणां पर्यदेव यत् ५२ अहो अकरुणो देवः स्त्रि
याकरुणया विभ्रः रूपणं मानुशोचं त्यादीनया किं करिष्यति ५३ कामं नयतु मां देवः किमर्थेनात्मनो हि मे
दीनेन जीवता दुःखमनेन विधुरायुषा ५४ कथं त्वजान पक्षांस्तान्मातृहीनान् विभ्रम्यहम् मंदभाग्याः प्रती
क्षन्ते नीडे मे मातरं प्रजाः ५५ एवं कुलिंगं विलपंत मारास्त्रिया वियोगातुरमश्रुकंठम् स एव तं शाकुनिकः शरेण
विव्याध कालप्रहितो विलीनः ५६ एवं यूयमपश्यंत्य आत्मापायमबुद्धयः नैनं प्राप्स्यथ शोचंत्यः पतिं वर्षश
तेरपि ५७ हिरण्यकशिपुरुवाच बाल एवं प्रवदति सर्वे विस्मितचेतसः ज्ञातयो मे निरे सर्वमनित्य
मयथोत्थितम् ५८ यम एतदुपारब्धाय तत्रैवांतरधीयत ज्ञातयोऽपि स्रजस्य चक्र्यत्सांपरायिकम् ५९
ततः शोचत मायूयं परं चात्मानमेव च कआत्माकः परोवाऽत्र स्वीयः पारक्य एव वा स्वपराभिनिवेशेन विना जा
नेन देहिनाम् ६० यास्त्रिया किं करिष्यति ५३ आत्मनो देहस्यार्थेन अनेन विधुरायुषा भार्या शून्यजीवितेन दुःखं यथाभवत्येवं जीवा

ता किं मे प्रयोजनम् अतो मामपि कामं नयत्वित्यन्वयः ५४ नजानाः पक्षायेषां तान् बालकान् कथं विभ्रमिषुष्यामि मंदभाग्याः मे प्रजाः मातरं प्र
तीक्षन्ते ५५ शाकुनिकः शिहंता विलीनः सन् ५६ आत्मापायं स्वमत्यमपश्यंत्यः ५७ अयथोत्थितं मिथ्यैवा विभ्रतम् ५८ सांपरायिकं परलोककृ
त्यम् ५९ अशोचत इति पाठे अडागम आर्चः स्वपर इत्यभिनिवेश एवाज्ञानं तं न विना ६०

सस्त्रुषास्त्रुषयासहिता ६१ इतिसप्तमेटीकायां द्वितीयोऽध्यायः २ तृतीयेतस्यतपसातप्तं वीक्ष्यजगद्विधिः आगत्यविस्मितस्तेन संस्तुतश्चवरानदात् १ तदेवंसाधूनांकदनेदानवानादिश्यबंधूनांशोकंतत्त्वनिरूपणेनापनीययत्कृतवान्तदाह हिरण्यकशिपुरित्या दिनाअप्रतिद्वंद्वप्रतिपक्षहीनमेकराजमेकमेवराजानंव्यधित्सतकर्तुमैच्छत् १ ऊर्ध्वबाहूयस्य नभसिदृष्टिर्यस्य पादांगुष्ठेनाश्रिताअ वनिर्येन २ जटानां दीधितिभिः अंशुभिः रश्मिभिः प्रलयकर्ता अर्क इवरेजे पूर्वये अलक्षिताः संतोभुवि विचिरुस्ते देवाः पुनः स्वानिरस्था नानिभोजिरे ३ विष्वगीरितः सर्वतः प्रसृतः सन् त्रिलोकीमतपत् तापयामास ४ द्वीपैरद्रिभिश्चसहिताभूश्चाल ५ ६ तवबलिहाराः

नारद उवाच इति दैत्यपतेर्वाक्यां दितिराकर्ण्य सस्त्रुषा पुत्रशोकं क्षणात्त्यक्ता तत्त्वे चित्तमधारयत् ६१ इति श्रीभागवते महापुराणे सप्तमस्कंधो दितिशोकापनयनं नाम द्वितीयोऽध्यायः २ नारद उवाच हिर ण्यकशिपूराजन्म जेयमजरामरम् आत्मानमप्रतिद्वंद्वमेकराजं व्यधित्सत १ सतेपेमंदरद्रोण्यातपः परमदा रुणम् ऊर्ध्वबाहू नभोदृष्टिः पादांगुष्ठाश्रितावनिः २ जटादीधितिभीरेजे संवर्तार्क इवांशुभिः तस्मिंस्तप स्तप्यमाने देवाः स्थानानिभोजिरे ३ तस्यमूर्धः समुद्रतः सधूमोऽग्निरस्तपोमयः तिर्यगूर्ध्वमधो लोकानतपदि ष्वगीरितः ४ चुक्षभर्नद्युदन्तः सद्दीपाद्रिश्चालभूः निपतुः सग्रहास्ताराजज्वलुश्चदिशोदश ५ तेनतप्सा दिवंत्यक्ता ब्रह्मलोकं ययुः सुराः धात्रो विज्ञापयामास देवदेवजगत्पते ६ दैत्यैर्द्रुतपसातप्सादिविस्थातुं न शक्नु मः तस्य चोपशमं भूमन् विधो हियादिमन्यसे लोकानयावन्नंद्यंति बलिहारास्तवाभिभो ७ तस्यायं किल संकल्पश्चरतीदुश्चरंतपः श्रूयतां किं न विदितस्तवाथापि निवेदितम् ८ सृष्ट्या चराचरमिदंतपोयोगसमाधिना अध्यास्ते सर्वाधिष्णयेभ्यः परमेश्ठी निजासनम् ९ तदहं वधमानेन तपोयोगसमाधिना कालात्मनोश्च नित्यत्वा त्साधयिष्येतयात्मनः १०

करप्रदाः पूजाकारिण इति वा अभितो भवतीत्यभिभूः हे अभिभो हे सर्वाधिपते पादांतरेभो इति संबोधनम् अभितो यावन्ननंद्यंतीति संबंधः ७ ब्रह्माणस्तस्मिन्द्वेषमुत्पादयितुं तत्संकल्पमाहुः तस्येति चतुर्भिः तथाऽप्यस्माभिर्निवेदितं त्वया श्रूयता म् ८ तपोयोगयोः समाधिना निष्ठया सर्वधिष्णयेभ्यः श्रेष्ठं निजासनं सत्यलोकं यथा अध्यास्ते अधितिष्ठति ९ तत्तथैवात्मनः साधयिष्यामि ननु ब्रह्म णा अतिदीर्घायुषा तपस्तप्सा तत्साधितमन्यः कुतस्तत्साधयेत्तत्राहुः कालात्मनोरिति यद्यप्यायुषोऽत्यत्वेन देहो वारंवारं म्रियेत तथाऽपि कालस्य आत्मनश्च नित्यत्वात् बहुभिर्जन्मभिस्तपस्तप्सा तत्साधयिष्ये म्येवेति १०

वर्धमानेनेति यदुक्तं तदभिप्रायमाह अन्यथेति अन्यथा सरासरादिव्यत्ययेन अयथा पूर्वपुण्यपापादिव्यत्ययेन इदं जगद्विधास्यामि अन्यैः
 वेषावादिभिः ध्रुवादिपदैः किंप्रयोजनमतस्तदेव साधयिष्यामि ११ इतित्वत्पदाहरणे तस्य निर्वंधं शुश्रुम अतएवासौ तपः परममास्थितो वर्त
 ते यदत्र युक्तं तत् अनंतरमेव विधत्स्व १२ अन्यथा तव स्थानभ्रंशो सति साधूनाय निष्ठं स्यात् इति शोचंत आहुः तव पारमेष्ठ्यमिदमासनं हि जगतां-
 गवांच भवाय उद्वाय श्रेयसे सरवाय भूत्यै ऐश्वर्याय क्षेमाय लब्धपालनाय विजयाय उत्कर्षाय १३ १४ वल्मीकादिभिः प्रतिच्छन्नं प्रथमं नद

अन्यथेदं विधास्येह मयथा पूर्वमोजसा किमन्यैः कालनिर्धूतैः कल्यांतैर्वेषावादिभिः ११ इति शुश्रुम निर्वंधं तपः
 परममास्थितः विधत्स्वानंतरं युक्तं स्वयं त्रिभुवनेश्वर १२ तवासनं हि जगवां पारमेष्ठ्यं जगत्पते भवाय श्रेयसे भू-
 त्यै क्षेमाय विजयाय च १३ इति विज्ञापितो देवैर्भगवानात्मभूतं परीतो भृगुदक्षाद्यैर्ययौ दैत्यैश्च वराश्रमम् १४
 नददर्शं प्रतिच्छन्नं वल्मीकतृणकीचकैः पिपीलिकाभिराचीर्णमैदस्त्वङ्मांसशोणितम् १५ तपंतं तपसालोकान्
 यथा भ्रापिहितं रविम् विलक्ष्य विस्मितः प्राह प्रहसन् हंसवाहनः १६ ब्रह्मो वाच उत्तिष्ठोत्तिष्ठ भद्रं ते
 तपःसिद्धोऽसि काश्यप वरदोऽहमनुप्राप्तो विद्यतामीप्सितो वरः १७ अद्राक्षमहमेतत्ते हृत्सारं महद्भूतम्
 दंशभक्षितदेहस्य प्राणाद्यस्थिषु शरते १८ नैतत्पूर्वर्षयश्च कुर्वन् करिष्यन्ति चापरे निरंबुधारे यत्प्राणान् को वै दि-
 व्यसमाः शतम् १९ व्यवसायेन तेनेन दुष्करेण मनसि नाम तपोनिष्ठेन भवता जितोऽहं इति नन्दन २० तत
 स्त आशिषः सर्वाददाम्यस्मरपुंगव मर्त्यस्य ते अमर्त्यस्य दर्शना फलं मम २१ नारद उवाच इत्युक्त्वा
 दिभ्रवो देवो भक्षितांगं पिपीलिकैः कमंडलुजलेनोक्षदित्येनामो यराधसा २२ सतत्कीचकवल्मीकात्सह औ-
 जोबलान्वितः सर्वावयवसंपन्नो वज्रसंहननो युवा उत्थितस्तप्तहेमाभो विभावस्फुरिचैधसः २३ दर्श पश्चात्कथं

चिद्विलक्ष्य तं प्राहेति द्वयोरन्वयः पिपीलिकादिभिः आचीर्णं समं ताद्रक्षितं मेदश्च त्वङ्मांसं च शोणितं च यस्य १५ अभ्रैरापिहितं छन्नं रविमिव
 विलक्ष्य विस्मितः प्राह १६ १७ हृत्सारं धैर्यं दंशोर्मक्षिकादिविशेषैर्भक्षितो देहो यस्य १८ निरंबुः निषिद्धमंबुयेन सः त्यक्तो दक इत्यर्थः ते त्वया अ-
 नेन व्यवसायेनैव तावज्जितोऽहम् तपोनिष्ठेन भवता तत्सतरां जितः २० मर्त्यस्य तव अमर्त्यस्य मम दर्शनं फलं निष्फलं न भवति अतो वरं वृ-
 णीष्व २१ आदौ भवतीति आदिभ्रवो ब्रह्मा औक्षन् प्रोक्षितवान् २२ वज्रवत्संहननमंगदादर्य यस्य तप्तस्य हेम्न इव आभादेहकंतिर्यस्य सगि

रा अगृणादित्फत्तरेणान्वयः २३

३५३

2

۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰

कालरूपेणसंहर्तृत्वमाह त्वमेवेति लवाद्यैः कालावयवैः क्षिणोपि क्षपयसि तदेवंसृष्ट्यादिकर्तृत्वेऽपिनिर्विकारत्वमेवाह कूटस्थइतितत्र
हेतयः आत्माज्ञानरूपः परमेष्ठापरमेश्वरः अजः जन्मशून्यः महान् अपरिच्छिन्नः किंच जीवलोकएवकर्मवशाज्जन्मादिविनिर्क्रियते त्वंतु त
स्यजीवः जीवनस्यहेतुः यतस्तस्यात्मानियंता ३१ तत्कुतस्तत्राह त्वत्तइति त्वत्तो व्यतिरिक्तं यदि किंचित् भवेत्तर्हि तस्मात्तव जन्मादिविकारो नि
यम्यत्वादिकं वा भवेत् तत्तु नास्तीत्याह त्वत्तः परं कारणमपरं कार्यं तत्रच एजत् जंगममनेजत् स्थावरंच त्वद्यतिरिक्तं नास्ति ननु मद्बोधकशास्त्रं
व्यतिरिक्तमस्तीति चेत् नयतः विद्यावेदोपवेदादिविद्यारथानानिकलाश्च तदंगानितवैवतनवः न तु त्वद्यतिरिक्ताः तत्कुतः यतः त्वंब्रह्मत् ब्रह्मैवा
सि तदपि कुतः तत्राह हिरण्यरूपं ब्रह्मांडं गर्भे यस्य सः त्रिपृष्ठः त्रिगुणात्मकस्य प्रधानस्य पृष्ठे परतः स्थितः अक्षरात्परतः परइत्यादि श्रुतेः ३२

त्वमेव कालो निमिषो जनानामायुर्लवाद्यावयवैः क्षिणोपि कूटस्थ आत्मा परमेष्ठ्यजो महांस्त्वं जीवलोकस्य च जी
व आत्मा ३१ त्वत्तः परं नापरमप्यनेजदेजच्च किंचिद्यतिरिक्तमस्ति विद्या कलास्तेतनवश्च सर्वा हिरण्यगर्भोऽसि
ब्रह्म त्रिपृष्ठः ३२ व्यक्तं विष्णोः स्थूलमिदं शरीरं येनैन्द्रियप्राणमनोगुणांस्त्वम् भ्रंक्षे स्थितो धामनि पारमेष्ठ्ये अव्यक्त
आत्मा पुरुषः पुराणः ३३ अनन्ता व्यक्तरूपेण येनैदमखिलं ततम् चिदचिच्छक्तियुक्ताय तस्मै भगवते नमः ३४
यदि दास्यस्य भिमतां त्वरात्मेवरदोत्तम् भूतेभ्यस्त्वद्वि सृष्टेभ्यो मृत्युर्मा भून्मम प्रभो ३५ नांतर्बहिर्दिवा नक्तमन्य
स्मादपि चायुधैः न भूमौ नावरे मृत्युर्न रिरपि मृगैरपि ३६ व्यसृभिर्वीर्यमस्मिन् विरासरासरमहोरगैः अप्रतिद्वंद्वतायु
द्धे ऐकपत्यंच देहिनाम् ३७

ननु ब्रह्मांडशरीरस्य जीवरस्य मम कुतो ब्रह्मत्वं कुतो वा ब्रह्मांडगर्भत्वादितत्राह व्यक्तं कार्यमिदं तव श
रीरं व्यक्तं सत्यमिति वा येन शरीरेण त्वमिन्द्रियप्राणमनसां गुणान्निषयान् भुंक्षे किंच पारमेष्ठ्ये परमेश्वर्ये धामनि स्वस्वरूपे स्थित एव भ्रंक्षे न
तु अस्मदादिवत् स्वरूपतिरोधानेन अतस्त्वमव्यक्त आत्मानिरुपाधि ब्रह्मैव पुराणपुरुषश्चेत्यर्थः ३३ ननु ब्रह्मत्वं पुराणपुरुषत्वं कथमेक
स्य तत्राह अनन्तइति हे अनन्तयेन त्वया अव्यक्तेन मनोवचनागोचरेण रूपेण इदं विश्वं ततं व्याप्तम् तस्मै तुभ्यं भगवते अचिंत्यैश्वर्या
य नमः भगवत्त्वे हेतुः चिदचिच्छक्तियुक्ताय चिच्छक्तिर्विद्या अचिच्छक्तिर्माया ताभ्यां युक्तायेति ३४ ३५ अन्यस्मात्त्वत्सृष्टव्यतिरिक्त
दपि हे भगवन् आयुधैर्मृत्युर्मा भूत् ३६ व्यसृभिः अप्राणैः असृमद्भिः सप्राणैः यथा आत्मनस्तवास्ति महिमा तथा अप्रतिद्वंद्वतादि
कंदेहीति शेषः ३७

तपसायोगेनचप्रभावोयेषांतेषांयत् अणिमाद्यैश्वर्येनरिष्यतिननश्यतितच्चदेहीत्यर्थः ३८ इतिसप्तमेटीकायांतृतीयोऽध्यायः ३ चतुर्थेतुवराँलुब्धाविजित्यारिवल्लोकपान् विष्णुद्वेषेणतान्सर्वान्दैत्यैःसमपीडयत् १ शतधृतिः ब्रह्मा १ मेमत्तः यदपियद्यपीमेदुर्लभाः २ अमोघोऽनुग्रहोयस्य प्रजेश्वरैर्मरीच्यादिभिः ३ यदर्थतपस्तप्तदाह एवमित्यादि ४ ५ ६ सर्वेषांसत्त्वानांप्राणिजातानांयेयेपतयस्तान्

सर्वेषांलोकपालानांमहिमानंयथात्मनः तपोयोगप्रभावानांयन्नरिष्यतिकर्हिचित् ३८ इतिश्रीभागवतेमहापु
राणोसप्तमस्कंधोहिरण्यकशिपोर्वरप्रदानंनामतृतीयोऽध्यायः ३ नारदउवाच एवंवृत्तःशतधृतिर्हिरण्य
कशिपोरथ प्रादात्तत्तपसाप्रीतोवरांस्तस्यसुदुर्लभान् १ ब्रह्मोवाच तातेमेदुर्लभाःपुंसांयान्दृणीषे
वरान्मम तथाऽपिवितराम्यंगवरान्यदपिदुर्लभान् २ तनोजगामभगवानमोघाऽनुग्रहोविष्णुः पूजितोऽसुरवर्ये
णस्तूयमानःप्रजेश्वरैः ३ एवंलब्धवरोदैत्योविभ्रष्टमवयंवपुः भगवत्यकरोद्वेषंभ्रातुर्वधमनुस्मरन्सविजित्य
दिशःसर्वालोकंश्चत्रीन्महासुरः देवासुरमनुष्येन्द्रान्गंधर्वगरुडोरगान् ५ सिद्धचारणाविद्याधानृषीन्पितृप
तीन्मनून् यक्षरक्षःपिशाचेशान्प्रेतभूतपतीनथ ६ सर्वसत्त्वपतीन्जित्वावशमानीयविश्वजित् जहारलोक
पालानांस्थानानिसहतेजसा ७ देवोद्यानश्रियाजुष्टमध्यास्तेस्मन्निविष्टपम् महेंद्रभवनंसाक्षान्निर्मितंविश्वक
र्मणा ८ त्रैलोक्यलक्ष्म्यायतनमध्युवासाखिलधिमेत् ८ यत्रविद्रुमसोपानामहामारकतामुवः यत्रस्फाटिककु
ड्यानिवैडूर्यस्तंभपंचकयः ९ यत्रचित्रवितानानिपद्मरागासनानिच पयःफेननिभाःशय्यामुक्तादामपरिच्छ
दाः १० कूजद्विर्नूपुरैर्दैत्यैःशब्दयंत्यइतस्ततः रत्नस्थलीषुपश्यंतिसुदतीःसुंदरंमुखम् ११ तस्मिन्महेंद्रभवनेमहाब
लोमहामेना निर्जितलोकएकराट् रेमेभिवंध्याघ्रियुगःसुरादिभिःप्रतापितैरुज्जितचंडशासनः १२ तमंगमत्तम
धुनोरुगंधिनाविवृत्तताम्राक्षमशेषधिष्यपाः उपासतोपायनपाणिभिर्विनात्रिभिस्तपोयोगबलोजसांपदम्

७ त्रिविष्टपंस्वर्गमध्यास्तेस्म अधिष्ठितवान् महेंद्रभवनमध्युवास अधिवसतिस्म ८ अखिलसमृद्धियुक्तत्वमेवाह यत्रेतित्रिभिः १३ मुक्ता
दामानिपरिच्छदाःपरिकरायासाम् १० सुदतीः सुदत्यः ११ ऊर्जितमधिकं चंडंतीव्रंशासनंयस्य १२ अंगहेराजन् उरुगंधिनाउग्रगंधेनमधुना
सुरयामत्तम् अतएवविवृत्तेविघूर्णितेतामे अक्षिणीयस्यतम् अशेषधिष्यपाः सर्वलोकपालाःउपायनयुक्तैःपाणिभिरुपासतसेवंते
त्रिभिर्ब्रह्मविष्णुरुदैर्विनापदमाश्रयभूतम् १३

उपासनप्रकारमाह जगुरिति १४ १५ १६ तत्पत्न्योनयः ऊहुः वहंतिस्म घृतदुग्धादीन् रत्नाकरानेवाह क्षारोति १७ आक्रीडं क्रीडास्था
नमद्दुमाः सर्वेषु चतुर्षु गुणान् पुष्पफलादीन् सचलोकपालानाम् पृथग्विधान् गुणान् वर्षणदहनशोषणादीन् एकएवदधार १८ निर्जि-
ताः ककुभो येन यथोपजोषं यथाप्रीति १९ महान्कालः एकसप्ततियुगान् किञ्चिदधिकान् २० २१ २३ २३ अरूपावच्छरहिता २४ ममदर्शनं

जगुर्महेंद्रासनमोजसास्थितं विश्वावसस्तंवरुरस्मदादयः गंधर्वसिद्धाचरषयोऽस्तवन्मुहुर्विद्याधरा अप्सरसश्च
पांडव १४ सएववर्णाश्रमिभिः क्रतुभिर्भूरिदक्षिणैः ईज्यमानो हविर्भागानग्रहीत्स्वेन तेजसा १५ आहृष्टपच्या
तस्यासीत्सप्तद्वीपवतीमही तथाकामदुग्धाद्यौस्तनानाश्चर्यपदंनभः १६ रत्नाकराश्चरत्नौघांस्तत्पत्न्यश्चोहुरुर्मि
भिः क्षारसीधुघृतक्षौद्रदधिक्षीरामृतोदकाः १७ शैलाद्रोणीभिराक्रीडं सर्वतुर्षु गुणान् दुमाः दधारलोकपालाना
मेकएवपृथग्गुणान् १८ सइत्थं निर्जितककुबेकराद्विषयान्प्रियान् यथोपजोषं भंजानोनात्प्यदजितेन्द्रियः
१९ एवमैश्वर्यमत्तस्यदृप्तस्योच्छास्त्रवर्तिनः कालो महान्व्यतीयाय ब्रह्मशापमुपेयुषः २० तस्योग्रदंडसंविग्नाः
सर्वलोकाः सपालकाः अन्यत्रालब्धशरणाः शरणं ययुरच्युतम् २१ तस्येनमोऽस्तु काष्ठायेयत्रात्मा हरिरीश्वरः
यद्गत्वाननिवर्तंते शांताः संन्यासिनोऽमलाः २२ इतिते संयतात्मानः समाहितधियोऽमलाः उपतस्थुर्दृष्टीकेशं
विनिद्रावायुभोजनाः २३ तेषामाविरभूद्वाणी अरूपामेधनिस्वना सन्नादयंती ककुभः साधूनामभयंकरी २४
माभौष्टविबुधश्रेष्ठाः सर्वेषां भद्रमस्तु वः मद्दर्शनं हि भूतानां सर्वश्रेयोपपत्तये २५ ज्ञातमेतस्यदौरात्म्यं देतेयापस
दस्यच तस्यशांतिकरिष्यामि कालं तावत्प्रतीक्षत २६ यदा देवेषु वेदेषु गोषु विप्रेषु साधुषु धर्मे मयि च विद्वेषः स
वा आशुविनश्यति २७ निर्वैराय प्रशांताय स्वसुताय महात्मने प्रद्रादाय यदा हुह्येह निष्येऽपि वरोर्जितम्
२८ नारद उवाच इत्युक्तं लोकगुरुणा तं प्रणम्य दिवौकसः न्यवर्तंतगतो द्वेगामे निरेचास्तरहतम् २९

तस्यदैत्यपतेः पुत्राश्चत्वारः परमाद्भुताः प्रद्रादोऽभून्महांस्तेषां गुणैर्महदुपासकः ३० स्तवनं श्रवणं सर्वेषां श्रेयसा सुपप
त्तये प्राप्तये भवति २५ २६ २७ ननु देवादिविद्वेषेऽपि अस्य विनाशो नास्ति ब्रह्मवरेणोर्जितत्वात् तत्राह निर्वैरायेति सर्वमहंसहेनम
द्रुक्द्रोहमिति भावः २८ अस्तरंचहतं मे निरे तदानीं तद्वेषे प्रवृत्तत्वादिति भावः २९ तमेव द्वेषं वक्तुमादौ सतस्य महत्त्वमाह तस्येति गुणै
र्महानभूत् गुणानेवाह महदुपासक इत्यादिना ३०

सत्यासंधाप्रतिज्ञायस्य एकएवप्रियश्चसहजमश्च ३१ दासवत्सम्यक्नताआर्याणांअंघ्रयोयेन गुरुषुईश्वरइतिभावनायस्य ३२
व्यसनेषुप्राप्तेष्वपिनोद्विग्नचित्तः दृष्टश्रुतेषुगुणेषुविषयेषुइहामुत्रभोगेषुनिस्पृहः यतस्तेषुअवस्तुदृक् दांताइंद्रियादयोयस्यरहितः
आसुरोभावोमत्सरादिर्यस्यसः असुरोऽपिसन् प्रशांतकामः ३३ अधुना ऽपि तेगुणानपिधीयंतेतिरोहितानभवन्ति ३४ साधुगाथा
सदसिदेवास्करमनुष्याणांमध्येकःसाधुरिति प्रसंगवत्यांसाभायाम् यंप्रज्ञादंप्रतिमानंदृष्टांतम् ३५ सूच्यतेमयाकेवलंघोष्यतेसुषुक्
थ्यतइतिवा ३६ नैसर्गिकरतेलिंगान्याह न्यस्तक्रीडनकइतिषड्विः तन्मयस्कतयातदेकचित्तत्वेन ३७ एतानिआसनादीनिगोविंदेनप-

ब्रह्मण्यः शीलसंपन्नः सत्यसंधोजितेंद्रियः आत्मवत्सर्वभूतानामेकः प्रियसहजमः ३१ दासवत्संनतार्थाधिः पि
तृवहीनवत्सलः भ्रातृवत्सदृशोस्निग्धोगुरुधीश्वरभावनः विद्याऽर्थरूपजन्माढ्यामानस्तंभविवर्जितः ३२
नोद्विग्नचित्तोव्यसनेषुनिस्पृहः श्रुतेषुदृष्टेषुगुणेष्ववस्तुदृक् दांतेन्द्रियप्राणशरीरधीः सदाप्रशांतकामोरहिता
सुरोऽसुरः ३३ यस्मान्महद्गुणाराजनृगृह्यतेकविभिर्मुहः नतेऽधुना पिधीयंतेयथाभगवतीश्वरे ३४ यं
साधुगाथासदसिरिपवोऽपिस्करानृप प्रतिमानंप्रकुर्वन्ति किमुताऽन्येभवादृशाः ३५ गुणैरलमसंरक्ष्यैर्माहा
त्यंतस्यसूच्यते वासुदेवेभगवतियस्यनैसर्गिकीरतिः ३६ न्यस्तक्रीडनकोवालो जडवत्तन्मनस्कया कृष्णाय
हृद्गृहीतात्मानवेदजगदीदृशम् ३७ आसीनः पर्यटन्नश्चञ्चलानः प्रपिबन्धुवन् नानुसंधत्त एतानिगोविंदपरि
रंभितः ३८ क्वचिदुदतिवैकुण्ठचिंतयाशबलचेतनः क्वचिद्वसतितच्चिंताल्हादउद्गायतिक्वचित् ३९ नदतिक्वचि
दुत्कुंठोविलज्जोन्मृत्यतिक्वचित् क्वचित्तद्भावनायुक्तस्तन्मयोनुचकारह ४० क्वचिदुत्पुलकस्तृष्णीमास्तेसंस्प
र्शनिर्वृतः अस्पंदप्रणयानंदसलिलामीलितेक्षणः ४१ सउत्तमश्लोकपदारविंदयोनिषेवया किंचनसंगलब्ध
या तन्वन्परांनिर्वृतिमात्मनोमुहूर्दुःसंगदीनान्यमनःशमंव्यधात् ४२ तस्मिन्महाभागवतेमहाभागेमहात्मनि
हिरण्यकशिपूराजन्नकरोदयमात्मजे ४३ रिरंभितः आत्मनाएकीकृतः ३८ रुदतिरोदिति रौतिवैकुण्ठस्यचिंतयाशबलाव्या

मिश्राक्षभिताचेतनायस्य तस्यचिंतया आल्हादोयस्य ३९ क्वचिदुत्कुंठः मुक्तकंठः सन् अनुचकार तच्चेषादिकंस्वयंकृतवान् ४० संस्प
र्शस्तद्भावापत्तिः तेननिर्वृतः अस्पंदः स्थिरोयः प्रणयस्तेनयः आनंदः तेनयत्सलिलंतेनयुक्ते आमीलितेईषन्निमीलितेईक्षणेयस्यसः ४१
आत्मनःपरांनिर्वृतिंतन्वन्हुःसंगेनदीनस्यान्यस्यापिमनःशमंशांतं व्यधात् ४२ अघंदोहमकरोत् ४३

प्रथमाध्यायांतेष्टमेवार्थमतिविस्मयेन पुनः पृच्छति देवर्ष इति तव त्वत्तः तव वाक्यमिति वासाधवे अयमदात् साधोर्दोहं कृतवानिति यत्
एतद्देदितुं ज्ञातुमिच्छामः ४४ उपालभंते आक्षिपंति अयं तु नैव कुर्वन्ति अपरः शत्रुरिव ४५ अनुवशान् अनुकूलान् साधून् अरागरोषान्
गुरुः पितैव देवतायेषां तानुद्दिश्य अयं न कुर्वन्ति इति किमुक्तव्यमित्यर्थः पुत्राय पुत्रमुद्दिश्य पितुर्द्वेषः पित्राकृतो द्वेषः पुत्रस्य मरणार्थं प्र
योजितः प्रवर्तित इति यत् एतत्कौतूहलं विधम अपाकुरु यदा यद्यस्मात्पुत्राय यो द्वेषः स पितुर्मरणाय प्रयोजितः अतएवैतत्कौतूहलं वि
धम इत्यर्थः ४६ इति सप्तमे टीकां चतुर्थोऽध्यायः ४ पंचमे गुरुतोऽधीतं त्यक्त्वा विष्णुस्तौ रतम् घातयन् द्विपसर्पाद्यैः सतं दैत्यैश्च

युधिष्ठिर उवाच देवर्ष एतदिच्छामो वेदितुं तव स्रवत यदात्मजाय शुद्धाय पिता दात्साधवेत्ययम् ४४ पुत्रा
न्विप्रति कूलान् स्वान्पितरः पुत्रवत्सलाः उपालभंते शिक्षार्थं नैवायमपरो यथा ४५ किमुतानुवशान् साधून् स्तादृ
शां च गुरुदेवतान् एतत्कौतूहलं ब्रह्मन्स्माकं विधमप्रभो पितुः पुत्राय यद्द्वेषो मरणाय प्रयोजितः ४६ इति श्री
भागवते महापुराणे सप्तमस्कंधे प्रह्लादचरित्रे चतुर्थोऽध्यायः ४ नारद उवाच पौरोहित्याय भगवान्मृतः का
व्यः कित्वाकरैः शंडामकौस्तौ तस्य दैत्यराजगृहांतिके १ तौराज्ञा प्रापितं बालं प्रह्लादं नयकोविदम् पाठयामा-
सतुः पाठ्या नन्यांश्चास्मर बालकान् २ यत्तत्र गुरुणा प्रोक्तं शुश्रुवः नुपपाठ च न साधुमनसामेने स्वपरासद्गृहा
श्रयम् ३ एकदा स्मरराट् पुत्रमंकमारोप्य पाठय पप्रच्छ कथ्यतां वत्स मन्यते साधुयद्भवान् ४ प्रह्लाद उवाच
तत्साधुमन्ये स्मरवर्य देहिनां सदा समुद्दिग्गुधियामसद्गृहात् हिलात्मपातं गृहमंधकूपं वनं गतो यद्हरिमाश्रये
त ५ नारद उवाच श्रुत्वा पुत्रगिरौ दैत्यः परपक्षं समाहिताः जहास बुद्धिबालानां मिथ्यते परबुद्धिभिः

६ शकत् १ भगवद्भक्तिरेव विद्वेषे कारणमिति वक्तुमाह पौरोहित्यायेत्यादिना काव्यः शक्रः तस्य सतौ तत्र न्यवसतामिति शेषः
पाठ्यान् दंडनीत्यादीन् पाठ्यान् स्मर बालकानिति वाऽन्वयः २ अनुश्रवणानंतरम् तथैव पपाठ च किंतु तत्साधुमन्येने तत्र हेतुः स्वः
पर इत्यसद्गृहो मिथ्याभिनिवेश एवाश्रयो यस्य नत् ३ ४ हेमस्मरवर्य असद्गृहात् अहं ममेति मिथ्याऽभिनिवेशाद्देतोः सम्यगुद्दिग्गुवि
षण्णाधीर्येषां तं वनं गतः सन् हरिमाश्रयेत इति यत् न देवाहं साधुमन्ये कथं भूतं गृहम् आत्मपातमात्मनः अधः पातनिमित्तम् कुतः अं
धकूपवत् मोहावहम् ५ परपक्षे विष्णोः समाहिताः परिनिष्ठिताः हासे हेतुः बुद्धिरिति ६

विष्णुपक्षेर्भागवतैः हेतुभूतैः ननु त्वद्देहे कुतस्तेषां प्रवेशः सत्यं तथाऽपि प्रतिच्छन्नेनैर्वेषां तरेण च्छन्नेः ७ दैत्यैर्गृहमानीतम् ८ बालान् सर्वा
नति अतिक्रम्य तुभ्यं तव ९ १० अहो माया मोहिता भवन्तो मामाक्षिपन्तीत्याशयेन तावदाह स्वः परश्चेति मिथ्याभिनिवेशो यदीयया
माययैव कृतः ननु वास्तवः अतएव तदीयया मायया विमोहितबुद्धीनां भवतामेव दृष्टः ननु मम तस्मै अचिंत्यमायेश्वराय नमः ११
अहो किमेतत्प्रलपसितव बुद्धिभेदो यतो जातस्तं कथयेत्याक्षिप्तः सन् तत्प्रसादादेवेत्युत्तरमाह स इति त्रिभिः सप्तगवान् यदा अनु
व्रतः अनुकूलो भवति यदा पशूनामविवेकिनामिव बुद्धिर्भेदगता असती मिथ्यासंसारविषया विभिद्यते अभिन्नात्मनिष्ठा भवति १२

सम्यग्विधार्यतां बालो गुरुगेहे द्विजातिभिः विष्णुपक्षैः प्रतिच्छन्नेनैर्नभिद्येतास्य धीर्यथा ७ गृहमानीतमाह य
प्रकादं दैत्ययाजकाः प्रशस्य श्लक्ष्णाया वाचा समपृच्छन्त साधुभिः ८ वत्सप्रकादमदन्ते सत्यं कथय मामृषा बा
लानतिक्रुतस्तप्यमेष बुद्धिविपर्ययः ९ बुद्धिभेदः परकृत उता होते स्वतोऽभवत् भण्यतां श्रोतुकामानां गुरू
णां कुलनन्दन १० प्रकादउवाच स्वः परश्चेत्यसद्वाहः पुंसां यन्मायया कृतः विमोहितधिया दृष्टस्तस्मै भ
गवते नमः ११ स यदा अनुव्रतः पुंसां पशुबुद्धिर्विभिद्यते अन्येष्वतथाऽन्योऽहमिति भेदगता सती १२ स एष आ
त्मा स्वपरेत्यबुद्धिभिर्दुरत्ययानुक्रमणो निरूप्यते मुह्यन्ति यद्वर्त्मनि वेदवादिनो ब्रह्मादयो ह्येषा भिनत्ति मेमति
म् १३ यथा फ्रास्यत्ययो ब्रह्मन् स्वयमाकर्षसन्निधौ तथामेभिद्यते चेतश्चक्रपाणेर्यदृच्छया १४ एतावद्वाह
णायोक्ता विरराम महामतिः तं निर्मलस्योथ कुपितः स दीनो राजसेवकः १५ आनीयतामरेवेत्रमस्माकमयश
स्करः कुलांगारस्य दुर्बुद्धेः श्वतुर्थोऽस्योदितो दमः १६

भेदस्यासत्त्वं दर्शयन्नाह स एष परमात्मैव स्वः पर इति च अविवेकि
भिर्निरूप्यते युक्तं चैतत् यतः यस्य वर्त्मनि जिज्ञासायां ब्रह्मादयोऽपि मुह्यन्ति तत्र हेतुः दुरत्ययं दुर्घटमनुक्रमणमनुचरितमनुवर्णनं वा य
स्य १३ ननु निर्विकारस्य कथमिति भेदकत्वं तत्राह यथेति यथा अयो लोहमाकर्षस्यायस्कांतस्य समीपे स्वयमेव फ्रमति तथा चेतश्चक्र
पाणेः सन्निधौ तव कुतो जातः तसंनिधिस्तत्राह यदृच्छयेति कस्य तपोदानादेः फलमेतदिति न ज्ञायत इत्यर्थः १४ राजसेवक उवाचेति शेषः
१५ अरे वेत्रं कशा आनीयताम् सामदानभेददंडानां मध्ये चतुर्थः दमः दंडः अस्य दुर्बुद्धेः उदितः उक्तः शास्त्रेषु दुर्बुद्धित्वे हेतुः कुलांगारस्य
कुलस्यांगारवन्नाशहेतोः १६

तत्कुतः तत्राह दैतेया एव चंदनद्रुमाः तेषां चने अयंकंटकद्रुमतुल्यो जातः तदेवाह यस्य दैतेयचंदनवनस्य मूलोन्मूलने परशः स्थानीयस्य
विष्णोरयमर्भक एव नालायितः नालमिवाचरत् यथा परशोः छेदकत्वे बबुलादिद्रुमनिर्मितो दंडः सहकारी तं विना छेदना संभवात् तथाऽ
यं विष्णोर्दैत्यमूलोच्छेदे हेतुर्जात इत्यर्थः १७ इति तं प्रह्लादं श्रीष्यन् धर्मार्थकौमवर्गस्य प्रतिपादकं शास्त्रमध्यापयामास १८ ज्ञातं ज्ञेयमुपा
यानां चतुष्टयं सामदानादियेन तं दैत्येन्द्रं प्रति मात्रामृष्टमुद्वर्त्य स्नापितमलंकृतं भूषणतिलकादिभिः १९ २० २१ २२ पादसेवनं परिचर्य
अर्चनं पूजा दास्यं कर्मार्पणम् सरव्यंतद्विश्वासादि आत्मनिवेदनं स्वशरीरसमर्पणम् यथा विक्रीतस्य गवाश्वादेर्भरणपालनादि चिं

दैतेयचंदनवने जातोऽयंकंटकद्रुमः यन्मूलोन्मूलपरशोर्विष्णोर्नालायितोऽर्भकः १७ इति तं विविधोपायैर्भूष
यंस्तर्जनादिभिः प्रह्लादं ग्राहयामास त्रिवर्गस्योपपादनम् १८ तत एनंगुरुर्ज्ञात्वा ज्ञातज्ञेयचतुष्टयम् दैत्येन्द्रं द
शयामास मात्रामृष्टमलंकृतम् १९ पादयोः पतितं बालं प्रति नंद्याशिषाऽस्मरः परिष्वज्य चिरंदोभ्योपरमामा
पनिर्वृतिम् २० आरोप्यां कर्मवधाय मूर्धन्यश्लुकलांबुभिः आसिंचन् विक्सद्वक्त्रमिदमाह युधिष्ठिर २१ हिर
ण्यकशिपुरुवाच प्रह्लादानूच्यतां तात स्वधीतं किंचिदुत्तमम् कालेनेतावता युष्मन् यदशिक्षदुरोर्भवात् २२
प्रह्लाद उवाच श्रवणं कीर्तनं विष्णोः स्मरणं पादसेवनम् अर्चनं वंदनं दास्यं सरव्यमात्मनिवेदनम् २३ इ
ति पुंसाऽर्पिता विष्णोर्भक्तिश्चेन्न वलक्षणा क्रियते भगवत्यद्धातन्मन्येऽधीतमुत्तमम् २४ निशम्यैतत्सुतव-
चो हिरण्यकशिपुस्तदा गुरुपुत्रमुवाचे दंरुषा प्रस्फुरिताधरः २५ ब्रह्मबंधो किमेतत्ते विपक्षं श्रयतासता असा
रं ग्राहितो बालो मामनादृत्य दुर्मते २६ संति ह्यसाधवो लोके दुर्मैत्राश्छुद्यवेषिणः तेषामुदेत्ययं काले रोगः पातकि
नामिव २७ तानक्रियते तथा देहंतस्मै समर्प्य तच्चिंतावर्जनमित्यर्थः २३ इति नवलक्षणानियस्याः सा अद्धातेन चैद्रगवतिविष्णो

भक्तिः क्रियेत सा च अपि तेव सती यदि क्रियेत न तु कृता सती पश्चादप्यते तदुत्तममधीतं मन्ये न त्वस्मादुरोरधीतं शिक्षितं वा तथा विधौ किं
चिदस्तीति भावः २४ २५ न विद्यते सारं यत्र तत् असारम् न विद्यते सारं यस्मादिति वास्तवोऽर्थः २६ मित्रत्वेन प्रवर्तमानस्यापि तव वि
रोधाचरणं नासंभावितमित्याह संति हीति दुष्टं मैत्रं मित्रत्वं येषां ते दुर्मैत्राः रोग इति ब्रह्महाक्षय रोगी स्यात्स्फुरापः श्यावदंतकः स्वर्णहा
री तु कुनरी दुश्चर्मरुरुतल्यग इत्यादि स्मृत्युक्तः पातकिनां रोगो यथोदेति तथा तेषामयं विद्वेषादिकमुदेतीत्यर्थः २७

नमस्त्रणीतंमयापाठितम् नोऽस्मभ्यंकत् कुत्सितंदोषंमारम् अदाः अडागमआर्षः मयिदोषारोपंमाकृथाइत्यर्थः इन्द्रशत्रोइति नहिब्रा
ह्मणेषुतवकोपउपचितइतिभावः २८ गुरुमुखीयंगुरुवाक्यजनिताहेअमद्र २९ आस्तामियंवार्ताभवादशानांविषयासक्तानामत्रानधिका
रादित्याशयेनाह मतिरिति परतःगुरोः स्वतोवामिथोवाअन्योऽन्यतःनाभिपद्येतनसंपद्येतकेषां गृहव्रतानांगृहएवव्रतंसंकल्पइतिवृत्त्यचिंतायेषां
अतएवादांतैरनुपरतैर्गोभिरींद्रियैर्हेतुभूतैःतमिस्त्रंसंसारंविशताम् तत्रचर्वितस्यैवचर्वणंयेषाम् ३० ननुश्रीकृष्णस्यपरमानंदस्वरूपत्वात्ते
ऽपितन्निष्ठाएवकिंनरयुरितिचेत्तदज्ञानादित्याह नेति येदुराशयाः विषयवासितांतःकरणाः तेहिविष्णुंनविदुः तत्रहेतुः स्वस्मिन्नेवार्थः
पुरुषार्थोयेषांतेषांगतिंगम्यम् ननुतेऽपिगुरूपदेशाद्विष्णुंज्ञास्यंतितत्राह बहिर्विषयेष्वर्थोयेषांतेवहिरर्थाः तानेवगुरुत्वेनमंतुंशील्ये

गुरुपुत्रउवाच नमस्त्रणीतंनपरप्रणीतंसुतोवदत्येषतवेन्द्रशत्रो नैसर्गिकीयंमतिरस्यराजन्नियच्छम
न्युंकददाःस्ममानः २८ नारदउवाच गुरुणैवंप्रतिप्रोक्तोभूयआहासरःसुतम् नचेद्गुरुमुखीयंतेकु
तोऽमद्राःसतीमतिः २९ प्रह्लादउवाच मतिर्नकृष्णोपरतःस्वतोवामिथोऽभिपद्येतगृहव्रतानाम्
अदांतगोभिर्विशतांतमिस्त्रंपुनःपुनश्चर्वितचर्वणानाम् ३० नतेविदुःस्वार्थगतिंहिविष्णुंदुराशयायैबहिर
र्थमानिनः अंधायथाऽंधैरुपनीयमानावागीशतंत्यासुरुदास्मिबद्धाः ३१ नैषामतिस्तावदुरुक्क्रमांघ्रिस्पृ
शत्यनर्थापगमोयदर्थःमहायसांपादरजोऽभिषेकंनिर्दिष्टचनानांनवणीतयावत् ३२ इत्युक्तोपरतंपुत्रंहिरण्य
कशिपूरुषा अंधीकृतात्मास्वोत्संगान्निरस्यतमहीतले ३३ षांते अतःअंधैरुपनीयमानाअंधायथापंथानंनविदुः

किंतुगतेपतंति तथातेऽपिइशस्यतंत्यांदीर्घरज्ज्वांवेदलक्षणायां उरूणिदामानिब्राह्मणादिनामानियस्यांतस्यांकाम्यैः कर्मभिर्बद्धा
एवभवन्तीत्यर्थः तदुक्तम् विषयाविष्टचित्तानांविष्णवावेशःसद्गुरतः वारुणीदिग्गतंवस्तुव्रजन्नेंदीकिमाप्नुयादिति ३१ ननुचएको
देवःसर्वभूतेषुगूढःसर्वव्यापीसर्वभूतांतरात्मेत्यादिश्रुतिप्रतिपादितंविष्णुकथंनविदुः कुतोवातेषांतमिस्त्रप्रवेशस्तत्राह नैषामि-
ति निर्दिष्टचनानांनिरस्तविषयाभिमानानांमहत्तमानांपादरजसांअभिषेकंयावन्नवणीततावत् श्रुतिवाक्यतोजाताऽपि एषांमतिरुरु
क्रमस्यांघ्रिनस्पृशतिनप्राप्नोति असंभावनादिभिर्विहृत्यतइत्यर्थः अनर्थस्यसंसारस्यापगमोयदर्थः यस्याअंघ्रिस्पर्शिन्याः मतेरर्थः
प्रयोजनंमहदनुग्रहाभावान्नतत्त्वनिश्चयोनापिमोक्षस्तेषामित्यर्थः ३२ निरस्यत चिक्षेप ३३

अ.

अमर्षो असहनं तेन सहितयारुषा आविष्टो व्यासः कषायी भूते आताम्रे लोचने यस्य हेनैर्ऋताः राक्षसाः ३४ बध्यत्वे हेतुः यतो यं मे भ्रातृ-
हाकुतः यो विष्णोः पादौ दासवदर्चति तत्पक्षपातीत्यर्थः अतः स एवायमित्यन्वयः ३५ अहो विष्णुरप्यविश्वसनीयं किमिति स्वीकृतवानित्या-
ह विष्णोर्वेति अहात् जहौ ३६ ननु तवायमपत्यं च कथं बध्यस्तत्राह परोष्योषधमिव हितकृत् चेत्तदपत्यमेव ज्ञेयः सतः स्वदेहजोऽ-
पि अहितश्चेत् आमय इव आस्तां मम तास्य दस्य कथा अंगमपि च यत् करचरणादि तदप्यात्मनोऽहितं चेत् छिंद्यादेवेत्यर्थः ३७ अ-
तः सर्वैरुपायैर्हतव्यः संभोजो भोजनं भोजनादिषु विषादिप्रयोगैरित्यर्थः यथा दुष्टमिन्द्रियं मुनेः शत्रुः ३८ तिग्मास्तीक्ष्णा दंष्ट्रा येषां क-

आहामर्षरुषाविष्टः कषायी भूतलोचनः बध्यतामाश्वयं बध्योनिः सारयत नैर्ऋताः ३४ अयं मे भ्रातृहा-
सोऽयं हित्वा स्वान् सत्तदोऽधमः पितृव्यहंतुर्यः पादौ विष्णोर्दासवदर्चति ३५ विष्णोर्वासाध्वसौ किं नु करिष्यत्य-
समं जसः सौहृदं दुस्त्यजं पित्रोरहाद्यः पंचहायनः ३६ परोष्यपत्यं हितकृद्यथोषधं स्वदेहजोऽप्यामयवत्सुतोऽहि-
तः छिंद्यात्तदंगं यदुतात्मनोऽहितं शोषं स्मरवं जीवति यद्विवर्जनात् ३७ सर्वैरुपायैर्हतव्यः संभोजशयनासनैः
सत्तदल्लिंगधरः शत्रुमुनेर्दुष्टमिवेन्द्रियम् ३८ नैर्ऋतास्ते समादिष्टा भर्त्रा वैश्वलपाणयः तिग्मदंष्ट्रकरालास्यास्ता-
मशमश्रुशिरोरुहाः ३९ नदंतो भैरवान्नादांश्छिंधिभिंधीति वादिनः आसीनं चाहनंश्छुल्लैः प्रह्लादं सर्वमर्मस-
४० परे ब्रह्मण्यनिर्देश्ये भगवत्यखिलात्मनि युक्तात्मन्यफला आसन्नपुण्यस्येव सत्क्रियाः ४१ प्रयासेऽपह-
ते तस्मिन्दैत्येद्रः परिशंकितः चकार तद्दधो पायान् निर्वधेन युधिष्ठिर ४२ दिग्गजैर्ददशूकैश्च अभिचारावपा-
तनैः मायाभिः सन्निरोधैश्च गरदानैरभोजनैः ४३ हिमवाय्वग्निमलिलैः पर्वताक्रमणैरपि न शशाक्यदाहं
तुम पापमकरः सततम् चिंतां दीयत मां प्राप्तस्तत्कर्तुं नाभ्यपद्यत ४४ रालान्यास्यानि भयंकराणि मुरवानियेषां ते च तेन-

च ताम्राणि श्मश्रूणि शिरोरुहाश्च येषाम् ३९ ४० परे ईश्वरे युक्तः समाहित आत्मा मनो यस्य तस्मिन् प्रह्लादे तेषां नैर्ऋतादीनां प्रहारानिष्फ-
ला आसन् जाताः तत्र हेतवः ब्रह्मणि निर्विकारे अनिर्देश्ये अविषये भगवति निरतिशयैश्वर्ये अखिलात्मनि शस्त्रादीनामपि नियंतरि-
एवं भूते परे अपुण्यस्य निर्देवस्य सत्क्रिया महोद्यमा इव ४१ ४२ दंदशूकैः सर्पैः अभिचाराः कृत्यादयः अवपातनानि गिरिशृंगादधः पात-
नानि तैः मायाभिः शंबरनिर्मिताभिः अवटादिषु सन्निरोधैश्च ४३ पर्वताक्रमणैः पर्वतानां तदुपरि क्षेपैः बहुवचनैरभिचाराद्या हृत्तिं द-
शयति तद्धननं कर्तुं नाभ्यपद्यत न प्रापनाशक्रोदित्यर्थः ४४

चिंतामेवाह एष इति त्रिभिः मे मया असाधुपुरुषं यथा भवति तथोक्तः असद्वर्मे रपकारैः अभिचारैर्वा ४५ अविदूरे समीपे वर्तमानोऽपि बालोऽप्ययमजडधीः निर्भयचित्तः मे नार्यमन्यायं शत्रुं वानविस्मरति अजीगर्तस्य मध्यमपुत्रः शूनः शोपो नामपितृभ्यां हरिश्चंद्राय वि-
क्रीतः सन् यथा तयोरपकारमविस्मरन् तद्विपक्षं विश्वामित्रमाश्रित्य गोत्रांतरमापन्नस्तद्वत् यदा स्वभावापरित्यागे दृष्टान्तः शूनः शो-
पः पुच्छमिवेति ४६ अप्रमेयः अपरिमेयोऽनुभावो यस्य न कुतश्चिद्रयं यस्य न वा भविता अन्यथा मृत्युर्नैव भविष्यति इत्यर्थः ४७ ओशन-
सौ उशनसः पुत्रौ नीतिज्ञौ विविक्ते एकांते ४८ भ्रुवोर्विजृम्भणेनैव त्रस्ताः समस्ताधिष्णयपालो कपालायस्मिन् तस्य तव चिंत्यं न चक्ष्म-

एषमेव बहसाधुक्तो वधोपायाश्च निर्मिताः तैस्ते द्रौहिरसद्वर्मे मुक्तः स्वेनैव तेजसा ४५ वर्तमानो विदूरे वै बालो
प्यजडधीरयम् न विस्मरति मे नार्यं शूनः शोप इव प्रभः ४६ अप्रमेयाऽनुभावोऽयमकुतश्चिद्रयोऽमरः नूनमे-
तद्दिरोधेन मृत्युर्मे भवितानवा ४७ इति तं चिंतया किंचिन्त्वा न श्रियमधोगुरवम् शंडामर्कावौशनसौ विवि-
क्त इति होचतुः ४८ जितं त्वयै केन जगत्रयं भ्रुवोर्विजृम्भणत्रस्तसमस्तधिष्णयपम् न तस्य चिंत्यं तव नाय चक्ष्म-
हेन वै शिशूनां गुणदोषयोः पदम् ४९ इमं तु पाशैर्वरुणस्य बध्वा निधेहि भीतो न पलायते यथा बुद्धिश्च पुंसो व-
यस्य आर्यसेवया यावद्गुरुर्भार्गव आगमिष्यति ५० तथेति गुरुपुत्रोक्तं मनुज्ञायैदमब्रवीत् धर्माद्यस्योपदेष्टव्या
राज्ञां ये गृहमेधिनाम् ५१ धर्ममर्थंच कामंच नितरांचानुपूर्वशः प्रदादायांच तूराजस्य श्रयावनताय च ५२ य-
था त्रिवर्गं गुरुभिरात्मने उपशिक्षितम् न साधुमेनेतच्छिक्षां दं दारामोपवर्णिताम् ५३ यदाचार्यः परावृत्तो गृ-
हमेधीयकर्मसु वयस्यैर्बालकैस्तत्र सोपहृतः कृतक्षणेः ५४

हेनपश्यामः पदमालंबनं नैवास्ति यदा शिशूनां वृत्तं गुणदोषयोः प-
दं विषयो न भवतीत्यर्थः ४० तथापि तु बंधनमस्योचितमित्याह तुः इमं त्विति यावद्गुरुः आगमिष्यति तावद्बध्वा निधेहि ततः किमत ऊच-
तुः यतः पुंसो बुद्धिश्च वयसा तथा आर्यसेवया समीचीना भवति ५० अनुज्ञाय तथेत्यंगीकृत्य ५१ ततश्च तौ प्रदादाय धर्मादिकमूचतुः प्र-
श्रितश्चासावनतश्च तस्मै ५२ यथा यथा वत् त्रिवर्गमुपशिक्षितमपि न साधुमेने तत्तां शिक्षां च कुतः दं दैः रागद्वेषादिभिर्विषयेष्वारम-
णं येषां तैरुपवर्णिताम् ५३ परावृत्तः अन्यत्र गतः स उपहृतः संधिः पादपूरणार्थम् क्रीडार्थं कृतक्षणेः कृतोत्सवैः लब्धा वसरैरिति वा ५४

तन्निष्ठांतेषांनिष्ठांजन्ममरणादिलक्षणांविद्वान् ५५ द्वादशारामाणामीरितैरीह तैश्च नदूषिताधीर्येषांयतोबालाः ५६ तस्मिन्नेवव्यस्तं ह
दयमीक्षणंचयैः ५७ इतिसप्तमेटीकायांपंचमोऽध्यायः ५ षष्ठेगुरौगृहव्यग्रेप्रकाशेदेव्यबालकान् अनुकंप्यपरंतत्वंनारदोक्तमुपा
दिशत् १ निरर्थकक्रियालापैरायुर्व्ययमजानताम् प्रकाशःसदयंप्राहधर्मभागवतंकृती २ कौमारइत्यादिना इहैवमानुषजन्मनिधर्मा
नाचरेत् यतःअर्थदमेतत् तत्रचकौमारएव यतः तदप्यध्रवम् नचैवंभूतंजन्मांतरम् यतः दुर्लभम् तत्रधर्मानेवाचरेत् नस्वरवार्यप्रया-
सान् तत्रभागवतानेवनकास्यान् १ इहभागवतानेवधर्मानाचरेदित्येतदुपपादयति यथाहीतिचतुर्भिः इहपुरुषस्यविष्णोःपादोपसर्पण

अथतान्श्लक्ष्णयाचाप्रत्याहयमहाबुधः उवाचविद्वांस्तन्निष्ठांरूपयाप्रहसन्निव ५५ तेतुतद्वौरवात्सर्वेत्य
क्तकीडापरिच्छदाः बालानदूषितधियोद्वादशारामेरितैरितैः ५६ पर्युपासतराजेंद्रतन्यस्तहृदयेक्षणाः ताना
हकरुणोमैत्रोमहाभागवतोऽस्मैरः ५७ इतिश्रीभागवतमहापुराणसप्तमस्कंधेपंचमोऽध्यायः ५
प्रकाशउवाच कौमारआचरेत्प्राज्ञोधर्मान्भागवतानिह दुर्लभमानुषंजन्मतदप्यध्रवमर्थदम् १ यथाहि
पुरुषस्येहविष्णोःपादोपसर्पणम् यदेषःसर्वभूतानांप्रियआत्मेश्वरःसहत् २ स्वरवमैन्द्रियकंदैत्यादेहयोगेनदे
हिनाम् सर्वत्रलभ्यतेदेवाद्यथादुःखमयत्वतः ३ तत्प्रयासोनकर्तव्योयतआयुर्व्ययःपरम् नतथाविंदतेक्षेमम्
कुंदचरणोबुजम् ४ ततोयतेतवुशालः क्षेमायभयमाश्रितः शरीरंपौरुषंयावन्नविपद्येतपुष्कलम् ५ पुंसोवर्ष
शतंस्थायुस्तदर्थंचाजितात्मनः निष्फलंयदसौरात्र्यांशेतेंधंप्रापितस्तमः ६ मुग्धस्यबाल्येकौमारैर्कीडतोया
तिविंशतिः जरयाग्रस्तदेहस्ययात्यकल्पस्यविंशतिः ७ दुरापूरेणकामेनमोहेनचबलीयसा शेषंगृहेषुसक्त
स्यप्रमत्तस्यापयातिहि ८ मेवयथाअनुरूपंयोग्यम् यद्यस्मात् एषआत्माआत्मत्वात्सहत्प्रियश्च २ ननुभोगोद्यमः कथं

त्याज्यइतिचेत्तत्राह स्वरवमिति सर्वत्रपश्वादावपिदेवात् पूर्वादिष्टादेव ३ अतस्तदर्थंप्रयासोनकर्तव्यः यतः प्रयासात् परंकेवलमायु
षोव्ययएव यतस्तथातेनप्रकारेणक्षेमंनप्राप्नोति ४ भयमाश्रितः संसारंप्राप्तः पुरुषरूपंशरीरंयावत् पुष्कलमस्ति नविपद्येत अक्षमं
नभवेत् ननश्येदितिवा तावत्शीघ्रंक्षेमाययतेत ५ आयुर्व्ययक्रममाह पुंसइतित्रिभिः यत् यतः शेतें ६ विंशतिवर्षाणिआयुर्याति
७ दुरापूरेणदुःखैः रामेनादापूर्यमाणेन ८

५ ५ ५ ५ ५

ननु यौवने गृहासक्तोऽपि पश्चाद्विरक्तः सन् क्षेमं यास्यतीत्याशंक्यते तदसंभवं दर्शयन् कोमार एवाचरेदित्येतदुपपादयति को गृहेष्विति
 सप्तभिः ९ यमर्थमसक्तभिः क्रीणाति प्राणहानिमंगीकृत्यापि साधयति तत्स्करादिः तस्मिन्नर्थे तृष्णां को नु विसृजेत् १० किंच कथमित्यादि
 प्रियायाः संगेदिकं स्मरन् कथं विरज्येत इति तृतीयेनान्वयः मंत्रान् हितशिक्षालापान् स्रहत्सुचसंगम् तेषां स्नेहेन सितो बद्धः कलानि
 मधुराणि अक्षराणि येषां तेषां च संगम् तेषां नुरक्तचित्तं यस्य ११ ताः श्वशरगृहे स्थिताः हृदय्या हृदयंगमाः मनोज्ञा उरवः परिच्छदाये-
 षु तान् गृहान् वृत्तीर्जीविकाः कुल्याः कुलपरंपरागताः १२ कोशस्कृत् कोशस्कारी कीदृशः स यथा आत्मनः हितं गृहं कुर्वाणो निर्गमाय द्या-
 रमपि नावशेषयति तथा कर्माणि हमानः ननु अवितृप्तकामोऽपि दोषदर्शनेन विरक्तः सन् त्यजेत् तत्राह औपस्थ्यजैव्यं जैव्यं च

को गृहेषु पुमानसक्तमात्मानमजितेन्द्रियः स्नेहपाशो दृढैर्बद्धमुत्सहेतविमोचितुम् ९ को न्वर्थे तृष्णां विसृजेत्प्रा-
 णेभ्योऽपि यर्दपितः यं क्रीणात्यसक्तभिः प्रेष्टैस्तत्स्करः सेवको वणिक् १० कथं प्रियाया अनुकंपितायाः संगे गृह-
 स्यं रुचिरांश्च मंत्रान् स्रहत्सुचस्नेहसितः शिशूनां कलाक्षराणामनुरक्तचित्तः ११ पुत्रान् स्मरंस्तदुहितुर्हृ-
 दय्या भ्रातृन् स्वसृषोऽपि तरोचदीनो गृहान् मनोज्ञोरुपरिच्छदांश्च वृत्तीस्तकुल्याः पशुभृत्यवर्गान् १२ त्यजेत्
 कोशस्कृदिवेहमानः कर्माणि लोभादवितृप्तकामः औपस्थ्यजैव्यं बहुमन्यमानः कथं विरज्येत दुरंतमोहः १३ कु-
 दुंबपोषाय वियन्निजायुर्न बुध्यतेऽर्थं विहतं प्रमत्तः सर्वत्र तापत्रये दुःखितात्मानि विविद्यते न स्वकुटुंबरागमः १४ वि-
 त्तेषु नित्याभिनिविष्टचेता विद्वांश्च दोषं परवित्तहर्तुः प्रेत्येह चार्थोप्यजितेन्द्रियस्तदशंतकामो हरते कुटुंबी
 १५ विद्वानपीत्यंदनुजाः कुटुंबं पुष्पान् स्वलोकाय न कल्पते वै यः स्वीयपारक्यविभिन्नभावस्तमः प्रपद्येत यथा

विमूढः १६ स्रवं बहुमन्यमानः तदेवाधिकं मन्यमानः अतो दुरंतो मोहो यस्य स कथं विरज्येत विरक्तः स्यात् १३ दुरंतमोहत्वं दर्शय-
 नाह कुटुंबपोषणाय वियत्क्षीयमाणं निजमायुः पुरुषार्थं च विहतं न बुध्यते अतएव तापत्रयेण दुःखितात्मानि विविद्यते तत्र ताप-
 त्रये दुःखबुद्धिं न करोति यतः स्वकुटुंबे रागो रविर्यस्य १४ प्रत्युत चौर्यं करोतीत्याह वित्तेष्विति नित्यमभिनिविष्टचेतो यस्य सः परवित्तहर्तुः प्रेत्य नर-
 कलक्षणमिह च दंडादिरूपं दोषं यद्यपि विद्वान् जानन्नथाप्यशांताभिलाषः तत्परवित्तं हरत्येव १५ तदेवं को गृहेषु पुमानित्यादिसप्तभिः
 श्लोकैरुपपादितं गृहादिषु प्रसक्तस्य वैराग्याद्यसंभवमुपसंहरति विद्वानिति स्वलोकाय आत्मपरामर्शाय न कल्पते किंतु विमूढो यथा तथा

नित्यमपि तापः अभिनिविष्टेनामेतदप्यहाने तत्रादेतः गृहति स्वीयमिदं पारक्यमिति विभिन्नो भावो भावनायस्य सः १६

तस्मात्कौमार एव भागवतान्धर्मानाचरेदिति सहेतुकमुपसंहरति यतः कश्चिदपि स्वमात्मानं मोचितुं न समर्थः ततो नारायणमुपे-
तशरणं यातेत्युत्तरेणान्वयः असामर्थ्ये हेतुः अलं दीनो लंपटः अतः कामोदशियासां तासां विहारे क्रीडायां निमित्ते क्रीडासृगाः विहारमिति प-
थकृपाठे तासां विहारसाधनमात्मानं तासां क्रीडासृगाः स इत्यन्वयः किंच यत् यासु निगडः श्वंरवला तुल्यो विसर्गः पुत्रपौत्रादिरूपो भवति १७
विदूरात् दूरतः संगं परित्यज्य यद्वा अविदूरात् शीघ्रं नारायणमुपेतेत्यन्वयः यस्मात् स एवापवर्ग इषितः इष्ट इति १८ बालानामस्माकं तद्
जनमशक्यमिति चेत्तत्राह नहीति ब्रह्मायासः अतिप्रयासः १९ आत्मत्वात् सर्वभूतानां सिद्धत्वादिति चेत्तु द्वयमुपपादयति परावरेष्विति चतु-
र्भिः ब्रह्मा अंतो येषां स्थावर आदिर्येषां तेषु भूतेषु जीवेषु भौतिकेषु अजीवेषु घटादिषु महत्सूक्ष्मभूतेषु काशादिषु २० गुणसाम्ये प्रधाने गु-

यतो न कश्चित् कुत्रचिद्वादीनः स्वमात्मानं मलं समर्थः विमोचितुं कामदशां विहारक्रीडासृगोयन्निगडो
विसर्गः १७ ततो विदूरात् परित्यज्य दैत्या दैत्येषु संगं विषयात्मकेषु उपेत नारायणमादिदेवं विमुक्तसंगे रेषितोऽप-
वर्गः १८ न ह्यच्युतं प्रीणयतो ब्रह्मायासोऽसुरात्मजाः आत्मत्वात् सर्वभूतानां सिद्धत्वादिह सर्वतः १९ परावरेषु
भूतेषु ब्रह्मांतस्थावरादिषु भौतिकेषु विकारेषु भूतेषु महत्सूक्ष्म २० गुणेषु गुणसाम्ये च गुणव्यतिकरे तथा
एक एव परोद्यात्मा भगवानीश्वरोऽव्ययः २१ प्रत्यगात्मा स्वरूपेण दृश्यरूपेण च स्वयम् व्याप्य व्यापकनिर्देशयो-
र्यनिर्देशयोः विकल्पितः २२ केवलानुभवानंदस्वरूपः परमेश्वरः माययाऽतर्हितैश्वर्ये ईयते गुणसर्गया २३
तस्मात्सर्वेषु भूतेषु दयां कुरुत सोऽहं दम् आसुरं भावमुन्मुच्य यथा तुष्यत्यधोक्षजः २४

णव्यतिकरे महत्तत्त्वादौ च परः ब्रह्मस्वरूपः २१ कथं तर्हि द्रष्टृदृश्यभोग्यादिभेदः माययेत्याह प्रत्यगात्मा द्रष्टा भोक्ता तत्स्वरूपेण व्याप-
कतया निर्देश्यः दृश्यं भोग्यं देहादितद्रूपेण च व्याप्य तया निर्देश्यो मायया ईयत इत्युत्तरेणान्वयः वस्तुतस्तु स्वयमविकल्पितो निर्देश्योऽपि
सन् यद्वा अनिर्देश्योऽपि एवं निर्देश्यः सन् विकल्पित ईयत इत्यन्वयः २२ यतः केवलोऽनुभवात्मक आनंद एव स्वरूपं यस्य ननु स एव चे-
त् सर्वत्र तर्हि सर्वज्ञत्वाद्युपलभ्येत तत्राह गुणात्मकः सर्गो यस्याः सा गुणसर्गा तया मायया अतर्हितमैश्वर्ययेन सा २३ यस्मादेवं तस्मा-
त्सर्वेषु भूतेषु यथोचितं दयां सोऽहं दं च कुरुत यथादयया उन्मुच्य संत्यज्य २४

ततः किमत आह तुष्टे च तत्र तस्मिन् किमलभ्यम् तथाऽपि गुणपरिणामां देवादेव स्वसिद्धा अयत्नतः सिद्धये धर्मादयः तैः किम् अगुणेन च
मोक्षेण कांक्षितेन किम् तमुपगायतां नोऽस्माकमकांक्षितस्यापितस्य सिद्धेः यद्वा माभून्मोक्षः तस्य चरणयोः सारं जुषांसां धांसेवमानानां
तेनापि किमित्यर्थः २५ ननु च धर्मार्थादेरपुरुषार्थत्वे किमित्याचार्याभ्यां वेदोक्तत्वेन सत्य एवाभिहितः तत्राह धर्मोऽर्थः कामश्चेति यस्त्रि
वर्गः तदर्थं च य ईक्षाद्या अभिहिताः ईक्षा आत्मविद्या त्रयीकर्मविद्या नयदमौ तर्को दंडनीतिश्च विविधा च वार्ता जीविका तदेतत् सर्वं नि
गमस्यार्थजातं स्वसकृद्दः स्वांतर्यामिणः परमस्य पुंसः स्वात्मार्षणं तत्साधनं चेत् तर्हि सर्वं सत्यं मन्ये सत्यपरत्वात् अन्यथा तदसत्यमेव
यद्वा तदेतदखिलं निगमस्य त्रैगुण्यविषयस्य प्रतिपाद्यं मन्ये सत्यं पुनः निस्त्रैगुण्यलक्षणं परमस्य पुंसः स्वात्मार्षणमेवेत्यर्थः तदुक्तं भग

तुष्टे च तत्र किमलभ्यमनंत आद्ये किं तैर्गुणव्यतिकरादिह ये स्वसिद्धाः धर्मादयः किमगुणेन च कांक्षितेन सारं
जुषां चरणयोरुपगायतां नः २५ धर्मार्थकाम इति योऽभिहितस्त्रिवर्ग ईक्षा त्रयी नयदमौ विविधा च वार्ता म
न्येतदेतदखिलं निगमस्य सत्यं स्वात्मार्षणं स्वसकृद्दः परमस्य पुंसः २६ ज्ञानं तदेतदमलं दुरवापमाह नारायणो न
रसरवः किल नारदाय एकांतिना भगवतस्तदकिंचनानां पादारविंदरजसालुतदेहिनां स्यात् २७ श्रुतमेतन्मया
पूर्वं ज्ञानं विज्ञानसंयुतम् धर्मभागवतं शब्दं नारदेव दर्शनात् २८ दैत्यपुत्रा ऊचुः प्रह्लादत्वं वयं चापि नर्त्तः
न्ये विद्यहे गुरुम् एताभ्यां गुरुपुत्राभ्यां बालानामपि हीश्वरो २९ बालस्यातः पुरस्यस्य महत्संगादुरन्वयः छिंधि
नः संशयं सोम्य स्याच्चैद्विश्वं भकारणम् ३० इति श्रीभागवते महापुराणे सप्तमस्कंधे प्रह्लादचरित्रे षष्ठोऽध्यायः ६

वत्ता त्रैगुण्यविषया वेदानिस्त्रैगुण्यो भवार्जुनेति २६ तेषां पुनः विश्वासार्थं गुरुसंप्रदायमाह ज्ञानमिति ननु यत्र नारदः श्रोता तत्र कुतो माह श
नामधिकार इति माशंकीत्याह भगवतः एकांतभक्तानां यत्पादरजस्तेन आलुतानां रत्नातानां देहिनां सर्वेषामपि तत्ज्ञानं स्यात् न तूत्तमाना
मेवेति नियमः २७ अतएव मयाऽपि पूर्व नारदात् विज्ञानसहितमनुभवपर्यंतं ज्ञानं धर्मं च श्रुतम् २८ तत्रातिविस्मिताः पृच्छन्ति प्रह्लादेति हे
प्रह्लादत्वं वयमेताभ्यां शंडामर्काभ्यां मृते अन्यं गुरुं न विद्यः एतदागमनात् पूर्वमेवाहं नारदपार्श्वगत इति चेत्तत्राहुः बालानामपि अतिशिशू
नामस्माकमेतावीश्वरौ नियंतारौ अतस्तवान्यत्र गमनं न संभवति स एवात्रागत इत्यपि न संभवतीत्याहुः बालस्येति दुरन्वयः दुर्घटः विश्वं
भकारणं विश्वासहेतुः ३० इति स षष्ठोऽध्यायः ६

सप्तमेमातृगर्भस्थेस्वस्मिन्नारदभाषितम् प्रकादोवर्णयामासशिष्यप्रत्ययसिद्धये १ अथाविनारदादेतन्मयागर्भइतीरितुम् तत्प्रस्तावक
थामाहपद्यैःषोडशभिःसूधीः २ १ अस्माकंपितरिहिरण्यकशिपौ २ स्वकृतेनैवपापेनपापोऽसौअभक्षिमक्षितइतिहर्षेणवदंतोयुद्धोद्यमंच
क्रुः ३ ४ ५ राज्ञः शिविरमावासंवल्लुपन् सर्वस्वापहारेणनाशितवंतः ६ ७ अनागसंनिरापराधामेनानेतुंमार्हसीतिप्राह ८ अविषह्यंदुः
सहमतः अनयाप्रसवययंतमत्रास्यताम् ततश्चअर्थस्यपदवीमार्गगतः प्राप्तः सन्जातंपुत्रंहत्वा मोक्षयामीत्यर्थः ९ साक्षात्स्वगुणैरेवमहान्

नारदउवाच एवंदैत्यसूतैःपृष्टोमहाभागवतोऽसरः उवाचस्मयमानांस्तान्स्मरन्मदनुभाषितम् १ प्र
कादउवाच पितरिप्रस्थितेस्माकंतपसेमंदराचलम् युद्धोद्यमंपरंचक्रुर्विबुधादानवान्यति २ पिपीलिकैर
हिरिचदिष्ट्यालोकोपतापनः पापेनपापोऽभक्षीतिवादिनोवासवादयः ३ तेषामतिबल्लोद्योगंनिशम्यासरयूथपाः
वध्यमानाः सरैर्भीतादुद्रुवुःसर्वतोदिशम् ४ कलत्रपुत्रमित्राप्तान्गृहान्यशपरिच्छदान् नावेक्षमाणास्त्वरि
ताःसर्वेप्राणपरीप्सवः ५ व्यलुपन् राजशिविरममराजयकाक्षिणाः इन्द्रस्तराजमहिषीमातरंममचाग्रहीत् ६
नीयमानांभयोद्विग्नारुदंतींकुररीमिव यदृच्छयागतस्तत्रदेवर्षिर्ददृशोपथि ७ प्राहमेनांसरपतेनेतुमहस्य
नागसम् मुंचमुंचमहाभागसतींपरपरिग्रहम् ८ इन्द्रउवाच आस्तेऽस्याजठरेवीर्यमविषह्यंसरद्विषः
आस्यतांयावत्प्रसवंमोक्षयेऽर्थपदवींगतः ९ नारदउवाच अयंनिष्किल्बिषःसाक्षान्महाभागवतोमहा
न् त्वयानप्राप्स्यतेसंस्थामनंतानुचरोबली १० इत्युक्तस्तांविहायेंद्रोदेवर्षेमानयन्वचः अनंतप्रियभक्त्येनांपरि
क्रम्यदिवंययौ ११ ततो नोमातरमृषिःसमानीयनिजाश्रमम् आशवास्येहोष्यतांवत्सेयावत्तेभर्तुरागमः १२ तथे
त्यवात्सीद्देवर्षेरंतिसाऽप्यकुतोभया यावद्दैत्यपतिर्योरान्नपसोनन्यवर्तत १३ ऋषिंपर्यचरत्तत्रभक्त्यापरमयास
ती अंतर्वलीस्वगर्भस्यक्षेमायेच्छाप्रसूतये १४ ऋषिःकारुणिकस्तस्याःप्रादादुभयमीश्वरः धर्मस्यतत्त्वज्ञानंच
मामप्युद्दिश्यनिर्मलम् १५ ननुपित्रादिसंबंधात् त्वयाहेतुभूतेनसंस्थांसृत्युनयास्यति तत्रहेतवोनिष्किल्बिषइत्यादयः १० अनंत
स्यप्रियोयोऽहम् सवाप्रियोयस्य तस्यममभक्त्याएनांप्रदक्षिणीकृत्य ११ इहोष्यतामित्याहेतिशेषः १२ अंतिसमीपे १३ अंतर्वलीगर्भिणी
इच्छयाभर्तुरागमनानंतरंप्रसूतये एवमपिस्वगर्भस्यक्षेमाय १४ तस्याःशोकशांत्यैर्धर्मस्यतत्त्वभक्तिलक्षणं ज्ञानमात्मानात्मविवेकः त
दुभयंप्रादादीश्वरः समर्थः १५

१६ भूयात् भवेत् वैशारदीयार्थतद्वितः देहाद्यहंकारच्छेदे निपुणेत्यर्थः १७ काः सौ वैशारदीधीरित्यपेक्षायां नारदोक्तमेव देहात्मविवेक
प्रकारमाह जन्मेति दशभिः जन्माद्याः जायते अस्ति वर्धते विपरिणमते अपक्षीयते नश्यतीत्येवं भूता इमेषां वा विकाराः वृक्षे सत्येव यथा
फलानां दृश्यंते तद्वदात्मनि तथैव स्थिते देहस्य दृष्टा इत्यर्थः ईश्वरी विकारसमर्था मूर्तिर्यस्य तेन १८ तदेवं देहधर्मैस्तद्वैलक्षण्येनात्मनो
देहाद्देदो दर्शितः इदानीमात्मधर्मैरेव भेदं स्फुटयंस्तदहंकारादिकं त्याजयति आत्मेति आत्मानित्यः अविनाशी वारेऽयमात्मेति श्रुतेः अ
व्ययः अपक्षयश्च न्यः ऋचो अक्षरे परमेव्यो मन्निति श्रुतेः शुद्धः निरवद्यं निरंजनमिति श्रुतेः एकः एकमेवाद्वितीयमिति श्रुतेः क्षेत्रज्ञः वि
ज्ञातारमरेकेन विजानीयादिति श्रुतेः आश्रयः यस्मिन्द्यौः पृथिवीचांतरिक्षमिति श्रुतेः अविक्रियः निष्कलं निष्क्रियं शांतमिति श्रुतेः स्वहृक्

तत्तु कालस्य दीर्घत्वात् स्त्रीत्वान्मातुस्तिरोदधे ऋषीणां जुगृहीतं मां नाधुनाप्यजहात्स्मृतिः १६ भवतामपि पृ
थान्मेयदिश्च दृढतेवचः वैशारदीधीः श्रद्धातः स्त्रीबालानां च मेयथा १७ जन्माद्याः षडिमे भावा दृष्टा देहस्य ना
त्मनः फलानामिव वृक्षस्य कालेनेश्वरमूर्तिना १८ आत्मानित्योऽव्ययः शुद्ध एकः क्षेत्रज्ञ आश्रयः अविक्रियः
स्वहृद्येतुर्व्यापकोऽसंग्यनाहतः १९ एतैर्द्वादशभिर्विद्वानात्मनो लक्षणैः परैः अहंममत्यद्रावं देहादौ मोहजल्य
जेत् २० स्वर्णं यथा ग्रावसहस्रं हेमकारः क्षेत्रेषु योगैस्तदभिज्ञ आश्रुयात् क्षेत्रेषु देहेषु तथात्मयोगैरध्यात्मविद्वद्भ्य
गतिलभेत २१ अष्टौ प्रकृतयः प्रोक्तास्त्रय एव हितदुणाः विकाराः षोडशाचार्यैः पुमानेकः समन्वयात् २२

आत्मज्योतिः सम्प्राडिति होवाच इति श्रुतेः हेतुः स इमाँल्लोका न सृजतेति श्रुतेः व्यापकः सत्यं ज्ञानमनंतमिति श्रुतेः असंगी असंगो ह्ययं पुरुष इ-
ति श्रुतेः अनाहतः पूर्णस्य पूर्णमादाय पूर्णमेवावशिष्यत इति श्रुतेः १९ एतैर्द्वादशभिर्वात्मनो लक्षणैः परैः श्रेष्ठैर्विवेकसमर्थैर्देहाद्देदं विद्वान्
न असद्रावं मिथ्या बुद्धिं त्यजेत् २० नन्वेवं विविक्तात्मज्ञानिनोऽप्यपरोक्षानुभवेन ब्रह्मता प्राप्तिः कथं स्यात् यतोऽहंकारादिकं त्यजेदि-
त्यपेक्षायां तस्यापि प्रकारं सदृष्टांतमाह स्वर्णाकरक्षेत्रेषु स्फुरत्स्वर्णकणेषु ग्रावसंयोगैर्धमनाद्युपायैस्तदभिज्ञ उपायाभिज्ञो हेमकारो यथा स्व
र्णं प्राप्नुयात् आत्मयोगैः आत्मप्राप्त्युपायैः ब्रह्मगतिं ब्रह्मताम् अध्यात्मवित् आत्माधिकृतकार्यकारणसंघातज्ञाता २१ अध्यात्मविवेकमा
त्मप्राप्त्युपायमाह अष्टाविति त्रिभिः मूलप्रकृतिः सह दहंकारौ पंचतन्मात्राणि चेत्पृथौ त्रयः सत्त्वादयः ते च प्रकृतिगुणा एव न तु भिन्नाः एका
दशौ द्रियाणि पंच महाभूतानि चेति षोडशपुमानात्मा एकः प्रोक्तः कपिलादिभिराचार्यैः एकत्वे हेतुः एषु साक्षित्वेनान्वयात् तदुक्तम् मूलप्रकृ-
तिरुत्पन्ननिर्गुणद्राहाः प्रकृतिविकृतयः सप्त षोडशकस्तु विकारो न प्रकृतिर्न विकृतिः पुरुष इति २२

जगत् जंगमम् तस्थुः स्थावरम् अत्रैव सर्वसंयातात्मके देह एव पुरुषो मृग्यः अन्वेष्टव्यः सशकं चैतदित्याह नेति नेतीत्यन्यापोहे क्रियमाणे
स्वयमेव अतत्त्यजन् अनात्मवर्गात् पृथगुपलभ्यमान इत्यर्थः २३ मणिषु सूत्रमिव सर्वत्रानुस्यूतत्वेनान्वयः अतएव मणिष्यः सूत्रस्यैवैकैक्य
तिरेकश्चतयोः द्वंद्वैक्यम् तेन यो विवेकः पूर्वोक्तो वा तेन उशतासुद्धेनात्मना मनसा सर्गस्थानसमाम्नायैः सृष्टिस्थितिसंहारैः यतो वा इमानि
भूतानि जायन्ते इत्यादिश्रुत्युक्तसर्गाद्यनुसंधानेनेत्यर्थः विमृशद्भिः विचारयद्भिः असत्त्वैः अव्यग्रैर्मृग्यत इति पूर्वणान्वयः २४ विमर्शप्रका
रमाह बुद्धेरिति द्वाभ्याम् अध्यक्षः साक्षी २५ अतएभिर्बुद्धिभेदैः परिणामैः पर्यस्तैः परितः क्षिप्तैः अनात्मधर्मत्वेन निरस्तेः बुद्धिधर्मत्वे हेतुः
त्रिवर्णैः त्रिगुणात्मकैः क्रियोद्भवैः कर्मजन्यैः बुद्धेरैव त्रिगुणात्मकत्वात् कर्मकर्तृत्वाच्च तस्याएवैता अवस्थाः आत्मा तु बुद्ध्यन्वयात् तदवस्थावानि
वाभाति न तत्त्वत इति आत्मनः स्वरूपं बुद्ध्येत् जानीयादित्यर्थः अत्र दृष्टान्तः कुरुमधर्मैर्गंधैस्तदाश्रयं वायुमिव २६ ननु तर्हि यथा कुसुमो

देहस्तु सर्वसंयातो जगत्तस्थुरिति द्विधा अत्रैव मृग्यः पुरुषो नेति नेतीत्यतत्त्यजन् २३ अन्वयव्यतिरेकेण वि
वेकेनोशतात्मना सर्गस्थानसमाम्नायैर्विमृशद्भि रसत्त्वैः २४ बुद्धेर्जागरणं स्वप्नः सृष्टिरिति वृत्तयः तायेन
वानुभूयन्ते सोऽध्यक्षः पुरुषः परः २५ एभिस्त्रिवर्णैः पर्यस्तैर्बुद्धिभेदैः क्रियोद्भवैः स्वरूपमात्मनो बुद्ध्येद्गंधैर्वायु
मिवान्वयात् २६ एतद्द्वारो हि संसारो गुणकर्मनिबन्धनः अज्ञानमूलो पार्थोऽपि पुंसः स्वप्न इवेष्यते २७ तस्माद्बु
द्धिः कर्तव्यं कर्मणां त्रिगुणात्मनाम् बीजनिर्हरणं योगः प्रवाहो परमो धियः २८ तत्रोपायसहस्राणामयं भगव
तोदितः यदाश्वरे भगवति यथायै रंजसारतिः २९ गुरुशुश्रूषया भक्त्या सर्वलब्धार्पणेन च संगेन साधुभक्ता
नामीश्वराराधनेन च ३० पाधिकोऽपि वा योर्गंधो विवेकज्ञानेन निवर्तते एवमात्मनः संसारो न निवर्तत इत्याशंक्याह एतद्द्वारः बु

द्धिद्वारकः तदवस्थाद्वारको वा संसारः न स्वतः हियस्मात् बुद्धेर्ये गुणाः कर्माणि च तैर्निबल्यत इति तथा स चाज्ञानमूलः अतः अपार्थो मि
थ्याभूतोऽपि स्वप्न इव इष्यते वायोस्तगंधद्रव्यसंबंधस्यावास्तवत्वाद्द्विषमो दृष्टान्तः २७ यस्मादेवं निवृत्तिर्यदते तस्माद्बीजमज्ञानं तस्य नि
र्हरणं दहनम् किंतत् योगः कथं भूतः धियः प्रवाहं जाग्रदादिरूपमुपरमयतीति तथा २८ तदेवं ज्ञानप्रकारमुक्त्वा तत्साधनं धर्मस्य तत्वं
नारदोक्तमेवाह तत्रेति पंचभिः यैर्धर्मैर्यथाऽनुष्ठितैर्वा भगवति श्रीनारायणो रतिरित्यत् अयमुपायो भगवतोक्तः तथा च गीता सूक्तम्
यत्करोषि यदश्नासि यज्जुहोषि ददासि यत् यत्तपस्यसि कौंतेय तत्कुरुष्व मदर्पणम् इति भक्त्या नाम भिजानाति यावान्यश्चास्मि तत्त्वत इ
त्यादि २९ तत्रैवांतरंगधर्मानाह गुरोः शुश्रूषया भक्त्या प्रेम्णा सर्वेषां लब्धानामर्पणेन च ३०

तस्यलिंगानांमूर्तीनामीक्षणमर्हणादिर्येषां वंदनादीनांतैश्च ३१ ३२ निर्जितः षण्णां कामक्रोधलोभमोहमदमत्सराणां इन्द्रियाणां वावर्गोयैः
३३ भगवद्रतेर्लिंगान्याह निशम्येति त्रिभिः गुणाश्च भक्तवात्सल्यादीन् अतिहर्षेण उद्गताः पुलकाः अश्रूणि च तैर्गद्गदयथाभवत्येवं प्रोक्तं ठः
मुक्तकंठो यथा भवति तथा उद्गायति रीतिरिति नृत्यति ३४ ३५ तस्य भावः चेष्टादिः तस्य भावो भावना तेना नुकृते आशया कृती मनः शरीरे यस्य
निर्दग्धबीजमज्ञानमनुशयो वासना च यस्य सः एवं भक्तिप्रयोगेण अधोःक्षजं सम्यगेति प्राप्नोति ३६ ततः किमत आह अधोःक्षजस्या लं
भां मनसा स्पृशन् पाठांतरे तस्या श्रयणं अशुभात्मनः अशुभः रागादियुक्त आत्मा मनो यस्य संसृतिचक्रशातनम् तन्निवर्तकं बुधावि

श्रद्धया तत्कथायां च कीर्तनेर्गुणकर्मणाम् तत्पादांबुरुह ध्यानात्तल्लिंगेऽक्षार्हणादिभिः ३१ हरिः सर्वेषु भूतेषु
भगवानास्त ईश्वरः इति भूतानि मनसा कामैस्तैः साधुमानयेत् ३२ एवं निर्जित षड्वर्गैः क्रियते भक्तिरीश्वरे वा
सुदेवे भगवति यया संलभते रतिम् ३३ निशम्य कर्माणि गुणाननुल्यान्वीर्याणि लोलातनुभिः कृतानि यदाऽ
तिहर्षोत्पुलकाश्रुगद्गदं प्रोक्तं ठ उद्गायति रीतिरिति नृत्यति ३४ यदा ग्रहग्रस्त इव क्वचिद्भ्रसत्याक्रंदते ध्यायति वंदते ज
नम् मुहुःश्वसन् वक्ति हरे जगत्पते नारायणे त्यात्मगतिर्गतत्रपः ३५ तदा पुमात्मुक्त समस्तबंधनस्तद्भावभावा
नुकृताशया कृतिः निर्दग्धबीजानुशयो महीयसा भक्तिप्रयोगेण समेत्य अधोःक्षजम् ३६ अधोःक्षजालं भूमि
हाश आत्मनः शरीरिणः संसृतिचक्रशातनम् तद्ब्रह्मनिर्वाणसरवं विदुर्बुधास्ततो भजध्वं हृदये हृदीश्वरम् ३७
कोऽतिप्रयासोऽसरवालकाहरेरुपासने स्वेहृदि छिद्रवत्सतः स्वस्यात्मनः सरस्युरशेषदेहिनां सामान्यतः किं वि
षयो पपादनैः ३८ रायः कलत्रं पशवः सुतादयो गृहामही कुजरकोशभूतयः सर्वेऽर्थकामाः क्षणभंगुरा युषः कु
र्वन्ति मर्त्यस्य कियत्प्रियं चलाः ३९ दुः तदेव ब्रह्मनिर्वाणं लयो मोक्षः तदात्मकं सरवं विदुः हृदीश्वरमंतर्यामिणम् ३७ भक्तिरश

क्येति च नमंतव्यमित्याह कइति छिद्रवत् आकाशवत् हृदि तिष्ठतः विषयाणां मुपपादनैरर्जनैः किम् तत्र हेतुः सर्वदेहिनां सामान्यतः
विषयनिष्ठत्वे सूकरादिसाधारण्यापत्तेरित्यर्थः न चैवमादौ पौनरुक्त्यदोषः श्रीनारदोक्तानुवादरूपत्वादस्य प्रकरणस्य ३८ अनर्थकं विषया
र्जनमित्याहुः रायः अर्थाः क्षणभंगुरमायुर्यस्य तस्य एते कियत्प्रियं कुर्वन्ति तदुक्तमिति हासेषु धनं हि पुरुषो लोके पुरुषंधनमेव वा अवश्य
मेकं त्यजति तस्मात्किं धनतृष्णायेति ३९

यन्मदुःखेनसंभिन्नंनचग्रस्तमनंतरम् अभिलाषोपपन्नंचसरवंस्वर्गपदास्पदमित्येवंभूताः स्वर्गादिभोगाअपिनसेवाः हाइत्याह एवंहीति क्षयिष्णुत्वेहेतुः क्रतुभिः कृताइति तद्यथेहकर्मचितोलोकः क्षीयतएवमेवामुत्रपुण्यचितोलोकः क्षीयतइतिश्रुतेः अतएवपुण्यतारतम्येन सातिशयाः नचनिर्मलाः स्पर्धादिमत्वात् नविद्यतेदृष्टंश्रुतंचदूषणंयस्मिन् ४० किंच यदध्यर्थेयत्संकल्प्यअतःसंकल्पितान् विपर्यासंविपरी तंफलममोघमवश्यंप्राप्नोति ४१ तदेवदर्शयति सरवायेति ईहयाइच्छयाक्रिययावायः पूर्वमनीहायाहेतोः सरवेनाहतो व्याप्तआसीत् ईहयादुरवमाप्नोत्येव ४२ किंच कामान्भोगान्काम्यैर्विषयैः कर्मभिर्वापारक्यः श्वादिभोग्यः नत्वात्मोयः भंगुरश्च ४३ किमुदेहात् व्य

एवंहिलोकाः क्रतुभिः कृताअमीक्षयिष्णावः सातिशयाननिर्मलाः तस्माददृष्टं श्रुतदूषणंपरंभक्त्यैकयेशं भजतात्मलब्धये ४० यदध्यर्थेहकर्मणिविद्वन्मान्यसकृन्नरः करोत्यतोविपर्यासममोघंविंदतेफलम् ४१ स रवायदुःखमोक्षायसंकल्प्यइहकर्मिणाः सदाप्नोतीहयादुःखमनीहायाः सरवाहतः ४२ कामान्कामयतेका म्यैर्यदर्थमिहपुरुषः सर्वदेहस्तपारक्योभंगुरोयात्कपेतिच ४३ किमुव्यवहितापत्यदारागारधनादयः राज्यंको शागजामात्यभृत्यासाममतास्पदाः ४४ किमेतैरात्मनस्तच्छेः सहदेहेननश्वरैः अनर्थैरर्थसंकाशैर्नित्यानंदम होदधेः ४५ निरूप्यतामिहस्वार्थः कियान्देहभृतोऽसुराः निषेकादिष्ववस्थासक्लिश्यमानस्यकर्मभिः ४६ क र्माण्यारभतेदेहीदेहेनात्मानुवर्तिना कर्मभिस्तनुतेदेहमुभयंत्वविवेकतः ४७ तस्मादर्थ्याश्चकामाश्चधर्मा श्चयदपाश्रयाः भजतानीहयात्मानमनीहंहरिमीश्वरम् ४८ सर्वेषामपिभूतानांहरिरात्मेश्वरः प्रियः भूतैर्मह द्भिः स्वकृतैः कृतानांजीवसंज्ञितः ४९ देवोऽसुरोमनुष्योवायक्षोगंधर्वाएवच भजन्मुकुंदचरणंस्वस्तिमान्स्या द्यथावयम् ५०

वहिताः अपत्यादयोममताविषयाः पारक्याइतिवक्तव्यम् ४४ किंच स्वयंपुरुषार्यरूपस्यकिमेतैरतिजुच्छैरित्याह किमेतैरिति ४५ भोगावसराभावाच्चएतैः कउपयोगइत्याह निरूप्यतामिति प्राचीनैः कर्मभिः क्लिश्यमानस्यकर्मभिः कियानर्थइतिवा न्वयः ४६ ननुकर्मससमाप्तेषुभोगावसरः स्यात्तत्राह कर्माणीति नचेदंकर्मतस्यफलंदेहादिकंचपरमार्थइत्याह उभयंकर्मचदेहंचअवि वेकतः अज्ञानेनैवतनुते ४७ अर्थादयः यदपाश्रयाः यदधीनाः तंहरिंभजध्वम् ४८ भूतानांप्राणिनांजीवसंज्ञितः अंतर्गामी ४९ असुरा णामस्माकंतद्भजनेअनधिकारइत्यपिनवाच्यमित्याह देवइतिपंचभिः ५०

५१ अमलया निष्कामया अन्यद्विडंबनं नदनमात्रम् ५२ ५३ अच्युतताममृतत्वम् ५४ अध्यायद्वयोक्तमुपसंहरति एतावानिति तदीक्षणं गोविं
ददृष्ट्या सन्माननम् ५५ इति सप्तमे टीकायां सप्तमोऽध्यायः ७ अष्टमेति रुषास्तु निघ्नदैत्यो हतः स्वयम् आविर्भूय नृसिंहेन सच ब्र
ह्मादिभिः स्तुतः १ अंतः कृपासुधापूर्णो वहिः क्रोधो नृकेसरी दैत्येन्द्रमरिभावेन भजंतं समभावयत् २ १ एकांतसंस्थितां प्रत्यङ्गिष्ठाम् यथाय

नालं द्विजत्वं देवत्वमृषित्वं वाऽसुरात्मजाः प्रीणनायमुकुंदस्य नवत्तनबहुज्ञता ५१ नदानं नतपोने ज्यानशौचं
नव्रतानि च प्रीयतेऽमलया भक्त्या हरिरन्यद्विडंबनम् ५२ ततो हरो भगवति भक्तिं कुरुत दानवाः आत्मौपम्ये
न सर्वत्र सर्वभूतात्मनीश्वरे ५३ दैतेया यक्षरक्षांसि स्त्रियः शूद्रा व्रजौकसः खगामृगाः पापजीवाः संतिल्य च्यु
ततांगताः ५४ एतावानेव लोके स्मिन्पुंसः स्वार्थः परस्मृतः एकांतभक्तिर्गोविंदेयत्सर्वत्र तदीक्षणम् ५५ इति श्री
भागवते महापुराणे सप्तमस्कंधे दैत्यपुत्रानुशासनं नाम सप्तमोऽध्यायः ७ नारद उवाच अथ दैत्यस्तुताः
सर्वे श्रुत्वा तदनुवर्णितम् जगद्गुर्निरवद्यत्वा नैव गुर्वनुशिक्षितम् १ अथाचार्यस्तस्तेषां बुद्धिमेकांतसंस्थिता
म् आलक्ष्य भीतस्त्वरितो राज्ञा आवेदयद्यथा २ श्रुत्वा तदप्रियं दैत्यो दुःसहं तनयानयम् कोपावेशाच्च लङ्घात्रः
पुत्रं हंतुं मनोदधे ३ क्षिप्त्वा परुषया वाचा प्रद्वादमतदर्हणम् आहं क्षमाणः पापेन तिरश्चीनेन च क्षुषा ४ प्रश्रया
वनतं दातुं बद्धां जलिमवस्थितम् सर्पः पदाहत इव श्वसन्प्रकृतिदारुणः ५ हेतुर्विनीतमं दातुं कुलभेदकराद्य
मस्तब्धं मच्छासनोत्थूतं नेष्येत्वाऽद्य मक्षयम् ६ क्रुद्धस्य यस्य कंपंते त्रयो लोकाः सहेश्वराः तस्य मेऽभीतव
त्पुटशासनं किंबलोऽत्यगाः ७ प्रद्वाद उवाच न केवलं मे भवतश्च राजन्सर्वे बलं बलिनां चापरेषाम्
परैश्चरेऽमी स्थिरजंगमा ये ब्रह्मादयो येन वशं प्रणीताः ८ स ईश्वरः काल उरुक्रमोऽसावोजः सहः स त्वबले दि
यात्मा स एव विश्वं परमः स्वशक्तिभिः सृजत्यवत्यत्तिगुणत्रयेशः ९

थावत् २ सच हंतुं मनोदधे कथं भूतः कोपस्यावेशेनोद्रेकेण च लङ्घात्रं वपुर्पुण्यस्यसः ३ क्षिप्त्वा तिरस्कृत्य पापेन सरोषेण तिरश्चीनेन वक्रेण
४ ५ मंदात्मन् अत्यबुद्धे मदाज्ञाऽतिलंघिनं त्वामद्य मालयं नेष्यामि ६ अभीतवत् किंबलं यस्यसः किंबलः कस्य बलेनेत्यर्थः ७ ८ व-
शं प्रणीता इत्यत्र हेतुः स ईश्वर इति उरुः क्रमाः पादविक्षेपायस्य बहुपराक्रम इति वा ओज आदिरूपः सत्वं धैर्यं बुद्धिर्वा ९ ५९

ननुमच्छत्रुरसौ कथंममापिस एवबलंस्यादत आह जहीति आत्मनः स्वस्य स्वभावंत्यजयतः अजितादात्मनो मनसः ऋते विना अन्ये वि-
द्विषो न संति किंच तद्विददेव हि साम्येन मनसो धारणमेव समर्हणमाराधनम् १० ननु मयादिग्विजये सर्वे रिपवो जिताः अतः सांप्रतं विद्विषो
न संति इति चेत्सत्यं तत्राह दस्यूनिति हेराजन् एके भवा दृशामंदाः पुरा आदौ लुंपतः सर्वस्वहरतः षडिंद्रियलक्षणांश्च नूतनविजित्य अजि-
त्वादशादिशः स्वयं जिता मन्यन्ते साधोस्तजितचिन्तस्य देहिनां समस्य जस्य विदुषः स्वाज्ञानकल्पिताः परेशत्रवः कुतः स्युः ११ व्यक्तं निश्चि-

जत्वा सरं भावमिमं त्वमात्मनः समं मनो धत्स्व न संति विद्विषः ऋतेः जितादात्मन उत्पथस्थिता तद्विद्वानंतस्य
महत्समर्हणम् १० दस्यूनपुरा षण्णविजित्य लुंपतो मन्यन्त एके स्वजितादिशो दश जितात्मनो जस्य समस्य दे-
हिनां साधोः स्वमोहप्रभवाः कुतः परे ११ हिरण्यकशिपुरुवाच व्यक्तं त्वं मर्तुकामोऽसि योतिमात्रं वि-
कथ्यसे मुमूर्षूणां हि मंदात्मन् ननु स्युर्विल्लागिरः १२ यस्त्वयामदभाग्योक्तो मदन्यो जगदीश्वरः कासौ यदि स-
सर्वत्र कस्मात्स्तेभ्येन दृश्यते १३ सोऽहं विकल्पमानस्य शिरः कायाद्धरामिते गोपायेत हरिस्त्वाद्यस्ते शरणमी-
प्सितम् १४ एवं दुरुक्तेर्मुहुरदयन् रूपाकृतं महाभागवतं महासरः खड्गं प्रगृह्योत्तितो वरासनात् स्तंभं तताडा-
तिबलः स्वमुष्टिना १५ तदेव तस्मिन्निनदोऽतिभीषणो बभूव येनाडकटाहमस्फुटत् यं वै स्वधिष्योपगतं त्व-
जादयः श्रुत्वा स्वधामाप्ययमंगमे निरे १६ स विक्रमन् पुत्रवधेऽस्फुरोजसा निशम्य निद्रादमपूर्वमद्भुतम् अंतः स
भायां न ददर्श तत्पदं वितत्र सूर्येन सरारि यूथपाः १७

तम् विल्लावाः अनन्विता इत्यर्थः १२ हेमदभाग्यमदन्यो जगदीश्वरः यद्यस्ति तर्हि असौ कास्ति प्रद्वाद आह स सर्वत्रास्ति हिरण्यकशिपु-
राह तर्हि कस्मात्स्तेभ्येनास्ति प्रद्वाद स्तुतं स्तंभं निरीक्षमाणो नमस्यन्नाह दृश्यत इति १३ हिरण्यकशिपुस्तत्र तमपश्यन्नाह सोऽहमि-
ति विकल्पमानस्य विपरीतं बुवाणस्य ते शिरः कायात् हरामि पृथक् करोमि १४ प्रद्वादेन मूर्ध्नि बद्धां जलिनानिरीक्षमाणं स्तंभं मुष्टिना
ताडितवान् १५ १६ तत्पदं ध्वनेराश्रयं न ददर्श येन नादेन दैत्याः वितत्र सः १७

भगवांस्तदास्तंभं विदार्य अदृश्यत दृश्यो बभूव किमर्थम् निजभृत्येन प्रदादेन यद्भाषितं स्तंभे दृश्यत इति तत्सत्यं विधातुं कर्तुं तथा अस्मि
लेषु भूतेषु आत्मनो व्याप्तिं च सत्यां कर्तुं स्तंभे अदृश्यत तत्किमर्थम् भौतिकेषु च भावेषु भूतेष्वयमहत्कृत् भगवानास्त इति तेनैव भृत्येन
भाषितं तत्सत्यं कर्तुं तथा अदृश्यत अत्यद्भुतं दैत्ययातकमतिघोरं रूपमुद्दहन् दधत् तत्किमर्थम् निजभृत्यैः सनकादिभिः शापानंतरम्
नूतनैर्भाषितं यत् त्रिभिर्जन्मभिः शापमोक्षो भवत्विति तत्सत्यं कर्तुं भगवांस्तथा अदृश्यत तथा अत्यद्भुतं रूपं ब्रह्मसृष्टावदृष्टमश्रुतं च रूपं
मुद्दहन् तच्च नमृगाकारं न च मनुष्याकारमुद्दहन् सभायां मध्ये अदृश्यत तत्किमर्थम् निजभृत्येन हिरण्यकशिपुना ब्रह्माणं प्रतियद्वा-
षितं भूतेभ्यस्त्वद्विष्टेष्वेभ्यो मृत्युर्मा भून्मम प्रभो इति तथानांतर्न बहिरिति न नरेन मृगैरपीति ब्रह्मणा च निजभृत्येन तथाऽस्त्विति यद्वा-
षितं तदुभयोर्वाक्यं सत्यं कर्तुं न हितं ब्रह्मसृष्टं भूतं न च नरो वा मृगो वा न च सभा गृहस्यांतः न च प्रांगणं बह्वहिः एव ताभ्यां यद्वाषितं तत्सत्यं
कर्तुं यच्च हिरण्यकशिपुना भाषितम् नूनमेतद्विरोधेन मृत्युर्मे भवितेति यच्च नारदेन निजभृत्येन भाषितमिदं प्रति अयं महान् त्वया संस्थां मु-

सत्यं विधातुं निजभृत्यभाषितं व्याप्तिं च भूतेष्वस्मिन् लेषु चात्मनः अदृश्यता त्वद्भुतं रूपमुद्दहन् स्तंभे सभायां नमृगं
नमानुषम् १८ ससत्त्वमेनं परितो विपश्यन् स्तंभस्य मध्यादनु निर्जिहानम् नायं मृगो नापि नरो विचित्रमहो
किमेन्द्रमृगेंद्ररूपम् १९ मीमांसमानस्य समुत्थितो ग्रतो नृसिंहरूपस्तदलं भयानकम् प्रतप्तचामीकरचंडलो
चनं स्फुरत्सटाके सरज्जंभिताननम् २० करालदंष्ट्रं करवालं चंचलक्षरांतजिह्वं भृकुटीमुखोल्बणम् स्तब्धोर्ध्व
कर्णौ गिरिकंदराद्भुतव्यात्तास्य नासं हनुभेदभीषणम् २१

लुंन प्राप्स्यति अनंतानुचरः अकुतश्चिद्रयोऽमर इति अनेन स्वभक्त
पक्षपातित्वं च यद्वाषितं तच्च सत्यं कर्तुं तथा अदृश्यत चकारान् निजभाषितं च किंतत् कौंतेय प्रतिजानीहि न मे भक्तः प्रणश्यति इति तथा तेषां
महंसमुद्धर्ता मृत्युसंसारसागरादित्यादितच्च सत्यं कर्तुं मदृश्यतेति द्रष्टव्यम् अलमतिविस्तरेण १८ सदैत्यः एवमद्भुतं ध्वनिं श्रुत्वा तदा श्रयं स-
त्वं प्राणिविशेषं सर्वतो विलोकयन् स्तंभस्य मध्यानिर्गच्छंतं नृमृगेंद्रयोर्मिश्रं रूपं दृष्ट्वा अहो किमेतदिति मीमांसितवानिति शेषः १९ तस्यैव मम
लंभयानकं तन्नृसिंहरूपं मीमांसमानस्याग्रतः सनृसिंहरूपो हरिः समुत्थितः भयानकत्वमेव दर्शयंस्तद्रूपमनुवर्णयति त्रिभिः प्रतप्तचामीकरं स्फु-
र्णतद्वसिङ्गानि चंडानि लोचनानि यस्मिन् सटाजटाः केसराः कंठरोमाणि स्फुरद्भिः सटाके सरज्जंभितं साटोपमाननं यस्मिन् २० करालास्तंगादंष्ट्राय-
स्मिन् करवालः खड्गः तद्वच्चंचलाक्षरांतवती क्षणाच्च जिह्वा यस्मिन् भृकुटी युक्तेन मुखेनोल्बणम् स्तब्धावनम्रो शंकुवद्धूयैर्कर्णौ यस्मिन् गिरिकं-
दरादभ्युदयं प्रसृतमास्थानासे च यस्मिन् हनु कपोलप्रांतौ तयोर्भेदेन विदारणेन भीषणम् कर्णौ तस्य मुखविस्तारमित्यर्थः २१

दिविस्पृक्कायोयस्मिन् अलुक्समासः अदीर्घाद्रस्वापीवराचस्थूलाग्रीवायस्मिन् उरुविशालं वक्षस्थलं यस्मिन् तच्चतच्च अत्यमध्यसुदरं
यस्मिन् चंद्रांशवद्गौरैस्तनूरुहैर्लोमभिः छुरितं व्यासम् विधंचः सर्वतः प्रसृताभ्रजास्तेषामनीकानिस्तोमाः तेषां शतानि यस्मिन् नरवा
न्येवायुधानि यस्मिन् २२ दुरासदं प्राप्तुमशक्यम् सर्वाणि च निजानि चक्रादीनि इतराणि वज्रादीनि त एवायुधप्रवेकाः शस्त्रोत्तमाः तैर्द्रावि
तादैत्यदानवायेन तद्रूपमीमांसमानस्याग्रतः समुत्थित इति पूर्वैर्णैवान्वयः तदा विभावप्रयोजनविमर्शपूर्वकं तेन सह दैत्यस्य युद्धमाह सप्त
भिः प्रायेण महामार्थिना हरिणा मेऽयमेवंभूतो वधः मृत्युहेतुः स्मृतः चिंतितः तथाऽप्यनेन समुद्यतेन किं किंचित्स्यादित्येवंब्रुवन् तमभ्य
पतदित्यन्वयः २३ तदा सोऽसुरो नृसिंहस्यौजसि दीप्तौ पतितः सन् अलक्षितः अदृष्टोऽभूत् २४ स त्वधामनिःस्वत्वप्रकाशे हरोपतितस्य

दिविस्पृक्कायमदीर्घपीवरग्रीवोरुवक्षस्थलमत्यमध्यम् चंद्रांशगौरैश्छुरितं तनूरुहैर्विधक्कजानीकश
तं नरवायुधम् २२ दुरासदं सर्वनिजेतरायुधप्रवेकविद्रावितं दैत्यदानवम् प्रायेण मेऽयं हरिणोरुमार्थिना वधः
स्मृतोऽनेन समुद्यतेन किम् २३ एवं ब्रुवंस्त्वभ्यपतद्गदायुधो न दन्तृसिंहं प्रति दैत्यकुंजरः अलक्षितोऽग्नौ पति
तः पतंगमो यथानृसिंहो जसि सोऽसुरस्तदा २४ न तद्विचित्रं रवलुस त्वधामनिःस्वतेजसा यो नु पुरापि ब्रूतमः
ततोऽभिपद्याभ्यहनन्महाऽसुरोरुषानृसिंहं गदयोरुवेगया २५ तं विक्रमं तं सगदंगदाधरो महोरगताक्ष्यकृतो
यथाऽग्रहीत् स तस्य हस्तोत्कलितस्तदाऽसुरो विक्रीडतो यद्दहिर्गरुत्मतः २६ असाध्वमन्यंत हतौ कसोऽमरा य
नच्छुदाभारतसर्वधिष्यपाः तं मन्यमानो निजवीर्यशंकितं यद्दस्तमुक्तो नृहरिर्महाऽसुरः पुनस्तमासज्जतरव
द्गुचर्मणी प्रगृह्य वेगेन जितश्रमो मृधे २७ तं श्येनवेगं शतचंद्रवर्त्मभिश्चरंतमच्छिद्रमुपर्यधो हरिः कृत्वाऽदृहासं
स्वरमुत्स्वनोल्बणं निमीलितार्क्षं जगद्देमहाजवः २८

तमो मयस्यादर्शनं तद्विचित्रं न भवति तत्र हेतुः यो हरिः पुरासृष्ट्यादौ प्रल
यकालीनं तमः नु अहो अपि बत् २५ तस्मिन् विक्रमं तं ततस्ततः प्रहरंतम् हस्तादुत्कलितः निःसृतः २६ तदा अमराः देवाः सर्वे धिष्यपाः
असाध्वमन्यंत हतान्योकांसि स्थानानि येषां ते तद्वियाधनच्छुदाः मेघान्तरिताः संतः यस्य हस्तात्स्वयं मुक्तः तं नृहरिं स्ववीर्याच्छं कितं मन्य
मानः रवद्गुचर्मणी प्रगृह्य पुनस्तमासज्जत अभ्यपद्यतेत्यन्वयः २७ श्येनस्येव वेगो यस्य तम् शतचंद्रवर्त्मभिः रवद्गुचर्ममार्गैः अच्छि
द्रं यथाभवत्येवमुपर्यधश्चरंतम् अदृहासमेवाह स्वरंतीव्रम् उत्स्वनेन महाशब्देनोल्बणं भयंकरम् तद्भयेन हरेस्तेजसा च निमीलिते अक्षि
णीयस्य २८

ग्रहणेदृष्टांतः व्यालोयथा आरुंमुषकम् विदारणे दृष्टांतः अहिंगरुड इवेति विष्वक् सर्वतः स्फुरंतं निःसरंतम् ग्रहणेनातुरं विवशम् इंद्रे-
ण सहयुद्धे तत्प्रयुक्तेन कुलिशेन नक्षतात्वगपियस्य द्वारिसभायां नान्तर्नबहिः उरैः उरौ निपात्य नभूमौ नचांबरे नरवैः व्यसृष्टिः असृमद्विर्वा-
एवं दिवानक्तपरिहाराय संख्यायामिति द्रष्टव्यम् २९ दैत्यवधमुक्तात इत्यवधमाह द्वाभ्याम् संरंभेण दुःप्रेक्ष्याणि करालानि लोचनानि च-
स्य असृजोरक्तस्य लवैर्बिंदुभिः रक्ताः सिक्ताः अतएव अरुणाः केसरा आननं च यस्य सः कडवद्विपहत्यया गजवधेन हरिः सिंहो यथा एवंभू-
तस्तस्यानुचरान् अहन्ति तुत्तरेणान्वयः अन्त्राणां मालाकंठे विद्यते यस्य ३० नरवांकुरैरुत्पादितं हृत्सरोरुहं यस्य तम् दोर्दंडानां भुजानां
यूथानि समूहा यस्य सः तदैत्यैर्द्रमनुपंथा येषां तान् अन्यानपित तपक्षपातिन इत्यर्थः ३१ दैत्यवधव्यग्रस्य नृहरेराटोपमाह द्वाभ्याम् सदाभि-

विष्वक् पुरंतं ग्रहणातुरं हरित्वा लोयथाऽरुं कुलिशाक्षतत्वचम् द्वार्यूर आपात्य ददारलीलयानरवैर्यथाऽहिंगरु-
डो महाविषम् २९ संरंभदुःप्रेक्ष्य कराललोचनो व्यात्ताननांतं विलिहन्स्वजिह्वया असृग्लवाक्त्तारुणकेसरा-
ननो यथाऽत्रमालाद्विपहत्यया हरिः ३० नरवांकुरोत्पादितं हृत्सरोरुहं विसृज्य तस्यानुचरानुदायुधान् अहन्-
समंतान् नरवशस्त्रपाष्णिभिर्दोर्दंडयूथोऽनुपथान् सहस्रशः ३१ सदाऽवधूता जलदाः परापतन् ग्रहाश्च तद्दृष्टिं वि-
मुष्टोचिषः अंभोधयः श्वासहता विचुक्षुः मुनिद्वादभीता दिगिभाविचुक्षुः ३२ द्यौस्तत्सदोत्सिप्तविमानसंकु-
लाप्रोत्सर्पत क्ष्माचपदातिपीडिता शैलाः समुत्पेतुरमुष्यरहसात् तेजसा रिव ककुभोनरेजरे ३३ ततः सभायामुपवि-
ष्टमुत्तमेनृपासने संहृततेजसं विभ्रम् अलक्षितहैरथ मत्यमर्षणं प्रचंडवक्त्रं नवभाजकश्चन ३४ निशाम्य लोक-
त्रयमस्तकज्वरंतमादिदैत्यं हरिणा हतं मृधे प्रहर्षवेगोत्कलिताननामुहुः प्रसूनवर्षैर्ववृषुः सरस्त्रियः ३५

रवधूताः प्रकंपिता जलदामेयाः परापतन् व्यशीर्यन्त अनेन ये मेघांतरिता देवास्ते स्पष्टं पश्यन्त्विति आज्ञां दत्तवानित्यर्थः तस्य दृष्ट्या विमु-
ष्टोचिषैर्घां ग्रहाणां तेतिरस्कृतप्रभा अभवन्निति शेषः दिगिभादिगजाः ३२ तस्य सदाभिरुत्सिप्तानि विमानानितैः संकुला व्यासासती-
प्रोत्सर्पतस्थानास्पर्कषेणोदसर्पत् चलिता ३३ स्वभृत्यैश्चर्यमाश्चर्यमिव मत्वा कौतूहलेन तस्यासने उपविष्टं भयात्कोपिनवभाजनासेव-
त नलक्षितो हैरथः प्रतियोद्धायेन ३४ लोकत्रयस्य मस्तकज्वरं शिरो व्यथेव दुःसहम् प्रहर्षस्य वेगेन उत्कलितानि विकसितानि आननानि
यासां ताः सरस्त्रियः पुष्पवर्षैर्नृहरिववृषुः ३५

नाकिनां देवानां विमानावलिभिः नभस्तलं संकीर्णमास सराणामानकाः पटहाः तेर्जग्निरे वादिताः स्त्रियोः स्मरसः ननुतुः गंधर्वा जगुः ३६
 ३७ गंधर्वाः स्मरसः श्रारणाश्चेत्यर्थः ३८ नरशार्दूलं पुरुषोत्तमम् ३९ ब्रह्मादयो नृसिंहस्य शंकया कुलचेतसः आरादेवास्तव न सप्तदशभ्योः
 पृथक् पृथक् हे अनंत अनंतं त्वां प्रसादयितुमनंताय नतोऽस्मि अनंतत्वे हेतुः दुरंताः अनंताः शक्तयो यस्य तत्कुतः विचित्राणि वीर्याणि प्र
 भावायस्य तत्किमर्थम् पवित्राणि श्रवणमात्रेण शोधकानि कर्माणि यस्य विचित्रवीर्यत्वमेवाह विश्वस्येति संदधते सम्यक् कुर्वते एवमपि
 अव्ययात्मने अपच्युतस्वरूपाय ४० रुद्रस्तत्कोपकालाभिज्ञो नायं कोपावसर इति तं प्रार्थयते कोप इति सहस्रयुगांतस्तव कोपस्य कालः

तदा विमानावलिभिर्नभस्तलं दिदृक्षतां संकुलमासना किनाम् सरानका दुंदुभयोऽथ जग्निरे गंधर्वमुख्या ननु
 तुर्जगुः स्त्रियः ३६ तत्रोपव्रज्य विबुधा ब्रह्मं द्रगिरिशादयः ऋषयः पितरः सिद्धा विद्याधर महोरगाः ३७ मनवः
 प्रजानां पतयो गंधर्वाः स्मरचारणाः यक्षाः किंपुरुषास्तात वैतालाः सिद्धकिन्नराः ३८ ते विष्णुपाषादाः सर्वस्मिन्
 दकुमुदादयः मूर्ध्नि बद्धांजलिपुटा आसीनं तीव्रतेजसम् ईडिरे नरशार्दूलनातिदूरचराः पृथक् ३९ ब्रह्मो
 वाच नतोऽस्म्यनंताय दुरंतशक्तये विचित्रवीर्याय पवित्रकर्मणे विश्वस्येति संदधते सम्यक् कुर्वते एवमपि
 यासं दधतेऽव्ययात्मने ४० श्रीरुद्र उवाच कोपकालो युगांतस्ते ह तोयमसुरोऽत्यक् तत्सक्तं पाह्युपसृतं भक्तं
 ते भक्तवत्सल ४१ इंद्र उवाच प्रत्यानीताः परमभवता त्रायतानः स्वभागा दैत्याः क्रांतं हृदयकमलं त्वद्गुहं प्र
 त्यबोधि कालग्रस्तं कियदिदमहो नाथ शुश्रूषतां ते मुक्तिस्तेषां न हि बहुमतानारसिंहापरैः किम् ४२ कोपायोग्यश्चायं काल

इत्याह अत्यक् अत्यत्यः असुरोहतः अतः कोपानि वृत्त्या प्रद्रादं माहिंसी रित्याह तत्सक्तमिति यद्वा अकालेऽप्ययं कोपोऽस्य भक्तस्य रक्षणार्थं
 मिति चेत् तर्हीदानीं कोपं त्यक्त्वा इमं पाहीत्यर्थः ४१ इंद्रस्तु नास्माकं हविर्भागा दिलाभाः पुरुषार्थः किंतु त्वत्परिचर्यैव भवता पुनरनेन संरंभे
 ण स्वकार्यमेव साधितं तस्य च सिद्धत्वा दुपसंहरैर्न क्रोधमित्याशयेनाह हे परमनोऽस्मान् त्रायतारक्षता भवता स्वीया एव भागा दैत्यात् प्रत्याह
 ताः अंतर्गामिणस्तवैव यज्ञेषु भोक्तृत्वात् अस्मदीयं हृदयकमलं त्वद्गुहमेव एतावत्पर्यंतं भयहेतुत्वेनास्मत्स्मृतिपथे नित्यं स्थितेन दैत्येना
 क्रांतं व्याप्तं सत् प्रत्यबोधि मया पाकरणेन विकाशं नीतम् ननु तव त्रैलोक्येश्वर्यसाधनार्थमयमुद्यम इति चेत् तत्राह कालग्रस्तमिति तेषां हे
 नारसिंह नरस्य सिंहस्य चाकाराभ्यामाविर्भूत अपरैः स्वर्गादिभिः किम् ४२

ऋषयस्तपः प्रवर्तनेनास्माकं महाननुग्रहः कृत इत्याहुः त्वं नो यदा त्वपरमं ध्यानलक्षणं तपः परमत्वे हेतुः आत्मनस्तव तेजः प्रभावरूपम् तदे
वाहुः येन तपसा आत्मनि लीनमिदं विश्वं ससर्ज सृष्टवानसितत् अमुना दैत्येन विप्रलुप्तं कुंठितं सत् देशरण्यपाल अद्य रक्षाः र्थं गृहीतेनानेन
वपुषा पुनरपि तपः कुरुतेत्यनुज्ञातवानसि तस्मै तेन मइत्युत्तरश्लोकचतुर्थपादस्यानुषंगः ४३ पितरस्तु श्राद्धोद्धरणेन परमोपकारिणं श्री
नृसिंहं प्रणमंति श्राद्धानि श्रद्धायुक्तानि पिंडादीनि नोऽस्मभ्यं पुनैर्दत्तानि प्रसभं बलात् यः स्वयमधिकृत्य बुभुजे किंच तीर्थस्नानसमये
दत्तं तिलोदकमप्यपि बत् तानि पिंडान्युदकानि च तस्योदराद्य आच्छेत् आहतवान् कथं भूतात् न रवेर्विदीर्णावपायस्य तस्मात् वपाविदार

ऋषय ऊचुः त्वं न तपः परममात्ययदात्मतेजो येनेदमादिपुरुषात्मगतं ससर्ज तद्विप्रलुप्तममुनाऽद्य
शरण्यपालरक्षागृहीतवपुषा पुनरन्वमंस्थाः ४३ पितर ऊचुः श्राद्धानि नोऽधिबुभुजे प्रसभं तनू-
जैर्दत्तानि तीर्थसमयेऽपि तिलांघ्रसभ्यः तस्योदरान्न रवविदीर्णावपाद्य आच्छेत् तस्मै न मोक्षहरयेऽरिव लघ-
र्मगोष्ठे ४४ सिद्धा ऊचुः यो नो गतिं योगसिद्धामसाधुरहारपीद्योगतपो बलेन नानादर्पतन्त्रस्वै-
र्निर्ददार तस्मै तुभ्यं प्रणतास्मो नृसिंह ४५ विद्याधरा ऊचुः विद्यां पृथक् धारणयाऽनुराद्धां न्याषे
धदज्ञो बलवीर्यहृत् स येन संख्ये पशुवद्ध तस्तं माया नृसिंहं प्रणतारस्म नित्यम् ४६ नागा ऊचुः
येन पापेन रत्नानि स्त्रीरत्नानि हृतानि नः तद्वक्षः पादनेनासा दत्तानं दनमोस्तुते ४७ मनव ऊचुः
मनवो वयं तव निदेशकारिणो दितिजेन देवपरिभूतसेतवः भवतारवलः स उपसंहृतः प्रभो करवामते किम-
नुशाधिकं करान् ४८

णस्य तद्गतपिंडोद्धरणमेव फलमिति भावः ४४ योगसिद्धां गतिमणिमादिसिद्धिम् नाना अनेके दर्पाय
स्य तस्मै तुभ्यं नतास्मो वयम् ४५ तं त्वा मुद्दिश्य विद्यामंतर्धानादिलक्षणा मनुराद्धां संप्राप्तां यो बलवीर्यहृत् अस्मान्न्यषेधत् स भव-
ता संख्ये युद्धे हतः तं त्वां प्रणताः स्म ४६ रत्नानि फणासु स्थितानि तथा स्त्रीरत्नानि च उत्तमाः स्त्रियः आसां स्त्रीणामस्माकं च दत्त आ-
नंदो येन तत्संबोधनम् ४७ नृसिंहेनावलोकितः संतो मूर्ध्नि बद्धां जलयो मनवः प्रोचुः मनवो वयं धर्मपालकाः परिभूताः सेतवो वर्णा-
श्रमधर्ममर्यादायेषां ते अनुशाधि अनुशिक्षय ४८ ५ ५ ५ ५ ५ ५

प्रजापतयोऽपितदवलोकिताः प्रोचुः हेपरेशतेत्वया अभिमृष्टाः प्रजासृष्टौ प्रेरिता वयं प्रजेशायेन निषिद्धाः संतः प्रजानसृजामः स एषः भिन्नं वक्षो
यस्य नुनिश्चितं शेते मृतः अतः परं प्रजाः सृजाम इति हृष्यंतः प्राहुः हे सत्वमूर्ते तवायमवतारो जगतो मंगलं मंगलार्थम् ४९ गंधर्वा अपितदवलोकि
ताः प्रोचुः हे विभो वयं ते त्वदीयाननरनर्तकाः नात्येनृत्ये गायकाश्च येन स्वाधीनाः कृताः कथं भूतेन वीर्यशौर्यबलं शक्तिः ताभ्यामोजः प्रभावो
यस्य तेन स एष भवता इमां दशां मृतिं नीतः उचितं चैतदित्याहुः किमिति ५० भवापवर्गं संसारनिवर्तकं तव चरणमाश्रिताः आश्रयणे हे
तुः यद्यस्मात् साधूनां हृदि भयजनकत्वेन शेतेति श्रुतीति तथा स एष असुरस्त्वया समापितः अंतं नीतः ५० मनो ज्ञेः कर्मभिः अनुचरे

प्रजापतय ऊचुः प्रजेशा वयं ते परेशा अभिमृष्टानयेन प्रजावै सृजामो निषिद्धाः स एष त्वया भिन्नवक्षानु
शेते जगन्मंगलं सत्वमूर्तेऽवतारः ४९ गंधर्वा ऊचुः वयं विभो तेन नटनात्यगायका येनात्मसादीर्यबलै
जसा कृताः स एष नीतो भवता दशामिमां किमुत्पथस्यः कुशलाय कल्पते ५० चारणा ऊचुः हरे तवांघ्रिपं
कजं भवापवर्गमाश्रिताः यदेष साधु हृच्छयस्त्वयाऽसुरः समापितः ५१ यक्षा ऊचुः वयमनुचर
सुरव्याः कर्मभिस्ते मनो ज्ञेस्त इह दिति स तेन प्रापिता वाहकत्वम् स तु जनपरितापं तत्कृतं जानता ते नरहर उ
पनीतः पंचतां पंचविंश ५२ किंपुरुषा ऊचुः वयं किंपुरुषास्त्वंतु महापुरुष ईश्वरः अयं कुपुरुषो नष्टो
धिक्कृतः साधुभिर्यदा ५३ वैतालिका ऊचुः सभासु सन्नेषु तवामलं यशो गीत्वा सपर्यामहती ल-
भामहे यस्तां व्यनैषीद्दशमेष दुर्जनो दिष्ट्या हतस्ते भगवन्त्यथामयः ५४ किन्नरा ऊचुः वयमीश किं
नरगणास्तवानुगादिति जेन विष्टिममुनाऽनुकारिताः भवता हरे स वृजिनोऽवसादितो नरसिंहनाथ विभवाय
नो भव ५५

पुमुरव्याः ते वयं दिति स तेन शिबिका वाहकत्वं प्रापिताः पंचतां मृत्युं हे पंचविंश चतुर्विंशति तत्त्व नियामक ५२ किंपुरु
षास्तत्वांस्तोतुं के वयं वराका इत्याहुः वयमिति वयं किंपुरुषाः तुच्छ प्राणिनः त्वंतु महान् अद्भुत प्रभावः पुरुषः नन्वयं महान् दैत्यो हत इ
ति किं न वर्यत इत्याशंक्य कियदेतदित्याहुः अयमिति यदा साधुभिर्भगवद्भक्तैस्तिरस्कृतस्तदैव नष्ट इति ५३ सन्नेषु यज्ञेषु तव अमलं चरि
त्रं गीत्वा महतीं सपर्याधनादिसंपत्तिं सत्वया हतः एतद्दिष्ट्या भद्रम् ५४ अमुना दिति जेन विष्टिं निर्मूल्य कर्म अनुनिरंतरं कारिताः अतः परं नः
विभवाय समुत्थये भव ५५

नोऽस्माकं भक्तानां देशरणद आश्रयप्रद सर्वेषां लोकानां शर्ममंगलमेतदद्भुतरूपमद्यैवदृष्टम् ननु पूर्वम् विधिकरः किंकरः ५६ इति
 सप्तमेटीकायामष्टमोऽध्यायः ८ नवमेब्रह्मणाभीत्याचोदितोऽक्षरबालकः कोपप्रशमयन्नस्तौऽसिंहमतिभीषणम् १ उग्रोऽप्यनुग्रह
 वायंस्वभक्तानां नृकेसरी केसरीवस्वपोतानामन्येषासुग्रविग्रहः २ इत्याद्यागमोक्तां भक्तानुकंपितामाह एवमितिसप्तभिः एवंदूरनएवस्थि
 त्वास्तुवंतः मन्युनासंरंभउगवेशोयस्यतम् उपसर्गपेगंतुं नाशकुवन् १ श्रीः लक्ष्मीः देवैः प्रेषिताऽपिमहदद्भुतं दृष्ट्वा शंकितासतीतं नो

विष्णुपार्षदा ऊचुः अद्यैतद्हरिनररूपमद्भुतं ते दृष्टं नः शरणदसर्वलोकशर्म सोऽयं ते विधिकर ईशविप्र
 शप्तस्तस्येदं निधनमनुग्रहाय विद्यः ५६ इति श्रीभागवतमहापुराणसप्तमस्कंधे प्रज्ञादचरित्रे दैत्यव
 धेनुरसिंहस्तवो नाम अष्टमोऽध्यायः ८ नारद उवाच एवं सारादयः सर्वे ब्रह्मरुद्रपुरःसराः नोपेतुमश
 कन्मन्युसंरंभसुदुरासदम् १ साक्षाच्छ्रीः प्रेषिता देवैर्दृष्ट्वा तन्महदद्भुतम् अदृष्ट्वा श्रुतपूर्वत्वात्सानोपेयाय शं
 किता २ प्रज्ञादं प्रेषयामास ब्रह्मावस्थितमंतिके तातप्रशमयोपेहिस्वपित्रे कुपितं प्रभम् ३ तथेति शनकेरा
 जन्महाभागवतोऽर्थकः उपेत्य सुविकायेन ननाम विधृतां जलिः ४ स्वपादसूले पतितं तमभ्रं कं विलोक्य देवः क
 पयापरिस्तुतः उत्थाप्य तच्छीर्ण्य दधात्करांबुजं कालाहिविचस्तधिया कृताभयम् ५ सतत्करस्पर्शधुतारिव
 लाशमसपद्यमिव्यक्तपरात्मदर्शनः यत्पादपद्मे हृदि निर्वृतो दधौ हृष्यन्तनुः क्लिन्नहृदश्चुलोचनः ६ अस्तौषीह
 रिमेकाग्रमनसा स समाहितः प्रेमगद्गदयावाचा तन्व्यस्तहृदये क्षणः ७

पजगाम अद्भुतत्वे हेतुः अदृष्टेति २ उपेहि उपगच्छ ३ ४ काल एवाहिः तस्मात् विचस्तार्थिषां तेषां कृतमभयं येन तत्करांबुजम् ५ त
 स्य श्रीनृसिंहस्य करस्पर्शेन धुतं निरस्तमखिलमशक्तमयस्य सपदितत्क्षणमेव अभिव्यक्तमपरोक्षीभूतं परात्मदर्शनं ब्रह्मज्ञानं यस्य नि
 र्वृतः सन्नहृदि दधौ हृष्यन्तीरोमां चिता तनुर्यस्य क्लिन्नं प्रेमार्द्रहृदयस्य अश्रूणिलोचनयोर्यस्य परमपुरुषार्थतया दधौ नसाधनत्वेनेत्य
 र्थः ६ स समाधिमेवाह तस्मिन्नेव न्यस्तहृदयमीक्षणं चयेनेति ७ ५ ५ ५ ५ ५

यस्मिन्निवसमस्तेषु तत्कृपाः मृतदृष्टये प्रहादः स्तोतिसत्यद्यैर्हि चत्वारिंशता हरिम् १ तत्र तावदात्मनो भगवतस्तत्तावनधिकारमिवाशंक्या
धिकारं संभावयन्नाह ब्रह्मादय इति पंचभिः सुनयो मननशीलाः सिद्धाः ज्ञानिनोऽपि कथं भूताः सत्त्वैवैकस्मिंस्तानो विस्तारो यस्याः साम
तिर्येषाम् तथाविधा अपि वचसां प्रवाहैरपि तथा बहुभिर्वक्ष्यमाणैर्गुणैरपि यमाराधयितुं न पिशुः न पूर्णाः न शक्ता इत्यर्थः स हरिर्मेममकथं तोष
प्राप्नुमर्हति तत्र हेतुः उग्रजातेः उग्राघोरा आसुरी जातिर्यस्य ८ एवं हरितोषणे स्वस्या योग्यता माशंक्य योग्यतां संभावयति मन्य इति द्वा
भ्याम् अभिजनः सकुले जन्मरूपं सौंदर्यम् श्रुतं पांडित्यम् ओजः इंद्रियनैपुण्यम् तेजः कांतिः प्रभावः प्रतापः पौरुषमुद्यमः बुद्धिः प्रज्ञा यो
गोऽष्टांगः एते धनादयो द्वादशापि गुणाः परमस्य पुंसः आराधनाय न भवंति हियतः केवल्या भक्त्यैव न तु गजेन्द्राय तुष्टो भवतु ९ एवं भक्त्यैव केव
ल्याधनादि द्वादशा गुणवर्जितयाऽपि हरेस्तोषः संभवतीत्युक्तम् इदानीं भक्तिं विना नान्यत्किंचित्ततोषहेतुरित्याह विप्रादिति पूर्वोक्ताधनाद

प्रहाद उवाच ब्रह्मादयः सूरगणा सुनयोऽथ सिद्धाः सत्त्वैकतानमतयो वचसां प्रवाहैः नाराधितुं पुरुगुणैरधुना
पि पिशुः किं तोष्टुमर्हति समे हरिरुग्रजातेः ८ मन्ये धनाभिजनरूपतपः श्रुतौ जस्तेजः प्रभावबलपौरुषबुद्धियोगाः नारा
धनाय हि भवन्ति परस्य पुंसो भक्त्या तु तोष भगवान् गजयूथपाय ९ विप्राद्विषड्गुणयुतादरविंदनाभपादारविंदवि
सुरवाच्छुपचंवरिष्ठम् मन्येत दर्पितमनावचने हितार्थं प्राणपुनाति सकुलं न तु भूरिमानः १० नैवात्मनः प्रफुरयं निजला
भपूर्णा मानं जनादविदुषः करुणो वृणीते यद्यज्जनो भगवते विदधीत मानं तच्चात्मने प्रतिमुखस्य यथा मुखश्रीः ११

यो द्विषद् द्वादशा गुणास्तैर्युक्तात् विप्रादपि श्वपचंवरिष्ठं मन्ये यद्वास नत्सृजातोक्ता द्वादशज्ञानादयोगुणाद्रष्टव्याः तदुक्तम् ज्ञानं च सत्यं च
दमः श्रुतं च त्वमात्सर्यं हीति निष्ठाऽनसूया यज्ञश्च दानं च धृतिः शमश्च महाव्रता द्वादशब्राह्मणस्येति कथं भूतात् विप्रात् अरविंदनाभस्य पा
दारविंदाद्वि सुरवात् कथं भूतं श्वपचम् तस्मिन्नरविंदनाभे अर्पिता मन आदयो येन तम् ईहितं कर्म वरिष्ठत्वे हेतुः स एवं भूतः श्वपचः सर्व
कुलं पुनाति भूरिमानो गर्वो यस्य स तु विप्रः आत्मानमपि न पुनाति कुतः कुलम् यतो भक्तिहीनस्य एते गुणा गर्वायैव भवंति न तु शृद्ध्ये
अतो हीन इति भावः १० तर्हि किं धनाद्यर्पणेन संमानं प्राकृत इव भगवान् पक्षते नेत्याह नैवेति अयं प्रभुरीश्वरः अविदुषोऽत्यकाज्जनात् मानं
पूजामात्मनोऽर्थेन वृणीते नैव पूर्णः तर्हि पूजानेच्छत्येव तत्राह करुणः कृपालुः अतो वृणीते च तत्र हेतुः यद्यदिति यं यं
मानं यद्वा यद्यस्मात् यद्येन धनादिना भगवते मानं विदधीत तदेवात्मने भगवति नान्यत् यथा मुखे कृतैव तिलकादिश्रीः शोभा प्रतिबिंबस्य भ
वति न तु साक्षात्तस्यैव कर्तुं शक्यते तद्वत् ११ ५२

यस्मादेवं भगवान् भक्त्यैव तुष्यति तस्मादहं नीचोऽपि विगतविक्रवः गतशंकः सन् ईश्वरस्य महिमहिमानं यथा सर्वप्रयत्नेन स्वमनीषानुसारे
णानुवर्णयामि अजानतोऽपि स्तुतिकरणे हेतुमाह येनैव महिम्ना अनुवर्णितेन अविद्यया संसारमनुप्रविष्टः पुमान् पूयेत शुभ्येत् तत् महिम्न
न्यस्य तथा शोधकत्वाभावादित्यर्थः १२ तदेवमात्मनः स्तुतावनधिकारं परित्यज्येदानीं तं स्तुवन् कोपोपसंहारं प्रार्थयते सर्वे हीति द्वाभ्यां भो ईश
अमी उद्भिजंतो विभ्यंतः सर्वे ब्रह्मादयः सत्वमूर्तेस्तव विधिकराः त्वन्नियोगकर्तारो भोक्ता एव नान्येन च वयमसुरा इव वैरभावेन एते भक्ताः किं
तु श्रद्धयैव तवरुचिरैरवतारैर्विविधं क्रीडनमस्य विश्वस्य क्षेमादिप्रयोजनाय न तु भयोत्पादनाय १३ तत्तस्मादेषां भयपरिहाराय मन्युं य-
च्छ उपसंहर यदर्थमयं मन्युः स चासुरः साधूनां संतोषार्थम् अद्य अधुनैव हतः अतः परं क्रोधेन कार्याभावात्तन्नियच्छ नन्वन्वेषां वधेन सा-
धुः किं मोदेत तत्राह वृश्चिकादेः परोपद्रवकारिणोऽन्यतो जातया हत्या वधेन तस्यैव तद्द्रव्यं जातमिति साधुरपि मोदेतैव तर्हि बहूनां सुरवा

तस्मादहं विगतविक्रव ईश्वरस्य सर्वात्मना महिगृणामि यथामनीषम् नीचो जयागुणविसर्गमनुप्रविष्टः पूये
तयेन हि पुमाननुवर्णितेन १२ सर्वे त्वमी विधिकरास्तव सत्वधाम्नो ब्रह्मादयो वयमिवेशानचोद्भिजंतुः क्षेमाय भूत
यउतात्मसुरवाय चास्य विक्रीडितं भगवतोरुचिरावतारैः १३ तद्यच्छमन्युमसुरश्च हतस्त्वयाऽद्य मोदेत साधुर
पिवृश्चिकसर्पहत्या लोकाश्च निर्हतिमिताः प्रतियंति सर्वे रूपं नृसिंहविभया यजनाः स्मरन्ति १४ नाहं विभेम्यजित
तेऽतिभयानकास्य जिह्वा कर्कजे च भृकुटीरभसो ग्रादंष्ट्रात् अत्र स्वजः क्षतजके सरशंकु कर्णान्निद्रादभीतदिगिभा
दरिभिन्नरवाग्रात् १५

बहत्वात् अमुं क्रोधं न त्यजामीति चेत्तत्राह लोकाश्च निर्हतिमिताः प्राप्ताः संतः प्रति
यंति क्रोधोपसंहारं प्रतीक्षन्ते तर्हि जनानां पुनर्भयाभावाय मन्युं धारयामीति चेत्तत्राह रूपमिति विभया यभयनिवृत्त्यै एतद्रूपस्मरणादेव भय
निवृत्तेर्न मन्युधारणेन हृत्यमस्तीत्यर्थः १४ त्वंचेद्भिषेति तर्हि त्यजामीति चेत्तत्राह नाहमिति भो अजितते अस्माद्रूपात् अहं न विभेमि कथं भू-
तात् आस्य च जिह्वा च अर्कसदृशनेत्राणि च भृकुटीनां रभस आरोपश्च उग्रादंष्ट्राश्च एतानि भयानकानि यस्मिन् तस्मात् अत्रमय्यः स्व
जो यस्मिन् तदं त्रस्वकृतस्मात् क्षतजाक्ताः केसरा यस्मिन् शंकुवदुन्नतोस्तथो कर्णो यस्मिन् तच्च तच्च तस्मात् निद्रादेन भीतादिगिभा यस्मा
त् अरीन् भिदंतीति अरिभिर्दितानि नरवाग्राण्यस्मिन् एवं भूतादपि ते रूपादहं न विभेमि १५

महद्भयं त्वदन्यदस्तीत्याह ब्रह्मस्तोस्मीति दुः सहं यदुग्रं संसारचक्रे कद नंदुः रवं तस्मादहं ब्रह्मस्तोस्मि तत्र च ग्रसतां हिंसाणां मध्ये स्वकर्मभिर्बद्धः स
नृप्रणीतः निक्षिप्तोस्मि हे कृपणवत्सल हे उशत्तम कदानु त्वं प्रीतः सन् अपवर्गभूतं शरणं तवांग्रिकमलं प्रति ह्वयसे मामाह्वयसि १६ दास्ये सति मत्प्रीतिरि
ति चेत्तर्हि नाना योनिषु क्लिश्यमानस्य मम दास्यज्ञानाभावात्त्वमेव तदुपदिशेति प्रार्थयते यस्मात्प्रियैरप्रियैश्च यथा संख्यं वियोगसंयोगाभ्यां
जन्मयस्य तेन शोकाग्निना सकल योनिषु दह्यमानोस्मि दुःखस्य प्रतीकारः कार्य इति चेत्तत्राह दुःखस्योषधं प्रतीकारः तदपि दुःखमेव एव
मपि अतद्विद्यादेहाद्यभिमानेन मुह्यामि अतः हे भूमन् विभो मे तव दास्यरूपं योगं निस्तारोपायं वद १७ ननु दास्ययोगेन प्रवृत्तस्यापि तदंतरा
यभूतानां पूर्वोक्तानां दुःखानां कुतः परिहारस्तत्राह सोहं त्वद्दासः सन् भो नृसिंह तव लीला कथा अनुगृणन् दुर्गाणि महादुःखान्यंजसाति
तमिंतरामिनगणयिष्यामीत्यर्थः तत्र हेतुः गुणैरागादिभिर्विशेषेण प्रमुक्तः सन् तत्कुतः ते पदयुगमेवाल्लयो येषां भक्तानां त एव हं सा ज्ञानि

ब्रह्मस्तोऽस्म्यहं कृपणवत्सल दुः सहो ग्रसंसारचक्रकदनाद्भूततां प्रणीतः बद्धः स्वकर्मभिरुशत्तमतेन्द्रियमूलं प्रीतो
पवर्गशरणं ह्वयसे कदानु १६ यस्मात्प्रियाप्रियवियोगसंयोगजन्मशोकाग्निना सकल योनिषु दह्यमानः दुःखो
षधं तदपि दुःखमेव तद्विद्याहं भूमन् भ्रमामि वद मे तव दास्ययोगम् १७ सोहं प्रियस्य स्तुहः परदेवताया लीला क
थास्तव नृसिंह विरंच्यगीताः अंजस्ति तस्य नुगृणन् गुणविप्रमुक्तो दुर्गाणि ते पदयुगालय हं संसंगः १८ बालस्य
नेह शरणं पितरौ नृसिंह नार्तस्य चागदमुदन्वति मज्जतो नौः तस्य तत्प्रतिविधिर्य इहं जसेष्ट स्तावद्विभो तनु
भूतां त्वदुपेक्षितानाम् १९ नः तैः संगो यस्य मम सोहं कथं भूतस्य कथास्तत्राह प्रियस्येत्यादिकुतो ज्ञाताः विरंच्ये नगीताः तत्संप्र
दायप्रवृत्ताः तथा चाथर्वणीश्रुतिः देवाहवै प्रजापतिमब्रुवन् इत्यादि दास्ये प्रवृत्तस्य भगवदनुग्रहेण सत्संगः ततो वीतरागतया भगवद्गुणा
नुवर्णनं ततश्च न दुःखाभिभवः स्यादिति वाक्यार्थः १८ ननु दुःखैस्तस्य तत्प्रतीकारो लोके प्रसिद्ध एव किमन्यद्दास्यादिना तत्राह बालस्ये
ति भो नृसिंह तस्य तत्प्रतिविधिः दुःखप्रतीकारः इह लोके यो जसा इष्टः सत्वयोपेक्षितानां तावदेव क्षणमात्रमेव नत्वा त्यंतिकः तदेवा
ह बालस्य पितरौ शरणं रक्षका विहन भवतः ताभ्यां पाल्यमानस्यापि तस्य दुःखदर्शनात् क्वचिदजीगर्तादिषु ताभ्यामेव तद्वददर्शनाच्च न चार्त
स्य रोगिणः अगदमौषधं शरणं कृते प्योषधे मृत्युदर्शनात् न चोदन्वति समुद्रे मज्जतः पुंसो नैः शरणं तथा सह मज्जनदर्शनात् अतस्त्वमेव शर
णमित्यर्थः अथ चैवं काका व्याख्यायेयं तस्य तत्प्रतिविधिर्य इह तावत्प्रसिद्धः सत्वदुपेक्षितानां किमंजसेष्टः अपितु नेष्ट एव यद्वा यस्माव
दिह प्रतिविधिः इष्टः स किमंजसा नैवांजसेत्यादियोज्यम् बालस्येत्यादि पूर्ववदेव १९

यस्मिन्यतोयर्हि येन च यस्य यस्माद्यस्मै यथायदुत यस्त्वपरः परो वा भावः करोति विकरोति पृथक् स्वभावः सं
चोदितस्तदरिवलंभवतः स्वरूपम् २० मायामनःसृजतिकर्ममयं बलीयः कालेन नोदितगुणानुमतेन पुंसः छं
दो मयं यदजयाऽर्पितषोडशारं संसारचक्रमज्जकोतितरेस्त्वदन्यः २१ सत्त्वं निहत्य विजितात्मगुणाः स्वधास्माका
लो वशीकृतविसृज्य विसर्गशक्तिः चक्रे विसृष्टमजये श्वरषोडशारे निष्पीड्यमानमुपकर्षविभो प्रपन्नम् २२
दृष्टामयादिविविभोऽरिवलधिष्ययपानासायुः श्रियो विभव इच्छातियान्जनोऽयम् येऽस्मत्पितुः कुपितहा
सविजृम्भितफ्रू विसृजितेन लुलिताः सतुते निरस्तः २३ तस्मादमूर्त्तनुभूता महमाशिषोऽज्ञ आयुः श्रियविभव
मैन्द्रियमाविरञ्च्यात् नैच्छामिते विलुलिता नुरुविक्रमेण कालात्मनोपनयमानि जगत्पश्य पाश्वर्यम् २४ मर्पिताषोडशअरा

विकारायस्मिन् यदेवंभूतंसंसारचक्रात्मकं मनः तत्कोतितरेत् भो अज त्वदन्यः त्वत्तः पृथक् स्थितः त्वामभजन्नित्यर्थः २१ ननु ममापि माया संबधा
त्कर्तृत्वाद्यविशेषाच्च त्वत्तः को विशेष इत्याह स इति स्वधात्मना चिच्छत्त्या नित्यं विजिता आत्मनो बुद्धेर्गुणायै न सहित्वम् यतः कालः माया प्रेरकः
अतएव वशीकृतानि विसृज्यानां कार्याणां साधनानां च शक्तयो येन अतः इक्षुदंडयनिष्पीड्यमानं मासु पकर्षस्व समीपं नय २२ ननु तावद्भोकपाला
नां भोगान् भुङ्क्ष्वपि च्यं वाराज्यमिदं दास्यामि किमिति संसारादुद्धिजसेतत्राह दृष्टा इति त्रिभिः श्रियः संपदः विभव उद्भवः आयुरादयो दृष्टा इति का
धातुच्छत्वमुक्तम् तदेवाह ये अस्मत्पितुः कोपहासविकृतभ्रूभंगमात्रेण विध्वस्ताः स च त्वयानिरस्तः २३ यस्मादेवं तस्मात् आशिषः भोगान्ज्ञः तस्य

किंच वर्तमानकालेऽपिनभोगाहोइत्याह कुत्रेति श्रुतिः श्रवणं तदेव सरवयासुताः मृगतृष्णिकावत् मिथ्याभूताश्चाशिषः कः अशेषाणां रु-
जां रोगाणां विरोहः उद्भवस्थानं क्वेदं कलेवरम् एवं चेत्सर्वोऽपि जनः किं न विरज्यते तत्राह यदपि यद्यपि इति एवं विद्वानयं जनः तथाऽपि न नि-
र्विद्यते विरक्तो न भवति कुतः काम एवानलः तं मधुतुल्यैः सरवल्लवैः दुःसाध्यैरपि शमयन् कामाग्निशमनव्यग्रस्य निर्वेदावकाशो नास्तीत्यर्थः
यद्वा अचिंत्यमिदं लब्धमायाचेष्टितमिति भावः २५ तर्हि त्वंकथं निर्विण्णोऽसि अनर्हेऽपि मयि प्रवृत्तया त्वत्कृपयैवेत्याशयेनाह केति रजसे
व प्रभवो जन्म यस्य सः सत्सम्यंतं वा कुलविशेषणम् तमोऽधिकं यस्मिन् तस्मिन् असुराणां कुले जातोऽहं क्व च तवानुकंपा तामेवाह ब्र-
ह्मादीनां शिरसि यो नैवार्पितः स पद्मवत्सकलसंतापहरः करः प्रसादः पुरुषार्थरूपो मे शिरसि अर्पित इति यत् यत् यथाऽनुकंपयेति वा २६
न च त्वयीदमिति चित्रमित्याह नैषेति एते ब्रह्मादय उक्तमा अयमसुरो नीच इत्येषा परावरमतिः जंतोः प्राकृतस्य यथा तथा भवतो नैव स्यात्

कुत्राशिषः श्रुतिस्सर्वामृगतृष्णिरूपाः क्वेदं कलेवरमशेषरुजां विरोहः निर्विद्यते न तु जनो यदपीति विद्वान्का-
मानलं मधुलवैः शमयन्दुरापैः २५ क्वाहं रजः प्रभव ईश तमोऽधिके स्मिन् जातः सरतरकुले क्व तवानुकंपा न ब्र-
ह्मणो न तु भवस्य न वैरमायायन्मेऽर्पितः शिरसि पद्मकरः प्रसादः २६ नैषां परावरमतिर्भवतो न नु स्याज्जंतो यथा
त्वत्सहृदो जगतस्तथाऽपि संसेवया सरतरो रिव तत् प्रसादः सेवानुरूपमुदयो न परावरत्वम् २७ एवं जनं निपतितं
प्रभवादि कूपे कामाभिकाममनुयः प्रपतन् प्रसंगात् कृत्वा त्मसात्सरविणा भगव नृगृहीतः सोऽहं कथं नु विस्मृजे
तव भृत्यसेवाम् २८ अत्र हेतुः जगत आत्मनः सहृदश्च तर्हि सर्वत्र मत्प्रसाद एव रूपश्च किं न स्यात्तत्राह संसेवया तव प्रसादो

भवति तत्र च सेवानुरूपं तत्तदिच्छानुसारेण धर्मादीनामुदयो भवति एवं सत्यपि वैषम्याभावे दृष्टान्तः सरतरुर्यथा सेवकस्यैव संक-
ल्पानुसारेण फलं ददाति न च विषमस्तद्वत् न परावरत्वमत्र कारणमिति शेषः २७ एतच्च त्वद्वत् कृपया मया प्राप्तमिति त्वद्वत् पार्श्व-
मेव मानयेत्याशयेनाह एवमिति यथा त्वयाऽनुकंपितोऽस्मि एवं नारदेनात्मसात् कृत्वा पूर्वमनुगृहीतः सोऽहं कथं नु त्वद्वत् सेवां विस्मृजे
मि कथं भूतोऽनुगृहीतोऽस्मि प्रभव एवाहियुक्तः कूपस्तस्मिन् कामानभिः कामयमानं जनं निपतितमनु तत्प्रसंगात् प्रपतन् योऽहं
म् न देवं त्वद्वत्स्य श्रीनारदस्याऽनुग्रहेण त्वया अत्यंतमनुकंपितोऽस्मि अयमेव च मम परमोऽनुग्रहः न पुनरिदमिति तुच्छं मत्प्राण-
रक्षणमिति २८

नचेदंत्वयामदनुग्रहार्थं कृतं किंतु अन्यार्थमित्याह भो अनंत यदेतन्मत्प्राणरक्षणं मां हंतुमुद्यतस्य मत्पितुर्वधश्च तदुभयं स्वभृत्य ऋषिवा-
क्यभृतं सत्यं विधातुमहमिति मन्ये कुतः यद्यस्मात् असत् अयुक्तं विधित्सुः खड्गं प्रगृह्या वोचत् किं मदपरो मद्यातिरिक्तश्चेदीश्वरोऽस्ति
तर्हि त्वामिदानीमवतु तव कंशिरोऽहं रामीति पाठांतरेऽप्ययमेवार्थः यद्यदावोचत् तदामत्प्राणरक्षणमिति वाऽन्वयः एतच्च सत्यं वि-
धातुं निजभृत्यभाषितमित्यत्रैव च बहुधा व्याख्यातम् २९ नचेदं पक्षपातेन रक्षणम् दैत्यहननं च त्वयित्वा भाविकम् किंतु मायागुणोपा-
धिकम् सर्वात्मके त्वयि स्वतस्तदयोगादित्याह एक इति एतच्च जगत् त्वमेवैकः यद्यतः अमुष्य आदावंते च पृथगवस्यसि विरामं करो-
षि सन्मात्रतया कारणत्वेनावधित्वेन च वर्तस इत्यर्थः अतो मध्यतश्च त्वमेव कुतस्तर्हि भेदप्रतीतिस्तत्राह निजमायागुणपरिणामात्म-
कमिदं जगत् सृष्ट्वा तदनुप्रविष्टस्त्वं तैर्गुणैर्हंतुभूतैर्नानेवरक्षक इव हंतैव च अवसितः प्रतीतः तदुक्तं स्कंधोपक्रमे निर्गुणोऽपि ह्यजोऽव्य-

मत्प्राणरक्षणमनंतं पितुर्वधश्च मन्ये स्वभृत्य ऋषिवाक्यभृतं विधातुम् खड्गं प्रगृह्या यदवोचदसि द्विधित्सुस्त्वा-
मीश्वरो मदपरोऽवतु कंहरामि २९ एकस्त्वमेव जगदतदमुष्ययत्त्वमाद्यंतयोः पृथगवस्यसि मध्यतश्च सृष्ट्वा गुण-
व्यतिकरं निजमायायैदं नानेव तैरवसितस्तदनुप्रविष्टः ३० त्वं वा इदं सदसदीशभवांस्ततोऽन्यो मायायदात्मपर-
बुद्धिरियं ह्यपार्था यद्यस्य जन्मनिधनं स्थितिरोक्षाणां च तद्वैतदेव वसु कालवददितवोः ३१

क्तो भगवान् प्रकृतेः परः स्वमायागुणमाविश्य बाध्यबाधकतांगत इत्यादिना ३० ननु यद्येतज्जगदहमेव तर्हि जगतो वैषम्येण मम वैषम्य-
मपि किं न स्यात् इत्यत आह त्वं वै त्वमेवैदं सदसत्कार्यकारणात्मकं जगत् न तु त्वत्तः पृथक् भवांस्ततोऽन्यः आद्यंतयोः पृथगवस्थानात्
यत्तस्मादेवमतोऽयमात्मीयः अयं पर इति या बुद्धिः सा अपार्था माया एव कार्यकारणाभेदं दृष्टान्तेन साधयति यद्यतः यस्य जन्म ईक्षणं
प्रकाशश्च यस्मिन् निधनं च स्थितिश्च तद्वैतदेव अष्टिर्बीजं कारणंतरुः कार्यम् तयो र्यथा वसु कालमात्रत्वम् अयमर्थः कालशब्देन नील-
त्वासाधारणगुणयोगात् पृथ्वी वसुशब्देन वसुमात्रं भूतसूक्ष्मम् तत्र तरो र्यथा पृथ्वी मय बीजमात्रत्वम् तस्य च यथा भूतसूक्ष्ममात्रत्वम्
एवं सर्वमपि कार्यकारणात्मकं जगत् परमकारणात्मकमेवेति तथा च पारमर्षे सूत्रम् तदनन्यत्वमारंभणशब्दादिभ्य इति श्रुतिश्च वाचारं-

तत्र तावदंते पृथगवस्थानं दर्शयति न्यस्येदमिति इदं जगत् आत्मनैवात्मनि निक्षिप्य स्वरूपमेवानुभवन्निश्चयः सन् प्रलयोदकमध्ये शयनं करोषि तर्हि किं जीवस्येव ममापि तमोवृत्तिरूपानिद्रास्ति न हि नहि योग एव तु बहिर्वृत्य भावसांभ्यानिद्रोच्यत इत्याह योगेन मीलिते ह शौचेन आत्मना स्वरूपप्रकाशेन निपीतानिद्रायेन यतस्तर्क्ये अवस्थात्रयातिरिक्ते स्वरूपे स्थितस्त्वं न तु सप्तदवात्मना तमोयुंक्षेन योजयसि न पश्यसि न जाग्रत्स्वप्नयोरपि गुणान्विषयांश्चेत्यर्थः ३२ इदानीं कारणत्वेनादावपि पृथगवस्थानं दर्शयन् मध्यतश्च त्वमेवेत्येतत्पञ्चयति चतुर्भिः यस्त्वमंभसि शोषेतस्यैव ते इदं जगत् वपुः स्वरूपं नान्यस्य यतस्त्वं मध्यतोऽपि तस्य कथं भूतस्य निजया कालशक्त्या संचोदिताः प्रकृतेर्धर्माः सत्त्वाद्योयेन स्वरूपत्वे हेतुः अनंतशयनात् शोषपर्यंकात् विरमत्समाधिर्यस्य तस्य तव नाभौ सकाशात् एकार्णावोदके महा

न्यस्येदमात्मनि जगद्विलयांबुमध्ये शोषे त्वनानिजस्वरूपानुभवो निरोहः योगेन मीलितहृगात्मनि पीतनिद्रास्तर्क्ये स्थितो न तु तमो न गुणांश्च युंक्षे ३२ तस्यैव ते वपुरिदं निजकालशक्त्या संचोदितप्रकृतिधर्मण आत्मगूढम् अंभस्य नंतशयनाद्विरमत्समाधेर्नाभेरभूत्स्वकणिकावदवन्महाऽब्जम् ३३ तत्संभवः कविरतोऽन्यदपश्यमानस्त्वांबीजमात्मनिततं स्वबहिर्विचिंत्य नाविंददष्टशतमप्सु निमज्जमानो जातेऽंकुरे कथमुहोपलभेत बीजम् ३४ सत्त्वात्मयोनिरतिविस्मित आस्थितोऽब्जं कालेन तीव्रतपसा परिशुद्धभावः त्वामात्मनीशमुविगंधमिवाति सूक्ष्मं भूते दिशायामयमेविततं ददर्श ३५ एवं सहस्रवदनांघ्रिशिरः करोरुनासास्यकर्णनयनाभरणाद्युधाट्यम् मायामयं स दुपलक्षितसन्निवेशो हृस्वामहापुरुषमापमुदं विरिंच्यः ३६

अंलोकपदमभूत् कथं भूतम् आत्मनित्वय्येव गूढं सत् स्वकणिकातः सूक्ष्माद्वदबीजात् महावदिव ३३ तदेवं कारणत्वेनानुगतः स न मध्यतश्च त्वमेव वर्तस इत्युक्तमेतदेव शब्दसत्त्वस्य ब्रह्मणोऽनुभवेन स्फुटयितुं तस्य प्राक्तनीमवस्थामाह तस्मिन् नञ्जे संभवो यस्य सः कविर्ब्रह्मा अतः पद्यादन्यदपश्यन् बीजमुपादानकारणभूतं त्वां स्वस्मिन् व्याप्तं संतमपि नाविंदत् युक्तं चैतत् उह अहो अंकुरे जाते सति बीजंतदनुगतं कारणं पृथक् कथं नाम पुमान्यथेत् ३४ भगवदुपासनया तु स्वस्मिन्नेव दृष्टवानित्याह सत्विति परावृत्त्याऽब्जमास्थितः स नृतीव्रेण तपसा ध्यानेन अनेन सत्मात्ररूपेणोपपादनतया दर्शनमुक्तम् ३५ ईश्वरत्वेन च हृस्वाकृतार्थोऽभवदित्याह एवमनेन प्रकाशेण सहस्रमपरिमितानियानिवदनादीनितैराट्यं समूहम् मायामयं मायाप्रधानं सतांप्रपंचेनोपलक्षितः सन्निवेशः पादादिरचनायस्य सः ३६

तदाच भवांस्तस्यानुग्रहं कृतवानित्याह तस्मादिति हयग्रीवमूर्तिविभक्तसन् रजस्तमोरूपो मधुकैटभारव्यो हत्वा तस्मै श्रुतिगणान्तरमर्पित
वान् तत्र हेतुः सत्वमिति ३७ एकस्त्वमेवेत्यादिभिरष्टिभिः श्लोकैर्यदुक्तं पक्षपातेन रक्षणं तद्विपक्षवधश्च सत्त्वोपाधिको न तु स्वत इति तदुपसं
हरति इत्यमिति विभावयसि पालयसि हंसि घातयसि कलौ तु तन्न करोषि यतस्तदा त्वं छन्नोऽभवः अतः त्रिषु युगेऽपि विभो वा त्स एवं
भूतस्त्वं त्रियुग इति प्रसिद्धः ३८ तदेवं भगवतस्तत्त्वं निरूप्य स्वस्य च तद्विचारा योग्यतां निवेदयन् प्रार्थयते नैतदिति त्रिभिः असाधु बहिर्मुख
म् तीव्रं दुर्धरम् हर्षशोकभयैरीषणात्रयेण चात्तंदुःखितमपि त्वत्कथा सुनसं प्रीयते तस्मिन्नेवं भूते मनसि सति कथं तव तत्त्वं विचारयामि ३९
किंच जिह्वा अवितृप्ता सती भो अच्युत मामां यतो मधुरादिरसस्तत आकर्षति उदरं तु क्षुधा संतप्तं सत् सद्य एव यत्किंचिदाहारमात्रं प्रति च प

तस्मै भवान्हय शिरस्तनुवंच विभ्रद्देदुहावतिबलौ मधुकैटभारव्यो हत्वाऽनयच्छ्रुतिगणान्तरजस्तमश्च सत्त्वं तव प्रियत
मा तनुमामनन्ति ३७ इत्यं नृतिर्यगृषिदेवद्वेषावतारैर्लोकान्विभावयसि हंसि जगत्पती पान् धर्मं महापुरुषपासियुगा
नुवृत्तं छन्नः कलौ यदभवत्त्रियुगोऽथ सत्वम् ३८ नैतन्मनस्तव कथा सुविकुण्ठनाथसं प्रीयते दुरितदुष्टमसाधुतीव्रम्
कामातुरं हर्षशोकभयैरीषणात्तं तस्मिन् कथं तव गतिं विमृशामि दीनः ३९ जिह्वैकतोऽच्युत विकर्षति मा वितृप्ता शिशोऽन्य
तस्त्वगुदरं श्रवणं कुतश्चित् घ्राणोऽन्यतश्च पल्लवकृच्छ्रकर्मशक्तिर्वक्ष्यः स पत्य इव गेहपतिं लुनन्ति ४० एवं जनं निप
तितं भववैतरण्यामन्योऽन्यजन्ममरणाशनभीतभीतम् पश्यन् जनं स्वपरविग्रहवैरैर्मैत्रं हन्तेति पारचरपिण्डिमुदम्
द्य ४१ कोऽन्वचतेऽखिलगुरो भगवन् प्रयास उत्तारणेऽस्य भवसंभवलोपहेतोः मूढेषु वै महदनुग्रह आतबन्धो किं तेन ते
प्रियजनाननुसेवतां नः ४२ लाहकृच्छ्रः कर्मशक्तिः कर्मैन्द्रियाणिलुनन्ति त्रोटयन्ति ४० न केवलमहमेक एव एवं कदा दशामापन्नः किंतु

महाजनोऽप्येवमेव क्लिश्यति अतः सर्वं जनं पालयेति प्रार्थयते एवमिति भवः संसार एव वैतरणी यमद्वार नदी तस्यामन्योऽन्यतो यानि जन्मादी
नितेभ्योऽतिभीतं स्वेषां परेषांच विग्रहेण यथा यथैवैरैर्मैत्रं च यस्य एवं मूढं जनं पश्यन् त्वं हे पारचर तस्याः पारोऽस्थित नित्यमुक्तं हन्तेति अहो क
ष्टमित्येव मनुकं प्य अद्यपि एहि वैतरणी मुत्तार्य पालय ४१ एकेन मया कथं सर्वो जनस्तारणीय इति चेत्तत्राह को न्विति को नु ते अत्र सर्वजनोत्तार
णे प्रयासः न कोऽपि कुतः अस्य विश्वस्य भवसंभवलोपानामुत्पत्तिस्थिति संहाराणां हेतोः ततोऽपि किम् एतदुच्छ्रमिति भावः उचितं चैतदित्याह
मूढेषु नित्वांच त्वदीयां श्वतारयिष्यामीमंदुराग्रहं माह्व्यादिति चेत्तत्राह तव ये प्रियजनाः भक्ताः ताननुसेवमानानां नोऽस्माकं तेन उत्तारणेन किं
लोऽतिप्रयासोऽस्मिन् बालकादरेः कोऽन्वचतेऽखिलगुरो भगवन् प्रयासः प्रकाद इत्युपमं च मिथो नराणामीशेन सरथमकरोदपनीयमायामिति ४२

यत्सप्रहादत्वांतावत्तारयिष्यामितावतैवकृतार्थः स्याः किमनेननिर्वधेनेत्यतआह नैवेति हेपरसर्वोत्तम त्वद्दीर्यगायनमेवमहाश्रुतं तस्मिन्मग्नं
चित्तंयस्यसोऽहंभववैतरण्याः नैवोद्दिजे किंतुविमूढान् शोचामि तानेवाह ततोमहामृतात् विमुरवंचेतोयेषाम् प्रत्युतइंद्रियार्थनिमित्तंयन्माया
स्वरवंतदर्थंभरं कुटुंबादिभारमुद्धृतः ४३ त्वंतावन्मुक्तिं गृहाण तांस्तत्त्वज्ञानमुनयः उपदेक्ष्यंतीतिचेत्तत्राह प्रायेणोति नविमुमुक्षेविमुक्तिं
नेच्छामि तर्ह्यन्यंकमपिप्रार्थय मामेवकिमितिनिर्वधसिइतिचेदतआह त्वत्तोऽन्यमस्यजनस्यशरणंनपश्यामि ४४ नन्वेतेस्त्रीसंभो-
गादिनास्मरिवनएव नरूपणास्तत्राह यदिति करयोः कंडूयनेनसंघर्षणेनेवदुःखमनुदुःखंयस्मिन् तर्हिदुःखत्वादेवततोनिर्विघ्नमुच्येरन्तत्रा-
ह रूपणाः कामुकाः बहुदुःखभाजोऽपिइहगृहमेधिस्रस्त्रेनतृप्यंतिअलमिति नमन्यंते कंडूतिवत्कामस्य दुःसहत्वात् ननुकेचित्कंडूतिमपिसहं

नैवोद्दिजेपरदुरत्ययवैतरण्यास्त्वद्दीर्यगायनमहाऽश्रुतमग्नचित्तः शोचेततोविमुरवचेतसइंद्रियार्थमायास्वरवायभरमु-
द्धृतोविमूढान् ४३ प्रायेणदेवमुनयः स्वविमुक्तिकामामौनं चरंतिविजनेनपरार्थनिष्ठाः नैतान्विहायरूपणान् विमु-
मुक्षएकोनान्यंत्वदस्यशरणंभ्रमतोऽनुपश्ये ४४ यन्मैथुनादिगृहमेधिस्रस्त्रं हितुच्छं कंडूयनेनकरयोरिचदुःखदुः-
खम् तृप्यंतिनेह रूपणा बहुदुःखभाजः कंडूतिवन्मनसिजंविषहेतधीरः ४५ मौनव्रतेश्रुततपोऽध्ययनस्वधर्म-
व्याख्यारहोजपसमाधय आपवर्ग्याः प्रायः परंपुरुषतेत्वजितेन्द्रियाणां वार्ता भवंत्युतनवाऽत्रतुदांभिकानाम् ४६
रूपे इमे सदसती तव वेदसृष्टेर्बीजांकुराविवनचान्यदरूपकस्य युक्ताः समक्षमुभयत्र विचिन्वते त्वां योगेन वद्विमि-
वदारुषुनान्यतः स्यात् ४७ तेकामंचेत्यत्राह त्वत्प्रसादानुक्तश्चिद्धीरएवमनसिजंकामंविषहेत ननुसर्वेअत्रापिकंडूतिवदितिहृष्टां

तः ४५ ननुमौनादिभिः मोक्षसाधनैः सुलभैवतेषामपिमुक्तिस्तत्राह मौनेतिहेपुरुषअंतर्यामिन् येमौनादयोदशआपवर्ग्याः अपवर्गहे-
तवः प्रसिद्धाः रहः विविक्तवासः तेषुप्रायशः अजितेन्द्रियाणां इंद्रियभोगार्थं विक्रीणतां वार्ताः जीवनोपाया भवन्ति दांभिकानां तु वार्ता अपि
भवन्ति वानवादंभस्य अनियतफलत्वात् ४६ त्वत्ज्ञानं भक्तिं विना सकामैर्मौनादिभिर्नभवत्येवेत्याह रूपे इति त्रिभिः बीजांकुराविवप्रवा-
हापन्ने इमे सदसती कार्यकारणे एव ते रूपे उपलक्षणभूते वेदेन सृष्टेः प्रकाशितेन चान्यत् स्वसमवेतं गौरत्वादिकमिव देवदत्तादेः कुतः अरूप-
कस्य प्राकृत रूपादिरहितस्य अतः युक्ताः संयता एव भक्तियोगेन प्रत्यक्षं त्वां मुभयत्र कार्यकारणे चानुगतं पश्यंति मथनेन दारुषु वद्विमिव
नान्यतः स्यात् तज्ज्ञानमिति शेषः यद्वा तदुभयमन्यतः प्रधानपरमाण्वादेर्न स्यात् स एवेत्येत्यादिश्रुतेः अतस्त्वमेव कारणत्वात् सर्वत्रानुस्यू-
त इति ४७

तदेवाह त्वं वायुरिति हृदयं मनः चित् चित्तम् अनुग्रहः अहंकारः देवतावर्गो वासगुणः स्थूलः विगुणः सूक्ष्मः मनश्च वचश्च मनोवचः ते
न निरुक्तं प्रकाशितम् किमपि त्वत्तोऽन्यन्नास्ति ४८ अमृतास्तस्वस्मिन्ननुगतमपित्वां न जानंतीत्याह नैतदिति नैते गुणाद्यभिमानिनो दे
वाः आद्यंतवंतः जडोपाधित्वात् अनाद्यंतं निरुपाधित्वां न विदंति हियस्मात्सुधियो विद्वांसः एवं विचार्य शब्दादध्ययनादिव्यापारादु
परमंति त्वामेव समाधि नोपासत इत्यर्थः तथा च श्रुतिः किमर्थं वयमधोष्यामहे किमर्थं वयं यक्ष्यामहेति नानुध्यायात् बहून्शब्दान्वा-
चो विग्लापनं हितमिति स्मृतिश्च यदा ते मोहकलिलं बुद्धिर्व्यतितरिष्यति तदा गंत्यासि निर्वेदं श्रोतव्यस्य श्रुतस्य चेत्यादि ४९ उपसंहर

त्वं वायुरग्निरवनिर्वियदंबुमात्राः प्राणैर्द्रियाणि हृदयं चिदनुग्रहश्च सर्वं त्वमेव सगुणो विगुणश्च भूमन्नान्यत्वं
दस्यपि मनोवचसानिरुक्तम् ४८ नैते गुणानगुणिनो महदादयो ये सर्वे मनः प्रभृतयः सह देवमर्त्याः आद्यंतवंत
उरुगाय विदंति हित्वामेवं विमृश्य सुधियो विरमंति शब्दात् ४९ तत्तेऽहं तमनमः स्तुति कर्म पूजाः कर्म स्मृतिश्च र
णयोः श्रवणं कथायाम् संसेवया त्वयि विनेति षडंगया किं भक्तिं जनः परमहंसगतौ लभेत ५० नारद उवा
च एतावद्वर्णितगुणो भक्त्या भक्तेन निर्गुणः प्रह्लादप्रणतं प्रीतो यतमन्युरभाषत ५१ श्रीभगवानुवा
च प्रह्लादभद्रभद्रते प्रीतोऽहं ते सरोत्तम वरं वृणास्वाभिमतं कामपूरोऽस्य हं नृणाम् मामप्रीणत आयुष्मन्द
र्शन दुर्लभं हि मे दृष्ट्वा मां न पुनर्जंतुरात्मानं तमुमहंति ५२ प्रीणंति ह्यथ मां धीराः सर्वभावेन साधवः श्रेयस्का
मामहाभागाः सर्वा सामाशिषां पतिम् ५३ एवं प्रलोभ्यमानोऽपि वरैर्लोकप्रलोभनेः एकांति त्वाद्भगवति नैच्छता
न सरोत्तमः ५४ इति श्रीभागवते महापुराणे सप्तमस्कंधे प्रह्लादचरिते भगवत्सत्त्वानामनवमोऽध्यायः ९

ति तदिति हे अहं तमनमः स्तुति कर्म पूजाः प्रणिपातस्तुति सर्वकर्मार्पणानि कर्म च परिचर्या चरणयोः स्मृतिश्च कथायां श्रवणं चेत्ये
वं षडंगया सम्यक्सेवया विना परमहंसनांगतौ प्राप्ये त्वयि जनः कथं भक्तिं लभेत यस्मादेवं भक्तिं विना न मोक्षः न च भक्तिः संसेवया विना
अतः प्राक्प्रार्थितं त्वहास्ययोगमेव देहीति प्रकरणार्थः ५० एतावंतो वर्णिता गुणायस्य यतमन्युः उपसंहृतकोपः ५१ कामान्पूरयतीति
तथा यद्वा पुरुषार्थप्रवाहोऽस्मीत्यर्थः ५२ अप्रीणतः अप्रीणयतः तमुमपूर्णकामत्वेन शोचितुम् ५३ प्रीणंति तोषयंति ५४ एकांति
त्वात् निरुपाधित्वात् ५५ इति सप्तमेरीकायां नवमोऽध्यायः ९

दशमेत्वनुगृह्यामुं भक्त्यंतर्हिते हरौ प्रसंगाद्दुरिणारुद्रेकतोऽनुग्रह ईर्यते १ तत्सर्वं वरजातम् १ उत्पत्त्या स्वभावेनैवासक्तं मांतेषां का
मानां संगीदीतः १ ननु किमहं भक्तं प्रलोभयामि नहि किंतु वरं वृणीषेति चेदतस्तवाभिप्रायोऽन्य एवेत्याह भृत्यलक्षणेति हृदयस्य ग्रंथि
वहंधकेषु अन्यथा अनर्थसाधने प्रवर्तनं न घटेतेत्यर्थः ३ कथमेवं भृत्यलक्षणज्ञानं स्यात्तत्राह यदिति ते त्वत्तः ननु कामनयाऽपि सेव्यसे
वकयोः स्वामिभृत्यभावः प्रसिद्धः सत्यम् सोपाधिकोऽसौ न तु तात्विक इत्याह स्वामिन्यात्मनः आशिषो अपेक्षमाणो नैव भृत्यः भृत्य
हेतुकमात्मनः स्वाम्यमिच्छन् यो भृत्याय ददाति स च नैव स्वामी ४ आवयोक्ततात्विकोऽसावित्याह अहंत्विति अनपाश्रयो निरभिसं

नारद उवाच भक्तियोगस्य तत्सर्वं मंतरायतयाऽर्भकः मन्यमानो हृषीकेशं स्मयमान उवाच ह १ प्र
हाद उवाच मामां प्रलोभयोत्पत्त्या सक्तं कामेषु ते वैरैः तत्संगभीतो निर्विण्णो मुमुक्षुस्त्वामुपाश्रितः २
भृत्यलक्षणजिज्ञासुर्भक्तं कामेषु चोदयत् भवान्संसारबीजेषु हृदयग्रंथिषु प्रभो नान्यथा तेऽरिव लगुरो घटे
तकरुणात्मनः ३ यस्त आशिष आशास्तेन स भृत्यः सर्वे वणिक आशासानो न वै भृत्यः स्वामिन्याशिष आत्म-
नः न स्वामिभृत्यतः स्वाम्यमिच्छन् यो राति चाशिषः ४ अहंत्वकामस्त्वद्वक्तस्त्वं च स्वाम्यनपाश्रयः नान्यथेहा
वयोरर्थो राजसेवकयोरिव ५ यदि रासीशमे कामान् वरांस्त्वं वरदर्षभ कामानां हृद्यसंरोहं भवतस्तद्वृणो वर-
म् ६ इन्द्रियाणि मनः प्राण आत्मा धर्मो धृतिर्मतिः द्वाश्चैव स्तेजः स्मृतिः सत्यं यस्य नश्यंति जन्मना ७ विमुंचति
यदा कामान् मानवानो मनसि स्थितान् तर्ह्येव पुंडरीकाक्ष भगवत्त्वाय कल्पते ८ नमो भगवते तुभ्यं पुरुषाय महा-
त्मने हरयेऽदुतसिंहाय ब्रह्मणे परमात्मने ९ नृसिंह उवाच नैकांतिनो मे मयि जातिविहाशिष आशास-
ते मुत्र च ये भवेद्दिधाः अथाऽपि मन्वंतरमेतदत्र दैत्यैश्चराणामनुभंक्ष्वभोगान् १० धिंविना अर्थः प्रयोजनं नास्ति ५ ननु त

थाऽपि परमोदारस्य मम संतोषार्थं किमपि वृणीषेति चेदत आह यदीति कामां कुराणामसंरोहं मनुत्पत्तिं भवतः सकाशात् ६ ननु कामोत्पत्तौ स-
त्यां को दोषस्तत्राह इन्द्रियादीनियस्य जन्मना नश्यंतीति आत्मा देहः ७ कामाभावे गुणमाह विमुंचतीति भगवत्त्वाय त्वत्समानैश्वर्याय
तथा च श्रुतिः यदा सर्वे प्रमुच्यंते कामा येऽस्य हृदि श्रिताः अथ मर्त्योऽमृतो भवत्यत्र ब्रह्म समश्नुत इति ८ निर्दोषान् कामान् दातुमिच्छंतं प्रत्या-
ख्यास्यन्नमस्यति नम इति ९ सत्यमेकांत भक्तस्त्वं तथाऽपि मदाज्ञा करणीयेत्याह नैति मे एकांतिनः कदाचिदपि इहामुत्र च मध्याशिषो न
वांछंत्येव तथाऽप्येतन्मन्वंतरमात्रं भोगान् भुंक्ष्व १० ५

ननु तर्हि बंधः स्यादित्यत आह कथा इति द्वाभ्याम् सर्वेषु भूतेषु संतमेकमीशं यज्ञाधिष्ठातारं मामात्मन्यावेश्य यजस्व तर्ह्येनैवापि कर्मणा
बंधः स्यान्नेत्याह योगेन मय्यर्पणेन कर्महिन्वनत्यजन् यजस्व ११ किंच भोगेन सरवानुभवेन प्रारब्धं पुण्यं हित्वा मुक्तबंधः सन् लोकानुग्र
हार्थं कीर्तिं च विस्तार्य मां प्राप्स्यसि कुशलेन पुण्याचरणेन पापं हित्वेति विभीषामात्रम् अन्यथा तस्य राज्ञेऽप्रवृत्तेः न तु तस्य प्राचीनं पापमस्ति
तदधिगमे उत्तरपूर्वाद्ययोरश्लेषविनाशौ तद्यप्यपदेशादिति न्यायात् तत्कृतदुष्कृते विधुनुत इति श्रुतेश्च न चेदं प्रारब्धपापाभिप्रायं तस्य
भोगेनैव क्षयात् कुशलेन हित्वेति वचनानुपपत्तेः न चास्मावविद्वानिति वाच्यम् भगवतैव कृतार्थत्वं स्थानंतरं वक्ष्यमाणत्वात् अतएव यो

कथामदीया जुषमाणः प्रियास्त्वमावेश्य मामात्मनिसंतमेकम् सर्वेषु भूतेषु धियज्ञमीशं यजस्व योगेन च क
र्महिन्वन ११ भोगेन पुण्यं कुशलेन पापं कलेवरं कालजवेन हित्वा कीर्तिं विशुद्धां सरलोकगीतां विताय मामेष्य
सि मुक्तबंधः १२ या एतत्कीर्तयेन्मत्स्यं त्वया गीतमिदं नरः त्वान्च मां च स्मरन् लोककर्मबंधात्प्रमुच्यते १३ प्रह्ला
द उवाच वरं वरय एतत्ते वरदेशान्महेश्वर यदनिंदसि तामेत्वामविद्वांस्ते जगेश्वरम् १४ विद्वांमर्षाशयः सा
क्षात्सर्वलोकगुरुं प्रभम् भ्रातृहेति सृषादृष्टिस्तद्भक्तेमयि चाधवान् १५ तस्मात्पितामहं पूयेत दुरतादृस्तरादद्या
त् पूतस्ते पांगसं दृष्टस्तदा रूपणावत्सल १६ श्रीभगवानुवाच त्रिःसप्तभिः पिता पूतः पितृभिः सह
तेऽनघ यत्साधोऽस्य गृहे जातो भवान्वैकुलपावनः १७ यत्र यत्र च मद्भक्ताः प्रशांताः समदर्शिनः साधवः स-
मुदाचारास्ते पूयंत्यपि कीकटाः १८

गेन कर्महिन्वन्ति तीदमपि लोकसंग्रहार्थं कर्मणि प्रवर्तितस्यानुद्देगमात्रायेति सर्वमनघ
द्यम् १२ किंच यदिति त्वान्च मां च इदं मच्चरित्रं च स्मरन् एतत्स्तोत्रं यः कीर्तयेत् सोऽपि कर्मबंधादिमुच्यते कुतस्तव बंधशंकेत्यर्थः १३ ईश्वरा
ज्ञाप्राप्तकर्मधिकारः सन् पितुर्निष्कृतिं प्रार्थयतेति त्रिभिः वरं वरणीयमेतदपरं हृणेते त्वत्तः १४ विद्वांमर्षेण क्रोधेन आशयो यस्य १५ ते
अपांगेन सं दृष्टः अतः पूत एव तथाऽपि भो रूपणावत्सल कार्पण्येन प्रार्थय इत्यर्थः १६ यद्यपि कश्यपो मरीचिर्ब्रह्मा चेति तत्सितुस्त्रय एव पू
र्वजाः तथाऽपि त्रिःसप्तभिः सहेति प्राकृत्यगतपित्रभिप्रायेणोक्तम् यत् यस्मात् १७ सम्यगुत्तम आचारो येषां ते कीकटा अपि देशाः
तत्तुल्या वंश्याश्च पूयंते शुद्धा भवन्ति १८

ननुत्वद्भक्तानामयंमहिमेतिनचित्रम् अहंतुतादृशो न भवामीति चेत्तत्राह सर्वात्मनेति द्वाभ्याम् मद्भावेन मद्भक्त्या विगता स्पृहा येषाम्
 १९ त्वामनुगता ये केचित्पुरुषाः तेऽप्येवंलक्षणाः संतो मद्भक्ता भवन्ति अतः भवान्मे भक्तानां सर्वेषां प्रतिरूपधृक् उपमानास्पदं श्रेष्ठः खल्वित्य-
 र्थः २० मदंगस्पर्शनेन सर्वशः पूतस्यते पितुः पापशंके वनास्ति केवलं पुत्रकृत्यानि प्रेतकार्याणि कुरु २१ ब्रह्मादिभिः वेदवादिभिरुक्तमन-

सर्वात्मनानाहिंसंति भूतग्रामेषु किंचन उच्चावचेषु दैत्येन्द्रमद्भावेन गतस्पृहाः १९ भवन्ति पुरुषालोके मद्भक्तास्ता-
 मनुव्रताः भवान्मे खलु भक्तानां सर्वेषां प्रतिरूपधृक् २० कुरु त्वं प्रेतकार्याणि पितुः पूतस्य सर्वशः मदंगस्पर्शने
 नांगलोकान्यास्यति स प्रजाः २१ पित्र्यं च स्थानमातिष्ठयथोक्तं ब्रह्मादिभिः मर्यावेश्य मनस्तात कुरु कर्माणि
 मत्परः २२ श्रीशुक उवाच प्रह्लादोऽपि तथा चक्रे पितुर्यत्सां पराधिकम् यथाह भगवान् नृनभिषिक्तो
 द्विजोत्तमैः २३ प्रसादसुखं वदस्वा ब्रह्मानरहरिं हरिम् स्तुत्वा वाग्भिः पवित्राभिः प्राह देवादिभिर्दतः २४
 ब्रह्मोवाच देवदेवारिव लाध्यक्ष भूतभावन पूर्वज दिक्ष्याते निहतः पापो लोकसंतापनोऽस्मरः २५ योऽसौ ल-
 ध्वरो मत्तो न वक्ष्यो मम सृष्टिभिः तपोयोगबलोन्नेहः समस्तनिगमावहन् २६ दिक्ष्याऽस्य तनयः साधुर्महाभा-
 गवतोऽर्भकः त्वया विमोचितो मृत्योर्दिक्ष्यात्वांसमितोऽधुना २७ एतद्दृष्ट्वा भगवन्ध्यायतः प्रयतात्मनः सर्व-
 तो गोप्सु संत्रासान् मृत्योरपि जिघांसतः २८ नृसिंह उवाच मैवं वरोऽसुराणां ते प्रदेयः पद्मसंभव वरः
 क्रूरनिर्गुणामर्हानाममृतं यथा २९ नारद उवाच इत्युक्त्वा भगवान् राजंस्तत्रैवांतर्दधे हरिः अदृश्यः
 सर्वभूतानां पूजितः परमेष्ठिना ३० ततः संपूज्य शिरसा वंदे परमेष्ठिनम् भवं प्रजापतीन् देवान् प्रह्लादो भगवत्क-
 लाः ३१ ततः काव्यादिभिः सार्धं मुनिभिः कमलासनः दैत्यानां दानवानां च प्रह्लादमकरोत्पतिम् ३२ प्रतिनंदत-
 तो देवाः प्रयुज्य परमाशिषः स्वधामानिययूराजन् ब्रह्माद्याः प्रतिपूजिताः ३३

ति क्रम्य मत्परः सन् कर्माणि कुरु २२ २३ २४

२५ मम सृष्टिभिर्मया सृष्टैः भूतैः समस्तान्निगमान् धर्मान् इत्यर्थः अहन् हतवान् स त्वया हतः एतद्दिक्ष्यामिदम् २६ एतद्दिक्ष्यामिदं स-
 म्यक् प्राप्तः २७ सर्वतः संत्रासात् गोप्सु रक्षकम् २८ एवं वरस्त्वयान् प्रदेयः क्रूरनिर्गुणः स्वभावो येषाम् अमृतं क्षीरम् २९ ३० ३१ ३२ ३३

शिशुपालदंतवक्रयोर्द्विषतोः श्रीकृष्णसायुज्यंकथमिति यत्प्रष्टुं तदेव तयोः पूर्वजन्म कथनादिभिरुपपादितमुपसंहरति एवमिति सप्तभिः
दितेः पुत्रत्वं प्रापितौ विप्रशापेनेत्युत्तरस्यानुषंगः ३४ ३५ तच्चित्तौ श्रीरामं चिंतयंतौ ३६ कर्तृष्वजोदंतवक्रः हरो सायुज्यं समीयतुः ३७ ह
यानिंदादिना पूर्वकृतं च यत् एनः पापं तत् ध्यानेन तदात्मानः संतो जहः तदात्मत्वे दृष्टांतः कीदृशः पेशस्कृतो ध्यानेन यथा तदात्मा भवतीति
३८ अभिदाभेददर्शनशून्यया हरेः सात्त्विकं सारूप्यम् ३९ ४० प्रह्लादचरितार्थमुपसंहरति एषेति चतुर्भिः अवतारः श्रीनृसिंहरूपस्त

एवं तौ पार्षदौ विष्णोः पुत्रत्वं प्रापितौ दितेः तद्दिस्थितेन हरिणा वैरभावेन तौ हतौ ३४ पुनश्च विप्रशापेन राक्षसो
तौ बभूवतुः कुंभकर्णदशग्रीवो हतौ तौ रामविक्रमैः ३५ शयानौ युधिनिर्भिन्नहृदयौ रामसायकैः तच्चित्तौ जह
तुर्देहं यथा प्राक्तनजन्मनि ३६ ताविहाथ पुनर्जातौ शिशुपालकर्तृष्वजौ हरो वैरानुबन्धेन पश्यतस्ते समीयतुः ३७
एनः पूर्वकृतं यत्तद्राजानः कृष्णवैरिणः जहस्त्वं ते तदात्मानः कीदृशः पेशस्कृतो यथा ३८ यथा यथा भगवतो भक्त्या
परमयाऽभिदा नृपाश्चैद्यादयः सात्त्विकं हरेस्तच्चिंतया ययुः ३९ आख्यातं सर्वमेतत्ते यन्मां त्वं परिपृष्टवान् दम
घोषकृतादीनां हरेः सात्त्विकं मपि द्विषाम् ४० एषा ब्रह्मण्यदेवस्य कृष्णस्य च महात्मनः अवतारकथापुण्यावधाय
त्रादिदैत्ययोः ४१ प्रह्लादस्यानुचरितं महाभागवतस्य च भक्तिर्ज्ञानं विरक्तिश्च याथात्म्यं चास्य वै हरेः ४२ स
र्गस्थित्यप्ययेशस्य गुणकमानुवर्णनम् परावरेषां स्थानानां कालेन व्यत्ययो महान् ४३ धर्मो भागवतानां च भग
वान्येन गम्यते आख्यानेऽस्मिन् समाम्नातमाध्यात्मिकमशेषतः ४४ य एतत्पुण्यमारव्यानं विष्णोर्वीर्योपबृंहि
तम् कीर्तयेच्छ्रद्धया श्रुत्वा कर्मपाशादिमुच्यते ४५ एतद्यथादिपुरुषस्य मृगेंद्रलीलां दैत्येन्द्रयूथपवधं प्रय
तः पठेत् दैत्यात्मजस्य च सतां प्रवरस्य पुण्यं श्रुत्वाऽनुभावमकुतो भयमेतिलोकम् ४६

स्य कथा आख्यातेति शेषः ४१

प्रह्लादस्यानुचरितमित्यादेः समाम्नातमिति तृतीयेनान्वयः अस्येत्यनेनोक्तं सर्गस्थित्यप्ययामीशस्य हरेर्याथात्म्यं तत्त्वम् ४२ अनेन क
तं हरेर्गुणकमानुवर्णनं चेत्यर्थः परावरेषां दैवदैत्यादीनां यानि स्थानानि व्यत्ययो विपर्यासः ४३ आध्यात्मिकमात्मानात्मविवेकादि ४४ ए
तच्छ्रवणादिफलमाह य इति द्वाभ्याम् एतच्छ्रुत्वा यः कीर्तयेत् ४५ एतत् एतां मृगेंद्रस्य लीलां तामेवाह दैत्येन्द्रस्य यूथपानां च पवधं यः श्रु
चिः सन् पठेत् पुण्यमनुभावं प्रभावं मतिनिश्चयं वा लोकं वैकुण्ठम् ४६

अहोप्रज्ञादस्य भाग्यम् येन देवोदृष्टः वयं तु मंदभाग्या इति विषीदंतं प्रत्याह यूयमिति त्रिभिः येषां युष्माकं गृहान् मुनयोऽभियंति सर्वतः
समायांति तत्कस्य हेतोः येषु गृहेषु नराकारं गूढं सन् श्रीकृष्णारव्यं परंब्रह्म साक्षाद्दृशतीति ४७ ननु कृष्णोऽस्माकं मातुलेयः कथं ब्रह्म
त्कच्यते तत्राह सवा इति सोऽयं ब्रह्मैव कथं भूतः महद्भिर्विमृग्यं यत्कैवल्यनिर्वाणसरवं निरुपाधिः परमानंदः तदनुभूतिरूपः वः युष्मा
कं रबलुप्रियः स्रुहदित्यादिरूपो भवति विधिकृत् आज्ञानुवर्ती ४८ ननु परंब्रह्म चेत्कथं द्वाष्टसहस्रस्त्रीषुरतिः कथं वा धर्माद्याचरणं तस्ये
त्यत आह नयस्य रूपं तत्त्वं भवादिभिरपि धियास्वबुद्ध्या वस्तुतया इदमित्यमिति साक्षान्नोपवर्णितम् स युष्माकं स्वयमेव प्रसन्नः अस्माकं तु

यूयं नृलोके बतभूरिभागालोकं पुनानामुनयोऽभियंति येषां गृहानावसतीति साक्षाद्गूढं परंब्रह्म मनुष्यलिंगम् ४७
सवा अयं ब्रह्म महद्भिर्मृग्यं कैवल्यनिर्वाणसरवानुभूतिः प्रियः स्रुहदः रबलुमातुलेय आत्माऽहंणीयो विधिकृद्गुरु
श्च ४८ नयस्य साक्षाद्भवपद्मजादिभीरूपं धिया वस्तुतयोपवर्णितम् मौनेन भक्त्योपशमेन पूजितः प्रसीदतामै
ष स सात्वतां पतिः ४९ स एष भगवान् राजन् व्यतनोद्दिहंतं यशः पुरा रुद्रस्य देवस्य मयेनानंतमायिना ५० रा
जोवाच कस्मिन्कर्मणि देवस्य मयोऽहं जगदीशितुः यथाचोपचिता कीर्तिः कृष्णो नानेन कथ्यताम् ५१
नारद उवाच निर्जिता असुरा देवैर्युद्धयनेनोपहृंहितैः मायिनां परमाचार्यं मयं शरणमाययुः ५२ स निर्माय
पुरस्तिस्त्रो हैमीरौप्यायसीर्विभक्तः दुर्लक्ष्यापायसंयोगादुर्वितर्क्य परिच्छदाः ५३ ताभिस्ते सरसेनान्यो लोकाः
स्त्रीन् सेश्वरान् नृप स्मरंतो नाशयांचक्रुः पूर्ववैरमलक्षिताः ५४ ततस्ते सेश्वरा लोका उपासाद्येश्वरं विभो ब्राह्मि
स्तावकान् देवविनष्टांस्त्रिपुरालयैः ५५

मौनादिसाधनैस्तत्प्रसादः प्रार्थनीय एवेत्याह मौनेति एषः सात्वतां पतिः नः

प्रसीदतु नहि प्रज्ञादस्य गृहेषु परंब्रह्म वसति न च तद्दर्शनाय मुनयस्तद्गृहान् अभियंति न च तस्य मातुलेयादिरूपेण वर्तते न च स्वयमेव प्रसन्नः
अतो यूयमेव ततोऽपि अस्य ततोऽपि भूरिभागा इति भावः ४९ नन्वेतैर्दुष्करं त्रिपुरभेदादिकं श्रीरुद्रः कृतवान् स एवं भूत ईश्वरोऽप्यस्य तत्त्वं न
जानातीति कथमित्यपेक्षायां तस्याप्येतत्साहाय्यादेवासौ प्रभावो न केवलस्येति वक्तुमारब्धवान् मुपक्षिपति स एष इति ५० राजा युधिष्ठिर उ
वाच जगदीशितुर्देवस्य कीर्तिकस्मिन्कर्मणि मयोहतवान् ५१ अनेन श्रीकृष्णो नोपहृंहितैः संवर्द्धितैः ५२ हैमीचरौप्याचायसीचेति तस्मिन् पुरोनि
र्मायतेभ्यो ददाति शेषः दुर्लक्ष्योऽपपायसंयोगो गमनागमने यासाम् दुर्वितर्क्याः परिच्छदायास्त ५३ सेनान्यः सेनापतयः पूर्ववैरं स्मरंतः ५४ ५५

अस्त्रमभिर्मन्त्रितं शरं पुरेषु व्यसुंचत ५६ ततः शरात् सूर्यमंडलात् मयूरवसंदोहाः रश्मिसमूहा इव यतः येभ्यः ५७ कूपरसे स्वयं निर्मि-
तकूपामृते ५८ वज्रसाराः वज्रवत्तुदांगाः महोजसो महाबलाः मेघदलनाः मेघभेदिनो विद्युद्गुपावन् हय इव ५९ ६० काले मध्याह्ने ६१ ६२
आत्मनो वा अन्यस्य वा द्वयोरपि वा दैवेन दिष्टमुपकल्पितमपोहितुं परिहर्तुं मिह कश्चिदपीश्वरः समर्थो नास्ति ६३ असौ श्रीकृष्णः प्रधनं सं-

अथानुग्रह्य भगवान्माभैष्टेति स्फुरान्विभुः शरं धनुषिसंधाय पुरेषु स्त्रां व्यसुंचत ५६ ततोऽग्निवर्णा इव वउत्सेतुः सूर्य-
मंडलात् यथामयूरवसंदोहानादृश्यत पुरो यतः ५७ तैः स्पृष्टा व्यसवः सर्वे निपेतुः स्मपुरो कसः तानानीय महा-
योगीमयः कूपरसे क्षिपत् ५८ सिद्धा मृतरसस्पृष्टा वज्रसारा महोजसः उत्तस्थुर्मेघदलनावेद्युता इव वद्भयः ५९
विलोक्य भग्नसंकल्पं विमनत्कं वृषध्वजम् यदाऽयं भगवान्विष्णुस्तत्रोपायमकल्पयत् ६० वत्स आसीत्तदा ब्रह्मा
स्वयं विष्णुरयं हि गौः प्रविश्य त्रिपुरं कालेरसकूपामृतं पपौ ते स्फुराद्यपि पश्यंतो न न्यषेधन्विमोहिताः ६१ तदिज्ञा-
य महायोगी रसपालानि दंजगौ स्वयं विशोकैः शोकातीन्स्मरन् देवगतिं चताम् ६२ देवोऽसुरो नरोऽन्यो वानेश्वराः
स्तीहकश्चन आत्मनोऽन्यस्य वादिष्टं दैवेनापोहितुं द्वयोः ६३ अथासौ शक्तिभिः स्वाभिः शंभोः प्राधानिकं व्यधात्
धर्मज्ञानविरक्त्यर्द्धितपो विद्याक्रियादिभिः ६४ रथं सूतं ध्वजं वाहान् धनुर्वर्मशरादियत् सन्नद्धोरथमास्थाय शरं
धनुरुपाददे ६५ शरं धनुषिसंधाय मुहूर्तेऽभिजितीश्वरः ददाहतेन दुर्भेद्या हरोऽथ त्रिपुरोत्तप ६६ दिवि दुंदुभयो न
दुविमानशतसंकुलाः देवर्षिपितृसिद्धेशाजयेति कुसुमोत्करैः अवाकिरन् जगुर्हृष्टान् नृत्तुश्चाप्सरोगणाः ६७
एवं दग्धा पुरस्तिस्त्रो भगवान्पुरहान् नृप ब्रह्मादिभिस्तूयमानः स्वधामप्रत्यपद्यत ६८ एवं विधान्यस्य हरेः स्वमा-
यया विडम्बमानस्य नृलोकमात्मनः वीर्याणि गीतान्युषिभिर्जगदुरो लोकान् पुनानान्यपरं वदामि किम् ६९ इ-
ति श्रीभागवते महापुराणे सप्तमस्कंधे युधिष्ठिरनारदसंवादे त्रिपुरविजयो नाम दशमोऽध्यायः १०

ग्रामस्तत्साधनम् ६४ ६५ अभिजिति मध्याह्ने ६६ विमानशतानि संकुलानि संकीर्णानि येषां ते देवादयः ६७ ६८ आदित आरभ्य स्कं-
धार्थं निगमयति एवं विधानीति नृलोकं नराकारमात्मनो विडम्बमानस्य अनुकुर्वतः ६९ इति सप्तमे टीकायां दशमोऽध्यायः १०

एकादशेनृणां धर्माः साधारण्येन वर्णिताः विशेषेण च वर्णानां मुख्या मुख्याश्च योषिताम् १ तदेवं दशभिर्ज्ञानभक्तियोगा बुद्धिरितौ अथ पंचभि
रध्यायैः कर्मयोगोऽनुवर्ण्यते २ दैत्यपतेः प्रह्लादस्य साधूनां सभासभाजितं सत्कृतमीहितं चरितं श्रुत्वा पुनर्नारदं प्रच्छ कथं भूतस्येहितम्
महत्तमानां मग्नयः मुख्यस्य तत्र हेतुः उरुक्रमे आत्मा मनो यस्य १ श्रवणेच्छायां हेतुः यत् यतो धर्मात् अनुष्ठितात् परं ज्ञानं भक्तिं च विंदति
२ ३ ननु स्मृतिकारैर्धर्म उक्त एव तत्राह नारायणपरा इति ४ अजाय श्रीनारायणाय तस्यैव मुख्याच्छ्रुतम् ५ तन्मुख्यादात्मनः श्रवणं संभावय
न् विशिनष्टि यदिति ६ प्रथमं तावद्धर्मप्रमाणमाह धर्मेति धर्मस्य मूलं प्रमाणं स्मृतं च स्मृतिः तद्विदां वेदविदाम् येन चात्मा मनः प्रसीदति

श्रीशुक उवाच श्रुत्वेहितं साधुसभासभाजितं महत्तमाग्रण्य उरुक्रमात्मनः युधिष्ठिरो दैत्यपतेर्मुदायुतः प
प्रच्छ भूयस्तनयं स्वयं भवः १ युधिष्ठिर उवाच भगवन् श्रोतुमिच्छामि नृणां धर्मसनातनम् वर्णाश्रमा
चारयुतं यत्सुमानं विंदते परम् २ भवान्प्रजापतेः साक्षादात्मजः परमोष्ठिनः स्तनानां समतो ब्रह्मस्तपोयोगसमाधि
भिः ३ नारायणपरा विप्राधर्मैर्गुह्यं परं विदुः करुणाः साधवः शांतास्त्वद्विधानतथाऽपरे ४ नारद उवाच
नत्वा भगवते जाय लोकानां धर्महेतवे वक्ष्ये सनातनं धर्मं नारायणमुख्याच्छ्रुतम् ५ योऽवतीर्यात्मनोऽशेनं दाक्षा
यण्यांतु धर्मतः लोकानां स्वस्तये ध्यास्ते तपो वदरिकाश्रमे ६ धर्ममूलं हि भगवान्सर्वदेवमयो हरिः स्मृतं च त
द्विदां राजन् येन चात्मा प्रसीदति ७ सत्यं दया तपः शौचं तितिक्षे क्षाशमो दमः अहिंसा ब्रह्मचर्यं च त्यागः स्वाध्या
य आर्जवम् ८ संतोषः समदृक्सेवा ग्राम्ये हो परमः शनैः नृणां विपर्यये हेक्षामौ न मात्मविमर्शनम् ९

तुष्यति च तथा च याज्ञवल्क्यः श्रुतिः स्मृतिः सदाचारः स्वस्य च प्रियमात्मनः सम्यक्संकल्पजः कामो धर्ममूलमिदं स्मृतमिति मनुश्च वेदो
ऽखिलो धर्ममूलं स्मृतिशीले च तद्विदाम् आचारश्चैव साधूनामात्मनस्तद्विरेव चेति ७ तत्र तावन्नरमात्रसाधारणधर्ममाह सत्यमि
ति पंचभिः तप एकादशुपवासादि ईक्षा युक्ता युक्तविवेकः शमो मनसः संयमः दमो बाह्येन्द्रियाणाम् त्यागो दानम् स्वाध्यायो यथोचि
तजपः ८ संतोषो दैवल्येनालंबुद्धिः समदृशो महतां सेवा ग्राम्ये हो परमः प्रवृत्तकर्मभ्यो निवृत्तिः विपर्यये हेक्षानिष्फलक्रियाणामि
क्षणम् मोनं हयात्मापनिवृत्तिः आत्मविमर्शनं देहाव्यतिरिक्तात्मानुसंधानम् ९

आत्मेतिदेवतेतिचबुद्धिः १० अस्यश्रीकृष्णस्यश्रवणादयो नव इज्या अर्चनम् ११ एवंत्रिंशल्लक्षणवान् १२ इदानीं वर्णधर्मान् वक्तुं द्विजानां लक्षणमाह संस्कारमंत्रवंतोगर्भाधानादयो यस्मिन्नविच्छिन्नाः सद्भिजः तर्हि शूद्रस्यापि संस्काराविच्छेदे सति द्विजत्वं स्यात्तत्राह अजो ब्रह्मायमेवंभूतं संस्कारयुक्तं जगाद सद्भिजः शूद्रंतु नमंत्रवत्संस्कारयुक्तं जगाद नचोपनयनवंतमतो नासौ द्विजः तथाच स्मृतिः विवाहमात्रं संस्कारं शूद्रोऽप्यलभतां सदा न केनचित्समसृजच्छंदसातंप्रजापतिरिति श्रुतिश्च गायत्र्या ब्राह्मणमसृजत् त्रिषु भाराजन्यं जगत्या वैश्यं न केनचित्छूद्रमिति अतो विवाहव्यतिरिक्तसंस्कारस्यानावश्यकत्वात् उपनयनस्य तु सर्वथानिषेधान्न तस्य द्विजत्वमित्यर्थः सद्भिजो वैदिकादय इति पाठे वैदिकादय इति गर्भाधानादय इत्यर्थः त्रैवर्णिकानामावश्यकान्धर्मानाह इज्येति जन्मनाविशुद्धेन कुलेन कर्मणा च आचारेण अ

अ.

५१

अन्नाद्यादेः संविभागो भूतेभ्यश्च यथाऽर्हतः तेषां देवता बुद्धिः सतरां नृषु पांडव १० श्रवणं कीर्तनं चास्य स्मरणं महतांगतेः सेवेज्याः वनतिर्दारस्यं सरव्यमात्मसमर्पणम् ११ नृणामयं परो धर्मः सर्वेषां समुदाहृतः त्रिंशल्लक्षणवान् राजन् सर्वात्मा येन तुष्यति १२ संस्कारायत्रा विच्छिन्नाः सद्भिजो जोजगादयम् इज्याऽध्ययनदानानि विहितानि द्विजजन्मनाम् जन्मकर्मावदातानां क्रियाश्चाश्रमचोदिताः १३ विप्रस्याध्ययनादीनि षडन्यस्या प्रतिग्रहः राज्ञो वृत्तिः प्रजागोपुरविप्रा ह्यवकाशदिभिः १४ वैश्यस्तु वार्तावृत्तिश्च नित्यं ब्रह्मकुलानुगः शूद्रस्य द्विजशुश्रूषावृत्तिश्च स्वामिनो भवेत् १५

वदातानां शुद्धानां दुष्कुलानां दुर्गचाराणां च नैतानि विहितानीत्यर्थः ब्रह्मचर्याद्याश्चमविहिताः क्रियाश्च शूद्रस्य तु वर्णधर्मा एव आश्रमभेदकृतविशेषाभावात् १३ ब्राह्मणादीनां चतुर्णामपि वृत्तिरूपान्धर्मानाह विप्रस्येति सार्द्धं स्त्रिभिः विप्रस्य षट्कर्माणि विहितानीत्यनुषंगः तत्र त्वध्यापनं याजनं प्रतिग्रहश्च जीविका यथाहमनुः षण्णांतु कर्मणामस्य त्रीणि कर्माणि जीविका याजनाध्यापने चैव विशुद्धाच्च प्रतिग्रह इति अन्यस्य क्षत्रियस्य अप्रतिग्रह इति प्रतिग्रहातिरिक्तं याजनमध्यापनं चापद्यनुजानाति वक्ष्यति चानंतरमेव क्रुते राजन्यमिति श्रूयते च अश्वपतिकैक्यप्रभृतीनां क्षत्रियाणामुपदेष्टृत्वादि प्रजापालनेऽधिकृतस्य क्षत्रियस्य कृत्यंतरमाह राज्ञ इति आदिशब्देन दंडशुल्कादि १४ वार्ताकृषिवाणिज्यादिलक्षणावृत्तिर्यस्य शूद्रस्य द्विजानां शुश्रूषाविहिता स्वामिनो द्विजस्य तु शुश्रूषावृत्तिश्च भवेत् १५

३१

विप्रस्यसुरव्यावृत्तिः कल्पभेदेनयुगभेदेनवृत्त्यंतराण्याह वार्तेति वार्ताविचित्राकृष्यादिरूपा शालीनंधाष्ट्येविनैवप्राप्तमयाचितम् यायावरं प्रत्यहंधान्ययाज्या शीलंशालिक्षेत्रादौस्वामित्यक्तकणिशोषादानम् उच्छन्नमापणादिपतितकणोपादानम् शिलोच्छन्नंद्वयमेकीकृत्यचतुर्द्वयुक्तम् श्रेयसीउत्तमा १६ वृत्तिष्वेवव्यवस्थांदर्शयन् आपहृतीराह जघन्योनीचः उत्तमामध्यापनादिरूपामृतेराजन्यम् क्षत्रियस्तुप्रतिग्रहादन्यांभजेत् १७ चतुर्विधांपूर्वोक्तांविप्रवृत्तिमितरेषामपिदर्शयन्नाह ऋतामृताभ्यामिति १८ श्लोकांतरेणश्लोकंन्याचष्टेऋतमिति १९ तयोस्तद्वर्जनेहेतुमाह सर्ववेदमयइति २० वर्णानामभिव्यंजकरूपान्धर्मानाह शमइतिचतुर्भिः अच्युतात्मत्वंश्रीविष्णु

वार्ताविचित्राशालीनयायावरशिलोच्छन्नम् विप्रवृत्तिश्चतुर्द्वयंश्रेयसीचोत्तरोत्तरा १६ जघन्योनीत्तमांवृत्तिमनापदिभजेन्नरः ऋतेराजन्यमापत्सर्वेषामपिसर्वेशः १७ ऋतामृताभ्यांजीवेतमृतेनप्रमृतेनवासत्यानृताभ्यांजीवेतनश्ववृत्त्याकथंचन १८ ऋतमुच्छशिलप्रोक्तममृतंयदयाचितम् मृतंतुनित्ययाज्यास्यात्प्रमृतंकर्षणंस्मृतम् १९ सत्यानृतंतुवाणिज्यंश्ववृत्तिर्नाचसेवनम् वर्जयेत्तांसदाविप्रोराजन्यश्चतुर्गुप्सिताम् सर्ववेदमयोविप्रः सर्वदेवमयोनृपः २० शमोदमस्तपःशौचंसंतोषः क्षांतिराजवम् ज्ञानंदयाऽच्युतात्मत्वंसत्यंचब्रह्मलक्षणम् २१ शौर्यंवीर्यंधृतिस्तेजस्त्यागआत्मजयःक्षमा ब्रह्मण्यताप्रसादश्चरक्षाचक्षत्रलक्षणम् २२ देवगुर्वच्युतेभक्तिस्त्रिवर्गपरिपोषणम् आस्तिक्यमुद्यमोनित्यंनैपुण्यं वैश्यलक्षणम् २३ शूद्रस्यसंनतिःशौचंसेवास्वामिन्यमायया असंत्रयज्ञोत्थस्तेयंसत्यंगोविप्रलक्षणम् २४ स्त्रीणांचपतिदेवानांतच्छुश्रूषाऽनुकूलता तद्वंधुधनुवृत्तिश्चनित्यंतद्रतधारणम् २५

परत्वंसर्वेषाम् २१ शौर्यंयुद्धोत्साहः वीर्यंप्रभावः तेजःप्रागल्भ्यम् त्यागोदानम् आत्मनोमनसोजयः २२ २३ असंत्रयज्ञः नमस्कारेणैवपंचयज्ञानुष्ठानम् तथाचयाज्ञवलक्यः नमस्कारेणमंत्रेणपंचयज्ञान्नद्रापयेत् आमान्तेनघृतेनैवपक्षान्नंतुविवर्जयेदिति २४ स्त्रीधर्मानाह स्त्रीणामितिपंचभिः पतिरेवदेवोयासाम् तस्यपत्युरेवशुश्रूषापादसंवाहनादिभिः तदनुकूलताचहिताचरणम् तस्ययद्वतंनियमस्तस्यधारणमाचरणम् एतच्चतुष्टयंपतिव्रतानांलक्षणंधर्मश्च २५

किंच संमार्जनोपलेपाभ्यामित्यादेः पतिं भजेदित्युत्तरेणान्वयः परिमृष्टा उद्धर्तनादिना निर्मलीकृताः परिच्छदा गृहोपकरणानियया २६ २७
किंच संतुष्टायथालाभेन तावन्मात्रभोगेऽप्यलोलुपा दक्षा अनलसा प्रिया सत्या च वाग्यस्याः सर्वत्रापि अप्रमत्ता अ वहिता अपतितं महापात
कश्चन्यम् यथा हयाज्ञवल्क्यः आशुदेः संप्रतीक्ष्यो हि महापातकदूषित इति २८ तत्परासती भजेत् श्रीहरिमिव हर्यात्मना पत्या सह २९ प्रति
लोमजानुलोमजानां वृत्तिमाह वृत्तिरिति तत्तत्कुलकृता कुलपरंपराप्राप्ता परंपराप्राप्तमपि चौर्यं हिंसादिकं च प्रतिषेधति अचोराणामपा
पानां चेति तत्तत्सदर्शनार्थं कांश्चित्सतिलोमजविशेषानाह अंत्यजेति रजकश्चर्मकारश्च नटो बुरुड एव च कैवर्त्तमेदभिल्लाश्च सप्तैते चांत्य-

संमार्जनोपलेपाभ्यां गृहमंडलवर्तनैः स्वयंचमंडितानित्यं परिमृष्टपरिच्छदा २६ कामैरुच्चावचैः साध्वीप्रश्न
येण दमेन च वाक्यैः सत्यैः प्रियैः प्रेम्णा कालेकाले भजेत्पतिम् २७ संतुष्टालोलुपा दक्षा धर्मज्ञा प्रियु सत्यवाक्
अप्रमत्ता शक्तिस्त्रिगधा पतिं त्वपतितं भजेत् २८ यापतिं हरिभावेन भजेच्छ्रीरिव तत्परा हर्यात्मना हरैर्लो
के पत्या श्रीरिव मोदते २९ वृत्तिः संकरजातीनां तत्तत्कुलकृता भवेत् अचोराणामपापानामंत्यजांतेऽवसा
यिनाम् ३० प्रायः स्वभावविहितो नृणां धर्मो युगे युगे वेददृग्भिः स्मृतो राजन् प्रेत्य चेह च शर्मकृत् ३१ वृत्त्या
स्वभावकृतया वर्तमानः स्वकर्मकृत् हित्वा स्वभावजं कर्म शर्नो नैर्गुणतामियात् ३२ उप्यमानं बहुक्षेत्रं स्वयं
निर्वार्यतामियात् न कल्पते पुनः सूर्योऽसंबीजं च नश्यति ३३

जाः स्मृताः अंत्येऽवसायिनस्तु चांडालपुल्कसमातंगादयः तेषां परंपराप्राप्तेव वस्त्रनिर्णेजनादिवृत्तिरित्यर्थः ३० श्रेष्ठादपि परधर्मात्रीचो
ऽपि स्वधर्म एव श्रेयानित्याह प्राय इति स्वभावेन सत्त्वादिप्रवृत्त्या विहितो धर्मः शर्मकृत् स्रवहेतुः स्मृतः कैः वेदे एव ह कृचक्षुर्येषां ते
भगवता चोक्तम् श्रेयान् स्वधर्मो विगुणः परधर्मात्स्वनुष्ठितादिति ३१ ननु स्वाभाविकस्य कर्मणो बंधहेतुत्वात् कथं स्रवहेतुत्वं तत्राह व
त्येति ३२ ननु काम्यानि कर्माणि कुर्वन्तस्तत्फलभोगपरस्य कथं नैर्गुण्यं स्यात् तदुक्तं प्रह्लादेन औपस्थ्यजैश्च बहुमन्यमानः कथं विरुज्ये
तदुरंतमोह इत्यादि तत्राधिकारिभेदेन व्यवस्थां सदृष्टांतामाह उप्यमानमिति द्वाभ्याम् पुनः सूर्योऽसंबीजं च नश्यति ३३

कामा आशेरतेवासनारूपेणयस्मिन्नतत् अयंभावः उत्कटवासनाविषयसहसेवकामत्यागासंभवाद्देतोक्तनियमेनबहुशःकामान्भुञ्जान
 स्येवनित्यनैमित्तिकैर्विशद्धचेतसस्तद्दोषदर्शनेनययातिसौभरिप्रसुरवानामिवशनैर्विरागोभवति यथासवीर्यक्षेत्रंशनैर्निर्वीर्यंभवति य
 थाचप्रज्वलितोऽग्निर्नष्टविंदुभिः शाम्यति किंतुमहतातुष्टतपूरेणशाम्यत्येवतद्वत् प्रह्लादकृतस्तौकौमारएवनिवृत्त्यपदेशोमंदवास
 नानामधिकारेणतदुक्तंनैव बालानदूषितधियोद्वंद्वारामेरितेहितैरिति अतःसर्वमनवद्यम् ३४ शमादिभिरेवब्राह्मणादिव्यवहारोसु
 ख्यः नजातिमात्रादित्याह यस्येति यत्तद्विद्वद्वर्णान्तरेऽपिदृश्येततद्वर्णान्तरेनैवलक्षणनिमित्तेनैवविनिर्दिशेत् नतज्जातिनिमि
 त्तेनेत्यर्थः ३५ इतिसप्तमेटीकायामेकादशोऽध्यायः ११ द्वादशोवर्ण्यतेधर्मोब्रह्मचारिवनस्थयोः चतुर्णामाश्रमाणांचसाधा

एवंकामाशयंचित्तंकामानामतिसेवया विरज्येतयथाराजन्नाश्रितकामविंदुभिः ३४ यस्ययत्तुक्षणंप्रोक्तं
 पुंसोवर्णाभिव्यंजकम् यदन्यत्रापिदृश्येततत्तेनैवविनिर्दिशेत् ३५ इतिश्रीभागवतेमहापुराणोसप्तम
 स्कंधेषुधिष्ठिरनारदसंवादेसदाचारनिर्णयोनामैकादशोऽध्यायः ११ नारदउवाच ब्रह्मचारीगुरुकुले
 वसन्दांतोगुरोर्हितम् आचरन्दासवन्नीचोगुरोस्सहृदसोहृदः १ सायंप्रातरुपासीतगुर्वग्न्यर्कसरोत्तमान् उ
 भेसंध्येचयतवाक्जपन्ब्रह्मसमाहितः २ छंदांस्यधीयीतगुरोराहृतश्चेत्सक्यंत्रितः उपक्रमेऽवसानेचचरणौशिरसा
 नमेत् ३ मेखलाजिनवासोसिजटादंडुकमंडलून् बिभृयादुपवीतंचदर्भपाणिर्यथोदितम् ४ सायंप्रातश्चरेद्दे
 क्षंगुरवेतन्निवेदयेत् भुञ्जीतयद्यनुज्ञातो नोचेदुपवसेत्कचित् ५ सशीलोमितमृक्दक्षःश्रद्धधानोजितेन्द्रियः
 यावदर्थव्यवहरेत्स्त्रीषुस्त्रीनिर्जितेषुच ६ वर्जयेत्प्रमदागाथामगृहस्थोबृहद्भूतः इन्द्रियाणिप्रमाथीनिहरंतिप्रसभं
 मनः ७ रण्येनकश्चन १ वर्णादीनांधर्माउक्ताः इदानीमाश्रमधर्माउच्यंते तत्राऽस्मिन्द्वादशोऽध्यायेब्रह्मचारिवानप्रस्थयोरसाधारणा

श्चतुर्णांसाधारणाश्चोच्यंते त्रयोदशोयतेधर्माः चतुर्दशोग्रहस्थस्य पंचदशोसर्वधर्मसारसंग्रहः ब्रह्मचारीगुरुकुलेवसनगुर्वादीनुपासीतेत्फ
 तरेणान्वयः १ तानाह सायमितिब्रह्मगायत्रीजपन्संध्यात्रयमुपासीत उभेसंध्येतुयतवाक् सायंप्रातः संध्याकालनिमित्तंमौनंकुर्यादित्य
 र्थः २ उपक्रमेआदौअवसानेअंतोगुरोश्चरणौनमेत् ३ यथोदितमिति पालाशोदंडोब्राह्मणस्येत्यादिनियममनतिक्रम्यजटाधारणंतुकेश
 प्रसाधनाभावमात्रम् ४ ५ यावदर्थयथोपयोगमेवभिक्षाग्रहणपर्यंतम् ६ बृहद्भूतः ब्रह्मचर्यवान् गृहस्थव्यतिरिक्तः सर्वोऽपिप्रमदागा
 थाम् वर्जयेत् तत्रहेतुः इन्द्रियाणीतिबलवन्तिसंयतस्यापिमनोहरंतीति ७

८ नकारयेदित्यत्रहेतुः नन्विति रहः एकांते अन्यदा केशप्रसाधनादिव्यतिरिक्तावसरे अनेकांतावसरेवा यावदर्थतदुक्तं कुर्यात् ९ ननुमि-
थ्यात्वादतिकश्मलत्वाच्च स्वयंत्यक्तप्रायं रूपादिजह्यादितिकोऽयमिति निर्बंधस्तत्राह कल्पयित्वेति आत्मनास्वरूपसाक्षात्कारेण इदं देहं दि-
यादि आभासमात्रं कल्पयित्वानिश्चित्य यावदसौ जीव ईश्वरः स्वतंत्रो न भवेत् तावद्द्वैतमयं पुमानियं स्त्रीत्यादिभेदो न विरमेत् ततः किम्
त आह ततो हि द्वैतात् विपर्ययः गुणाध्यासेन भोग्यता बुद्धिः अतो जह्यादेवेत्यर्थः १० एतत्सर्वं सुशील इत्याद्युक्तं गृहस्थस्य विशेषमाह
गुरुवृत्तिरिति ११ अंजनादीनामभिषांतानां हं द्वैक्यम् अंजनं शरीरस्य अभ्यंजनं शिरसः स्त्रियं च अवलेखं च चित्रकर्म स्त्रीणां कुड्यादौ

केशप्रसाधनोन्मर्दस्नपनाभ्यंजनादिकम् गुरुस्त्रीभिर्युवतिभिः कारयेन्नात्मनो युवा ८ नन्वग्निः प्रमदानामघृ-
तकुंभमयः पुमान् सतामपिरहोजह्यादन्यदा यावदर्थकृत् ९ कल्पयित्वात्मना यावदाभासमिदमीश्वरः द्वैतं
तावन्न विरमेत्ततो ह्यस्य विपर्ययः १० एतत्सर्वं गृहस्थस्य समाप्तांतं यतेरपि गुरुवृत्तिर्विकल्पेन गृहस्थस्य तु-
गामिनः ११ अंजनाभ्यंजनोन्मर्दरूप्यवलेखमिषं मधु स्नग्गंधलेपालंकारांस्त्यजेयुर्ये धृतव्रताः १२ उषित्वैव गुरु-
कुले द्विजोऽधीत्यावबुध्य च त्रयीसांगोपनिषदयावदर्थं यथाबलम् १३ दत्त्वा वरमनुज्ञातो गुरोः कामं यदीश्वरः
गृहं वनं वा प्रविशेत्प्रव्रजेत्तत्र वावसेत् १४ अग्नौ गुरावात्मनि च सर्वभूतेष्वधोऽक्षजम् भूतैः स्वधामभिः पश्येदप्र-
विष्टं प्रविष्टवत् १५ एवं विधो ब्रह्मचारी वानप्रस्थायतिर्गृही चरन्विदितविज्ञानः परं ब्रह्माधिगच्छति १६ वान-
प्रस्थस्य वक्ष्यामि नियमान्मुनिसंमतान् यानातिष्ठन्मुनिर्गच्छेद्दृषिलोकमिहांजसा १७ न हृष्टपच्यमश्नीयादहं
घृचाप्यकालतः अग्निपक्वमथामंवा अर्कपक्वमुताहरेत् १८

लेखनं वा तन्निरीक्ष्य णं वा अत्राभ्यंगादिस्वरूपतो निषित्यते पूर्वं

तु कथंचिदापि प्राप्तमपि स्त्रीकर्तृकं निषिद्धमिति भेदः १२ अंगैः शिक्षादिभिरुपनिषद्भिश्च सहितां वेदत्रयीमधीत्य अवबुध्य च तदर्थं च
विचार्य यावदर्थं स्वाधिकारानुसारेण १३ यदीश्वरः शक्तः तर्हि गुरोः काममपेक्षितं वरं दत्त्वा यथाऽधिकारं गृहस्थाद्याश्रमं स्वीकुर्यात् प्रव्रजेत्
वा तत्रैव वावसेत् नैष्ठिकः स्यादित्यर्थः १४ स्वधामभिः स्वाश्रये भूतैर्जीविः सह तन्नियं तृतया १५ चरन् एवमाचरन् विदितं विज्ञानं विज्ञेयं ये
न सः १६ ऋषिलोकं महर्लोकम् १७ अहृष्टमहृष्टपच्यमश्नीयात् अकालतः पाककालात् पूर्वमेव निष्यन्नमित्यर्थः अर्कपक्वं फलादि अग्नि-
पक्वमन्नादि आमं वाहरेत् अश्नीयात् १८ ७

वन्यैर्नावादिभिः चरुपुरोडाशान् कालनोदितान् नित्यान् पुराणं पूर्वसंचितम् १९ हिमादीन् सहत इति तथा २० केशादीन् मलं चाप्र
क्षालनेन धारयन् कमंडलुवादिंश्च दधत् धारयेदित्यर्थः २१ कृच्छतः तपक्लेशात् यथा बुद्धिर्न नश्येत्तथा चरेत् २२ द्वादशाब्दाद्यनंतरमपि
यदि धर्माऽनुष्ठाने शक्तस्तर्हि वन एव वसेत् यदि तु ज्ञानाभ्यासे योग्यस्तर्हि संन्यसेदित्युत्तराध्याये वक्ष्यति तदुभयरहितस्य तु यत्कृत्यं तदा
ह यदा अकल्पः असमर्थः आन्वीक्षिक्यां ज्ञानाभ्यासे २३ अनशनादिकरिष्यतः पूर्वकृत्यमाह आत्मनीत्यादियावत्समाप्तिर्यथाऽर्हतः यथा
योग्यं स्वकारणेषु काशादिषु संघातं देहं न्यसेत् प्रविलापयेत् २४ तदेव विभज्य दर्शयति स्वे आकाशे रवानि देहगत छिद्राणि आत्मवान्धी
मान् शेषमस्थिमांसादिकठिनांशम् २५ एवं स्थूलशरीरस्य लयमुत्कालिङ्गशरीररूपस्याध्यात्मादित्रयस्य लयमाह वाचमित्यादिना त

वन्यैश्चरुपुरोडाशान् निर्वपेत् कालनोदितान् लब्धेन वेन वेऽन्नाद्ये पुराणं तु परित्यजेत् १९ अग्न्यर्थमेव शरणमुद-
जं वाऽद्रिकंदराम् श्रयेत् हिमवाय्वग्निवर्षाकान्तपषाट्स्वयम् २० केशारोमनखश्मश्रुमलानि जटिलोदधत् कमंड-
ल्वजिनेदंडवल्कलाग्निपरिच्छदान् २१ चरेद्वने द्वादशाब्दानष्टौ वा चतुरो मुनिः द्वावेकं वा यथा बुद्धिर्न विपद्येत कृ-
च्छतः २२ यदा कल्पः स्वक्रियायां व्याधिभिर्जरयाऽथवा आन्वीक्षिक्यां वा विद्यायां कुर्यादनशनादिकम् २३ आत्म-
न्यग्रीन्समारोप्य संन्यस्याहं ममात्मताम् कारणेषु न्यसेत्सम्यक् संघातं तु यथाऽर्हतः २४ स्वे रवानि वायौ निश्वासां-
स्तेजस्यूष्माणमात्मवान् अप्सवसृक् श्लेष्मपूयानि क्षितौ शेषं यथोद्भवम् २५ वाचमग्नौ स वक्तव्या मिंद्रेशित्यंकरा-
वपि पदानि गत्या वयसि रत्योपस्थं प्रजापतौ २६ मृत्यौ पायुं विसर्गं च यथा स्थानं विनिर्दिशेत् दिक्षश्चोत्रं सनादे-
न स्पर्शमध्यात्मनित्वचम् २७ रूपाणि चक्षुषा राजन् ज्योतिष्यभिनिवेशयेत् अप्सु प्रचेतसा जिह्वां घ्रेयैर्घ्राणि क्षि-
तौ न्यसेत् २८ अयद्यपि यथोद्भवं लयस्य युक्तत्वादध्यात्मादीनां स्वस्वकारणेषु राजसाहंकारादिषु लयो वाच्यः तथाऽपीह तेषां ल-

यभावनेयमद्वितीयात्मप्रतिपत्तिं परेति यथा कथंचिद्भूयेभाव्ये देवतानां प्रवर्तकत्वेन प्राधान्यादिन्द्रियतद्विषययोर्देवतासल्लयः कथ्यते व-
क्तव्यसहितां वाचमग्नौ न्यसेत् एवं सर्वत्र पदानि पादौ वयसि विष्णौ २६ सनादेन शब्देन सह अध्यात्मनि वायौ अध्यात्मविदिति पाठे वा या वि-
ति ज्ञातव्यम् २७ ज्योतिषि आदित्ये रूपाणि रसगंधयोस्तिंद्रियाद्याकर्षकत्वेन प्राधान्यविवक्षया देवतासहितस्य विषये लयमाह प्रचेतसा
सहजिह्वारसनमप्सरसरूपास्तघ्राणशब्देनाश्विनोरप्युपलक्षणं अश्विभ्यां सह घ्राणं घ्रेयैर्गंधैरुपलक्षितायां क्षितावित्यर्थः २८

परेकवौब्रह्मणि अध्यात्मना अहंकारेण अध्यात्मनामिति पाठे कर्माण्यहंकारं चेत्यर्थः कथं भूते रुद्रे यद्यस्मादहंममता पूर्विका क्रिया भवति त
स्मिन् सत्त्वेन चेतनया गुणैः गुणकार्यैः प्रागवशिष्टैर्देवैः सह यद्वा सत्त्वादिभिर्गुणैर्हेतुभूतैः वैकारिकं भोक्तृत्वादिविकारवंतं क्षेत्रज्ञं परे निर्विका
रे ब्रह्मणि २९ ननु विकारवतः कथं परे अविकारे लयः स्यात् विकारहेतूनां सर्वोपाधीनां लयद्वारेणेत्याह अप्सिति अदो ज्योतिः तच्च नभः
कूटस्थे अहंतत्वे तच्च कूटस्थं महति महत्तत्वे प्रधाने तच्चाव्यक्तमक्षरे परमात्मनि ३० इति सर्वोपाधिलया हेतोः अवशेषितं चिन्मात्रमात्मानं क्षेत्र
ज्ञं अक्षरतया ज्ञात्वा अद्वयः सन् विरमेत् दग्धकाष्ठो यथाऽनलः ३१ इति सप्तमे टीकायां द्वादशोऽध्यायः १२ त्रयोदशे यते धर्मः साध
कस्योच्यते महान् अवधूतेति हासेन सिद्धावस्था च वर्ण्यते १ एवं ध्यात्वा अकल्पः अनशनादिकं कुर्यात् आन्वीक्षिक्यां कल्पस्त्वेवं ध्यात्वा

मनो मनोरथैश्चंद्रे बुद्धिर्बोध्यैः कवौ परे कर्माण्यध्यात्मनारुद्रे यद्दहंममता क्रिया सत्त्वेन चित्तं क्षेत्रज्ञे गुणैर्वैका
रिकं परे २९ अप्सक्षितिमपो ज्योतिष्यदो वा यौ नभस्य सुम् कूटस्थे तच्च महति तदव्यक्ते क्षरे च तत् ३० इत्यक्षर
तयात्मानं चिन्मात्रमवशेषितम् ज्ञात्वा द्वयोश्च विरमेद् दग्धयो निरिवानलः ३१ इति श्रीभागवते महापुराणे स
प्तमस्कन्धे द्वादशोऽध्यायः १२ नारद उवाच कल्पस्त्वेवं परिव्रज्य देहमात्रावशेषितः ग्रामैकरात्रविधि
नानिरपेक्षश्चरेन्महीम् १ विभृयाद्यद्यसौ वासः कोपीनाच्छादनं परम् त्यक्तं न दंडलिङ्गादेरन्यत्किंचिदनापदि
२ एक एव चरेद्दिक्षरात्मारामो न पाश्र्वयः सर्वभूतसुहृच्छांतो नारायणपरायणः ३ पश्येदात्मन्यदो विश्वं परे सु
दसतोऽव्यये आत्मानं च परं ब्रह्म सर्वत्र सदसन्मये ४ सुप्तप्रबोधयोः संधावात्मनो गतिमात्महक् पश्यन्बन्धं च मो
क्षं च मायामात्रं न वस्तुतः ५ नाभिनंदेत् ध्रुवं मृत्युमध्रुवं वाऽस्य जीवितम् कालं परं प्रतीक्षेत भूतानां प्रभवाप्ययम् ६

परिव्रज्येति संबंधः कियदत्र त्याज्यम् देहव्यतिरिक्तं सर्वमित्याह देहमात्रेति तस्य धर्मानाह ग्रामैकरात्रेति नवभिः १ कौपीनं गुह्यमाच्छाद्य
तेयावता तावन्मात्रं परं केवलम् अन्यदिति वा त्यक्तं प्रेषोच्चारणात् पूर्वमेव २ ३ सदसतः परे कार्यकारणव्यतिरिक्ते ४ नन्वात्मानं परं ब्रह्मेति
कथं सामानाधिकरण्यनिर्देशः न हि बद्धमुक्तयोरैक्यं संभवति तत्राह सुप्तेति सुषुप्तौ हितमसाहतमात्मतत्त्वजाग्रत्स्वप्रयोक्तृविक्षिप्तं प्रकाश
ते संधौ तु न तमो नापि विक्षेपः अतस्तदा आत्महक् आत्मानं लक्ष्मीकृत्य स्थितः सन् आत्मनो गतिं तत्त्वं पश्यन् अतएव बन्धं मोक्षं च मायामा
त्रं पश्यन् आत्मानं परं ब्रह्म सर्वत्र पश्येदित्यन्वयः तदुक्तं योगग्रंथे निद्रादौ जागरस्याते यो भाव उपजायते तं भावं भावयन्नित्यं मुच्यते नेतरो
यतिरिति ५ अस्य देहस्य प्रभवोऽप्ययश्च यस्मात् तत्कालम् ६

असच्छास्त्रेषु अनात्मपरेषु नाटकादिषु जीविकां नक्षत्रविद्यादिहृत्तिम् वादवादान् जल्पवितंडनिष्ठान् कंचनमपि पक्षं निर्वधेन न संश्रयेत् ७
 शिष्यान् नानुबधीत प्रलोभनादिना बलात्नापादयेत् आरंभान् महादिव्यापारान् न कुर्यादिति ८ परमहंसस्य विशेषमाह नयतेराश्रमो धर्मो
 र्थः कथं भूतस्य यतेः महात्मनः तस्य लक्षणं शांतस्येत्यादि प्राय इत्यस्यायं भावः ज्ञानोत्पत्तिपर्यंतं बहूदकादि लिंगमाश्रित्य सत्त्वशुद्ध्यर्थं यमा
 नियमांश्चाचरन्नेव ज्ञानो रास्यैयतेत उत्पत्तेतु ज्ञानेन नियमैः कृत्यमस्ति यमाश्च स्वतएव स्युः अतरत्तदालिं गादिभिः प्रयोजनाभावाद् लोकसं-
 ग्रहार्थं धारयेद्वा त्यजेद्देति ९ तस्यैव ज्ञानदाट्याभावे योगभ्रंशपरिहारार्थमाह न बहिर्व्यक्तं लिंगं यस्य व्यक्तोऽर्थः प्रयोजनमात्मानुसंधानं य

नासच्छास्त्रेषु सज्जेत नोपजीवेत जीविकाम् वादवादांस्त्यजेत्तर्कान्पक्षं कंचन संश्रयेत् ७ न शिष्यान् नुबधीत
 ग्रंथान्नैवाभ्यसेद्बहून् न व्याख्यासु पयुंजीत नारंभान् नारंभेत् कचित् ८ नयतेराश्रमः प्रायो धर्महेतुर्महात्मनः शां
 तस्य समचित्तस्य विभ्रयादुत्तवात्यजेत् ९ अव्यक्तलिंगो व्यक्तार्थो मनीष्युन्मत्तबालदत् कविर्मूकवदात्मानं स
 दृष्ट्यादर्शयेन्नृणाम् १० अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् प्रह्लादस्य च संवादं मुनेराजगरस्य च ११ तं श
 यानंधरोपस्थं कावेर्यो सद्यसा नुनि रजस्वलेस्तनूदेशैर्निगूढामलतेजसम् १२ दृष्टं लोकान्विचरं लोकतत्त्ववि
 वित्सया हृतो मात्यैः कतिपयैः प्रह्लादो भगवत्प्रियः १३ कर्मणा कृतिभिर्वा चालिं गैर्वर्णाश्रमादिभिः न विदंति
 जनायं वै सोऽसाविति न वेति च १४ तं नत्वाऽयं चर्यविधिवत्पादयोः शिरसा स्पृशन् विवित्सरिदमप्राप्सीन्महा
 भागवतोऽसुरः १५ विभर्षि कायं पीवानं सोऽद्य मो भोगवान्यथा वित्तं चैवोद्यमवतां भोगो वित्तवतामिह १६

स्यसः मनीष्यप्युन्मत्तवत् बालवच्च कविरपि मूकवदात्मानं नृणां दृष्ट्यादर्शयेत् ते यथोन्मत्तादिरूपं मन्येरन् तथा वर्त्तेत स्वदृष्ट्येति
 पाठे बाह्यानुसंधानाभावेनेत्यर्थः १० परमहंसधर्ममेवेति हासेन स्फुटयति अत्रापीति यावदध्यायसमाप्ति अजगरवृत्तस्य मुनेश्च अज
 गरवृत्तं नाम एकत्र स्थित्या प्रारब्धकर्मभोगः ११ धरोपस्थे भू पृष्ठे सद्यादेस्तटे रजोभिर्धूसरैः तनूदेशैर्देहावयवैर्निगूढममलं तेजो य
 स्यतम् १२ १३ कर्मादिभिर्जनायं न विदुः तं पादयोः शिरसा स्पृशन् नत्वा अप्राप्सीदित्युत्तरेणान्वयः १४ १५ उद्यमसहित इव भोगवा-
 निवपीवानं स्थूलं देहं धारयसि तत्र हेतुवदेति तृतीयेनान्वयः १६

उद्यमं विनैव मम भोगोऽस्तीति चेत्तत्राह वित्तं चेति नु इति निश्चये ह इति प्रसिद्धौ तवार्थो नास्तीति प्रसिद्धमेवेत्यर्थः यतोऽर्थो देवयतो हेतोः
पीवाक्षमं योग्यं चेत् १७ किंच वित्तार्जनाद्यसमर्थोऽप्ययं जनस्तदर्थमुद्यमं करोति त्वंतु समर्थोऽपि किमिति न करोषीत्याह कविर्विद्वान् क
ल्पोदक्षः निपुणदृक्चतुरः चित्राः प्रियाः लोकरंजनाः कथाः यस्य तथाऽपि लोकस्य कर्म कुर्वतः सतः शेषे तद्दीक्षिताऽपि तावत् सर्वं पश्यन्
पि पाठांतरेन द्वेक्षितकर्मन द्वेक्षि नोषिवानचस्तौषीत्यर्थः १८ तस्य वागेवामृतं तेन यंत्रितो वशीकृतः सन् प्राह १९ अध्यात्मचक्षुषा अंतर्दृ
ष्ट्या भवान् वेदैव आर्याणां ज्ञानिनां संमतो ननु भवान् इदमिति यदुक्तं तदेवाह नृणामीहो परमयोः प्रवृत्तिनिवृत्त्योः पदानि स्थानानि फला

भोगिनां रवलुदेहोऽयं पीवाभवति नान्यथा नतेशयानस्य निरुद्य मस्य ब्रह्मन्नु हार्थो यत एव भोगः अभोगि
नोऽयंतव विप्रदेहः पीवायतस्तद्वदनः क्षमं चेत् १७ कविः कल्पो निपुणदृक्चित्रप्रियकथः समः लोकस्य कुर्व
तः कर्म शेषे तद्दीक्षिताऽपि वा १८ नारद उवाच स इत्येदैत्यपतिना परिपृष्टो महासुनिः स्मयमानस्तमभ्या
हतद्वागमृतयंत्रितः १९ ब्राह्मण उवाच वेदेदमस्मरश्चेष्टु भवान्नन्वार्यसंमतः ईहो परमयोर्नृणां पदा
न्यध्यात्मचक्षुषा २० यस्य नारायणो देवो भगवान् हृद्गतः सदा भक्त्या केवलयाऽज्ञानंधुनोति ध्वांतमर्कवत् २१
अथापि ब्रूमहे प्रश्नांस्तव राजन्यथा श्रुतम् संभावनीयो हि भवानात्मनः शुद्धि मिच्छताम् २२ तृष्णाया भववाहि
न्यायोग्यैः कर्मैरपूरया कर्माणि कार्यमाणोऽहं नाना योनिषु योजितः २३ यदृच्छया लोकमिमं प्रापितः कर्मभि
र्ममन् स्वर्गापवर्गयोर्द्वारंतिरश्वां पुनरस्य च २४ अत्रापि दंपतीनां च स्मरवायान्यापनुत्तये कर्माणि कुर्वतां
दृष्ट्वानि वृत्तोऽस्मि विपर्ययम् २५ नीत्यर्थः २० वेदेत्यत्र हेतुः यस्येति हृदि प्रविष्टः सन्न ज्ञानंधुनोति नाशयति अर्को यथा

बहिर्ध्वांतम् २१ यथा श्रुतमित्यौद्धत्यपरिहारायोक्तम् २२ लोकः कर्मसु प्रवर्तते त्वंतु निवृत्तः सन् किं शेषे इति यदुक्तं तत्राह तृष्णायेति
चतुर्भिः भवप्रवाहकारिण्यायथोचितैरपि विषयेः पूरयितुमशक्यया तृष्णाया कर्मसु प्रवर्त्यमानोऽहं पूर्व नाना योनिषु प्रवेशितः २३
तथैव तृष्णाया इमं लोकं मनुष्यदेहं यदृच्छया प्रापितः कथं भूतं लोकं धर्मेण स्वर्गस्य द्वारं साधनम् अधर्मेणतिरश्वां श्वानसूकरादि
योनेर्द्वारं मिश्राभ्यां ताभ्यां पुण्यापुण्याभ्यां पुनरप्यस्य मनुष्यत्वस्य द्वारम् सर्वतो निवृत्त्या अपवर्गस्य द्वारमित्यर्थः २४ अत्रापि म
नुष्यत्वेऽपि अन्यापनुत्तयेदुःखनिवृत्त्यै विपर्ययं दृष्ट्वानि वृत्तोऽस्मि २५

ननुप्रवृत्त्या कदाचित् स्रवस्यान्निवृत्त्या तु किं स्यादिति चेत्तत्राह स्रवमस्य जीवस्य स्वरूपमेव तर्हि किं न प्रकाशते तत्राह सर्वेति तनोतीति तनुः सर्वक्रियानिवृत्तौ स्वत एव प्रकाशत इत्यर्थः भोगांश्च मनः संस्पर्शजान् मनोरथमात्रजान् अशाश्वतान् दृष्ट्वा स्वप्न्यामि निरुद्य मोऽस्मीत्यर्थः तर्हि कदाचित् कथं भेदो तत्राह संविशन् प्रारब्धभोगान् भुंजान इत्यर्थः २६ एवं चेत्कोऽपि संसारं न प्राप्नुयात्तत्राह इत्येतदात्मनः स्रवत्मा कं रूपं स्वार्थं स्वस्मिन्नेव संतं पुरुषार्थं विस्मृत्य असत्यपि द्वैते २७ एतदेव दृष्टान्तेन स्पष्टयति जलमिति तदुद्भवैः तृणशैवालादिभिः जलकाम्यया जलेच्छया स्वतः आत्मस्वरूपादन्यत्र पुरुषार्थं पश्यन् २८ एवं स्वस्य निरुद्यमत्वे कारणमुक्त्वा विपर्ययं दृष्ट्वेति यदुक्तं तद्विवर्णोति देहादिभिः

स्रवमस्यात्मनो रूपं सर्वे हो परतिस्तनुः मनः संस्पर्शजान् दृष्ट्वा भोगान् स्वप्न्यामि संविशन् २६ इत्येतदात्मनः स्वार्थं संतं विस्मृत्य वैपुमान् विचित्रामसति द्वैते घोरामाप्नोति संसृतिम् २७ जलं तदुद्भवैश्छिन्नं हित्वाऽज्ञो जलकाम्यया मृगतृष्णा मुपाधा वेद्यथाऽन्यत्रार्थं हृक् स्वतः २८ देहादिभिर्देवतंत्रैरात्मनः स्रवमीहतः दुःखात्ययं चानीशस्य क्रियामोघाः कृताः कृताः २९ आध्यात्मिकादिभिर्दुःखैरविमुक्तस्य कर्हिचित् मर्त्यस्य कृच्छ्रोपनतैरर्थैः कामैः क्रियेत किम् ३० पश्यामि धनिनां क्लेशं लुब्धानामजितात्मनाम् भयादलब्धनिद्राणां सर्वतोभिविशंकिनाम् ३१ राजतश्चोरतः शत्रोः स्वजनात्पशुपक्षितः अर्थिभ्यः कालतः स्वस्मान्नित्यं प्राणार्थं वदयम् ३२ शोकमोहभयक्रोधरागक्लेश्यश्रमादयः यन्मूलाः स्युर्नृणां जह्यात्स्पृहं प्राणार्थं योर्बुधः ३३ मधुकारमहासर्पौ लोकेऽस्मिन्नो गुरुत्तमौ वैराग्यं परितोषं च प्राप्ताय छिद्वक्षया च यम् ३४ विरागः सर्वकामेभ्यः शिक्षितो मे मधुव्रतात् कृच्छ्रासं मधुवदित्तं हत्वाऽप्यन्यो हरेत्यतिम् ३५

रिति पंचभिः ईहतः इच्छतः अनीशस्य निर्देवस्य पुनः पुनः प्रारब्धाः क्रियामोघा विफला एव भवन्ति २९ क्रियाणां सफलत्वेऽपि फलस्यानुपयोगमाह आध्यात्मिकादिभिरिति मर्त्यस्य मरिष्यतः कृच्छ्रेण दुःखेनोपनतैः प्राप्तेः ३० कृच्छ्रं विनैव प्राप्तेऽप्यर्थे दुःखं तदवस्थमित्याह पश्यामीति ३१ भयं प्रपंचयति राजत इति स्वस्मान्मत्त एव कथं चित्त्यागभोगविस्मरणादिना नाशः स्यादिति ३२ प्राणवतामर्थवतां च भयं नित्यं अतो नर्थहेतुत्वात् प्राणे जीवने अर्थे च स्पृहानकार्येत्याह शोकेति ३३ नन्वेव मनर्थो ननु भवंतोऽपि न केचिद्विरज्यन्ते न च यथा लाभेन तुष्यन्ति त्वंतु कथं वैराग्यादिकं प्राप्नोति तत्राह मधुकारेति मधुमक्षिका जगरीययोः शिक्षया वृत्तपर्यालोचनया ३४ मधुकराच्छिक्षितमाह विराग इति वित्तपतिं हत्वाऽन्यो विन्नं हरेदित्येवम् ३५

अजगराच्छिक्षितमाह अनीहइति सत्ववान् धैर्यवान् ३६ पीनत्वेहेतुंवदन् यहच्छया प्राप्तात्परितोषंप्रपंचयति कचिदल्पमितिषड्विः ३७
 ३८ चीरंजीर्णवस्त्ररवंडम् वसेपरिदधे दिष्टभक्तप्रारब्धकर्मफलभोगी ३९ प्रासादमध्येपर्यंकेतत्रापिकशिपौ तूलिकायाम् ४० चरेविचरामि
 कचिद्गृहवद्दिगंबरोविचरामि ४१ नचमानापमानकर्तृषुममवेषम्यमित्याह नाहमिति नाहंनिंदामि नचस्तौमि महात्मनिविष्णौ ४२
 एवंभूतत्वेनस्थितावुपायमाह विकल्पमितिद्वाभ्याम् चित्तोभेदग्राहकमनोवृत्तौ अर्थरूपोविभ्रमोयस्मिन्मनसितन्मनोवैकारिके अहं

अनीहःपरितुष्टात्मायहच्छोपनतादहम् नोचेच्छयेवक्कहानिमहाहिरिवसत्ववान् ३६ कचिदल्पंकचिद्गूरिमुंजे
 ३७ न्नस्वादस्वादुवा कचिद्गूरिगुणोपेतगुणहीनमुत कचित् ३७ श्रद्धयोपाहृतंकापिकदाचिन्मानवर्जितम् भंजे
 मुक्काथकस्मिंश्चिद्विवानक्तंयहच्छया ३८ क्षौमंदुकूलमजिनंचीरंवल्कलमेववा वसेऽन्यदपिसंप्राप्तंदिष्टभुक्तु
 धीरहम् ३९ कचिच्छयेधरोपस्येतृणपणोश्मभस्मास कचिप्रासादपर्यंकेकशिपौवापरेच्छया ४० कचित्स्ना
 तोऽनुलिप्तांगःसुवासाःस्वगत्यलंकृतः रथेभाश्वेश्वरेकापिदिग्वासाग्रहवद्दिष्टो ४१ नाहंनिंदेनचस्तौमिस्वभाव
 विषमंजनम् एतेषांश्रेयआशासेउत्तेकात्म्यमहात्मानि ४२ विकल्पंजुहुयाच्चित्तोतामनस्यर्थविभ्रमे मनोवैका
 रिकेहत्वातन्मायायांजुहोत्यनु ४३ आत्मानुभूतोतामायांजुहुयात्सत्यदृश्यनिः ततोनिरीहोविरमेत्वानुभूत्या
 त्मनिस्थितः ४४ स्वात्मवृत्तमयत्यतसगुप्तमपिवर्णितम् अपेतंलोकशास्त्राभ्यांभवान्निभगवत्प्रियः ४५ ना
 रदउवाच धर्मपारमहंस्यंवेमुनेःश्रुत्वासरेश्वरः पूजयित्वाततःप्रीतआमंन्यप्रययांगृहम् ४६ इतिश्रीभा
 गवतेऽसप्तमस्कंधेयुधिष्ठिरनारदसंवादेयतिधर्मत्रयोदशोऽध्यायः १३ युधिष्ठिरउवाच गृहस्थएतांपद-
 वांविधिनायेनचांजसा यातिदेवऋषेभूहिमादृशोगृहमूदधीः १

कारंतत् अहंकारमन्वनंतरंमहत्तत्त्वद्वारेणेत्यर्थः ४३ सत्यमेवपश्यती

तितथा ४४ मंददृष्ट्यालोकशास्त्राभ्यांअपेतंनतुतत्त्वदृष्ट्यायतोभवान्भगवत्परः ४५ ४६ इतिसप्तमेटीकायांत्रयोदशोऽध्यायः १३
 चतुर्दशोगृहस्थस्यपरमोयमर्ह्यते देशकालादिभेदेनपुनःश्रेयोविशेषकृत् १ गृहस्थमुल्लंघ्यमोक्षंप्रति अंतरंगत्वेनप्रथमंवनस्थय
 तिधर्मेषभिहितेषुतर्हिगृहस्थस्यमोक्षोनस्यादितिशांकितचित्तः एच्छति गृहस्थइति १

तस्य मोक्षधर्मानाह गृहेष्वित्यादियावदध्यायसमाप्ति साक्षाद्वासुदेवार्पणं यथाभवत्येवं कुर्वन्नुपासीत २ ३ स्वयमेव मुच्यमानेषु वियुज्यमानेषु यथास्वप्नादुत्थितः पुमान् स्वप्नदृष्टेषु पुत्रादिषु संगं विमुञ्चति तद्वत् ४ नन्वेवं भूतस्य दुर्जनैरेभिषूयमानस्य कुतो गृहोचिताः क्रियाः स्युस्तत्राह यावदर्थमिति अंतरस्त्वनासक्तः बहिस्त्वासक्त इव नृलोके जनमध्ये नरतां मनुष्यतां न्यसेत् पुरुषकारमाविष्कुर्यादित्यर्थः ५ आग्रहंतु क्वापि न कुर्यादित्याह ज्ञातय इति ६ नन्वेवं सर्वानुमोदने वित्तक्षयप्रसंगात् कुतो वा जीवनं कुतो वा कर्मकरणं तत्राह दिव्यं वृष्ट्यादिभिर्जातं धान्यादिभौमं निधानादि अंतरिक्षमकस्मादेव प्राप्तम् एवं स्वतएव अच्युतनिर्मितं देवलब्धं यत् एतत्पूर्वोक्तं कर्मादि ७ देवाद्भिरित्याभेजा

नारद उवाच गृहेष्ववस्थितो राजन् क्रियाः कुर्वन् यथोचिताः वासुदेवार्पणं साक्षादुपासीत महासुनीन् २ शृण्वन् भगवतोऽभीक्ष्णमवतारकथाऽमृतम् श्रद्धधानो यथाकालमुपशांतजनावृतः ३ सत्संगाच्छनकैः संगमात्मजायात्मजादिषु विमुच्येन्मुच्यमानेषु स्वयं स्वप्नवदुत्थितः ४ यावदर्थमुपासीनो देहे गेहे च पण्डितः विरक्तो रक्तवत्तत्र नृलोके नरतान्यसेत् ५ ज्ञातयः पितरो पुत्रा भ्रातरः सुहृदो परे यद्वदंति यदिच्छंति चानुमोदेत निर्ममः ६ दिव्यं भौमं चांतरिक्षं वित्तमच्युतनिर्मितम् तत्सर्वमुपभंजान एत्तत्कुर्यात्स्वतो बुधः ७ यावाद्भियेत जठरं तावत्स्वत्वं हि देहिनाम् अधिकं योऽभिमन्येत स स्तेनो दंडमर्हति ८ मृगोष्ट्रवरमकारवुसरीसृष्ट्रवरगमक्षिकाः आत्मनः पुत्रवत्पश्येत्तैरेषामंतरं कियत् ९ त्रिवर्गं नातिक्लृप्तेण भजेत्तर्हमेध्यपि यथादेशं यथाकालं यावद्द्वोपपादितम् १० आश्वाद्यांतेऽवसायिभ्यः कामान्संविभजेद्यथा अप्येकामात्मनो दारान् नृणां स्वत्वग्रहो यतः

११

तेऽपि तत्राऽभिमानो न कार्य इत्याह यावदिति श्रियेत पूर्येत ८ अतएवान्यं किमपि स्वगृहं क्षेत्रं वा प्रविश्य भंजानं न निवारयेदित्याह मृगोति मर्को मर्कटः सरीसृप् सर्पः मक्षिकाश्च तैः पुत्रैः एषां मृगादीनां कियदंतरम् ९ अतिक्लृप्तेणापाद्य न भजेत् किंतु यावद्देवप्रापितं तावदेव भजेत् १० श्वानश्च अघाश्च पतिताः अंतैः वसायिनश्चीं डालादयः तानभिव्याप्य यथाऽर्हं कामान्संविभजेत् स्वभोज्यादिभज्य दद्यात् यद्यप्येकैवात्मनो दाराभार्या तस्यामतिथि शुश्रूषणो नियुक्तायां स्वस्य शुश्रूषा हीयते यस्यां च नृणां स्वत्वग्रहः समैवेयमित्याग्रहः तामेकामपि संविभजेत् अतिथि शुश्रूषणो नियुंजीतेत्यर्थः न त्वन्यथा मंतव्यं यथाऽर्हं विभजेदित्युक्तत्वात्

एवंचेत्तेनेश्वरोवशीकृतः स्यादित्याह जह्यादिति यदर्थेयन्निमित्तम् अन्यैरजितोऽपीश्वरस्तेनजितएव १२ ननु कथमेवंतस्यांस्वत्वाभि-
मानोहातुंशक्यः तत्त्वविचारेणेत्याह कृमिविदुस्मरुनिष्ठापर्यवसानमन्तेयस्य तदीयादेहाथारतिर्यस्यांसा स्वमहिम्नानभोऽपि छाद-
यतीति तथा १३ किंच सिद्धैः देवलब्धैः यज्ञावशिष्टार्थैः पंचयज्ञशेषैः अन्नादिभिः महतांनिवृत्तानां परमहंसानाम् १४ एतद्विवृण्वन्ना-
ह देवादीन्यंचयज्ञदेवताः आत्मानंच एवं पृथक् पुरुषमंतर्यामिणमेव यजेत १५ १६ न पुनरतिनिर्बन्धो यज्ञार्थं कार्य इत्याह नहीति
विप्रमुखे हुतैरन्नादिभिर्यथा इज्येत पूज्येत न तथा अग्निमुखतो हविषा इज्येत १७ ब्राह्मणेषु च देवेषु पंचयज्ञदेवतासु च मर्त्यादिष्वन्ये

जह्याद्यदर्थे स्वप्राणान् हन्याद्वा पितरंगुरुम् तस्यां रचत्वं स्त्रियां जह्याद्यस्तेन ह्यजितोजितः १२ कृमिविदुस्म-
निष्ठांतं वेदं तुच्छं कलेवरम् कृतदीयरतिर्भार्याकायमात्मानभश्छादिः १३ सिद्धैर्यज्ञावशिष्टार्थैः कल्पयेदिति
मात्मनः शेषस्त्वं त्यजन्प्राज्ञः पदवीं महतामियात् १४ देवान् नृषीन् नृपूतानि पितृनात्मानमन्वहम् स्ववत्यागतवि-
त्तेन यजेत पुरुषं पृथक् १५ यस्यात्मनोऽधिकाराद्याः सर्वास्त्युयज्ञसंपदः वैतानि केन विधिना अग्निहोत्रादिना यजे-
त् १६ न ह्यग्निमुखतोऽयं वैभगवान् सर्वयज्ञफलक इज्यते हविषाराजन् यथा विप्रमुखे हुतैः १७ तस्माद्ब्राह्मणदे-
वेषु मर्त्यादिषु यथा हतः तैस्तेः कामैर्यजस्वेनंक्षेत्रज्ञं ब्राह्मणाननु १८ कुर्यादापरपक्षीयं मासि प्रोष्ठपदे द्विजः श्रा-
द्धं पित्रो र्यथा वित्तंतदं धूनांच वित्तवान् १९ अयने विषुवे कुर्याद्यतीपते दिनक्षये चंद्रादित्योपरागे च द्वादशीं च
वणेषु च २० तृतीयायां शुक्लशुक्लेन वम्यामथ कार्तिके चतसृष्वप्यष्टकासु हेमन्तेशिशिरे तथा २१ माघे च सितस-
प्तम्यां मघाराकासमागमे राक्याचानुमत्या वामासर्क्षाण्युतान्यपि २२

षपिनरेषु पश्वादिषु च क्षेत्रज्ञमंतर्यामिणम्

ब्राह्मणाननुमर्त्यादियजने ब्राह्मणयजनानंतरमन्येषु यजस्व पाठांतरे ब्राह्मणा आननं यस्य तम् १८ प्रौष्ठपदे भाद्रपदे १९ २० शुक्ले-
मासि वैशारवे शुक्ले पक्षे अक्षय्यतृतीयायामित्यर्थः हेमन्तेशिशिरे च मार्गशीर्षादिमासचतुष्टयेऽपि यास्तिस्त्रोऽष्टकास्तास्तु २१ संपूर्ण-
चंद्रा पौर्णमासी राकान्यूनचंद्रा सैवानुमतिः तथा मासर्क्षाणि तत्तन्मासनामप्रवृत्तिनिमित्तानि नक्षत्राणि युतानि यदास्युः तदा तदुक्तं त्रि-
कांड्याम् पुष्ययुक्ता पौर्णमासी पौषीमासे तु यत्र सा नाम्ना स पौषीमाघाद्याश्चैव मेकादशा पर इति २२ ५ ५ ५

अनुराधाश्रवणउत्तराभाद्रपदावाद्द्वादश्यांयदास्यात् आसुत्तरासुत्रिषु एकादशीवायदास्यात् तदाचजन्मर्क्षश्रोणयोगयुक् जन्मनक्षत्र-
स्यश्रवणस्यवायोगेनयुक्तंदिनंयदातदा योगग्रहणंसंबंधबाहुल्यार्थम् २३ नकेवलंश्राद्धस्यैवैतेकालाः किंतुधर्ममात्रस्येत्याह तएतदितिद्वा
भ्याम् तदेवआयुषः अमोघंसाफल्यमित्यर्थः २४ २५ संस्कारकालइति जायायाःपुंसवनादि अपत्यस्यजातकर्मादि आत्मनोयज्ञदीक्षा
दि प्रेतस्यसंस्थादहनादि मृताहश्चसांवत्सरिकंयदा अन्यस्मिन्नपि अभ्युदयार्थेकर्मणिश्रेयः कुर्यादित्यनुषंगः २६ २७ यत्रयस्मिन्नेतच्चरा

द्वादश्यामनुराधास्याच्छ्रवणस्तिस्त्रउत्तराः तिसृष्वेकादशीवासुजन्मर्क्षश्रोणयोगयुक् २६ तएतेश्रेयसःकाला
नृणांश्रेयोविवर्धनाः कुर्यात्सर्वात्मनैतेषुश्रेयोभोगंतदायुषः २४ एषुस्नानंजपोहोमोव्रतंदेवहिजार्चनम् पितृ-
भूतनृभूतेभ्योयद्दत्तंतद्दानश्वरम् २५ संस्कारकालोजायायाअपत्यस्यात्मनस्तथा प्रेतसंस्थामृताहश्चकर्मण्य
भ्युदयेनृप २६ अथदेशान्प्रवक्ष्यामिधर्मादिश्रेयआवहान् सर्वेषुपुण्यतमोदेशाःसत्यात्रयत्रलभ्यते २७ बिंबंभ
गवतोयत्रसर्वमेतच्चराचरम् यत्रहब्राह्मणकुलंतपोविद्यादयान्वितम् २८ यत्रयत्रहरेरर्चासिदेशःश्रेयसांपद
म् यत्रगंगादयोनद्यःपुराणेषुचविश्रुताः २९ सरांसिपुष्करादीनिक्षेत्राण्यर्चाश्रितान्युत कुरुक्षेत्रंगयशिरःप्रया
गःपुलहाश्रमः ३० नैमिषंफाल्गुनंसेतुःप्रभासोथकुशस्थली वाराणसीमधुपुरीपंपाबिंदुसरस्तथा ३१ नाराय-
णाश्रमोनंदासीतारामाश्रमादयः सर्वकुलाचलाराजन्महेंद्रमलयादयः ३२ एतेपुण्यतमादेशाहरेरर्चाश्रिता-
श्रये एतान्देशान्निषेवेतश्रेयस्कामोद्यमीक्ष्णशः धर्मोद्यत्रोहितःपुंसांसहस्राधिफलोदयः ३३ हरिरेवैक
उर्वीशयन्मयंवैचराचरम् पात्रंत्वन्निरुक्तंवैकविभिःपात्रवित्तमैः ३४ देवर्ष्यहर्त्सकैसत्सुतत्रब्रह्मात्मजादि
षु राजन्यदग्रपूजायामतःपात्रतयाच्युतः ३५

चरमस्ति तस्यभगवतोबिंबंरूपंसत्यात्रयत्रलभ्यतेसर्वेषुपुण्यतमोदेशाः २८

२९ अहेंरुत्तमैः आश्रितानि ३० ३१ सीतायारामस्यचाश्रमआदिर्येषाम् द्वयोः पृथक्ग्रहणं वियोगकालाभिप्रायेण ३२ अर्चाश्रिताश्च
स्थिरप्रतिमाश्रिताः पूर्वतुशालग्रामशिलाद्यर्चनदेशोक्तइत्यपौनरुक्त्यम् अत्रएषुदेशेषुईहितःकृताःसहस्रगुणमधिकस्यफलस्यउद-
योयस्मात्सतथा ३३ अथपात्रमाह हरिरेवपात्रंनिरुक्तंनिर्णीतं तदेवाह देवेषुचक्रविषुचअहर्त्सकचतपोयोगादिसिद्धेषुब्रह्मात्मजादिषुसन
कादिषुपिसत्सुतत्रत्वदीयेराजसूयेयद्यस्मादच्युतएवपात्रतयासंमतः ३५

संमतत्वेहेतुमाह जीवराशिभिर्व्यासो ब्रह्मांडकोशा एव योऽधिपः सर्वजीवानामात्मनश्च तर्पणम् ३६ एतदेव पुरुषनामनिरुक्त्या दृढयति पु
राणीति नृतिर्यगादिरूपाणि पुराणि शरीराणि तेषां तर्कामिरूपेण प्रत्यगंशेन च यतः शेते अतः पुरुष इति प्रसिद्धः ३७ तारतम्येन तिर्यगादिभ्यः
पुरुषे यस्मादाधिक्येन वर्तते तस्मात्पुरुषः पात्रम् तत्रापि यावानात्मा ज्ञानांशः यथा यथा ईयते तप आदियोगेन यत्र यत्र प्रतीयते त
था तथाऽसौ पात्रमित्यर्थः तथा च श्रुतिः पुरुषत्वे चाविस्तरा मात्मेत्यादि ३८ तर्हि प्रतिमादौ हरेः किमिति वा पूजां कुर्वेति तत्राह दृष्टेति द्वा
भ्याम् मिथोऽवज्ञानमसन्मानस्तस्मिन्नात्मा बुद्धिर्येषां तेषां भावं दृष्ट्वा क्रियायै पूजाद्यर्थम् ३९ हरिमुपासते उपासिताऽपि अर्चा पुरुषद्वेषि

जीवराशिभिराकीर्ण आंडकोशां धिपो महान् तन्मूलत्वादच्युते ज्यासर्वजीवात्मतर्पणम् ३६ पुराण्यनेन सृष्ट्या नि
नृतिर्यगृषिदेवताः शेते रूपेण जीवेन पुरेषु पुरुषो ह्यसौ ३७ तेष्वेषु भगवान् राजंस्तारतम्येन वर्तते तस्मात्पात्रं हि
पुरुषो यावानात्मा यथेयते ३८ दृष्ट्वा तेषां मिथो नृणामवज्ञानात्मा तानृप त्रेतादिषु हरेरर्चा क्रियायै कविभिः कृता
३९ ततोऽर्चायां हरिं केचित्संश्रद्धाय विपर्यया उपासत उपास्तापि नार्थदा पुरुषद्वेषाम् ४० पुरुषेष्वपि राजेन्द्रस
पात्रं ब्राह्मणं विदुः तपसा विद्यया तुष्ट्या धत्ते वेदं हरेस्तनुम् ४१ नन्वस्य ब्राह्मणाराजन् दृष्ट्वा स्य जगदात्मनः पु
नंतः पादरजसा त्रिलोकां देवतं महत् ४२ इति श्रीभागवते महापुराणे सप्तमस्कंधे सदाचारनिर्णये चतुर्द-
शोऽध्यायः १४ नारद उवाच कर्मनिष्ठा हि जाकेचित्तपोनिष्ठानृपा परे स्वाध्यायेऽन्ये प्रवचने ये कोचि-
ज्ञानयोगयोः १ ज्ञाननिष्ठाय देयानि कल्याणान्यनंत्यमिच्छता देवे च तदभावे स्यादितरेभ्यो यथाऽर्हतः २ द्वौ देवौ
पितृकार्ये त्रीने कैकमुभयत्र वा भोजयेत्स स मृद्दोऽपि श्राद्धे कुर्यान्न विस्तरम् ३

णामर्थदानं भवति पुरुषेषु द्वेषं हि

त्वाऽर्चिता सती सापिमंदाधिकारिणां पुरुषार्थप्रदा भवत्येवेत्यर्थः ४० पुरुषेष्वेव जात्या तप आदिभिश्च पुनर्विशेषांतरमाह पुरुषेष्वपी
ति यो धत्ते तं स पात्रं विदुः ४१ एतदेव कैमुत्यन्यायेन दृढयति नन्वस्येति ४२ इति सप्तमे टीकायां चतुर्दशोऽध्यायः १४ ततः
पंचदशे सर्ववर्णाश्च मनिबं धनम् सारतः संग्रहेणाथ वर्ण्यते मोक्षलक्षणम् सर्वेषामपि मोक्षधर्माणां सारसंग्रहार्थमध्यायप्रारंभः तत्र श्रा
द्धगतान्विशेषानाह कर्मनिष्ठा इति स्वाध्यायादिषु परिनिष्ठिता इति शेषः १ कल्याणि पितृनुद्दिश्य देयानि देवे च हव्यान्यपि तस्मै देयानि य
थाऽर्हत इति सर्वत्र ज्ञानादितारतम्येन २ ३ ४

ननुविस्तरः कुतः प्राप्तो येन निषिध्यते तत्राह स्वजनानामर्पणात् जामातो चेन्निमन्त्र्यते तद्वाचादयः कथं वर्ज्या इत्येवं प्राप्ता हि स्तरादित्यर्थः ४
मुन्यन्नमारण्यं व्रीह्यादि हरिदैवतं हरये निवेदितं सत् ५ पुरुषात्मकमीश्वरस्वरूपम् ६ ७ दंडस्य न्यासः हिंसायास्त्यागोयः एतादृशोऽन्यो नास्ति
अतएवोत्तमाधिकारिणो बाल्यानि कर्माणि त्यजंतीत्याह एक इति अनीहानिष्कामाः ज्ञानदीपिते आत्मस्फूर्तिमति आत्मसंयमने जुहति
मनो निषम्यतदंतराय तथा त्यजंतीत्यर्थः तदुक्तं सर्वज्ञसूक्तैः प्रत्यक् स्फूर्तिरसत् स्फूर्तिस्तनुनिष्ठा विघातकम् संलक्ष्य संत्यजेत्कर्म त्यजन्विघ्न
हतो न्यथेति ९ मामामेषः ध्रुवं हन्यादिति कुतः अकरुणाः तत्कुतः अस्मत्प्राणतर्पकः तत्किम् अतश्च आत्मतत्त्वानभिज्ञः तथा च शु-

देशकालोचिताश्च द्रव्यपात्रार्हणानि च सम्यग्भवन्ति नैतानि विस्तरात्स्वजनार्पणात् ४ देशकाले च संप्राप्ते सु
न्यन्नं हरिदैवतम् श्रद्धया विधिवत्प्रात्रेन्यस्तं कामधुग्क्षयम् ५ देवर्षिपितृभूतेभ्य आत्मने स्वजनाय च अन्नं
संविभजन् प्रयेत्सर्वतत्पुरुषात्मकम् ६ न दद्यादामिषं श्राद्धेन चाद्याद्धर्मतत्त्ववित् मुन्यन्नैः स्यात्पराप्रीतिर्यथा
न पशहिंसया ७ नैतादृशः परोधर्मो नृणां सद्धर्ममिच्छताम् न्यासो दंडस्य भूतेषु मनोवाक्कायजस्ययः ८ एकेकर्म
मयान्यज्ञानं ज्ञानिनो यज्ञवित्तमाः आत्मसंयमनेऽनीहा जहति ज्ञानदीपिते ९ द्रव्ययज्ञैर्यक्ष्यमाणं हस्वाभूता
निविभ्यति एषमाकरुणो हन्यादतश्चोत्थस्मत्प्राणतर्पणम् १० तस्माद्देवोपपन्नेन मुन्यन्नेनापि धर्मवित् संतुष्टो ह
रहः कुर्यान्नित्येनैमित्तिकाः क्रियाः ११ विधर्मः परधर्मश्च आभास उपमा छलः अधर्मशारवाः पंचेमाधर्मज्ञो धर्मव
त्यजेत् १२ धर्मबाधो विधर्मः स्यात्परधर्मोऽन्यचोदितः उपधर्मस्तु पारवंडो दंभो वा शब्दमिच्छलः १३ यास्त्विच्छ
याकृतः पुंभिराभासोऽद्याश्च मात्स्थक् स्वभावविहितो धर्मः कस्य नेष्टः प्रशांतये १४

तिः नतं विदाथय इमाज जानान्यद्युष्मा

कमंतरं बभूव नीहारेण प्रावृता जल्यन्वाचा स्मत्प्राणतर्पणं उक्थशासश्चरंतीति १० प्रस्तुतमनुवर्तयति तस्मादिति ११ अधर्मवत्साक्षान्निषिद्धवत्
१२ क्रममनादत्यपंचापित्याचष्टे धर्मबाधः धर्मबुद्ध्याऽपि यस्मिन् क्रियमाणे स्वधर्मबाधः अन्यस्य चोदितोऽन्यस्य परधर्मः उपमेति व्याचष्टे
उपधर्मस्त्विति शब्दस्य भिन्नभेदः अन्यथा व्याख्यातं यस्मिन् यथा दशावरान् भोजयेदित्युक्ते दशाभ्योऽवरानिति शब्दभृदिति पाठे धर्मशब्द
मात्रं विभर्तीति तथा यथा गां दद्यादित्युक्ते मरिष्यं त्यागोर्दानम् १३ स्वधर्मानुष्ठानानंतरं धर्मभूयस्त्वादपि परधर्मो नानुष्ठेयः अनुपयोगादि

त्याह स्वभावविहित इति १४

५

किंच अधनो धर्मार्थं धनं न हेतुना पेक्षेत धनार्थं न व्याप्रियेतेति वा दैवोपपन्नेनैव स्वधर्मसिद्धेरुक्तत्वात् यात्राः धर्ममपि नेहेत इति एतत्पंचय-
ति अनीहेतिसाक्षैः षड्विः १५ १६ उपानहोपादयो र्यस्य स उपानत्पात्तस्य १७ गृहपालः श्वातद्वयचरति १८ १९ क्षुधातृषाचजनः कामस्यांतं याति
अन्नोदकातिरिक्तकामांतराभावात् क्रोधस्य वांतं याति एतस्य क्रोधस्य यत्फलं हिंसा तस्योदयान्निष्यन्तेः दिशोजित्वाऽपि भवो भुक्ताऽपिलो-
भस्य नैवांतं यातीत्यर्थः २० २१ इदानीं कामादिजयोपायानाह असंकल्पादिचतुर्भिः जयेदिति यथाऽपेक्षमन्वेति अर्थं अनर्थदर्शनेन तत्त्वावम-
र्शनात् अद्वैतानुसंधानेन २२ आन्वीक्षिक्या आत्मानात्मविवेकेन महतां सात्विकानां सेवया योगस्यांतरायान् लोकवार्तादीन् २३ येषो भू-

धर्मार्थमपि नेहेत यात्राः धर्मार्थं वा धनोऽधनम् अनीहानीह मानस्य महाहेरिवृत्तिदा १५ संतुष्टस्य निरीहस्य स्वात्मा रा-
मस्य यत्स्वरवम् कुतस्तत्कामलोभेन धावतोऽर्थे हयादिशः १६ सदा संतुष्टमनसः सर्वाः स्वरवमयादिशः शर्करा कं-
टकादिभ्यो यथोपापनत्पदः शिवम् १७ संतुष्टः केन वाराजन्नवर्त्तेतापि वारिणा औपस्थ्यजैर्ह्यकार्पण्याद्गृहपाला-
यते जनः १८ असंतुष्टस्य विप्रस्यते जो विद्यातपो यशः स्त्रवन्तीन्द्रियलोल्येन ज्ञानं चैवावकीर्यते १९ कामस्यांतं च
क्षुत्तुडभ्यां क्रोधस्यैतत्फलोदयात् जनो याति नलोभस्य जित्वा भुक्तादिशो भुवः २० पंडिता बहवो राजन् बहुज्ञाः
संशयोच्छिदः सदसस्पतयोऽप्येके असंतोषात्पतंत्यधः २१ असंकल्पाज्जयेत्कामं क्रोधं कामविवर्जनात् अर्थान्
र्थेक्षया लोभं भयंतत्त्वावमर्शनात् २२ आन्वीक्षिक्या शोकमोहोदंभं महदुपासया योगांतरायान्मौनेन हिंसां काया-
द्यनीहया २३ कृपया भूतजंदुःखं देवं जह्यात्समाधिना आत्मजं योगवीर्येण निद्रां सत्त्वं निषेवया २४ रजस्तमश्च सू-
त्वेन सत्त्वं चोपशमेन च एतत्सर्वं गुरोर्भक्त्या पुरुषोत्थं जसा जयेत् २५ यस्य साक्षाद्गवति ज्ञानदीपप्रदे गुरौ मर्त्या-
सद्दीः श्रुतं तस्य सर्वकुंजरशौचवत् २६ एष वै भगवान् साक्षात्प्रधानपुरुषेश्वरः योगेश्वरैर्विमृग्याघ्रिलोके वैमन्यते

नरम् २७ तस्योभयं जायेत तेष्वेव कृपया हिताचरणेन दैवं देवोपसर्गनिमित्तं वृथामनः पीडादि तदुक्तं याज्ञवल्क्येन विमनाविफलारं-

भः संसीदत्यनिमित्तत इति आत्मजं देहजं योगवीर्येण प्राणायामादिबलेन सत्त्वं निषेवया सात्विकाहारादिना २४ २५ ननु कथं गुरोर्भक्त्या स-
र्वजयः स्यात्तस्यापि मनुष्यत्वेन तदवस्थत्वात्तत्राह यस्येति मर्त्यासद्दीः मनुष्य इति दुर्बुद्धिः तस्य शास्त्रश्रवणं कुंजरस्नानवद्वयम् २६ ननु गुरोर-
पि पुत्रादयस्तं नरमेव मन्यन्ते अत आह एष गुरुः साक्षाद्गवानेव भवेत् लोकस्य नरो सा विति बुद्धिर्भ्रातिरित्यर्थः यद्वा न हितसुत्रादेर्मनुष्यबु-

एवं सर्वैरुपायैः कामादिवेगं जित्वा नियतेन्द्रियो भूत्वा ध्यानपरो भवेत् अन्यथा तं प्रति सर्वशास्त्रवैफल्यं स्यादित्याह षडुर्गेति सर्वा अपि नियम
चोदनाः इष्टापूर्तादिविषयाः षडिन्द्रियवर्गस्य यः संयमः तस्मिन्नेवैकस्मिन्नंतोयासांतदेकपरा इत्यर्थः न च तावतापि चरितार्था इत्याह तदंताः सत्यो
ऽपियदियोगान्धारणाध्यानसमाधीन् नो आवहेयुः न साधयेयुस्तर्हि केवलं श्रमावहा एवेत्यर्थः २८ एतदेव दृष्टान्तेनाह यथावार्तादयः कृष्या
दयः अर्थाः तत्फलानि च योगस्यार्थं मोक्षं न साधयंति प्रत्युत अनर्था य संसारायैव असतो बहिर्मुखस्य इष्टापूर्ताद्यपि तथा २९ एवं योगं युंजतो
पियस्य कुटुंबादिसंगे न चित्तं विक्षिप्ये ततस्य कृत्यमाह यश्चित्तस्य विजये यत्त उद्युक्तः स भिक्षुः स्यात् संन्यसेत् तथा च स्मृतिः दं द्वाह तस्य गार्ह

षडुर्गसंयमेकांताः सर्वानियमचोदनाः तदंतायदि नो योगानावहेयुः श्रमावहाः २८ यथावार्तादयो ह्यर्था योगस्यार्थं
न विप्नोति अनर्था य भवेयुस्ते पूर्तमिष्टं तथाऽसतः २९ यश्चित्तं विजये यत्तः स्यान्निःसंगोऽपरिग्रहः एको विविक्तश
रणो भिक्षुर्भिक्षामिताशनः ३० देशेषु चोसमे राजन्संस्थाप्यासनमात्मनः स्थिरं समं सरवं तस्मिन्नासीत ज्वं गओ
मिति ३१ प्राणापानौ सन्निरुंध्यात्पूरकुंभकरे चकैः यावन्मनस्त्यजेत् कामान्स्वनासाग्रनिरीक्षणः ३२ यतो यतो निः
सरति मनः कामहतं भ्रमत् ततस्तत्त उपाहृत्य हृदि रुंध्याच्छनैर्बुधैः ३३ एवमभ्यसतश्चित्तं कालेनात्पीयसायतेः
अनिशंतस्य निर्वाणं यात्यनिधनवद्विवत् ३४ कामादिभिरनाविद्धं प्रशांतारिवल्लवत्तियत् चित्तं ब्रह्मसरवस्पृष्टं
नैवोत्तिष्ठेत् कर्हि चित् ३५ यूः प्रव्रज्य गृहात्पूर्वं त्रिवर्गावपनात्पुनः यदि संवेत तान् भिक्षुः सर्वैवांता श्यपत्रपः ३६
यैः स्वदेहः स्मृतो नात्मा मर्त्यो विदुः कृमिभस्मसात् त एनमात्मसात्कृत्वा श्लाघयंति ह्यसत्तमाः ३७

स्थं ध्यानभंगादि

कारणमुल्लसयित्वा गृहीस्पृष्टं संन्यसेदविचारयन्निति भिक्षया प्राप्तं मितमशनं यस्य सः ३० ऋजुसममंगं यस्य सः सरवं यथाभवत्येवमा
सीत ओमित्युच्चारयन्निति शेषः ३१ ३२ ३३ एवमनिशमभ्यसतस्तस्य यते श्चित्तं निर्वाणं शांतिं याति ३४ न च पुनर्विक्षिप्ये तेत्याह कामा
दिभिरक्षुभितं यश्चित्तं तन्नोत्तिष्ठेत् यतः प्रशांता अरिवल्लवत्तयो यस्य कुतः ब्रह्मसरवेन स्पृष्टम् ३५ यस्तु प्रव्रज्यां कृत्वाऽपि भोगमभि
लिप्सुः स्यात् तं निदति यदिति त्रयाणां धर्मादीनां वर्गः आसमंतादुप्यते यस्मिन् तस्मात् गृहात् तान् धर्मादीन् वांताशी छर्दितभोजी निर्ले
जश्च सः ३६ न च दमघटितं दृष्टत्वादित्याह यैः पूर्वस्वदेहः अनात्मादिरूपः स्मृतः चितितः त एव पुनरेतमात्मेति मत्वा श्लाघयंति स्तावप्यंति हि ३७

यतिमुपलक्षणीकृत्यान्यानपि स्वधर्मत्यागिनो निंदति गृहस्थस्येति द्वाभ्याम् ३८ ३९ नन्वात्मतत्त्वज्ञस्य भिक्षोरिन्द्रियलौल्येऽपि को दोषस्त
 ब्राह्म आत्मानं परं ब्रह्म चेज्जानीयात् ज्ञानेन धृतानिरस्ता आशयावासनायस्य तस्य ज्ञानिनो लौल्यमेव न संभवतीत्यर्थः तथा च श्रुतिः आ
 त्मानं चेद्विजानीयादयमस्मीति पूरुषः किमिच्छन्कस्य कामाय शरीरमनुसंज्वरेदिति ४० अज्ञस्य तु लौल्येन नरकपातापत्तेरप्रमत्तेन सदा
 तत्त्वज्ञानेयतितत्त्वमितीममर्थमात्मानं रथिनं विद्धि शरीरं रथमेव चेत्यादि श्रुत्युक्तं रथरूपकद्वारेणाह आहुरिति षड्विः इन्द्रियेशं मनोऽभी
 षून् रश्मीनाहुः मात्राः शब्दादीन् वर्त्मानि गंतव्यदेशानाहुः सत्त्वं चित्तम् बृहद्देहव्यापि बंधुरं बंधनम् चित्तं विना त्थ निबद्धमिव शरीरं भव

गृहस्थस्य क्रियात्यागो व्रतत्यागो बहोरपि तपस्विनो ग्रामसेवा भिक्षोरिन्द्रियलौल्यता ३८ आश्रमापसदाह्ये
 तैरवत्वाश्रमविडम्बकाः देवमायाविमूढांस्तानुपेक्षेतानुकंपया ३९ आत्मानं चेद्विजानीयात्परं ज्ञानधुताशयः
 किमिच्छन्कस्य वाहेतोर्देहं पुष्पातिलपतः ४० आहुः शरीरं रथमिन्द्रियाणि हयानभीषून् मन इन्द्रियेशम् वर्त्मानि
 मात्राधिषणां च सूतं सत्त्वं बृहद्बधुरमीशम् ४१ अक्षं दशप्राणमधर्मधर्मौ चक्रेऽभिमानं रथिनं च जीव
 म् धनुर्हितस्य प्रणवंपठति शरंतु जीवं परमेवलक्ष्यम् ४२ रागो द्वेषश्च लोभश्च शोकमोहो भयं मदः मानोऽव
 मानोऽसूया च माया हिंसा च मत्सरः ४३ रजः प्रमादः क्षन्निद्रा शत्रवस्त्वेवमादयः रजस्तमः प्रकृतयः सत्त्वप्रकृ
 तयः क्वचित् ४४ यावन् नृकाय रथमात्मवशोपकल्पं धत्ते गारिष्ठचरणार्चनयानि शातम् ज्ञानासिमच्युतव
 लोदधदस्तशत्रुः स्वाराज्यतुष्टुपशांत इदं विजह्यात् ४५

ति ईशसृष्टमिति बंधनकर्ता त्वीश एवेत्यर्थः ४१ प्राणादयः पंच नागः कूर्मश्च कृकलो देवदत्तो धनंजय इत्येवं दशविधं प्राणमक्षम्
 अभिमानं साहंकारं जीवम् रथिनम् शुद्धं जीवं शरम् परं ब्रह्म लक्ष्यम् यथा धनुषाशरो लक्ष्ये निपात्यते तथा प्राणवेन जीवो ब्रह्मणि नि
 पात्यत इत्यर्थः ४२ रागादयो जेतव्याः शत्रवः ४३ तत्र रजोऽभिनिवेशः क्वचित् आरूढसमाधेः सत्त्वप्रकृतयोऽपि परोपकारादिप्रवृत्तयः
 शत्रवः ४४ नृकायरूपं रथम् आत्मवशः उपकल्प इन्द्रियादिपरिकरोयस्मिन् तथा भूतं यावद्धत्ते तावदेव गारिष्ठानां गुरूणां चरणसेव
 यानि शितं ज्ञानरवडुं विभ्रत् अच्युताश्रयः सन्निरस्तशत्रुरूपशांतः स्वानंदेन तुष्टो भूत्वा इदं रथादिकमुपेक्षेत इत्यर्थः ४५

अच्युताश्रयाभावेबाधकमाह नोचेदिति असंतोबहिर्मुखायेदंद्रियवाजिनः सूतश्चतेउत्पथंप्रवृत्तिमार्गेनीत्वाविषयारव्येषुदस्युषुनिक्षि-
पंति हयैःसूतेनचसहवर्तमानम् तमोऽधेतमसाव्यासे उरुमृत्युभयंयस्मिन् ४६ ननुवेदविहितेषापूर्तादिकारिणः पुंसः कथमेवमनर्थप्रा-
प्तिः स्यात् इत्याशंक्यवेदोक्तकर्मणां द्वैविध्यं दर्शयन्फलभेदमाह प्रवृत्तंचेतिदशभिः ४७ हिंस्रंश्येनादिकर्म अशांतिदमत्यासक्तियुक्त-
म् आदिशब्दार्थविवरणम् दर्शश्चेति पशुः पशुयागः सक्तः सोमयागः ४८ हुतंवैश्वदेवं प्रहुतंबलिहरणम् एतत्सर्वमिष्टमुच्यते एतदे-
वयदिकाम्यम् अशांतिदंचतर्हिप्रवृत्तारव्यमपीत्यर्थः आजीव्यंपपादि ४९ प्रवृत्तेनकर्मणा आरोहावरोहाभ्यामावृत्तिप्रकारमाह द्रव्य-
स्यचरुपुरोडाशादेः सूक्ष्मोविपाकः परिणामोदेहांतरारंभकः येनसंपरिषक्तोगच्छति यएवश्रुतौअपशब्देनोक्तः इतितुपंचम्यामाहुता

नोचेत्प्रमत्तमसदिन्द्रियवाजिसूतानीत्वोत्पथंविषयदस्युषुहिक्षिपंति तेदस्यवः सहयसूतममुंतमोऽधेसंसारकू-
पउरुमृत्युभयेक्षिपंति ४६ प्रवृत्तंचनिवृत्तंचद्विविधंकर्मवैदिकम् आवर्त्ततप्रवृत्तेननिवृत्तेनाश्रुतेमृतम् ४७
हिंस्रंद्रव्यमयंकाम्यमग्निहोत्राद्यशांतिदम् दर्शश्चपूर्णमासश्चचातुर्मास्यंपशुःसक्तः ४८ एतदिष्टंप्रवृत्ता-
रव्यंहुतंप्रहुतमेवच पूर्तसरालयारामकूपार्जीव्यादिलक्षणम् ४९ द्रव्यसूक्ष्मविपाकश्चधूमोरात्रिरपक्षयः अ-
यनंदक्षिणोसोमोदर्शोषधिवीरुधः ५० अन्नंरेतइतिक्ष्मेशपितृयानंपुनर्भवः एकैकश्येनानुपूर्वभूत्वाभूत्वे
हजायते ५१

वापः पुरुषवचसोभवन्तीति पाठांतरेद्रव्यशब्देनतेजोमात्राशब्दोक्तानींद्रियाणि सूक्ष्मविपाकशब्देनहृदया-
ग्रप्रद्योतः तथाचश्रुतिः सइमास्तेजोमात्राः समभ्याददानोहृदयमेवान्वक्रामतीति तथातस्यहैतस्यहृदयाग्रंप्रद्योततेनैव आत्मानि-
ष्क्रामतीति धूमादिशब्दैस्तत्तदभिमानिन्योदेवताः तत्रापक्षयः कृष्णापक्षः सोमः सोमलोकः तत्रशुक्तभोगस्यावरोहणप्रकारमाह द-
र्शइत्यादि विपरीतलक्षणयाविशिष्टभोगक्षयशोकाग्निनादेहलयेनादर्शनमुच्यते एतदुक्तंभवति भूतसूक्ष्मयुक्तो धूमाद्यातिबाह-
कदेवताभिः सोमलोकंप्रापितः तद्भोगावसानेविलीनदेहोवृष्टिद्वारेणोषधिवीरुधादिसाम्यापत्तिक्रमेणजायते एवंपुनर्भवहेतुः पि-
तृयानंप्रवृत्तकर्ममार्गइति ५० क्ष्मेशहेतूपते पुनर्भवमेवाह एकैकश्येनप्रत्येकंक्रमेणभूत्वातत्तत्सान्निध्यंप्राप्येह भूमौजाय-
ते ५१ ५ ५ ५ ५ ५ ५ ५ ५

तत्राधिकारिणमाह निषेकादिति अन्यस्त्विष्टादिकार्यत्वेवं जन्मनलभत इत्यर्थः निवृत्तकर्मनिष्ठस्योपासनादिविशेषमुपदिशन्नचिरादि
मार्गेण ब्रह्मलोकप्राप्तिमाह इन्द्रियेष्वित्यादिना यद्वा द्रव्ययज्ञेषु हिंसायादुर्निवारत्वादिति मुख्यं निवृत्तं कर्मैव दर्शयन्नाह ज्ञानेन दीप्यत इति
तथा तेषु इन्द्रियव्यापाराणामिष्टापूर्तादीनामिन्द्रियतावन्मात्रतां भावयन्तीत्यर्थः एवमुत्तरत्रापि ५२ उर्मौ दर्शनादिसंकल्परूपे मनसि वैकारि
कं विकारयुक्तं मनोवाचि विद्यादित्यक्षणायावाचाहिमनः कर्तृत्वादिविकारं भजति वर्णानां समाप्ताये समुदाये तद्विशेषत्वाद्वाचः स्वरे अका
रादिस्वरत्रयात्मके ५३ ओंकारं विंदोतं च नादे प्राणे सूत्रात्मनि महति ब्रह्मणि अग्निरिति तत्तदभिमानिन्यो देवताः प्राप्नोति पूर्ववत् दि
वाहः प्राहूस्तस्यैवांतः राकाशकूपक्षस्यांतः यद्वा प्राहूराका इति च पुराणमतम् उत्तरं त्वयनम् स्वराद्ब्रह्मा एवं ब्रह्मलोकं गतस्य भोगा

निषेकादिश्मशानांतैः संस्कारैः संस्कृतो द्विजः इन्द्रियेषु क्रियायज्ञानज्ञानदीपेषु जुह्वति ५२ इन्द्रियाणि मन
स्य उर्मौ वाचि वैकारिकं मनः वाचं वर्णं समाप्ताये तमोऽकारस्वरं न्यसेत् ५३ ओंकारं विंदोतं च नादे तं तं प्राणे महत्य
मुम् अग्निः सूर्यो दिवा प्राणहः शक्लाराकोत्तरं चराट् ५४ विश्वश्च तेजसः प्राज्ञ सूर्य आत्मा समन्वयात् ५४ देव
यानमिदं प्राहुर्भूत्वा भूत्वाः नु पूर्वशः आत्मया ज्युपशांतात्मा त्वात्मस्थो न निवर्तते ५५ य एते पितृदेवानामय
ने वेदनिर्मिते शास्त्रेण च क्षपावेदजनस्थोऽपि न मुह्यति ५६ आदावं ते जनानां स ह्यहिरंतः परावरम् ज्ञानं ज्ञे
यं वचोवाच्यं तमो ज्योतिस्त्वयं स्वयम् ५७

वसाने मोक्षप्रकारमाह विश्व इति विश्वः स्थूलोपाधिः सः स्थूलं सूक्ष्मे विलाप्य सूक्ष्मोपाधिस्तैजसो भवति सूक्ष्मं कारणे विलाप्य का
रणोपाधिः प्राज्ञो भवति कारणं च सर्वसाक्षित्वेनान्वयात् साक्षिस्वरूपे विलाप्य तुर्यो भवति तेषां च व्यभिचारिणां साक्ष्याणां लये शुद्ध
आत्मा भवति मुच्यत इत्यर्थः ५४ यथेतरो भूत्वा निवर्तते तथान निवर्तत इत्यर्थः ५५ वेदेन निर्मिते ते धूममभिसंभावतीत्यादिना च निश्च-
येन विविच्य ज्ञापितेत्यर्थः जनस्थोऽपि देहस्थोऽपि न मुह्यति ५६ तत्र हेतुमाह आदाविति जनानां देहानामादौ कारणत्वेन अंते वा
ऽवधित्वेन यत्सत्तथा बहिर्भोग्यमंतर्भोक्तृपरमवरं च उच्चनीचम् तमोऽप्रकाशः ज्योतिः प्रकाशः तत्सर्वमयं ज्ञानी स्वयमेव न तस्माद्य-
तिरिक्तं वस्तु किंचिदस्ति येन मुह्येदित्यर्थः ५७

ननुतर्हि कथं पृथगर्थस्तस्यापि प्रतीयते तत्राह आबाधितः तर्कविरोधेन सर्वतो बाधितोऽपि आभासः प्रतिबिम्बादिः वस्तुतया स्मृतः
तद्दैर्घ्यं द्रव्यकंसर्वमर्थत्वेन विकल्पितम् ननु परमार्थतः दुर्घटत्वात् ५८ तदेवाह क्षित्यादीनां पञ्चभूतानां छाया ऐक्यबुद्ध्या लंबनरूपं देहादि
संघातारंभपरिणामानां मध्ये कतमापि न भवति न तावत्तेषां संघातः वृक्षाणामिव वनम् एकदेशाकर्षणे सर्वाकर्षणानुपपत्तेः न ह्येकस्मिन् वृक्षे
आकृष्टे सर्ववनमाकृष्यते न च विकारः आरब्धो अवयवी अपिशब्दान्न परिणामोऽपि कुतः सकिं स्वावयवेष्वप्यपरिणतेभ्यो वा पृथक् कृतदन्वि
तो वा न तावदत्यंतं पृथक् तथा अप्रतीतेः न चान्वितः सकिं प्रत्यवयवं सर्वोऽपि अन्वेति अंशेन वा आद्ये अंगुलिमात्रेऽपि देहबुद्धिः स्यात् द्विती
येतस्याप्यंशांगीकारे सत्यनवस्था स्यात् अतो मृषैवेत्यर्थः ५९ एवं देहादेर्मिथ्यात्वमाह धारयंतीति धातवो महाभूतानि तन्मात्रैः सूक्ष्मे रव
यवैर्विनानस्युः अवयवित्वात्तेषामपि तर्ह्यवयवः सत्य इति चेत्तत्राह उक्तप्रकारेणावयविन्यसति अवयवोऽप्यंततोऽसन्नेव स्यात् अवयव

अबाधितोऽपि आभासो यथा वस्तुतया स्मृतः दुर्घटत्वाद् द्रव्यकंसर्वमर्थविकल्पितम् ५८ क्षित्यादीनामिहार्था
नां छाया न कतमापि हि न संघातो विकारोऽपि न पृथङ्गान्वितो मृषा ५९ धातवोऽवयवित्वाच्च तन्मात्रावयवैर्विना
नस्युर्ह्यसत्यवयविन्यसन् अवयवोऽततः ६० यत्सादृश्यं भ्रमस्तावद्विकल्पे सति वस्तुनः जाग्रत्त्वापो यथा स्वप्ने तथा
विधिनिषेधता ६१ भावाद्देतक्रियाद्देतद्रव्याद्देतं यथात्मनः वर्तयन् स्वानुभूत्येह त्रीन्स्वप्नान् धुनुते मुनिः ६२

विप्रतीत्यन्यथानुपपत्तिं विना तत्सद्भावे प्रमाणाभावादित्यर्थः तदुक्तं पञ्चमस्कंधे एवं निरुक्तं क्षितिशब्दवृत्तमित्यादि ६० ननु अवयविनोऽ
भावे आगमापायिषु बाल्यादिषु सोयं देवदत्त इति प्रत्यभिज्ञानं न स्यात् तदुक्तं भट्टैः आविर्भावतिरोभावधर्मकेष्वनपायियत् तद्दर्शितं तत्रा
ह स्यादिति वस्तुनः परमात्मनो विकल्पे भेदे असति यद्वा वस्तुनोऽविकल्पे सति पूर्वपूर्वारोपसादृश्यात् स एवेति भ्रमः स्यात् स च तावदेव या
वदविद्या निवृत्तिः ननु सर्वमिथ्यात्वेशास्त्रस्य विधिनिषेधकता कथं तत्राह स्वप्नमध्ये जाग्रत्त्वापव्यवस्थायथेति ६१ इदानीमुक्तमेवाद्देतं भा
वनात्रयोपदेशेन दृढीकरोति भावाद्देतमिति चतुर्भिः वर्तयन्नालोचयन् स्वानुभूत्या आत्मतत्त्वानुभवेन त्रीन् जाग्रदादीन् त्रय आवसथा
स्वयः स्वप्ना इति श्रुतेः यद्वा वस्तुभेदबुद्धिरेकः स्वप्नः तंतस्तत्तदधिकारभेदेन कर्मभेदबुद्धिः द्वितीयः ततो मत्कर्मसाधितमेतत्फलं ममैव भोग्यमि
ति तृतीयः तान् धुनुते निवर्तयति ६२ ५

कार्यकारणयोर्वस्त्वैक्यस्यमर्शनमालोचनम् तंतुरेव न पटइति ६३ मनोवाकृतनुभिः कृतानां कर्मणां समर्पणंतैः समर्पणमिति वा उद्देश्यफल
भेदो हि क्रियाभेदे हेतुः ईश्वरार्पणे च तदभावात् क्रियाणामर्पणं ६४ आत्मनः स्वस्य जायादीनां च स्वार्थश्च कामश्च तयोः देहादीनां पंचभूता-
त्मकत्वेन भोक्तुश्च परमात्मत्वेनाभेदालोचनेनार्थकामयोर्यदैक्यदर्शनमित्यर्थः ६५ उक्तानां श्रमधर्मान् संक्षिप्याह यदिति यत्तद्रव्यम् येनो-
पायेन यतः सकाशात् ६६ प्रस्तुतमुपसंहरति एतैरिति अस्य श्रीकृष्णस्य गतिम् तद्भक्तिभाकृतस्य भक्तः ६७ एतत्सर्वसाधारणमुक्तम् भ

कार्यकारणवस्त्वैक्यमर्शनं पटतंतुवत् अवस्तुत्वाद्द्विकल्पस्य भावाद्देतंतदुच्यते ६३ यद्ब्रह्मणि पुरे साक्षात्सर्व
कर्मसमर्पणम् मनोवाकृतनुभिः पार्थक्रियाद्देतंतदुच्यते ६४ आत्मजायास्तदादीनामन्येषां सर्वदेहिनाम् य
त्स्वार्थकामयोरैक्यं द्रव्याद्देतंतदुच्यते ६५ यद्यस्य वाऽनिषिद्धस्याद्येन यत्र यतो नृप स तेने हेतु कर्माणि नरो नान्ये
रनापदि ६६ एतैरन्यैश्च वेदोक्तैर्वर्तमानः स्वकर्मभिः गृहेऽप्यस्य गतिया याद्राजंस्तद्भक्तिभाङ्गः ६७ यथा हि यूयं नृ
पदेव दुस्त्यजादापद्गणादुत्तरतात्मनः प्रभोः यत्पादपंकेरुहसंव्याभवानहारधीनिर्जितादिगजः कर्तुन् ६८
अहंपुरा भवं कश्चिद्गंधर्व उपबर्हणः नाम्नाऽतीते महाकल्पे गंधर्वाणां सुसंमतः ६९ रूपपेशलमाधुर्यसौगंध्यप्रि
यदर्शनः स्त्रीणां प्रियतमो नित्यं मत्तस्तु पुरुलंपटः ७० एकदा देवसन्नेतु गंधर्वाप्सरसांगणाः उपहृता विश्वसृग्
भिः हरिगाथोपगायने ७१

क्तस्य तु भक्तिरेव सर्वपुरुषार्थहेतुरिति पांडवाने वलक्षीकृत्याह यथाहीति हेतुपदेन नृपैर्देवैश्च स
हायैर्दुस्त्यजादिति वा आत्मनः श्रीकृष्णादेवप्रभोर्हेताः अडभाव आर्षः उत्कर्षेणातरतेत्यर्थः यथायथावत् तमेव भजतेति शेषः यद्वा
यथा आपद्गणादुत्तीर्णस्त्वम् यथा च कर्तुं न हापीत् तथा श्रीकृष्णादेवतारकात् संसारादप्युत्तरेत्यर्थः ६८ श्रीकृष्णसेवामहतामिव ज्ञया
भ्रश्यति तत्कृपया च सित्यतीति दर्शयन् पूर्ववृत्तांतमाह अहमिति साह्रैः पंचभिः नाम्ना उपबर्हणः ६९ पेशलं सौकुमार्यम् रूपादिभिः
प्रियं दर्शनं यस्य ७० ७१

इति श्रीमद्भागवतसप्तमस्कंधः समाप्तः

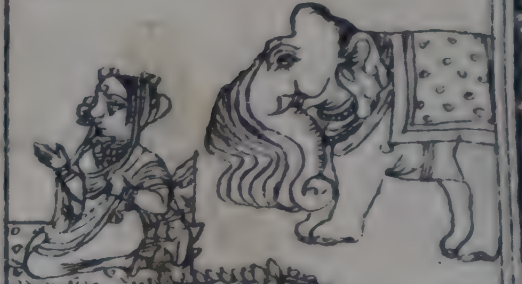
रत्नें

देव समुद्रमंथन

देव

रत्नें

अथ श्रीमद्भागवत अष्टमस्कंधः प्रारभ्यते.

शक

प.

कश्यप

वामन

शुक्रा

कृष्णा

मत्स्यावतार

रा.स.

श्रीगणेशायनमः नमः श्रीपरमहंसास्वादितचरणकमलनिम्बकरंदाय भक्तजनमानसनिवासाय श्रीरामचंद्राय अथाष्टमेचतुर्विंशत्य
ध्यायेर्मनुवर्णनम् तत्कृतैर्ऋषिदेवैर्द्रौर्मूर्तिभिश्चहरेः सह १ प्रतिमन्वंतरंचैवमन्वाद्याः षट्पृथक्पृथक् प्रवर्तयंतिसद्धर्मान्पालयंत्याचरंति
च २ अतोमन्वंतरस्योक्तंसद्धर्मइतिलक्षणम् येनवैक्रियमाणेननरोननिरयंब्रजेत् ३ तत्रतुप्रथमेस्वायंभुवःस्वारोचिषस्तथा उत्तमस्ता
मसश्चेतिचतुर्मनुनिरूपणम् ४ स्वायंभवेऽतरेऽनंतदुरंतगुणवर्णनात् मुदितःपरिपप्रच्छसर्वमन्वंतरस्थितिम् ५ स्वायंभुवस्येतित्रिभिः य
त्रविश्वसृजोमरीच्यादीनामनुकन्यासपुत्रपौत्रादिसर्गः १ महीयसोहरेः अत्रकचिद्ब्रह्मपाठांतरमस्ति तदुपेक्षितमस्माभिः २ यस्मिन्नतीतेय

ओं नमो भगवते वासुदेवाय राजोवाच स्वायंभवस्येह गुरो वंशोयं विस्तराच्छ्रुतः यत्र विश्वसृजो स
र्गो मनुजान्यान्वदस्यतः १ यत्र यत्र हरेर्जन्मकर्माणि च महीयसः गृणंतिकवयो ब्रह्मस्तानि नो विदशृण्वताम् २ य
द्यस्मिन्नंतरे ब्रह्मन् भगवान् विश्वभावनः कृतवान् कुरुते कर्ता ह्यतीतेऽनागतेऽद्यया ३ ऋषिरुवाच मनवो
ऽस्मिन् व्यतीताः षट्कल्पे स्वायंभवा दयः आद्यस्ते कथितो यत्र देवादीनां च संभवः ४ आकृत्यां देवहृत्यां च दुहित्रो
स्तस्य वै मनोः धर्मज्ञानोपदेशार्थं भगवान् पुत्रतां गतः ५ कृतपुरा भगवतः कपिलस्यानुवर्णितम् आख्यास्य भ
गवान् यज्ञो यच्चकार कुरुहह ६ विरक्तः कामभोगेषु शतरूपापतिः प्रभुः विसृज्य राज्यं तपसे स भार्यया वनमाविश
त् ७ सुनंदाया वधशतपदे केन भवस्पर्शान् तप्यमानस्तपोधोरमिदमन्वाह भारत ८ मन्तुरुवाच ये
नचेतयते विश्वं विश्वं चेतयते नयम् योजागर्तिशयानेऽस्मिन् नायतं वेदवेदसः ९

कृतवान् यस्मिन्ननागतेय कर्ता करिष्यति अद्य वा वर्तमानेय कुरुते तद्देत्यन्वयः ३ अस्मिन् कल्पे षट्मनवो व्यतीताः ४ तस्य म
नोः दुहित्रोः कपिलयज्ञमूर्तिभ्यां पुत्रतां गतः प्राप्तः ५ ६ ७ धोरं दुस्तरं तपस्तप्यमानः समाधावनुभूतमिदं वक्ष्यमाणं निद्रितो-
च्छ्वसितवद्विस्मित इव उपदिशन्निव अनुवदन्निव चाष्टभिः श्लोकैरेत्याह ८ येन चिदात्मना विश्वं चेतयते चेतनं तति विश्वं तु यं नचेत
यते नचेतनी करोति स्वतएव चिद्रूपत्वात् तत्र हेतुः अस्मिन् शयाने स्वपतियोजागर्ति साक्षितया यत्र हेतुः तत्तं वेदसतु-
इमं वेद ९

।मवश्चरस्यापस्वरूपभूततादृषयज्ञाननश्यत्तत्राह यस्यतुपश्यतः चक्षुज्ञाननारब्धातिननश्यात तत्तदाकारणाल्यन्नायादृत्तरवनाशानस्य

आत्मावास्यमिदंविश्वंयत्किञ्चिज्जगत्यांजगत् तेनत्यक्तेनफंजीथामागृधुःकस्यस्विद्धनम् १० यंनपश्यतिपश्यं
तंचक्षर्यस्यनरिष्यति तंभूतनिलयंदेवंसुपर्णमुपधावत् ११ नयस्याद्यंतोमध्यंचस्वपरोनांतरंबहिः विश्वस्यासू
नियद्यस्माद्विश्वंचतदृतंमहत् १२ सविश्वकायःपुरुहूतईशःसत्यःस्वयंज्योतिरजःपुराणः धत्तेऽस्यजन्माद्यजया
त्प्रशक्त्यातांविद्ययोदस्यनिरीहआस्ते १३ अथाग्रंऋषयःकर्माणीहंतेकर्महेतवे ईहमानोहिपुरुषःप्रायोऽनीहां
प्रपद्यते १४ ईहतेभगवानीशोनहितत्रविषज्जते आत्मलाभेनपूर्णार्थेनावसीदंतियेऽनुतम् १५

तःसिद्धज्ञानस्य नहिसवितृप्रकाशःप्रकाश्यनाशोनश्यतीतिभावः भूतानिनिलयोयस्यतंसर्वोतर्यामिणंतथाऽपिस्फुपर्णंशोभनपतनम
संगमुपधावतभजध्वम् ११ तस्यस्वरूपस्यनित्यत्वमेवोपपादयन्नाह नयस्येति अमूनिआद्यंतादीनिविश्वस्ययस्माद्भवन्ति विश्वंचयत्
यद्रूपमतएवाव्यभिचारित्वात् तत्क्रतंसत्यंमहत्परिपूर्णब्रह्म १२ ननुविश्वंचेत्तद्रूपंतर्हितस्यकुतो जन्माद्यभावः स्वप्रकाशत्वंवा कथंवाजग
ज्जन्मादिकर्तृत्वेनविकारिणःसत्यत्वंपूर्णत्वंचतत्राह सईशःअजःसत्यश्चस्वप्रकाशश्चपुराणश्चनिर्विकारः विश्वंकायोयस्यपुरूणिहूतानिना
मानियस्यतथाविधोऽपियतःअस्यविश्वस्यजन्मादिस्वशक्त्यामाययाधत्तेतांचनित्यसिद्ध्याविद्ययाउदस्यहित्वानिष्क्रियएवास्ते १३ यस्मादेव
माश्वरःकर्मकृत्वासंयज्यनैष्कर्म्येणास्ते अथअस्माद्देतोःऋषयोऽप्यग्रेआदौकर्माणिकुर्वन्ति किमर्थमकर्महेतवेमोक्षार्थम् पाठांतरैकर्मनाशा
य हियस्मात् १४ नन्याहमानःकर्मभिरवगुंठितःकोशकारद्वबध्येतैवेतत्राह ईहतइतिअतस्तमनुवर्तमानायेतेनावसीदंतिनविषज्जन्ते १५

तदेवं लोकानुग्रहाय विश्वसृष्ट्यादियः करोति श्रीरामकृष्णाद्यवतारैश्च वैदोक्तमप्याचरतितं शरणं ब्रजामीत्याह तमिति निजं वर्त्मनरावतारा
 तुरूपो मार्गः तत्र सम्यक्स्थितं अतर्हमानं कर्मचरंतं तथाऽपि जीववैलक्षण्यमाह निरहंकृतं निराशिषमनन्यचोदितमिति च निरहंकारत्वे
 हेतुः बुधं निराशीषे हेतुः पूर्णम् अनन्यनियुक्तत्वे हेतुः प्रभुम् तथाऽपि कर्मानुष्ठाने हेतुः नृन्स्वाचारेण शिक्षयंतम् तत्किमर्थं तत्राह अखिला
 न्धर्मान्मावयति प्रवर्तयतीति तथा तम् १६ समाहितमपि संतमंत्रोपनिषदं व्याहरंतं दृष्ट्वा सक्तो च्छुसितवद्विषमिव मन्वाना अस्तराया तु धाना
 श्वक्षुधानिमित्तेन जग्धुमत्तुमप्यद्रवन् अभिदुदुबुः १७ यामैः स्वपुत्रैः त्रिविष्टपं स्वर्गमपालयत् स्वयमेवंद्रोबभूवेत्यर्थः तत्र प्रतिमन्वंतरं मन्वाद्-

तमीहमानं निरहंकृतं बुधं निराशिषं पूर्णमनन्यचोदितम् नृन् शिक्षयंतं निजवर्त्मसंस्थितं प्रभुं प्रपद्येऽखिलधर्ममा
 वनम् १६ श्रीशुक उवाच इति मंत्रोपनिषदं व्याहरंतं समाहितम् दृष्ट्वाऽस्तराया तु धाना जग्धुमप्यद्रवन्
 क्षुधा १७ तांस्तथाऽवसितान् वीक्ष्य यज्ञः सर्वगतो हरिः यामैः परिवृतो देवैर्हत्वाऽशास त्रिविष्टपम् १८ स्वरोचिषो
 द्वितीयस्तु मनुरग्नेः सक्तोऽभवत् द्रुमस्तुक्वेणरोचिषस्तु पुरवास्तस्य चात्मजाः १९ तत्रैन्द्रो रोचनस्त्वासीद्देवाश्चतु
 षितादयः ऊर्जस्तमादयः सप्त ऋषयो ब्रह्मवादिनः २० ऋषेस्तु वेदशिरसस्तु षितानामपत्यभूत् तस्याजज्ञे ततो दे-
 वो विष्णुरित्यभिविश्रुतः २१ अष्टाशीतिसहस्राणि मुनयो ये धृतव्रताः अन्यशिक्षन् व्रतंतस्य कौमारे ब्रह्मचारिणः
 २२ तृतीय उत्तमो नाम प्रियव्रत सक्तो मनुः पवनः संजयो यज्ञहोत्राद्यास्तत्कृतानृप २३ वसिष्ठतनयाः सप्त ऋषयः
 प्रमदादयः सत्यावेदश्चुता भद्रा देवा इन्द्रस्तस्य जित् २४ धर्मस्य सूनृताया तु भगवान्पुरुषोत्तमः सत्यसेन इति रव्या
 तो जातः सत्यव्रतैः सह २५

यः षडन्येऽन्ये भवंति तथा हि सूतो द्वादशो वक्ष्यति मन्वंतरं मनुर्देवामनुपुत्राः सरेश्वराः ऋषयो शावतारश्च हरेः
 षड्विधमुच्यते इति तत्राद्ये स्वायंभुवो मनुः प्रियव्रतोत्तानपादौ मनुपुत्रौ यामादयो देवाः मरीचिप्रसुरवाः सप्त ऋषयः गन्धो हरेरवतारः इन्द्रश्च
 स एवेति तन्मन्वंतरं पंचविधमेव तच्चतुर्थं स्कंधोपक्रमे निरूपितम् १८ द्वितीयादिषु त्रिषु मन्वंतरेषु मन्वाद्मन्वाद्मन्वाद्
 यावद्भुजेंद्रमोक्षप्रश्नम् १९ २० २१ विभोरसा रितमाह अष्टाशीतिसहस्राणीति २२ २३
 ६५

बादरायण एतत्तेश्रोतुमिच्छामहेव्यम् हरिर्यथागजपतिं ग्राहयस्तममसूचत् ३१ तत्कथासुमहत्सुण्यं धन्यं स्व-
 स्तयनं शुभम् यत्र यत्रोत्तमं श्लोको भगवान् गीयते हरिः ३२ सूत उवाच परीक्षिते वसतु बादरायणिः प्रा-
 योपविष्टेन कथासुचोदितः उवाच विप्राः प्रतिनंद्य पार्थिवं सुदासुनीनां सदसि स्मश्रुण्वताम् ३३ इति श्रीभागव-
 ते महापुराणे अष्टमस्कन्धे मन्वंतरानुचरिते प्रथमोऽध्यायः १ श्रीशुक उवाच आसीद्भिरिव रोरजं स्त्रिकू-
 ट इति विश्रुतः क्षीरोदेनावृतः श्रीमान् योजनायुतमुच्छ्रितः १ तावता विस्तृतः पर्यंकुत्रिभिः शृंगैः पयोनिधिम् दि-
 शः स्वरोचयन्नास्ते रौप्याय सहिरण्मयैः २ अन्यैश्च ककुभः सर्वारत्नधातुविचित्रितैः नानाद्रुमलतागुल्मैर्निर्घोषैर्नि-
 र्झरांभसाम् ३ सचावनिज्यमानांघ्रिः समंतात्पयऊर्मिभिः करोति श्यामलांभूमिं हरिन्मकरतोषमभिः ४ सिद्धचारण-
 गंधर्वविद्याधरमहोरगैः किन्नरैरस्यरोभिश्च क्रीडद्भिर्जुष्टकंदरः ५

स्य विमोक्षणम् द्वितीयादित्रिभिस्तत्तुविस्तरेणोपवर्ष्यते १ द्वितीये तु ग-
 जेंद्रस्य गजाभिः क्रिडतो जले दैवाद्बृहद्गृहीतस्य हरिस्मृतिरुदीर्यते २ आसीत् अस्ति १ तावता योजनायुतेन पर्यंकुपरितः त्रिकूटसमारच्या बी-
 जमाह त्रिभिः शृंगैः पुरयैः २ अन्यैश्च शृंगैः निर्झरांभसां निर्घोषैश्च ककुभः सर्वारोचयन्नास्त इति पूर्वैर्णैवान्वयः कथं भूतैः शृंगैः रत्नैः धातुभिश्च
 विचित्रितैः नानाविधानां द्रुमलतानां गुल्मायेषु तैः ३ पयस ऊर्मिभिः समंतादवनिज्यमाना अंघ्रयो मूलप्रान्तायस्य हरिद्विः पालाशवर्णैः ४ ५

किन्नरादीनांसंगीतसन्नादैर्नंदयोगुहायस्मिन् प्रदेशेनमभिगर्जति हरयः सिंहाः अमर्षया असहनेन ६ नानाये आरण्याः पशवः तेषां ब्रा-
तैः संकुलाभिर्द्रोणीभिः अलंकृत आस्ते किंच चित्राद्रुमायेषु तेषु सरोद्यानेषु कलकंठामधुरस्वनाविहंगमायस्मिन् ७ किंच स्वच्छोदकैः
सरित् सरोभिर्युतः मणयइववालुकायेषु तैः पुलिनैश्चयुतः देवस्त्रीणां मज्जनेनय आसोदः तेन सौरभयुक्तान्यंबूनि अनिलाश्च तैश्चयुत-
आस्ते ८ तस्य द्रोण्यां वरुणस्योद्यानमास्ते गिरिवनादिसर्वे ध्येयमिति वक्ष्यति अतो गिरिमुपवर्णयनं वर्णयति सर्वतोः लंकृतमिति ९ पु

यत्र संगीतसन्नादैर्नंदहुहममर्षया अभिगर्जति हरयः श्लाघिनः परशंकया ६ नानारण्यपशव्रातसंकुलद्रोण्य
लंकृतः चित्रद्रुमसरोद्यानिकलकंठविहंगमः ७ सरित्सरोभिरच्छोदैः पुलिनैर्मणिवालुकैः देवस्त्रीमज्जनामोदसौ
रभांश्चनिलैर्युतः ८ तस्य द्रोण्यां भगवतो वरुणस्य महात्मनः उद्यानमृतुमन्नाम आक्रीडं सरयोषिताम् सर्वतो लं-
कृतं दिव्यैर्नित्यं पुष्पफलद्रुमैः ९ मंदारैः पारिजातैश्च पाटलाशोकचंपकैः चूतैः प्रियालैः पनसैराम्बैरास्त्रातकैरपि १०
क्रमुकैर्नालिकैश्चरुवर्जैर्बज्रपूरकैः मधुकैः सालतालैश्च तमालैरसनाजुनैः ११ अरिष्टोदुंबरपुष्पैर्वटैः किंशुकचं-
दनैः पिचुमंदैः कोविदारैः सरलैः सरदारुभिः १२ द्राक्षैस्करभाजंबूभिर्बदर्यक्षाभयामलैः बिल्वैः कपित्थैर्जंबीरैर्वृ-
तौ मल्लान्ताकादिभिः १३ तस्मिन् सरः सविपुलं लसत्कांचनपंकजम् कुसुमाद्यलकल्हारशतपत्रश्रियोजितम् मत्त
षट्पदनिर्घुष्टं शकुंतैश्च कलस्वनैः १४ हंसकारंडवाकीर्णचक्राद्वैः सारसैरपि जलकुक्कुटकोयष्टिदायूहकुलकू-
जितम् १५ मत्स्यकच्छपसंचारचलत्यध्वरजः पयः कदंबवेतसनिलनीपवंचुलकैर्वृतम् १६ कुंदैः कुरबकाशोकैः
शिरीषैः कुटजैर्गुदैः कुञ्जकैः स्वर्णयूथीभिर्नागपुन्नागजातिभिः १७ मल्लिकाशतपत्रैश्च माधवीजालकादिभिः
शोभितं तारजैश्चान्यैर्नित्यं तुभिरलं दुमैः १८

नर्गिरिवर्णयति मंदारैरिति चतुर्भिः मंदारादिभिर्वृत इत्यन्वयः १० ११ १२ १३ तस्मिन्

गिरौ सर आस्ते तद्वर्णयति सविपुलमित्यादिसार्धैः पंचभिः लसंतिकांचनपंकजानियस्मिन् कुसुमादीनां श्रिया ऊर्जितं कलः स्वनो येषां तैः शकुं-
तैश्च निर्घुष्टम् १४ चक्राद्वैः सारसैरप्याकीर्णजलकुक्कुटादीनां कुलैः कूजितम् १५ मत्स्यानां कच्छपसंचारचलत्यध्वरजसायु-
क्तं पयोयस्मिन् तत् १६ १७ नित्यमृतवः फलपुष्पैर्मपत्तिहेतवो येषां तैरलं शोभितम् १८

तत्रैकदातद्गिरिकाननाश्रयः करणुभिर्वारणयूथपश्वरन् सकटकाङ्काचकपयुपत्रयादृशाङ्गुलपुननरत्नरत्न
 स्पतीन् १९ यद्गन्धमात्राद्वरयोगजेंद्राव्याघ्रादयोव्यालमृगाश्चखद्गाः महोरगाश्चापिमया द्रवतिसंगारकृष्णाः शर
 माश्चमर्यः २० वृकावराहामहिषर्क्षशल्यागोपुच्छसालावृकमर्कटाश्च अन्यत्रक्षद्राहरिणाः शशादयश्चरन्त्यभीता
 यदनुग्रहेण २१ सधर्मतप्तः करिभिः करेणुभिर्वृत्तोमदच्युल्ललभैरनुद्रुतः गिरिगिरिष्णापरितः प्रकंपयन्निषेव्यमाणो
 २२ लिकुलैर्मदाशनैः २३ सरोऽनिलपंकजरेणुरूपितं जिघ्रन्विदूरान्मदविह्वलेक्षणः दृतः स्वयूथेनतृषादितेनतत्सरोव
 राभ्याशमयागमद्वृतम् २४ विगाद्यतस्मिन्मृतांबुनिर्मलेहमारविंदोत्पलरेणुवासितम् पपौनिकामंनिजपुष्करो
 लृतमात्मानमद्भिः सौपयन्गतकुम्भः २५ स्वपुष्करेणोद्भूतशीकरांबुभिर्निपाययन्संस्पृश्यन्यथागृही घृणीकरेणूः क
 लभांश्चदुर्मदोनाचष्टकृच्छं कृपणोऽजमायया २६ तंतत्रकश्चिन्नृपदेवचोदितोग्राहोबलीयांश्चरणेरुषाऽग्रहीत् य
 दृच्छयैवव्यसनगतोगजोयथाबलसोऽतिबलोविचक्रमे २७ तथातुरयूथपतिकरेणवोविकृष्यमाणतरसाबलीयसा
 विचुक्रुशुर्दानधियोऽपरेगजाः पाष्णिग्रहास्तारयितुंनचाशकन् २८ नियुद्धातोरैवमिभेंद्रनक्रयोर्विकर्षतोरंतरतोब
 हिर्मिथः सभाः सहस्रं व्यगमन्महीपतेसप्राणयोश्चित्रममंसतामराः २९ ततोगजेंद्रस्यमनोबलोजसां कालेनदीर्घेण
 महानभूद्ययः विकृष्यमाणस्यजलेवसीदतोविपर्ययोभूत्सकलंजलौकसः ३० इत्थंगजेंद्रः सयदापसंकटप्राणस्य
 देहोविवशोयदृच्छया अपारयन्नात्मविमोक्षणेचिरंदध्याविमांबुद्धिमथाभ्यपद्यत ३०

मदमभंतीतितथातैः २२ २३ निजेनपुष्क

रेणकराग्रेणोद्भूतंगतकुम्भः सन् २४ २५ २६ दीनधियः करेणवः तंकेवलंविचुक्रुशः २७ २८ मनउत्साहशक्तिः बलंशरीरम् ओजः
 ऐंद्रियंतेषाम् सकलंबलादिविपर्ययोविपरीतमधिकम् जलौकसः ग्राहस्य २९ सइत्थंयदाप्राणस्यसंकटमाप यतोदेही ३० ३१ ३२

बुद्धिमेवाह नमामिति अहंनचप्रभवामि यतः ग्राहरूपेण केवलं विधातुः पाशेनारुतः तथाऽपितंपरंपरमेश्वरम् परेषां ब्रह्मादीनामयनमाश्रय
भूतं शरणं यामि ३१ कोऽसौ यं शरणं यासितत्राह यः कश्चनेति अंतक एवोरगः तस्मात् तं शरणं मामहि ब्रजेम यद्वा दित्यत्र श्रुतिः भीषाः स्मा
द्गतः पवते भीषो देति सूर्यः भीषाः स्मादग्निश्चंद्रश्च मृत्युर्धाविति पंचम इति ३२ इत्यष्टमस्कंधे टीकायां द्वितीयोऽध्यायः २ तृतीयेतु गजेन्द्रेण
स्ततो हरिरुपेत्य तम् समुद्धारे मंग्राहात् ग्राहं देव लशापतः १ जाप्यं जप्यं स्तोत्रम् प्राग्जन्म निद्रं द्रव्यं संज्ञे १ तस्मै नमो नमनम् अभिधीमहि
अभिध्यायेम केवलम् ग्राहं गृहीतत्वेन कायप्रणतेरशक्यत्वात् स्वस्य तज्ज्ञानं संभावयितुं विशिनष्टियतश्चिद्रूपात् एतद्देहादिचिदात्मकं चेतनं
भवति तदुक्तम् येन चेतयते विश्वमिति तत्र हेतुः पुरुषाय पूर्वकारणत्वेन प्रविष्टाय ननु प्रकृतिपुरुषौ कारणमिति प्रसिद्धं तत्राह आदिः प्रकृतिः बीजं

नमामि मे ज्ञातय आतुरंगजाः कुतः करिष्यः प्रभवंति मोचितुम् ग्राहेण पाशेन विधातुरारुतोऽप्यहं च तं यामि परंपराय
णम् ३१ यः कश्चने शो बलिर्नोऽंतको रगात्स चंडवेगादभिधावतो मृशम् भीतं प्रपन्नं परिपातियद्वा न्मृत्युः प्रधावत्यरणं
तमीमहि ३२ इति श्रीभागवते महापुराणे अष्टमस्कंधे मन्वंतरानुवर्णने गजेन्द्रोपाख्याने द्वितीयोऽध्यायः २ श्रीशुक
उवाच एवं व्यवसितो बुद्ध्या समाधाय मनो हृदि जजाप परमं जाप्यं प्राग्जन्म न्यनुशिक्षितम् १ गजेन्द्र उवाच न
मो भगवते तस्मै यत एतच्चिदात्मकम् पुरुषायादिबीजाय परेशायाभिधीमहि २ यस्मिन् निदं यतश्चेदं येनेदं यद्दं स्वयम्
योऽस्मात्परस्माच्च परस्ते प्रपद्ये स्वयं भवम् ३ यः स्वात्मनीदं निजमाययाऽर्पितं क्वचिद्दिमातं क्वचततिरोहितम् अविद्ध
दृक् साक्ष्युभयं तदीक्षते स आत्ममूलोऽवतु मां परात्परः ४

पुरुषः तद्रूपाय प्रविष्टत्वेऽपि जीववत् पारतंत्र्यं वारयति परेशायेति २ परमेश्वर्यं विवृण्वन्नाह यावत्समाप्ति यस्मिन् न धिष्ठाने यत उपादानात्
येन कर्त्रायश्च स्वयमेवेदं विश्वं भवति अस्मात्कार्यात् परस्मात्कारणाच्च यः परस्ते स्वयं भुवं स्वतः सिद्धं प्रपद्ये शरणं ब्रजामि ३ विश्वहेतुत्वं स्वतः
सिद्धत्वं चोक्तम् इदानीं विश्वप्रकाशकत्वं स्वप्रकाशकत्वं च वर्णयन् प्रार्थयते यः स्वात्मनीति विभातमभिव्यक्तं सत्तत्त्वजित्यलयेति रोहितं लीनं
सत् तदुभयं कार्यकारणं च साक्षी सन् दीक्षते साक्षित्वे हेतुः अविद्धदृक् अलुप्तदृष्टिः आत्ममूलः स्वर्गप्रकाशः तत्त्वप्रकाशकाच्चक्षरा
दैरपि परः तस्यापि प्रकाशक इत्यर्थः चक्षुषश्चक्षुःशब्दादिश्रुतेः ४

अ.
२

४

तिरोहितमीक्षतइत्येतत्पचपूर्वकदुश्चयत्ववदन्नाथयते कालनातद्वाभ्याम् पचत्वमित्युक्तं
 स्यतमसः आदित्यवर्णतमसः परस्तादिति श्रुतेः ५ अतएव देवादयो यस्य स्वरूपं न विदुः जंतुरर्वाचि
 यंदुर्गममनुक्रमणं चरितं कथनं वा यस्य सः मामाम् ६ कथं तर्हितमेव विदित्वाऽतिमृत्कमेतीत्यादि श्रुत्वा रत्या
 ह दिदृक्षव इति अलोकव्रतं ब्रह्मचर्यादि अव्रणमच्छिद्रम् भूतानामात्मभूताः भूतेषां त्मदृष्टयः संतः समेगतिरस्त
 चयन्यणमिति न विद्यत इत्यादिना लोकानामप्ययः प्रलयः संभवो जन्मतयोर्द्वैतैक्यतदर्थे यस्तानि जन्मादीनि स्वीकरोति तस्मै नम इत्युत्तरेणा
 चयः ८ ब्रह्मणे अरूपाय अनंतशक्तये उरुरूपाय अत आश्चर्याणि कर्माणि यस्य तस्मै परेशाय नमः ९ आत्मप्रदीपाय प्रकाशांतरस्याविषयाय

कालेन पंचत्वमितेऽपु कृत्स्नशो लोकेषु पालेषु च सर्वहेतुषु तमस्तदासीद्ग्रहनंगभीरं यस्तस्य पारेऽभिविराजते वि
 भ्रः ५ नयस्य देवाः क्रषयः पदं विदुर्जंतुः पुनः कोऽर्हति गंतुमीरितुम् यथानटस्याकृतिभिर्विचेषृतो दुरत्ययानुक्रम
 मणः समावतु ६ दिदृक्षवो यस्य पदं सुमंगलं विमुक्तसंगामुनयः सत्साधवः चरंत्यलोकव्रतमव्रणं वने भूतात्मभूताः
 सहृदः समेगतिः ७ न विद्यते यस्य च जन्म कर्मवाननामरूपेण गुणदोष एव वा तथाऽपि लोकाप्ययसंभवाय यः स्वमाय
 यातान्यनुकालमृच्छति ८ तस्मै नमः परेशाय ब्रह्मणेऽनंतशक्तये अरूपायोरुरूपाय नम आश्चर्यकर्मणे ९ नम आ
 त्मप्रदीपाय साक्षिणे परमात्मने नमो गिरां विदूराय मनसश्चेतसामपि १० सत्त्वेन प्रतिलभ्याय नैकर्म्येण विपश्चिता न
 मः कैवल्यनाथाय निर्वाणस्वरसंविदे ११ नमः शांताय घोराय मूढाय गुणधर्मिणे निर्विशेषाय साम्याय नमो ज्ञानघनाय
 च १२ क्षेत्रज्ञाय नमस्तुभ्यं सर्वाध्यक्षाय साक्षिणे पुरुषायात्ममूलाय मूलप्रकृतये नमः १३

कुतः साक्षिणे प्रकाशाय परमात्मने जीव

नियंत्रे अतएव गिरां विदूराय अप्राप्याय चेतसां चित्तवृत्तीनाम् तथा च श्रुतिः यतो वाचो निवर्तते अप्राप्य मनसा सहेति १० एवमपि विपश्चितानि पुणे
 न नैकर्म्येण संन्यासेन सत्त्वेन शुद्धेन संन्यासयोगाद्यतयः शक्त्यसत्त्वा इति श्रुतेः प्रतिलभ्याय प्रत्यत्त्वेन प्राप्याय निर्वाणस्वरसंविदे मोक्षानंदात्तुभूत
 ये ११ गुणधर्मिणे सत्त्वादिधर्मानुकारिणे ज्ञानघनाय चेति निर्विशेषत्वेऽपि प्रधानवैलक्षण्यमुक्तम् १२ साक्षिण इति सर्वाध्यक्षत्वेऽपि निर्विकारत्वमु-
 क्तम् आत्मनां क्षेत्रज्ञानां मूलाय मूलस्य प्रधानस्यापि प्रकृतये उद्भवहेतवे तत्र हेतुः पुरुषाय पूर्वमेव सते तथा च श्रुतिः पूर्वमेवाह मिहासमिति तत्पुरुषस्य

पुरुषत्वमिति पूर्णायैति वा १३

सर्वेन्द्रियाणां ये गुणाः विषयास्तेषां द्रष्टुं सर्वप्रत्यया इन्द्रियवृत्तयो हेतवो ज्ञापका यस्य तस्मै तदेवाह असता अहंकारादिप्रपञ्चेन छायायाः सद्वृत्तया उक्ताय प्रतिबिम्बेन बिम्बमिव सूचिताय तत्र हेतुः सद्वृत्तविषयेषु आभासो यस्य तस्मै तदुक्तं तृतीये यथा जलस्थ आभास इत्यादिना पाठांतरे अस-
त्यस्य छायायाः अध्यासेन अक्ताय युक्ताय तदधिष्ठानायेत्यर्थः १४ अखिलकारणाय सर्वकारणरूपाय अतएवं स्वयं निष्कारणाय कारणत्वेऽपि
सृष्टादिवह्निकारं वारयति अद्भुतकारणायेति एवं भूतत्वे प्रमाणमाह सर्वे आगमाः पंचरात्रादयः आम्नायाश्च वेदाः तेषां महार्णवाय स्रोतसाभिव-
पर्यवसानस्थानाय अपवर्गाय मोक्षरूपाय अतः परायणाय उत्तमानामाश्रयाय १५ गुणारणिस्तया च्छन्नश्चिदूष्मपो ज्ञानाग्निः तस्मै तेषां गु-
णानां क्षोभे कार्ये विस्फूर्जितं बहिर्वृत्तिकं मानसं यस्य सोऽकामयत बहुस्यामिति श्रुतेः नैकर्म्यमात्मतत्वं तस्य भावेन भावनेया विवर्जिता आगमाविधि

सर्वेन्द्रियगुणद्रष्टुं सर्वप्रत्ययहेतवे असताच्छाययोक्ताय सदाभासाय तेनमः १४ नमो नमस्तेऽखिलकारणाय नि-
ष्कारणाय अद्भुतकारणाय सर्वागमास्नाय महार्णवाय नमोऽपवर्गाय परायणाय १५ गुणारणिच्छन्नश्चिदूष्मपाय त-
त्क्षोभविस्फूर्जितमानसाय नैकर्म्यभावेन विवर्जितागमस्वयंप्रकाशाय नमस्करोमि १६ मादृक्प्रपन्नपशुपाशवि-
मोक्षणाय सुक्ताय भूरिकरुणाय नमोऽलयाय स्वांशेन सर्वतनुभृन्मनसि प्रतीतप्रत्यग्रहशोभगवते बृहते नमस्ते १७
आत्मात्मजातगृहवित्तजनेषु सक्तैर्दुष्प्रापणाय गुणसंगविवर्जिताय सुक्तात्मभिः स्वहृदये परिभाविताय ज्ञानात्मने भ-
गवते नमस्त्विच्छराय १८ यंधर्मकामार्थविमुक्तिकामा भजंत इष्टांगतिमाप्नुवंति किंवा शिषोरात्यपि देहमव्ययं करोतु
मेदश्च दयो विमोक्षणम् १९

निषेधलक्षणायेः तेषु स्वयमेव प्रकाशो यस्य तस्मै १६ मादृक्प्रपन्नपशुपाशविमोक्षणाय तस्य पाशोऽविद्यात-
स्य विशेषेण मोक्षणं येन तत्र योग्यतामाह सुक्ताय मोचने हेतुः भूरिः करुणायस्य अतः तत्रार्थे अलयाय अनलसाय स्वांशेन अंतर्धामिरूपेण सर्व-
ेषां तनुभृतां मनसि प्रतीता प्रख्याताया प्रत्यक् दृक्तस्मै तथा च श्रुतिः य आत्मनितिष्ठन् आत्मानमंतरो यमयतीति भगवते सर्वेषां तनुभृतां नियमने
समर्थाय तेषां मनःस्थितत्वेऽपि बृहते अपरिच्छिन्नाय १७ अंतस्थत्वेऽपि देहादिधासक्तैर्दुष्प्रापणाय आसुमशक्याय ब्रह्महेतुः गुणसंगेन विवर्जि-
ताय अतएव सुक्तात्मभिः देहादिधनासक्तैर्भ्रंशिताय तैः परिभावितरूपमाह ज्ञानात्मन इत्यादि १८ इष्टांगं जित्वा मि-
वदेव किंतु यास्तेरकामिता अन्या अप्याशिषोरातिदेहमव्ययं राति एवं यः अदश्च दयः समे विमोक्षणं केव

पुमान्मजतुः नायगुणः कमनसन्नचासान्नषधशषाजयतादशषः २४ । जजावषनाहामहासुयाकमतबाहिश्चावृतय
 भयोन्या इच्छामिकालेननयस्यविप्लवस्तस्यात्मलोकावरणस्यमोक्षम् २५ सोऽहंविश्वसृजांविश्वमविश्वंविश्ववेदस
 म् विश्वात्मानमजं ब्रह्मप्रणतोऽस्मिपरंपदम् २६ योगरंधितकर्माणोहृदियोगविभाविते योगिनोयंपपश्यंतियोगेश
 तंनतोऽस्म्यहम् २७ नमोनमस्तुभ्यमसह्यवेगशक्तित्रयायारिवलधीगुणाय प्रपन्नपालायदुरंतशक्तयेकदिन्द्रियाणाम
 नवाप्यवर्त्मने २८

असुयाअंतर्बहिश्चाविवेकव्याप्तयागजजात्याकिंप्रयोजनंआत्मलोकस्यआत्मप्रकाशस्ययदावरणमज्ञानंतस्यैवतुमोक्षमिच्छामि
 यस्यमोक्षस्यकालेननाशोनास्ति यद्वा देहस्यबंधोदेहनाशेनश्येदेवकिंतन्मोक्षप्रार्थनेन आत्मलोकावरणस्यतुकालेनविप्लवोनास्ति ज्ञानैकनिव
 र्त्यत्वात् अतस्तस्यैवमोक्षमिच्छामीत्यर्थः २५ सोऽहंमुमुक्षुःविश्वंविश्वरूपम् अविश्वंविश्वव्यतिरिक्तंचविश्वंवेदोधनमुपकरणंयस्यतंविश्वस्या
 त्मानंचकेवलंप्रणतोऽस्मिनतुतंजानामि २६ योगंविनादुर्ज्ञेयत्वादित्याह योगेनभगवद्धर्मेणरंधितानिदग्धानिकर्माणियेषांतेयंपपश्यंति २७ तर्हि
 सर्वेऽपियोगमेवकिंनस्थितास्तत्राह नमइतिहास्याम् असह्यवेगोरागादिलक्षणोयस्यतथाभूतंशक्तित्रयंयस्यतस्मै बहिश्चअरिवलधियां-

सर्वेन्द्रियाणां गुणाय शब्दादिरूपेण प्रतीयमानाय अतः कदिन्द्रियाणां कुत्सितानीन्द्रियाण्येषां तेषामनव्याप्यं वर्त्मयस्य २८ यच्छ्रुत्तयायस्य मा-
ययाया अहंधीः तया हतमावृतमयं जनो न वेद दुरत्ययं माहात्म्यं यस्य तमितः आश्रितोऽस्मि २९ उपवर्णितं निर्विशेषं मूर्तिभेदं विना परं तत्त्वं ये-
न तं विविधा चासौ लिंगभिदा मूर्तिभेदः तस्यामभिमानो येषां ते अत एते यदानोपजग्मुः तत्र तदा अखिला मरमयः सर्वदेवमयमूर्तिः ३० दिविजैः दे-
वैः सदृच्छंदो मयेनेति शौघ्यापोक्तम् ३१ खेदृष्ट्या उपात्तमुद्यतं चक्रं येन ३२ गरुडोऽपि मंदगतिरिति ततः सहसाऽवतीर्य अरिणा चक्रेण विपाटितं-

नायं वेदस्वमात्मानं यच्छ्रुत्तयाऽहंधिया हतम् तंदुरत्ययमाहात्म्यं भगवंतमितोऽस्म्यहम् २९ श्रीशुक उवाच
एवं गजेन्द्रमुपवर्णितं निर्विशेषं ब्रह्मादयो विविधलिंगभिदाऽभिमानाः नैते यदोपससृपुर्निखिलात्मकत्वात् तत्राखि-
लामरमयो हरिराविरासीत् ३० तंतद्दत्तमुपलभ्य जगन्निवासः स्तोत्रं निशम्य दिविजैः सह संस्तुवद्भिः छंदो मयेन ग-
रुडेन समुत्थमानश्चक्रायुधोऽप्यगमदाश्रयतो गजेन्द्रः ३१ सौऽतः सरस्युरुबलेन गृहीत आतोदृष्ट्वा गरुत्मति हरिं खड-
पात्तचक्रम् उक्षिप्य सांख्यजकरगिरिमाह कृच्छ्रान्नारायणाखिलगरो भगवन्ममस्त ३२ तं वीक्ष्य पीडितमजः सहसा

प्यागणः परिश्रितः तं वोक्ष्य नृष्णीमं कृतार्हणादिकं हस्फपासीनमृषिश्चुकोपह ९ तस्मादमंशापमदादसाधुर
 यंदुरात्माः कृतबुद्धिरद्य विभावमंताविशतांतमोऽधयेथागजः स्तब्धमतिः स एव १० श्रीशुक उवाच ए
 वंशोत्सागतोऽगस्त्यो भगवान् नृपसानुगः इन्द्रकम्नोपिराजर्षिर्दिष्टतदुपधारयन् ११ आपन्नः कौंजरीयोनिमात्मस्मृ
 तिविनाशनीम् हर्यर्चनानुभावेन यद्गजलेऽप्यनुस्मृतिः १२ एवविमोक्ष्यगजयूथपमञ्जनाभस्तेनापि पार्षदगतिंग
 मितेन युक्तः गंधर्वसिद्धविबुधैरुपगीयमानकर्मभिः पुनस्त्वभवनंगरुडासनोऽगात् १३ एतन्महाराज तवेरितो मया
 कृष्णानुभावो गजराजमोक्षणम् स्वर्ग्ययशस्यंकलिं कल्मषापहं दुःस्वप्ननाशं कुरुवर्यशृण्वताम् १४ यथानुकीर्त
 यंत्येतच्छ्रेयस्कामा हि जातयः शतचयः प्रातरुत्थाय दुःस्वप्नाद्युपशान्तये १५ इदमाह हरिः प्रीतो गजेन्द्रं कुरु सत्तम
 शृण्वतां सर्वभूतानां सर्वभूतमयो विष्णुः १६ श्रीभगवानुवाच ये मां त्वान् च सरश्चेदंगिरिकंदरकानन
 म् वेत्तुं कीचकवेणूनां गुल्मानि सरपादपान् १७ शृंगाणीमानि धिष्ययानि ब्रह्मणो मे शिवस्य च क्षीरोदमे प्रियं
 धाम श्वेतद्वीपं च भास्वरम् १८ श्रीवत्संकोक्तं भामालांगदां कौमोदकीं सम सुदर्शनीं पांचजन्यं स्रपणं पतंगेश्वरं १९

र्ग्यमित्यादि दुःस्वप्ननाशयतीति तथा १४ अतः श्रेयस्कामा ये एतद्यथावदनुकीर्तयन्ति १५ अनेन श्रेयोभवतीति कुतो ज्ञातं साक्षाद्गवद्वचना
 देवेत्याह इदमाहेत्यादियावत्समाप्ति १६ प्रसंगादन्यस्यापि स्मरणे फलमुच्यते सर्वेषां द्वितीयां तानां स्मरन्तीत्यष्टमेनान्वयः १७ १८ १९ ६२

२० २१ अव्यक्तमायाम् अव्ययं धर्ममभिलक्षणम् सोमकश्यपयोरपि पत्नीर्दक्षायणीः २२ सितवारणमैरावतम् २३ सुसमाहिताः एका
ग्रचित्ताः ममरूपाणिमद्विभूतीः २४ २५ जलजोत्तमं शंखवरं प्रध्मायवा दयित्वा २६ इति अष्टमे टीकायां चतुर्थोऽध्यायः ४ अमृतारव्या

अ-
४

शेषं च मत्कलां सूक्ष्मां श्रियं देवीं ममाश्रयाम् ब्रह्माणं नारदमृषिं भवं प्रहादमेव च २० मत्स्यकूर्मवराहाद्यैरव-
तारैः कृतानि मे कर्माणि न तं पुण्यानि सूर्यसौमं हुताशनम् २१ प्रणवं सत्यमव्यक्तं गोविप्रान् धर्ममव्ययम् दा-
क्षायणीर्धर्मपत्नीः सोमकश्यपयोरपि २२ गंगा सरस्वती नंदा कालिदी सितवारणम् ध्रुवब्रह्मरूपीन् सप्तपुण्यश्लो-
कांश्च मानवान् २३ उत्थाया पररात्रांते प्रयताः सुसमाहिताः स्मरन्ति ममरूपाणि सुच्यंते ह्येन सौऽखिलात् २४ ये
मां स्तुवंत्यनेनांगप्रतिबुध्य निशात्यये तेषां प्राणाल्यये चाहं ददामि विमलामतिम् २५ श्रीशुक उवाच इ-
त्यादि श्यदृषीकेशः प्रध्माय जलजोत्तमम् हर्षयन् विबुधानीकमारुरो हरखगाधिपम् २६ इति श्रीभागवते
महापुराणे अष्टमस्कन्धे गजेंद्रमोक्षणं नाम चतुर्थोऽध्यायः ४ श्रीशुक उवाच राजन्नुदितमेतत्ते हरेः कर्माद्य-
नाशनम् गजेंद्रमोक्षणं पुण्यं रेवतं त्वं तं रश्मि १ पंचमोरैव तोनाममनुस्तामससोदरः बलि विंध्यादयस्तस्य-
सुता अर्जुनपूर्वकाः २ विष्णु रिद्रः सुरगणाराजन् भूतरयादयः हिरण्यरोमा वेदशिरा ऊर्ध्वबाह्वा दयो द्विजाः ३ प-
त्नी विकुंठा शक्रस्य वैकुंठैः सुरसत्तमैः तयोः स्वकलया जज्ञे वैकुण्ठो भगवान् स्वयम् ४ वैकुण्ठः कल्पितो येन लोको
लोकनेमस्कृतः रमया प्रार्थ्यमानेन देव्या तस्यैव काम्यया ५ तस्यानुभावः कथितो गुणाश्च परमोदयाः भौमान्
रेणून् सविममेयो विष्णोर्वर्णयेद्गुणान् ६ षष्ठश्चक्षुषः पुत्रश्चाक्षुषो नाम वैमनुः पुरुः पुरुषस्तद्वन् प्रसुरवा-
श्चाक्षुषात्मजाः ७ इन्द्रो मंत्रदुमस्तत्र देवा आप्यादयोगणाः सुनयस्तत्र वैराजन् हविष्मदीरकादयः ८

नमः शिवायैरनुवर्ण्यते स्वभक्तपक्षपातेन यत्र यो प्रायितं प्रभोः १ पंचमे पंचमं चाथ षष्ठं वा कथयन्मनुम् विष्णुं चानिः श्रीकैः कृतां-
देवैर्हरेस्तुतिम् २ १ तामसश्चतुर्थो मनुः तस्य सोदरः भ्राता २ ३ ४ ५ तस्य वैकुण्ठसंज्ञस्य हरेरनु- मन- यतां प्राप्ताभ्यां
स्वपार्षदाभ्यां वाराहादिरूपेण युद्धादिलक्षणः गुणाश्च ब्रह्मण्यतादयः परमोदयाश्च महर्धयः कथित

णासाधितासुधा भ्रममाणोऽसिद्धतः कूर्मरूपेणमंदरः १० राजावाच यथाभगवताब्रह्मन्मायतः ॥
 रसागरः यदर्थवायतश्चाद्रिधारांबुचरात्मना ११ यथाऽमृतं सरैः प्राप्तं किंचान्यदभवत्ततः एतद्भगवतः कर्मव
 दस्वपरमाद्भुतम् १२ त्वया सकथ्यमानेन महिम्ना सात्वतापतेः नातितृप्यति मेचित्तं सचिरं तापतापितम् १३
 सूत उवाच संपृष्टो भगवानेवं द्वैपायनस्ततो द्विजाः अभिनंद्य हरेर्वीर्यमप्याचष्टुप्रचक्रमे १४ श्रीशुक उ
 वाच यदा युद्धे सरैर्देवा बाध्यमानाः शितायुधैः गृता सवो निपतितानो तिष्ठेरन्स्मभूयुशः १५ यदा दुर्वाससः
 शापात्सैद्रालोकास्त्रयोनृप निःश्रीकाश्चाभवस्तत्र नेशरिज्यादयः क्रियाः १६ निशम्यैतत्सरगणा महेद्रवरु
 णादयः नाध्यगच्छन्स्वयं मंत्रैर्मंत्रयंतो विनिश्चयम् १७ ततो ब्रह्मसभाजग्मुर्मरौर्मूर्द्धनिसर्वशः सर्वविज्ञापयान्च
 क्रुः प्रणताः परमेश्विने १८ सविलोक्येन्द्रवाय्वादीनिःसलान्विगतप्रभान् लोकानमंगलप्रायान्सरानयथाविभक्तः
 १९ समाहितेन मनसा संस्मरन् पुरुषं परम् उवाचोत्फुल्लवदनो देवान्सभगवान्परः २० अहं भवो यूयमथोऽसुरा
 दयो मनुष्यातिर्यक् द्रुमधर्मजातयः यस्यावतारांशकला विसर्जिता ब्रजामसर्वशरणं तमव्ययम् २१ नैयस्यवध्यो न
 चरक्षणीयो नोपेक्षणीया द्रणीयपक्षः अथापि सर्गस्थिति संयमार्थं धत्ते रजः सत्त्वतमांसिकाले २२

पादिति इज्यादयः यागाद्याः

१६ १७ १८ असुरान् अयथा देववैलक्षण्येन बलपुण्यादियुक्तान् विलोक्येत्यर्थः १९ हरिं शरणं गताः संतो यथा पूर्वसर्वं प्राप्स्याम इति हर्षेणोत्फुल्लं
 विकसितं वदनं यस्य २० मनुष्यादयोजरायुजांडजोद्भिज्जस्वेदजाः यस्यावतारः पुरुषः तस्यांशो ब्रह्मा तस्य कलाः मरीच्यादयः ताभिर्विसर्जिताः पुत्र
 पौत्रादिद्वारा जनिताः २१ ननु तर्हि सर्वेष्वसौ समः स्यात्किंतु चरणाश्रयेण सत्यं यद्यप्येवं तथाऽप्यस्मत्पक्षपाती भविष्यतीत्याशयेनाह नयस्येति द्वाभ्यां

स्थितिपालनस्य क्षणः कालः अतः सरप्रियः सन्स्वायानां नः शंसुखं करिष्यति २२

२३ यत्र क्षीराब्धौ हरेर्वासस्तदेव तमसः परं स्थानं यद्वा लोका लोकात्परतो यत्तमस्ततः परं स्थानं जगाम २४ देवीभिः लोके अप्रसिद्धाभिः वै
दिकीभिर्गार्भिः स्तुतिमकरोत् २५ देववरं त्वानमामहे देववरं त्वानमामेति वा वरत्वे हेतुः सत्यम् कुतः अतिक्रियम् तत्कुतः अनन्तम् आद्यं च
अनादिम् आद्यंतवं तो हि वृद्धादिविक्रिया युक्ता भवन्ति किंच गुहाशयं सर्वांतरम् कुतः निष्कलं निरुपाधिकम् तत्कुतः अप्रतर्क्यम् तत्कुतः
मनोऽग्रयानं मनसोऽपि जविष्ठं मनः प्राप्ये स्थाने ततः प्रागेव विद्यमानत्वात् तथा च श्रुतिः अनेजदेकं मनसो जवीयो नैतद्देवा आप्नुवन् पूर्वमर्शत्
तद्वावतोऽन्यानत्येति तिष्ठदिति वचसा अनिरुक्तम् अविषयत्वात् यद्वा चाऽनस्युदितं येन वागस्युद्यतः इति श्रुतेः मनो वचसोरगोचरत्वादप्रत
र्क्ययथेष्टं वा सर्वेषां हेतुहेतुमद्भावः २६ किंच प्राणादीनां विपश्चितं ज्ञातारम् आत्मा अहंकारो देहो वा न तु तद्व्यतिरिक्तं ज्ञेयमस्तीत्याह अर्थो

अयंचतस्य क्षितिपालनक्षणाः सत्वं जुषाणस्य भवाय दोहिनाम् तस्माद्ब्रजामः शरणं जगद्गुरुं स्वानां सनोधास्यति शं
सरमियः २३ श्रीशुक उवाच इत्याभाष्य सरान्वेधाः सह देवैररिंदम अजितस्य पदसाक्षाज्जगाम तमसः पर
म् २४ तत्रादृष्टस्वरूपाय श्रुतपूर्वाय वैविभो स्तुतिमब्रूत देवीभिर्गार्भिस्त्ववहितेन्द्रियः २५ ब्रह्मोवाच अ
विक्रियं सत्यमनन्तमाद्यगुहाशयनिष्कलमप्रतर्क्यम् मनोऽग्रयानं वचसानिरुक्तं न मास्यहं देववरं वरेण्यम् २६
विपश्चितं प्राणमनो धियात्मना मयैन्द्रियाभासमनिद्रमव्रणम् छायातपो यत्र न गृध्रपक्षौ तमक्षरं खं त्रियुगं ब्रजा
महे २७ अजस्य चक्रं त्वजयेर्यमाणं मनोमयं पंचदशारमाशु त्रिणाभिविद्युच्चलमष्टनेमियदक्षमाहुस्तमृतं प्रपद्ये

विषयः इन्द्रियाणितद्वाहकाणितदुभयरूपेणाभासत इति तथा तम् तथाऽप्यनिद्रं स्वप्नदृष्टवदज्ञानरहितम् कुतः अव्रणम् अदेहम् अ
तएव अक्षरं खमिव व्यापिनं च सर्वत्र हेतुः यत्र यस्मिन् गृध्रपक्षौ जीवमक्षपातिनौ छायातपो अविद्या च तन्निवर्तका विद्या च नास्ति तं त्रियुगे
षा विभवं तं शरणं ब्रजाम २७ तदेवमविक्रियत्वादिभिः सर्वज्ञत्वादिभिश्च सत्यत्वं वरेण्यत्वं चोक्तं संसारचक्राधारत्वेनापि तदेव दर्शयन्नाह अ
जस्य जीवस्य चक्रं चक्रवदावर्तमानं देहादिअजया मायया प्रेर्यमाणम् यत्तयः अक्षो यस्य यदधिष्ठानमाहुस्तमृतं यद्ये कथं मृतं चक्रम्
मनोमयं मनः प्रधानं दशेन्द्रियाणि पंच प्राणाश्चेत्येवं पंचदश आरायस्य आशुशीघ्रगम् त्रयौ गुणा
ष्टौ प्रकृतयो नेमयद्वावरणानियस्य २८

यएकवर्णेतमसः परंतदलोकमव्यक्तमनंतपारम् आसांचकारोपसुपर्णमेनसुपासतेयोगरथेनधीराः २९ नय
 स्यकश्चातितितर्तिमायाययाजनोमुह्यतिवेदनार्थम् तंनिर्जितात्मात्मगुणंपरेशंनमाममभूतेषुसमंचरंतम् ३०
 इमेवयंयत्प्रिययैवतन्वासत्वेनसृष्टाबहिरंतराविः गतिंनसूक्ष्मामृषयश्चविग्रहेकुतोऽसुराद्याइतरप्रधानाः ३१
 पादौमहीयंस्वकृतैवयस्यचतुर्विधोयत्रहिमृतसर्गः सर्वैमहापुरुषआत्मतंत्रः प्रसीदतांब्रह्ममहाविष्मूतिः ३२
 अमस्तयद्रेतउदारवीर्यंसिद्धातिजावत्कृतवर्धमानाः लोकास्त्रयोऽथारिवल्लोकपालाः प्रसीदतांब्रह्ममहावि
 ष्मूतिः ३३ सोमंमनोयस्यसमामनंतिदिवौकसांवैबलमंधआयुः ईशोनगानांप्रजनः प्रजानांप्रसीदतानः समहा
 विष्मूतिः ३४

अर्थेनवेदेतियदुक्तंतत्पंचयन्नाह इमेवयं देवाः ऋषयश्चयस्यप्रिययातन्वासत्वेनैवसृष्टाअपिबहिरंतश्चसत्ताप्र
 काशाभ्यामाकिः प्रकटमपिसूक्ष्मांगतिंनिरुपाधिस्वरूपंनविग्रहः इतरप्रधानाः रजस्तमोमयाः कुतोविदुः तंनमामेतिपूर्वेणान्वयः ३१ इदानीं
 वैराजरूपेणस्तुवनप्रार्थयते पादौमहीतिद्वादशभिः यत्रमह्यांजरायुजादिभूतसर्गः सामहीयस्यपादौसनः प्रसीदतु आत्मतंत्रः पादादिम
 त्वेऽपिनतत्परतंत्रः कुतः ब्रह्मअप्रच्युतरूपः तत्कुतः महतीविष्मूतिरैश्वर्ययस्यसः ३२ उदारवीर्यंशक्तिर्यस्यतदंभोयस्यरेतः सनः प्रसीदतु
 उदारवीर्यतामाह यतोंऽमसोलोकादयः सिद्धयंतिजायंते ३३ यः सोमोदेवानामंधः अन्नम् अतएवबलमायुश्चनगानांष्टक्षाणाम् प्रकर्षे
 णजनयतिवर्धयतीतिप्रजनः तंयस्यमनः समामनंतिसनः प्रसीदतु ३४

अग्नियं स्यतु मुखं जातः कथं भूतः जातं वेदो धनं यस्मात् क्रियाकाण्डं न तत्पतिपाद्यं कर्म तन्निमित्तं जन्म यस्य अंतः समुद्रे उदरमध्ये स्वधातून् पाका
 हर्तिनैवान्नादीन् अनुपचन् प्रसिद्धसमुद्रेऽपि वाडवरूपेण उदकान्येवानुपचन् नग्निः ३५ एष तरणिर्यस्य चक्षुरासीत् कथं भूतः देवयानम् अ-
 र्विरादिमार्गदेवता त्रयीमयः सौषात्रस्येव विद्यातपतीति श्रुतेः ब्रह्मणो धिष्यमुपासनास्थानम् यएषोऽतरादित्यो हिरण्मयः पुरुष इति श्रुतेः
 मुक्तेर्हिरं देवयानत्वात् अमृतं च पुण्यलोकत्वात् मृत्कश्च कालात्मकत्वात् एवं भूतस्तरणिर्यस्य चक्षुः सः प्रसीदतु ३६ एवं भूतो वायुश्चराच-
 राणां सह आदिधर्मवान् प्राणः यं प्राणं वयं बुद्ध्या द्यधिष्ठातारो देवाः संम्राजं भूत्या इव अन्वास्म अनुसृत्य स्थिताः एवं भूतो वायुर्यस्य प्राणादभू-

अ-
५

अग्निर्मुखं यस्य तु जातवेदा जातः क्रियाकाण्डं निमित्तजन्मा अंतः समुद्रेऽनुपचन् स्वधातून् प्रसीदतां नः समहा वि-
 भूतिः ३५ यच्चक्षुरासीत् तरणिर्देवयानं त्रयीमयो ब्रह्मण एष धिष्यम् हारं च मुक्तेरमृतं च मृत्कः प्रसीदतां नः सम-
 हा विभूतिः ३६ प्राणादभूद्यस्य चराचराणां प्राणः सहो बलमोजश्च वायुः अन्वास्म संम्राज मिवानुगा वयं प्रसीदतां नः
 समहा विभूतिः ३७ श्रोत्रादिशोयस्य हृदश्च खानि प्रजज्ञिरे रवं पुरुषस्य नाभ्याः प्राणोऽद्रियात्मा स शरीरकेतं प्रसीदतां
 नः समहा विभूतिः ३८ बलान्महेंद्रस्त्रिदशाः प्रसादात् मन्योर्गिरिशो धिषणा हिरं चः खेभ्यश्च छंदां स्पृषयो मे द्रुतः कः
 प्रसीदतां नः समहा विभूतिः ३९ श्रीर्वक्षसः पितरश्छायया सन्धर्मः स्तनादितरः पृष्ठतोऽभूत् द्यौर्यस्य शोष्योऽप्स-
 रसो विहारात् प्रसीदतां नः समहा विभूतिः ४० विप्रो मुखं ब्रह्म च यस्य गुह्यं राजन्य आसीद्भुजयोर्बलं च ऊर्वोर्विडो जौः
 धिरवेदभूद्रौ प्रसीदतां नः समहा विभूतिः ४१ लोभो धरात्पीतिरुपर्यभूत् द्युतिर्नस्तः पशव्यः स्पर्शो न कामः भ्रुवो-
 र्यमः पक्ष्मभवस्तु कालः प्रसीदतां नः समहा विभूतिः ४२

सः ३७ खानि देहगतानि छिद्राणि प्राणः पंचवृत्तिः इंद्रियाणि च

आत्मा मनश्च असवो नागकूर्मादयः शरीरं च तेषां केतमाश्रयभूतं रवं यस्य पुरुषस्य नाभ्याः प्रजज्ञे सः ३८ यस्य बलान्महेंद्रो जज्ञे छंदां सिक्ख-
 यश्च खेभ्यः कः प्रजापतिः ३९ इतरः अधर्मः ४० विट् वैश्यः ओजः नैपुण्यं तस्य वृत्तिः अंधिः अंधिजौ इत्यर्थः अ- र्यो अवेदो वेदव्य-
 तिरिक्ता सुश्रूषा तद्वृत्तिमान् भूद्रश्च पाठांतरं स गमम् ४१ उपरि उत्तरोष्ठात् नस्तः नासिकातः द्युतिः नांतिः ए- तः कामः
 स्पर्शो नाभूत् ४२ २ २ २ २ २ २ २

द्रव्यं भूतानिवयः कालम् विशेषं लौकिकप्रपञ्चम् यद्यस्मादुर्विभाव्यम् कुतः प्रबुधापबाधं विद्वद्विरपोह्यमानम् पाठांतरे प्रबुधानां मायेत्य
वबोधोयस्मिन्नित्यर्थः ४३ तदेवं सप्रपञ्चमुपवर्ण्य निष्प्रपञ्चमनुवर्णयन् प्रणमति नमोऽस्त्विति वृत्तिभिर्दर्शनादिभिः नभस्तान् वायुः तस्यै
व वृत्तिः लालायस्य तस्मै ४४ सस्मितं मुखं बुजं दिदृक्षूणां नोऽस्मच्चक्षुरादिकरणगोचरं यथाभवत्येवं चात्मानं दर्शय ४५ भक्तेच्छाः नुवर्तितं
चतव बहुशो दृष्टमेवेत्याह तैस्तैरिति यन्नो दुर्विषहं शक्यं कर्म तद्भगवान् स्वयमेव करोति हि ४६ न च बहिर्मुखानामिव त्वद्भक्तानामस्माकं त्व-
य्यर्पितानि पूर्वपुण्यानि विपरीतफलानि भवितुमर्हन्तीत्याह क्लेशो भूरियेषु अल्पं सारं फलं येषु यद्वा विफलान्येव सकामानां कर्माणि तच्चापितं

द्रव्यं वयः कर्मगुणान् विशेषं यद्योगमायाविहितान्वदंति यदुर्विभाव्यं प्रबुधापबाधं प्रसीदतां नः समहाविभूतिः
४३ नमोऽस्तु तस्मात्पशांतशक्तये स्वाराज्यलाभप्रतिपूरिते आत्मने गुणेषु मायारचितेषु वृत्तिभिर्न सज्जमाना
य नमस्वदूतये ४४ सत्त्वं नो दर्शयात्मानमस्मत्करणगोचरम् प्रपन्नानां दिदृक्षूणां सस्मितं ते मुखं बुजम् ४५
तैस्तैः स्वेच्छो धृतैरूपैः काले काले स्वयं विभो कर्म दुर्विषहं यन्नो भगवांस्तत्करोति हि ४६ क्लेशो भूरियेषु अल्पं साराणि
कर्माणि विफलानि च देहिनां विषया तानां न तथैवापितं त्वयि ४७ नावमः कर्मकल्पोऽपि विफलायैश्वर्यार्पितः क-
ल्पते पुरुषस्यैष स ह्यात्मा दयितो हितः ४८ यथा हि स्कंधशारवानां तरोर्मूलावसेचनम् एवमाराधनं विष्णोः सर्व-
ेषां आत्मनश्च हि ४९ नमस्तुभ्यमनंताय दुर्वितर्क्यात्मकर्मणे निर्गुणाय गुणेशाय सत्त्वस्थाय च सांप्रतम् ५०
इति श्रीभागवतं महापुराणे अष्टमस्कन्धे अमृतमथनं नाम पञ्चमोऽध्यायः ५ श्रीशुक उवाच एवमुक्त्वा तः सु-
रगणैर्भगवान् हरिरीश्वरः तेषां आविरभूद्भजन्सहस्रार्कोदयद्युतिः १

तु न तथेति ४७ तत्रावैकल्यमुपपादयति अवमः

अल्पोऽपि कर्मकल्पः कर्माभासोऽपि ईश्वरार्पितश्चेद्विफलाया सायनकल्पते हि यस्मात्स एष ईश्वरः पुरुषस्यात्मा अतएव दयितो हितश्च न ह्यात्मनि
दयिते हिते चार्पितं निष्फलं स्यात् ४८ अनंतफलत्वमाह यथा हि मूलावसेचनं स्कंधानां शारवानां च भवति ४९ एवं सत्यपि त्वदपितं कर्मणां त्वद्भ-
क्तानामस्माकं यन्निमित्तमिदं दुःखमिति त्वमेव वेत्सीत्याशयेनाह नम इति दुर्वितर्क्याण्यात्मकर्मणि स्वभावचेष्टितानि यस्य तस्मै ५० इत्यष्टमे टी-
कायां पञ्चमः ५ षष्ठे पुनस्तुतिर्विष्णावाविर्भूते सुरैः कृता तन्मंत्रेणास्तरैः साकममृतार्थे महोद्यमः १ सहस्रार्काणां मुदयेद्युतिरिव द्युतिर्यस्य १

महसातेजसाप्रतिहतानाक्षणानिचक्षुषियेषाम् २ तामाविर्भूतांतनुं विरंचोदृष्ट्वा तुष्टावेति पंचमेनान्वयः कंजगर्भवदरुणे ईक्षणेयस्याः ३
तत्तद्देमावदवदातेनपीतेनलसताकौशेयवाससायुक्तांप्रसन्नानिचक्षुषि सर्वाण्यंगानियस्याः शोभनंमुखंयस्याः सुंदरेषुवौयस्याः ४ महान्तोम
णयोयस्मिन्तेनकिरीटेनकर्णाभरणेकुंडलेताभ्यांनिर्भातौयौकपोलौताभ्यांश्रीमुखंबुजेयस्याः ५ कौस्तुभाभरणंकंदेयस्याः लक्ष्मींविष्णु
सिंविष्मतीम् ६ देवप्रवरोब्रह्मा सर्वांगैरवनिंगतैः साष्टांगप्रणतैः अनाविराविरासेयंनाभूताः भूदितिब्रुवन्ब्रह्माभिप्रेतिनित्यत्वविफल्येभ
गवत्तनोः ७ श्रीमूर्तेरयमाविर्भावएव नत्वस्मदादिवत्तजन्मादितवास्तोत्याह नजातजन्मादयोयस्यकुतः अगुणाय अतः निर्वाणसखस्यार्णवा

तेनैवमहसासर्वेदेवाः प्रतिहतेक्षणाः नापश्यन्स्वंदिशः क्षोणीमात्मानंचकुतोविभुम् २ विरंचोभगवान्दृष्ट्वास
हशवेणतांतनुम् स्वच्छांमरकतश्यामांकंजगर्भारुणेक्षणाम् ३ तत्तद्देमावदवदातेनलसत्कौशेयवाससा प्रसन्नचा
रुसर्वांगींस्तुमुखींसुंदरेशुवम् ४ महामणिकिरीटेनकेयूराभ्यांचभूषिताम् कर्णाभरणनिर्भातकपोलश्रीमुखं
बुजाम् ५ कांचीकलापवलयहारनूपुरशोभिताम् कौस्तुभाभरणालक्ष्मींविष्मतींचनमालिनीम् ६ सुदर्शना
दिभिःस्वास्त्रैर्भूर्तिमद्विरूपासिताम् तुष्टावदेवप्रवरः सशर्वः पुरुषं परम् सर्वाभिरंगणैः साकंसर्वांगैरवनिंगतैः ७
ब्रह्मोवाच अजातजन्मस्थितिसंयमायागुणायनिर्वाणसखार्णवाय अणोरणिम्नेऽपरिगण्यधाम्नेमहानुभा
वायनमोनमस्ते ८ रूपंतवैतत्पुरुषंभज्यंश्रेयोर्थिभिर्वैदिकतांत्रिकेण योगेनधातः सहनस्त्रिलोकान्पश्याम्य
मुष्मिन्नुहविश्वमूर्तेर् ९ त्वय्यग्रआसीत्त्वयिमध्यआसीत्त्वय्यंतआसीदिदमात्मतत्र त्वमादिरंतोजगतोऽस्यमध्यं
घटस्यमूर्त्स्त्वपरः परस्मात् १०

य अपारमोक्षसखरूपायेत्यर्थः तथाऽपि अणोरप्यणिम्ने अतिसूक्ष्मायदुर्ज्ञेयत्वात् वस्तुतस्तु-
अपरिगण्यमित्यन्तातांतधाममूर्तिर्यस्यतस्मै नचैतदसंभावितम् यतः महानचित्योऽनुभावायस्यतस्मै ८ तन्मूर्तेः सनातनत्वमपरिमेयत्वं
चोपपादयति रूपमिति हेपुरुषंभ हेधातः एतत्तत्वरूपं वैदिकेनतांत्रिकेणचयोगेनोपायेनश्रेयोर्थिभिः सदाइज्यं पूज्यमतोनेदमिदानीमपूर्वं
जातमितिभावः ननुयूयं देवाः पूज्यत्वेनप्रसिद्धाः सत्यम् सर्वेऽपिअत्रैवांतर्भूताइत्याह उअहोहस्फुटम् अमुष्मिंस्त्वयिनोऽस्मांस्त्रीन्ल्लोकांश्च
सहपश्यामि तत्रहेतुः विश्वमूर्तेर्यस्य अतस्तवैतद्रूपं परिच्छिन्नमपिनभवतीत्यर्थः ९ विश्वमूर्तिस्त्वमेवाह त्वयीति घटस्यमूर्त्तिकायथाआ
दिरंतश्चमध्यंच तथात्वमस्यजगतः तत्रहेतुः परस्मात्प्रधानादपिपरः १०

मृत्तिकादृष्टान्तेनपरिणामं प्राप्तं वारयति त्वमिति स्वयास्वाधीनया अतएव गुणानां व्यववाये परिणामेऽप्यगुणमेवत्वां युक्ताः पश्यन्ति मनीषिणो विवे
किनः विपश्चितः शास्त्रज्ञाः ११ एतदेव सदृष्टान्तमाह यथाऽग्निं काष्ठे मथनेन अमृतमाज्यं गोषु दोहनादिना फवि अन्नं ग्रीह्यादिकर्षणादिना अं
बुचस्वननेन उद्यमने पुरुषकारे वाणिज्यादिना वृत्तिं जीविकाम् यद्वा अंबुनः उद्यमने घटीयं चादिनोद्धरणे योगैरुपायैर्मनुष्या अधियन्ति प्राप्नुवं
ति तथा कवयस्त्वांबुध्यागुणेष्वधियन्ति वदन्ति च १२ हेनाथसरोजनाम अतिचिरादीप्सितमर्थयोगैकप्राप्यत्वां सम्यगुज्जिहानमाविर्भवतं प्र
त्यक्षतो दृष्ट्वाऽद्यवयं निर्वृत्तिं गताः द्वावर्तादावाग्निपीडिताः १३ यदि धेयं तत्कथयेति चेत्तत्राह हे अंतरात्मन् अशेषसाक्षिणस्ते बहिः किं
वाऽन्यैर्विज्ञाप्यमस्ति १४ यूयमेव किंचित्कुरुतेति चेत्तत्राह अहमिति अग्नेः केतवो विस्फुल्लिङ्गा इव ते त्वत्तो वयं पृथग्विभाताः संतः आत्म

त्वं मायया त्माश्रयया स्वयेदं निर्माय विश्वं तदनुप्रविष्टः पश्यन्ति युक्ता मनसामनीषिणो गुणव्यवायेऽप्यगुणं विपश्चि
तः ११ यथाऽग्निमेधस्य मृतं च गोषु मुख्यन्नमंबूद्यमने च वृत्तिम् योगैर्मनुष्या अधियन्ति हित्वां गुणेषु बुध्या कव
यो वदन्ति १२ तंत्वां वयं नाथ समुज्जिहानं सरोजनामातिचिरं प्सिताथम् दृष्ट्वा गतानिर्वृत्तिमद्य सर्वे गजा द्वावर्ता इ
व गंगां गमंभः १३ सत्त्वं विधत्स्वारिवल्लोकपालावयं यदर्थस्तव पादमूलम् समागतास्ते बहिरंतरात्मन् किंचान्यविज्ञा
प्यमशेषसाक्षिणः १४ अहं गिरित्रश्च स्ररादयो ये दक्षादयोऽग्नेरिव केतवस्ते किंचाविदामेषां पृथग्विभाता विधत्स्व
शंनो हि जदेवमंत्रम् १५ श्रीशुक उवाच एवं विरञ्च्यादिभिराडितस्तद्दिज्ञायतेषां हृदयं यथैव जगाद जीमूत
गभीरया गिरा बद्धांजलीन् संवृतं सर्वकारकान् १६ एक एवेश्वरस्तस्मिन् सुरकार्ये सुरेश्वरः विहर्तुं कामस्तानाह समु
द्रोन्मथनादिभिः १७ श्रीभगवानुवाच हतब्रह्मन्न होशं भो हे देवाममभाषितम् शृणुतावहिताः सर्वे श्रेयो
वः स्याद्यथास्रराः १८ यातदानवदैतैर्यैस्तावत्संधिर्विधीयताम् कालेनानुगृहीतैस्तैर्यविहो भव आत्मनः १९

नः शंश्रेयः किंचाविद्यः अतस्त्वमेव हि जानां देवानां च मंत्रं विधत्स्व इदं कुरुते सुपायमुपदिशेत्यर्थः १५ हृदयं मंत्रः उपदेष्टव्य इत्यभिप्रेतं य
थैव तथैव विज्ञाय जगाद संवृतानि नियमितानि सर्वाणि कारकाणि इंद्रियाण्यैः तान् १६ इश्वरस्यापि तथैवाभिप्रेतमित्याह एक एवेश्वरः
समर्थोऽपि १७ हे स्रराः हे देवा अन्ये च गंधर्वादयः वः आत्मनो यावद्भवो वृद्धिर्भवति १८ १९ २० २१ २२ २३

अर्थस्यप्रयोजनस्यपदवींसिद्धिं प्राप्तेः पश्चादहिमूषकवत्त्वव्यघातकभावेनवर्तितव्यमिति शेषः यद्वा पेटिकायां निरुद्धोऽहिर्यथा निर्गमद्वा
रविधानार्थं प्रथमं मूषकेण संधिं विधत्ते पश्चात्तमेव कदाचित् मक्षयति तथा अर्थमार्गप्रवृत्तैः प्रथमं संधेया इत्यर्थः २० ततस्तैः सह यत्कार्यं त
दाह अमृतोत्पादन इति यस्य अमृतस्य पीतस्य सतः अमरो भवेत् मृत्कयस्तोऽपि २१ नेत्रं रज्जुम् २२ अतंद्रिताः संयत्ताः निर्मथध्वमिति न
नुतर्हितैः प्यमृतपानेनामराः स्युस्तत्राह क्लेशभाज इति २३ बलिभिः सहकारिभिः साध्या अर्थास्तदनुसरणं विना न सिध्यंतीति कृत्वा सामा

अरयोऽपि हि संधेयाः सति कार्यार्थगौरवे अहिमूषकवद्देवा अर्थस्य पदवीं गतैः २० अमृतोत्पादने यत्नः क्रियताम
विलंबितम् यस्य पीतस्य वैजंतुर्मृत्कयस्तोऽमरो भवेत् २१ क्षिप्त्वा क्षीरोदधौ सर्वावीरुत्तृणालतौषधीः मंथानं मंद
रं कृत्वा नेत्रं कृत्वा तु वासुकिम् २२ सहायेन मया देवानि निर्मथध्वमतंद्रिताः क्लेशभाजो भविष्यंति दैत्या यूयं फलग्रहाः
२३ यूयं तदनुमोदध्वं यदिच्छंत्यसुराः सुराः न संरंभेण सिध्यंति सर्वेऽर्थाः सांत्वया यथा २४ न भोतव्यं कालकूटात्
विषाज्जलधिसंभवात् लोभः कार्ये निवोजातुरोषः कामस्तवस्तुषु २५ श्रीशुक उवाच इति देवान् समादि
श्य भगवान् पुरुषोत्तमः तेषां मंतर्दधे राजन् स्वच्छंदगतिरीश्वरः २६ अथ तस्मै भगवते नमस्कृत्य पितामहः भवश्च ज
गत्तुः स्वस्वंधामोपेयुर्बलिं सुराः २७ दृष्ट्वाऽरी नप्यसंयत्तान् जातक्षोभान् स्वनायकान् न्यषेधद्दैत्यराट् श्लोक्यः
संधिविग्रहकालवित् २८ तैर्वैरोचनिमासीनं गुप्तं चासुरयूथपैः श्रिया परमया जुष्टं जिताशेषमुपागमन् २९ महें
द्रः श्लक्ष्णया वाचा सांत्वयित्वा महामतिः अभ्यभाषत तत्सर्वं शिक्षितं पुरुषोत्तमात् ३० तदरोचत दैत्यस्य तत्रान्ये
यैः सुराधिपाः शंबरोऽरिष्टनेमिश्च ये च त्रिपुरवासिनः ३१ ततो देवा सुराः कृत्वा संविदं कृतसौहृदाः उद्यमं परमं चक्रु
रमृतार्थे परंतप ३२ ततस्तैर्मंदरगिरिमोजसोत्पाद्य दुर्मदाः नदंत उदधिं निन्युः शक्ताः परिघबाहवः ३३

दिकमुपदिशति

यूयमिति द्वाभ्याम् हे सुराः संरंभेण संभ्रमेण सांत्वया साममार्गेण यथा सिध्यंति २४ वस्तुषु मथनादुत्पन्नेषु २५ २६ सुरास्तु बलिमुपेयुः
उपजग्मुः २७ असंयत्तानपि दृष्ट्वा श्लोक्यः कीर्त्यहः २८ वैरोचनिं बलिम् जितमशेषं त्रैलोक्यं येन तम् २९ तत्सर्वममृतोन्मथनादि ३० तत्र
ये अन्ये चासुराधिपाः पौलोमकालेयादयः शंबरादयश्च तेभ्यश्च आरोचत ३१ संविदम् संयमम् ३२ परिघा इव बाहवो येषाम् ३३ ७९ ७९

३४ ३५ ३६ ३७ ३८ विसर्जितः प्रस्थापितः स्रपणेतत्रस्थिते वासुके रागमनायोगादिति भावः ३९ इति अष्टमस्कंधे टीकायां षष्ठोऽध्या-
यः ६ सप्तमे मथनोद्भूतविषमात्माऽखिलैर्जनैः स्तुतः सन्कृपयारुद्रः पणौ विषमितीर्यते १ फलभागेन तवाप्यमृते भागो भविष्यतीति
आमं च्यसंमं च्य वासुकिनेत्रगिरौ परिवीय संवेष्ट्य अधिमथितुमारेभिरे वासुके सुखंतीव्रंदैत्यान्ग्राहयितुमेव पूर्वहरिः पुरस्तात् सुखे-

दूरमारोहहृत्प्रांताः शक्रवैरोचनादयः अपारयंतस्तं वोढुं विवशा विजहुः पथि ३४ निपतन्सगिरिस्तत्र बहून्सर-
दानवान् चूर्णयामास महताभारेण कनकाचलः ३५ तांस्तथा भग्नमनसो भग्नबाहू रुकंधरान् विज्ञाय भगवांस्त-
त्र बभूव गरुडध्वजः ३६ गिरिपातविनिधिष्ठान् विलोक्या मरदानवान् ईक्षया जीवयामास निर्जरान् निर्व्रणान् नृप-
था ३७ गिरिचारोप्यगरुडे हस्तेनैकेन लीलया आरुह्य प्रययावब्धिं सरासुरगणैर्वृतः ३८ अवरोप्य गिरिं स्कं-
धात् स्रपणः पततां वरः ययौ जलांत उल्सृज्य हरिणा स विसर्जितः ३९ इति श्रीभागवते महापुराणे अष्टम-
स्कंधे अमृतमथने मंदराचलानयननाम षष्ठोऽध्यायः ६ श्रीशक्र उवाच तेनागराज मामं च्य फलभा-
गेन वासुकिम् परिवीय गिरौ तस्मिन्नेत्रमब्धिं मुदाऽन्विताः १ आरेभिरेकसंयत्ता अमृतार्थं कुरुद्वह हरिः पुर-
स्ताज्जगृहे पूर्वदेवास्ततो भवन् २ तन्नैच्छन् दैत्यपतयो महापुरुषचेष्टितम् न गृण्हीमो वयं पुच्छमहरगममंगल-
म् ३ स्वाध्यायश्रुतसंपन्नाः प्रख्याता जन्मकर्मभिः इति तूष्णीं स्थितान् दैत्यान् विलोक्य पुरुषोत्तमः ४ स्मयमानो वि-
सृज्याग्रं पुच्छं जग्राह सामरः कृतस्थानविभागास्ते एवं कथ्यपनंदनाः ५ ममथुः परमायत्ता अमृतार्थं पयोनिधिम्
मथ्यमानैः ण्वेसोदिरनाधारो ह्यपोऽविशत् ६ ध्रियमाणोऽपि बलिभिर्गौरवात्पांडुनंदन ते स्तुतिर्विण्णमनसः प-
रिम्लानमुखश्रियः आसन् स्वपौरुषेण ष्टे दैवेनातिबलीयसा ७ विलोक्य विघ्नेशविधिं तदैश्वरो दुरंतवीर्योऽवितथा
भिसंधिः कृत्वा वपुः काच्छपमद्भुतमहत्प्रविश्य तोयं गिरिमुज्जहार ८ तमुत्थितं वीक्ष्य कुलाचलं पुनः समुत्थितानि
मथितुं सरासराः दधारपृष्ठेन सलक्षयोजनप्रस्तारिणा ह्यपि इवापरो महान् ९

जगृहेततोऽभवन्मुखं जगृहुः १ २ ३ ४ कृतोधारणेस्था-
नविभागोयैः ५ ६ दैवेन हेतुना स्वपौरुषेण ष्टे सति ७ विघ्नेशस्य विधिं तेन रचितं विघ्नं अवितथः सत्योऽभिसंधिः संकल्पो यस्य ८ लक्षयोजनः प्र-
स्तारः विस्तारो स्यास्तीति तथा तेन पृष्ठेन ९

तस्यगिरेः आवर्तनं भ्रमणमंगकंडयनं मेने १० आसुरेण अस्मराकारेण देवेन देवाकारेण रूपेणा विशत् ११ १२ आत्मनि देवदेत्यग-
 ध्ये गोत्रे दाढ्यरूपेण नेत्रे अभेद्या बोधिरूपेण परेण हरिणा क्षोभितं नक्राणां चक्रं समूहो यस्मिन् १३ दशश्च सुरवानि च स्वासाश्च अहोंद्रस्य
 साहस्रमपरिमिताः कठोरा ये दृगादयः तेभ्यो निर्गताभ्यामग्निधूमाभ्यामाहतं वर्चो येषां ते सरलाद्रुमविशेषाः १४ देवांस्तु भगवद्दशाघनाः
 समभ्यवर्षन् समुद्रोर्मिभिः उपगूढावायवश्च शीतलावतुः वांतिस्म कथं भूतान् तस्याहोंद्रस्यश्वासशिखाग्निभिर्हताप्रभायेषाम् धूमाण्यं व

सरासुरेन्द्रैर्भुजवीर्यवेपितं परिभ्रमंतं गिरिमंगपृष्ठतः बिभ्रत्तदावर्तनमादिकच्छपो मेनेः गकंडयनमप्रमेयः १०
 तथाऽसुरानां विशदासुरेण रूपेण तेषां बलवीर्यमीरयन् उद्दीपयन् देवगणांश्च विष्णुर्देवेन नार्गेद्रमबोधरूपतः
 ११ उपर्यगोंद्रं गिरिराडिवान्य आक्रम्य हस्तेन सहस्रबाहुः तस्थौ दिवि ब्रह्मभवेन्द्रमुख्यैरभिष्टुवद्भिः सुमनोऽभिष्टुष्टः
 १२ उपर्यध्यात्मनि गोत्रनेत्रयोः परेण तेषां विशतासमेधिताः ममंथुरब्धितरसाम् दोलकटामहाद्रिणा क्षोभितनक्र-
 चक्रम् १३ अहोंद्रसाहस्रकठोरदृडश्चरुखरवासाग्निधूमाहतवर्चसोऽसुराः पौलोमकालेयबलील्वलादयो दवाग्नि
 दग्धाः सरला इवाभवन् १४ देवांश्च तच्छ्वासशिखाहतप्रभान् धूमांबरस्वगवरकुचुकाननान् समभ्यवर्षन् भगवद्द-
 शाघनावतुः समुद्रोर्म्युपगूढवायवः १५ मथ्यमाने तथा सिंधो देवास्सर्वरूपैः यदा सुधानजा येत निर्ममंथा जि-
 तः स्वयम् १६ मेघश्यामः कनकपरिधिः कर्णविद्योतविद्युन्मूर्ध्नि भ्राजद्विलुलितकचः स्वर्गधरो रक्तनेत्रः जैत्रैर्दोर्भि-
 र्जगदभयदैर्ददशूकं गृहीत्वामथ न्मथ्या प्रतिगिरिरिवाशोभता यो धृतादिः १७ निर्मथ्यमाना दुर्धरभूद्विषमहो-
 ल्यणं हालहलाद्भ्रमप्रति संभ्रातमीनान्मकरादिकच्छपात्तिमिद्विपयाहतिमिं गिलाकुलात् १८

रादीनियेषाम् १५ १६ धृतोऽद्वियेन सधृतादिः भगवान् परमपुरुषोऽनंतरमशोभतेत्यन्वयः कथं भूतः कनकपरिधिः पीतवासाः
 कर्णयोर्विद्योतमाना विद्युत्कुंडललक्षणायस्य तथा मूर्ध्नि भ्राजंतो विलुलिताः कचायस्य स तथा जैत्रैर्जिष्णुभिर्ददशूकं स परम् प्रतिगि-
 रिः प्रतिद्वंद्वीपर्वतः १७ हालहलमित्याद्धानामयस्य संभ्रातारमाना उद्भूता मकरादयश्च यस्मिन् तस्मात् तिम्यादिभिराकुलाच्चेति तद्विषम-
 प्रति अप्रतिमं प्रतिक्रियाशून्यमिति वा १८

कुतः उग्रवेगो यस्य तदेवाह दिशिदिशि ति यद्वा उग्रवेगारोमांचस्वेदादयो यस्मात् अतएवासह्यं विलोक्य भीताः अन्येन केनाप्यरक्ष्यमाणाः
सदाशिवं शरणं दुद्रुवुः जग्मुः १९ विलोक्या उद्रवाय देव्या सह अद्रौ कैलासे आसीनं तथापि मुनीनामभिमतं तेषामेवापवर्गाय तपो जुषाणम्
२० २१ निर्गुणं सरुणं चैव शिवं हरिपराक्रमैः स्तवं तस्तु प्रजेशानानामन्यन्तांतरंतयोः २२ नन्वेवं भूतो विष्णुरिति प्रसिद्धं तत्राहुः गुणमस्येति अ
स्य जगतो यदा सर्गादीन् धत्से तदा हे भूमन् स्वदृक् स्वतः सिद्धज्ञानः खं ब्रह्मादिसंज्ञां धत्से २३ तत्र हेतुः खं ब्रह्मेति सदसतो भावान् देवतिर्यगा

तदुग्रवेगां दिशिदिशः पर्यधो विसर्पदुत्सर्पदसह्यवीर्यम् भीताः प्रजा दुद्रुवुरंगसेश्वरा अरक्ष्यमाणाः शरणं सदाशि
वम् १९ विलोक्य तं देववरं विलोक्या भवाय देव्याः भिमंतं मुनीनाम् आसीनमद्रावपवर्गहेतोस्तपो जुषाणं स्तुति
भिः प्रणोमुः २० प्रजापतय ऊचुः देवदेव महादेव भूतात्मन भूतभावन आहिनः शरणापन्नां स्त्रैलोक्यदह
नाद्विषात् २१ खमेकः सर्वजगत ईश्वरो बंधमोक्षयोः तं त्वामर्चति कुशलाः प्रपन्नाति हरं गुरुम् २२ गुणमस्यास्वश
क्त्याः स्वसर्गस्थित्यप्ययान्विभो धत्से यदा स्वदृक् भूमन् ब्रह्म विष्णु शिवाभिधाम् २३ खं ब्रह्म परमं गुह्यं सदसद्भाव
भावनः नानाशक्तिभिराभातस्त्वमात्मा जगदीश्वरः २४ खं शब्दयोनिर्जगदादिरात्मा प्राणो द्रियद्रव्यगुणः स्वभावः
कालः क्रतुः सत्यमृतं च धर्मस्त्वय्यक्षरं यच्चिदृदामनंति २५ अग्निर्मुखं तेऽखिलदेवतात्मा क्षितिर्विदुर्लोकभवांश्चि
पंकजम् कालं गतं तेऽखिलदेवतात्मनो दिशश्च कर्णोरिसनेजलेशम् २६ नाभिर्नभस्तेऽश्वसनं नभस्वान् सूर्यश्च
क्षूं विजलं स्मरेतः परावरात्मा श्रयणं तवात्मा सोमो मनोद्यौर्भगवन् शिरस्ते २७

दिरूपान् भावयतीति तथा सृज्यं तुल्यद्वयतिष्ठितं ना

स्तीत्याहुः आत्मैव खं नानाशक्तिभिर्जगद्रूपेणाभातः तस्मादीश्वरः २४ स्वतः सिद्धज्ञानत्वमुपपादयंतः जगदात्मना आभातप्रकारमाहुः खं शब्द
स्य वेदस्य योनिः अतः स्वतः सिद्धज्ञानः खं जगदादिर्महत्तत्त्वम् आत्मा च अहंकारः कथं भूतः प्राणो द्रियद्रव्याणां कारणभूता गुणायस्य राज
सादित्रिविध इत्यर्थः स्वभावादयश्च खमेव क्रतुः संकल्पः सत्यमृतं चेति यो धर्मः स खं महादादिस्वरूपत्वे हेतुः त्रिदत्त्रिगुणात्मकं यदक्षरं प्रधा
नं त्वयि त्वदाश्रयं तदामनंति यद्वा एवं भूते त्वयि त्रिदत्तक्षरं प्रणवं प्रकाशकमाहुरित्यर्थः २५ अखिलदेवतात्मा अग्निः सर्वादेवता इति श्रुतेः सो
ऽग्निस्ते मुखं हे लोकभव द्वितीयांतेषु विदुरित्यस्य संबंधः २६ परे अवरे च ये आत्मानो जीवास्तेषामाश्रयस्तवात्माऽहंकारः २७ ७ ७

अथीमयात्मन्रवेदत्रयमूर्ते २८ पंचोपनिषदः तत्पुरुषाघोरसद्योजातवामदेवेशानरूपामंत्रायैसुखैरष्टोत्तरत्रिंशन्मंत्राणां वर्गः तेषामेवमंत्राणां पदच्छेदेनाष्टोत्तरत्रिंशललात्मकामंत्रादित्यर्थः अवस्थितिः उपरतावस्था २९ अधर्मस्योर्मिषुदंभलोभादिषुयैरूर्मिभिर्विसर्गः संहारः यद्वा यैः सत्त्वादिभिर्विविधः सर्गः तानिनेत्रत्रयम् हे देव छंदोमयः सतवेक्षाईक्षणम् साक्षान्मनुरिति पाठे मनुरिति वेदः तदेवाह छंदोमय इति ३० हे गिरित्रते परं ज्योतिरखिलानां लोकपालादीनां गम्यं न भवति कुतः यत्र रज आदि नास्ति किंतू ज्योतिः यन्निरस्तभेदं ब्रह्म ३१ कामश्च अध्वरश्च दक्षयज्ञः त्रिपुरादयश्च ये अनेकभूतद्रुहस्तान् क्षपयतः संहरतस्ते तत्कर्मस्तुतयेन भवति अत्यल्पमेतदित्यर्थः गरभक्षणस्याप्यवश्यं भावित्वेन सिद्धवन्निर्देशः स्तुतये अलं न भवतीत्यत्र हेतुः यस्तु भवान्स्वनेत्रवद्विस्फुलिंगस्य शिखया इदं जगद्भूतं भस्मसात् जातं न वेद-

कुक्षिः समुद्रा गिरयोऽस्ति संघारो माणिसर्वो षड्विधो रुधस्ते छंदांसि साक्षात्तवसतधातवस्त्रयीमयात्मन्रहृदयं सर्वधर्मः २८ सुखानि पंचोपनिषदस्तवेशायैस्त्रिंशदष्टोत्तरमंत्रवर्गः यत्तच्छिवारव्यं परमार्थतत्त्वं देवः स्वयं ज्योतिरवस्थितिस्ते २९ छाया त्वधर्मोर्मिषुयैर्विसर्गो नेत्रत्रयं सत्वरजस्तमांसि साक्षान्मनुः शास्त्रकृतस्तवेक्षा छंदोमयो देव ऋषिः पुराणः ३० न ते गिरित्राखिललोकपाल विरिंचवैकुण्ठसुरेन्द्रगम्यम् ज्योतिः परं यत्र रजस्तमश्च सत्त्वं न यद्ब्रह्म निरस्तभेदम् ३१ कामाध्वर त्रिपुरकालगाराद्यनेकभूतद्रुहः क्षपयतः स्तुतये न तत्ते यस्त्वं तत्काल इदं मात्मकतस्वनेत्रवद्विस्फुलिंगशिखया भूतं न वेद ३२ यत्त्वात्मरामगुरुभिर्हृदि चिंतितं धिद्वंद्वं चरतमुभयातपसाभितप्तम् कथं तत्तुग्रपुरुषं निरतं श्मशाने ते नूनं मूर्तिमविदंस्तव हातलज्जाः ३३ तत्तस्य ते सदसतोः परतः परस्य नांजः स्वरूपगमने प्रभवन्ति भूम्नः ब्रह्मादयः किमु तसंस्तवने वयं तु तत्सर्गसर्गविषया अपिशक्तिमात्रम् ३४

नालोचयत्यपि ३२ तदेवं-

नित्यं परानुग्रहव्यग्रं त्वां ये निंदन्ति तेऽतिमूर्खा इत्याहुः ये तु उभयासहचरं तं तस्यां नितरां रतं कामिनं कथं ते प्रलपन्ति तथा श्मशाने निरतमुग्रं चूरं परुषं च हिंस्रं कथं ते कथं भूतम् आत्मारामाश्च ते गुरवो विश्वहितोपदेशारस्तैर्हृदि चिंतितं मां धिद्वंद्वं यस्य तथा भूतमपि तपसाऽभितप्तमपि ते नूनं तवोतिमविदन्नितिकाकुः खड्गीलानैव विदुरित्यर्थः अतो हातलज्जाः त्यक्तत्रपाः कथमात्मारामैः सेवितचरणयुगलस्य ते कामित्वं संभवति कथं वा तपसा अभितप्तस्य शांतस्योग्रत्वं परुषत्वं वा संभवतीत्यविचार्यैव प्रलपन्तीत्यर्थः ३३ आस्तां तावन्निंदकानां वार्तामिहांतोऽपि तव तत्त्वं न जानन्तीत्या-

हुः तत्तस्मात्तवस्वरूपस्य गमने ज्ञाने ब्रह्मादयोऽपि न समर्थाः संस्तवने तु कुतः शक्ताः स्युः तत्र वयं कथं प्रभवामः यतस्तेषां सर्गे अत्यन्तार्वाचीनाः
तथाऽपि यदेतत्तव स्तवनमेतदात्मशक्तिपरिमितमात्रमित्यर्थः ३४ तदेवाहुः एतत्परमिति न परं रूपं तथाऽपि लब्धं दर्शनादेव कृतार्थावयमित्याहुः मृ-
डनाय हीति ३५ ३६ मत्प्रभावमविचार्य विषयाने प्रवृत्तं मां कथं विदियं प्रियावारयेदिति शंकया तामनुज्ञापयन्नाह अहो बतेतिसाधेऽश्वतुभिः ये
शसंदुखम् ३७ प्राणपरीप्सूनां प्राणरक्षणेप्सूनां मे मया प्रभोः समर्थस्य अर्थः कार्यम् ३८ किंच बद्धवैरेषु भूतेषु परस्परं जियांसस्तु ३९ कृपय

एतत्परं प्रपश्यामो न परं ते महेश्वर मृडनाय हिलोकस्य व्यक्तिस्तेऽव्यक्तकर्मणः ३५ श्रीशुक उवाच त-
द्दीक्ष्य व्यसनं तासां कृपया भृशपीडितः सर्वभूतसहृद्देव इदमाह सती प्रियाम् ३६ शिव उवाच अहो ब-
तभवान्येतत्प्रजानां पश्य वैशसम् क्षीरोदमथ नोद्भूताल्कालकूटादुपस्थितम् ३७ आसां प्राणपरीप्सूनां विधे-
यमभयं हि मे एतावान् हि प्रभोरर्थो यद्दीनपरिपालनम् ३८ प्राणैः स्वैः प्राणिनः पातिसाधवः क्षणभंगुरैः बद्धवै-
रेषु भूतेषु मोहितेष्वाममायया ३९ पुंसः कृपयतो भद्रे सर्वात्मा प्रीयते हरिः प्रीते हरौ भगवति प्रीयेऽहं स चराचरः
४० तस्मादिदं गरं भुजे प्रजानां स्वस्तिरस्तु मे एवमामं च भगवान् भवानी विश्वभावनः ४१ तद्विषजग्धुमारं मे प्रभा-
वज्ञाऽन्वमोदत ततः करतलीकृत्य व्यापिहालाहलं विषम् ४२ अभक्षयन् महादेवः कृपया भूतभावनः तस्यापि द-
र्शयामास स्ववीर्यं जलकल्मषः ४३ यच्च कारगले नीलं तच्च साधोर्विभूषणम् तप्यते लोकतापे न साधवः प्रायशो
जनाः परमाराधनं तद्विपुरुषस्याखिलात्मनः ४४ निशम्य कर्म तच्छोभोर्देवदेवस्य मीढुषः प्रजादाक्षायणी ब्र-
ह्मा वैकुण्ठश्च शशांसिरे ४५ प्रस्कन्नं पिबतः पाणेर्या किंचिज्जगूहुः स्मृतत् रुश्चिका हि विषौषध्या दंदशूकाश्च ये
परे ४६ इति श्रीभागवते महापुराणे अष्टमस्कन्धे अमृतमथने सप्तमोऽध्यायः ७ श्रीशुक उवाच पी-
ते गारे वृषां केण प्रीतास्तेऽमरदानवाः ममंश्चुस्तरसा सिंधुं हविर्धानी ततोऽभवत् १ तः कृपां कुर्वतः पुंसः ४० मे मत्तः स्वस्तिः शो-

भनासत्तास्तरवेन जीवितमस्त्वित्यर्थः ४१ जग्धुमत्तुम् करतलीकृत्य करतलपरिमितमात्रं कृत्वा ४२ जलकल्मषः जलदोषो विषम् ४३ यस्मा-
त्तंगले नीलं चकार ४४ ४५ प्रस्कन्नं गलितम् अपरे ये स विषाः तेऽपि जगूहुः अनेन विषस्यतीव्रतोक्ता ४६ इत्यष्टमे टीकायां सप्तमोऽध्यायः
७ अष्टमे मथ्यमानेऽथो लक्ष्म्या विष्णो रते सरैः धन्वंतरे र्हते सोमे मोहिन्युद्भव ईर्यते १ हविर्धानी सुरभिः १ ७ ७ ७

देवयानस्य ब्रह्मलोकमार्गप्रापकस्य यज्ञस्य संबन्धिनो हविषे २ ईश्वरशिक्षया प्रागेव कृतया ३ भगवतो यः श्वेताद्रिः कैलासस्तस्य महिम्नि
मानम् दंतैः शिरवरकल्पैः हरन् चंद्रवत्पांडुरइत्यनुषंगः ४ ५ ६ वल्गुभिर्गत्यादिभिः स्वर्गिणां रमण्यः रतिकर्चः ७ सुदामापर्वतः तत्रैक
स्यां दिशि जातासौ दामनी स्फटिकादिमयगिरिभृंगेष्वधिकं स्फुरंती विद्युदिवकां त्यादिशोरंजयतीश्रीः संपत्साक्षान्मूर्तिधारिणी सती सैव भ
गवत्परा रमा आविरभूदित्यर्थः ८ तस्या रूपादिमहिम्ना आक्षिप्तं चेतो येषाम् ९ भगवद्दक्षसि स्थितया श्रिया विलोकितानां सुराणां यथा

तामग्निहोत्री मृषयोजगृह्णन् ब्रह्मवादिनः यज्ञस्य देवयानस्य मेध्याय हविषे नृप २ तत उच्चैः श्रवानामहयो मू
चंद्रपांडुरः तस्मिन् चलिः स्पृहां चक्रे नेंद्र ईश्वरशिक्षया ३ तत एरावतो नाम वारणेंद्रो विनिर्गतः दंतैश्चतुर्भिः श्वे
ताद्रेर्हरन् भगवतो महिम् ४ कौस्तुभाख्यमभूद्रत्नपद्मरागो महोदधेः तस्मिन् हरिः स्पृहां चक्रे वक्षोलंकरणे मणौ
५ ततोऽभवत्पारिजातः सुरलोकविभूषणम् पूरयत्यर्थिनो योः शैः शश्वद्भुवि यथाभवान् ६ ततश्चाप्सरसोजा
तानिष्कंकष्यः सुवाससः रमण्यः स्वर्गिणां वल्गुगति लीलावलोकनैः ७ ततश्चाविरभूत्साक्षाच्छीरमा भगवत्प
रा रंजयंती दिशः कां त्या विद्युत्सौ दामनी यथा ८ तस्यां चक्रुः स्पृहां सर्वे स सुरा सुरमानवाः रूपौदार्यवयो वर्णमहि
माक्षिप्तचेतसः ९ तस्या आसनमानिन्ये महेंद्रो महदद्भुतम् मूर्तिमत्यः सारिच्छ्रेष्ठा हेमकुंभैर्जलं शतचि १० आभि
षेचनिका मूमिरा हरत्सकलौषधाः गावः पंचपवित्राणि वसंतो मधुमाधवौ ११ ऋषयः कल्पयां चक्रु रभिषेकं यथा
विधि जगुर्भद्राणि गंधर्वा नट्यश्च न नृतुर्जगुः १२ मेघा मृदगपणव सुरजानकगोमुखान् व्यनादयन् शरववेणु
वीणास्तुमुलनिस्वनान् १३ ततोऽभिषिषिचुर्देवी श्रियं पद्मकरां सतीम् दिगिभाः पूर्णकलशैः सूक्तवाक्यैर्हि
जैरितैः १४ समुद्रः पीतकोशेयवाससीसमुपाहरत् वरुणः स्वजक्वेजयती मधुना मत्तषट्पदाम् १५

पूर्वसंपत्प्राप्तिमसुराणां च तद्विपर्ययं वक्तुमभिषेकादिमहोत्सवपूर्वकं ब्रह्मादिपरिहारेण भगवत्प्राप्तिप्रकारमाह तस्या आसनमित्यादि
ना अथासीद्धारुणीत्यतः प्राक्तनेन ग्रंथेन १० आभिषेचनिकाः अभिषेकोचिताः पंचपवित्राणि पंचगव्यानि मधुमाधवौ चैत्रवैशाखभ
वंफलपुष्पादि पाठांतरेऽपि द्वंद्वेभ्यो स एवार्थः मधुमासे भवं मधितिवा ११ अभिषेकमभिषेकोचितं विधिम् नट्यः नटानां स्त्रियः १२ शं
खवेणुवीणाश्च व्यनादयन् तुमुलो निस्वनो येषां तान् मृदंगादीन् १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९

१६ १७ १८ पदमाश्रयम् ध्वनिनित्यम् अव्यभिचारिणो नित्याः सता गुणायाम् नूतनान्वविंदत क्वचित्कस्योचिह्नं परवत्तु नान्वविंदत
नूनमिति त्रिभिः मन्युनिर्जयो नास्ति दुर्वासः प्रभृतिषु गुरुशक्रादिषु संगवर्जितं ज्ञानं नास्ति महत्वेऽपि ब्रह्मसोमादौ न कामनिर्जयः परतो व्यपाश्र
यः परापेक्ष इन्द्रादिः सकिमीश्वरः २० नभूतसौहृदं परशुरामादिषु न मुक्तिकारणं त्यागः शिवि प्रभृतिषु पुंसः कर्तव्यीर्यादेर्वीर्यमस्ति अजवेगनि
ष्कृतं कालवेगेन परिहृतं तु न भवति गुणसंगवर्जितः सनकादिः द्वितीयः ममवरो न हि समाधिनिष्ठत्वात् २१ चिरायुष्यपि मार्कंडेयादौ शीलं संग-
लं नास्ति इन्द्रियदमनशीलत्वात् क्वचित्तदप्यस्ति हिरण्यकशिपु प्रभृतौ आयुषः स्थैर्येन वेद्यं दुर्ज्ञानं भगवद्देषेणाकस्मादेव मृत्युसंभवात् यत्र कु-
त्रच श्रीरुद्रे मार्कंडेयादिवत् इन्द्रियदमनाद्यभावात् शीलं मंगलं चायुर्निश्चयश्चेत्यभयमस्ति न चान्यः पूर्वोक्तः कश्चिद्दोषः तथाऽपि सोऽप्यमंग-
लं च श्रीरुद्रे मार्कंडेयादिवत् इन्द्रियदमनाद्यभावात् शीलं मंगलं चायुर्निश्चयश्चेत्यभयमस्ति न चान्यः पूर्वोक्तः कश्चिद्दोषः तथाऽपि सोऽप्यमंग-

भूषणानि विचित्राणि विश्वकर्मा प्रजापतिः हारं सरस्वती पद्ममजो नागाश्च कुंडले १६ ततः कृतस्वस्त्ययनोत्पल
स्वजनदहिरेफां परिगुह्य पाणिना च चालवक्त्रं सकपोलकुंडलं सघ्राडहासं दधती सुशोभनम् १७ स्तनद्वयं चाति
कृशोदरी समं निरंतरचंदनकुंकुमोक्षितम् ततस्ततो नूपुरवल्गुसिंजितौर्विसर्पिता हेमलते वसावभौ १८ विलोक
यंती निरवद्यमात्मनः पदं ध्रुवचाव्यभिचारिसद्गुणम् गंधर्वयक्षासरसिद्धचारणत्रैविष्टपेयादिषु नान्वविंदत १९ नू-
नंतपो यस्य न मन्युनिर्जयो ज्ञानं क्वचित्तत्र न संगवर्जितम् कश्चिन्महांस्तस्य न कामनिर्जयः स ईश्वरः किं परतो व्यपा-
श्रयः २० धर्मः क्वचित्तत्र न भूतसौहृदं त्यागः क्वचित्तत्र न मुक्तिकारणम् वीर्येन पुंसोऽस्य जवेगनिष्कृतं न हि द्वितीयो गु-
णसंगवर्जितः २१ क्वचिच्चिरायुर्न हि शीलं मंगलं क्वचित्तदप्यस्ति न वेद्यमायुषः यत्रोभयं कुत्रच सोऽप्यमंगलः सुमंगलः
कश्चन कांक्षते हि माम् २२ एवं विमृश्याव्यभिचारिसद्गुणैर्वरं निर्जेकाश्रयतया गुणाश्रयम् वद्वेवरं सर्वगुणैरपेक्षितं
रमा मुकुंदं निरपेक्षमीप्सितम् २३ लः श्मशानवासाद्यमंगलचेष्टितः श्रीमुकुंदं लक्ष्मीकृत्याह कश्चेति कश्चित्समंगलः निरव-
द्यश्च सत्तु मां न हि कांक्षते आत्मारामत्वात् २२ एवं विमृश्य रमानिरपेक्षमपि मुकुंदमेव वरं वद्वे तत्किमव्यभिचारिभिः सद्भिः धर्मज्ञानादिभि
र्गुणैर्निर्जेकाश्रयतया च नैरपेक्ष्येण वरं सर्वोत्तमम् तत्र हेतुः अगुणाश्रयं प्रकृतिगुणातीतम् पाठांतरेप्ययमेवार्थः अतएव स्वस्त्य ईप्सितम्
किंच सर्वैर्गुणैरणिमादिभिरपेक्षितं च तम् अयं भावः यद्यपि स्वयमात्मारामत्वेनान्यनिरपेक्षः तथाऽप्याश्रिता अणिमादिसिद्ध्यर्थानो-
पेक्षते तद्वन्मामपि नोपेक्षेत तावतैव तत्सेवयाऽहंकृतार्थास्यां किमन्यैः प्राकृतैरितितमेव च तवतीति २३ ७ ७ ७ ७

तदेवाह तस्यांसदेशोकमनीषानवकंजमालानिधायतदनुग्रहं प्रतीक्षमाणा तूष्णीं तस्य निकटे तस्थौ कथं भूतां मालाम् माद्यंतो ये मधुव्रताः तेषां
वरूथस्य गिरा उपघुष्टां नादिताम् कथं भूता श्रीः सघोडहासेन विकसन्नयनं तेन तस्य उरः स्वधामयाता सती वक्षः प्रतीक्षमाणा तस्या वित्यर्थः
२४ भगवानपि त्रैलोक्याभिवृद्धये स्ववक्षस्तस्याः स्थानंददावित्याह तस्या इति विशिष्टा भूतयो विभवा यस्याः तथात्रिजगतोजनन्याः श्रियः

तस्यांसदेश उशती नवकंजमालां माद्यन्मधुव्रतवरूथगिरोपघुष्टाम् तस्थौ निधाय निकटे तदुरः स्वधामसघोड
हासविकसन्नयनेन याता २४ तस्याः श्रियस्त्रिजगतोजगतोजनन्या वक्षो निवासमकरोत्परमं विभूतेः श्रीः स्वाः
प्रजाः सकरुणेन निरीक्षणेन यत्र स्थिते धयतसाधिपतींस्त्रिलोकान् २५ शंखतूर्यमृदंगानां वादित्राणां पृथुः स्वनः
देवानुगानां सरुप्राणां नृत्यतां गायतामभूत् २६ ब्रह्मरुद्रां गिरो मुख्याः सर्वे विश्वसृजो विभुम् ईडिरेऽवितथैर्मन्त्रै-
स्तल्लिगैः पुष्पवर्षिणः २७ श्रिया विलोकिता देवाः सप्रजापतयः प्रजाः शीलादिगुणसंपन्ना लोभिरे निर्वृतिं पराम्
२८ निःसत्वा लोलुपा राजन्निरुद्योगागतत्रपाः यदा चोपेक्षिता लक्ष्म्या बभूवुर्देवदानवाः २९ अश्वत्थी हारुणी दे-
वी कन्या कमललोचना असुराजगृहस्तां वै हरेरनुमतेन ते ३० अथोद्धर्मे श्रयमाना त्काश्यपैरमृतार्थिभिः उदति
ष्ठन्महाराजपुरुषः परमाद्भुतः ३१ दीर्घपीवरदोर्दंडः कंबुग्रीवोरुणेक्षणः श्यामलस्तरुणः स्वर्गी सर्वाभरणभू-
षितः ३२ पीतवासामहोरस्कः सुमृष्टमणिकुंडलः स्निग्धकुंचितकेशांतः सुभगः सिंहविक्रमः ३३ अमृतापू-
र्णकलशं बिभ्रद्दलयभूषितः सर्वैर्भगवतः साक्षाद्विष्णोरशाशसंभवः ३४ धन्वंतरिरितिख्यात आयुर्वेददृगि-
ज्यभाक् तमालोक्यासुराः सर्वे कलशंचामृताभूतम् ३५ लिप्संतः सर्ववस्तूनि कलशंतरसाऽहरन् नीयमाने सु-
रैस्तस्मिन् कलशोऽमृतभाजने ३६ विषण्णमनसो देवा हरिं शरणमाययुः इति तद्दैन्यमालोक्य भगवान्मृत्युकाम
कृत् मारिवद्यत मिथोऽर्थवः साधयिष्ये स्वमायया ३७

परमं सुस्थिरमैधयत अवर्धयत् २५ २६ तल्लिगैः विष्णुप्रतिपादकैः अवितथैर्यथाऽ

र्थैः २७ २८ २९ वारुणी वरुणदेवत्यं यदन्नंतन्मयी सूरग ३० ३१ दीर्घपीवरोर्दोर्दंडो यस्य कंबुग्रीवः शंखनाभिरिव त्रिरेखास्त्वत्तागी वायस्य ३२

तदेवाह मिथइतितर्षः कामः तद्युक्तानिचेतांसियेषाम् इत्येवंसमबलानांकलिरभूत् ३८ दुर्बलानांत्वाक्रोशप्रकारमाह देवाइतिहास्यास्ये
देवाः तुल्येनायासेनहेतवः साधकाः तुल्यायासोहेतुश्चधनादिर्येषामितिवा सत्रयोगेयथासर्वेषांसमफलंतद्वत् तथाचश्रुतिः ऋद्धिकामाः
सत्रमासीरन्नितियेयजमानास्तेऋषिजइतिच ३९ ४० ४१ तद्रूपं वर्णयतिपंचभिः प्रेक्षणीयमुत्पलमिवश्यामम् सर्वेष्ववयवेषुसुंदरम् स

मिथः कलिरभूत्तेषांतदर्थेतर्षचेतसाम् अहंपूर्वमहंपूर्वेनत्वेनत्वमितिप्रभो ३८ देवाःस्वभागसंहितियेतुल्याया
सहेतवः सत्रयागइवेतस्मिन्नेषधर्मः सनातनः ३९ इतिस्वान्यत्यषेधनैदैतेयाजातमत्सराः दुर्बलाः प्रबलान् राज
नृगृहीतकलशान्मुहुः ४० एतस्मिन्नंतरेविष्णुः सर्वोपायविदाश्वरः योषिद्रूपमनिर्देश्यंदधारपरमाद्भुतम् ४१ प्रे
क्षणीयोत्पलश्यामं सर्वावयवसुंदरम् समानकर्णाभरणं सुकपोलोलोन्नसाननम् ४२ नवयौवननिर्वृत्तस्तनभार-
कशोदरम् मुखामोदानुरक्ताल्लिङ्गंकारोद्दिग्गलोचनम् ४३ बिभ्रत्स्वकेशभारेणमालामुत्फुल्लमल्लिकाम् सश्या
वकंठाभरणं सुभुजांगदभूषितम् ४४ विरजांबरसंवीतनितंबद्वीपशोभया कांच्याप्रविलसद्बल्लुचलचरण-
नूपुरम् ४५ सत्रीडस्मितविक्षिप्तफूविलासावलोकनैः दैत्ययूथपचेतस्सुकामसुदीपयन्मुहुः ४६ इतिश्री
भागवतमहापुराणेऽष्टमस्कंधेअष्टमोऽध्यायः ८ श्रीशुकउवाच तेऽन्योऽन्यतोऽसुराः पात्रंहरन्त
स्त्यक्तसौहृदाः क्षिपंतोदस्युधर्माण आयांतींददृशुः स्त्रियम् १ अहोरूपमहोदधाम अहोअस्यानवंवयः इति
तेतामभिद्रुत्यपप्रच्छुर्जातदृच्छयाः २ कालंकंजपलाशाक्षिकुतोवाकिंचिकीर्षसि कस्यासिवदवामोरुमशंती
वमनांसिनः ३

मानयोः कर्णयोराभरणेयस्मिन् सुकपोलंचतदुत्पलश्यामसिकंचआननंयस्मिन् ४२ नवयौवननिर्वृत्तयोः स्तनयोर्भा
रेणचकशमुदरंयस्मिन् ४३ सुभुग्रीवायस्मिन्कंठेआभरणंयस्मिन्तच्चतच्च शोभनाग्रीवायेनतत्कंठाभरणंयस्मिन्नितिवा सुभुजयोरंगदा
भ्यांभूषितम् ४४ विरजांबरेणसंवीतो नितंबद्वीपः विशालत्वात् तत्रशोभायस्याः तयाकांच्याप्रकर्षेणविलसद्बल्लुयथाभवत्येवंचलतोश्च
रणयोर्नूपुरेयस्मिन् ४५ सत्रीडेनस्मितेनसहविक्षिप्ताकंपितायाफूः तस्याविलासेनसहयान्यवलोकितानितैः दैत्ययूथपानांचेतस्सुमुहुः कामसु-
दीपयन् ४६ इत्यष्टमेटीकायामष्टमोऽध्यायः ८ नवमेमोहितैर्दैत्यैरर्पितैर्मृतमाजने तद्वचनेनदेवेभ्योऽमृतंदत्तंतयेयते ११ अहोरूपंसौंदर्यधामद्यु
तिः इतिवदंतः कालमित्यादिपप्रच्छुः २ मशंतीवक्षोभयंतीव ३

अथ तस्यांशालायां हेनरेंद्रसाकलशपाणिराविवेश कथंभूता मणिबंधादाकनिष्ठं करस्य करमोवहिः करभसदृशौ कुरुताचुस्यस्याः सा उशक्त
मनायंदुकूलं यस्मिन्तेन श्रोणीतटेन विशालया श्रोण्या अलसामंदा गतिर्यस्याः पाठांतरे करभसदृशयोरूर्वोः लसदुकूलं यस्याः सा चासौ श्रोणी
तटेन अलसगतिश्च मदेन विह्वले अक्षिणीयस्याः १७ तांश्रियः सखांसं वाक्ष्य देवासुराः संसुमुहुः कथंभूताम् कनकमयेकुंडलेयस्याः सा च्चा
रवः कर्णादयो यस्याः सा च्चताम् विगलितः स्वस्तः स्तनपट्टिकाया अंतो यस्याः १८ एवंतान्मोहयित्वा यत्कृतवान् तदा हन्निभिः अक्षराणां सुधादा
नंसर्पाणां क्षीरदानमिव दुर्नयमन्याय्यं मत्वा तां सुधां तेभ्यो न व्यभजत् अयं भावः दैत्यैर्मदीयं साधु साधु वा सर्वमनुमतमेवातो मद्भक्तान् देवानेव सु
धां पाययिष्यामि किंच ते र्यथान्यायं विभजस्वेत्यक्तं न चैतेभ्यो जात्यैव क्रूरेभ्यो दानं न्याय्यम् अतस्तेभ्यः सुधां न दद्यामिति १९ पंक्तीः पृथक् विविक्ताः

तस्यां नरेंद्र करभोरुरुशदुकूलं श्रोणीतटालसगतिर्मदविह्वलाक्षी सा कूजती कनकनूपुरसिंजितेन कुंभस्तनी क
लशपाणिरथाविवेश १७ तांश्री सरवी कनककुंडलचारु कर्णनासा कपोलवदनां परदेवतारव्याम् संवाक्ष्य संसुमु
हुरुस्मितवीक्षणैर्न देवासुरा विगलितस्तनपट्टिकां तां १८ अक्षराणां सुधादानं सर्पाणामिव दुर्नयम् मत्वा जाति
नृशां सानां न तां व्यभजदव्युतः १९ कल्पयित्वा पृथक् पंक्तीरुभयेषां जगत्पतिः तां श्रोपवेशयामास स्वेषु स्वेषु च पंक्ति
षु २० दैत्यान् गृहीतकलशो वंचयन्नुपसंचरैः दूरस्थान्याययामास जरा मृत्युहरां सुधाम् २१ तेषां लयंतः समय
मसुराः स्वकृतं नृप तूष्णीमासन्कृतस्नेहाः स्त्रीविवादजुगुप्सया २२ तस्यां कृतातिप्रणयाः प्रणयापायकातराः ब
हुमानेन चाबद्धानोचुः किंच न विप्रियम् २३ देवलिंगप्रतिच्छन्नः स्वभानिर्देवसंसदि प्रविष्टः सोममपि बच्चंद्रार्का
भ्यांच सूचितः २४ चक्रेण क्षरधारेण जहार पिबतः शिरः हरिस्तस्य कबंधस्तु सुधयाः प्लावितोऽपतत् २५

कल्पयित्वा विधाय तां पंक्तिषु स्वेषु स्वेषु तत्सजातीयेषु तांश्च अक्षरां नपि प्रतारणार्थमेवोपवेशयामास २० उपसंचरैः बहुमानप्रियवाक्यादि
नातानतिक्रम्यातिक्रम्य गमनैर्दूरस्थानपि देवान् २१ तया कृतः स्नेहो येषु स्त्रिया सह विवादस्य जुगुप्सया २२ कृत अतिप्रणयः स्नेहो यैः प्रणया
पायेन कातराः मीताः एते तां वल्कपणाः पूर्व किंचिद्विबंतु यूयंतु धीराः क्षणं प्रतीक्षध्वमित्यादि बहुमानेन आबद्धाः नियंत्रिताः समयपालनादिभिः व
द्भिरेतैः कारणैः अप्रियं किंचिदपि नोचुः किंतु तूष्णीमासन् २३ देवपंक्तौ चंद्रार्कयोर्मध्ये प्रविष्टः सोमममृतमपि बत् २४ हरिस्तस्य शिरोजहार अ
प्लावितः असंस्पृष्टः २५ ६९

ग्रहं सूर्यादिवत् ग्रहत्वाधिकारिणम् २६ २७ हरिभक्तानामेवोद्यमः फलतिनान्येषामित्येवमारव्यानतात्पर्यमाह एवमिति समादेशादयो येषाम्
हेतुर्मंदरादिः अर्थः समुद्रेक्षितं वीरुदादिविविधः कल्पः फलं केषांचिज्जातं केषांचिन्नेति वैचित्र्यं येषां ते फलवैषम्यवन्तो बभूवुरित्यर्थः तदेवाह
तत्र तेषु यस्य पादपंकज रजः श्रयणात् देवा अमृतं फलमाप्नुः स एव सेव्य इत्यर्थः यत्तदोर्नित्यसंबंधात् २८ एतदेवोपपादयति यदिति असुः प्रा-
णः वसुधनं प्राणादिभिर्देहात्मजादिषु नृभिर्भूतैः पुज्यते प्रपुज्यते देहाद्यर्थं यत्क्रियते इत्यर्थः तदसत्त्वर्थमिति कुतः पृथक्त्वात् भेदाश्रयत्वात्
शारवानिषेचनवत् तैरेव प्राणादिभिरीश्वरोद्देशेन यत्क्रियते तत्तु सत्त्वमहाफलमिति अपृथक्त्वात् ईश्वरस्य सर्वत्रानुगतत्वात् तत्र दृष्टान्तः यत्त

शिरस्त्वमरतां नीतमजो ग्रहमचीकूपत् यस्तु पर्वणि चंद्रार्कावभिधावति वैरधीः २६ पीतप्रायेः मृते देवैर्भगवान् लो-
कभावनः पश्यतामसुरेन्द्राणां स्वरूपं जगद्देहरिः २७ एवं सारासुरगणाः समदेशकालहेत्वर्थकर्ममतयोः पि फले वि-
कल्पाः तत्रा मृतसुरगणाः फलमंजसापुयस्यादपंकज रजः श्रयणान्नदैत्याः २८ यद्यज्यतेऽसुवसु कर्ममनोवचोभि-
र्देहात्मजादिषु नृभिस्तदसत्त्वत्वात् तैरेव सद्भवतियत्क्रियतेऽपृथक्त्वात् सर्वस्य तद्भवति मूलनिषेचनं यत् २९
इति श्रीभागवते महापुराणे अष्टमस्कंधे अमृतमथनेन वमोऽध्यायः ९ श्रीशुक उवाच इति दानवदैतेया
नाविदं न्नमृतं नृप युक्ताः कर्मण्यत्ताश्च वासुदेवपराङ्मुखाः १ साधयित्वाऽमृतं राजनृपाय यित्वा स्वकान् सरान्
पश्यतां सर्वभूतानां ययौ गरुडवाहनः २ सपत्नानां परामृद्वाह्वाते दिति नदनाः अमृष्यमाणा उत्पेतुर्देवान् प्रसुद्य-
ता युधाः ३ ततः सुरगणाः सर्वे सुधया पीतयै धिताः प्रतिसंयुयुधुः शस्त्रैर्नारायणपदाश्रयाः ४ तत्र देवाः सरोनामर-
णः परमुदारुणः रोधस्युदन्वतो राजस्तु मुलोरो महर्षणः ५ तत्रान्योऽन्यं सपत्नास्ते सरब्धमनसोरणे समासाद्यासि-
भिर्बाणैर्निजघ्नुर्विविधायुधैः ६

रोर्मूलनिषेचनं तद्यथा सर्वस्य स्कंधशारवादेरपि भवतीति यद्वा ल्यब्लोपे पंचम्यौ पृथक् पृथक् पर्यालोच्य भेददृ-
ष्ट्या देहाद्युद्देशेन यत्क्रियते तदसत्त्वत्वात् अपृथक् पृथक् पर्यालोच्य ईश्वरदृष्ट्या तैरेव ते धेवच यत्क्रियते तत् सद्भवतीति शेषं समानम् २९ इत्यष्टमे टी-
कायां नवमोऽध्यायः ९ दशमे मत्सरादैत्यैरारब्धे तु मृधे सुरैः दैत्यमायाविषण्णेषु देवेष्वविर्बभौ हरिः १ तदेवममृतावाप्तिर्नाम भक्तानामिति-
रितम् भक्तमत्सरतः प्राणहानिः पुनरुदार्यते २ १ २ ३ ४ रणः संग्रामः उदन्वतः समदस्य रोधमितीरेव भवत् ५ अन्योऽन्यं सपत्नास्ते सरब्धमनसोरणे समासाद्यासि-

७ ८ ९ १० ११ १२ चित्रध्वजपटादिभिश्चवीराणामालाभिश्चराजिभिर्देवदानववीराणाध्वजिन्यायादसामालाभिः सागराविवस्जतुः १३ १४
याणामन्वयः यादोभिरिति वा सितैरमलैरातपत्रैश्च बाहैश्चामरैश्च व्यजनैः वातेनोद्धूतैरुत्तरीयैः उष्णाषैश्च सूर्यरश्मिभिः स्फुरास्फुरादिः १३ १४

शंखतूर्यमृदंगानां भेरीडमरिणामहान् हस्त्यश्वरथपत्तानां नदतां निस्वनोऽभवत् ७ रथिनोरथिभिस्तत्रपत्तिभिः
सहपत्तयः हयाहयैरिष्माश्वेभैः समसज्जतसंयुगे ८ उष्ट्रैः केचिदिभैः केचिदपरेयुयुधुःस्वरैः केचिद्गौरमृगैर्ऋक्षैर्द्वी
पिभिर्हरिभिर्भटाः ९ गृध्रैः कंकैर्बकैरन्येभ्येनभासैस्तिमिगिलैः शरभैर्महिषैः खड्गैर्गोवृषैर्गव्यारुणैः १० शिवाभि
राश्वभिः केचित्कृकलासैः शशैर्नरैः वस्तैरेके कृष्णासारैर्हंसैरन्ये च सूकरैः ११ अन्ये जलस्थलस्वरगैः सत्त्वैर्विकृतवि
ग्रहैः सेनयोरुभयोरान् विविश्रुतेऽग्रतोऽग्रतः १२ चित्रध्वजपटैराजन्नातपत्रैः सितामलैः महाधनैर्वज्रदंडैर्व्यजनै
र्बाह्वाभिरैः १३ वातोद्धूतोत्तरोष्णाषैर्विभिर्वर्मभूषणैः स्फुरद्भिर्विशदैः शस्त्रैः स्फुरास्फुरादिभिः १४ देवदानववी
राणाध्वजिन्यापांडुनंदने रजतुर्वीरमालाभिर्यादसामिवसागरौ १५ वैरोचनो बलिः संख्ये सोऽसुराणां च मूपतिः या
नं वैहायसं नाम कामगं मयनिर्मितम् १६ सर्वसांगामिकोपेतं सर्वश्र्वर्यमयं प्रभो अप्रतर्क्यमनिर्देश्यं दृश्यमानं मुदर्श-
नम् १७ आस्थितस्तद्विमानाग्र्यं सर्वानां काधिपैर्वृतः वालव्यजनछत्राग्रैरेजे चंद्रइवोदये १८ तस्यासन् सर्वतोया
नैर्युथानां पतयोऽसुराः नमुचिः शंबरो बाणो विप्रचित्तिरयो मुखः १९ द्विमूर्धा कालनाभोऽथ प्रहेति हेंतिरिल्वलः श
कुनिभूतसंतापो वज्रदंष्ट्रो विरोचनः २० हयग्रीवः शंकुशिराः कपिलो मेघदुंदुभिः तारकश्चक्रदकृशंभो निशंभोजं-
भउत्कलः २१ अरिष्टोऽरिष्टनेमिश्च मयश्च त्रिपुराधिपः अन्ये पौलोमकाल्यानि वातकवचादयः २२ अलब्धभा
गाः सोमस्य केवलं क्लेशाग्निनः सर्वे एते रणमुखे बहुशो निर्जिता मराः २३ सिंहनादान् विमुंचतः शंखान् दध्मुर्महार
वान् दद्यासपत्नान् सुसिक्तान् बलभित्कुपितो मृशम् २४ ऐरावतं दिक्कैरिणामारूढः शुश्रुभे स्वराट् यथा स्ववत्सस्व
वणमुदयाद्रिमहर्षतिः २५ तस्यासन् सर्वतो देवानां नावाहध्वजायुधाः लोकपालाः सहगणैर्वाय्वग्निवरुणादयः

२६ १५ असुराणां च मूः तस्याः पतिः सबलिर्यानमास्थितः १६ १७ उदये उदयगिरिशिखरे स्थितः चंद्रइव विरेज इति त्रयाणामन्वयः १८

१९ २० २१ २२ २३ २४ स्ववति प्रस्ववणानियस्मिन्निति मदधारासादृश्यम् २५ नानावाहनादीनियेषां ते देवा असुराश्च मिथो युयुधुः २६ २७ २८

२७ दंडान्येवाह युयोधेतिसप्तभिः अस्यत आस्यत् प्रयुध्यतेत्यर्थः २८ २९ सूर्योदेव एक एव शतेन बलिसक्तैः वाणोज्येष्ठो येषां तैः ३० निशुं
भशंभाभ्याम् देवी ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ आरोहंतीत्यारोहाः तैः सहिताः अन्ये च वाहाः पूर्वतुकेवलंगजादय युक्ताः कथंभूतानि कृत्वा बाह्याद
यो येषां छिन्नानि ध्वजादानियेषां ते ३७ तेषां देवादीनां पदाघातैरथांगैश्च चूर्णितादायोधनात्तरणभूमेः उत्थितोरेणुर्दिशः खंद्यमणिंचसूर्यछाद

तेऽन्योऽन्यमभिसंस्तुत्यक्षिपंतो मर्मभिर्मिथः आह्वयंतो विशंतोऽग्रे युयुधुर्द्वयो धिनः २७ युयोधबलिरिंद्रेण तार
केण गुहोऽस्यत वरुणो हेतिनाऽयुद्धन्मित्रो राजन्प्रहेतिना २८ यमस्तकालनाभेन विश्वकर्मा मयेन वै शंबरो युयुधे
त्वष्ट्रासवित्रा तु विरोचनः २९ अपराजितेन नमुचिरश्चिनो वृषपर्वणा सूर्यो बलिसक्तैर्देवो वाणज्येष्ठैः शतेन च ३० राहु-
णा च तथा सोमः पुलोम्ना युयुधेऽनिलः निशंभशंभयो देवाभद्रकालीतरस्विनी ३१ वृषा कपिस्तज्जमेन महिषेण विभा
वस्तुः इल्वलः सहवातापि ब्रह्मपुत्रैरिंदम ३२ कामदेवेन दुर्मर्ष उल्कलोमातृभिः सह बृहस्पतिश्चोशनसानरकेण शनै
श्वरः ३३ मरुतो निचातकवचैः कालेयैर्वसवोऽमराः विश्वे देवास्तपौ लोमैरुद्राः क्रोधवशैः सह ३४ त एव माजा वसुराः
सरं द्रादं हनसंहत्य च युध्यमानाः अन्योऽन्यमासाद्य निजघ्नुराजसा जिगीषवस्तादृशशरासितो मरैः ३५ मुशुं डिभि
श्चक्रगदर्षिपद्भिः शक्त्युल्मुकैः प्रासपरश्वधैरपि निस्त्रिंशमल्लैः परिघैः समुद्गरैः सभिं डिपालैश्च शिरांसि चिच्छिदुः
३६ गजास्तरंगाः सरथाः पदातयः सारोहवाहा विविधा विखंडिताः निहत्तवाहू रुशिरोधरां प्रयश्छिन्नध्वजेषां सत
तुत्रभूषणाः ३७ तेषां पदाघातरथांगचूर्णितादायोधनादुल्बुण उत्थितस्तदा रेणुर्दिशः खंद्यमणिंचछादयन् न्यवर्त
तां सृक्कृत्कृतिभिः परिपुतात् ३८ शिरोभि रूद्धतकिरीटकुंडलैः संरंभहग्भिः परिदष्टदच्छदैः महाभुजैः साभरणैः स
हायुधैः साभारस्तृताभूः करभोरुभिर्बभौ ३९

यंस्तदैव रवादेन्यवर्तत कथंभूतात् असृक्कृत्कृतिभिः रक्तक्षरणैः परिपुतात्

यद्वा परिप्लवनादेतोर्न्यवर्तत भावेक्तः रक्तधाराणां तत्पर्यंतमुच्छलनादित्यर्थः प्रथमांतपाठे रेणोर्विशेषणम् ३८ शिरोभिर्महाभुजैश्च कर
भसहशैरुरुभिश्च सारणभूः प्रकर्षेण आस्तृता सती बभौ कथंभूतैः शिरोभिः उद्धूतानि उत्थितानि किरीटानि कुंडलानि च येभ्यः तैः संरंभयु
क्ताः दृशो येषु तैः परिदष्टदच्छदाओघा येषु तैः ३९

पतितानियानिस्वशिरांसितत्रत्यैरक्षिभिः तैः पश्यंत इत्यर्थः उद्यतान्यायुधानियैः तैर्दोर्दंडैर्युक्ताः ४० वाहान् ऐरावतपादरक्षकान् आरोहं गजयं
तारमार्छयत् विव्याध ४१ ४२ दुर्मर्षः असहनो बलिः ४३ ४४ ४५ टंकवती क्षणाग्रैः शिरवरैः सहिताः ४६ ४७ ४८ स्तनयित्त्ववश्च अंगारान्मु

कबंधास्तत्रचोत्पेतुः पश्यंतः स्वशिरोऽक्षिभिः उद्यतायुधदोर्दंडैराधावंतो मदान्मृधे ४० बलिर्महेंद्रं दशभिस्त्रि-
भिरैरावतं शरैः चतुर्भिश्चतुरोवाहानेकेनारोहमार्छयत् ४१ सताना पततः शक्रस्तावद्भिः शीघ्रविक्रमः विच्छेदनि-
शितैर्भल्लैरसंप्राप्तान् हसन्निव ४२ तस्य कर्मोत्तमं वीक्ष्य दुर्मर्षः शक्तिमादूदे तां ज्वलन्तीं महोल्काभां हस्तस्थामच्छिन-
द्वरिः ४३ ततः शूलंततः प्रासंततस्तोमरमृष्टयः यद्यच्छस्त्रं समादद्यात्सर्वतदच्छिन्नद्विष्टः ४४ ससर्जाश्चासुराभाया
मंतर्धानगतोऽसुरः ततः प्रादुरभूच्छैलः सुरानीकोपरिप्रभो ४५ ततो निपेतुस्तरवो दह्यमाना दवाग्निना शिलाः स-
टंकशिरवराश्चूर्णयंत्यो द्विष हूलम् ४६ महोरगाः समुत्पेतुर्ददशूकाः सद्यश्चिकाः सिंहव्याघ्रवराहाश्च मर्दयंतो महाग-
जान् ४७ यातुधान्यश्च शतशः शूलहस्ता विवाससः छिंधिभिंधीतिवादिन्यस्तथारक्षोगणाः प्रभो ४८ ततो महाघ-
नाव्यो म्निगंभीरपरुषस्वनाः अंगारान्मुमुचुर्वीतैराहतास्तनयित्त्ववः ४९ सृष्टोर्द्वैत्येन सुमहान्वन्धिः श्वसनसारथिः
सांवर्तक इवात्कग्रो विबुधध्वजिनीमधाक् ५० ततः समुद्रउद्देलः सर्वतः प्रत्यदृश्यत प्रचंडवार्तेरुद्धूततरंगावर्तभीष-
णः ५१ एवं दैत्यैर्महामायेरलक्ष्यगतिभीषणैः सृज्यमानाः सुभायास्तु विषेदुः सूरसैनिकाः ५२ न तत्प्रतिविधिं यत्र
विदुरिंद्रादयानृप ध्यातः प्रादुरभूत्तत्र भगवान्निश्चिन्तयन् ५३ ततः स्रपणांसकृतांघ्रिपल्लवः पिशांगवासानव-
कंजलोचनः अदृश्यतायायुधबाहुरुल्लसच्छ्रीकौस्तुभानर्घ्यकिरीटकुंडलः ५४ तस्मिन्प्रविष्टेऽसुरकूटकर्म-
जामायाविनेशर्महिनामहायसः स्वभायथा हि प्रतिबोध आगते हरिः स्मृतिः सर्वविपद्दिमोक्षणम् ५५

मुचुरित्यनुषंगः ४९ अधाक् आर्षः अधाक्षीदित्यर्थः ५० उद्धूतैस्तरंगैरावर्तैश्च भीषणः ५१ एवमन्यैश्च दैत्यैः सृज्यमानास्तु ५२ यत्र
यदा तत्र तदा तैर्ध्यातः सन् ५३ अष्टौ आयुधयुक्ता बाहवो यस्य श्रीश्वकौस्तुभश्च अनर्घ्यकिरीटं च कुंडले च उल्लसन्ति श्रीकौस्तुभा-
दानियस्मिन् ५४ असुराणां कूटकर्ममंत्रादिप्रयोगः तस्माज्जाताः महिनामहिम्ना हरेः स्मृतिरेव सर्वासां विपदां मोक्षणरूपा किमुत ह-
रेः प्रवेश इत्यर्थः ५५

इमारिवाहः सिंहवाहः अहिनोत्तचिक्षेपलीलयैवतद्गृहीत्वा अहनन् अहनन् हेनृप ५६ यस्यचक्रेण कृतशिरसोपेततुः तंतथाभूतमपि आहत्य
संघट्य अंडजेंद्रंगरुडमहनन् तंहंतुंगदामुन्नित्यइत्यर्थः आद्योहरिः ५७ इत्यष्टमेटीकायांदशमोऽध्यायः १० एकादशेतुदेवेषुदैत्ययातिषु
नारदः देवानवारयच्छुक्रोमृतान्दैत्यानजीवयत् १ १ उदयच्छतुर्गुणित्ये २ ३ निबद्धान्यक्षाणियेषांतान्बालान्जित्वानटः कपटवृत्तिर्यथा-

दृष्ट्वा मृधे गरुडवाहमिमारिवाह आविध्यशूलमहिनोदयकालनेमिः तल्लीलया गरुडमूर्ध्नि पतद्गृहीत्वा तेनाहनन्
पसवाहमरिच्यधीशः ५६ मालीसुमाल्यतिबलोयुधिपेततुर्यचक्रेण कृतशिरसावथमाल्यवास्तम् आहत्यतिग्म
गदयाः हनदंडजेंद्रं तावच्छिरोः छिनदरेर्नदतोऽरिणाद्यः ५७ इति श्रीभागवते महापुराणे अष्टमस्कंधे दशमोऽध्या
यः १० श्रीशुक उवाच अथोसुराः प्रत्यपलब्धचेतसः परस्य पुंसः परमानुकंपया जमुर्मृशंशक्रसमीरणा
दयस्तास्तान्रणयैरभिसंहताः पुरा १ वैरोचनाय संरब्धो भगवान्पाकशासनः उदयच्छद्यदावज्जप्रजाहाहेति चतु-
कुक्षुः २ वज्रपाणिस्तमाहेदंतिरस्कृत्य पुरस्थितम् मनस्विनं ससंपन्नं विचरंतं महामृधे ३ नटवन्मूढमायाभिर्माये
शान्नोजिगीषसि जित्वा बालान् निबद्धान् नटो हरति तद्गुणम् ४ आरुरुक्षंति मायाभिरुत्सिस्त्वं सति ये दिवम्
तान् दस्यून् विधुनोम्यज्ञानपूर्वस्माच्च पदादधः ५ सौऽहं दुर्मायिनस्तेऽद्य वज्रेण शतपर्वणा शिरोहरिष्येमंदात्मन्
घटस्वज्ञातिभिः सह ६ बलिरुवाच संग्रामेव त्तमानानां कालचोदितकर्मणाम् कीर्तिर्जयौऽजयो मूलकः स
वैषां स्युरनुक्रमात् ७ तमिमं कालरशनं जनाः पश्यंति सूरयः न हृष्यंति न शोचंति तत्र यूयमपंडिताः ८ न वयं मन्यमा
नाना मात्मानं तत्र साधनम् गिरो वः साधुशोच्यानां गृणहीमो मर्मताडनाः ९ श्रीशुक उवाच इत्याक्षिप्य विभुं वी
रो नाराचैर्वारिमर्दनः आकर्णपूर्णे रहनदाक्षेपैराहतं पुनः १०

तेषां धनं हरति तथा हे मूढमायेशान् अस्मान् जेतुमिच्छसि ४ मत्प्रभा

वंशृण्वित्याह आरुरुक्षंति आरोढुमिच्छंति ये च उत्सिस्त्वं सति उच्छंयितुमिच्छंति मोक्षमिच्छंतीत्यर्थः अधो विधुनोमि पातयामि ५ ६ ७ काल
रशनं कालयंत्रितम् अतो न हृष्यंति तत्र एवं विवेके यूयमपंडिताः अनिपुणाः ८ तत्र कीर्तिजयादौ आत्मानं साधनं मन्यमानानां वोगिरो न गृणहीमः म
र्मसुताडनं याभिस्ताः ९ विभुमिंदम वीरो बलिः १०

तौत्रमंकुशः तेनाहतइव ११ सयानः विमानसहितः १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ नमुचिर्बलः पाकश्चेतित्रय आजगमुः १९ २० त्रयाणां पृथ
ग्विक्रमानाह हरीनिति त्रिभिः हर्यश्वस्य इन्द्रस्य तावद्विर्दशभिः शतैः २१ २२ आहत्य इन्द्रं विधा २३ प्रावृट् कालीनं सूर्यम् २४ वणिक्पथाः वणि

एवं निराकृतो देवो वैरिणा तथ्यवादिना नामृष्यत्तदधि क्षेपं तोत्राहत इव द्विपः ११ प्राहरत् कुलिशं तस्मा अमोघं पर
मर्दनः सयानो न्यपतद्भूमौ छिन्नपक्ष इवाचलः १२ सरवायपतितं दृष्ट्वा जंभो बलिसरवः स्रुहत् अप्ययात्सौ हृदं सरस्य
हृतस्यापि समाचरन् १३ ससिंहवाह आसाद्य गदा मुद्यम्य रंहसा जत्रावताडयच्छक्रं गजं च समहाबलः १४ गदाप्रहा
रव्यथितो भृशं विह्वलितो गजः जानुभ्यां धरणी स्पृष्ट्वा कश्मलं परमं ययौ १५ ततो रथो मातलिना हरिभिर्दशशतैर्वृतः
आनीतो द्विपमुत्सृज्य रथमारुरुहे विभ्रः १६ तस्य तत्पूजयन्कर्मयंतुर्दानवसत्तमः शूलेन ज्वलतातंतुस्मयमानो हनन्मृ
धे १७ सैहे रुजं स्रुदुर्मर्षा सत्वमालंब्य मातलिः इन्द्रो जभस्य संक्रुद्धो वज्रेणापाहरच्छिरः १८ जंभं श्रुत्वा हतं तस्य ज्ञात-
यो नारदादृषेः नमुचिश्च बलः पाकस्तत्रापेतुस्त्वरान्विताः १९ वचोभिः परुषैरिन्द्रं मर्दयंतोऽस्य मर्मसु शरैरवाकिरन्मेषा
धाराभिरिव पर्वतम् २० हरीन् दशशतान्याजौ हर्यश्वस्य बलः शरैः तावद्विरट्यामास युगपच्छुहस्तवान् २१ शता
भ्यां मातलिपाको रथं सावयवं पृथक् सकृत्संधानमोक्षेण तदद्भुतमभूद्रणे २२ नमुचिः पंचदशभिः स्वर्णपुरैर्महे-
षुभिः आहत्य व्यनदत्संख्ये सतो यद्वतो यदः २३ सर्वतः शरूकूटं न शक्रं सरथसारथिम् छादयामासुरसुराः प्रावृट्-
सूर्यमिवांबुदाः २४ अलक्षयंतस्तमतीव विह्वला विचुक्रुशुर्देवगणाः सहानुगाः अनायकाः शत्रुबलेन निर्जिता वणि
क्पथाभिन्ननवो यथाऽर्णवे २५ ततस्तुराषाडिषु बद्धपजरादि निर्गतः साश्वरथध्वजाग्रणीः बभ्रौ दिशः खं पृथिवीं च
रांचयन्स्यतेजसा सूर्य इव क्षपाल्यये २६ निरीक्ष्य पृतनां देवः परैरप्यर्दितारणो उदयच्छद्रिपुं हंतुं वज्रं वज्रधरो रूषा २७
सतेनैवाष्टधारेण शिरसी बलपाकयोः स्नातीनापश्यताराजन् जहार जनयन् भयम् २८ नमुचिस्तद्वधं दृष्ट्वा शोका
मर्षरूषान्विताः जिघांसुरिन्द्रं नृपते चकार परमोद्यमम् २९ अशमसारमयं शूलं घंटावद्धेमभूषणम् प्रगृह्याभ्यद्रवत्कु
ह्रोहतोऽसीति वितर्जयन् प्राहिणो देवराजाय निनदन्मृगराडिव ३० जः भिन्नानो र्येषां ते भिन्ननाव इत्यर्थः २५ तुराषाडिन्द्रः अश्वा
दिसहितो विनिर्गतः अग्रणीः सारथिः २६ २७ २८ शोकामर्षाभ्यां युक्तयारूपा क्रोधेनान्वितः इन्द्रं हंतुं परमोद्योगं चकार २९ घंटावत् घंटाभिर्युक्तं ३०

३१ अतिवीर्यवृत्रमभिनदिति ३२ ३३ तथापतत्रैः पक्षैः ३४ सारमयं वीर्याधिकं त्वाष्ट्रं तप एव वृत्रः स येन वज्रेण मया विपाटितः ३५ दंडं लघुदं तुल्यम् ब्रह्मतेजः दधीचेः सामर्थ्यम् ३६ ३७ आर्द्रशक्काभ्यां मृत्कनैर्वदति ३८ ३९ उभयात्मकत्वमेवाह नशक्केण न चार्द्रेण फेनेन तथा च शु

तदापतद्गगनतले महाजवं विचिच्छिदे हरि रिरिषुभिः सह स्वधा तमाहनन्नृपकुलिशेन कंधरे रुषाऽन्वितस्त्रिदशपतिः शिरोऽहरत् ३१ न तस्य हिल्वचमपि वज्रऊर्जितो विभेदयः सरपतिर्नो जसेरितः तदद्भुतं परमतिवीर्यवृत्रभित्तिरस्कृतो नमुचि शिरो धरत्वचा ३२ तस्मादिंद्रो विभेच्छत्रोर्वज्रः प्रतिहतो यतः किमिदं दैवयोगेन भूतं लोकविमोहनम् ३३ येन मे पूर्वमद्रीणां पक्षच्छेदः प्रजाऽत्यये कृतो निविशतां भारैः पतत्रैः पततां भुवि ३४ तपः सारमयं त्वाष्ट्रं वृत्रो येन विपाटितः अन्ये चापि बलोपेताः सर्वास्त्रैरक्षतत्वचः ३५ सोयं प्रतिहतो वज्रो मया मुक्तोऽसुरैः ल्यके नाहं तदा ददेदं दंडं ब्रह्मतेजोऽप्यकारणम् ३६ इति शक्रं विषादतमाह वागशरीरिणी नायं शक्केरथो नाद्रैर्वधमर्हति दानवः ३७ मयाऽस्मै यद्वरो दत्तो मृत्कनैर्वार्द्रशक्कयोः अतोऽन्यश्चितनीयस्ते उपायो मघवनूरिपोः ३८ तां दैवीं गिरमा कर्ण्य मघवान् रुक्ममाहितः ध्यायन् फेनमथापश्य दुपायमुभयात्मकम् ३९ नशुक्केण न चार्द्रेण जहार नमुचेः शिरः तंतुषु बुर्मुनिगणामाल्यैश्चावाकिरन्विभुम् ४० गंधर्वमुख्यो जगतुर्विश्वावस्तु परावस्तु देवदुंदुभयो नैर्दुर्नर्तक्यो न नृतुर्मुदा ४१ अन्येऽप्येवं प्रतिहं हान्वाय्यग्निवरुणादयः सूदयामासुरस्त्रौधैर्मृगान् केशरिणायथा ४२ ब्रह्मणा प्रेषितो देवान् देवर्षिर्नारदो नृप वारयामास विबुधान् दृष्ट्वा दानवसंक्षयम् ४३ नारद उवाच भवद्भिरमृतं प्राप्तं नारायणम् जाश्रयैः श्रिया समो धिताः सर्व उपारमत विग्रहात् ४४ श्रीसुक उवाच संयम्य मन्युं संरंभं मानयंतो मुनेर्वचः गीयमाना अनुचरैर्ययुः सर्वे त्रिविष्टपम् ४५ येव शिष्टारणे तस्मिन्नारदानुमतेन ते बलिं विपन्नमादाय अस्तं गिरिमुपागमन् ४६ तत्राविनष्टा वयवान् विद्यमाना शिरो धरान् उशना जीवयामास संजीविन्यास्व विद्यया ४७

तिः अपां फेनेन नमुचेः शिर इंद्रो दवर्तयति ४० ४१ ४२ ४३ ४४ अनुचरैः अनुगीयमाना इत्यर्थः उपगीयमानैरनुचरैः सहेति वा ४५

४६ अविनष्टा अवयवा येषां विद्यमानाः शिरो धरा येषां तान् ४७

प्रत्यापन्नानिपुनः प्राप्तानीन्द्रियाणि स्मृतिश्च येन सः ४८ इत्यष्टमस्कंधे टीकायामेकादशोऽध्यायः ११ द्वादशमोहिनीरूपविभ्रमा लोकनास्तक
म् भवंसंमोहयामास हरिः पुनरसांख्यत् १ असुह्यन्नसुराविष्णुमाययानतदद्भुतम् इति वक्तुं महादेवमोहोयमुपवर्णयते २ हरिः सोमम
पाययद्वितीदं निशम्य समयत्रास्तेन तत्रतद्रूपं द्रष्टुं यथाविलक्तरेणान्वयः १ २ सोमया उमया सह ३ त्वयि किंचिन्नचाश्चर्यं वयं त्वाश्चर्यमानसाः इ
ति वक्ष्यन्महादेवस्तथाव हरिमष्टभिः त्वयि महामायाविनिपरमेश्वरेन हि किंचिदघटितमिव वयं तु परमकौतूहलेन द्रष्टुमागता इति बहुधा संबो
धयन्स्तौति हे देव देव कुतोऽहं देवानां देव इत्यत आह हे जगद्वापि न तत्कुतः हे जगन्मय तर्हि किं प्रधानम् न हे जगदीश तच्च कुतस्तत्राह सर्वे
षामपि त्वं हेतुः अत ईश्वरः आत्मत्वाच्च न जडं प्रधानं त्वमित्यर्थः ४ ननु जगन्मयत्वोक्त्या जगत उत्पत्त्यादिनाऽसत्यत्वेन जाड्येन च ममापि किंतथा

बलिश्चोशनसास्पृष्टः प्रत्यापन्नोन्द्रियस्मृतिः पराजितोऽपि नारिद्यल्लोकतत्त्वविचक्षणः ४८ इति श्रीभागव
ते महापुराणे अष्टमस्कंधे देवासुरसंग्रामे एकादशोऽध्यायः ११ श्रीबादरायणिरुवाच दृषध्वजो निशम्य
दंयोषिद्रूपेण दानवान् मोहयित्वा सुरगणान् हरिः सोममपाययत् १ दृषमारुह्य गिरिशः सर्वभूतगणैर्दृतः सह
देव्याय यौ द्रष्टुं यत्रास्ते मधुसूदनः २ समाजितो भगवता सादरसोमयाभवः सूपविष्ट उवाचे दं प्रतिपूज्य स्मयन् हरिम्
३ श्रीमहादेव उवाच देवदेव जगद्वापि न जगदीश जगन्मय सर्वेषामपि भावानां त्वमात्मा हेतुरीश्वरः ४
आद्यं तावत्स्य यन्मध्यमिदं मन्यदहं बहिः यतोऽव्ययस्य नैतानि तत्सत्यं ब्रह्म चिद्भवान् ५ तवैव चरणौ भोजश्च य
स्कामानिराशिषः विस्तृज्यो भयतः संगं सुनयः समुपासते ६ त्वं ब्रह्म पूर्णममृतं विगुणं विशोकमानंदमात्रमविका
रमनन्यदन्यत् विश्वस्य हेतुरुदयस्थिति संयमाना मात्मेश्वरश्च तदपेक्षतयाऽनपेक्षः ७ त्वं ब्रूषे न हि न हात्याह आद्यंतौ म
ध्यं च जगतो यतो ब्रह्मणो भवंति अस्य च अव्ययस्य एतानि आद्यंतमध्यानि न संति यच्च ब्रह्म इदं कारास्पदं दृश्यं महं कारास्पदं द्रष्टुं च बहिर्भोग्य
मन्यच्च भोक्तृ च चिद्रूपं च ब्रह्मैव भवान् अतो न तव विकारादिशंका इत्यर्थः ५ तवैवं भूतत्वे सुसुक्ष्णमाचारः प्रमाणमित्याह तवैवेति उभयतः
इहामुत्र च संगं त्यक्त्वा ६ ननु ब्रह्मैव चेदहं तर्ह्यसंगो दासी नस्य भमचरणौ भोजोपासनया किं तेषां तत्राह त्वमिति ब्रह्मत्वेऽपि त्वं नात्यंत सुदा
सानः किंतु विश्वस्य प्रपंचस्योदयादीनां हेतुः तदुपाधीना मात्मनां जीवानां मीश्वरश्च तत्फलदाता तर्हि किं राजादिवत् कयाऽप्यपेक्षया सेव
केभ्यः फलं ददामि न हि न हि अनपेक्ष एव त्वम् तर्हि किं मीश्वरत्वेन तत्राह तैरात्मभिः तत्फलदानार्थमपेक्ष्यत इति तदपेक्षः तस्य भावस्तदपे

क्षतातया अनपेक्षत्वमेव दर्शयितुं तदीयं ब्रह्मत्वं विशिनष्टि पूर्णममृतं च सत्स्वरूपम् विषयसखैलक्षण्यार्थमाह अविकारं नित्यमानंदमात्रं
च कुतः विशोकम् तत्कुतः विगुणम् किंच अनन्यत्वं न विद्यते अन्यद्यस्मात् ब्रह्मव्यतिरिक्ताभावादपि निरपेक्षस्त्वमित्यर्थः तर्हि सर्वात्मकत्वे त-
त्तद्विकारप्रसंगो दुर्वारस्तत्राह अन्यत्सर्वतो व्यतिरिक्तं च कारणत्वात् न ह्येवं भूतसत्त्वात्मकब्रह्मस्वरूपस्य तवान्यापेक्षाऽस्ति अतः केवलं भ-
क्तानुग्रहार्थमेव तवैश्वर्येन स्वार्थमित्यर्थः ७ अन्यत्वमनन्यत्वं चैकस्य कुत इत्याशंक्य दृष्टान्तेनोपपादयति सदसत्कार्यकारणरूपं द्वयमद्वयं
च परमकारणत्वं मेवैकः कृतं कुंडलादिरूपं द्वयमकृतं च केवलमद्वयं स्वर्णं यथैकमेव तद्वदेव हत्वयिवस्तु भेदो नास्ति कथं तर्हि भेदप्रतीतिस्त-
त्राह अज्ञानत इति कुतः यस्मान्निरुपाधिकस्यैव तवायंगुणैर्व्यतिकरो भेदो न स्वतः ८ अतएव त्वां बहुधा वर्णयंतितत्त्वतस्तत्त्वैः अपि न जानं-
तीत्याह द्वाभ्याम् त्वां ब्रह्मवेदांतिनोऽवयंति मन्यंते त्वामेव धर्ममीमांसकामन्यंते प्रकृतिपुरुषयोः परंपुमांसंसारव्याः विमलोल्लोकाः विमलोल्लोकाः विमलोल्लोकाः विमलोल्लोकाः

एकस्त्वमेव सदसद्वयमद्वयं च स्वर्णं कृताकृतमिवेह न वस्तुभेदः अज्ञानतस्त्वयि जनैर्विहितो विकल्पो यस्माद्गुणैर्व्य-
तिकरो निरुपाधिकस्य ८ त्वां ब्रह्मकेचिदवयं तत्तत्तद्धर्ममेकैकं परं सदसतोः पुरुषं परेशम् अन्येऽवयंति न वशं क्तियु-
तं परं त्वां केचिन्महापुरुषमव्ययमात्मतंत्रम् ९ नाहं परायुः ऋषयो न मरीचिः सुख्या जानंति यद्विरचितं खलु सत्त्वसर्गाः
यन्मायया मुषितं चेतस ईशदेवमर्त्यादयः किमु तशश्वदभद्रवृत्ताः १० सत्त्वसमीहितमदः स्थितिजन्मनाशं भूतेहितं
च जगतो भवबंधमोक्षौ वायुर्यथा विशाति रवं च चराचरारव्यं सर्वतदात्मकतयाऽवगमोऽवरुंसे ११ अवतारामया दृ-
ष्टारममाणस्य ते गुणैः सोऽहं तद्द्रष्टुमिच्छामि यत्ते योषिद्वपुर्धृतम् १२ येन संमोहिता दैत्याः पायिताश्चामृतसुराः त-
द्विदृक्षव आयाताः परं कौतूहलं हि नः १३ योगाप्रद्वीसत्या ईशाना अनुग्रहाचेत्येवं न वशं क्तियुतं परं पांचरात्राः महापुरुषं पातंजलाः

९ परायुः ब्रह्मा सत्त्वसर्गाः सत्त्वगुणेन सृष्टा अपि येन त्वया विरचितं विश्वमपि खलु तत्त्वतो न जानंति किंपुनस्त्वां हे ईश अभद्रं राजसंतामसं
च चत्तमुत्पत्तिश्च येषां ते न जानंतीति किमु वक्तव्यम् १० किंतु त्वं तत्सर्वं जानासीत्याह सत्त्वं सर्वमवरुंसे व्याप्नोषि जानासि किंतु तत्सर्वं समीहितं-
स्वकृतमदः स्थितिजन्मनाशं मुष्यजगतोजन्मादिभूतानां मीहितं च जगतो भवबंधमोक्षौ च व्याप्तौ दृष्टान्तः चराचरारव्यं देहजातं रवं च यथा-
वायुरा विशाति तथा कथमवरुंसे तदात्मकतया सर्वस्यात्मतयेत्यर्थः आत्मत्वे हेतुः अवगमः ज्ञानरूप इति ११ एवं स्तुत्वा प्रकृतं विज्ञापयति
अवतारा इति द्वाभ्याम् १२ १३ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३

१४ सुरकार्याणियोषिद्वेषेणभविष्यंतीतिपश्यता अयंभावः अवश्यंतावदुन्मत्तानूदैत्यान्वंचयित्वादेवेभ्योः मृतं देयम् नचैववेषम्यरूपांतर-
णकर्तुमुचितम् अतोवंचनमोहनादिसारंकामिनीरूपंमयाधृतमिति १५ तद्रूपं दर्शयिष्यामि संकल्पप्रभवः कामः तस्योदयोयस्मात् १६ १७
विचित्राणिपुष्पाणिअरुणाःपल्लवाश्चयेषांतेदुमायस्मिन् लसद्दुकूलेनपर्यस्तेपरिवृतेनितंबमेखलायस्याःताम् १८ उत्पत्तस्तत्कंदुकलीलाव-
शेनयेआवर्तनोद्धर्तनेनमनोन्ममनेताभ्यांकंपितयोः स्तनयोः प्रकृष्टहाराणांचोरुभारैःप्रतिपदंमध्येप्रभज्यमानामिव चलत्पदमेवप्रवालवल्कोमल

श्रीशुकउवाच एवमभ्यर्थितोविष्णुर्मगवान्शूलपाणिना ग्रहस्यभावगंभीरंगिरिशंप्रत्यभाषत १४
श्रीभगवानुवाच कौतूहलायदैत्यानांयोषिद्वेषोमयाकृतः पश्यतासुरकार्याणिगतेपीयूषभाजने १५ तत्तेः
हं दर्शयिष्यामिदिहक्षोः सुरसत्तम कामिनांबहुमंतव्यंसंकल्पप्रभवोदयम् १६ श्रीशुकउवाच इतिब्रुवा
णोभगवांस्तत्रैवांतरधीयत सर्वतश्चारयंश्चक्षुर्भव आस्तेसहोमया १७ ततोददर्शोपवनेवरस्त्रियंविचित्रपुष्पा-
रुणपल्लवदुमे विक्रीडतीकंदुकलीलयालसद्दुकूलपर्यस्तनितंबमेखलाम् १८ आवर्तनोद्धर्तनकंपितस्तनप्रकृष्ट
हारोरुभारैःपदेपदे प्रभज्यमानामिवमध्यतश्चलत्पदप्रवालंनयतीततस्ततः १९ दिक्षुभ्रमत्कंदुकचापलैर्भृशंप्रोहि-
ग्नतारायतलोललोचनाम् स्वकर्णविभ्राजितकुंडलोहसत्कपोलनीलालकमंडिताननाम् २० श्लथद्दुकूलंकव-
रांचविच्युतांसन्नह्यतीवामकरेणवल्गुना विनिघ्नतीमन्यकरेणकंदुकंविमोहयंतीजगदात्ममायया २१ तांवीक्ष्य
देवइतिकंदुकलीलयैषद्वास्फुटस्मितविसृष्टकटाक्षमुष्टः स्त्रीप्रेक्षणप्रतिसमीक्षणविकृलात्मानात्मानमंतिक
उमांस्वगणांश्चवेद २२ तस्याःकरायास्तत्तुकंदुकोयदागतोविदूरंतमनुव्रजस्त्रियाः वासःससूत्रंलघुमारुतोऽह
रत्प्रभवस्यदेवस्यकिलानुपश्यतः २३ म् ततस्ततो नयंतीम् १९ दिक्षुभ्रमतः कंदुकस्यचापलैश्चांचल्यैः भृशंप्रोहिग्नतारे आय

तेलोलेचंचलेलोचनेयस्याः स्वकर्णाभ्यांविभ्राजितेयेकुंडलेताभ्यामुह्रसंतौकपोलोताभ्यांनीलालकैश्चमंडितमाननंयस्याः २० संनह्यतींब-
धंतीम् जगद्विमोहयंतीम् २१ तांवीक्ष्यदेवः श्रीरुद्रः आत्मानमंतिकेस्थितासुमांस्वगणांश्चनवेद कथंभूतः इतिएवंभूतयाकंदुकलीलया
याईषद्वातयाअस्फुटंस्मितंतेनसहविसृष्टोयः कटाक्षः तेनमुष्टोवंचितः अतएवस्वयंयत्स्त्रियाःप्रेक्षणंतयाचप्रतिसमीक्षणंताभ्यांवि-
कृलआत्मानोयस्यतम् २२ कंदुकमनुव्रजंत्याः स्त्रियालघुसूक्ष्मंवासःससूत्रंकांचीसहितम् २३ ७ ७ ७ ७

विषज्जंत्यांकुंचितकराक्षैरात्मानं निरीक्षमाणायां २४ तत्तदंतस्याः समीपं ययौ अंगहेराजन् २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३

एवं तां रुचिरापां गीदं दर्शनीयां मनोरमां दृष्ट्वा तस्यां मनश्चक्रे विषज्जंत्यां भवः किल २४ तथाऽपहृतविज्ञानस्त-
 क्तस्मरविह्वलः भवान्या अपि पश्यंत्यागतद्वास्तत्तदंत्ययौ २५ सा तमायां तमालोक्य विवस्त्रा व्रीडिता मृशाम्
 निलीयमाना वृक्षेषु हसंती नान्वतिष्ठत २६ तामन्वगच्छद्गवान् भवः प्रमुषितेन्द्रियः कामस्य च वशं नीतः करेण
 मिव यूथपः २७ सोऽनुब्रज्याति वेगेन गृहीत्वाऽनिच्छतीं स्त्रियम् केशबंध उपानीय बाहुभ्यां परिष्वजे २८ सौप
 गूढा भगवता करिणा करिणीयथा इतस्ततः प्रसर्पंती विप्रकीर्णशिरोरुहा २९ आत्मानं मोचयित्वांगस्तरुर्षभभक्त-
 जांतरात् प्राद्वत्सा पृथुश्रोणीमाया देवविनिर्मिता ३० तस्यासौ पदवीरुद्रो विष्णोरद्भुतकर्मणः प्रत्यपद्यत कामेन
 वैरिणो वविनिर्जितः ३१ तस्यानुधावतो रेतश्च स्कंदामो धरेतसः शशिणो यूथपस्यैव वासिता मनुधावतः ३२ य
 त्रयत्रापतन्मह्यारेतस्तस्य महात्मनः तानिरूप्यस्य हेमश्चक्षेत्राण्या सन्महीपते ३३ सरित्सरस्फुरौलेषु चनेषु
 पवनेषु च यत्र क्वा सन्नृषयस्तत्र सन्निहितो हरः ३४ स्कन्धरेतसि सोऽपश्यदात्मानं देवमायया जडीकृतं नृप-
 श्रेष्ठसन्धर्वतकशमलात् ३५ अथावगतमाहात्म्य आत्मनो जगदात्मनः अपरिज्ञेय वीर्यस्य न मेनेत दुहाद्भुतम्
 ३६ तमविक्रवमव्रीडमालक्ष्य मधुसूदनः उवाच परमप्रीतो विप्रस्त्वापौरुषीतनुम् ३७ श्रीभगवानुवाच
 दिष्ट्या त्वं विबुधश्रेष्ठ स्वां निष्ठां मात्मना स्थितः यन्मे रूरीरुपयास्वैरमोहितोऽप्यंगमायया ३८ कोनु मेऽतितरेन्मा
 यां विषक्तस्त्वदृते पुमान् तांस्तान् विसृजतीषावान् दुस्तरामकृतात्मभिः ३९ सेयं गुणमयी माया न त्वामभिभवति
 प्यति मया समेता कालेन कालरूपेण भागशः ४० श्रीशुक उवाच एवं भगवताराजन् श्रीवत्सा केन स-
 क्तः आमं च तं परिभ्रम्य सगणाः स्वालयं ययौ ४१ आत्मांशमूतांतामायां भवानी भगवान्भवः शसतामृषिसु-
 ख्यानां प्रीत्या च धाय भारत ४२

एवं तामनुधावन् हरः सरित्सरस्फुरौलेषु च सन्निहितो बभूव ३४ ३५ तदुह देवमायया जडीकरणम् ३६

३७ स्वां निष्ठां प्रकृतिम् ३८ ३९ कालेन सृष्ट्यादिनिमित्तेन मया कालरूपेण भागशो रज आद्यं शो न समेता मदधीना सती ४० ४१ ४२ ४३

४३ ४४ अष्टाध्यायाथानिगमन् इति ४५ एतत्कतिनादाकलमाह एतद्वत् ४६ तन्मयावताह ४७ इत्यष्टमे-
मविषयम् भावोभजनं तेन गम्यमधिप्रपन्नान् शरणागतान् सिंधुमथ्यसिंधोर्मथनेन जातममृतं यः आशयत् अभोजयत् ४७ इत्यष्टमे-

अपि व्यपश्यस्त्वमजस्य मायां परस्य पुंसः परदेवतायाः अहंकलानामृषभो विमुह्येययावशोऽन्ये किमुतास्वतंत्राः
४३ यं मामृच्छस्त्वमुपेत्य योगात्समासहस्मात्तु पारतंत्र्यं स एष साक्षात्पुरुषः पुराणो न यत्र कालो विशतेन वेदः

४४ श्रीशुक उवाच इति तेऽभिहितस्तात विक्रमः शार्ङ्गधन्वनः सिंधोर्निर्मथनेनेन धृतः पृष्ठे महाचलः
४५ एतन्मुहुः कीर्तयतोऽनुशृण्वतो न रिष्यते जातु स मुद्यमः क्वचित् यदुत्तमं श्लोकगुणानुवर्णनं समस्तसंसारपरि-

भ्रमापहम् ४६ असदविषयमधिभावगम्यं प्रपन्नान् मृतममरवर्गानां शयसिंधुमथ्यम् कपटयुवतिवेषो मोहय-
न्यः स्फुरती नूतमहमुपसृतानां कामपूरनतोऽस्मि ४७ इति श्रीभागवते महापुराणे अष्टमस्कंधे शंकरमायामोह-

नं नाम द्वादशोऽध्यायः १२ श्रीशुक उवाच मनुर्विवस्वतः पुत्रः श्राद्धदेव इति श्रुतः सप्तमो वर्तमानो य-
स्तदपत्यानि मे शृणु १ इह्वाकुर्न भगश्चैव धृष्टः शर्यातिरेव च न रिष्यताऽथ नाभागः सप्तमो दिष्ट उच्यते २ करुष-

श्च पृषधश्च दशमो वसुमान् स्मृतः मनोर्वैवस्वतस्यैते दशपुत्राः परंतप ३ आदित्या वसवो रुद्रा विश्वे देवा मरुद्ग-
णाः अश्विना च सवो राजन् इन्द्रस्तेषां पुरंदरः ४ कश्यपोऽत्रिर्वसिष्ठश्च विश्वामित्रोऽथ गौतमः जम्दग्निर्भरद्वाज-

इति सप्तर्षयः स्मृताः ५ अत्रापि भगवज्जन्म कश्यपाददितेरभूत् आदित्यानामवरजो विष्णुर्वा मनरूपधृक्
६ संक्षेपतो मयोक्तानि सप्तमन्वन्तराणि ते भविष्याण्यथ वक्ष्यामि विष्णोः शक्त्या न्वितानि च ७ विवस्वतश्च द-

जाये विश्वकर्मसुते उभे संज्ञा छाया च राजेन्द्र ये प्रागभिहिते तव ८ तृतीयां वड्वा मे केतासां संज्ञा सुतास्त्रयः
यमो यमी श्राद्धदेवः छायायाश्च सुतान् शृणु ९ सावर्णिस्तपती कन्या भार्या संवरणस्य या शनैश्चरस्तृतीयोऽ-

भूदश्विनो वड्वात्मजौ १० दशकायां द्वादशः १२ त्रयोदशोऽनुवर्ण्यते सप्तमादीन्यनुक्रमात् मन्वन्तराणि सर्वाणि षड्विधानि पृथक् पृथक्
१ सप्तमादिमन्वन्तराण्याह मनुरित्यादिना यावदध्यायसमाप्ति १ २ ३ आदित्यादयो देवा इत्यन्वयः ४ ५ भगवतो जन्म अवतारः तमेवाह आदि-

त्यानां विवस्वानर्यमापूर्वेत्यादि क्तानां मध्ये अवरं जन्म यस्य सः ६ शक्त्या अवतारेणान्वितानि ७ अष्टमं मनुं वक्तुं कथामाह विवस्वत इति त्रिभिः ८
एके वड्वा तृतीया माहुः मम तु संज्ञे वड्वा वेति मतं तदुक्तं षष्ठे सैव भूत्वा ध्रुवड्वा नासत्योऽसुषुप्तेषु वेति यमश्च यमी च यमुना श्राद्धदेवश्चेति त्रयः सुताः
९ १०

सावर्णिपुत्राः ११ १२ पदत्रयं याचमानाय इमां सर्वं महोसं तमे मन्वन्तरे दत्त्वा अष्टमे मन्वन्तरे विष्णोः प्रसादेन च राहं लब्धमिन्द्रपदं हित्वेत्यर्थः १३
१४ रामः परशुरामः द्रोणपुत्रोऽश्वत्थामा १५ इदानीं तु स्य योगत आसते १६ १७ १८ अद्भुतः इन्द्रः १९ २० २१ हविष्मत्सुखा इत्युक्तानां

अष्टमैः तर आयाते सावर्णिर्भवितामनुः निर्मोकविरजस्काद्याः सावर्णितनयानृप ११ तत्र देवाः सतपसो विरजा अमृतप्रभाः तेषां विरोचनसक्तो बलिरिन्द्रो भविष्यति १२ दत्त्वे मां याचमानाय विष्णावेयः पदत्रयम् राहं मिन्द्रपदं हित्वा ततः सिद्धिमवाप्स्यति १३ योऽसौ भगवता बद्धः प्रीतेन सुतले पुनः निवेशितोऽधिके स्वर्गादधुना स्ते स्वराडिव १४ गालवो दीप्तिमान् रामो द्रोणपुत्रः कृपस्तथा ऋष्यशृंगः पिताऽस्माकं भगवान् बादरायणः १५ इमे सप्तर्षयस्तत्र भविष्यन्ति स्वयोगतः इदानीमासते राजन्स्वेस्वे आश्रममण्डले १६ देवगुह्यां सरस्वत्यां सार्वभौम इति प्रफः स्थानं पुरंदरात्पृत्वा बलये दास्यतीश्वरः १७ नवमो दक्षसावर्णिर्मनुर्वरुणसंभवः भूतकेतुर्दीप्तिकेतुरित्याद्यास्तत्सुतानृप १८ पारामरीचिर्गर्भाद्या देवा इन्द्रोऽद्भुतः स्मृतः द्युतिमत्सुखास्तत्र भविष्यन्त्यृषयस्ततः १९ आयुष्मतां बुधारायामृषभो भगवत्कला भविता येन संराह्णां त्रिलोकीं भोक्ष्यतेऽद्भुतः २० दशमो ब्रह्मसावर्णिरुपश्लोकसुतो महान् तत्कृता भूरिषेणाद्या हविष्मत्सुखादिजाः २१ हविष्मान् सकृतः सत्योजयो मूर्तिस्तदादिजाः सवासनविरुद्धाद्या देवाः शंभुः सुरेश्वरः २२ विष्वक्सेनो विषूच्यां तु शंभोः सत्यं करिष्यति जातः स्वांशेन भगवान् गृहे विश्वसृजो विष्णुः २३ मनुर्वैधर्मसावर्णिरेकादशम आत्मवान् अनागतास्तत्कृताश्च सत्यधर्मादयो दश २४ विहंगमाः कामगमानिर्वाणरुचयः सुराः इन्द्रश्च वैधृतिस्तेषां मृषयश्चारुणादयः २५ आर्यकस्य सुतस्तत्र धर्मसेतुरिति स्मृतः वैधृतायां हरैरंशस्त्रिलोकाधारयिष्यति २६ भवितारुद्रसावर्णिरीजन्द्वादशमो मनुः देववानुपदेवश्च देवश्रेष्ठादयः सक्ताः २७ ऋतधामा च तत्रेन्द्रो देवाश्च हरितादयः ऋषयश्च तपो मूर्तिस्तपस्याग्नीध्रकादयः २८ स्वधामारव्यो हरैरंशः साधयिष्यति तन्मनोः अंतरं सत्यसहसः सूनृतायाः सुतो विष्णुः २९

मेव केषां चिन्नामान्याह हविष्मानिति २२ विषूच्यां जातः सन् २३ २४ एकादशमं इत्यादिरार्षः

२५ २६ २७ २८ तस्य मनोरंतरं साधयिष्यति सत्यसहसः सूनृतायाश्च सुतः सन् २९

छ

छ

छ

३० ३१ दिवस्पतिः इन्द्रस्यापह्नासपादकः सभाविध्यति ३२ ३३ ३४ विद्यातत्तु न कर्मसतताः विद्यातत्तु न कर्मसतताः ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १०० १०१ १०२ १०३ १०४ १०५ १०६ १०७ १०८ १०९ ११० १११ ११२ ११३ ११४ ११५ ११६ ११७ ११८ ११९ १२० १२१ १२२ १२३ १२४ १२५ १२६ १२७ १२८ १२९ १३० १३१ १३२ १३३ १३४ १३५ १३६ १३७ १३८ १३९ १४० १४१ १४२ १४३ १४४ १४५ १४६ १४७ १४८ १४९ १५० १५१ १५२ १५३ १५४ १५५ १५६ १५७ १५८ १५९ १६० १६१ १६२ १६३ १६४ १६५ १६६ १६७ १६८ १६९ १७० १७१ १७२ १७३ १७४ १७५ १७६ १७७ १७८ १७९ १८० १८१ १८२ १८३ १८४ १८५ १८६ १८७ १८८ १८९ १९० १९१ १९२ १९३ १९४ १९५ १९६ १९७ १९८ १९९ २०० २०१ २०२ २०३ २०४ २०५ २०६ २०७ २०८ २०९ २१० २११ २१२ २१३ २१४ २१५ २१६ २१७ २१८ २१९ २२० २२१ २२२ २२३ २२४ २२५ २२६ २२७ २२८ २२९ २३० २३१ २३२ २३३ २३४ २३५ २३६ २३७ २३८ २३९ २४० २४१ २४२ २४३ २४४ २४५ २४६ २४७ २४८ २४९ २५० २५१ २५२ २५३ २५४ २५५ २५६ २५७ २५८ २५९ २६० २६१ २६२ २६३ २६४ २६५ २६६ २६७ २६८ २६९ २७० २७१ २७२ २७३ २७४ २७५ २७६ २७७ २७८ २७९ २८० २८१ २८२ २८३ २८४ २८५ २८६ २८७ २८८ २८९ २९० २९१ २९२ २९३ २९४ २९५ २९६ २९७ २९८ २९९ ३०० ३०१ ३०२ ३०३ ३०४ ३०५ ३०६ ३०७ ३०८ ३०९ ३१० ३११ ३१२ ३१३ ३१४ ३१५ ३१६ ३१७ ३१८ ३१९ ३२० ३२१ ३२२ ३२३ ३२४ ३२५ ३२६ ३२७ ३२८ ३२९ ३३० ३३१ ३३२ ३३३ ३३४ ३३५ ३३६ ३३७ ३३८ ३३९ ३४० ३४१ ३४२ ३४३ ३४४ ३४५ ३४६ ३४७ ३४८ ३४९ ३५० ३५१ ३५२ ३५३ ३५४ ३५५ ३५६ ३५७ ३५८ ३५९ ३६० ३६१ ३६२ ३६३ ३६४ ३६५ ३६६ ३६७ ३६८ ३६९ ३७० ३७१ ३७२ ३७३ ३७४ ३७५ ३७६ ३७७ ३७८ ३७९ ३८० ३८१ ३८२ ३८३ ३८४ ३८५ ३८६ ३८७ ३८८ ३८९ ३९० ३९१ ३९२ ३९३ ३९४ ३९५ ३९६ ३९७ ३९८ ३९९ ४०० ४०१ ४०२ ४०३ ४०४ ४०५ ४०६ ४०७ ४०८ ४०९ ४१० ४११ ४१२ ४१३ ४१४ ४१५ ४१६ ४१७ ४१८ ४१९ ४२० ४२१ ४२२ ४२३ ४२४ ४२५ ४२६ ४२७ ४२८ ४२९ ४३० ४३१ ४३२ ४३३ ४३४ ४३५ ४३६ ४३७ ४३८ ४३९ ४४० ४४१ ४४२ ४४३ ४४४ ४४५ ४४६ ४४७ ४४८ ४४९ ४५० ४५१ ४५२ ४५३ ४५४ ४५५ ४५६ ४५७ ४५८ ४५९ ४६० ४६१ ४६२ ४६३ ४६४ ४६५ ४६६ ४६७ ४६८ ४६९ ४७० ४७१ ४७२ ४७३ ४७४ ४७५ ४७६ ४७७ ४७८ ४७९ ४८० ४८१ ४८२ ४८३ ४८४ ४८५ ४८६ ४८७ ४८८ ४८९ ४९० ४९१ ४९२ ४९३ ४९४ ४९५ ४९६ ४९७ ४९८ ४९९ ५०० ५०१ ५०२ ५०३ ५०४ ५०५ ५०६ ५०७ ५०८ ५०९ ५१० ५११ ५१२ ५१३ ५१४ ५१५ ५१६ ५१७ ५१८ ५१९ ५२० ५२१ ५२२ ५२३ ५२४ ५२५ ५२६ ५२७ ५२८ ५२९ ५३० ५३१ ५३२ ५३३ ५३४ ५३५ ५३६ ५३७ ५३८ ५३९ ५४० ५४१ ५४२ ५४३ ५४४ ५४५ ५४६ ५४७ ५४८ ५४९ ५५० ५५१ ५५२ ५५३ ५५४ ५५५ ५५६ ५५७ ५५८ ५५९ ५६० ५६१ ५६२ ५६३ ५६४ ५६५ ५६६ ५६७ ५६८ ५६९ ५७० ५७१ ५७२ ५७३ ५७४ ५७५ ५७६ ५७७ ५७८ ५७९ ५८० ५८१ ५८२ ५८३ ५८४ ५८५ ५८६ ५८७ ५८८ ५८९ ५९० ५९१ ५९२ ५९३ ५९४ ५९५ ५९६ ५९७ ५९८ ५९९ ६०० ६०१ ६०२ ६०३ ६०४ ६०५ ६०६ ६०७ ६०८ ६०९ ६१० ६११ ६१२ ६१३ ६१४ ६१५ ६१६ ६१७ ६१८ ६१९ ६२० ६२१ ६२२ ६२३ ६२४ ६२५ ६२६ ६२७ ६२८ ६२९ ६३० ६३१ ६३२ ६३३ ६३४ ६३५ ६३६ ६३७ ६३८ ६३९ ६४० ६४१ ६४२ ६४३ ६४४ ६४५ ६४६ ६४७ ६४८ ६४९ ६५० ६५१ ६५२ ६५३ ६५४ ६५५ ६५६ ६५७ ६५८ ६५९ ६६० ६६१ ६६२ ६६३ ६६४ ६६५ ६६६ ६६७ ६६८ ६६९ ६७० ६७१ ६७२ ६७३ ६७४ ६७५ ६७६ ६७७ ६७८ ६७९ ६८० ६८१ ६८२ ६८३ ६८४ ६८५ ६८६ ६८७ ६८८ ६८९ ६९० ६९१ ६९२ ६९३ ६९४ ६९५ ६९६ ६९७ ६९८ ६९९ ७०० ७०१ ७०२ ७०३ ७०४ ७०५ ७०६ ७०७ ७०८ ७०९ ७१० ७११ ७१२ ७१३ ७१४ ७१५ ७१६ ७१७ ७१८ ७१९ ७२० ७२१ ७२२ ७२३ ७२४ ७२५ ७२६ ७२७ ७२८ ७२९ ७३० ७३१ ७३२ ७३३ ७३४ ७३५ ७३६ ७३७ ७३८ ७३९ ७४० ७४१ ७४२ ७४३ ७४४ ७४५ ७४६ ७४७ ७४८ ७४९ ७५० ७५१ ७५२ ७५३ ७५४ ७५५ ७५६ ७५७ ७५८ ७५९ ७६० ७६१ ७६२ ७६३ ७६४ ७६५ ७६६ ७६७ ७६८ ७६९ ७७० ७७१ ७७२ ७७३ ७७४ ७७५ ७७६ ७७७ ७७८ ७७९ ७८० ७८१ ७८२ ७८३ ७८४ ७८५ ७८६ ७८७ ७८८ ७८९ ७९० ७९१ ७९२ ७९३ ७९४ ७९५ ७९६ ७९७ ७९८ ७९९ ८०० ८०१ ८०२ ८०३ ८०४ ८०५ ८०६ ८०७ ८०८ ८०९ ८१० ८११ ८१२ ८१३ ८१४ ८१५ ८१६ ८१७ ८१८ ८१९ ८२० ८२१ ८२२ ८२३ ८२४ ८२५ ८२६ ८२७ ८२८ ८२९ ८३० ८३१ ८३२ ८३३ ८३४ ८३५ ८३६ ८३७ ८३८ ८३९ ८४० ८४१ ८४२ ८४३ ८४४ ८४५ ८४६ ८४७ ८४८ ८४९ ८५० ८५१ ८५२ ८५३ ८५४ ८५५ ८५६ ८५७ ८५८ ८५९ ८६० ८६१ ८६२ ८६३ ८६४ ८६५ ८६६ ८६७ ८६८ ८६९ ८७० ८७१ ८७२ ८७३ ८७४ ८७५ ८७६ ८७७ ८७८ ८७९ ८८० ८८१ ८८२ ८८३ ८८४ ८८५ ८८६ ८८७ ८८८ ८८९ ८९० ८९१ ८९२ ८९३ ८९४ ८९५ ८९६ ८९७ ८९८ ८९९ ९०० ९०१ ९०२ ९०३ ९०४ ९०५ ९०६ ९०७ ९०८ ९०९ ९१० ९११ ९१२ ९१३ ९१४ ९१५ ९१६ ९१७ ९१८ ९१९ ९२० ९२१ ९२२ ९२३ ९२४ ९२५ ९२६ ९२७ ९२८ ९२९ ९३० ९३१ ९३२ ९३३ ९३४ ९३५ ९३६ ९३७ ९३८ ९३९ ९४० ९४१ ९४२ ९४३ ९४४ ९४५ ९४६ ९४७ ९४८ ९४९ ९५० ९५१ ९५२ ९५३ ९५४ ९५५ ९५६ ९५७ ९५८ ९५९ ९६० ९६१ ९६२ ९६३ ९६४ ९६५ ९६६ ९६७ ९६८ ९६९ ९७० ९७१ ९७२ ९७३ ९७४ ९७५ ९७६ ९७७ ९७८ ९७९ ९८० ९८१ ९८२ ९८३ ९८४ ९८५ ९८६ ९८७ ९८८ ९८९ ९९० ९९१ ९९२ ९९३ ९९४ ९९५ ९९६ ९९७ ९९८ ९९९ १०००

मनुस्त्रयोदशोभात्योदेवसावर्णिरात्मवान् चित्रसेनविचित्राद्यादेवसावर्णिदेहजाः ३० देवाः सकर्मसुत्रामसंज्ञादं
द्रोदिवस्पतिः निर्मेकितत्त्वदर्शाद्यामविष्यत्यृषयस्तदा ३१ देवहोत्रस्युतनयउपहर्तादिवस्पतेः योगेश्वरोहरेशोबृ
हत्यांसमविष्यति ३२ मनुर्वीन्द्रसावर्णिश्चतुर्दशमएष्यति उरुगंभीरबुद्ध्याद्याइन्द्रसावर्णिवीर्यजाः ३३ पवित्राश्चा
क्षुषादेवाः शुचिरिन्द्रोमविष्यति अग्निबहिः शचिः शुद्धोमागधाद्यास्तपस्विनः ३४ सत्रायणस्यतनयोबृहद्भानुस्त
दाहरिः वितानायामहाराजक्रियातंतून्वितायिता ३५ राजंश्चतुर्दशैतानि त्रिकालानुगतानिते प्रोक्तान्येभिर्मितः
कल्योयुगसाहस्रपर्ययः ३६ इति श्रीभागवते महापुराणे अष्टमस्कंधे मन्वन्तरानुवर्णनं नाम त्रयोदशोऽध्यायः १३
राजोवाच मन्वन्तरेषु भागवन् यथा मन्वादयस्त्वमे यस्मिन्कर्मणि येन नियुक्तास्तद्दस्वमे १ ऋषिरुवाच
मनवो मनुपुत्राश्च मुनयश्च महोपतै इन्द्राः सुरगणाश्चैव सर्वे पुरुषाः शासनाः २ यज्ञादयो याः कथिताः पौरुष्यस्तनवो नृ
प मन्वादयो जगद्यात्रानयत्याभिः प्रचोदिताः ३ चतुर्युगांते कालेन यस्तान् श्रुतिगणान् यथा तपसा ऋषयोऽपश्यन्
यतो धर्मः सनातनः ४ ततो धर्मचतुष्टयादं मनवो हरिणोदिताः युक्ताः संचारयत्यद्वास्वेस्वे काले मुहीनृगाः ५ पालयं
ति प्रजापालायावदंतं विभागशः यज्ञभागमुज्जो देवा ये च तत्रान्विताश्चतैः ६ इन्द्रो भागवता दत्तात्रेयादयः प्रियमूर्जिता
म् मुंजानः पातिलोकांस्त्रीन् कामं लोके प्रवर्षति ७ ज्ञानं चानुयुगं ब्रूते हरिः सिद्धस्वरूपधृक् ऋषिरूपधरः कर्मयोगं
योगेशरूपधृक् ८

नां कर्मण्याह चतुर्युगांत इति चतुर्भिः यतः येभ्यः श्रुतिगणैः ४ उदिता उक्ताः युक्ताः संयताः संतो महो धर्मसंचारयन्ति मह्यां धर्मप्रवर्तयन्तीत्यर्थः ५ प्र
जापाला मनुपुत्राः तं धर्मं पालयन्ति यावदंतं यावन्मन्वन्तरावसानम् विभागाशः पुत्रपौत्रादिक्रमेण ये चान्येद्यावापृथिव्यादयो यत्र कर्मणि भोक्तृत्वेनान्वि
ताः तैश्च सह ६ ७ प्रसंगाद्भूपांतरैरपि जगद्यात्राप्रवर्तनमाह ज्ञानमिति द्वाभ्यां सिद्धाः सनकादयः ऋषयो याज्ञवल्क्यादयः योगेशादत्तात्रेयादयः तत्तद्
पः सन् ज्ञानं कर्म च योगं च ब्रूते ८

प्रजेशमर्यादयस्तेन रूपेण सर्गं करोति इति शेषः स्वराडवयुः राजमूर्तिः सर्वेषामभावाय भवति पृथग्विधाः गुणाः शीतोष्णादयो यस्य ९
नामरूपात्मिकयामायया विमोहितात्मभिर्जनैः नानादर्शनैः शास्त्रैः स्तूयमानो निरूप्यमाणोऽपि नैव दृश्यत इत्यर्थः १० प्रासंगिकं निरूप्य
प्रस्तुतमेवोपसंहरति एतत्कल्पविकल्पस्य अवांतरकल्पस्य ११ इत्यष्टमे टीकायां चतुर्दशोऽध्यायः १४ बलिपंचदशो विश्वजिताचार्य-
अयाजयत् ततो सौ स्वर्गमजयद् द्यादेवानि लिलियरे १ अत्रेयतेन बाध्या व्यावामं वामनचेष्टितम् निग्रहच्छलतो यत्र बले भूयाननुग्रहः २

सर्गप्रजेशरूपेण दस्यूनहन्यात्स्वराडवयुः कालरूपेण सर्वेषामभावाय पृथग्गुणः ९ स्तूयमानो जनैरेभिर्मयि याना
मरूपया विमोहितात्मभिर्नानादर्शनैर्न च दृश्यते १० एतत्कल्पविकल्पस्य प्रमाणं परिकीर्तितम् यत्र मन्वन्तरा-
ण्याहुश्चतुर्दशपुराविदः ११ इति श्रीभागवते महापुराणे अष्टमस्कन्धे चतुर्दशोऽध्यायः १४ राजोवाच
बलेः पदत्रयं भूमेः कस्माद्भूरिरयाचत भूलेस्वरः कृपणवल्गुव्याथोऽपि बबधतम् १ एतद्देदितुमिच्छामो महत्कौ-
तूहलं हि नः यज्ञेश्वरस्य पूर्णस्य बन्धनं चाप्यनागसः २ श्रीशुक उवाच पराजितश्रीरसुभिश्च हापितो ह्यं
द्रेण राजन् भृगुभिः सजीवितः सर्वात्मना तान भजत् भृगून् बलिः शिष्यो महात्माऽर्थनिवेदनेन ३ तं ब्राह्मणं भृग-
वः प्रीयमाणा अयाजयन् विश्वजिता त्रिणाकम् जिगीषमाणं विधिनाऽभिषिच्य महाऽभिषेकेण महानुभावाः ४
ततो रथः कांचनपटुन द्रोहयाश्च हर्यश्चतुरंगवर्णाः ध्वजश्च सिंहेन विराजमानो हुताशनादा सह विभिरिष्टात् ५
धनुश्च दिव्यं पुरदोपनद्धं तूणावरिक्तौ कवचंच दिव्यम् पितामहस्तस्य ददौ च मालामल्मानपुष्पांजलजंच शक्रः ६

ईश्वरः स्वयंकृपणवत् कस्माद्देतोरयाचत लब्धार्थो भूत्वाऽपि तं कस्माद्बन्ध १ २ तत्र तावद्बलेः त्रिलोकीमपहर्तुं याज्जादिच्छलनं क-
तवानिति वक्तुं ब्राह्मणाराधनेन बलेरकांड एव स्वर्गविजयक्रममाह पराजितश्रीरित्यादिना यावदध्यायसमाप्ति युद्धे पराजिताश्रीर्येन सः इं-
द्रेण असुभिश्च त्याजितः सन् भृगून् भृगोर्वेश्यांश्चुक्रादीन् महात्मा उदारचित्तः अर्थानां निवेदनेनार्पणेन ३ त्रिणाकं स्वर्गं जेतुमिच्छंतम्
विश्वजितायागेन अयाजयन् महाभिषेकेण ऐन्द्रेण बद्धं ब्राह्मणं प्रसिद्धेन ४ हर्यश्चस्य इंद्रस्य ये तुरंगास्तेषामिव वर्णो हरितो येषाम् ५
पुरदं सवर्णम् तूणोऽधुधा अरिक्तौ अस्य शरीरौ पितामहः प्रह्लादः जलजं शंखम् ६

विप्रेरर्जितः संपादितो योधनार्थो युद्धपरिकरो यस्य तैरेव कल्पितं स्वस्त्ययनं मंगलवाचनादियस्य आमंत्र्य पृष्ठा ७ अथारुह्य रराजेति द्वयोर-
न्वयः सुस्त्रगधरः शोभनमालाधरः ८ हेमांगदलसंतापहृयस्य धिष्यस्थः भवने प्रज्वलितः कुंडस्थ आहवनीय इवेति वा ९ तुल्यमैश्वर्यं
बलं च श्रीश्वयेषां तैर्दैत्ययूथपैर्वृतो ययाविति द्वयोरन्वयः परिधीन् दिशः १० स्तृद्धामति समृद्धाम् ११ धिक्कृग्राम्यसखंतथाविधांपुरीमकस्मादे-
वपरित्यज्य इंद्रादयः पलायिता इति वैराग्यार्थं मिंद्रपुरीमनुवर्णयति रम्यामिति सार्द्धैरेकादशभिः उपवनानि फलप्रधानानि निकटानि वा उद्याना-
नि पुष्पप्रधानानि दूरस्थानि वा तैरम्यांकूजंति विहंगमिथुनानियेषु गायंतो मत्तामधुव्रतायेषु १२ प्रवालादीनामुरुभारोयासताः शारवाये-

एवं सविप्रार्जितयोधनार्थस्तैः कल्पितस्वस्त्ययनोऽथ विप्रान् प्रदक्षिणीकृत्य कृतप्रणामः प्रह्लादमामंत्र्य नमश्चका-
र ७ अथारुह्य रथं दिव्यं भृगुदत्तं महारथः सुस्त्रगधरोऽथ सन्नह्यधन्वा खट्वाधृतेषु धिः ८ हेमांगदलसंतापहृयः स्फु-
रन्मकरकुंडलः रराजरथमारूढो धिष्यस्थ इव हव्यवाट् ९ तुल्यमैश्वर्यबलं श्रीभिः स्वयूथैर्दैत्ययूथपैः पिबद्भिरिव-
खंडग्निरुदहद्भिः परिधीनि व १० वृतो विकर्षन्महतीमासरांध्वजिनां विभुः ययाविंद्रपुरीं स्तृद्धां कपयन्निवरोदसी-
११ रम्यामुपवनोद्यानैः श्रीमद्भिर्नंदनादिभिः कूजद्विहंगमिथुनैर्गायन्मत्तामधुव्रतैः १२ प्रवालफलपुष्पोरुभारशा-
खामरदुमैः हंससारसचक्राकृकारंडवकुलाकुलाः नलिन्यो यत्र क्रीडंति प्रमदाः सरसेविताः १३ आकाशगंगा
या देव्या वृतां परिरुक्ता भूतया प्राकारेणाग्निवर्णेन सा दृष्टालेनोन्नतेन च १४ रुक्मपट्टकपाटैश्च द्वारैः स्फटिकगोपुरैः
जुष्टां विभक्तप्रपथां विश्वकर्मविनिर्मिताम् १५ सप्ताचलररथ्यादयां विमानैर्न्यर्बुदं दशकोटयः तैर्गणनयैरनंतैर्विमानैर्न्युताम् शृंगाटकैर्मणिमयैर्व-
ज्रविद्रुमवेदिभिः १६ यत्र नित्यवयोरूपाः श्यामाविरजवाससः भ्राजंतैरूपवन्नार्यो ह्यर्चिर्भिरिव वन्हयः १७

षांते अमरदुमायेषु तैः यत्र यास सरसेविताः प्रमदाः क्रीडंति ताः हंसादिकुलैराकुला व्याप्तानलिन्यः सरांसि यत्र येषु संतितैरुपवनोद्यानैरम्यामिति
पूर्वेणैवान्वयः १३ किंच परिरुक्ता भूतया आकाशगंगाया वृताम् प्राकारेण सौवर्णेन चावृताम् अट्टालाः प्राकारोपरिरचितानि उन्नतानि युद्धस्थाना-
नितत्सहितेन १४ रुक्मपट्टानिकपाटानियेषु तैर्द्वारैरवांतरैः स्फटिकमयैर्गोपुरैश्च पुरद्वारैर्जुष्टाम् विभक्ताः प्रपथाः राजमार्गा यस्याम् १५ सप्ता उप-
वेशः स्थानानि चत्वारण्यंगणानि रथ्या उपमार्गाः तैरादयां संपन्नाम् न्यर्बुदं दशकोटयः तैर्गणनयैरनंतैर्विमानैर्न्युताम् वज्रविद्रुममय्यो वेदयो येषु
तैः शृंगाटकैश्च तुष्ययैर्न्युताम् १६ नित्यं वयस्तारुण्यं रूपं च सौकुमार्यं यासां ताः रूपवन्नार्यः स्वलंकृताः स्त्रियः यत्र यस्यां भ्राजंतै १७ ७९ ७९

सरस्त्रीणां केशोभ्यो विप्रश्चानां नवसौगंधिकस्त्रजामामोदम् १८ हेमगवाक्षेभ्यो निर्गच्छताधूमेन सुरप्रिया अप्सरसः १९ मुक्तामयैर्वितानैर्मणिहेम
मयैः केतुभिश्च ध्वजैः नानापताकायुक्ताभिर्वलभीभिश्च विमानानां पुरोभागैः आरुतां व्याताम् वैमानिकस्त्रीणां कलगीतैर्मंगलाम् २० उपदेवानां गं
धर्वादीनाम् गीतकैश्च मनोरमां जिताप्रभासाक्षात् दीप्यधिष्ठात्री देवताययाताम् अन्यैरजितप्रभामिति वा पाठांतरे जिताग्रहाः सूर्यादयो यया २१

सरस्त्रीकेशविप्रश्चानवसौगंधिकस्त्रजाम् यत्रामोदमुपादायमार्ग आवातिमारुतः १८ हेमजालाक्षनिर्गच्छदधूमेनाग
रुगंधिना पांडुरेण प्रतिच्छन्नमार्गेयांति सुरप्रियाः १९ मुक्तावितानैर्मणिहेमकेतुभिर्नानापताकावलभीभिरारुताम्
शिरवंडिपारावतभृंगनादितां वैमानिकस्त्रीकलगीतमंगलाम् २० मृदंगशंखानकदुंदुभिस्त्रनैः सतालवीणासुरजर्षि
वैष्णुभिः नृत्यैः सवाद्यैरुपदेवगीतकैर्मनोरमांस्वप्रभयाजितप्रभाम् २१ यां नव्रजंत्यधर्मिष्ठाः खलाभूतदुहः शठाः मा
निनः कामिनो लुब्धा एभिर्हीना व्रजंतियत् २२ तां देवधानां सवस्तुथिनीपतिर्बहिः समंताद्गुरुधेपृतन्यया आचार्यद
त्तं जलजं महास्वनं दध्मो प्रयुजन् नृभयमिन्द्रयोषिताम् २३ मघवांस्तदभिप्रेत्य बलैः परममुद्यमम् सर्वदेवगणोपेतो गुरु
मेतदुवाच ह २४ भगवन्मुद्यमो भूयान् बलेर्नः पूर्ववैरिणः अविषत्यमिमं मन्ये केनासीत्तेजसोर्जितः २५ नैनं कश्चि
कुतो वापि प्रतिव्योदुमधीश्वरः पिबन्निवसुखेनेदं लिहन्निवदिशोदश दहन्निवदिशोदृग्भिः संवर्ताग्निरिवोत्थितः २६
ब्रूहिकारणमेतस्य दुर्धर्षत्वस्य मद्विषोः ओजः सहो बलं तेजो यत एतत्समुद्यमः २७ गुरुरुवाच जानामिमघव
नृशत्रोरुन्नतेरस्य कारणम् शिष्यायोपमृतं तेजो भृगुभिर्ब्रह्मवादिभिः २८ भवद्विधो भवान्वाऽपि वर्जयित्वेश्वरं हरि
म् नास्य शक्तः पुरस्थातुं कृतांतस्य यथाजनाः २९ तस्मान्निलयमुत्सृज्य यूयं सर्वत्रिविष्टपम् यातकालं प्रतीक्षन्तोऽ
यतः शत्रोर्विपर्ययः ३० एष विप्रबलोदकैः संप्रत्यूजितविक्रमः एषामेवापमानेन सानुबंधो विनश्यति ३१

यत्रयाम् २२ पृतन्ययासेनया २३ २४ केन हेतुना एवं तेजसा ऊर्जित आसीत् २५ प्रतिव्योदुमपाकर्तुम् २६ यतः कारणादेतस्य ओज आदियतः
ओज आदेः एतस्य समुद्यमः २७ उपमृतं संचितम् २८ २९ तत्रोचितं मंत्रमाह तस्माद्यूयं त्रिविष्टपमुत्सृज्य निलयमदर्शनं यात यतः कालात् ३० के
नास्य विपर्ययः स्यादित्यत आह एष इति विप्राणां बलेन उदकं मुत्तरोत्तरमधिकं फलं येस्य सः ३१

सुमंत्रितः अर्थः कार्येषां तेनिलयं जग्मुः ३२ ३३ एवं प्राप्तमिन्द्रपदं स्थिरं कर्तुमयाजयन् अनुव्रतमनुवर्तिनम् ३४ द्विजदेवैर्ब्राह्मणैरुपलभितं प्रापिताम् ३५ ३६ इत्यष्टमस्कंधे टीकायां पंचदशोऽध्यायः १५ षोडशो पुत्रनाशेन शोचंत्या अदितेः पतिः प्रार्थितः कश्यपः प्राह पयोव्रतमितीर्यते १ इदानीं श्रीवामनावतारप्रसंगमाह एवमित्यादियावत्समाप्ति नष्टेषु अदृष्टेषु सत्सु १ २ सः कश्यपः पत्नीमिदमाह ३ दीनवदन-

एवं सुमंत्रितार्थास्ते गुरुणार्थानुदर्शिना हित्वा त्रिविष्टपं जग्मुर्गर्वाणाः कामरूपिणः ३२ देवेष्वथ निलीनेषु बलिवैरोचनः पुरीम् देवधानीमधिष्ठाय वशं निन्ये जगन्नयम् ३३ तं विश्वजयिनं शिष्यं भृगवः शिष्यवत्सलाः शतेन हयमेधाना मनुव्रतमयाजयन् ३४ ततस्तदनुभावेन भुवनत्रयविश्रुताम् कीर्तिं दिक्षु वितन्वानः सरेजे उडुराडिव ३५ बुभुक्षे च श्रियं स्पृष्ट्वा द्विजदेवोपलभिताम् कृतकृत्यमिवात्मानं मन्यमानो महामनाः ३६ इति श्रीभागवते महापुराणे अष्टमस्कंधे पंचदशोऽध्यायः १५ श्रीशुक उवाच एवं पुत्रेषु नष्टेषु देवमाताऽदितिस्तदा हृते त्रिविष्टपे दैत्यैः पर्यतप्यदनायवत् १ एकदा कश्यपस्तस्या आश्रमं भगवानगात् निरुत्सवं निरानंदं समाधौ विरतश्चिरात् २ सपत्नी दीनवदनां कृतासनपरिग्रहः सभाजितो यथान्यायमिदमाह कुरुहह ३ अप्यभद्रं न विप्राणां भद्रं लोकेऽधुना गतम् न धर्मस्य न लोकस्य मृत्योर्लुदानुवर्तिनः ४ अपि वाऽकुशलं किंचित् गृहेषु गृहमेधिनि धर्मस्यार्थस्य कामस्य यत्र योगो ह्ययोगिनाम् ५ अपि वाऽतिथयोऽप्येत्यकुटुंबासक्त्या त्वया गृहादपूजितायाताः प्रत्युत्थानेन वाक्चित् ६ गृहेषु येतिथयो नार्चिताः सलिलैरपि योर्दैनिर्योतिते नूनं फेरुराजगृहोपमाः ७ अप्यग्नयस्तवेलायां न हुता हविषा सति त्वयो द्विगुणधिया भद्रे प्रोषिते मयि किंचित् ८ यत्पूजया कामदुघान् याति लोकान् गृहान्वितः ब्राह्मणोऽग्निश्च वैविष्णोः सर्वदेवात्मनो मुखम् ९

त्वादिकमालक्ष्य बहुधा विकल्पयन् पृच्छति अप्यभद्रमिति सप्तभिः हे भद्रे मृत्योः लं

दमिच्छामनुवर्तत इति तथा मृत्युवशावर्तिनो जनस्येत्यर्थः ४ हे गृहमेधिनि अपि वा किं वा गृहेषु धर्मादेः किंचिदकुशलमिति काक्काप्रश्नः यत्र येषु गृहेषु अयोगिनामपि योगः स्वधर्मादिना योगफलं भवति ५ किं वा त्वया अपूजिता एवाप्येत्यगृहाद्याताः ६ नार्चिताः अनर्चिताः संतो यदि निर्गच्छंति ते गृहाः फेरुराजः सृगालराजः तदीयविवरतुल्याः ७ वेलायां होमकाले किंचिन्नहुताः किम् ८ ९ १० ११ १२

भवत्या आत्मानं मनः अस्वस्थमप्रकृतिस्थं लक्षणैः मुखमग्न्यादिभिः लक्षयामि १० अस्वास्थ्यकारणमन्यदस्तीति वक्तुं त्वत्पुत्रमभद्रादिकं ना
स्तीत्याह भद्रमिति द्वाभ्याम् इमे गृहाः त्रिवर्गस्य परं क्षेत्रं मुद्रवस्थानम् त्रिवर्गोऽपि यथावद्वर्तत इत्यर्थः ११ भगवतस्तवानुद्धानं यन्मया क्रियते
तस्मात् अग्नयोऽतिथय इत्यादिसर्वं न रिष्यति न ह्रायते १२ प्रकृतं विज्ञापयितुमाह को न्विति १३ संपाद्यं काममाह तवैवेति चतुर्भिः १४ सपत्नैः

अ.
१६

अपि सर्वे कुशालिनस्तव पुत्रा मनस्विनि लक्षये स्वस्थमात्मानं भवत्या लक्षणैरहम् १० अदितिरुवाच भ
द्रं हि जगवां ब्रह्मन् धर्मस्यास्य जनस्य च त्रिवर्गस्य परं क्षेत्रं गृहमेधिन् गृहा इमे ११ अग्नयोतिथयो भृत्या भिक्षवो
यै च लिप्सवः सर्वे भगवतो ब्रह्मन् अनुद्धानान् न रिष्यति १२ को न्विमे भगवन् कामो न संपद्येत मानसः यस्या भवान् प्र
जाप्य क्षणं धर्मान् प्रभाषते १३ तवैव मारीचमनः शरीरजाः प्रजा इमाः सत्वरजस्तमोजुषः समो भवांस्तास्वसुरा
दिषु प्रभातथाऽपि भक्तं भजते महेश्वरः १४ तस्मादोशमजं त्यामे श्रेयश्चित्तयसः व्रत हृतश्रियो हृतस्थानान् सपत्नैः
पाहिन प्रभो १५ परैर्विवासितासाऽहं मग्ना ल्यसनसागरे ऐश्वर्यं शीर्यशः स्थानं हृतानि प्रबलैर्मम १६ यथा तानि
पुनः साधो प्रपद्येरन्ममात्मजाः तथा विधेहि कल्याणं धिया कल्याणकृतम् १७ श्रीशुक उवाच एव
मभ्यर्थितो दित्या कस्तामाह स्मयन्निव अहो माया बलं विष्णोः स्नेहबद्धमिदं जगत् १८ कदेहो भौतिकोऽनात्मा
क्वचात्मा प्रकृतः परः कस्य के पतिपुत्राद्या मोह एव हि कारणम् १९ उपतिष्ठस्व पुरुषं भगवंतं जनार्दनम् सर्वभूतगु
हा वासं वासुदेवं जगद्गुरुम् २० सविधास्यति ते कामान् हरिर्दो नानु कंपनः अमोघा भगव इक्तिर्नैतरेति मतिर्मम
२१ अदितिरुवाच केनाहं विधिना ब्रह्मन् उपस्थास्ये जगत्पतिम् यथामे सत्यसंकल्पो विदध्याच्च मनोर
थम् २२ आदिशत् तं हि जगत्त्रैविधितदुपधावनम् आशुतुष्यति मे देवः सोदंत्याः सह पुत्रकैः २३

दैत्यैर्हता श्रीर्येषां हृतं स्थानं येषां मिति पुत्राभिप्रायेण बहुवचनम् १५ १६ १७ कश्यपः प्रथमं तावत्पुत्रस्नेहं त्याजयितुं विस्मयव्याजेनैव त
त्पुत्रपदिशति अहो इति सार्धेन १८ १९ अत्रापरितुष्यतीति प्रत्याह उपतिष्ठस्वेति द्वाभ्याम् २० नन्वेवं भूते कामप्राप्तिहेतुर्देवांतरसेवा प्रसिद्धा
तत्राह अमोघेति २१ यथाच मे मनोरथं विदध्यात् २२ यथाच मे आशुतुष्यति तथा तत्सेवा प्रकारमादिश २३

२६

मेमयापृष्टः पद्मजोमेयद्वतमाह एतत्तेतवप्रवक्ष्यामीत्यन्वयः २४ अमलसुक्लः २५ तत्रादौपूर्वधः कृत्यमाह सिनीवाल्यामृदालिप्यस्नायाल्का
तद्रात्र्याभित्यंतेनग्रंथेन यदिलभ्येततर्हि कोडविदीर्णया वन्यवराहोत्वातया आलिप्य २६ तंत्रमंत्रः त्वंदेवाति हेदेवित्वंरसायाः उद्धृतासि २७
निर्वर्तित आत्मनियमोनित्यनौमित्तिकोयेन २८ तत्रावाहनादौनवमंत्रानाह नमस्तुभ्यमिति पाद्यादौविशेषतस्तु द्वादशाक्षरंवक्ष्यति २९ चतु-

कश्यपउवाच एतन्मोक्षगवान्पृष्टः प्रजाकामस्यपद्मजः यथाहतेप्रवक्ष्यामिब्रतंकेशवतोषणम् २४ फाल्गु
नस्यामलेपक्षेद्वादशाहंपयोव्रतः अर्चयेदरविंदाक्षंभक्त्यापरमयान्वितः २५ सिनीवाल्यामृदालिप्यस्नायाल्का
डविदीर्णया यदिलभ्येततर्वैस्त्रोतस्येतंमंत्रमुदीरयेत् २६ त्वंदेव्यादिवराहेणरसायाः स्थानमिच्छता उद्धृतासिन-
मस्तुभ्यं पाप्मानंमेषणाशय २७ निर्वर्तितात्मनियमोदेवमर्चेत्समाहितः अर्चायांस्थंडिलेसूर्यजलेवनहौगुरावपि
२८ नमस्तुभ्यंभगवतेपुरुषायमहीयसे सर्वभूतनिवासायवासुदेवायसाक्षिणे २९ नमोव्यक्तायसूक्ष्मायप्रधान-
पुरुषायच चतुर्विंशद्गुणज्ञायगुणसंख्यानहेतवे ३० नमोद्विशीर्ष्येऽत्रिपदेचतुःशृंगायतंतवे सप्तहस्ताययज्ञाय-
त्रयाविद्यात्मनेनमः ३१ नमःशिवायरुद्रायनमःशक्तिधरायच सर्वविद्याधिपतयेभूतानांपतयेनमः ३२ नमोहि
रण्यगर्भायप्राणायजगदात्मने योगेश्वर्यशरीरायनमस्तेयोगहेतवे ३३ नमस्तेआदिदेवायसाक्षिभूतायतेनमः
नारायणायऋषयेनरायहरयेनमः ३४ नमोमरकतश्यामवपुषेधिऽगतश्रिये केशवायनमस्तुभ्यंनमस्तेभित्तवास-
से ३५ त्वंसर्ववरदःपुंसांवरण्यवरदर्षभ अतस्तेश्वर्यसेधाराःपादरेणुमुपासते ३६ अन्ववर्ततयंदेवाः श्रीश्व-
तत्पादपद्मयोः स्पृहयंतइवामोदंभगवान्मोक्षप्रसीदताम् ३७

विंशतिगुणास्तत्त्वानिजानातीतितथातस्मैगुणसंख्यानस्यहेतवेसां
स्वप्रवर्तकाय ३० एवंसामान्यतो नत्वागुणावतारान्प्रणमतित्रिभिः तत्रादौमंत्रोक्तयज्ञरूपेणविष्णोः प्रणामोनमइति द्वेशीर्ष्यस्यत्रयः पादाय-
स्यतंतवेफलविस्तारकाय त्रयांविद्यायामात्मायस्येतित्रिधाबद्धइत्यस्यार्थउक्तः तथाचमंत्रः चत्वारिशृंगत्रयोअस्यपादाद्वेशीर्षसप्तहस्तासोअ-
स्यत्रिधाबद्धोऽष्टभगोरोरबीतिमहोदेवोमर्त्याआविवेशोति ३१ ३२ प्राणायसूत्रात्मने योगेश्वर्यशरीरंयस्य ३३ ३४ अधिगताप्राप्ताश्रियंत-
स्मै ३५ ३६ तत्पादपद्मयोरामोदंस्पृहयंतइवदेवाश्चश्रीश्वयमन्ववर्तंतसमेप्रसीदतु ३७

आवाहनेन पुरस्कृतं संमानितम् ३८ ३९ पयसि शृतं पक्कं पायसम् मूलविद्यया द्वादशाक्षरेणैव ४० ४१ पूर्वोक्ताभिरन्याभिश्च स्तुतिभिः ४२ तस्य शेषां निर्माल्यम् द्वौ अवरो येषां तान् असंभवे द्वावपि भोजयेदित्यर्थः ४३ सभाजितैस्तैरनुज्ञातः सन् शेषं बंधुभिः सहितः तस्यां रात्र्यां ब्रह्मचा

एतैर्मंत्रैर्हृषीकेशमावाहनपुरस्कृतम् अर्चयेच्छुद्ध्या युक्तः पाद्योपस्पर्शनादिभिः ३८ अर्चित्वा गंधमाल्याद्यैः पयसा स्नपयेद्विष्णुम् वस्त्रोपवीताभरणपाद्योपस्पर्शने स्तुतः ३९ गंधधूपादिभिश्चार्चयेद्द्वादशाक्षरविद्यया शृतं पयसि नैवेद्यं शाल्यन्नं विभवे सति ससर्पिः सगुण्डं दत्वा जुहुयान्मूलविद्यया ४० निवेदितं तद्भक्त्या यदद्याद्भुंजीत वा स्वयम् दत्वा च मनमर्चित्वा तां बूलं च निवेदयेत् ४१ जपेदष्टोत्तरशतं स्तुतिभिः प्रभुम् कृत्वा प्रदक्षिणां भूमौ प्रणमेद्दुवन्मुदा ४२ कृत्वा शिरसि तच्छेषां देवमुद्वासयेत्ततः द्वारान् भोजयेद्विप्रान् पायसेन यथोचितम् ४३ भुंजीत तैरनुज्ञातः शेषं सैष्टः सभाजितैः ब्रह्मचार्यैश्च तद्वाच्यांश्चोभूते प्रथमे हनि ४४ स्नातः शचिर्यथोक्तेन विधिना सुसमाहितः पयसा स्नापयित्वा चर्चेद्या वद्धत समापनम् ४५ पयोभक्षो व्रतमिदं चरेद्विष्णुवर्चनादृतः पूर्ववज्जुहुयादग्निं ब्राह्मणांश्चापि भोजयेत् ४६ एवमहरहः कुर्याद्द्वादशाहं पयोव्रतः हरैरायधनं होममर्हणं द्विजतर्पणम् ४७ प्रतिपदि न मारुत्यया वच्छुक्लत्रयोदशी ब्रह्मचर्यमधः स्वप्नं स्नानं त्रिषवणं चरेत् ४८ वर्जयेत्स दालापं भोगानुच्चावचांस्तथा अहिंस्रः सर्वभूतानां वासुदेवपरायणः ४९ त्रयोदश्यामथो विष्णोः स्नपनं पंचकैर्विभोः कारयेच्छास्त्रदृष्टेन विधिना विधिकोविदेः ५० पूजां च महति कुर्याद्विज्ञातशाल्यविवर्जितः चरुं निरूप्य पयसि शिपिविष्टाय विष्णावे ५१ शृतेन तेन पुरुषं यजेत स समाहितः नैवेद्यं चातिगुणवद्दद्यात्पुरुषतुष्टिदम् ५२ आचार्यज्ञानसंपन्नं वस्त्राभरणधेनुभिः तोषयेद्वलिजश्चैव तद्विद्याराधनं हरैः ५३ भोजयेत्तान् गुणवता सदन्नेन शचिस्मिते अन्याश्च ब्राह्मणान् शक्त्या ये च तत्र समागताः ५४ दक्षिणां गुरवे दद्याद्वलिगम्य श्रयथाऽर्हतः अन्नाद्येनाश्वपाकांश्च प्रीणयेत्समुपागतान् ५५ मुक्तवत्सु च सर्वेषु दीनां धनं कृपणेषु च विष्णोस्तत्प्रीणनं विद्वान्भुंजीत सह बंधुभिः ५६

शिसन्श्चोभूते प्रभाते

सति ४४ ४५ पय एव भक्ष आहारो यस्य ४६ ४७ अधः स्वप्नं शयनम् ४८ ४९ पंचकैः पंचासृतेः ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६

५७ मयाचतेसमुदाहृतम् ५८ ५९ सर्वयज्ञारव्योऽयं यज्ञः सर्वव्रतमिति स्मृतम् ६० ६१ ६२ इत्यष्टमोऽध्यायः
१६ ततः सप्तदशोऽध्यायः कृते तस्मिन् व्रते हरिः तत्कामपूरणायादौ तस्युच्यते १ १ २ ३ ४ ५ प्रातिविह्वलत्वादेव सा बद्धांजलिः
सती स्थिता केवलमीडितुं पुनर्नोत्सेहेन शशाक अपितु तूष्णीं बभूव कथं भूता आनंदजले राकुले ईक्षणे यस्याः पुलकैराकुला आकृतिर्देहो यस्याः

नृत्यवादित्रगीतैश्च स्तुतिभिः स्वस्तिवाचकैः कारयेत्तत्कथाभिश्च पूजाभगवतोऽन्वहम् ५७ एतत्पयोव्रतं नाम पुरु
षाराधनं परम् पितामहेनाभिहितं मया ते समुदाहृतम् ५८ त्वंचानेन महाभागे सम्यक्चीर्णैर्न केशवम् आत्मना
शुद्धभावेन नियतात्मा भजान्वयम् ५९ अयं वै सर्वयज्ञारव्यः सर्वव्रतमिति स्मृतम् तपः सारमिदं भद्रेदानं चेश्वरत्
र्पणम् ६० त एव नियमाः साक्षात्त एव च यमोत्तमाः तपोदानं व्रतं यज्ञो येन तुष्यत्यधोऽक्षजः ६१ तस्मादेतद्व्रतं भद्रे
प्रयताश्रद्धया चर भगवान्यरितुष्टे वरानाप्नुविधास्यति ६२ इति श्रीभागवते महापुराणे अष्टमस्कन्धे अ-
दिति पयोव्रतं नाम षोडशोऽध्यायः १६ श्रीशुक उवाच इत्कृत्ता साऽदिती राजन् स्वभर्त्ता किं शयपेन वै अ-
न्वतिष्ठत् व्रतमिदं द्वादशाहमंतं दिता १ चिंतयं त्यैकया बुद्ध्या महापुरुषमीश्वरम् प्रगृह्योद्रियदुष्टाश्चान्मनसा बुद्धि
सारथिः २ मनश्चैकाग्रया बुद्ध्या भगवत्यखिलात्मनि वासुदेवे समाधाय च चारुपयोव्रतम् ३ तस्मात्प्रादुरभूत्ता
तभगवानादिपुरुषः पीतवासाश्चतुर्बाहुः शंखचक्रगदाधरः ४ तं नेत्रगोचरं वीक्ष्य सहस्रोत्थाय सादरम् ननाम सु
विकायेन दंडवत्प्रीतिविह्वला ५ सोत्थाय बद्धांजलिरीडितुं स्थितानोत्सेह आनंदजलाकुले क्षणा बभूव तूष्णीं पुल-
काकुला कृतिस्तद्दर्शनात्कल्लवगात्रवेपथुः ६ प्रीत्याशनैर्गद्गदया गिरा हरितुष्टावसादेव्यदितिः कुरुहूह उद्दीक्षती
सापिबतीव चक्षुषारमापतिं यज्ञपतिं जगत्पतिम् ७ अदितिरुवाच यज्ञेश यज्ञपुरुषाच्युत तीर्थपाद तीर्थश्रवः
श्रवणमंगलनामधेय आपन्नलोकवृजिनोपशमोदयाद्यशनः कृधीश भगवन्नसिदाननाथः ८

तस्य दर्शनेन यो त्युत्सवः तेन गात्रे वेप
थुः कंपो यस्याः ६ तुष्टावपिबती वोद्दीक्षमाणा इति च क्रियाभेदात् सेत्यस्य शब्दस्य द्विरुक्तिरदोषः ७ अयत्नतो विनिर्जित्य देत्यानत्यूर्जितानपि
भक्तान् रक्षितुमीशस्त्वमित्यस्तौ ददिति स्त्रिभिः यज्ञेशोत्यादिदशभिः संबोधनैस्तवाशक्यं किमपि नास्तीति वदंती प्रार्थयते हे ईश शशनः कृधि-

कुरु यतो दीनानां नाथोऽसितम् तीर्थं श्रवः कीर्तिर्यस्य श्रवणमेव मंगलयस्य तन्नामधेयस्य आपन्नानां शरणागतानां वृजिनोपशमा-
यउदयोयस्य ८ भूम्ने महतेनमः महत्ते हेतवः विश्वाय विश्वस्य भवनस्थितिसंयमार्थस्वैरंगृहीताः पुरुशक्तेर्मायायाः गुणाय न तस्मै त-
थाऽपि स्वस्थाय अपच्युतस्वरूपाय कुतः शश्वदुपबृंहितः नित्योर्जितोयः पूर्णबोधस्तेन व्यापादितं नित्यनिरस्तमात्मनितमो माया लक्षणे-
न तस्मै ९ अस्मदीय मनोरथ पूरणमीषत्करमेव तवेति कैमुत्यन्यायेनाह आयुः परंब्रह्मायुः पुनरपि द्यौश्च भूश्च रसातलं च द्यौश्च भूरसाः द्यौरि-
ति पृथक् पाठे भूश्च रसाश्च बिलस्वर्गा इति विग्रहः रसेति पाठे त्रीणि पदानि सकला योगगुणा अणिमादयः १० क्षेत्रज्ञः अंतर्धामी ११ सपत्नैर्ह-
ता श्रीर्येषां स्वधामतः व्यावितानां च पुत्राणां संबन्धियत्तद्भवत्याश्चिरमाकांक्षितं मया विज्ञातम् १२ कांक्षितमेवाह तानिति त्रिभिः प्रतिलब्धो

विश्वाय विश्वभवनस्थितिसंयमार्थस्वैरंगृहीतपुरुशक्तिगुणाय भूम्ने स्वस्थाय शश्वदुपबृंहितपूर्णबोधव्यापादिता-
त्मतमसे हरये नमस्ते ९ आयुः परं वपुरभीष्टमतुल्यलक्ष्मी द्यौश्च भूरसाः सकलयोगगुणाश्चि वरगः ज्ञानं च केवलम-
नंतमवन्ति तुष्टा त्वत्तो नृणां किमु सपत्नजयादिराशीः १० श्रीसुकवच अदित्यै वंस्ततो राजन् भगवान्
पुष्करेक्षणाः क्षेत्रज्ञः सर्वभूतानामिति होवाच भारत ११ श्रीभगवानुवाच देवमातर्भवत्यामे विज्ञातं चिरकां-
क्षितम् यत्सपत्नैर्हृतश्रीणां व्यावितानां स्वधामतः १२ तान्विनिर्जित्य समरे दुर्मदानकर्षमान् प्रतिलब्धजयश्री-
भिः पुत्रैरिच्छस्युपासितुम् १३ इंद्रज्येष्ठैः स्वतनयैर्हृतानां युधिविद्विषाम् स्त्रियोरुदतीरासाद्य द्रष्टुमिच्छसि दुःखि-
ताः १४ आत्मजान्सुसमृद्धास्त्वंप्रत्याहृतयशःश्रियः नाकपृष्ठमधिष्ठाय कीडतो द्रष्टुमिच्छसि १५ प्रायोऽधुना तेऽसु-
रयूथनाथा अपारणीया इति देवि मे मतिः यत्तेऽनुकूलेश्वरविप्रगुप्तानविक्रमस्तत्रैकस्वददाति १६ अथाऽस्युपा-
यो मम देवि चिंत्यः संतोषितस्य व्रतचर्यया ते ममार्चनं नोर्हति गतुमन्यथा श्रद्धानुरूपफलहेतुकत्वात् १७ त्वयार्चितश्चा-
हमपत्यगुप्तये पयोव्रतेनानुगुणं समीडितः स्वांशेन पुत्रत्वमुपेत्य ते सतान् गौसास्मि मारीचतपस्यधिष्ठितः १८

जयश्च श्रीश्रयैः तैः पुत्रैः सह उपासितुमेकत्र स्थातुमिच्छसि १३ १४ प्रत्याहृतं यशश्च श्रीश्रयैः तान् १५ अपारणीयाः अनतिक्रमणीयाः यद्य-
स्मात् अनुकूल ईश्वरः कालो येषां तैर्विप्रैः गुप्ता रक्षिताः अनुकूलैरीश्वरैः समर्थैर्विप्रैः गुप्ता इति वा १६ मम मया चिंत्य एव तत्र हेतुः संतोषितस्ये-
त्यादि श्रद्धानुरूपमिच्छात्तु सारेण फलहेतुत्वात् १७ मारीचस्य तपसि अधिष्ठाय स्थितः सन् गौसास्मि पालगिर्याणि १८

अतः पतिसुपधावभजस्व १९ देवानां गुह्यं रहस्यं सर्वं सुसंयतं सुगुप्तं सत्संपद्यतां सत्सुतः २० प्रभाः हररत्नानि जन्मलब्ध्वा २१ आवितं यजामास
दृष्टिर्यस्य सः अनिलो यथा सर्वत्र समोऽपि दारुणिसंघर्षेण च तद्वाहकमग्निमाधत्ते एवं स्वयं पुत्रेषु समोऽपि दैत्यक्षपणं वीर्यमाधत्तेत्यर्थः २२ धिष्ठितम्
धिष्ठाय स्थितम् समीडे तुष्टावेत्यर्थः २४ २५ अदितेरेव पूर्वस्मिन् जन्मनि पृथिविरिति नाम तस्या गर्भाय अर्भकाय वेदागर्भे यस्य यद्वा वेदानां गर्भाय
वेदेषु प्रकाशमाना येत्यर्थः त्रयो लोकानां भौयस्यसः त्रिनामः तस्मै त्रयाणां लोकानां पृष्ठे उपरि स्थिताय शिपिशब्देन पशवो जीवास्ते च तर्कमिति या प्र-

उपधावपतिं भद्रं प्रजापतिमकल्मषम् मां च भावयतीत्येव रूपमवस्थितम् १९ नैतत्परस्मात् आख्येयं पृष्ठयाऽपि
कथंचन सर्वसंपद्यते देवि देवगुह्यं ससंयतम् २० श्रीशुक उवाच एतावदुक्त्वा भगवांस्तत्रैवांतरधीयत
अदितिर्दुर्लभं लब्ध्वा हरेर्जन्मात्मनि प्रभाः २१ उपाधावत्पतिं भक्त्या परया कृतकृत्यवत् सर्वसमाधियोगेन कथ्य
पस्तदबुद्ध्यत २२ प्रविष्टमात्मनि हरेरंशं ह्यवितथेक्षणः सोऽदित्यां वीर्यमाधत्त तपसा चिरसंभृतम् समाहितम्
नाराजन् दारुण्यग्निं यथाऽनिलः २३ अदितेर्धिष्ठितं गर्भं भगवंतं सनातनम् हिरण्यगर्भो विज्ञाय समीडे गुह्यना
मभिः २४ ब्रह्मोवाच जयोरुगाय भगवन् उरुक्रमेन मोक्तते नमो ब्रह्मण्य देवाय त्रिगुणाय नमो न-
मः २५ नमस्ते पृथिवी गर्भाय वेदगर्भाय वेदसे त्रिनामाय त्रिपृष्ठाय शिपि विष्टाय विष्णावे २६ त्वमादिरंतोऽसुवन
स्य मध्यमं नंतं शक्तिं पुरुषं यमाहुः कालो भवान् आक्षिपतीश विश्वं स्रोतो यथाऽतः पतितं गभीरम् २७ त्वं वै प्रजानां स्थि-
रजंगमानां प्रजापतीनामसि संभविष्णुः दिवोऽकसां देवदिवश्च्युतानां परायणं नौरिव मज्जतोऽप्सु २८ इति श्री
भागवते महापुराणे अष्टमस्कंधे सप्तदशोऽध्यायः १७ ७ ७ ७ ७

विष्टाय यज्ञो वै विष्णुः पशवः शिपिर्यज्ञ एव पशुषु प्रतितिष्ठतीति श्रुतैः यद्वा शिपयोरश्मयस्तैर्वैष्टितायेत्यर्थः तथाऽपि विष्णावे व्यापिने २६
अतः पतितं तृणादियथा गभीरं स्रोत आक्षिपति आकर्षति तथा कालात्मा भवान् विश्वमाक्षिपति २७ प्रजापतीनां च त्वमेव संभविष्णुः उत्साद-
नशीलोऽसि अयं भावः न ह्येवं भूतस्य तव जन्मादिसंभवः किंतु देवानां प्रजापतीनां प्रजानां च परमाश्रयत्वेन तत्कार्यसाधनायावतारोऽयमस्तौ
नृस्वर्गच्युतान् पुनः स्वर्गे स्थापयेति २८ इति श्री अष्टमस्कंधे टीकायां सप्तदशोऽध्यायः १७ ७ ७ ७

ततस्त्वष्टादशोभूत्वा वामनः सत्कृतोऽखिलैः यज्ञंगतस्ततस्तेन सत्कृतोक्तो वरान् वृणु १ इत्थं विरिंच्येन स्तुतं कर्म देवकार्यलक्षणं वीर्यं च प्रभा-
 वो यस्य स हरिरदित्यां प्रादुर्बभूवेति त्रयाणामन्वयः अमृतभूः मृत्युजन्मशून्यः शंखगदाऽञ्चक्राणि अस्य संतीति तथा अर्श आदित्वेन मत्वर्थी
 योऽच प्रत्ययः अविसर्गपाठे सत्त्वा सौ पिशंगवासाश्च १ क्षपराजो मकरः तदाकारयोः कुण्डलयोस्त्रिषा उल्लसंती श्रीवदनांबुजे यस्य श्रीवत्सो वक्ष-
 सियस्य वलयै रंगदैश्च सहो ल्लसंतिकिरादीनियस्य २ श्रीमत्या वनमालया विराजितः वेश्मगतंतमः ३ अग्निजिह्वा देवाः नगाः पर्वताः ४ तस्या
 दुर्भाविसमयमाह श्रोणाया मिति भाद्रपदशुक्लद्वादशी श्रवणद्वादशीति प्रसिद्धा तस्यांतत्रापि श्रोणायां श्रवणस्थे चंद्र इत्यर्थः तत्रापि श्रवणस्य-

श्रीशुक उवाच इत्थं विरिंच्य स्तुतं कर्म वीर्यः प्रादुर्बभूवामृतभूरदित्याम् चतुर्भुजः शंखगदाञ्चक्रः पिशंगवा-
 सानलिनायतेक्षणः १ श्यामावदातो क्षपराजकुण्डलविषो ल्लसच्छ्रीवदनांबुजः पुमान् श्रीवत्सवक्ष्सावल्यांगदो ल्ल-
 सत्किराटकांची गुणचारुनूपुरः २ मधुव्रतव्रातविघुष्टया स्वया विराजितश्रीवनमालया हरिः प्रजापतेर्वेश्मतमः स्व-
 रोचिषा विनाशयन्कंठनिविष्टकोस्तुभः ३ दिशः प्रसेदुः सलिलाशयास्तदा प्रजाः प्रहृष्टा क्रतवो गुणान्विताः द्यौरंत-
 रिक्षं क्षिति रग्निजिह्वा गावो द्विजाः संजहृषुर्नगाश्च ४ श्रोणायां श्रवणद्वादश्यां मुहूर्तेऽभिजिति प्रभुः सर्वे नक्षत्र-
 ताराद्याश्चक्रुस्तज्जन्मदक्षिणाम् ५ द्वादश्यां सविता तिष्ठन्मध्यं दिनगतो नृप विजयानामसाप्रोक्ताय स्याज्जन्मविदु-
 र्हरैः ६ शंखदुंदुभयो नेदुर्मृदंगपणवानकाः चित्रवादित्रतूर्याणां निर्घोषस्तुमुलोऽभवत् ७ प्रोताश्चाप्सरसोऽनृ-
 त्यन्गंधर्वप्रवराजगुः त्रुष्टुवुर्मुनयो देवामनवः पितरोऽग्नयः ८ सिद्धविद्याधरगणाः सकिंपुरुषकिन्नराः चारणा य-
 क्षरक्षांसि सुपणां भुजगोत्तमाः ९

प्रथमांशोभिजिति नक्षत्रे तच्च श्रुत्या दर्शितम् अभिजिन्नाम नक्षत्रमुपरिष्ठादष्टादानामध-

स्तान्छ्रोणाया इति एवं विंशिष्टे मुहूर्ते प्रभुः प्रादुर्बभूवेत्यर्थः किंच नक्षत्राण्यश्विन्यादीनि ताराशब्देन ताराग्रहाः गुरुशुक्रादयः ते आद्याये-
 षांते सूर्यादयोऽपि सर्वे तस्य जन्मदक्षिणमुदारं चक्रुः जन्ममुहूर्ते गुणा बहवो बभूवुरित्यर्थः ५ विशेषांतरमाह यस्यां द्वादश्यां हरेर्जन्मतत्त-
 स्यामहं न्येव विदुः तदा च मध्यं दिनगतः सविता ऽ तिष्ठत् सत्त्वद्वादशी विजयानामप्रोक्तेत्यन्वयः ६ शंखादयो ये तेषामन्येषां च चित्रतूर्याणां
 निर्घोषोऽभवत् ७ देवामनव इत्यादीनां कुसुमैः समवाकिरन्नितितृतीयेनान्वयः ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

१० ११ विस्मयांतरमाह यत्तदिति यत्तद्वपुर्हरिधारयत् प्रकटितवान् तेन वपुषामातापित्रोः संपश्यतो रेव वामनो बटुर्बभूव दिव्यगतिः अद्भुत
चेष्टितः स्वयंकथंभूतः अच्युतचिद्रूपः कथमधारयत्प्रातिर्दीप्तिः विभूषणानि च आयुधानि च तैर्व्यक्तं यथाभवति तथा १२ कर्माणि जातकर्मादीनि
१३ १४ वनस्पतिः वनानां पतिः सोमः १५ १६ पात्रिकां भिक्षापात्रां १७ स एव संभावितो मारिषः श्रेष्ठो बटुर्ब्रह्मवर्चसेन ब्रह्मर्षिगणसंजुष्टांतां

गायंतोः तिप्रशंसंतो नृत्यंतो विबुधानुगाः अदित्या आश्रमपदं कुसुमैः समवाकिरन् १० दृष्ट्वादितिस्तं निजगर्भं सं
भवं परंपुमांसं मुदमाप विस्मिता गृहीतदेहं निजयोगमायया प्रजापतिश्चाह जयेति विस्मितः ११ यत्तद्वपुर्भाति वि
भूषणायुधैरव्यक्तचिद्व्यक्तमधारयद्हरिः बभूव तेनैव स वामनो बटुः संपश्यतो दिव्यगतिर्यथानटः १२ तं बटुं वामनं दृ
ष्ट्वा मोदमाना महर्षयः कर्माणि कारयामासुः पुरस्कृत्य प्रजापतिम् १३ तस्योपनीयमानस्य सावित्री सविता ब्रवीत्
बृहस्पतिर्ब्रह्मसूत्रं मेखलां कश्यपो ददात् १४ ददौ कृष्णाजिनं भूमिर्दंडं सोमो वनस्पतिः कौपीनाच्छादनं माता द्यौ
श्छत्रं जगतः पतेः १५ कमंडलुं वेदगर्भः कुशान् सप्तर्षयो ददुः अक्षमालां महाराज सरस्वत्यव्ययात्मनः १६ तस्माद्
त्युपनीता ययक्षुराट् पात्रिकां ददात् भिक्षां भगवती साक्षादुमाः दादं बिकासती १७ सब्रह्मवर्चसेनैव संभां संभावि
तो बटुः ब्रह्मर्षिगणसंजुष्टा मत्यरोचत मारिषः १८ समिद्धमोहितं वह्निं कृत्वा परिसमूहनम् परिस्तीर्य समभ्यर्च्य
समिद्धिरजुर्होद्भिजः १९ श्रुत्वाऽश्वमेधैर्यजमानमूर्जितं बलिं भृगूणां मुपकल्पितैस्ततः जगाम तत्राखिलसारसंभृ
तो भारेण गांसं नमयन् पदे पदे २० तं नर्मदायास्तट उत्तरे बलेर्यैः क्रुत्विजस्ते भृगुकच्छसंज्ञके प्रवर्तयंतो भृगवः क्रतून्
मंच्य चक्षतारादुदितं यथारविम् २१ ते क्रुत्विजो यजमानः सदस्याहतविषो वामनतेजसानृप सूर्यः किलायात्युत
वा विभावसुः स नकुमारोऽथ दिदृक्षया क्रतोः २२

सभामतिक्रम्यारोचत १८ १९ यदर्थं बटुर्बभूव तदाह श्रुत्वा दित्या वत्समाति यजमानं यजंतं भृगूणां भृगुभिः उपकल्पितैः प्रवर्तितैः अ
खिलेन सारेण बलेन संभृतः संपूर्णः २० नर्मदाया उत्तरे तटे भृगुकच्छसंज्ञके क्षेत्रे क्रतून् प्रवर्तयंतो बलेः क्रुत्विजो भृगवः तैर्तंच्य चक्षत अप-
श्यन् आरात्समीप एवोदितं रविमिवैतं क्रुत्विगादयः सूर्यः किलेत्येवमादिव्यतर्कयन्निति शेषः २१ २२ २३ २४

हयमेधवाटमश्वमेधमंडपं विवेश २३ उपवीताजिनमुपवीतवदृतमजिनमेवउत्तरमुत्तरीयंयस्यतम् २४ संक्षिप्ताभिषिक्तः संतः २५ रूपस्या-
नुरूपा अवयवायस्यतंदृष्टेतिशेषः २६ २७ चंद्रमौलिश्चेत्यन्वयः अप्यर्थेचकारः चंद्रमौलिरपिंगारूपंयन्मूर्धादधारेत्यर्थः २८ हेआर्यत्वात्सां-
साक्षात्सत्यक्षंब्रह्मर्षीणांतपएवमन्ये कथंभूतंतपः वपुर्धरंमूर्तिधारि २९ ३० त्वच्चरणावनेजनेनैर्वाभिर्हृतमंहोयस्यतस्यमेपुनीतापवित्रीकृता ३१

अ.
१८

इत्थंसशिष्येषुभृगुष्वनेकधावितर्क्यमाणोभगवान्सवामनः सदंडलुत्रंसजलंकमंडलुं विवेशविश्वद्वयमेध-
वाटम् २३ मौज्यामेखलयावीतमुपवीताजिनोत्तरम् जटिलंवामनंविप्रमायामाणवकंहरिम् २४ प्रविष्टंवाक्ष्य-
भृगवः सशिष्यास्तेसहाग्निभिः प्रत्यगृणहन्समुत्थायसंक्षिप्तास्तस्यतेजसा २५ यजमानः प्रसुदितोदर्शनीयमनो-
रमम् रूपानुरूपावयवतस्माआसनमाहरत् २६ स्वागतेनाभिनंद्याथपादौभगवतोबलिः अवनिज्यार्चयामास
सुक्तसंगमनोरमम् २७ तत्पादशौचंजनकल्मषापहंसधर्मवित्मूर्ध्यादधात्समंगलम् यद्देवदेवोगिरिशश्वंद्रमौ-
लिर्दधारमूर्धापर्याचभक्त्या २८ बलिरुवाच स्वागतंतेनमस्तुभ्यंब्रह्मन्किंकरवामते ब्रह्मर्षीणांतपः
साक्षान्मन्येत्वार्यवपुर्धरम् २९ अद्यनःपितरं स्तृताअद्यनःपावितंकुलम् अद्यस्विष्टः क्रतुरयंयद्देवानागतोगृ-
हान् ३० अद्याग्नयामेसुहुतायथाविधिहिजात्मजत्वच्चरणावनेजनैः हतांहसोवाभिर्हियंचभूरहोतथापुनीता
तनुभिःपदैस्तव ३१ यद्यहूदोवांचसितत्यतीच्छमेत्वामर्थिनंविप्रसुतानुतर्कये गांकांचनगुणवद्भाममृष्टतथा-
न्नपयसुतवाविप्रकन्याम् ग्रामान्समृद्धान्तुरगान्गजान्वारथास्तथाऽहत्तमसंप्रतीच्छ ३२ इतिश्रीभा-
गवतेम० अष्टमस्कंधेबलिवामनसंवादेअष्टादशोऽध्यायः १८ श्रीशुकउवाच इतिवैरोचनेर्वाक्यंध-
र्मयुक्तंससूतम् निशम्यभगवान्प्रीतःप्रतिनंद्येदमब्रवीत् १

मेमत्तःप्रतीच्छगृहाण हेअहत्तमपूज्यतम ३२ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेअष्टमस्कंधेटीकायांअष्टादशोऽध्यायः १८ ६९ ६९
ऊनविंशेतुहरिणायाचितेनपदत्रये प्रतिश्रुतेचबलिनाजानन्भृगुरवारयत् १ दातुःस्तुतिःस्वयंतुष्टिरित्यादिप्रस्तुतोचितम् वक्तव्य
मितिभिद्भूस्तुशिक्षयन्नाहवामनः २ १ ६९ ६९ ६९

वचस्तवतादातवाऽशमिः हजन्तवसायराधवारल्लोकिवमवतामहः ५
 ख्यातानददामीतिवक्ता रूपणस्यलक्षणंप्रथमंप्रतिश्रुत्ययोवानदातेति ३ तार्थेदानावसरेयतयस्मिन्नुष्मकुले ४ यतःयस्मिन्जातः ५
 क्ष्मोद्दारेभूत्याउद्दारेउद्दरणे ६ ७ ८ परागृहाः बहिर्दृष्टेः ९ अतोहृदयेस्थितंमानज्ञास्यतीत्येवंनिश्चित्य श्वासानिलं नर्हितः सूक्ष्मोदे

श्रीभगवानुवाच वचस्तवैतज्जनदेवसूनुतंकुलोचितंधर्मयुतंयशस्करम् यस्यप्रमाणंभृगवःसांपराये
 पितामहःकुलवृद्धःप्रशांतः २ नद्येतस्मिन्कुलेकश्चिन्निःसत्वःरूपणःपुमान् प्रत्यारख्याताप्रतिश्रुत्ययोवादाता
 द्विजातये ३ नसंतितीर्थेयुधिचारिणाऽर्थिताः पराङ्मुखवायेलमनस्विनोनृपाः युष्मत्कुलेयद्यशसाऽमलेनप्रज्ञाद
 उद्गातियथोडपःखे ४ यतोजातोहिरण्याक्षश्चरन्नंकइमामहाम् प्रतिवीरंदिग्विजयेनाविदतगदायुधः ५ यंवि
 निर्जित्यकुच्छ्रेणविष्णुःक्ष्मोद्धारआगतम् नात्मानंजयिनमेनेतद्वीर्यंभूर्यनुस्मरन् ६ निशम्यतद्वधंभ्राताहिरण्य
 कशिपुःपुरा हंतुंभ्रातृहणंकुन्दोजगामनिलयंहरेः ७ तमायांतसमालोक्यशूलपाणिंकृतांतवत् चिंतयामा
 सकालज्ञोविष्णुर्मायाविनावरः ८ यतोयतोहंतत्रासौमृत्युःप्राणभृतामिव अतोऽहमस्यहृदयंप्रवेक्ष्यामिपरा
 गृहाः ९ एवंसनिश्चित्यरिपोःशरीरमाधावतोनिर्विविशोऽसुरेन्द्र श्वासानिलांतर्हितसूक्ष्मदेहस्तत्प्राणरंध्रेणवि
 विग्नचेताः १० सतनिकेतंपरिमृश्यशून्यमपश्यमानःकुपितोननाद क्ष्माद्यांदिशःखविवरान्समुद्रान्विष्णुं
 विचिन्वन्नददर्शवीरः ११ अपश्यन्नितिहोवाचमयाऽन्विष्टमिदंजगत् भ्रातृहामगतोनूनयतोनावर्ततेपुमान्
 १२ वैरानुबंधएतावानामृत्योरिहदेहिनाम् अज्ञानप्रभवोमन्युरहमानोपबृंहितः १३ पिताप्रज्ञादपुत्रस्तेतद्वि
 द्वाद्द्विजवत्सलःस्वमायुर्द्विजलिंगोभ्योदेवेष्योऽदात्सयाचितः १४

होयस्यविविग्नमतिकंपितंचेतोयस्य अनुकंपितचित्तइतिवास्तवोऽर्थः

१० नददर्शअंतःप्रविष्टत्वात् ११ पुमान्यतःसकाशान्नावर्ततेतद्वह्नौवनूनंगतःनित्यमुक्तत्वात्इतिवास्तवोऽर्थः १२ कथंनामासौशूरशिरोमणिःजीव
 नैवकातरवद्वैरमुपेक्षितवानित्याशंक्याह वैरानुबंधएतावानामृत्योर्भवतिदेहिनांदेहेनिगूढाभिमानवतांशूराणांतथाअहंमानेनोपबृंहितोमत्स्युश्च
 भवत्येव यतोऽज्ञानप्रभवःअज्ञाननिवृत्तेःप्राक्पौरुषत्यागोमांघ्रमेवेत्यर्थः १३ तदेवंपूर्वजान्स्तुत्वात्स्वितरंस्तौति पितेति द्विजवेषधारिणोमहैरि-

णोदेवाएतेनतुद्विजाइतितद्विद्वानपिसयाचितःसन्स्वीयमायुर्देवेष्योददौ १४

१५ ममपदासंमितानीतित्रिविक्रमपदाभिप्रायेणनचानृतवादः तत्रापिस्वपदत्वानपगमात् १६ यावदर्थमेवपरिग्रहोयस्यसः १७ ईश्वरस्यापि
याच्चाकारणयाच्चाप्रकारंचोक्ताबलेर्बधनप्रश्नोत्तरत्वेनतस्यगर्वातिरेकेणाधिक्षेपप्रकारमाह अहोइतित्रिभिः तेषांचोचद्धानांसंमताः त्वंतुबालो
बालिशमतिश्च बालिशानामज्ञानामिवमतिर्यस्य अतएवस्वार्थप्रतियथावदबुधः वस्तुतस्तुबालइवअबालिशमतिश्चेतिछेदः स्वार्थप्रत्यबुधइति

भवानाचरितान्धर्मानास्थितोगृहमेधिभिः ब्राह्मणैः पूर्वजैः शूरैरन्यैश्चोद्दामकीर्तिभिः १५ तस्मान्त्वत्तोमही-
मीषहृणोः हवरदर्षमात् पदानित्रीणिदैत्येद्रसंमितानिपदामम १६ नान्यत्तेकामयेराजन्वदान्याज्जगदीश्वरा
त् नैनः प्राप्नोतिवैविद्यान्यावदर्थपरिग्रहः १७ बलिरुवाच अहोब्राह्मणदायादवान्चस्तेचृद्धसंमताः त्वं
बालोबालिशमतिः स्वार्थप्रत्यबुधोयथा १८ मांक्वोभिः समाराध्यलोकानामेकमीश्वरम् पदत्रयं वृणीतेयोः बुद्धि-
मान्द्वीपदाशुषम् १९ नपुमान्मासुपव्रज्यभूयोयाचितुमर्हति तस्मादृत्तिकरींभूमिंबटोकामंप्रतीच्छमे २०
श्रीभगवानुवाच यावंतोविषयाः प्रेषास्त्रिलोक्यामजितेन्द्रियम् नशक्नुवन्ति ते सर्वे प्रतिपूरयितुं नृप २१ त्रि-
भिः क्रमैरसंतुष्टोद्दीपेनापिन पूर्यते नववर्षसमेतेन सप्तद्वीपवरेच्छया २२ सप्तद्वीपाधिपतयो नृपावैन्यगयादयः अ-
र्थकामैर्गतानांतंतृष्णायाइतिनः श्रुतम् २३ यदृच्छयोपपन्नेन संतुष्टो वर्तते सुखम् नासंतुष्टस्त्रिभिर्लोकैरजिता
त्प्रोपसादितैः २४ पुंसोयंसंस्तुते हतुरसंतोषोऽर्थकामयोः यदृच्छयोपपन्नेन संतोषोऽमुक्तये स्मृतः २५ यदृच्छाला-
भतुष्टस्य तेजो विप्रस्य वर्धते तत्प्रशाम्यत्यसंतोषादंभसेवाशुशुक्षणिः २६ तस्मात्त्रिणिपदान्येव वृणोत्व ह्रद-
र्षमात् एतावतैव सिद्धोऽहं विज्ज्ञयावत्ययोजनम् २७ श्रीशुक उवाच इत्युक्तः सहसन्नाहवांछातः प्रति-
गृह्यताम् वामनायमहीदातुं जग्राह जलभाजनम् २८

चमत्तानामेवार्थबुध्यसेनस्वार्थपरिपूर्णस्यतवतद्व्यतिरेकेणस्वार्थभावादित्य-
र्थः १८ अबुधत्वमेवाह मामिति द्वीपस्य दाशुषं दातारम् अबुद्धिमान्वस्तुतस्तु बुद्धिमान् इत्येवच्छेदः १९ कामंयथेच्छं सम्यक्पादप्रसारणेनेत्यर्थः
अतएवतथाकरिष्यतीति २० पुनरपिनिःस्पृहत्वमेवाविशुर्वन्नाह यावंतइतिसप्तभिः २१ नववर्षसमेतेन द्वीपेनापि सप्तानां द्वीपवराणामिच्छया २२
तृष्णाया अंतंनगताः इत्यस्माभिः श्रुतम् २३ असंतुष्टस्तुप्राप्तैस्त्रिभिर्लोकैरपिन सुखं वर्तते २४ २५ आशुशुक्षणिः अग्निः सिद्धोऽहं कृतार्थः ए-
तावतैव सर्वस्वापहारमिदं इति गहोऽभिप्रायः तदेवाह विज्ज्ञयावत्ययोजनमेव अभिप्रायः

वस्वमिति ३३ तथाऽपि प्रतिश्रुतं संपादनीयमेवेति चेत्तत्राह क्रमत इति द्वाभ्याम् एकेन पदापादन्यासेन भूमिं क्रममाणस्येत्यर्थः तार्तीयस्य तृतीयापादन्यासस्य ३४ ३५ तथाऽपि सर्वस्वदानात् कीर्तिस्तावद्भविष्यतीति चेत्तत्राह नतद्दानमिति तपःचित्तैकाग्र्यम् कर्मपूर्तम् ३६ ३७ ननु तर्हि प्रतिश्रुत्यनेतिकथमनृतं वाच्यं तत्राह सार्धैः षड्भिः अत्रापि सत्यानृतव्यवस्थायां बह्वचश्रुत्या हि प्रथममोमितिसत्यं नेत्यनृतमित्यादिना सत्यानृतयोर्लक्षणपूर्वकं स्मृतिनिर्दिष्टाभ्यां सत्यं विहितमनृतं च निषिद्धम् अनंतरं च परागवा एतद्विक्तमक्षरमित्यादिना सत्ये दोषान्न अनृते च गुणानुक्तात

विष्णावेक्ष्मां प्रदास्यंतमुशना अस्करेश्वरम् जानंश्चिकीर्षितं विष्णोः शिष्यं प्राह विदां वरः २९ शुक्राचार्य उ० एष वै रोचने साक्षाद्गवान् विष्णुरव्ययः कश्यपाददितेर्जातो देवानां कार्यसाधकः ३० प्रतिश्रुतं त्वये तस्मै यदनर्थमजानता न साधु मन्ये देवानां महानुपगतोऽनयः ३१ एष ते स्थानमैश्वर्यं श्रियं ते जोयशः श्रुतम् दास्यत्याच्छिद्यशक्राय मायामाणवको हरिः ३२ त्रिभिः क्रमैरिमौ लोकान् विश्वकायः क्रमिष्यति सर्वस्वं विष्णावेदत्वा मूढवर्तिष्य सैकथम् ३३ क्रमतो गां पदैकेन द्वितीयेन दिवं विष्णोः खंचकायेन महता तार्तीयस्य कुतो गतिः ३४ निष्ठां ते नरके मनेह्यप्रदातुः प्रतिश्रुतम् प्रतिश्रुतस्य योऽनीशः प्रतिपादयितुं भवान् ३५ नतद्दानं प्रशंसंति येन वृत्तिर्विपद्यते दानं यज्ञस्तपः कर्म लोके वृत्तिमतो यतः ३६ धर्माय यशसेऽर्थाय कामाय स्वजनाय च पंचधा विभजन् वित्तमिहासु त्रचमोदते ३७ अत्रापि बह्वचैर्गतिं शृणु मेऽस्करसत्तम सत्यमोमितियत्प्रोक्तं यन्नेत्याहानृतं हितत् ३८ सत्यं पुष्पफलं विंघादात्मवृक्षस्य गीयते वृक्षोऽजीवति तन्न स्यादनृतं मूलमात्मनः ३९

स्मात्काले एव दद्यात्कालेन दद्यात्तत्सत्यानृते मिथुनी करोतीत्यपसंहारेण वृत्तिसंकटादिष्वनृतमप्यनुज्ञातं तमिमं श्रुत्यर्थं दर्शयन्नाह ओमित्यंगीकारेण यत्प्रोक्तं तत्सत्यं नेति यदा हतदेवानृतम् ३८ तत्तु सत्यमीषदनृतं विना न सिल्यतीत्याशयेनाह सत्यं पुष्पफलं विंघादात्जानीयात् आत्मवृक्षस्य देहरूपस्य वृक्षस्य गीयते श्रुत्योच्यं ते इत्यर्थः पाठांतरं तु सगमम् यद्यपि श्रुत्या वाचः सत्यं पुष्पं फलं चेति उक्तं तथाऽपि वाचो देहनिर्वाहाधीनत्वादात्मवृक्षस्येति प्रकृतानुसारेणोक्तम् भवतु पुष्पफलस्थानीयं सत्यं ततः किमत आह वृक्षे देहेऽजीवति तत्पुष्पफलं न स्यात् सानस्यादिति पाठे श्रुत्युक्ता यावाचः परामर्शः देहश्चानृतेन रक्षणीय इत्याह अनृतं त्वात्मनो देहस्य मूलम् ३९

एतदेवदृष्टंतेनस्पष्टयति तद्यथावृक्षउत्पादितमूलः शुष्यति अचिरादेवोद्धर्ततेपततिच एवंनष्टमनृतंतयस्यसआत्मादेहः शुष्येत् यद्यपिचश्रुत्या
 एवमेवानृतंतवदन्नात्मानमाविर्मूलं करोतीत्येवंनिंदया अनृतंनिषिद्धंतथाऽप्युपसंहारानुसारेणतत्केवलानृतविषयमित्यभिप्रेत्यएवंव्याख्यातं
 दयेतत्वेतेनेतिचतयैवोक्तेः तथाचश्रुतिः ओमितिसत्यंनेत्यनृतंतदेतत्पुष्पंफलंवाचोयत्सत्यंसहेश्वरोयशस्वीकल्याणकीर्तिर्भवितापुष्पंहिफ
 लंवाचः सत्यंवदत्यथैतन्मूलवाचोयदनृतंतद्यथावृक्षआविर्मूलः शुष्यतिसउद्धर्ततएवमेवानृतंतवदन्नाविर्मूलमात्मानंकरोतिसशुष्यतिसउ
 द्धर्तते तस्मादनृतंतनवदेदयेतत्वेतेनेति एतेन अनेनतु अनृतेनदयेतसंकटेष्वात्मानंरक्षेदितिश्रुत्यर्थः ४० सर्वथासत्यवचनेदेहोननिर्वहेदिति
 स्फुटीकर्तुंसत्यस्यदोषान् अनृतस्यगुणानाह परागितिहास्याम् यदोमित्यक्षरंतत्पराकूदूरे अर्थगृहीत्वां चतीतिपराकुरिक्तमितिश्रुतिपदस्य
 व्याख्यानमपूर्णवैदिति तत्तस्मात् अर्थिनोयत्किंचिदोमितिदास्यामीतिब्रूयात् तेनरिच्येतन्यूनोभवेत् किंच भिक्षवेसर्वमोंकुर्वन्दास्यामी-

तद्यथावृक्षउन्मूलः शुष्यत्युद्धर्ततेचिरात् एवंनष्टानृतः सद्य आत्माशुष्येन्नसंशयः ४० पराग्रिक्तमपूर्णवाअ
 क्षरंयत्तदोमिति यत्किंचिदोमितिब्रूयान्तेनारिच्येतवैपुमान् ४१ भिक्षवेसर्वमोंकुर्वन्नालंकामेनचात्मने अथै
 तत्पूर्णमभ्यात्मंयच्चेनेत्यनृतंवचः ४२ सर्वनेत्यनृतंब्रूयात्सदुष्कीर्तिः श्वसन्मृतः स्त्रीषुनर्मविवाहेचवृत्त्यर्थेप्रा
 णसंकटे गोब्राह्मणाथैहिंसायांनानृतस्याज्जुगुप्सितम् ४३ इतिश्रीभागवतमहापुराणेअष्टमस्कंधेवा
 मनप्रादुर्भावेएकानविंशोऽध्यायः १९

त्यंगीकुर्वन् आत्मनेकामेननालंपर्याप्तोनभवतितस्यभोगोनसिख्यतीत्यर्थः तथाचश्रु

तिः पराग्वएतद्विक्तमक्षरंयदेतदोमितितद्यत्किंचामित्याहात्रैवास्यैतद्विच्यतेसयत्सर्वमोंकुर्याद्विच्यादात्मानंसकामेष्योनालंस्यादिति ४१
 नेतियदनृतंवचः एतत्पूर्णम् अर्थव्यवायाभावात् अभ्यात्मंचेतिचकारान्वयः आत्मनोभिमुखमन्यस्यार्थमाकर्षतीत्यभ्यात्मम् योहिनित्यंमम-
 किंचिदपिनास्तिसीदामीतिब्रूते सहितेनानृतेनपरेषामर्थानाकर्षतीतिप्रसिद्धम् ४२ ननुतर्हिइदमनृतमेवसर्वदासेव्यंस्यान्नेत्याह सर्वमिति त-
 थाचश्रुतिः अथैतत्पूर्णमभ्यात्मंयच्चेनेतिसयत्सर्वनेतिब्रूयात्पापिकाः स्यकीर्तिर्जायेतसैनंतत्रैवहन्यादिति अतोवृत्तिसंकटादिघनृतंतनदोषायेत्कप
 संहरति स्त्रीषुप्रोत्साहनेनवशीकरणेनर्मणिपरिहासेविवाहेचवरादिस्तौगवांब्राह्मणानांचहितार्थैहिंसायांचकस्यचिसाप्तायाम् तथाचयाज्ञ
 वल्क्यः वर्णिनांहिवधोयत्रतत्रसाक्ष्यनृतंवदेदिति तथाचश्रुतिः तस्मात्कालएवदद्यात् कालेनदद्यात्तत्सत्यानृतेमिथुनीकरोतीति ४३ इत्यष्टमे

विशोऽनृतभीतोसौज्ञात्याऽपिकपरं हरेः ददावेवततोविष्णुः सहसाऽवयतदुतम् १ १ भगवतालयाप्राक्तसत्यम् कितन्त्याऽयकामादकन
बाधेतसहिगृहमेधिनांधर्मइति २ कथंप्रत्याचक्षेनिराकरोमि ३ ४ नन्वप्रत्यारग्यानेदोषाउक्तास्तत्राह नाहमिति अधन्यात्दारिद्र्यात्सृत्तोरपि
५ यद्यद्दनादिकंतत्सर्वंसंपरेतंपुरुषंहास्यति त्यक्ष्यत्येवतत्किमितिजीवतैवस्वयंनदेयमितिभावः तथाऽपितावदृत्तिसंकटपरिहारार्थमर्धंदायता
मितिचेत्तत्राह तस्येति विप्रश्चेत्तेनार्थेनदत्तेनापिनतुष्येत् तर्हितस्यार्थस्यत्यागेदानेकिंनिमित्तंनकिंचित् याचितादत्यस्यदानेविप्रस्यासंतोषेण
दानंव्यर्थमेवस्यात् अतस्तद्याचितंसर्वदेयंनकिंचिदितिभावः ६ तर्हि नदेयमेवेतिचेत्तत्राह श्रेयइति दुस्त्यजैरसुभिरपिकोविकल्पोविचारः ७

श्रीशुकउवाच बलिरेवंगृहपतिः कुलाचार्येणभाषितः तूष्णींभूत्वाक्षणांराजन्नुवाचावहितोगुरुम् १
बलिरुवाच सत्यंभगवताप्राक्तंधर्मोयंगृहमेधिनाम् अर्थकामंयशोवृत्तियोनबाधेतकर्हिचित् २ सचाहं
वित्तलोभेनप्रत्याचक्षेकथंद्विजम् प्रतिश्रुत्यददामीतिप्राद्गादिः कितवोयथा ३ नह्यसत्यात्परोधर्मइतिहोवाच
भूरियम् सर्वसोढुमलंमन्येऽकृतेऽलीकपरंनरम् ४ नाहंबिभेमिनिरयान्नाधन्यादस्करवार्णवात् नस्थानच्यव-
नान्मृत्योर्यथाविप्रप्रलम्भनात् ५ यद्यद्दस्यतिलोकेऽस्मिन्संपरेतंधनादिकम् तस्यत्यागेनिमित्तंकिंविप्रस्तुष्येन्न
तेनचेत् ६ श्रेयःकुर्वतिभूतानांसाधवोदुस्त्यजासुभिः दध्यङ् शिबिप्रभृतयः कोविकल्पोधरादिषु ७ यैरियंबु
भुजेब्रह्मन्दैत्येन्द्रैरनिवर्तिभिः तेषांकालोग्रसील्लोकान्नयशोऽधिगतंभुवि ८ सुलभासुधिविप्रर्षेह्यनिवृत्तास्त
नुत्यजः नतथातीर्थंआयातेश्चद्रुयायेधनत्यजः ९ मनस्विनःकारुणिकस्यशोभनंयदर्थिकामोपनयेनदुर्गतिः
कुतःपुनर्ब्रह्मविदांभवादृशांततोबटोरस्यददामिवांछितम् १०

यैदैत्येन्द्रैर्युद्धे अनिवर्तिभिरियंबुभुजेउपपक्तातेषामिह-

लोकान्परलोकांश्चभोगानितिवाकालोऽग्रसीत्संहतवान् नतुभुवितैरधिगतंप्राप्तंयशोग्रसीत् अतःकीर्तिरेवसाध्यानान्यदितिभावः ८
देहत्यागादपिधनत्यागेकीर्तिर्भवतीत्याह सुलभाइति तनुत्यजंतीतितनुत्यजः तीर्थेपात्रेअतोऽतिदुष्करोधनत्यागएवमयाकार्यइतिभावः
९ तर्हिनिर्धनत्वेनदैत्यंस्यादितिचेत्तत्राह मनस्विनइति यादृशतादृशानामप्यर्थिनांकामोपनयेनकामपूरणेनदुर्गतिर्दैत्यमिति यत् तच्छोभ-
नंभद्रमेव भवादृशानांतुकामोपनयेनदुर्गतिः शोभनमिति किंपुनर्वक्तव्यमित्यर्थः १० ६२ ६३ ६४ ६५

ननुनायं वदुः किंतु विष्णुस्तवशत्रुरित्युक्तं तर्हि सतरामेव दास्यामीत्याह यजंतीति परः शत्रुर्वास्तु ११ १२ यद्यदियशोनजिहासति तर्हियुद्धे
यं मां हत्वा एनां भूमिं हरेत् शयीत वा सम्यक् ज्ञातः सन्ममचित्ते शयीतेति वास्तवोऽर्थः १३ अश्रद्धितमजातश्रद्धम् १४ १५ १६ जालकसु-

यजंति यज्ञक्रतुभिर्यमाहृता भवन्त आम्नायविधानकोविदाः स एव विष्णुर्वरदोऽस्तु वापरो दास्याम्यमुष्मैक्षिति
मीप्सितां सुने ११ यदप्यसावधर्मेण मां बध्नीयादनागसम् तथाप्येनं नार्हं सिष्ये भीतं ब्रह्मतनुं रिपुम् १२ एष वा
उत्तमश्लोकानजिहासति यद्यशः हत्वामेनां हरेत् युद्धे शयीत निहतो मया १३ श्रीशुक उवाच एवमश्रद्धि
तं शिष्यमनादेशकरं गुरुः शशाप देवप्रहितः सत्यसंधं मनस्विनम् १४ दृढं पंडितमानसः स्तब्धोऽस्य स्मदुपेक्ष-
या मच्छासनातिगोयस्त्वमचिराद्द्रश्यसे श्रियः १५ एवं शप्तः स्वगुरुणा सत्यान्नचलितो महान् वामनाय ददावेना
मर्चिर्बोदकपूर्वकम् १६ विंध्यावलिस्तदागत्य पत्नी जालकमालिनो आनिन्येकलशं हैममवने जन्यपांभृतम् १७
यजमानः स्य यंतस्य श्रीमत्पादयुगं सुदा अवनिज्यावहन्मूर्ध्नि तदपोविश्वपावनीः १८ तदा सुरेन्द्रादिविदेवतागणा
गंधर्वविद्याधरसिद्धचारणाः तत्कर्मसर्वेऽपि गृणन्त आर्जवं प्रसूनवर्षैर्वृष्टुर्मुदाऽन्विताः १९ नैदुर्मुहुर्दुर्मुहयः स-
हस्रशो गंधर्वकिंपुरुषकिन्नराजगुः मनस्विनानेन कृतं सुदुष्करं विद्वानदाद्याद्रिपवे जगन्नयम् २० तवामनरूपमवर्ध-
ताद्भुतं हरेरनंतस्य गुणत्रयात्मकम् भूः खं दिशो द्यौर्विवराः पयोधयस्तिर्यङ् नृदेवाः ऋषयो यदासत २१ काये बलि-
स्तस्य महाविभूतेः सहर्षिणाचार्यसदस्य एतत् ददर्श विश्वं त्रिगुणं गुणात्मकं भूतैर्द्रियार्थाशयजीवयुक्तम् २२ र-
सामचक्षुषां धितलैः थपादयोर्महीमहीधान् पुरुषस्य जंघयोः पतत्रिणोजातुनि विश्वमूर्ते रूर्वागणं मारुतमिंद्रसे-
नः २३

क्ताभरणविशेषः तन्मालावती अवने जनीनामपां कलशं भृतं पूर्णम् १७ १८ १९ २० अवर्धत चांछातः प्रतिगृ-
ह्यतामिति बलिना पूर्वमुक्तत्वात् गुणत्रयमात्मनियस्य तत् अतएव भूः खमित्यादयो यद्यस्मिन् आसत स्थितवन्तः २१ ऋषिणादिस-
हितो बलिस्तस्य हरेः काये एतद्विश्वं ददर्श २२ तदेव प्रपंचयति रसामिति पादो नैः सप्तभिः मारुतं गणं वायुसंघम् इंद्रस्य सेने वसेनायस्य
सः इंद्रादेः शिवत्वात् सप्तषोडशम् २३

आत्मास्वयंबलिर्मुख्योयेषांतान् क्रक्षमालानक्षत्रपंक्तिम् २४ अंगहेराजसमस्तान् रेफान्चशब्दान् २५ द्यौश्चद्यौचि २६ रसरसन २७
रेतसोरेतसि क्रमणेषुपादन्यासेषु ओषधिजातयः ओषधिजातीः २८ प्राणेषुइंद्रियेषु २९ सर्वात्मनीत्यादिवाक्यांतरम् सुदर्शनमित्यादीना
मीशमुपतस्थुरित्कतरेणान्वयः ३० विद्याधरसंज्ञोऽसिः ३१ मीनकुंडलेमकरकुंडलेस्फुरंतिकिरीटादीनियस्यसः मधुव्रतानांस्त्रजोयस्यांतया

संध्यांविभोर्वाससिगुह्यऐक्ष्मजापतीनृजघने आत्ममुख्यान् नाभ्यांनभः कुक्षिषुसप्तसिंधूत्तुरुक्रमस्योरसि-
चक्ष्ममालाम् २४ हृद्यगधर्मस्तनयोर्मुखारैर्भ्रतंचसत्यंचमनस्यथेदुम् श्रियंचवक्षस्यरविंदहस्तांकंठेचसामानि
समस्तरेफान् २५ इद्रप्रधानानमरान्भुजेषुतत्कर्णयोः ककुभोद्यौश्चमूर्ध्नि केशेषुमेधान्श्वसनननासिकायामक्ष्णो
श्चसूर्यवदनेचवन्हिम् २६ वाण्यांचछंदांसिरसेजलेशंश्रुवोर्निषेधंचविधिंचपक्ष्मस्र अहश्चरात्रिंचपरस्यपुंसोमन्युं
ललाटेऽधरणवल्लोभम् २७ स्पशैचिकामनृपरेतसोऽभः पृष्ठेत्वधर्मक्रमणेषुयज्ञम् छायासुमृत्युंहसितेचमायांत
नूरुहेष्योषधिजातयश्च २८ नदीश्चनाडीषुशिलानरवेषुबुद्धावजं देवगणान्नृषीश्च प्राणेषुगात्रेस्थिरजंगमानि
सर्वाणिभूतानिददर्शवीरः २९ सर्वात्मनीदंभुवनंनिरीक्ष्यसर्वैः सुराः कश्मलमापुरंग सुदर्शनंचक्रमसह्यतेजोधनु
श्चशार्ङ्गस्तनयित्तुघोषम् ३० कौमोदकीविष्णुगदातरस्विनीविद्याधरोऽसिः शतचंद्रयुक्तः तूणोत्तमावक्षयसाय
कौचसुनंदमुख्याउपतस्थुरीशम् ३१ स्फुरत्किरीटांगदमीनकुंडलः श्रीवत्सरत्नोत्तममेखलांबरैः मधुव्रतस्त्रग्वन
मालयावृतोरराजराजनृभगवानुरुक्रमः ३२ क्षितिपदैकेनबलर्विचक्रमेनभूः शरीरेणदिशश्चबाहुभिः पदद्वितीयं
क्रमतस्त्रिविष्टपंतवैतृतीयायतदीयमण्वपि उरुक्रमस्यांधिरुपर्युपर्यथोमहर्जनाभ्यांतपसः परंगतः ३३ इति
श्रीभागवतेमहापुराणेअष्टमस्कंधेविश्वरूपदर्शनं नामविंशतितमोऽध्यायः २० ७ ७ ७

वनमालयाश्रीवत्सादिभिश्चावृतोव्यासः ३२ उरुक्रमत्वमेवाह क्षितिमिति द्वितीयंपदंक्रमतोविक्षिपतस्त्रिविष्टपंतदीयंकंचिन्मात्रंजातंतृती
यायतुनकिंचिदपितत्रहेतुः उरुक्रमस्यांधिः त्रिविष्टपादुपर्युपरिगच्छन्महर्जनाभ्यांतपसश्चपरंगतः सत्यलोकंगतइति ३३ इतिश्री
भागवतेमहापुराणेअष्टमस्कंधेदीकायांविंशोऽध्यायः २० ७ ७ ७

एकविंशोपदापूर्तिमिषेणबलिबंधनम् विष्णुनाकृतमुत्कर्षतस्यप्रथयितुंजने १ उरुक्रमस्यांघ्रिस्तपसःपरंगतइत्युक्तंततःकिंचुत्तंतदाह सत्यं
सत्यलोकम् प्राप्तंतमंघ्रिसमीक्ष्याञ्जभवोऽभ्यगात् तथामरीचिमिश्राञ्जषयश्चेतिद्वयोरन्वयः कथंभूतोञ्जभवः हरेरंघ्रेनस्वाएवेदवः तैर्हतास्व
धाम्नोद्युतिर्यस्यसः स्वयंचतैरावृतः छन्नः हेनरदेवबृहद्भूतायोगिनश्च १ अंगानिशिक्षादीनिपुराणानितत्संहिताश्चयोगएवसमीरस्तेनदीपि-
तंज्ञानमेवाग्निस्तेनरंधितंदग्धंकर्मकल्मषंकर्ममलंयेषांतेचसर्वेतमंघ्रिववंदिरे यस्यांघ्रेःस्मरणानुभावतः अकर्मकंकर्मभिरप्राप्यम् २

श्रीशुकउवाच सत्यंसमीक्ष्याञ्जभवोनरवेदुभिर्हतस्वधामद्युतिरावृतोऽभ्यगात् मरीचिमिश्राञ्जषयोबृहद्भू-
ताःसनंदनाद्यानरदेवयोगिनः १ वेदोपवेदानियमान्वितायमास्तर्केतिहासांगपुराणसंहिताः येचापरयोगसमी-
रदीपितज्ञानाग्निनारंधितकर्मकल्मषाः ववंदिरेयत्स्मरणानुभावतःस्वायंभुवंधामगताअकर्मकम् २ अथांघ्रये
प्रोन्नमितायविष्णोरुपाहूरत्यद्यभवोऽर्हणोदकम् समर्च्यभक्त्याऽभ्यगृणाच्छुचिश्चवायन्नाभिपंकेरुहसंभवःस्व-
यम् ३ धातुःकमंडलुजलतदुरुक्रमस्यपादावनेजनपवित्रतयानरेंद्र स्वर्धुन्यभून्नभसिसापततीनिमार्षिलोकत्र-
यंभगवतोविशदेवकार्तिः ४ ब्रह्मादयो लोकनाथाःस्वनाथायसमाहृताः सानुगाबलिमाजहुः संक्षिप्तात्मविभूतये
५ तोयैःसमर्हणैःस्वग्भिर्दिव्यगंधानुलेपनैः धूपैर्दीपैःस्मरभिभिर्लाजाक्षतफलांकुरैः ६ स्तवनैर्जयशब्दैश्चतद्दी-
र्यमहिमांकितैः नृत्यवादित्रगीतैश्चशंखदुंदुभिर्निःस्वनैः ७ जांबवानृक्षराजस्तभैरीशब्दैर्मनोजवः विजयंदिक्षु-
सर्वास्महोत्सवमघोषयत् ८ महीसर्वाहृतांहृत्स्वात्रिपदव्याजयाज्या ऊचुःस्वभर्तुरसुरादीक्षितस्यात्यमर्षिताः
९ नवाअयंब्रह्मबंधुर्विष्णुर्मायाविनांवरः द्विजरूपप्रतिच्छन्नोदेवकार्यंचिकीर्षति १० अनेनयाचमानेनशत्रुणा
बदुस्त्रिपिणा सर्वस्वनोद्धतंभर्तुर्न्यस्तदंडस्यबर्हिषि ११ सत्यव्रतस्यसततंदीक्षितस्यविशेषतः नानृतंभाषितुंश-
क्यंब्रह्मण्यस्यदयावतः १२

विष्णोरंघ्रये स्वयंस्यनाभिपंकेरुहसंभवः तस्यविष्णोरंघ्रिसमर्च्य ३ लोकत्रयंनिमार्षिपवित्रयति ४ संक्षि-
प्ताउपसंहृता आत्मविभूतिः स्वविस्तारोयेनतस्मै यथापूर्ववामनरूपेणस्थितायेत्यर्थः ५ ६ ७ ८ त्रिपदविषयायाव्याजयाज्याकपट-
याज्यातयास्वभर्तुर्वलेर्महीहृतांहृत्स्वा अमर्षिताः संतः ऊचुः ९ किमुचुः तदाह नवेदितिसार्धैस्त्रिभिः १० ११ १२ १३ १४

अनुचराश्च ते अस्मराश्च १३ १४ १५ १६ १७ १८ अर्थकृत् अनुकूलः १९ पौरुषेस्तकालमातिवर्तितुं पुमानाश्चरः समर्थान्भवति
 २० २१ २२ हरेरनुचरादेवाः देवेन क्रद्धैः समृद्धैः भवद्भिः २३ अर्थत्वाय अनुकूल्याय २४ २५ विष्णुपक्षिपुराजतदिति विराट्प्रभोश्चिकीर्षितं ज्ञा-
 त्वा अयमर्थः अस्य सर्वस्वापहारेण ममेत्यभिमानं संत्यज्ये दानां देहस्वीकारेणाहंकारमपित्याजयित्वा परमानुग्रहं कर्तुमिच्छति न चानेन तुल्योऽन्यः

तस्मादस्य वधो धर्मो भर्तुः शुश्रूषणं च नः इत्यायुधानि जगृहुर्बलेरनुचराः सुराः १३ ते सर्वे वामनं हंतुं शूलपाद्विश-
 पाणयः अनिच्छतो बले राजन् प्राद्रवन् जातमन्यवः १४ तानभिद्रवतो दृष्ट्वा दिति जानीकपान् नृप प्रहस्यानुचरावि-
 ष्णोः प्रत्यषेधन्नुदायुधाः १५ नंदः स्रनंदौऽथ जयो विजयः प्रबलो बलः कुमुदः कुमुदाक्षश्च विष्वक्सेनः पतत्रिराट्
 १६ जयंतः श्रुतदेवश्च पुष्पदंतोऽथ सात्वतः सर्वे नागा युतप्राणाश्च मूर्ते जघ्मुरासरीम् १७ हन्यमानान् स्वकान् दृ-
 ष्त्वा पुरुषानुचरैर्बलिः वारयामास संरब्धान् काव्यशापमनुस्मरन् १८ हे विप्रचित्ते हे राहो हे नमोऽश्रूयतां वचः मा-
 युह्यत निवर्तध्वं न नः कालोऽयमर्थकृत् १९ यः प्रभुः सर्वभूतानां सुखदुःखोपपत्तये तं नातिवर्तितुं देत्याः पौरुषे-
 शश्चरः पुमान् २० योनो भवाय प्रागासीद भवाय दिवौ कसाम् स एव भगवानद्य वर्तते तद्विपर्ययम् २१ बलेन सचि-
 वैर्बुद्ध्या दुर्गे मंत्रौषधादिभिः सामादिभिरुपायैश्च कालं नात्येति वै जनः २२ भवद्भिर्निर्जिता ह्येते बहुशोऽनुचरा ह-
 रैः देवेन धैस्त एवाद्य सुधिजित्वानदंति नः २३ एतान् वयं विजेष्यामो यदि देवंप्रसीदति तस्मात्कालं प्रतीक्षध्वं या-
 नोऽर्थत्वाय कल्पते २४ श्रीशुक उवाच पत्युर्निर्गदितं श्रुत्वा देत्यदानवयूथपाः रसां निविशुः पूराजन्
 विष्णुपार्षदताडिताः २५ अथ तार्क्ष्य सुतो ज्ञात्वा विराट्प्रभुचिकीर्षितम् बबन्ध वारुणैः पार्श्वैर्बलिं सौत्यैः हनि क्र-
 तौ २६ हाहाकारो महानासीद्रोदस्योः सर्वतो दिशम् गृह्यमाणे स्फुरपतौ विष्णुना प्रभविष्णुना २७ तं बद्धं वारु-
 णैः पार्श्वैर्भगवानाहवामनः नष्टश्रियं स्थिरप्रज्ञमुदारयशसं नृप २८ पदानि त्रीणि दत्तानि भूमेर्मह्यं त्वया स्फुर-
 द्वाभ्यां क्रांता मही सर्वा तृतीयमुपकल्पय २९

कोऽपि सत्यसंधो धीरो वाः स्तीति तद्यशः प्रख्यापनार्थं किंचित्सा तयितुमपीच्छति-
 इति प्रभोरभिप्रायं ज्ञात्वा तं बबन्धेति सौत्यैः हनि सोमाभिषवदिने २६ रोदस्योः द्यावापृथिव्योः २७ २८ २९ ६१ ६२ ६३

असौसूर्यः ३० मया आत्मनेत्यन्वयः व्यापिनेत्यर्थः खंचदिशश्चतनोः तन्वा तेस्तेलदीयंसर्वस्वम् ३१ गुरुणाशक्रेणानुमोदितः सन् ३२ ए
वमुक्तेऽपिनिरयपरिहारार्थं स्वर्गाद्विशपरिहारार्थंच मनोरथं कुर्वंतं प्रत्याह वृथेति यः प्रतिश्रुतस्य अदानेन याचकं विप्रलंभते तस्य मनोरथो
वृथैव स्वर्गश्च तस्य दूर एव स चाधः पतत्येव ३३ त्वया चाहं विप्रलब्धः तस्मात् अलीकफलं निरयं भुंक्ष्वेत्यर्थः ३४ इत्यष्टमस्कंधे टीकाया
मेकविंशोऽध्यायः २१ द्वाविंशोऽनुप्रसन्नः सन् प्रस्थाप्य सुतलंबलिम् दत्त्वा वरान् हरिर्न्यूनं मत्वा तद्द्वारपोऽभवत् १ समर्पिततनूवित्तनि-
र्मलाचलभक्तितः छलितो बलिना चित्रं स्वमेवार्पयदच्युतः २ विप्रकृतः अपकृतः भिद्यमानः सत्वाच्चात्यमानः १ हे उत्तमश्लोकेति कदा

यावत्तपत्यसौगोभिर्यावदिंदुः सहोऽभुभिः यावद्वर्षति पर्जन्यस्तावती भूरियंतव ३० पदैकेन मया क्रांतो भूलोकः
खंचदिशस्तनोः स्वर्लोकस्तु द्वितीयेन पश्यतस्ते स्वमात्मना ३१ प्रतिश्रुतमदातुस्ते निरये वास इष्यते विशलं निरयं
तस्माद्गुरुणा चानुमोदितः ३२ वृथामनोरथस्तस्य दूरे स्वर्गः पतत्यधः प्रतिश्रुतस्यादानेन योऽर्थिनं विप्रलंभते
३३ विप्रलब्धो ददामीति त्वयाऽहं चादयमानिना तद्द्व्यालीकफलं भुंक्ष्व निरयं कतिचित्समाः ३४ इति श्री
भागवते महापुराणे अष्टमस्कंधे बलिनिग्रहो नाम एकविंशोऽध्यायः २१ श्रीशुक उवाच एवं विप्रकृ
तोरजन् बलिर्भगवता स्फुरः भिद्यमानोऽप्यभिन्नात्मा प्रत्याहा विह्वलवचः १ बलिरुवाच यद्युत्तम-
श्लोकं भवान्ममेरितं वचो व्यलीकं स्फुरवर्यमन्यते करोम्युत तन्न भवेत्प्रलंभनं पदं तृतीयं कुरु शीर्षि मे निजम्
२ बिभेमि नाहं निरयात्पदच्युतो न पाशाबधात् व्यसनादुरत्ययात् नैवार्थं कच्छाद्भवतो विनिग्रहादसाधुवादा
त्प्रशमसुद्विजेयथा ३

क्षः ममवच ईरितं प्रतिश्रुतं न तावद्व्यालीकम् त्वया कपटेन वामनतया भिक्षित्वा रूपांतरस्याविष्कृ-
तत्वात् एवमपि यदि भवान् व्यलीकं मन्यते तथाऽपि क्रतुमेवाहं करोमि यदुक्तं विप्रलंभनं न भवतु मेशीर्षि निजं तृतीयं पदं कुरु न च ह्य-
भ्यां विश्वक्रांतवतस्तव मेशिरः पादपर्याप्तं न भवतीति मन्येयाः वित्तेन चेत्पदद्वयं जातं तर्हीदमधिकमेव स्यात् वित्तादपि वित्तवतोऽधि-
कत्वादिति भावः २ ननु च आपदर्थे धनं रक्षेद्द्वारान् रक्षेद्द्वारेणैरपि आत्मानं सततं रक्षेद्द्वारैरपि धनैरपि इत्यादिवचनादात्मभयपरिहाराय सर्व-
स्वं त्यज्यते खंचकुतोभीतः सन् आत्मानमर्पयसि अत आह बिभेमि नाहं निरयादिभ्यो न तथा वि-

ननुमयानिग्रहात्तवापकीर्तिर्जातैवेत्याह पुंसांमिति अर्हत्तमैरर्पितम् यंदंडंमात्रादयोऽपिनहिआदिशंति नैवार्पयंति हितैषिणात्वयानिगृही-
तोऽहंश्लाघ्यएवास्मीतिभावः ४ नन्वहंदेवानांहितैषीनासुराणांतत्राह त्वंनूनमितिपारोक्ष्यः शत्रुच्छलेनवर्तमानः ५ शत्रुत्वंपुनर्भक्तानिवास्मान-
नुग्रहीतुमेवेत्याह यस्मिन्निति उअहोहप्रसिद्धम् ६ अतोनात्रममलज्जानापिदुःखमित्याह तेनगुरुणाभवता ७ किंच योऽयंदंडरूपोममानु-
ग्रहः त्वयाकृतः सतुल्यदत्तपौत्रत्वेननत्वहमनुग्रहस्यपात्रमित्याशयेनाह पितामहइति भवदीयानांसंमतः यतः आविष्कृतः साधुवादोयस्य त्वमेवप-
रमः आश्रयोयस्यसः अतःभवतोविपक्षेणविद्विषाहिरण्यकशिपुनाविचित्रंवैशसंहिसांसंप्रापितोऽपि ८ देहादीनामसारतांनिश्चित्याकुतोभयंध्र-

पुंसांश्लाघ्यतरंमन्येदंडमर्हत्तमार्पितम् यंनमातापिताभ्रातासुहृदश्चादिशंतिहि ४ त्वंनूनमसुराणांनःपारो-
क्ष्यःपरमोगुरुः योनोऽनेकमदाधानांविष्मंशंचक्षरादिशत् ५ यस्मिन्वैरानुबंधेनरूढेनविबुधेतराः बहवो
लेभिरेसिद्धियामुहेकांतयोगिनः ६ तेनाहंनिगृहीतोऽस्मिभवताभूरिकर्मणा बद्धश्चवारुणैःपाशैर्नातिव्राडेन
चव्यथे ७ पितामहोमेभवदीयसंमतः प्रह्लादआविष्कृतसाधुवादः भवद्विपक्षेणविचित्रवैशसंसंप्रापितस्त्व-
त्परमःस्वपित्रा ८ किमात्मनानेनजहातियोऽततःकिंरिक्थहारैः स्वजनारत्यदस्युभिः किंजाययासंसृतिहेतुभूत
यामर्त्यस्यगोहैः किमिहायुषोऽव्ययः ९ इत्थंसनिश्चित्यपितामहोमहानगाधबोधोभवतः पादपद्मम् ध्रुवंप्रपेदेह्य
कुतोभयंजनाद्गीतः स्वपक्षक्षपणस्यसत्तम १० अथाहमप्यात्मारिपोस्तवांतिकंदैवेननीतः प्रसभंत्याजितश्रीः इ-
दं कृतांतान्तिकवर्तिजीवितययाऽध्रुवस्तब्धमतिर्नबुद्ध्यते ११ श्रीशुकउवाच तस्येत्थंभाषमाणस्य
प्रह्लादोभगवत्पियः आजगामकुरुश्रेष्ठराकापतिरिवोत्थितः १२

वंचभवतः पादपद्ममेवप्रपेदे अथतस्मादहमपिदैवेन
तस्यैवभाग्येनतवांतिकंनीतइतिचतुर्णामन्वयः अंततः आयुषोऽनेरिक्थहारैः पुत्रैः सर्वस्वापहारिभिः इहगोहेषुकेवलमायुषोव्ययएव न
तुस्तरुवंकिंचित् ९ सप्रसिद्धोमहान्स्वपक्षंदैत्यकुलंक्षपयतीतितथातस्यापि १० प्रसभंबलात् त्याजिताश्रीर्यस्य ययाश्रियास्तब्धमतिः
सन्पुमानिदंजीवितमध्रुवंनबुद्ध्यते कथंभूतम् कृतांतस्यांतिकवर्तिमृत्योः सन्निहितम् ११ राकापतिः पूर्णेंदुः १२
श्रीगोपालोक्तिजयते २ २ २ २ २

अंजनखिषंश्यामम् १३ स्वकृताहंकारादिरूपापराधस्मरणेन सर्वोडनीचीनमधोमुखंयस्यसः १४ शिरसानमन्नेवउपेत्यमूर्धाननाम बलेस्त
कृतमनुग्रहं दृष्ट्वापुलकैरशुभिश्चविह्वलः १५ त्वयैवेति नह्येद्रं पदमेतदीयं त्वयाः पदं किंतु स्वीयमेव पुनः स्वीकृतं तच्च शोभनमेव कृतम्
तत्र हेतुः मन्यइति यद्यस्माच्छीरेव यदात्ममोहनम् तस्माद्विप्रं शितः मोहनत्वमेवाह ययाश्रियाविद्वानपियतः संयतोऽपि सुह्यति तत्तस्यासत्या
कोऽन्यः पुमानात्मनो गतिं तत्वं यथावद्विचष्टे पश्यति तस्मै महाकारुणिकाय १७ तस्य प्रह्लादस्याश्रुण्वतः उवाचेति किंचिद्वक्तुं प्रवृत्त इत्यर्थः १८
तदैव विंध्यावलिरपि वक्तुं प्रवृत्तातां च संमानयन् हिरण्यगर्भः क्षणं तूष्णीं स्थितः अतस्तस्याएव वाक्यं प्रथममवतारयति बद्धं वाक्ष्येति १९

तमिंद्रसेनः स्वपितामहं श्रिया विराजमानं नलिनायतेक्षणम् प्रांशं पिशांगांबरमंजनखिषं प्रलंबबाहुं सुभगं समै
क्षत १३ तस्मै बलिर्वारुणपाशायंत्रितः समर्हणं नोपजहार पूर्ववत् ननाममूर्धाऽशुविलोललोचनः सर्वोडनीचीन
मुखो बभूवह १४ सतत्र हासीनसुदीप्तसत्यतिस्नंदनदाद्यनुगैरुपासितम् उपेत्य भूमौ शिरसामहामनाननाम
मूर्धापुलकाशुविह्वलः १५ प्रह्लाद उवाच त्वयैव दत्तं पदमैंद्रमूर्जितं हतं तदेवाद्यतथैव शोभनम् मन्ये
महानस्य कृतोऽनुग्रहो विप्रं शितो यच्छ्रिय आत्ममोहनात् १६ यया हि विद्वानपि सुह्यते यतस्तत्को विचष्टे गतिमा
त्मनो यथा तस्मै नमस्ते जगदीश्वराय नारायणायाखिललोकसाक्षिणे १७ श्रीशुक उवाच तस्यानुश्रुण्व
तौराजन् प्रह्लादस्य कृतांजलेः हिरण्यगर्भो भगवानुवाच मधुसूदनम् १८ बद्धं वाक्ष्यपतिं साध्वी तत्पत्नीभयविह्व
ला प्रांजलिः प्रणतोपेन्द्रं भाषेवाङ्मुखी नृप १९ विंध्यावलिरुवाच कीडाऽर्थमात्मन इदं त्रिजगत्कृ
तं ते स्वाभ्यंतु तत्र कुधियोऽपर ईश कुर्युः कर्तुः प्रभोस्तव किमस्य त आवहंति त्यक्तद्वियस्त्वद्वरोपितकर्तृवादाः २०
ब्रह्मोवाच भूतभाव न भूतेश देवदेव जगन्भय मुच्येन हत सर्वस्वनाय महति निग्रहम् २१

त्रिजगतः कर्तुः प्रभो पालकस्य अस्यतः संहर्तुश्च ईश्वरस्य तवान्ये किमावहंति किं समर्पयंति त्वयाऽवरोऽपितः कर्तृवादः कर्तारः स्वतंत्राव
यमिति वादमात्रमपियेषां ते अयं भावः लोकत्रयं मयाऽर्पितं तृतीयपादाय देहं समर्प्य प्रतिश्रुतमृतं करोमीति देहादिषु स्वाम्याविष्कारेण बु
वन्त्यं कुबुद्धिर्निर्लज्जश्च यतस्त्वमेव सर्वस्यापि स्वामी अतो मंदबुद्धिमेनं केवलं रूपया विमुच्य पालयेति २० तदेवं प्रह्लादस्य विंध्यावलेश्च
परमाथोक्त्या प्रसन्नो हरिः ब्रह्मा तु लोकदृष्ट्यैव विज्ञापयति भूतभाव न इति त्रिभिः २१

निग्रहानर्हत्वेहेतुः कृत्स्नेति सर्वस्वमेवाह आत्मेति २२ तदेवकैमुत्पन्नायेनाह यस्यतवपादयोः सलिलमात्रमपिप्रदायसर्वोऽपिजनः उत्तमांगतिं
 प्राप्नोति तस्मैतुभ्यमसौबलिः त्रिलोकींदाश्वान् दत्तवान् सआर्तिकथंप्राप्नुयात् २३ तस्यविशः अर्थान् नन्वर्थापहारः कोयमनुग्रहः तत्राह यन्म
 दः यैरर्थैर्मदोयस्यसः अतएवस्तब्धः अनम्रः सन् मदस्तंभहेतूनामर्थानामपहारएवानुग्रहइत्यर्थः २४ दुर्लभंपुरुषंजन्म कथंचित् लब्धवतोजी-
 वस्य जन्मादिनिमित्तोगर्वोमहाहानिकरस्तस्यचनाशोमदनुग्रहादेवेत्याह यदेतिह्याभ्याम् अनीशः परतंत्रः सन्निजैः कर्मभिर्नानायोनिषु कृमिकी-
 टकादिषु संसरन् २५ तत्रपौरुष्यांगतौजन्मादिभिरपियस्ययदिस्तंभोनभवेत्तर्हिअयंमदनुग्रहएव २६ कथंतर्हिध्रुवादिभ्योऽर्थसंपदोददासीति

कृत्स्नातेऽनेनदत्तामूर्लोकाः कर्माजिताश्चये निवेदितंचसर्वस्यमात्माऽविक्रवयाधिया २२ यत्पादयोरशठधीः स
 लिलंप्रदायदूर्वाकुरैरपिविधायसतीसपर्याम् अप्युत्तमांगतिमसौभजतेत्रिलोकींदाश्वानविक्रवमनाः कथमा-
 र्तिमृच्छेत् २३ श्रीभगवानुवाच ब्रह्मन्यमनुगृणहामितद्विशोविधुनोम्यहम् यन्मदःपुरुषःस्तब्धो लोकं
 मांत्वायमन्यते २४ यदाकदाचिज्जीवात्मासंसरन्निजकर्मभिः नानायोनिष्वनीशोऽयंपौरुष्यांगतिमाव्रजेत् २५ ज-
 न्मकर्मवयोरूपविद्यैश्वर्यधनादिभिः यद्यस्यनभवेत्तंभस्तत्रायंमदनुग्रहः २६ मानस्तंभनिमित्तानांजन्मादीनांसं-
 मंततः सर्वश्रेयःप्रतीपानांहंतमुह्येन्नमत्परः २७ एषदानवदैत्यानामग्रणीः कीर्तिवर्धनः अजैषादजयांमायांसी-
 दन्नपिनमुह्यति २८ क्षीणरिक्थश्च्युतः स्थानात्क्षिप्तोबद्धश्चशत्रुभिः ज्ञातिभिश्चपरित्यक्तोयातनामनुयापितः
 २९ गुरुणाभर्षितः शप्तोजहौसत्यंनसुव्रतः छलैरुक्तोमयाधर्मैर्नायंत्यजतिसत्यवाक् ३० एषमेवापितःस्थानं
 दुष्प्रापममरैरपि सावर्णेरंतरस्यायंभावितेंद्रोमदाश्रयः ३१

चेत्तत्राह मानएवस्तंभः अनम्रतातस्यनिमित्तभूतानांसमंततः
 सर्वशः सर्वश्रेयः प्रतिकूलानांजन्मादीनांसलेऽपिजन्मादिभिरितिवा हंतैतिस्वेदे हेब्रह्मन् मत्परोनमुह्येत् अतोभक्तस्येच्छयासंपदोऽपिद-
 दामि अभक्तस्तु मुह्येदिति तदपहाररूपमेवतस्यानुग्रहंकरोमीतिभावः २७ अस्यचेदानींमत्परत्वादन्त्यैर्दुष्प्रापमपिदास्यामीतिवक्तुंतस्य
 मोहाभावमाह एषइतित्रिभिः २८ २९ नह्येतस्मिन्कुलेकश्चिन्निःसत्वः रूपणः पुमान् इत्यादिनाछलैरेवमयाधर्मउक्तः तथाऽपितंधर्मम-
 यंत्यजति अतःसत्यवाक् ३० मेमयाअहमेवाश्रयः पालकोयस्यसः ३१

स्थानं प्रापित इति यदुक्तं तदेव स्थानमाह तावत्सावर्णिमन्वन्तरपर्यन्तं सतलमध्यास्तामधिवसलित्यर्थः यद्यस्मिन्वसतामाध्यादयो ममेक्षयान
संभवन्ति ३२ एवं ब्रह्माणं प्रत्यक्काकरुणा परवशः साक्षादलिंगप्रत्याह इन्द्रसेनेति चतुर्भिः ३३ खच्छासनमतिगच्छन्ति अतिवर्तन्ति इति तथा तान्
३४ तथाऽपि भगवद्वियोगात्तदनिच्छन्तं प्रत्याह सदेति ३५ संगद्य आसुरोभावः सविनंद्यति ३६ इत्यष्टमे टीकायां द्वाविंशोऽध्यायः २२
त्रयोविंशो बलौ याते सतलं सपितामहे उपेन्द्रेण दिवंगत्वा पूर्ववन्मोदते हरिः १ बाष्पस्य कलाभिर्बिंदुभिराकुले ईक्षणो यस्य भक्त्या उद्गलः उक्तं

तावत्सतलमध्यास्तां विश्वकर्मविनिर्मितम् यन्नाधयो व्याधयश्च कुमस्तं द्रापराभवः नोपसर्गानिवसतां संभवं
ति ममेक्षया ३२ इन्द्रसेनमहाराजया हि भो भद्रमस्तु ते सतलं स्वर्गिभिः प्रार्थ्यं ज्ञातिभिः परिवारितः ३३ न त्वाम
भिषविष्यन्ति लोकेशाः किमुतापरे खच्छासनातिगान्दैत्यान् चक्रमेसूदयिष्यति ३४ रक्षिष्ये सर्वतो हं त्वां सानुगं
सपरिच्छदम् सदा सन्निहितं वीरतत्र मां द्रक्ष्यते भवान् ३५ तत्र दानवदैत्यानां संगात्ते भाव आसुरः दृष्ट्वा भद्रं
भावं वै सद्यः कुण्ठो विनंद्यति ३६ इति श्रीभागवते महापुराणे अष्टमस्कन्धे बलिवामनसंवादो नाम द्वाविंशोऽ
ध्यायः २२ श्रीशुक उवाच इत्युक्तं वन्तं पुरुषं पुरातनमहानुभावोऽखिलसाधुसंमतः बद्धं जलिबन्धक
लाकुले क्षणो भक्त्युद्गलोगद्गदया गिराऽब्रवीत् १ बलिरुवाच अहो प्रणामाय कृतः समुद्यमः प्रपन्नभ
क्तार्थविधौ समाहितः यल्लोकपालैस्त्वदनुग्रहोऽभरैरलब्धपूर्वोऽपसदेऽसुरैऽर्पितः २ श्रीशुक उवाच
इत्युक्त्वा हरिमानस्य ब्रह्माणं संभवन्ततः विवेश सतलं पीतो बलिमुक्तः सहासुरैः ३ एवमिन्द्राय भगवान् प्रत्यानी
यन्निविष्टपम् पूरयित्वाऽदितेः काममशासत्सकलं जगत् ४ लब्धप्रसादं निमुक्तं पुत्रवंशधरं बलिम् निशाम्य भ
क्तिप्रवणः प्रह्लाद इदमब्रवीत् ५

ठः १ अहो त्वत्प्रणाममहिमाय दर्शय कृतः समुद्यम एव प्रपन्नानां भक्तानां योऽर्थः तस्य विधौ अपाक्तेऽपि त-
स्य संपादने समाहितः अप्रमत्तः स्थितः कुतः यत् येनोद्यमेन लोकपालैरभरैः सत्त्वधानैरपि अलब्धपूर्वस्त्वदनुग्रहः अपसदे नीचे राजसेम-
यि अर्पितः अयं भावः परमेश्वराय तुभ्यमहं वराकस्त्रिलोकीं दत्तवानित्येतदास्तां प्रणामोऽपि न सम्यक् कृतः किंतु तदर्थं समुद्यममात्रं कृतं तेन च
कर्मतपो दानादिकोटिभिरप्यलभ्यस्त्वदनुग्रहः संपादितः अहो त्वत्प्रणामप्रभावाश्चर्यमिति २ ३ अशासत् उपेन्द्रः स न्यालयामास ४ ५

दुर्गपालोऽसिरक्षिष्ये सर्वतोऽहंत्वमित्युक्तत्वात् ६ हे शरणद आश्रयमदयकुसृतयः दुष्टताः खलु यानि ७ भक्तप्रियत्वादिति चेत्तर्हि एव तवे-
क्षिण्यदृष्टेः पदवीं कस्माद्देतोः प्रणीताः बहुमानेन चित्तानुवर्तनं दाक्षिण्यं तेन यादृष्टस्तद्विषयतां प्रापिताः ७ भक्तप्रियत्वादिति चेत्तर्हि एव तवे-
हितमहोच्चित्रम् किंतु सर्वात्मनः समदृशश्च स्वभावो विषम इति यत् सर्वात्मने चित्रचरितत्वे हेतुः अमिता अचिंत्या योगमाया तया लीला तया
विसृष्टानि विरचितानि सुवनानि येन तस्य अहो इत्यत्र संधिरार्षः समदृष्टे हेतुः विशारदस्य सर्वज्ञस्य अथवा भक्तप्रियत्वेऽपि तव वैषम्यं नास्त्येव यतः

प्रज्ञादुवाच नेमं विरंच्योलभते प्रसादं न शर्न शर्वः किमु तापरेते यन्नो सराणामसि दुर्गपालो विश्वाभिवं
द्यौरपि वदितं धिः ६ यत्पादपद्ममकरंदनिषेवणेन ब्रह्मादयः शरणदाश्रुवते विभूतीः कस्मादयकुसृतयः खलु यो
नयस्ते दाक्षिण्यदृष्टिपदवीभवतः प्रणीताः ७ चित्रं तवे हितमहोऽमितं योगमाया लीला विसृष्ट सुवनस्य विशार
दस्य सर्वात्मनः समदृशो विषमः स्वभावो भक्तप्रियो यदसि कल्पतरुस्वभावः ८ श्रीभगवानुवाच वत्स प्र-
हादभद्रं ते प्रयाहि सुत लालय मू मोदमानः स्वपौत्रेण ज्ञातीनां सरस्वमावह ९ नित्यं दृष्टा सिमांतत्र गदापाणिमवस्थि
तम् महर्षिनि महाल्हादध्वस्तकर्मनिबन्धनः १० श्रीशुक उवाच आज्ञां भगवतो राजन् प्रज्ञादो बलिना सह
बाढमित्यमलप्रज्ञो मूर्ध्याधाय कृतांजलिः ११ परिक्रम्यादिपुरुषं सर्वासुरचमूपतिः प्रणतस्तदनुज्ञातः प्रविवेश म-
हाबिलम् १२ अथाहोशनसं राजन् हरिर्नारायणोऽतिके आसीनमृत्विजामध्ये सदसि ब्रह्मवादिनाम् १३ ब्रह्म
न संतनु शिष्यस्य कर्मच्छिद्रं वितन्वतः यत्तत्कर्मसर्वेष्वम्यं ब्रह्मदृष्टं समं भवेत् १४ शुक्र उवाच कुतस्तत्क-
र्मवैषम्यस्य कर्मेश्वरो भवान् यज्ञेशो यज्ञपुरुषः सर्वभावेन पूजितः १५

कल्पतरुस्वभावः सन् भक्तप्रियोऽसि न हि कल्पत

रुराश्रितानामेव कामान्पूरयन् नपि विषमो भवतीत्यर्थः ८ ९ महर्षिनेन यो महाल्हादः तेन ध्वस्तं कर्म बन्धनमज्ञानं यस्य १० ११ १२ १३ क-
र्मवितन्वतः शिष्यस्य यत्छिद्रं मंतरं न्यूनं जातं तत्संतनुविकारयसंधत्स्व यजमानं विना कथं संधातव्यमिति न वाच्यमित्याह यत्तदिति ब्रह्म
दृष्टं ब्राह्मणैर्दृष्टमेव समं भवेत् किंपुनरनुष्ठितमित्यर्थः १४ भवान्यस्य सर्वेणापि भावेन वस्तुमात्रेण पूजितः तस्य कर्मसुकुतो वैषम्यम् कथं
भूतः कर्मणामीश्वरः प्रवर्तकः यज्ञेशः यज्ञफलदः यज्ञमयश्च पुरुषः १५ ७ ७ ७ ७

आस्तांतावत्पूजायस्मान्मंत्रतः स्वरादिभ्रंशेन तंत्रतः व्युत्क्रमादिना देशतः कालतश्च अर्हतः पात्रतः वस्तुतश्च दक्षिणादिनायत् छिद्रं न्यूनं
तत्सर्वं नवानुकीर्तनं मात्रमेव निच्छिद्रं करोतीति १६ १७ हरेराज्ञां प्रतिनंद्य बलेर्यज्ञच्छिद्रं समाधत्तसंदधे पाठांतरे समाधाय तदाज्ञां संपादित
वानिति शेषः १८ १९ देवाश्च क्रषयश्च भूमिपाश्च मनवः तैः सहितः २० २१ ननु लोकादीनां पतिरिंद्रोऽस्त्येव सत्यम् तथाऽपि वेदादीनां क-
ल्पं पालने दक्षम् २२ वामनमुपेन्द्रं कल्पयांचक्रे २३ देवयानेन मार्गेण विमानेनेति वा २४ २५ २६ २७ एतच्चरितमारख्यातमिति विशेषो

मंत्रतस्तंत्रतश्छिद्रं देशकालार्हवस्तुतः सर्वं करोति निच्छिद्रं मनुसंकीर्तनं तव १६ तथाऽपि वदतो भूमन् करिष्या
म्यनुशासनम् एतच्छ्रेयः परंपुसाय तत्तवाज्ञाऽनुपालनम् १७ श्रीशुक उवाच अभिनंद्य हरेराज्ञां मुशना
भगवानिति यज्ञच्छिद्रं समाधत्तबलेर्विप्रर्षिभिः सह १८ एवं बलेर्महीराजन् भिक्षित्वा वामनो हरिः ददौ भ्रात्रे म
हेंद्राय त्रिदिवं यत्परैर्हृतम् १९ प्रजापतिपतिर्ब्रह्मा देवर्षिपितृभूमिपैः दक्षभृग्वंगिरो मुरव्यैः कुमारैण भवेन च
२० कश्यपस्यादितेः प्रीत्यै सर्वभूतभवाय च लोकानां लोकपालानां करोद्दामनं पतिम् २१ वेदानां सर्वदेवानां
धर्मस्य यशसः श्रियः मंगलानां व्रतानां च कल्पं स्वर्गापवर्गयोः २२ उपेन्द्रं कल्पयांचक्रे पति सर्वविभूतये तदा सर्वा
णि भूतानि भृशं मुमुदिरे नृप २३ ततस्त्विंद्रः पुरस्कृत्य देवयानेन वामनम् लोकपालैर्दिवं निन्ये ब्रह्मणा चानुमोदि
तः २४ प्राप्य त्रिभुवनं च द्रुपेन्द्रं मुजपालितः श्रिया परमया जुष्टो मुमुदे गतसाध्यसः २५ ब्रह्मा शर्वः कुमारश्च भृ
ग्वाद्या मुनयो नृप पितरः सर्वभूतानि सिद्धा वैमानिकाश्च ये २६ सुमहत्कर्मतद्विष्णोर्गायंतः परमाद्भुतम् धिषण्या
निस्वानिते जग्मुरदिति च शशंसिरे २७ सर्वमेतन्मयाख्यातं भवतः कुलनंदन उरुक्रमस्य चरितं श्रोतृणामघमोच
नम् २८ पारं माहिम्न उरुविक्रमतो गृणानो यः पार्थिवानि विममे सरजांसि मर्त्यः किं जायमान उत जात उपैति मर्त्य इत्याह
मंत्रदृगृषिः पुरुषस्य यस्य २९

तस्या अन्यान्यपि संतीत्युक्तम् २८ तानि तर्हि निःशेषाणि वर्णनीयानीत्यपेक्षायामाह पारमिति उरुबहुविक्रमतो विष्णोर्महिम्नः पारं योगृणानो भवति
समर्त्यः पार्थिवानि रजांस्यपि विममे गणितवान् यथा पार्थिवपरमाणुगणनमशक्यं तथा विष्णोर्गुणगणनमप्यशक्यमित्यर्थः तथा च मंत्रः विष्णोर्नि
मंत्रदीर्घाणि एतदेव गणनं तस्य मंत्रोक्तिरिति

यददंशृण्वन्भवतिसपरांगतिंयाति ३० सकृत्तंयथावत्कृतंविदुः ३१ इत्यष्टमेटीकायांत्रयोविंशतितमोऽध्यायः २३ चतुर्विंशप्रसंगनमस्त्यरू
पस्यशार्ङ्गिणः लोलोच्यतेयतःसत्यवतरक्षामहार्णवे १ तनुंतनुंविदर्श्यादौनिजैश्वर्यनिदर्शनात् मत्स्यं पृच्छति पृथ्वीशोलीलयावामनोपमम्
२ माययामस्त्यविडंबनंमत्स्यरूपानुकरणंयस्यांनिरूप्यते १ ननुकस्मादकस्मादेवमत्स्यावतारश्चवणेच्छाश्रीवामनसादृश्यादित्याह यदर्थमिति
क्षाप्त्याम् दुर्मर्षदुःसहम् २ बलेरनुग्रहायजुगुप्सितमपियाचकरूपंधृतवानितियुक्तमुक्तम् यदर्थंतुलोकजुगुप्सितंमात्स्यंरूपमधारयत् एतन्नो

यददं देवदेवस्यहरेरद्भुतकर्मणः अवतारानुचरितंशृण्वन्यातिपरांगतिम् ३० क्रियमाणेकर्मणादंदैवोपित्र्येऽथ
मानुषे यत्रयत्रानुकीर्त्यतत्तेषांसकृत्तंविदुः ३१ इतिश्रीभा०महा० अष्टमस्कंधेवामनावतारचरितेत्रयो
विंशतितमोऽध्यायः २३ राजोवाच भगवन्श्रोतुमिच्छामिहरेरद्भुतकर्मणः अवतारकथामाद्यांमायाम
स्त्यविडंबनम् १ यदर्थमदधाद्रूपंमात्स्यंलोकजुगुप्सितम् तमःप्रकृतिदुर्मर्षकर्मग्रस्तमिवेश्वरः २ एतन्नोभगवन्
सर्वेयथावद्वक्तुमर्हसि उत्तमश्लोकचरितंसर्वलोकसुखावहम् ३ सूतउवाच इत्युक्तोविष्णुरातेनभगवान्-
बादरायणिः उवाचचरितंविष्णोर्मत्स्यरूपेणयत्कृतम् ४ श्रीशुकउवाच गोविप्रसुरसाधूनांछंदसामपिचे
श्वरः रक्षामिच्छंस्तनूधतेधर्मस्यार्थस्यचैवहि ५ उच्चावचेषुभूतेषुचरन्वायुरिवेश्वरः नोच्चावचत्वंभजतेनिर्गुण
त्वाद्वियोगुणैः ६ आसीदतीतकल्पांतेब्राह्मणेनैमित्तिकालयः समुद्रोपप्लुतास्तत्रलोकाभूरादयोनृप ७ कालेना
गतनिद्रस्यधातुःशिषयिषोर्वली सुरवतोनिःसृतान्रवेदानूहयग्रीवांतिकेऽहरत् ८ ज्ञात्वातद्दानवेद्रस्यहयग्रीवस्य
चैष्टितम् दधारशाफरीरूपंभगवान्हरिरीश्वरः ९ तत्रराजऋषिःकश्चिन्नाम्नासत्यव्रतोमहान् नारायणपरोत-
प्यत्तपःससलिलाशनः १०

यथावद्वक्तुमर्हसीत्यर्थः ३ ४ सामान्येनावतारप्रयोजनमाह गोविप्रेति ५ जुगुप्सितत्वंपरिहरति धियोगु
णैः यान्युच्चावचानिरूपाणितेषुनियंतृत्वेनचरन्पीश्वरोनोच्चावचत्वंभजतेनिर्गुणत्वात् कुतःपुनःशब्दसत्त्वमयैर्मत्स्याद्याकारैःउच्चावचत्वशं
केतिभाचः ६ विशेषतोमत्स्यावतारप्रयोजनमाह आसीदितित्रिभिः ब्रह्मणोनिद्रायांभवोब्राह्मस्तेनैवनिमित्तेनजातोनेमित्तिकःसमुद्रेउप
प्लुतानिमग्नाः ७ अंतिकेनिःसृतान् ८ शाफरीरूपंमात्स्यम् ९ प्रयोजनांतरंलीलाप्रकारंचाह तत्रराजऋषिरित्यादियावत्समाप्ति १० ७

स एव श्राद्धदेव इतिख्यातः ११ कृतमालायां नद्याम् १२ १३ १४ १५ १६ १७ यत्राहं सरवं निवसामि तदौकः स्थानं कल्पय १८ औदं च नोद
केमणिकस्थे जले १९ २० २१ रक्षायोगेन रक्षायायोगेन उपायेन यथा महाद्रुदप्राप्ते रक्षाकुजलं विना न शुष्येयं तेनोपायेन निधोहि अविदा

अ.
२४

योऽसावस्मिन्महाकल्पे तनयः स विवस्वतः श्राद्धदेव इतिख्यातो मनुत्वे हरिणाऽर्पितः ११ एकदा कृतमालायां कु
र्वतो जलतर्पणम् तस्यां जल्युदके काचित् शफर्येकाऽप्यपद्यत १२ सत्यव्रतोऽजलिगतां सह तोयेन भारत उत्ससर्ज
नदीतोये शफरीन्द्रविडेश्वरः १३ तमाहसाऽतिकरुणं महाकारुणिकं नृपम् यादोभ्यो ज्ञातिघातिभ्यो दीनामां दीनवत्स
ल कथं विसृजसे राजन् पीतामस्मिन् सरिज्जले १४ तमात्मनोऽनुग्रहार्थं प्रीत्या मत्स्यवपुर्धरम् अजाननरक्षणा
र्थाय शफर्याः समनोदधे १५ तस्यादीनतरं वाक्यमाश्रुत्य समहीपतिः कलशाप्सु निधायैनां दयालुर्नित्य आश्रमम्
१६ सा तु तत्रैकरात्रेण वर्धमाना कमंडलौ अलब्ध्वात्मावकाशं वा इदमाहमहीपतिम् १७ नाहं कमंडलावस्मिन्
कृच्छ्रं वक्तुमिहोत्सहे कल्पयौकः सुविपुलं यत्राहं निवसे सरवम् १८ स एनांतत आदाय न्यधादौदं च नोदके तत्र क्षि
प्तामुहूर्तेन हस्तत्रयमवर्धत १९ नम एतदलं राजन् सरवं वस्तुमुदं च नम् पृथुदेहि पदं मत्स्यं यत्त्वाऽहं शरणं गता २०
तत आदाय साराज्ञा क्षिप्त्वा राजन् सरोवरे तदा वृत्त्यात्मना तोयं महाभीनोऽन्ववर्धत २१ नैतन्मे स्वस्तये राजन् उ
दकं सलिलं लोकसः निधोहि रक्षायोगेन हृदे मामविदासिनि २२ इत्युक्तः सोऽनयन्मत्स्यं तत्र तत्र विदासिनि जला
शये संमितं तं समुद्रे प्राक्षिपज्झषम् २३ क्षिप्यमाणस्तमाहेदमिह मामकरादयः अदत्यतिबलावीरमानेहो
त्सृष्टुमर्हसि २४ एवं विमोहितस्तेन वदता वल्लुभारतीम् तमाह को भवानस्मान्मत्स्यरूपेण मोहयन् २५ नै
वं वीर्यं जलचरो दृष्टोऽस्माभिः श्रुतोऽपि च यो भवान् योजनशतमन्हाऽभिव्यानशेसरः २६ नूनं त्वं भगवान् सा
क्षात् हरिर्नारायणोऽव्ययः अनुग्रहाय भूतानां धर्मे रूपं जललोकसाम् २७ नमस्ते पुरुषश्रेष्ठ स्थित्युत्पत्त्यप्यये
श्वर भक्तानां नः प्रपन्नानां मुख्यो ह्यात्मगतिर्विभो २८ सर्वलीलाऽवतारास्ते भूतानां भूतिहेतवः ज्ञातुमि
च्छाम्यदोरूपं यदर्थं भवता धृतम् २९ सिनि अनुपक्षये २२ संमितं तत्तज्जलाशयपरिमितम् २३ २४ २५ अभि

व्यानशो अभितो व्याप्तवान् २६ २७ मुख्यः सत्यः आत्मा च गतिश्च आश्रयः २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ अभि

हे अरविंदाक्षपृथगात्मनां देहाद्यभिमानिनां सतामितरेषां पदोपसर्पणं यथा मृषा भवेत् तथा स हृदय्यात्मनस्तव पदोपसर्पणं मृषान भवेत् यद्य-
स्मात्तु नो भक्तानामद्भुतं वपुरदीदृशः दर्शितवानसि पाठांतरे पृथगात्मनो भेददर्शिनिः पुंसः असतां परिच्छिन्नानां पदोपसर्पणं यथा मृषेत्यर्थः
३० एकांतजनाभक्ताः प्रियायस्य ३१ अप्ययां भोधौ प्रलयार्णवे त्रैलोक्यं भूर्भुव आदिकमित्यर्थः ३२ संवर्ता भसि प्रलयोदके त्वासुपस्थास्यति प्राप्स्य-

नतेः अरविंदाक्षपदोपसर्पणं मृषा भवेत् सर्वस हृदय्यात्मनः यथे तरेषां पृथगात्मनां सतामदीदृशो यद्भूपुरद्भुतं हि नः
३० श्रीशुक उवाच इति ब्रुवाणं नृपतिं जगत्पतिः सत्यव्रतं मत्स्यवपुर्युगक्षये विहर्तुकामः प्रलयार्णवेऽब्रवीच्चिकी-
र्षुरेकांतजनप्रियः प्रियम् ३१ श्रीभगवानुवाच सप्तमेऽद्यतना दूर्ध्वमहन्येतदरिंदम निमंक्ष्यत्यप्ययां भोधौ त्रैलो-
क्यं भूर्भुवादिकम् ३२ त्रिलोक्यां लीयमानायां संवर्ता भसि वै तदा उपस्थास्यति नौः काचिद्दिशालात्वां मये रिता ३३
खंतावदोषधीः सर्वा बीजान्युच्चावचानि च सप्तर्षिभिः परितृतः सर्वसत्त्वोपबृंहितः ३४ आरुह्य महतीं नावं विचरिष्यस्य
विक्रवः एकार्णवे निरालोके ऋषीणामेव वर्चसा ३५ दोधूयमानां तां नावं समारेण बलीयसा उपस्थितस्य मे शृंगे निबद्धी-
हि महाहिना ३६ अहं त्वा मृषिभिः साकं सह नावमुदन्वति विकर्षन् विचरिष्यामि यावद्वाह्मी निशाप्रभो ३७ मदीयं महि-
मानं च परं ब्रह्मेति शब्दितम् वै तस्य स्यनुगृहीतं मे संप्रश्नैर्विदृतं हृदि ३८ इत्थमादिश्य राजानं हरिरंतरधीयत सौन्धवैक्ष-
ततं कालयद्दृषीकेश आदिशत् ३९ आस्तीर्य दर्शान् प्राक्कूलान् राजर्षिः प्रागुदङ्मुखः निषसाद हरेः पादौ चिंतयन्म-
त्स्यरूपिणः ४० ततः समुद्रउद्देलः सर्वतः प्रावृणन्महोम् वर्धमानो महामेघैर्वर्षाद्भिः समदृश्यत ४१ ध्यायन् भगव-
दादेशाद्दृशेनावमागताम् तामारुरोह विप्रैर्द्रोरादायोषधिवीरुधः ४२ तमूचुर्मुनिनयः प्रीतारजन् ध्यायस्व केशवम्
सर्वे नः सकटादस्माद्विताशां विधास्यति ४३ सोऽनुध्यातस्ततो राज्ञा प्रादुरासीन्महार्णवे एकशृंगधरो मत्स्यो हैमो-
नियुतयोजनः ४४ निबद्धनावं तच्छृंगे यथोक्तो हरिणा पुरा वरत्रेणाहिना तुष्टस्तुष्टावमधुसूदनम् ४५

ति ३३ ओषधीः आदायेति शेषः ३४ ऋषीणामेवालोकेन विचरिष्यसि ३५ महाहिना वासुकिना ३६ ३७ मेमया अनुगृहीतं प्रसादा-
कृतं हृदि अपरोऽक्षं वेत्स्यसि त्वया कृतैः संप्रश्नैः मेमया विदृतं प्रकाशितं संतम् ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ वरत्रेण दोरक-
पेण ४५ श्रीवामनो विजयते ७५ ७५ ७५ ७५ ७५ ७५ ७५

सागरंतरिष्यंतं तं रिष्यन्निवसागरम् सत्यव्रतगुरुत्वेन तु शावहरिमृष्टभिः अत्रेदं चिंत्यम् किमयं महाप्रलयो दैनंदिनो वा इति तत्र तावत् ब्राह्मो
लय इति योऽसावस्मिन् महाकल्पे इति चोक्तेर्महाप्रलय इति प्राप्तं नेति ब्रूमः महाप्रलयेऽपि विद्यादीनामवशेषासंभवात् यावद्ब्राह्मीनिशेत्स्य कृत्स्नविरो-
धाच्च अतो दैनंदिन इति युक्तम् न चैतदपि संगच्छते सांवर्तकैरनारुह्यादिभिर्विना अकस्मादेव सप्तमेहनित्रैलोक्यं निमंक्ष्यतीति सत्योक्तेरनुपप-
त्तेः यच्चोक्तं प्रथमस्कंधेरूपं सजगृहेमात्स्यं चाक्षुषांतरसंप्लवे नाव्यारोप्यमहोमय्यामपाद्वैवस्वतं मनुमिति तदपि तदा दुर्घटम् नाहि प्रलयेऽपि महोमय्यां
नाव्यारोहः संभवति न च चाक्षुषमन्वतरे प्रलयोऽस्ति तथा च सति सप्तमो मनुर्वैवस्वत इत्यपि दुर्घटं स्यात् त्वं तावदोषधीः सर्वो इत्यादिनिर्देशोऽपि न संग-
च्छते न हितदा ओषल्यादीनां सत्वानां चावशेषः संभवति तस्मादन्यथा वर्ण्यते नैवायं वास्तवः कोऽपि प्रलयः किंतु सत्यव्रतस्य ज्ञानोपदेशाया विष्णुतोभ-
गवान् वैराग्यार्थमकस्मात्प्रलयमिव दर्शयामास यथाऽस्मिन्नेव वैवस्वतमन्वतरे मार्कण्डेया यदर्शितवान् तदपेक्षयैव महाकल्पेऽस्मिन्निति विशेष-
णं संगच्छते तथा च ततः समुद्र उद्धूलः सर्वतः समदृश्यत इति तस्यैव तथा दर्शनमुक्तमित्येषादिक् प्रकृतं स्तोत्रं व्याख्यास्यामः तत्र नाना योनिषु संस-

राजोवाच अनाद्यविद्योपहृतात्मसंविदस्तन्मूलसंसारपरिश्रमातुराः यदृच्छयेहोपसृता यमाप्नुयुर्विमुक्तिदोनः प-
रमो गुरुर्भवान् ४६ जनोऽबुधो यं निजकर्मबंधनः स्रखेच्छया कर्म समीहतेऽस्रखम् यत्सेवया तां विधुनात्यसन्मतिं
गुंथि सभिद्यात् हृदयं स नो गुरुः ४७ यत्सेवयाग्नेरिव रुद्रो दनं पुमान् निजह्यान्मलमात्मनस्तमः भजेत वर्णं निजमेष
सौव्ययो भूयात्स ईशः परमो गुरुर्गुरुः ४८ नयत्स सादा युतभागलेशमन्ये च देवा गुरवो जनाः स्वयम् कर्तुं समेताः प्रभव-
ति पुंसस्तमीश्वरत्वांशरणं प्रपद्ये ४९

रतः स्वस्य भगवत्कृपयैव तत्प्राप्तिं दृष्ट्वा मुक्तये तमेव प्रार्थयते अनादिर्या अविद्यातया उपहृता आवृता
आत्मनः संविद्येषां ते अतएवाविद्यामूलैः संसारपरिश्रमैः आतुराः इह संसारे यदृच्छया यदनुग्रहादेव उपसृताः आश्रिताः संतो यमाप्नुयुः प्राप्नुवंति
संभवानेव साक्षान्नो गुरुः स नूयं थिं भिं द्यादित्युत्तरेणान्वयः ४६ ननु वैराग्यं विना कुतो मुक्तिः तर्हि तस्य त्वत्सेवैकफलत्वात्सेवामादिश इत्याशयेनाह
जन इति अबुधो यं जनः असुरं यथा भवति तथा कर्म समीहते तां स्रखेच्छां नो हृदयरूपं गुंथिं सभिद्यात् यतः स एव नः परमो गुरुः ४७ ननु यज्ञदानादि-
भिः सत्वशुद्धिं विना कथं गुंथिभेदस्यात्तत्राह यत्सेवयेति यस्य सेवयैव पुमानात्मनो मनसो मलं तमो विजह्यात् एष हीनमलः निजं वर्णं च स्वरूपं भजेत्
स ईशो नो गुरुः भूयात् यतः स एव गुरोरपि परमो गुरुः मलाहाने दृष्टांतः रुद्रो दनं रुद्रस्यो दनं रजतं यदरो दी तत्तद् रुद्रस्य रुद्रत्वं यदवशीर्यत तद्रजतं हि
रण्यमभवत् इति श्रुतेः तद्यथाग्नेः संपर्कात् मलं जहाति संपर्णं भजते न तु क्षालनादिभिः तथा नयज्ञादिभिर्मलत्यागः किंतु त्वत्सेवयैव तेषां तु सेवां
नयत्स सादा युतभागलेशमन्ये च देवा गुरवो जनाः स्वयम् कर्तुं समेताः प्रभव-
ति पुंसस्तमीश्वरत्वांशरणं प्रपद्ये ४९

तदेव दृष्टान्तेन स्पष्टयन्नाह अचक्षर इति अविदुषो जनस्य अबुधो विद्वान् गुरुस्तथैव अर्कप्रकाशवत् स्वत एव दृक् ज्ञानं यस्य सः अर्कदृक् अनः सर्वदृशां सर्वे
द्वियाणां समीक्षणः प्रकाशकः अतएव स्वगतिं बोधुमिच्छति नोऽस्माभिर्गुरुर्वृतोसि ५० किंच प्राकृतो गुरुरनर्थहेतुरित्याह जन इति आदिशते उपदिश
ति असतीमतिमर्थकामादिमतिम् तमः संसारम् ५१ ननु तर्हि सर्वोपिलोको मामेव किन्नोपसरति अज्ञानादित्याह त्वमिति प्रियश्चासौ ईश्वरश्च ५२ अ
हं तु त्वामेव शरणं यामात्याह तं त्वमिति प्रतिबोधनाय उपदेशाय अर्थदीपैः परमार्थप्रकाशकैः हृदये भवान् ग्रंथान् अहंकारादीन् स्वमोकः स्वरूपं विवृ

अचक्षरं यस्य यथाऽग्रणीः कृतस्तथा जनस्याविदुषो बुधो गुरुः त्वमर्कदृक् सर्वदृशां समीक्षणो वृतो गुरुर्नः स्वगतिं बु
भक्तसताम् ५० जनो जनस्यादिशते सतीमतिर्यथा प्रपद्येत दुरत्ययं तमः त्वं त्वय्यज्ञानममोघमजसा प्रपद्यते येन जनो निजं प
दं ५१ त्वं सर्वलोकस्य सुहृद्विषये श्वरो ह्यात्मा गुरुज्ञानमभीष्टसिद्धिः तथापि लोको न भवतमंधधीर्जानाति संतं हृदि बद्धका
मः ५२ तं त्वामहं देववरं वरेण्यं प्रपद्ये इति प्रतिबोधनाय छिंद्यर्थदीपैर्भगवन्त्वचोभिर्ग्रंथान् हृदयान् विवृणुस्वमोकः ५३
श्रीशुक उवाच इत्युक्तं वतं नृपतिं भगवान्नादिपूरुषः भक्त्यरूपी महामोघो विहरंस्तत्त्वमब्रवीत् ५४ पुराणसंहितां दि
व्यां सारं व्ययोगक्रियावतीम् सत्यव्रतस्य राजर्षेरात्मगुह्यमशेषतः ५५ अश्रौषीदृषिभिः साकमात्मतत्त्वमसंशयम् नाव्या-
सीनो भगवता प्रोक्तं ब्रह्मसनातनम् ५६ अतीतं प्रलयापायउत्थिताय सवेधसे हृत्वा स्फुरं हयग्रीवं वेदान् प्रत्याहरद्गुरिः
५७ स तु सत्यव्रतो राजा ज्ञानविज्ञानसंयुतः विष्णोः प्रसादात्कल्पेस्मिन् आसीद्देवस्तोमनुः ५८ सत्यव्रतस्य राजर्षे मा
यामत्स्यस्य शाङ्गिणः संवादमहदारव्यानश्चुत्वा मुच्येत किल्बिषात् ५९ अवतारो हरेर्योयं कीर्तयेदन्वहं नरः संकल्पास्त-
स्य सितयंति सयाति परमां गतिम् ६० प्रलयपयसिधातुः सुप्तशक्तेर्मुखेभ्यः श्रुतिगणमपनीतं प्रत्यक्षादत्तहत्वा दिति
जमकथयद्यो ब्रह्मसत्यव्रतानां तमहमखिलहेतुं जिह्ममीनं न तोऽस्मि ६१ इति श्रीभागवते महापुराणे
अष्टमस्कंधे मत्स्यावतारचरितानुवर्णनं नाम चतुर्विंशोऽध्यायः २४ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ६२ ६३

एव प्रकाशय ५३ नृपतिं प्रति ५४ पुराणसंहितां मत्स्यपुराणमशेषतः अब्रवीदित्यनुषंगः ५५ ५६ अतीतः पूर्वोक्तः प्रलयः तस्यापाये अव
साने ५७ ज्ञानं शास्त्रीयं विज्ञानमनुभवः ५८ ५९ योयं हरेरवतारस्तं यः कीर्तयेत् ६० सत्यव्रतानां सत्यव्रतस्य ऋषीणां च छत्रिणो गच्छं-
ताति यस्त्रिंशसमवायाद्बहुवचनम् जिह्ममीनं मायामत्स्यम् ६१ इति श्रीभागवते महापुराणे अष्टादशसाहस्र्यां संहितायां मष्टमस्कंधे-
श्रीधरस्वामिचरितायां भावार्थदीपिकायां चतुर्विंशोऽध्यायः २४ श्रीगोपालो विजयते ६२ ६३ ६४

इति श्रीमद्भागवताष्टमस्कंधः समाप्तः

अथश्रीमद्भागवतेनवमस्कंधःप्रारभ्यते.

श्रीगणेशायनमः गुणायंगुणतायास्त्यैष्टुतेकरुणानिधिम् तमहंशरणंयामिपरमानंदमाधवम् १ त्रिगुणाष्टभिरध्यायैर्वैवस्वतसुता
न्वयः नवमेष्टुणासत्कीर्तिप्रसंगावितन्यते २ एवमुक्तोऽष्टमस्कंधेसद्धर्मः सत्त्वशोधकः कर्तृपालकवल्कादिमन्वादीनांनिरूपणैः ३ सद्धर्मशुद्ध
सत्त्वानामंतरंगेशसत्कथा सूर्यसोमान्वयारख्यानैरधुनासंगतोच्यते ४ तत्रचत्रयोदशभिरध्यायैः सूर्यवंशोनुवर्ण्यते एकादशभिरध्यायैः सोम

श्रीगणेशायनमः राजोवाच मन्वंतराणिसर्वाणित्वयोक्तानिश्रुतानिमे वीर्याण्यनंतवीर्यस्यहरेस्तत्रकृ
तानिच १ योऽसौसत्यव्रतोनामराजर्षिर्द्रविडेश्वरः ज्ञानंयोऽतीतकल्पांतैलेभेपुरुषसेवया २ सवैविवस्वतःपुत्रोम
नुरासीदितिश्रुतम् तत्तस्तस्यसुताश्चोक्ताइक्ष्वाकुप्रमुखात्पाः ३ तेषांवंशंपृथक्कृत्स्नान्वंश्यानुचरितानिच की
र्तयस्वमहाभागनित्यंशुश्रूषतांहिनः ४ येषूतायेभविष्याश्चभवत्यद्यतनाश्चये तेषानःपुण्यकीर्तीनांसर्वेषांवद
विक्रमान् ५ सूतउवाच एवंपरीक्षिताराज्ञासदसिब्रह्मवादिनाम् पृष्टःप्रोवाचभगवान्शुकःपरमधर्मवि
त् ६ श्रीशुकउवाच श्रूयतांमानवोवंशःप्राचुर्येणपरंतप नशक्यतेविस्तरतोवक्तुंवर्षशतैरपि ७ पराव
रेषांभूतानामात्मायःपुरुषःपरः सएवासीदिदंविश्वंकल्पांतैऽन्यन्नकिंचन ८ तस्यनाभेःसमभवत्पद्मकोशोहिर
ण्मयः तस्मिन्जज्ञेमहाराजस्वयंभूश्चतुराननः ९ मरीचिर्मनसस्तस्यजज्ञेतस्यापिकश्यपः दाक्षायण्याततोदि
त्यांविवस्वानभवत्कृतः १० ततोमनुःश्राद्धदेवःसंज्ञायामासभारत श्रद्धायाजनयामासदशपुत्रान्स आत्मवान्
११ इक्ष्वाकुर्नृगशर्यातिदिष्टृष्टकुरूषकान् नरिष्यतंपृषधंचनभगंचकविंविभुः १२ अप्रजस्यमनोःपूर्ववसिष्ठो
भगवान्किल मित्रावरुणयोरिष्टिप्रजार्थमकरोत्यमुः १३

वंशस्ततःपरैः ५ तत्रतुप्रथमेध्यायेवैवस्वतसुतान्वये सोमवंशप्रवेशो

क्त्यैसुद्युम्नस्त्रालमुच्यते ६ उक्तानुवादपूर्वकंवैवस्वतमनोर्वंशंपृच्छति मन्वंतराणीतिपंचभिः १२ ३ ४ ५ ६ ७ अनुक्तवंशंचक्तुंपूर्वोक्तमेवताव
द्वंशप्रवर्तकंश्रीआदिनारायणमारभ्यानुस्मारयति परावरेषामितिपंचभिः ८ ९ १० ११ नाभागंचेतिपाठेपिनभगएवनाभागः १२ सूर्यपौत्रस्यकृद्यु
म्नस्यस्त्रालेसतिबुधात्पुरुवरः प्रभृतिसोमवंशसंचारंचक्तुंसप्ततावमिलोपाख्यानमाह अप्रजस्यमनोःपूर्वमित्यादिनायावदध्यायसमाप्ति १३

पूर्वमिक्ष्वाकुप्रभृतीनामुत्पत्तेः प्राक् दुहित्रर्थममकन्यायथाभवेत् तथायजेति होतारं सम्यगयाचत पयएवव्रतमाहारो नियतोयस्याः १४
अध्वर्युणा होतयजेति प्रेषितो होता तेन गृहाते हविषि सति यत्तया प्रार्थितं ध्यायन् व्यचरत् अयजत् पाठांतरे तत् आध्यायत् वाचावषट्

तत्र अद्भ्यमनोः पत्नी होतारं समयाचत दुहित्रर्थमुपागम्य प्रणिपत्य पयोव्रता १४ प्रेषितोऽध्वर्युणा होताय
तया सुसमाहितः हविषि व्यचरत्तेन वषट्कारं गृणन् द्विजः १५ होतुस्तद्व्यभिचारेण कन्ये लानामसाऽभवत्
तां विलोक्य मनुः प्राह नातिदृष्टमना गुरुम् १६ भगवन् किमिदं जातं कर्म वो ब्रह्मवादिनाम् विपर्ययमहो कष्टं मे
व स्यात् ब्रह्मविक्रिया १७ यूयमंत्रविदो युक्तास्तपसा दग्धकिल्बिषाः कुतः संकल्पवैषम्यमनृतं विबुधैश्चिव १८
तन्निशम्य वचस्तस्य भगवान् प्रपितामहः होतुर्व्यतिक्रमं ज्ञात्वा बभाषेर विनंदनम् १९ एतत्संकल्पवैषम्यं होतु
स्ते व्यभिचारतः तथाऽपि साधयिष्ये ते संप्रजस्त्वं स्वतेजसा २० एवं व्यवसितो राजन् भगवान् सक्रमं हां यशाः अस्तौ
षादादिपुरुषमिलायाः पुंस्त्वकाम्यया २१ तस्मै कामवरं तुष्टो भगवान् हरिरीश्वरः ददा विलाऽभवत्तेन स ह्युन्मः पु
रुषर्षभः २२ स एकदामहाराज विचरन्मृगायां वने दृतः कतिपया मातुरैश्चमारुह्य सैधवम् २३ प्रगृह्यारुचिरं चापं श
रं च परमाद्भुतान् दंशितोऽनुमृगं वीरो जगाम दिशमुत्तराम् २४ सकुमारो वनं मेरोरधस्तात्प्रविवेश ह यत्रास्ते भगवा
नरुद्रोरममाणः सहोमया २५ तस्मिन्प्रविष्ट एवासौ स ह्युन्मः परवीरहा अपश्यत्स्त्रियमात्मानमश्वंच वडवानृप
२६ तथा तदनुगाः सर्वे आत्मलिंगविपर्ययम् दृष्ट्वा विमनसोऽभूवन्वीक्षमाणाः परस्परम् २७ राजोवाच
कथमेवं गुणो देशः केन वा भगवन्कृतः प्रश्नमेनं समाचक्ष्व परं कौतूहलं हि नः २८ श्रीशुक उवाच एक
दागिरिशं द्रष्टुमृषयस्तत्र सुव्रताः दिशो वितिमिराभासाः कुर्वतः समुपागमन् २९ तान्विलोक्यां विकादेवो
विवासाव्रीडिता भृशम् भर्तुरकात्समुत्थाय नीवीमाश्वथपर्यधात् ३०

कारं गृणन् वौषडित्युच्चारयन् १५ १६ ब्रह्मविक्रिया
मंत्रान्यथा त्वम् १७ १८ प्रपितामहो वसिष्ठः १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ विगतं तिमिरमाभासः प्रकाशश्चान्यस्य यासु तथा भूतादिशः
कुर्वन् २९ ३०

प्रसंगं रत्यभिनिवेशम् स्त्रीप्रसंगदर्शनकलुषितमनसः संतः तत्प्रसंगशून्यं नरनारायणाश्रमं ययुः ३१ ३२ प्रासंगिकमुक्ताप्रस्तुतमनुवर्ण-
यति अनुचरीसंयुक्तेति च वक्तव्ये भूतपूर्वगत्यापुंस्त्वनिर्देशः ३३ ३४ ३५ ३६ आशयन् इच्छन् ३७ ३८ ३९ नाभ्यनन्दन् स्त्रीत्वे लज्जयामा-
सं मासं निलीयावस्थानात् ४० ४१ ४२ इति श्रीभागवते महापुराणे नवमस्कंधे टीकायां प्रथमोऽध्यायः १ द्वितीये मनुपुत्राणां द्वावपु-

त्रययोऽपि तयोर्वक्ष्यप्रसंगं रममाणयोः निवृत्ताः प्रययुस्तस्मान्नरनारायणाश्रमम् ३१ तदिदं भगवानाह प्रि-
यायाः प्रियकाम्यया स्थानं यः प्रविशेदेतत्स वै योषिद्वेदिति ३२ तत ऊर्ध्वं वनं तद्वै पुरुषावर्जयंति हि सा चानुचर-
संयुक्ता विचचारवनादनम् ३३ अथ तामाश्रमाभ्याशे चरंतीं प्रमदोत्तमाम् स्त्रीभिः परिवृतां वोक्ष्य चक्रमे भगवा-
न्बुधः ३४ साऽपि तंचक्रमे सुभ्रूः सोमराजसुतं पतिम् सतस्यां जनयामास पुरुरवसमात्मजम् ३५ एवं स्त्रीत्वमनु-
प्राप्तः सुदृक् सोमानवो नृपः सस्मारस्वकुलाचार्यवसिष्ठमिति श्रुश्रुम् ३६ सतस्यतां दशां दृष्ट्वा कृपया भृशपीडितः
सुद्युम्नस्याशयत्पुंस्त्वमुपाधावतशंकरम् ३७ तुष्टस्तस्मै स भगवान् क्रुषये प्रियमावहन् स्वां च वाचमृतां कुर्वन्नि-
दमाह विशांपते ३८ मासं पुमान् स भविता मासं स्त्रीतव गोत्रजः इत्थं व्यवस्थया कामं सुदृक् सोवतु मे दिनीम् ३९
आचार्यानुग्रहात् कामं लब्ध्वा पुंस्त्वव्यवस्थया पालयामास जगतीनाभ्यनन्दन् स्मृतं प्रजाः ४० तस्योत्कलोगयोरा-
जन्त्रविमलश्च सुतारुचयः दक्षिणापथराजानो बभूवुर्धर्मवत्सलाः ४१ ततः परिणते काले प्रतिष्ठानपतिः प्रभुः
पुरुरवस उत्सृज्य गां पुत्राय गतो वनम् ४२ इति श्रीभागवते महापुराणे नवमस्कंधे इलोपारव्याने प्रथमोऽध्या-
यः १ श्रीशुक उवाच एवंगते यः सुदृक् सोमनुवैवस्वतः सुते पुत्रकामस्तपस्तेपेयमुनायां शतं समाः १ ततो
ऽयजन्मनुर्देवमपत्यार्थं हरिं प्रभुम् इक्ष्वाकुपूर्वजान् पुत्रान् लेभे स्वसदृशान् दश २ पृषधस्तु मनोः पुत्रो गोपालो
गुरुणा कृतः पालयामास गायत्तोरार्यावीरासनवतः ३

त्रौ विरागतः क्रुषकादिपंचानां वंशानाह लघुक्रमात् १ वैवस्वतो मनुः

श्राद्धदेवः १ इक्ष्वाकुपूर्वजो येषां तान् दश पुत्रान् लेभे २ तत्र पृषधस्य वंशो नाभवदिति सहेतुक्रमाह पृषधस्त्वित्यादिना कविः कनीयानित्य-
तः प्राक्तनेन ग्रंथेन स्वङ्गपाणेः सतस्तिष्ठतो जागरणं वीरासनं तदेव व्रतं यस्य यत्तः अवहितः सन्गाः पालयामास ३ ४ ५ ६

शार्दूलोव्याघ्रः ४ ५ प्रलीनाउडुगणायस्मिन्तस्मिन्समयेबभ्रोः कपिलायाः गौः ६ गांकामतो नजघानेतिरव्यापयितुं वृक्काश्रवण इत्या
द्युक्तम् ७ अश्यां प्रभातायाम् ८ क्षत्रबंधुरपितृनभविता अपितुशूद्रो भवितेति ९ १० ११ १२ १३ उपयुक्तकरणः दग्धदेहः १४

एकदा प्राविशद्गोष्ठं शार्दूलो निशिवर्षति शयानागावउत्थाय भीतास्ताबभ्रुमुर्वजे ४ एकांजग्राहबलवा
नसाचुक्रोशमयातुरा तस्यास्तत्कदितंशुत्वापृषधोऽभिससारह ५ खड्गमादायतरसाप्रलीनोडुगणेनि
शि अजानन्नहनद्वभ्रोः शिरःशार्दूलशंकया ६ व्याघ्रोऽपि वृक्काश्रवणो निस्त्रिशाग्राहतस्ततः निश्चक्राम
भृशंभीतो रक्तपथिसमुत्सृजन् ७ मन्यमानो हतव्याघ्रपृषधः परवीरहा अद्राक्षीत्स्वहताबभ्रुव्युष्टायानि
शिदुःखितः ८ तंशशापकुलाचार्यः कृतागसमकामतः नक्षत्रबंधुः शूद्रस्त्वकर्मणा भविता मुना ९ एवंशप्त
स्तुगुरुणा प्रत्यगूणहात्कृतांजलिः आधारयद्वतवीर ऊर्ध्वरेतामुनिप्रियम् १० वासुदेव भगवति सर्वात्मनि प
रमेल एकांति त्वगतो भक्त्या सर्वभूत सहस्रमः ११ विमुक्तसंगः शांतात्मा संयताक्षोऽपरिग्रहः यदृच्छया
पपन्नेन कल्पयन् वृत्तिमात्मनः १२ आत्मन्यात्मानमाधाय ज्ञानतृप्तः समाहितः विचचारमहीमतांजडाध
बधिराकृतिः १३ एवं वृत्तो वनंगत्वा दृष्ट्वादावाग्निमुत्थितम् तेनोपयुक्तकरणो ब्रह्मप्राप परमुनिः १४ कविः
कनीयान्विषयेषु निस्पृहो विसृज्य राज्यसहबधुभिर्वनम् निवेश्य चित्ते पुरुषस्वरोचिष विवेश कैशोरवयाः
परंगतः १५ करूषान्मानवादासनं कारूषाः क्षत्रजातयः उत्तरापथगोसारो ब्रह्मण्याधर्मवत्सलाः १६ धृ
ष्टात्तर्धाष्टमभूत्क्षत्रं ब्रह्मभूयगतं क्षितौ नृगस्य वंशः समतिर्भूतज्योतिस्ततो वसुः १७ वसोः प्रतीकस्तस्य
त्र ओघवानो घवस्मिता कन्यात्त्रो घवतीनाम सुदशनि उवाहताम् १८ चित्रसेनानरिष्यता दक्षस्तस्य सु
तोभवत् तस्य मीढास्ततः कूच इद्रसेनस्तु तत्कृतः १९

कवेरपिवंशो नाभवदित्याह कविरिति बंधुभिः सह राज्यं विसृज्य १५ १६
ब्रह्मभूयं ब्राह्मणत्वम् नृगस्य वंशः पुत्रः समतिः ततो भूतज्योतिः ततो वसुः १७ ओघवतः पिता तस्य त्रयोऽप्योघवानेवत्यर्थः १८ तदेवं त्रि
भिः श्लोकैः करूषधृष्टनृगाणां वंशा उक्ताः नरिष्यंतस्य वंशमाह चित्रसेन इति सार्द्धैस्त्रिभिः तत इत्यादेर्यत्राधिक्यं स्यात् तत्रानंतर्येतत इ-
त्यादिपदं व्याख्यायम् यत्र तु न्यूनत्वं तत्र पूर्वस्य परस्य वा अनुषंगादिति व्याख्येयम् १९ ७ ७ ७ ७ ७

२० अग्निवेश्यएवकानीनइतिजातूकर्ण्यइतिचविरव्यातः २१ २२ दिष्टस्यपुत्रोनाभागोवक्ष्यमाणनाभागादन्यइतिभ्रांतिव्युदासार्थम
नुवादमात्रं २३ २४ २५ अंगिरसःसुतोमहायोगीसंवर्त्तोयमयाजयत् समरुतः २६ अस्ययत्किंचित्पात्रादिकमस्ति तत्तुसर्वीहरणमयंशोभ
नमासीत् २७ अमाद्यत् अहृष्यत् २८ २९ ३० यतःयस्यांतृणविंदोःपुत्राअभवन् ३१ ३२ तानेवाह विशालइति तस्यतृणविंदोःसुताः

वातिहोत्रस्त्विंद्रसेनात्तस्यसत्यश्रवाअभूत् उरुश्रवाःसुतस्तस्यदेवदत्तस्ततोऽभवत् २० ततोऽग्निवेश्योभगवा
नग्निःस्वयमभूत्सुतः कानीनइतिविरव्यातोजातूकर्ण्यमहानृषिः २१ ततोब्रह्मकुलंजातमाग्निवेश्यायनंनृप
नरिष्यंतान्वयःप्रोक्तोदिष्टवंशमतःशृणु २२ नाभागोदिष्टपुत्रोऽन्यःकर्मणावैश्वतागतः भलंदनःसुतस्तस्यवत्सपी
तिर्भलंदनात् २३ वत्सप्रातेःसुतःप्रोशुस्तत्सुतप्रमतिविदुः खनित्रःप्रमतेस्तस्माच्चाक्षषोऽथविविंशतिः २४ वि
विंशतिसुतोरंभःखनिनेत्रोऽस्यधार्मिकः करंधमोमहाराजतस्यासीदात्मजोनृपः २५ तस्यावीक्षित्सुतोयस्यमरु
त्तश्चक्रवर्त्यभूत् संवर्त्तोयाजयद्यवैमहायोग्यंगिरःसुतः २६ मरुत्तस्ययथायज्ञोनतथाऽन्यस्यकश्चन सर्वहिर
ण्मयंत्वासीद्यत्किंचित्चास्यशोभनम् २७ अमाद्यदिद्रुःसोमनदक्षिणाभिर्दिजातयः मरुतःपरिवेशारोविश्वेदे
वाःसमासदः २८ मरुत्तस्यदमःपुत्रस्तस्यासीद्राज्यवर्द्धनः सुधृतिस्तत्सुतोजज्ञेसौधृतेयोनरःसुतः २९ तत्सुतःके
वलस्तस्मात्बन्धुमान्वेगवास्ततः बंधुस्तस्याभवद्यस्यतृणविदुर्महीपतिः ३० तंभेजेऽलंबुषादेवीमजनीयगुणा
लयम् वराप्सरायतःपुत्राःकन्याचेडविडाऽभवत् ३१ तस्यासुतोदयामासविश्रवाधनदसुतम् प्रादायविद्यापर
मामृषियोगीश्वरापितुः ३२ विशालःशून्यबन्धुश्चधूम्रकेतुश्चतत्सुताः विशालोवंशकृद्राजावैशालीनिर्ममेपुरीम्
३३ हेमचंद्रःसुतस्तस्यधूम्राक्षस्तस्यचात्मजः तत्पुत्रात्सयमादासीत्कृशाश्वःसहदेवजः ३४ कृशाश्वोत्सोमदत्ताभू
त्तयोऽश्वमेधेरिडस्पतिम् इक्ष्वापुरुषमापायागतिर्योगीश्वराश्रितः ३५ सोमदत्तिस्तत्सुतस्तत्सुतोजनमेजयः एतं
वैशालभूपालास्तृणविंदोर्यशोधराः ३६ इतिश्रीभा०नवमस्कंधेद्वितीयोऽध्यायः २

३३ सहदेवजःदेवजेनसहितः पाठांतरेनामा

न्यत्वमात्रमर्थस्तुसएव ३४ ३५ वैशालभूपालाः विशालस्यान्वयेजाताः ३६ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेनवमेटीकायांद्वितीयोऽध्यायः २

तृतीयेमनुपुत्रस्य शर्यातेः कीर्त्यतेऽन्वयः यत्र सौकन्यमारव्यानं रैवेत्तंच महाद्भुतम् १ ब्रह्मिष्ठः वेदार्थतत्त्वज्ञः तदेवाह योवा इति द्वितीयम
हः द्वितीयेऽन्विक्रियमाणं कर्म ऊचिवान् उवाच तस्य वंशमुत्तान बहिरानर्त्त इत्यादिना वक्ष्यति १ आदौ तावत्तत्कन्यावृत्तांतमाह सकन्यानामे
त्यादिना २ ३ ४ ५ भार्गवस्य च्यवनस्य अपमद्रमपराधः ६ ७ ८ सुगधेयं मम कन्या क्षंतव्यं त्वयेत्युच्यमाने कति वर्षाण्यस्या विवाहः कृतो न वे

श्रीशुक उवाच शर्यातिर्मानवो राजा ब्रह्मिष्ठः सुबभूव ह योवा आंगिरसां सत्रे द्वितीयमह ऊचिवान् १ सु
कन्यानाम तस्यासीत् कन्या कमललोचना तया सा दैवतगतो ह्यगम च्यवनाश्रमम् २ सा सरसीभिः परिवृता वि
चिन्वंत्यंघ्रिपान्वने वल्मीकरंध्रे ददृशे रवद्योते इव ज्योतिषा ३ तैर्देवचोदिता बाला ज्योतिषा कंदकेन वै अविद्या
सुगंधभावेन सुस्त्रावा सृकृततो बहु ४ शकुन्मूत्रनिरोधोऽमूलसैनिकानां च तत्क्षणान् राजर्षिस्तमुपालक्ष्य पुरुषा
न्विस्मितोऽब्रवीत् ५ अप्यमद्रनयुष्माभिर्भार्गवस्य विचेष्टितम् व्यक्तकेनापि नृस्तस्य कृतमाश्रमदूषणम् ६
सुकन्या प्राह पितरं पीता किंचित्कृतं मया हे ज्योतिषा अजानं त्यानिर्भिन्ने कंदकेन वै ७ दुहितुस्तद्वचः श्रुत्वा श-
र्यातिर्जातसाध्वसः सुनिप्रसादयामास वल्मीकांतगतं शनैः ८ तदभिप्रायमाज्ञाय प्रादात् दुहितरमुनेः कृच्छ्रा
न्मुक्तस्तमामं च्यपुरायात्समाहितः ९ सकन्या च्यवनं प्राप्य पतिं परमकोपनम् प्रीणयामास चित्तज्ञा अप्रमत्ता
नुवृत्तिभिः १० कस्यचित्त्वथ कालस्य नासत्यावाश्रमागतौ तौ पूजयित्वा प्रोवाच वयो मे दत्तमीश्वरौ ११ ग्रहं ग्र-
हाप्ये सोमस्य यज्ञे वामप्यसोमपोः क्रियतां मे वयोरूपं प्रम दानां यदीप्सितम् १२ बादमित्यूचतुर्विप्रमभिनंद्य
भिषक्तमौ निमज्जतां भवानस्मिन् ऋदे सिद्धविनिर्मिते १३ इत्यक्त्वा जरया ग्रस्तदेहो धर्मनिसंततः ऋदं प्रवे-
शितोऽश्विभ्यां वलीपलितविप्रियः १४

त्यादिवाक्यैः तदभिप्रायं ज्ञात्वा तस्मै तां दुहितरं प्रादात् ९ १० हे ईश्वरौ स द्वे द्यौ
वांमह्यं वयस्तारुण्यं दत्तं संपादयतम् ११ असोमपोः सोमपानरहितयोरपि वां युवयोः सोमस्य ग्रहं सोमपूर्णपात्रं ग्रहाप्ये दास्यामीति
युवां सोमेन यक्ष्य इत्यर्थः ऐंद्रं वायव्यं गृणहातीत्यादिषु द्रव्यदेवतासंबंधानुपपत्त्या गृणहातेर्यागपर्यवसायित्वात् १२ बादमित्यभिनंद्य
भवानस्मिन्निमज्जतामित्यूचतुः १३ ऋदं प्रवेशितः तावपि तमपि वृद्धं गृहीत्वा प्रविष्टावित्यर्थः १४ ७ ७ ७

१५ अश्विनौ शरणं ययौ युवां पृथक् स्थित्वा मत्पतिं दर्शयितुमिति प्रार्थयामासेत्यर्थः १६ १७ १८ १९ प्रलंभितो वंचितः हे असति अ
संमतमनभीष्टम् २० हे सताकुलप्रसूते तव मतिरन्यथा तद्विपर्ययेण कथमवगता अवसन्ना अध्यवसितेति वातदेवाह कुलदूषणं
खिदमित्यादि २१ २२ २३ २४ सद्यस्तत्क्षणमेव मन्युर्यस्य स इन्द्रः २५ २६ २७ विषयान् देशान् आनर्त्तादीन् अभुङ्क्त अपाल

पुरुषास्त्रय उत्तस्थुरपीच्यावनिता प्रियाः पयस्वजः कुण्डलिनस्तत्कल्परूपाः सुवाससः १५ तान् निरीक्ष्य वरारोहा
सरूपान्सूर्यवर्चसः अजानता पतिसाध्वी अश्विनौ शरणं ययौ १६ दर्शयित्वा पतितस्यै पाति ब्रह्मेन तोषितौ ऋ
षिमामं च ययतु विमानेन त्रिविष्टपम् १७ यस्य माणोऽथ शर्यातिश्च्यवनस्याश्रमगतः ददर्श दुहितुः पार्श्वे पुरु
षं सूर्यवर्चसम् १८ राजा दुहितरं प्राह कृतपादा भिवंदनाम् आशिषश्चाप्रयुजानो नातिभीतमना इव १९ चिकी
र्षितं ते किमिदं पतिस्त्वया प्रलंभितो लोकं नमस्कृतो मुनिः त्वं यज्जराग्रस्तमसत्यसंमतं विहाय जारभजसेऽमुमध्व
गम् २० कथं मतिस्तेऽवगताऽन्यथा सताकुलप्रसूते कुलदूषणं खिदम् विभर्षिजारं यदपत्रपाकुलं पितुश्च भर्त्तु-
श्च नयस्य धस्तमः २१ एवं ब्रुवाणं पितरं स्मयमानां शुचिस्मिता उवाच ता तजामाता तवेषां गृणन् दनः २२ शशां स-
पित्रे तत्सर्वं वयोरूपाभिलम्भनम् विस्मितः परमभीतस्तनयां परिषस्वजे २३ सोमेन याजयन्वीरं ग्रहं सोमस्य चाय
हात् असोमपोरप्यश्विनोश्च्यवनः स्वेन तेजसा २४ हेतुतमा ददेव ज्वसद्यो मन्युरमर्षितः स वज्रस्तं भयामास भुज
मिन्द्रस्य भार्गवः २५ अन्वजानस्ततः सर्वे ग्रहसोमस्य चाश्विनोः भिषजा वितियत्पूर्वसोमाहुत्या बहिष्कृतौ २६ उ
त्तान बर्हि रानर्त्ताभू रिषेण इति त्रयः शर्यातिरभवत्पुत्रा आनर्त्ता द्वे वतोऽभवत् २७ सौतः समुद्रे न गरीवि निर्माय कु
शस्थलीम् आस्थितोऽभुङ्क्त विषयान् आनर्त्तादीन् रिदम् २८ तस्य पुत्रशतं जज्ञे ककुद्भिज्येष्ठमुत्तमम् ककुद्भीरेव
ती कन्यां स्वामादाय विभुंगतः २९ कन्यावरं परिप्रष्टुं ब्रह्मलोकं मपावृतम् आवर्त्तमाने गांधर्वे स्थितोऽलब्धक्ष
णक्षणम् ३० तदत् आद्यमानस्य स्वाभिप्रायं न्यवेदयत् तच्छ्रुत्वा भगवान् ब्रह्मा प्रहस्य तमुवाच ह ३१ अहो रा
जन् निरुद्धास्ते कालेन हृदये कृताः तत्पुत्रपौत्रनसृणा गात्राणि च न शृणुमहे ३२ यत् २८ ककुद्भीज्येष्ठो यस्मिन् तत्त्रवि
भुं ब्रह्माणम् २९ न लब्धः क्षणोऽवसरो येन ३० आद्यं ब्रह्माणम् ३१ तैलया हृदये ये कृताः ते सर्वे कालेन निरुद्धाः संहताः ३२ ध ६

त्रिणवसप्तविंशतिचतुर्युगगणितैः विकल्पितो विभक्तः यो देवस्यांशोऽस्ति तस्मै नररत्नाय देहि ३३ तदेवाह भुव इति ३४ ३५ पुण्य
जनत्रासात् यक्षभयात् पूर्वमेव चिरं पुरंतत् भ्रातृभिः त्यक्तम् ३६ इति नवमेटीकायां तृतीयोऽध्यायः ३ चतुर्थे मनुष्यस्य नभ
गस्य कथोच्यते तत्सूनोश्चांबरीषस्य कृत्यापतिहतायतः १ नभगस्य वंशमाह नभगस्यापत्यं नाभागः नाभागादंबरीषो महाभागवतोऽ
भूदिति वक्ष्यन् तद्देतुत्वेन वंशप्रवर्तकस्य नाभागस्य निष्कपटंचरितं तेन तु श्रीरुद्रप्रसादमाह यंततमित्यादिना ब्रह्मचारिणं बहुकालं गुरु
कुले वसंतं नैष्ठिकोऽसाविति मत्वा विभागसमये तस्मै भागमप्रकल्प्यैव भ्रातरः सर्वदायं विभज्य गृहीत्वा पश्चात् गुरुकुलादागतं यं भागांश्चि
नं कविं विद्वांसं यविष्ठं प्रतिततं तातं पितरं दायं व्यभजन्नित्यर्थः १ एतदेव प्रश्नोत्तराभ्यां दर्शयति तत्र नाभागः पृच्छति हे भ्रातरः मत्स्यं किम

कालो भियात् स्त्रिणवचतुर्युगविकल्पितः तद्गच्छ देवदेवांशो बलदेवो महाबलः ३३ कन्यारत्नमिदं राजन्
नररत्नाय देहि मां भवो भारावताराय भगवान्भूतभावनः ३४ अवतीर्णो निजांशेन पुण्यश्रवणकीर्त्तनः इ
त्यादिष्टोऽभिवद्या जन्तुपः स्वपुरमागतः ३५ त्यक्तपुण्यजनत्रासात् भ्रातृभिर्दिक्ष्ववस्थितैः सुतांदत्वा नवद्या
गां बलाय बलशालिने बदर्याख्यं गतो राजा तसु नारायणाश्रमम् ३६ इति श्रीभागवते महापुराणे नवमस्क
धो तृतीयोऽध्यायः ३ श्रीशुक उवाच नाभागो नभगापत्यं यंततं भ्रातरः कविम् यविष्ठं व्यभजन् दायं
ब्रह्मचारिणमागतम् १ भ्रातरः भक्तं किमहं भजाम् पितरंतव स्वांम आर्यास्तितता भांक्ष्म पुत्रकतदा दृष्ट्याः
३ इमे आंगिरसः सत्रमासते द्यसु मेधसः षष्ठं षष्ठं सुपेत्याहः कवे सुह्यंति कर्मणि ३

भक्तं व्यभजंतं कं भागं मदर्थं यूयं प्र
कल्पितवंतः भ्रातर आहुः तदा विस्मृतमस्माभिरिदानीं तु तव पितरं विभजामस्व पितरं गृहाणेत्यर्थः स च पितरं गत्वा ह तत हे तात आ
र्याः श्रेष्ठाः मेममत्वा मभांक्ष्मः भागं चक्रुः मदीयो भागस्त्वमित्यर्थः पाठांतरे हे तात किमिदं ममाभांक्ष्मः भजाम् पितरंतव वेत्स्यक्तवंतः आर्या
स्त्वांमह्यं किमर्थं ददुरित्यर्थः पिता आह हे पुत्रकततैरुक्तं माहृथाः प्रतारणमात्रतैः कृतं तस्मिन्नादरं माकार्षीः न ह्यहं दाय इव भोगसाधन
मित्यर्थः २ तथाऽपितैर्भागत्वेन दत्तोऽहम् तव जीव नोपायमुपदेक्ष्यामीत्याह इम इति स पादाभ्यां द्वाभ्याम् अभिपूवः षडहो भवति पृ
थः षडहो भवतीति विहितेषु षडहो वाच्यमानेषु षष्ठं षष्ठं महः कर्मोपेत्य प्राप्य तदनुष्ठाने कर्मणि सुमेधसोऽपिते सूक्तविशेषाऽज्ञानेन सु
ह्यंति कवे देविदन् ३ ५

तान्महात्मनोऽपित्वमिदमित्यारौद्रमिति च येयज्ञेन दक्षिणयेति च त्वं वैश्वदेवे द्वे सूक्ते शंसय पाठय ततः कर्मणिसमाप्ते सति ते स्वयंतः स्वर्गं गच्छंतः स्वसन्ने परिशेषितमवशिष्टमात्मनो धनं ते तु भ्यंदास्यंति अथ तस्मात्तान् गच्छेति तथेत्यादि शकवाक्यं यथा वत्कृतवान् सत्रपरिशेषितं सत्रावशिष्टं धनम् ४ ५ पुरुषः श्रीरुद्रः दृश्यत इति दर्शनिं शरीरं कृष्णं दर्शनं यस्य सः वास्तुकं यज्ञभूमिगतं वसुधनं ममेत्यवाच ६ तर्हि स्मृतं दैवममेदमिति मानवो नाभागः उवाच पुनश्च रुद्र उवाच नौ आवयोरस्मिन् विवादे ते पितरि प्रश्नः स्यादिति पृष्टवानिति शक्योक्तिः ७ पृष्टस्य मनोर्वाक्यं यज्ञवास्तुगतमिति उच्छिष्टमुच्चरितम् क्वचिदिति दक्षाध्वरे उच्छेषणभागे वैरुद्रतिश्रुतेश्च किंच स देव ईश्वरः सर्वमप्यर्हति किंपु-

तांस्त्वं शंसय सूक्ते द्वे वैश्वदेवे महात्मनः ते स्वयंतो धनं सत्रपरिशेषितमात्मनः ४ दास्यं त्यथ ततो गच्छ तथा सकृतवान्यथा तस्मै दत्वा ययुः स्वर्गं तं सत्रपरिशेषितम् ५ तं कश्चिन्त्वा करिष्यं तं पुरुषः कृष्णदर्शनः उवाचोत्तरतो भ्येत्यममेदं वास्तुकं वसु ६ ममेदमृषिभिर्दत्तमिति तर्हि स्ममानवः स्यान्मौ ते पितरि प्रश्नः पृष्टवान् पितरं तथा ७ यज्ञवास्तुगतं सर्वमुच्छिष्टमृषयः क्वचित् च कुर्विभागं रुद्राय स देवः सर्वमर्हति ८ नाभागस्तु प्रणम्या हतवेशकिल वास्तुकम् इत्याह मे पिता ब्रह्मन् शिरसात्वा प्रसादये ९ यत्ते पिताऽवदद्भूमं त्वं तु सत्यं प्रभाषसे ददामि ते मंत्रं दृशे-ज्ञानं ब्रह्मसनातनम् १० गृहाण द्रविणं दत्तं मत्सत्रपरिशेषितम् इत्युक्त्वा तर्हि तारुद्रो भगवान्सत्यवत्सलः ११ य एतस्मै स्मरेत्यातः सायं च सुप्तं माहितः कविर्भवति मंत्रज्ञो गतिं चैव तथात्मनः १२ नाभागादंबरीषो भून्महाभागवतः कृती नास्पृशत् ब्रह्मशापोऽपि यं न प्रतिहतः क्वचित् १३ राजोवाच भगवन् श्रोतुमिच्छामि राजर्षेस्तस्य धीमतः न प्राप्नुयन् निर्मुक्तो ब्रह्मदंडो दुरत्ययः १४ श्रीशुक उवाच अंबरीषो महाभागः सप्तद्वीपवतीं महीम् अव्ययां च श्रियं लब्ध्वा विभवंचा तुलं भवि १५

नर्यज्ञावशिष्टमित्यर्थः ८ ९ श्रीरुद्र आह यत्तेति १० इदमारव्यानं श्रुतिप्रसिद्धम् तथा

हि बह्वच ब्राह्मणं नाभानोदिष्टं वैमानवं ब्रह्मचर्यं वसंतं भ्रातरो निरभजन् सोऽब्रवीदित्यादि ११ अस्याख्यानस्य स्मरणे फलमाह य एतदिति आत्मनो गतिं च प्राप्नोतीति शेषः १२ क्वचिदपि न प्रतिहतो ब्रह्मशापोऽपि ब्राह्मणेन दुर्गसिंसा निर्मितः कृत्या नलोऽपि यं नास्पृशत् अतोऽसौ महाभागवतः अत एव कृती पुण्यवान् १३ तस्य श्रोतुमिच्छामि चरितमिति शेषः ब्रह्मदंडः कृत्या नलः न प्राप्नुयन् समर्थो विभवम् १४ श्रियं संपदं विभवमैश्वर्यं

पुंसामतिदुर्लभमपितत्सर्वस्वमवत्संस्तुतं निरूपितम् अनुपादेयं मेने तत्र हेतुः विभवस्य निर्वाणं नाशं विद्वान् यत् येन विभवेन तन्नाशो न-
वापुमान् तमो विशतिमो हे निमज्जति १६ नन्वेवं जानंतोऽपि विभवैषिणो दृश्यंते तत्राह वासुदेव इति भावं भक्तिं प्राप्ताः येन भावेन दं विश्वं लोष्ट-
वदति तुच्छं स्मृतम् १७ भक्तिमेव सर्वेन्द्रियाणां भगवत्परत्वं कथनेन प्रपंचयति सवा इति त्रिभिः श्रुतिं श्रोत्रम् अच्युतस्य सत्कथानामुदयश्च व-
णोचकारेत्यस्य सर्वत्रान्वयः १८ मुकुंदस्य लिंगानामालयानि स्थानानि तेषां दर्शने दृशौ नेत्रे श्रीमत्याः तुलस्याः तस्यादसरो जेन यत्सौरभं तस्मि-
न् तदर्पिते तस्मै निवेदितान् पादौ १९ कामं च दास्येन तु कामकाम्यया विषयेच्छया कथंचकार

मेनेति दुर्लभं पुंसां सर्वतत्त्वमसंस्तुतम् विद्वान् विभवनिर्वाणं तमो विशतियत्पुमान् १६ वासुदेवे भगवति
तद्भक्तेषु च साधुषु प्राप्तो भावः परं विश्वं येन दं लोष्टवत् स्मृतम् १७ सर्वमनः कृष्णपदारविद्योर्वचांसि वैकुण्ठगुणा-
नुवर्णने करो हरेर्मंदिरमार्जनादिषु श्रुतिचकाराच्युतसत्कथोदये १८ मुकुंदलिंगालयदर्शने दृशौ तद्भक्त्यगात्रस्य
शौंगसंगम् द्वाणंच तस्यादसरो जसौरभं श्रीमत्तुलस्यारसना तदर्पिते १९ पादौ हरेः क्षेत्रपदानुसर्पणो शिरोहृषीके-
शंपदाभिवंदने कामचदास्येन तु कामकाम्यया यथात्तमश्लोकजनाश्च यारतिः २० एवं सदा कर्मकलापमात्मनः
परेऽधियज्ञे भगवत्यधोऽक्षजे सर्वात्मभावं विदधन्महामिमां तन्निष्ठविप्राभिहितः शशासह २१ ईजेऽश्वमेधैर-
धियज्ञमीश्वरं महाविभूत्योपचितांगदक्षिणैः ततैर्वसिष्ठासितगौतमादिभिर्धन्वन्यभिस्तोतमसौ सरस्वतीम्
२२ यस्य क्रतुषु गीर्वाणैः सदस्याः क्रतुजैः जनाः तुल्यरूपाश्चानि मिषा व्यदृश्यंत सुवाससः २३

उत्तमश्लोकजनाश्च यारतिर्य-

या भवेत्तथा अनेन तद्भक्तेषु च परं भावं प्राप्त इत्येतत् स्फुटीकृतम् २० सर्वत्रात्मेति भावो भावनायस्मिन्नूतम् आत्मनः स्वस्य कर्मणां कलापं समूहं
भगवति विदधत् समर्पयत् तन्निष्ठैर्भगवतैः विप्रैः अभिहितः शिक्षितः सन्महंशशासपालयामास अनेनाधिकृतो धर्मोऽपि यथावदृशितः २१
किंच यज्ञाधिष्ठातारमीश्वरमश्वमेधैरीजे आराधयामास महाविभूत्या उपचितान्यंगानि दक्षिणाश्च येषु तैः वसिष्ठादिभिर्हेतुभूतैस्तैः विस्तृतैः
धन्वनिधन्वदेशे निरुदके सरस्वतीमभिस्तोतम् तस्याः प्रतिलोभमित्यर्थः २२ किंच यस्य क्रतुषु सदस्या दयोगीर्वाणैः सह भूषणादिभिस्तुल्यरूपाः
व्यदृश्यंत इत्यमिति चतुर्थेनान्वयः न च देवानां निमेषाभावात् वैलक्षण्यम् यतः अनिमिषाश्च व्यदृश्यंत न निमिषंतीति तथा आश्चर्यदर्शनौत्स-
व्येन तेषां निमेषोपरमादिति भावः २३

यस्य यदीयेर्मनुजैरपि स्वर्गो निप्रार्थितः तस्य तु कावार्त्ता २४ आस्तां स्वर्गप्रार्थनशंकाऽपि यद्यतः सुकुंदं हृदि पश्यतस्तान् जनान् कामाविषयाः न
समर्हयन्ति न हर्षयन्ति कथं भूताः स्वराज्येन स्वरूपस्वरूपेन परिभाविताः अतिशायिता अतएव सिद्धानामपि दुर्लभाः यानिति पाठे यान्मनुजान्
स्वराज्येत्यत्रापि द्वितीयांतपाठे मनुजानां विशेषणम् यमिति पाठे यमंबरीषं पश्यतामिति पाठे सिद्धानां विशेषणम् २५ एवं भगवदाराधनपर-
स्य कामाद्युपेक्षानैव चित्रमित्यपसंहरति स इत्थमिति द्वाभ्याम् २६ २७ नन्वेवं भूतो सौ कथं प्रतिपक्षान् जयेत्तत्राह तस्मादिति २८ तदेवं त

स्वर्गो निप्रार्थितो यस्य मनुजैरमरप्रियः शृण्वद्विरूपगायद्विरुत्तमश्लोकचेष्टितम् २४ समर्हयन्ति तान् कामाः स्वरा-
ज्यपरिभाविताः दुर्लभानापि सिद्धानां सुकुंदं हृदि पश्यतः २५ स इत्थं भक्तियोगेन तपोयुक्तेन प्रार्थिवः
स्वधर्मेण हरिं प्राणान्संगात्सर्वान्शनैर्जहौ २६ गृहेषु दारेषु सतेषु बंधुषु द्विपोत्तमस्य दनवाजिप-
तिषु अक्षस्य रत्नाभरणायुधादिघनंतकोशेष्वकरोदसन्मतिम् २७ तस्मा अंदाद् हरिश्चक्रप्रत्यर्नीकभयाव-
हम् एकांतभक्तिभावेन प्रीतो भृत्याभिरक्षणम् २८ आरिराधयिषुः कृष्णं महिष्या तुल्यशीलया युक्तः सावत्स-
रं वीरोदधारद्वादशीव्रतम् २९ व्रतांतं कार्तिके मासि त्रिरात्रसमुपोषितः स्नातः कदाचि कालिद्या हरिं मधुवने
अर्चयत् ३० महाभिषेकविधिना सर्वोपस्करसंपदा अभिषिच्य बराकल्पैर्गंधमाल्यार्हणादिभिः ३१ तद्गतां
तरभावेन पूजयामास केशवम् ब्राह्मणांश्च महाभागां सिद्धार्थानपि भक्तितः ३२ गवारुक्मविषाणीनां रूपा
घ्राणां सवाससाम् पयःशीलवयोरूपवत्सोपस्करसंपदाम् ३३ प्राहिणोत्साधु विप्रेभ्यो गृहेषु न्यर्बुदानिषट्
भोजयित्वा हि जानयेत् स्वाहन्नं गुणवत्तमम् ३४ लब्धकामैरनुज्ञातः पारणायोपचक्रमे तस्य तर्ह्यतिथिः सा-
क्षात्तु दुर्वासा भगवानभूत् ३५

स्य वैराग्यादिकं हरिभक्तिं चोक्ता ब्रह्मदंडो यत्र न प्राप्नुदिति यदुक्तं तदेव द्वादशीव्रतनिष्ठां कथयन्नाह आरिराधयिषुरित्यादिना यावदध्या-
यसमाप्ति २९ अर्चयत् अडागमाभावार्थः ३० ३१ ब्राह्मणांश्च पूजयामास सिद्धार्थान् आसकामान् पूजाऽनपेक्षानपि ३२ रूपां घ्रा-
णां पयःशीलादिसंपदो यासां तासाम् ३३ न्यर्बुदानिषट् षष्टिकोटीः तर्हितदैवदुर्वासा अतिथिः साक्षात् प्रत्यक्षोऽभूत् ३५ ६१ ६२

आनर्च अर्चितवान् अप्यवहारायभोजनाय ३६ आवश्यकं नैयमिकं माध्याह्निकं कर्म कर्तुं गतः बृहत्ब्रह्म ३७ ३८ धर्मसंकटमेवाह यद्य
तः ब्राह्मणातिक्रमेदोषो अधर्मः द्वादश्यामपारणेऽपि दोषः व्रतवैगुण्यं यत्कृत्वा यस्मिन्कृते ३९ एवं हि जैः सह विचार्य निश्चिनोति अंभसेति व्र
तस्य पारणं समाप्तिम् तत् अशितमाहुः अशितं नेति चाहुः श्रुतिश्च अपोऽश्नाति तन्नैवाशितं नैवानशितमिति ४० प्रत्याचष्ट प्रत्येक्षत ४१

तमानर्चातिथिं भूपः प्रत्यक्षानासनार्हणैः ययाचेऽप्यवहाराय पादमूलमुपागतः ३६ प्रतिनंद्य सतधा ज्ञां कर्तुमा
वश्यकं गतः निममज्ज बृहद्भ्यायन् कालिंदीसलिलेशरमे ३७ सुहृत्तर्हीव शिष्टायां द्वादश्यां पारणं प्रति चिंतयामास
धर्मज्ञो हि जैस्तद्धर्मसंकटे ३८ ब्राह्मणातिक्रमेदोषो द्वादश्यां यदपारणे यत्कृत्वा साधुमे भूयादधर्मवानमास्युशेत्
३९ अंभसा केवलेनाथ करिष्ये व्रतपारणम् प्राहुरभ्रक्षणा विप्राह्य शितं नाशितं च तत् ४० इत्यपः प्राश्य राजर्षि-
श्चितयन् मनसाऽच्युतम् प्रत्याचष्ट कुरु श्रेष्ठ हि जागमनमेव सः ४१ दुर्वासाय मुना कूलात् कृतावश्यक आगतः राज्ञा
ऽभिनंदितस्तस्य बुबुधे चोष्टितं धिया ४२ मन्युना प्रचलद्वात्रो भृकुटी कुटिलाननः बुभक्षितश्च सतरां कृतां जलिस
भाषत ४३ अहो अस्य नृशंसस्य श्रियो न्मत्तस्य पश्यत धर्मव्यतिक्रमं विष्णोरभक्तस्येशमानिनः ४४ यो मामतिथि
मायात मातिथ्येन निमन्त्र्य च अदत्त्वा भक्तवांस्तस्य सद्यस्ते दर्शये फलम् ४५ एवं ब्रुवाण उक्त्व जटां रोषविदीपि
तः तया सनिर्ममेतस्मै कृत्यां कालानलोपमाम् ४६ तामापतती ज्वलती मसि हस्तां पदाभुवम् वेपयंतीं समुद्दीक्ष्य-
न च चालपदान् नृपः ४७ प्राग्दिष्टं भृत्यरक्षायां पुरुषेण महात्मना ददाह कृत्यां तां चक्रं कुद्धा हिमिव पावकः ४८ तद
भिद्रव दुद्दीक्ष्य स्वप्रयासं च निष्फलम् दुर्वासा दुद्भुवे भीतो दिक्ष प्राणपरीप्सया ४९ तमन्वधावत् भगवद्रथांगं दावा
ग्निरुद्धत शिरवो यथाऽहिम् तथाऽनुषक्तं सनिरीक्ष्यमाणो गुहां विविक्षः प्रससार मेरोः ५० दिशो नभः क्ष्मां विव-
रान् समुद्रान् लोकान् सपालान् त्रिदिवंगतः सः यतो यतो धावति तत्र तत्र सुदर्शनं दुःप्रसहं ददर्श ५१

४२ प्रचलत्कंपमानं गात्रं यस्य भृकुटिभ्यां कुटिलमाननं यस्य ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ कुद्धमहिं पावको दावाग्निरिव ४८ निष्फलमुद्दी-
क्ष्य ४९ अनुषक्तं पृष्ठतः संसक्तम् मेरोर्गुहां विविक्षरधावत् ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७

अरणमेषमाणः शरणमिच्छन् अजिततेजसो हरेश्चक्रात् ५२ एतत्सर्वयस्य भूभंगमात्रेण तिरोभविष्यति कदा क्रीडाया अवसाने तदपि क
दा द्विपरार्द्धसंज्ञे काले ५३ अतो वयं सर्वयस्य नियममाज्ञां प्रपन्नाः प्राप्ताः संतो लोकहितं यथा भवति एवं तं नियमं मूर्ध्वर्पितं वहामः अतस्तद्
क्तद्रोहिणं त्वारक्षितुं न समर्थोऽहमिति शेषः यत्तदोर्नित्यसंबन्धात् ५४ ५५ श्रीरुद्रोऽपि प्रत्याचष्टे वयमिति चतुर्भिः भूमिर्महति महत्त्वमेवाह

अलब्धनाथः स यदा कुतश्चित्संज्ञस्तच्चित्तोरणमेषमाणः देवं विरिञ्च्य समगाहि धातस्त्राह्यात्मयोनेऽजिततेजसो
माम् ५२ ब्रह्मोवाच स्थानमदीयं सह विश्वमेतत् क्रीडावसाने द्विपरार्द्धसंज्ञे भूभंगमात्रेण हि संदिधक्षोः
कालात्मनो यस्य तिरोभविष्यति ५३ अहं भवो दक्षभृगुप्रधानाः प्रजेशभूतेशसरेशासुरव्याः सर्ववयं यन्नियमं प्रपन्ना
मूर्ध्वर्पितं लोकहितं वहामः ५४ प्रत्यारव्यातो विरिञ्च्येन विष्णुचक्रोपतापितः दुर्वासाः शरणं यातः शर्वकैलासवासि
नम् ५५ श्रीरुद्र उवाच वयं न तात प्रभवामभूमि यस्मिन् परेऽन्येऽप्यज जीवकोशाः भवति कालेन भवति
हीदृशाः सहस्रशो यत्र वयं भवामः ५६ अहं स न कुमारश्च नारदो भगवानजः कपिलोऽपांतरतमो देवलो धर्म आ
सरिः ५७ मराचिप्रसुरवाश्चान्ये सिद्धेशाः पारदर्शनाः विदाम न वयं सर्वयन्मायां मायया हताः ५८ तस्य विश्वेश्वरस्य
दंशस्त्वं दुर्विषहं हि नः तमेव शरणं याहि हरिस्तेशां विधास्यति ५९ ततो निराशो दुर्वासाः पदं भगवतो ययौ वैकुण्ठा
ख्यं यदध्यास्ते श्रीनिवासः श्रिया सह ६० सदस्यमानो जितशस्त्रवन् हि नातत्पादमूलं पतितः स वेपथुः आहाच्युता
नंतसदीप्सितप्रभो कृतागसंमाऽवहि विश्वमावन ६१ अजानता ते परमानुभावं कृतमया धं भवतः प्रियाणाम् वि
धो हितस्यापचितिं विधातुं मुच्येत यन्नाम्युदिते नारकोऽपि ६२ श्रीभगवानुवाच अहं भक्तपराधीनो ह्य
स्वतंत्र इव हि ज साधुभिर्गृह्यस्तद्दयो भक्तैर्भक्तजनप्रियः ६३ नाहमात्मानमाशासे मद्भक्तैः साधुभिर्विना श्रियं
चात्यंतिकीं ब्रह्मनृपेषां गतिरहं परा ६४ यस्मिन् परमेश्वरे अजा ब्रह्माणः त एव जीवास्तेषां कोशाः उपाधिभूता ब्रह्मांडविग्रहा इदृशा
दृश्यमाना ब्रह्मांडप्रमाणा अन्येऽपि भवंति जायंते नश्यंति च यत्र येषु ब्रह्मांडेषु लोकेशाभिमानिनो वयं भवामः ५६ ननु सर्वज्ञस्य तव भ्रमः कुत-
स्तत्राह अहमिति ५७ पारदर्शनाः सर्वज्ञा अपि यस्य मायां न विद्यः ५८ ५९ ६० हे सतामीप्सितमामा भवहि पाहि ६१ अपराधं निवेदयन् प्रार्थय
ते अजानतेति अघंदुरवं अपचितिं निष्कृतिं न पश्यामीति चेत्तत्राह यस्य तव नाम्नी कीर्तिते नरकस्थोऽपि मुच्यते तस्य तव किमशक्यमिति भावः ६२

इमंपरंचलोकंहित्वा ६५ ६६ प्रतीतंप्राप्तमपि ६७ ६८ आत्मनस्तवैव अभिचारो हिंसायतो भूततमेव यातु ६९ अशिवमनर्थम् तपोविद्यासंप-
न्नस्यममकथमनर्थः समजनीतिमास्मविस्मयंकार्षीरित्याह तप इति ७० ७१ इति नवमस्कंधोटीकायांचतुर्थोऽध्यायः ४ पंचमेविष्णुच-
क्रंतुप्रसाद्यप्राणसंकटात् दुर्वासारक्षितस्तेन तथात हृत्तमीर्यते १ १ सउद्यमनमितिच्छेदः सुलोषः पादपूरणार्थः २ ज्योतिषां नक्षत्राणां प-
तिः सोमस्त्वम् मात्राणि इंद्रियाणि च त्वच्छतैर्वाग्न्यादयः स्वंस्वं कार्यं कुर्वन्तीत्यर्थः ३ सहस्रमारायस्य हे सहस्रारस्वस्ति शरणं भूयाः इडस्पते पृ-

येदारागारपुत्रासान् प्राणान् तित्तमिमंपरम् हित्वा मां शरणं याताः कथं तांस्तु मुत्सहे ६५ मयि निर्बद्धहृदयाः
साधवः समदर्शनाः वशं कुर्वन्ति मां भक्त्या सत्स्त्रियः सत्यतिथया ६६ मत्सेवया प्रतीतं च सालोक्यादिचतुष्टयम्
नेच्छन्ति सेवया पूर्णाः कुतोऽन्यत्कालविद्रुतम् ६७ साधवो हृदयं मह्यं साधूनां हृदयं त्वहम् मदन्यत्तेन जानन्ति नाहं
तेभ्यो मनागपि ६८ उपायं कथयिष्यामि तव विप्रशृणु घृतम् अयं ह्यात्मा भिचारस्तेयतस्तया तु वेभवान् ६९ सा-
धुषु प्रहितं तेजः प्रहर्तुः कुरुतेऽशिवम् तपोविद्याचविप्राणां निःश्रेयसकरं उभे तएव दुर्विनीतस्य कल्पेते कर्तुरन्य-
था ७० ब्रह्मस्तद्गच्छ भद्रं तेनाभागत नयन् रूपम् क्षमापय महाभागां ततः शांतिर्भविष्यति ७१ इति श्रीमा-
गवते म० नवमस्कंधे अंबरीषचरिते चतुर्थोऽध्यायः ४ श्रीशुक उवाच एवं भगवतादिष्टो दुर्वासाम्भ्रकृता
पितः अंबरीषमुपावृत्य तत्पादोदुःखितो ग्रहीत् १ तस्य सोद्यमनं वीक्ष्य पादस्पर्शविलज्जितः अस्तावीत हरेर-
रुच्रकृपया पीडितो भृशम् २ अंबरीष उवाच त्वमग्निर्भगवान् सूर्यस्त्वसोमो ज्योतिषां पतिः त्वमापस्त्व-
क्षितिर्व्योमवायुर्मात्रेन्द्रियाणि च ३ सुदर्शनं नमस्तुभ्यं सहस्रारच्युतप्रिय सर्वास्त्रघातिन् विप्रायस्वस्ति भूया इ-
डस्पते ४ त्वंधर्मस्त्वमृतसत्यं त्वं यज्ञोऽसिलयज्ञमक्रु त्वं लोकपालः सर्वात्मा त्वं तेजः पौरुषं परम् ५

श्रीपते ४ ब्राह्मणरक्षणं तव युक्तमेवेत्याह त्वंधर्म इति न च तवेयमतिस्तुतिरित्याह पौरुषं पुरुषस्येश्वरस्य परं तेजः सामर्थ्यं त्वम् अ-
यं भावः स एष क्षतेत्यादिश्रुतिप्रसिद्धं भगवतः शोभनं दर्शनं सुदर्शनम् तत एव सर्वजातमतस्त्वमेव सर्वात्मोति ५ ७ ७ ७
श्रीगोपालो विजयते ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७

हेसनाभ अद्भुतकर्माणंत्वांकः स्तोतुं समर्थः अतस्तुभ्यंकेवलं नमो गृण इत्यन्वयः अद्भुतकर्मत्वमेवाह अखिलानां धर्माणां सेतवे मर्यादा रूपाय
अतएवाधर्मशालानामसुराणां धूमकेतवे दाहकाय त्रैलोक्यं गोपायतीति तथा विशुद्धमल्कज्ज्वलं वर्चस्तेजो यस्य तस्मै ६ तदेव प्रपंचयति त्व
त्तेजसेति द्वाभ्याम् सूर्यादीनां प्रकाशश्च त्वयैव रूप्यते प्रकाशयत इति त्वद्रूपम् ७ हे अजित अनंजनेन श्रीहरिणा यदा विसृष्टस्त्वं तदा दैत्यदा
नवानां बलं प्रविष्टः सन् तेषां बाह्यादीन् भिन्दन् विराजसे पादांतरे ऊर्जिता दैत्यदानवा यस्मिन् तद्वलं पूर्वपदेन संधिरार्षः ८ किंच त्वया भगव

अ.
५

नमः सनाभा खिलधर्मसेतवे त्वधर्मशालासुरधूमकेतवे त्रैलोक्यगोपाय विशुद्धवर्चसे मनोजवायाद्भुतकर्मणे
गुणे ६ त्वत्तेजसा धर्ममयेन सह तं तमः प्रकाशश्च धृतो महात्मनाम् दुरत्ययस्ते महिमा गिरां पते त्वद्रूपमेतत्सदसत्प
रावरम् ७ यदा विसृष्टस्त्वमनंजनेन वै बलं प्रविष्टोऽजित दैत्यदानवम् बाहू दरोर्वघ्नि शिरोधराणि दृक्पणान्नजस्र-
प्रधने विराजसे ८ सत्त्वजगच्चाणखलप्रहाणये निरूपितः सर्वसहोगदाभूतो विप्रस्य चास्मत्कुलदेव हेतवे विधे
हि भद्रं तदनुग्रहो हि नः ९ यद्यस्ति दत्तमिष्टं वा स्वधर्मो वा स्वनुष्ठितः कुलनो विप्रदेव चेद्दिजो भवतु विज्वरः १० य
दि नो भगवान्प्रीत एकः सर्वगुणाश्रयः सर्वभूतात्मभावेन हि जो भवतु विज्वरः ११ श्रीशुक उवाच इति
संस्तुयतो राज्ञो विष्णुचक्रसुदर्शनम् अशाम्यत्सर्वतो विश्वं प्रदहद्वाजयाञ्जया १२ समुक्तोऽस्त्राग्नितापेन दुर्वासाः
स्वस्ति मांस्ततः प्रशशंसत मुषीशायुजानः परमाशिषः १३ दुर्वासा उवाच अहो अनंतदासानां महत्वं ह
ष्टमद्यमे कृतागसोऽपियद्वाजन्मगलानि समाहसे १४ दुष्करः को नु साधूनां दुस्त्यजो वा महात्मनाम् यैः संगृही
तो भगवान्सात्वतामृषभो हरिः १५ यन्नाम श्रुतिमात्रेण पुमान्भवति निर्मलः तस्य तीर्थे पदं किं वा दासानां भव
शिष्यते १६ राजन्नुगृहीतो ह त्वया तिकरुणात्मना भद्रं पृष्ठतः कृत्वा प्राणायामेऽभिरक्षिताः १७ राजा तमकृ
ताहारः प्रत्यागमनं काक्षया चरणेषु संगृह्य प्रसाद्य समभोजयत् १८ न्नियुक्तेन खलानां मेव दंडः कार्यः साधवस्तु रक्षणीयाः

अतो विप्रस्य रक्षणेनास्माननुगृहाणेत्याह सत्वमिति हे जगच्चाणखलप्रहाणये निरूपितो नियुक्तः अतो अस्मत्कुलस्य देव
हेतवे भाग्यलाभाय विप्रस्य भद्रं विधे हितदेवनोऽनुग्रहः ९ सर्वसहृता र्पणेन विप्ररक्षां प्रार्थयते यद्यस्तीति द्वाभ्याम् विप्रो देवं देवतायस्मिन् तत्
१० ११ राजस्तस्यैव याञ्जया १२ १३ १४ १५ १६ १७ राजेत्यादि श्लोकद्वयं शुकोक्तिः प्रीतोऽस्मीति श्लोकद्वयं पुनश्च विप्रोक्तिः १८ १९

१९ आत्मनिर्मेधायै न तेनातिथ्येन २० भूरियतत्रस्थोजनः कीर्तयिष्यति २१ २२ तस्य धर्मातिशयमाह गतो मुनिर्यावतानागतो तावत्सर्वस्वरागत
क्रांत इति २३ द्विजस्योपयोगेन भोजनेन अतिपवित्रमाहरत् बुभुजे स्ववीर्यं च धैर्यादिलक्षणं परानुभावं भगवतः प्रभावं मेने २४ एवं विधा अने
के गुणायस्य सः आविरिंच्यान् विरिंच्य पदसहितान् भोगान् निरय प्रायान पश्यदित्यर्थः २५ २६ २७ इति नवमेटीकायां पंचमोऽध्यायः ५ षष्ठा
रंभेऽंबरीषस्य वंशमुक्ता ततः परम् षष्ठाद्यष्टभिरध्यायैरिक्ष्वाकोर्वंश उच्यते १ तत्र षष्ठेशशादादिर्माधात्रंतो निरूप्यते यसंगात्सोभरेराख्यामाधा-

सोऽशित्वा दृतमाना तमातिथ्यं सार्वकामिकम् तृसात्मानुपतिं प्राह भुज्यतामिति सादरम् १९ प्रीतोऽस्य नुगृहीतोऽस्मि
तव भागवतस्य वै दर्शनस्पर्शनालापैरातिथ्येनात्ममेधसा २० कर्मावदातमेतत्ते गायंति स्वः स्त्रिया मुहुः कीर्त्तिपरमपु
ण्यां च कीर्त्तयिष्यति भूरियम् २१ श्रीशुक उवाच एवं संकीर्त्य राजानं दुर्वासाः परितोषितः ययौ विहाय सामंश्च ब्रह्म
लोकमहेतुकम् २२ संवत्सरोऽत्यगात्तावद्यावतानागतो गतः मुनिस्तद्दर्शनाकांक्षो राजाऽब्रक्षो बभूव ह २३ गते च दुर्वास
सिसौऽंबरीषो द्विजोपयोगातिपवित्रमाहरत् ऋषेर्विमोक्षं व्यसनं च बुध्वा मेने स्ववीर्यं च परानुभावम् २४ एवं विधाने क गु
णः सराजा परात्मनि ब्रह्मणि वा सुदेवे क्रिया कलापैः समुवाह भक्तियया विरिंच्यान् निरयाश्चकार २५ अथांबरीषस्तनय
पुराज्यं समानशीलेषु विसृज्य धीरः वनं विवेशात्मनि वासुदेवे मनो दधत् ध्वस्तगुणप्रवाहः २६ इत्येतत्पुण्यमाख्यानं संब
रीषस्य भूपतेः संकीर्त्तयन् ननु ध्यायन् भक्तो भगवतो भवेत् २७ इति श्रीभा० म० नवमस्कंधे अंबरीषचरितं नाम पंच
मोऽध्यायः ५ श्रीशुक उवाच विरूपः केतुमान् शंकरं बरीषसुतास्त्रयः विरूपात् पृषदश्चोऽमृततत्पुत्रस्त रथीत
रः १ रथीतरस्याप्रजस्य भार्यायां तंतवेऽर्थितः अंगिरा जनयामास ब्रह्मवर्चस्विनः सुतान् २ एते क्षेत्रे प्रसूता वै पुनस्त्वां
गिरसाः स्मृताः रथीतराणां प्रवराः क्षत्रोपेता द्विजातयः ३ क्षवतस्तु मनोज्ञे इक्ष्वाकुर्घाणितः सुतः तस्य पुत्रशतज्येष्ठा वि
कुक्षिनिर्मिदडकाः ४

तृतनयापतेः २ १ तंतवे संतानार्थम् २ ये अंगिरसाजनिताः एते रथीतरस्य क्षेत्रे प्रसूतत्वेन रथीतरगोत्राः संतः अंगिरसो वीर्ये
ण प्रसूतत्वादांगिरसाश्च पुनरपिरथीतराणामन्येषां जातानां प्रवराः मुख्याः स्मृताः यतः क्षत्रोपेताः ब्राह्मणा इत्यर्थः ३ तदेवं मनोर्दशसु पुत्रेषु पृषधश्च क
विश्च विरक्तत्वाच्च वंशप्रवर्त्तकौ करूपादीनां च सप्तानां वंशास्तारतम्यक्रमेणोक्ताः इदानीमतिविततमिक्ष्वाकोर्वंशमाह क्षवतस्त्वित्यादिना यावत्सोमवंश
प्रस्तावः क्षतं कुर्वतो मनोर्घाणितो जज्ञे श्रद्धायां जनयामास दशपुत्रानिति पूर्वोक्तं बाहुल्याभिप्रायेणोति द्रष्टव्यम् पुत्राणां शतज्येष्ठाः ४ ५ ६

आर्यावर्तः पुण्यभूमिर्मध्यं विंध्या हिमालयोः तस्मिन्पुरस्तात्समुद्रपर्यंतं मंडलविभागेन पंचविंशतिर्नृपा अभवन् हेतुपतयैव पञ्चाच्च पंचविंश-
तिः मध्ये तु ज्येष्ठास्त्रयः अपरे तु अन्यतः दक्षिणोत्तरादिषु ५ विकुक्षिरेव शशादइति विश्रुत इति वक्ष्यति तत्र हेतुमाह स एकदेति चतुर्भिः ६ क्रि-
याः हर्णान् श्राद्धान् अदत्तं अभक्षयत् ७ तद्गुरुर्वसिष्ठः प्रोक्षणायाश्चाद्दोचितसंस्काराय ८ त्यक्तो विधिः सदाचारो येन तम् ९ स तु इक्ष्वाकुः जाप-
केन वसिष्ठेन राज्यभोगेन विरक्तो योगी सन् तेन योगेन कलेवरं त्यक्त्वा सयत्परं तत्त्वं तदवाप १० शासत्पालयन् हरिमीजे ११ दैत्यपुरस्य जयात् पुरं-

तेषां पुरस्तादभवन् आर्यावर्ते नृपानृप पंचविंशतिपञ्चाच्च त्रयोमध्ये परेऽन्यतः ५ स एकदाऽष्टकाश्चाद्दइक्ष्वाकुः स-
तमादिशत् मांसमानीयतां मेध्यं विकुक्षे गच्छ माचिरम् ६ तथेति सवनं गत्वा मृगान् हत्वा क्रियार्हणान् श्रोतोबुभुक्षि-
तो वीरः शशाच्चाददपस्मृतिः ७ शेषं निवेदयामास पित्रे तेन च तद्गुरुः चोदितः प्रोक्षणायाह दुष्टमेतदकर्म कम् ८ ज्ञात्वा
पुत्रस्य तत्कर्म गुरुणाऽभिहितं नृपः देशान्निः सारयामास सुतं त्यक्तविधिरुषा ९ स तु विप्रेण संवादं जापकेन समाचरन्
त्यक्त्वा कलेवरं योगी सतेनावाप यत्परम् १० पितर्युपरतेभ्येत्यविकुक्षिः पृथिवीमिमाम् शासदीजे हरिं यज्ञैः शशादइति
विश्रुतः ११ पुरं जयस्तस्य सुत इद्रवाह इतीरितः ककुत्स्थ इति चाप्युक्तः शृणु नामानि कर्मभिः १२ कृतांत आसीत् सम-
रो देवानां सह दानवैः पार्ष्णिग्राहो वृत्तो वीरो देवैर्दैत्यपराजितैः १३ वचनाद्देवदेवस्य विष्णोर्विश्वात्मनः प्रभो वाहन-
त्वे वृत्तस्तस्य बभूवुर्द्रोमहावृषः १४ स संनद्धो धनुर्हिं द्रव्यमादाय विशिखान् शितान् स्तूयमानः समारूढायु युत्सुकः क-
कुदिस्थितः १५ तेजसाऽप्यायितो विष्णोः पुरुषस्य परात्मनः प्रतीच्यां दिशि दैत्यानां न्यरुणत्रिदशैः पुरम् १६ तै-
स्तस्य चाभूत्प्रधानं तु मुलं लोमहर्षणम् यमाय भल्लैरनयद्दैत्यान्येऽभिययुर्मृधे १७ तस्येषु पाताभिः सुखं युगांताग्नि-
मिवोल्बणम् विसृज्य दुद्रुवुर्दैत्या हन्यमानाः स्वमालयम् १८

जयः इन्द्रो वाहो यस्येतीन्द्रवाहः ककुदिस्थितत्वात् ककुत्स्थ इति च शशा-

दस्तस्य त्राणि नामानि तत्तत्कर्म निमित्तानि १२ तान्येव व्याचक्षाण आह कृतांत इति सप्तभिः कृतं विश्वमंतयतीति तथा पार्ष्णिग्राहः सहायः
१३ इन्द्रो यदि मम वाहनं स्यात्तर्हि दैत्यान् हनिष्यामीति तेन वाहनत्वेन वृत्तः सन्निद्रो लज्जया तदनंगीकुर्वन् विष्णोर्वचनात्तस्य वाहनत्वाय महान्
वृषो बभूवेत्यर्थः १४ १५ १६ येभिः सुखं युगः तान् यमं दर्शयितुं स देहानेव भल्लैरनयदित्यर्थः १७ तच्च दृष्ट्वा अन्ये दुद्रुवुः स्वमालयं पातालम् १८

इति एतः कर्माभिः पुरजयादिनामभिः आहृतः व्याहृतः पारातर आहृत इत्यर्थः १९ २० शाबस्तिः शाबस्तिस्तु पुत्रः कुवलयाम्बक एव धुंधुमार इतिरव्यातः २१ तत्र कारणमाह यदिति सूतानामेकविंशत्यासहस्रैरुतः सन् हतवान् २२ धुंधुमार इति चेति चकार स्यान्वयः २३ २४ अथ तस्मान्नि-
कुंभात् कृशाश्वः २५ भार्याणां शतेन सह अस्य पुत्रार्थमिन्द्रदेवत्यामिष्टिं वर्त्तयामासुः स्मेत्याश्वर्ये २६ तदेवाह राजेति षड्विः तर्षितः तृषितः सन्

जित्वा पुरंधनं सर्वसश्रीकं वज्रपाणये प्रत्ययच्छत्स राजर्षिरिति नामभिराहृतः १९ पुरंजयस्य पुत्रो भूदनेनास्तत्सु
तः पृथुः विश्वरंधिस्ततश्चंद्रो युवनाश्वस्य तत्सुतः २० शाबस्तिस्तत्सुतो येन शाबस्ती निर्ममेपुरा बृहदश्वस्तु शाब-
स्तिस्ततः कुवलयाम्बकः २१ यः प्रियार्थमुतंकस्य धुंधुनामासुरं बलीं सूतानामेकविंशत्यासहस्रैरहन हतः २२ धुं-
धुमार इतिरव्यातस्तत्सुतास्ते च जज्वलुः धुंधो मुरवाग्निना सर्वत्रय एवावशोषिताः २३ दृढाश्वः कपिलाश्वश्च भद्राश्व
इति भारत दृढाश्वपुत्रो हर्यश्वो निकुंभस्तत्सुतः स्मृतः २४ बर्हणाश्वो निकुंभस्य कृशाश्वोऽथास्य सेनजित् युवना
श्वो भवत्तस्य सोनपत्यो वनंगतः २५ भार्याशतेन निर्विण्णः ऋषयोऽस्य कृपालवः इष्टिं स्मवर्त्तयांचक्रुरेद्रांते ससमाहि-
ताः २६ राजा तद्यज्ञसदनं प्रविष्टो निशितर्षितः दृष्ट्वा शयानान् विप्रांस्तान् पणो मंत्रजलं स्वयम् २७ उत्थितास्ते नि-
शम्याथ व्युदकं कलशं प्रभो पप्रच्छुः कस्य कर्मदं पीतं पुंसवनं जलम् २८ राज्ञा पीतं विदित्वाऽथ ईश्वरप्रहितेन ते ई-
श्वराय नमश्चक्रुरहो देवबलं बलम् २९ ततः काल उपावृत्ते कुक्षिं निभिद्य दक्षिणम् युवनाश्वस्य तनयश्चक्रवर्त्ती
जजान ह ३० कंधास्यति कुमारो यस्तन्यरोरूयते भृशम् मांधाता वत्समारोदारिती द्रो देशिनीमदात् ३१ नममा-
रुपिता तस्य विप्रदेवप्रसादतः युवनाश्वोऽथ तत्रैव तपसा सिद्धिमन्वगात् ३२ त्रसदस्युरिति द्रोऽंगविदधेनामतस्य
वै यस्माच्च संतिहृदिग्नादस्य वीरावणादयः ३३

जलार्थं प्रविष्टः मंत्राभिर्मंत्रितं जलं पत्यै देयं स्वयं पणौ २७ व्युदकं निरुदकं पुंसवनं पुत्रोत्प-

त्तिकारणम् २८ अहो देवबलमेव सुरव्यं बलं पुरुषबलं तु न किंचिदिति वदंतः ईश्वराय नमस्कारं चक्रुः २९ ३० अयं कंधास्यतीति पास्यतीति दुःखि-
तौ विप्रैः उक्ते सति तस्यामिष्ट्या माराधित इन्द्रो मांधाता पाताहे वत्समारोदारिती ब्रुवन् देशिनीं तर्जनामदादित्यर्थः ३१ तस्य पिता युवनाश्वो भिन्नकु-
क्षिरपिनममार किंतु कालांतरे तपसा सिद्धिमन्वगात् ३२ मांधातुर्महिमानमाह त्रसदस्युरिति षड्विः अंगहेराजन् यस्मान्मांधातुर्दस्यव उद्दि-
ग्नाः कं पिताः संतस्य संति अत इन्द्रो यस्य त्रसदस्युरिति नामविदधौ समांधाता अवनीमेकः शशांसेत्युत्तरेणान्वयः ३३ ७१ ७२ ७३

अच्युतस्य तेजसा अपच्युततेजसेति वा ३४ आत्मविदपि सः यज्ञं विष्णुमीजे तमेव विशिनष्टि सर्वदेवमयमिति सार्द्धेन ३५ ३६ प्रतितिष्ठति
अस्तंगच्छति ३७ ३८ प्रसंगात्सौभरेश्वरितमाह तेषामितियावत्समाति तेषां स्वसारः सांधातुः कन्याः ननु महातापसस्य कुतो विवाहप्रसं-
गः कथं वाजराजर्जरंतराजकन्यावद्विरेतदाह यमुनांतर्जल इति षड्विः ३९ नृपं सांधातारम् ४० सोऽपि सांधाता स्वयंवरे कामगृह्यतामित्याह
सविप्रः स्त्रीणामपि यं मां विचिंत्यानेनाहंप्रत्युक्तोऽत आत्मानं तथा साधयिष्यामीति व्यवसितः निश्चितवानिति द्वयोरन्वयः अपि यत्वे हेतुः जर

यौवनाश्वोऽथ सांधाता चक्रवर्त्यवनीप्रभः सप्तद्वीपवतीमेकः शशासाच्युततेजसा ३४ ईजे च यज्ञं क्रतुभिरात्म
विद्विरिदक्षिणैः सर्वदेवमयं देवं सर्वात्मकमतीन्द्रियम् ३५ द्रव्यमंत्रो विधिर्यज्ञो यजमानस्तथा त्विजः धर्मो देशश्च का
लश्च सर्वमेतद्यदात्मकम् ३६ यावत्सूर्य उदेति स्म यावच्च प्रतितिष्ठति सर्वतत्तु यौवनाश्वस्य सांधातुः क्षेत्रमुच्यते
३७ शशाविंदोर्दुहितरि विंदुमत्याम धान् नृपः पुरुकुलसंभरीषं मुचुकुदच योगिनम् ३८ तेषां स्वसारः पचाशत्सौ
भरिवद्विरेपतिम् यमुनांतर्जलमग्नस्तप्यमानः परतप ३९ निर्द्वितीमानराजस्य वीक्ष्य मैथुनधर्मिणः जात-
स्पृहो नृपविप्रः कन्यामेकामयाचत ४० सोऽप्याह गृह्यतां ब्रह्मन् कामं कन्यास्वयंवरे सविचिंत्यापि यं स्त्रीणां जरठो
ऽयमसंमतः ४१ बलीपलित एजक इत्यहंप्रत्युदाहृतः साधयिष्ये तथात्मानं स्मरस्त्रीणामपीप्सितम् किंपुन
र्मनुजेंद्राणामिति व्यवसितः प्रभुः ४२ मुनिः प्रवेशितः क्षत्राकन्याऽतः पुरमृद्धिमत् वृतश्च राजकन्याभिरेकः पचाश
तावरः ४३ तासां कलिरभूत् भूयास्तदर्थः पोह्य सोहृदम् ममात्सरूपो नायवूदिति तद्गतचेतसाम् ४४ सबहुचस्ताभिर
पारणीयतपः श्रियाऽनर्घ्यपरिच्छदेषु गृहेषु नानोपवनामलाभः स्मरस्सौगंधिककाननेषु ४५

गेवृद्धः ४१ बलीभिर्युक्तः पलितश्च एजकः कंपमानशिराः तापसत्वादिना वा असंमतोऽहमिति कृत्वा तथेत्यस्य प्रपंचः स्मरस्त्रीणामपीप्सि
तं किंपुनर्मनुजेंद्राणां याः स्त्रियः तासामिति ४२ ततः किंवृत्तं तदाह मुनिरिति द्वाभ्याम् क्षत्राप्रतिहारेण पचाशताऽपिराजकन्याभिः स एक एव
वरो वृतः ४३ ४४ तस्य गार्हस्थ्यं वर्णयति स इति चतुर्भिः बहुच इति मंत्रसामर्थ्यमुक्तम् ताभिः सहरेम इत्युत्तरेणान्वयः करेमे अपार-
णीयंदुरंतं यत्तपः तस्य श्रिया समृद्ध्या अनर्घ्याः परिच्छदायेषु तेषु गृहेषु तथा नानाविधेषु उपवनेषु च अमलान्यभांसि येषां तेषु सरः स्रुच कथं-
भूतेषु सौगंधिकानां कल्हाराणां च काननानि स्तोमायेषु ४५

कथं भूतेषु गृहादिषु स्वलंकृताः स्त्रियः पुरुषाश्च येषु अनुगायंतो हिजाश्च पक्षिणः भृंगाश्च बंदिनश्च येषु कथं भूतः महाः हेशय्यादिभिरुपलक्षि-
तः सन् ४६ स्तंभंगर्वम् ४७ आज्यस्तो कैर्यत बिंदुभिः ४८ इदानीं तस्यानुतापपूर्वकं वानप्रस्थाश्रममाह सकदाचिदितिसप्तभिः आत्मनः मन-
सः हेतोः आत्मनोऽपन्हवन्तपोहानिंददर्श ४९ संश्वासौ चरितव्रतश्च योऽहंतस्य ब्रह्मतपः ५० मिथुनव्रतिनां दांपत्यधर्मवतां चेत्यदिप्रसंगः तर्हि
तद्वृत्तिषु ईश्वरार्थधर्मपरेष्वेव कार्य इति शेषः ५१ संगज्जातं दोषं प्रपंचयति एक इति पंचाशताभ्यांभिः संबन्धात् पंचाशत् आसमभूवमित्यर्थः

महाः हेशय्यासन् वस्त्रभूषणस्नानानुलेपाभ्यवहारमाल्यकैः स्वलंकृतस्त्रीपुरुषेषु नित्यदोरे मेऽनुगायत् हिजभृंगबं-
दिषु ४६ यद्वाहस्थं तु संवीक्ष्य सप्तद्वीपवती पतिः विस्मितः स्तंभमजहात्सावित्रीमथ्रियाऽन्वितः ४७ एवंगृहेष्वभिरतो
विषयान् विविधैः सुरैः सेवमानो न चातुष्यदाज्यस्तोकैरिवानलः ४८ सकदाचिदुपासीन आत्मापन्हवमात्मनः ददर्श बहू-
चाचार्यैर्मीनसंगसमुत्थितम् ४९ अहो इमं पश्यत मे विनाशं तपःस्विनः सच्चरितव्रतस्य अंतर्जले वारिचरप्रसंगात् प्रच्या-
वितं ब्रह्मचिरं धृतं यत् ५० संगं त्यजेत मिथुनव्रतिनां सुमुक्षुः सर्वात्मनानां विसृजेद्बहिरिन्द्रियाणि एकश्चरन् रहरसिचित्त-
मनंत ईशो युंजीत तद्वृत्तिषु साधुषु चेत्यसंगः ५१ एकस्तपस्य ह मथांभसि मत्स्यसंगात् पंचाशदासमुत्पंचसहस्रसर्गः ना-
तं ब्रजाम्युभयकृत्य मनोरथानां मायागुणैर्हृतमतिविषयेऽर्थभावः ५२ एवमसन् गृहे कालं विरक्तो न्यासमास्थितः व-
नं जगामानुययुस्तत्पत्न्यः पतिदेवताः ५३ तत्र तत्त्वात्पस्तीक्ष्णमात्मकर्षणमात्मवान् सहैवाग्निभिरात्मानं युयोज पर-
मात्मानि ५४ ताः स्वपत्न्यमहाराज निरीक्ष्याध्यात्मिकांगतिम् अन्वीयुस्तत्पत्न्याभावेन अग्निं शांतमिवार्चिषः ५५ इति
श्रीभागवते म० नवमस्कंधे सौभर्याख्यानो षष्ठोऽध्यायः ६ श्रीशुक उवाच मांधातुः पुत्रप्रवरो योऽंबरीषः प्रकी-
र्तितः पितामहेन प्रवृत्तो यो वनाश्वश्च तत्कृतः १ ततश्च सुतैः पंचसहस्रसर्ग आसंप्रत्येकं तासु पुत्रशतरूपेणोत्पत्तेः उभयकृत्यानि

ऐहिकपारत्रिकाणिकर्माणि तद्विषयाणां मनोरथानाम् अर्थभावः पुरुषार्थबुद्धिमान् ५२ न्यासोऽत्र संगत्याग एव वानप्रस्थधर्म इत्यर्थः ५३ ५४
अध्यात्मिकांगतिं ब्रह्मणिलयम् ५५ इति नवमस्कंधे टीकायां षष्ठोऽध्यायः ६ मांधातुरन्वयः प्रोक्तः सप्तमे यत्र गीयते पुरुकुत्सस्य चारव्या-
नं हरिश्चंद्रस्य चोत्तमम् १ पुत्रप्रवरः पुत्रश्रेष्ठः स पितामहेन युवनाश्वेन प्रवृत्तः पुत्रत्वेन स्वीकृतः अतएव तस्य मांधातुप्रवर्ग्यत्वम् तत्कृतः
अंबरीषस्य सुतः १ ७ ७ ७ ७ ७ ७

इमे यौवनाश्वान्बरीषहारितामांधातृगोत्रस्यप्रवराः अवांतरविशेषप्रवर्तकाः यद्वा यौवनाश्वविशेषणं पितामहेनमांधात्रासह आर्षेयवरणेप्र-
वृत्तः मांधाताप्रवरोयेषांते इमे अंबरीषयौवनाश्वहारीताः यथाहाश्वलायनः हरितकुल्लपिंगदर्भभैमगवानामंगिरसांबरीषयौवनाश्वेति-
मांधातारं ह्येके ब्रुवते अतीत्यांगिरसं मांधात्रं बरीषयौवनाश्वेतीति पुरुकुल्लस्यवंशंकथयिष्यन्नादौ तावत्तस्य विवाहं प्रभावंचाह उरगौ भ्रा-
तृभिर्यादत्तानमर्दातया २ वध्यान्वधाहान् ३ सच पुरुकुल्लो नागाह्ववरो भूत् वरमाह इदं नर्मदयारसातलानयनादिकं स्मरतां सर्पादि-
भयमिति देहकृत्पितात्रसहस्योः सुतो नरण्य इत्यर्थः त्रयः शंकवद्वदुःखहेतवो दोषाय स्यात्सौत्रिशंकुः तदुक्तं हरिवंशे पितुश्चापरितोषेण गु-

हारीतस्तस्य पुत्रोऽभूत् मांधातृप्रवरा इमे नर्मदाभ्रातृभिर्दत्ता पुरुकुल्लाययोरगौः २ तयारसातलं नीतो मज्जगेंद्रप्र-
युक्तया गंधवानिवधीत्तत्र वध्यान्वैविष्णुशक्तिधृक् ३ नागाह्ववरः सर्पादिभयं स्मरतामिदम् असहस्यः पौरुकु-
ल्लो यो नरण्यस्य देहकृत् ४ हर्यश्वस्तत्कृतस्तस्मादरुणोऽथ निबन्धनः तस्य सत्यव्रतः पुत्रस्त्रिशंकुरिति विश्रुतः ५
प्राप्तः श्वाडालतांशापातुगुरोः कौशिकतेजसा सशरीरोगतः स्वर्गमद्यापि दिवि दृश्यते ६ पातितो वा कृशिरादेव स्तेनै-
वस्तंभितो बलात् त्रैशंकवो हरिश्चंद्रो विश्वामित्रवसिष्ठयोः यन्निमित्तमभूद्यद्वपक्षिणो बह्वर्षिके ७ सोऽनप-
त्यो विषण्णात्मानारदस्योपदेशतः वरुणं शरणं यातः पुत्रो मे जायतां प्रभो ८ यदि वीरो महाराज तेनैव त्वां यजेदिति त-
थैति वरुणेनास्य पुत्रो जातस्तुरोहितः ९ जातः सुतो ह्यनेनांगमायजस्वेति सोऽब्रवीत् यदा पशुर्निर्दशः स्यादथ मेध्यो
भवेदिति १० निर्देशो च स आगत्य यजस्वेत्याह सोऽब्रवीत् दंताः पशोर्यज्जायेरन्मथ मेध्यो भवेदिति ११

रोर्दग्धीवधेन च अ

प्रोक्षितोपयोगाच्च त्रिविधस्तेत्यतिक्रम इति ५ परिणायमानविप्रकन्याः पहरणात् कुल्लस्यगुरोः पितुः शापात् कौशिकस्य विश्वामित्रस्य तेजसा प्रभावे-
न ६ तेनैव कौशिकेन पक्षिणोः आडीबकयोः विश्वामित्रो राजसूयदक्षिणाच्छलेन हरिश्चंद्रसर्वस्वमपहृत्य यातयामास तच्छ्रुत्वा कुपितो वसिष्ठोऽपि-
विश्वामित्रं त्वमाडी भवेति शशाप सोऽपि त्वं वको भवेति वसिष्ठं शशाप तयोश्च युद्धमभूदिति प्रसिद्धम् ७ हरिश्चंद्रो ह वै धस एक्ष्वाकौ राजा पुत्र आसेत्यादि-
श्रुतिप्रसिद्धं हरिश्चंद्रस्य चरितमाह सोऽनपत्य इत्यादियावत्समाप्ति कथं शरणं यातस्तदाह पुत्रो मे जायताम् ८ यदि वीरः पुत्रो मे जायेत तर्हि तेनैव पुरुष-
पशुना त्वां यजेय जासीति भाषया तथेत्कृत्वा वरुणेन निमित्तेनास्य रोहितो नाम पुत्रो जातः ९ जाते पुत्रे स वरुणो जातः सुतो मामनेन यजस्वेत्यब्रवीत् य-

१२ १३ राजन् हेवरुणराजन्यः पशुः यदासान्नाहिकः कवचसंबद्धारहः संग्रामसमर्थः अथतदाशुचिः १४ इत्येवंतंतंकालंवचयताराज्ञाउक्तः प्रा-
थितोदेवोवरुणः तंतंकालंप्रत्यैक्षतेत्यर्थः १५ चिकीर्षितमात्मनापशूनावरुणयजनम् १६ ततश्चकुपितेनवरुणेनग्रस्तम् अतएवजातंमहदुदरं
यस्यतंपितरंश्रुत्वा १७ समांवर्षम् १८ द्वितीयेचवर्षेवृत्रहाअभ्येत्याभ्येत्यतथैवतंप्रत्यषेधन्किंचित्किंचिदाह १९ २० २१ वरुणेनमुक्तमुदरंय

जातादंतायजस्वेतिसप्रत्याहाथसोऽब्रवीत् यदापतंत्यस्यदंताअथमेध्योभवेदिति १२ पशोर्निपतितादंतायज
स्वेत्याहसोऽब्रवीत् यदापशोःपुनर्दंताजायंतेऽथपशुःशुचिः १३ पुनर्जातायजस्वेतिसप्रत्याहाथसोऽब्रवीत् सान्ना-
हिकोयदाराजन्नराजन्योथपशुःशुचिः १४ इतिपुत्रानुरागेणस्नेहयंत्रितचेतसां कालंवचयतातंतमुक्तोदेवस्तमेक्ष
त १५ रोहितस्तदभिज्ञायपितुःकर्मचिकीर्षितम् प्राणप्रेक्षधनुःपाणिररण्यप्रत्यपद्यत १६ पितरवरुणग्रस्त
श्रुत्वाजातमहोदरम् रोहितोग्राममेयायतमिंद्रःप्रत्यषेधत १७ भूमेःपर्यटनंपुण्यतीर्थक्षेत्रनिषेवणैः रोहिता
यादिशच्छक्रःसोऽप्यरण्येवसत्समाम् १८ एवद्वितीयेतृतीयेचतुर्थेपंचमेतथा अभ्येत्याभ्येत्यस्थविरोविप्रोभू-
त्वाहवृत्रहा १९ षष्ठसंवत्सरंतत्रचरित्वारोहितःपुरीम् उपव्रजन्नजीगृत्तद्विक्रीणान्मध्यमंसकृतम् २० शुनःशोफं
पशोपित्रेप्रदायसमवदत् ततःपुरुषमेधेनहरिश्चंद्रोमहायशाः २१ मुक्तोदरोऽयजदेवान्वरुणादीन्महत्कथः
विश्वामित्रोभवत्तस्मिन्होताचाध्वर्युरात्मवान् २२ जमदग्निरभूद्ब्रह्मावसिष्ठोऽयास्यसामगः तस्मैतुष्टोददावि-
द्रःशातकोभिमयरथम् २३ शुनःशोफस्यमाहात्म्यमुपरिष्ठात्प्रचक्ष्यते सत्यसाराधृतिदृष्ट्वासभार्यस्यचभूपतेः
२४ विश्वामित्रोभृशंप्रीतोददावविहतांगतिम् मनःपृथिव्यांतामद्भिस्तेजसापोऽनिलेनतत् २५ रवेवायुंधोरयस्त
चभूतादौतमहात्मनि तस्मिन्ज्ञानकलाध्यात्वातयाऽज्ञानंविनिर्दहन् २६ स्यमहत्कथकथायस्यसः २२ आत्मवान्जमदग्निर-
ध्वर्युरभूत्अयास्योमुनिःसामगउद्गाताअभूदित्यर्थः २३ उपरिष्ठात् विश्वामित्रकृतारव्यानप्रसंगेन २४ अविहतांगतिंज्ञानम् तामेवगतिमाह
सान्द्राभ्याम् नमःपृथिव्यांधारयन्ज्ञानकलाध्यात्वातयाअज्ञानंविनिर्दहन् तांचहित्वासुक्तामुक्तबंधनःतस्यावित्यन्वयःमनोमूलोहिसंसारःम-
नश्चान्ममयमन्नमयंहिसौम्यमनइतिश्रुतेः अतोऽन्नशब्दवाच्यायांपृथिव्यांमनोधारयन् एकीकुर्वन्तांपृथिवीमद्भिरेकीकुर्वन् अपस्तेजसा-
तत्तेजोऽनिलेन २५ तंचरवेआकाशेतच्चभूतादावहंकारेतंचभूतादिमहंकारंमहात्मनि महत्तत्वेतस्मिन्विषयाकारंव्यावर्त्यज्ञानकलाज्ञानांशमात्मत्वे
नध्यात्वातयाध्यानवृत्तिरूपयाआत्मावरकमज्ञानंविनिर्दहन् २६

निर्वाणस्वरसंविदातांचहिलासुक्तबंधः सन् अनिर्देशेनाप्रतर्क्येणस्वेनस्वभावेनस्वस्वरूपेणतस्थौ २७ इतिनवमस्कंधेटीकायांसप्तमोऽध्या-
यः ७ अष्टमेरोहितस्योक्तोवंशोयत्राभवन्नृपः सगरः कपिलाक्षेपात् निर्दग्धायस्यसूनवः १ चंपस्तस्मादभूत् येनचंपापुराणिर्मिता अतः
चंपात् सुदेवः १ हताभूर्यस्य २ और्वेणक्रषिणा आत्मानंदेहंप्रजावतंसगर्भम् ३ गरोविषम् तेनगरेणसहैवजातः ४ ५ गुरुवाक्येनऔ-
र्ववचनेनकांश्चिदहलैवविकृतवेषिणश्चक्रे तदेवाह मुंडानितिमुक्तकेशान् अर्द्धमुंडितांश्च ६ ७ और्वेणोपदिष्टोयोगउपायस्तेन ८ तस्य

हिलातांस्वेनभावेननिर्वाणस्वरसंविदा अनिर्देशेनाप्रतर्क्येणतस्थौविध्वस्तबंधनः २७ इतिश्रीभागवतेम-
हापुराणेनवमस्कंधेहरिश्चंद्रोपाख्याननामसप्तमोऽध्यायः ७ श्रीशुकउवाच हरितोरोहितस्तश्चपस्त-
स्माद्विनिर्मिता चंपापुरासुदेवोतोविजयोयस्यचात्मजः १ भरुकस्तत्कृतस्तस्मात्तृकस्तस्यापिबाहुकः सोऽरिभि-
र्हताभूराजासभार्योवनमाविशत् २ दृढतपंचताप्राप्तमहिष्यनुमरिष्यता और्वेणजानतात्मानंप्रजावतंनिवारिता
३ आज्ञायास्यैसपत्नीभिर्गरोदत्तोऽधसासह सहतेनैवसजातः सगरारव्यामहायशाः ४ सगरश्चक्रवर्त्यासीत्साग-
रोयत्कृतैः कृतः यस्तालजंघान्यवनानृशकान्हेहयबर्बरान् ५ नावधीतगुरुवाक्येनचक्रेविकृतवेषिणः मुंडान्
श्चाशुधरान्कांश्चित्मुक्तकेशान्मुंडितान् ६ अनंतर्वाससः कांश्चिदबहिर्वाससोपरान् सोऽश्वमेधैरयजतसर्ववेद-
सरात्मकम् ७ और्वोपदिष्टयोगेनहरिमात्मानमीश्वरम् तस्यात्सृष्टपशुयज्ञजहाराश्वपुरदरः ८ समत्यास्तनया
दृप्ताः पितुरादेशकारिणः हयमन्वेषमाणास्तसमंतान्न्यखनन्महीम् ९ प्रागुदीच्यादिशिहयददृशुः कपिलातिके-
एषवाजिहरश्चौर आस्तेमीलितलोचनः १० हन्यताहन्यतापापइतिषष्टिसहस्रिणः उदायुधा अभिययुरुन्मिषेत
दासुनिः ११ स्वशरीराग्निनातावन्महेद्रुतचेतसः महद्वातिक्रमहताभस्मसादभवत्क्षणात् १२ नसाधुवादोमुनि
कौपभर्जितानृपद्रुपुत्रादितिसत्त्वधामनि कथंतमोरोषमयविभाव्यतेजगत्यवित्रात्मनिरखेरजोभुवः १३ द्वेभार्यैस्समतिः केशि-

नीचतत्रसमत्याः पुत्राणांप्रभावंमृत्युंचाह सुमत्याइतिषड्विः ९ १० एषवाजिहरइतिब्रुवंतोअभिययुः षष्टिसहस्राणिपरिच्छेदकतयासंतियेषाम् ७
न्मिषेलोचनोन्मीलनंचकार ११ १२ केचित्तुकपिलस्यकोपाग्निनादग्धाइतिवर्णयंतितन्निराकरोतिनेति कुतइत्यतआह सत्त्वधामनिशुद्धसत्त्व
मूर्तौजगतः पवित्रः शुद्धिकरः आत्मायस्यतस्मिन्कथंविभाव्यतेसंभाव्यते असंभावनायांदृष्टांतः सुवोरजः खेकथंभाव्यतेइति १३ ७३ ७३

किंच यस्य येन ईरिता प्रवर्तिता तस्या विपश्चितः सर्वज्ञस्य कथं पृथङ्मतिः अरिभिर्नादिभेददृष्टिः १४ तदेवं समत्याः पुत्रेषु मृतेषु केशिन्याः पौत्रेणाश्वः
समानीतः पितृव्योद्धरणप्रयत्नः कृत इति दर्शयितुमाह योऽसमंजस इति उक्तः केवलमज्ञैः वस्तुतस्तु समंजस एव स तु केशिन्याः सुतः क्षेत्रजत्वमिव प्र
तीतं वारयति तस्यैव नृपस्यात्मनः देहाज्जातः १५ तस्य कथामाह चतुर्भिः असमंजसः पुरा पूर्वजन्मनियोगी सन्संगाद्भेतोः योगाद्विचालितः १६
अत इदानीं जाति स्मरः सन्संगपरिहाराय जनमुद्देजयन् लोके गार्हितं ज्ञातीनां च विप्रियं कर्माचरन् क्रीडतो बालान् सरय्यां प्रास्यत् प्राक्षिपदिति
द्वयोरन्वयः १७ एवं विधं वृत्तं कर्म यस्य सः १८ १९ पितृव्यरयातमनुयः पंथाः तं ययौ भस्मांति भस्मसमीपे २० अजानंतोऽवजानंतोऽप्यनुकंप्या

यस्यैरिता सांख्यमयी दृढे हनौर्यया सुमुदकस्तरते दुरत्ययम् भवार्णवं मृत्युपथं विपश्चितः परात्मभूतस्य कथं पृथ
ङ्मतिः १४ योऽसमंजस इत्युक्तः स केशिन्यान्ृपात्मजः तस्य पुत्रोऽश्वमान्नामपितामह इति रतः १५ असमंजस आ
त्मानं दर्शयन्न समंजसम् जातिस्मरः पुरासंगात् योगी योगाद्विचालितः १६ आचरन् गार्हितं लोके ज्ञातीनां कर्म विप्रिय
म् सरय्यां क्रीडतो बालान् प्रास्य दुद्देजयन् जनम् १७ एवं वृत्तः परित्यक्तः पित्रास्मिन्महमपो ह्येवं योगैश्च यं बाला
स्तान् दर्शयित्वा ततो ययौ १८ अयोध्यावासिनः सर्वे बालकान् पुनरागतान् दृष्ट्वा विसिस्मिर राजन राजा चाप्यन्यत
प्यत १९ अंशुमांश्चोदितो राजा तुरंगान्वेषणं ययौ पितृव्यरयातानुपथं भस्मांति ददृशो हयम् २० तत्रासीनं सुनिवी
क्ष्य कपिलारव्यमधोक्षजम् अस्तौत्समाहितमनाः प्रोजलिः प्रणतो महान् २१ अंशुमान् उवाच न पश्यति
त्वां परमात्मनो जनो न बुध्यते दद्यापि समाधियुक्तिभिः कुतोऽपरे तस्य मनः शरीरधी विसर्गं सृष्ट्या वयमप्रकाशाः २२
ये देहभाजस्त्रिगुणप्रधाना गुणान्विपश्यंत्युतया तमश्च यन्माययामोहितचेतसस्ते विदुः स्वसंस्थानवहिः प्रकाशाः २३

वयं लिति तुष्टावषड्विंशतिगणमंशमानेवमाशयः २१ अजनः अजः ब्रह्माऽपित्वा मद्यापि न पश्यति न च बुध्यते कथं भूतम् आत्मनः स्वस्मात्परं परमेश्वरम्
कैर्हेतुभिः समाधियुक्तिभिः समाधिनाऽप्यपरोऽक्षं न पश्यति युक्तिभिः परोऽक्षमपि सम्यग्न बुध्यते इत्यर्थः अपरे अर्वाचीनास्त कुतस्त्वां पश्येयुः अ
र्वाचीनत्वे हेतुः तस्य ब्रह्मणाः मनश्च शरीरं च धीश्च सत्त्वतमोरजः कार्याणि ताभिरेव विविधा देवतिर्यङ्मूराणां सर्गाः तेषु सृष्टाः तत्रापि वयमप्रकाशाः अ
ज्ञाः कुतः परयामेत्यर्थः २२ अपरे तर्हि किं पश्यंति तदाह ये देहभाजस्ते स्मिन्सम्यक्स्थितमपि त्वानविदुः किंतु गुणानेव विपश्यंति अथवा न गुणा

न अपितु तम एव पश्यंति यतस्त्रिगुणा बुद्धिरेव प्रधानं येषामतो बहिरेव प्रकाशो ज्ञानं येषाम् बुद्धिपरतंत्रतया जायतस्त्वमयोर्विषयान् पश्यंति स्फुटौ
तम एव केवलं न तु निर्गुणं त्वाम् सर्वत्र हेतुः यत्ततः तस्य तव माययेति वामो हितं चे तो येषां ते २३ तथाऽप्यहं विचारेण ज्ञास्यामीति चेत्तत्राह तं त्वाम
हं विमूढः कथं परिभाषयामि विचारयामि कथं भूतम् ज्ञानघनं शब्दज्ञानमूर्तिम् स्वत एव प्रध्वस्तौ मायागुणनिमित्तौ भेदमोहौ येषां तौ विभाव्यं विचिं
त्यम् अयं भावः ज्ञानघनत्वात् न तावत् ज्ञानविषयत्वं विचारविषयत्वेऽपि मायागुणैरभिभूतोऽहं न विचारे समर्थ इति २४ हे प्रशांत तस्मात्त्वां पुरु
षं पुराणं केवलं न मामेत्यन्वयः पुराणपुरुषत्वे हेतुः मायायाः गुणाः कर्माणि च विश्वसृष्ट्यादीनि लिंगानि च ब्रह्मादिरूपाणि यस्य तम् प्रशांतत्वे हेतुः

तं त्वामहं ज्ञानघनं स्वभावप्रध्वस्तमायागुणभेदमोहैः सनंदनाद्यैर्मुनिभिर्विभाव्यं कथं हि मूढः परिभाषयामि २४ प्रशां
तमायागुणकर्मलिंगमनामरूपं सदसदिसुक्तम् ज्ञानोपदेशाय गृहीतदेहं न मामहं त्वां पुरुषं पुराणम् २५ त्वन्मायार
चित्ते लोके वस्तु बुद्ध्या गृहादिषु भ्रमंति कामलोभेष्व्यामोहविभ्रान्तचेतसः २६ अद्यानः सर्वभूतात्मनः कामकर्मद्विधाश
यः मोहपाशो दृढच्छिन्नो भगवंस्तव दर्शनात् २७ श्रीशुक उवाच इत्यंगीतानुभावस्तं भगवान् कपिलो मु
निः अंशमंतमुवाचे दमनुगृह्य धियानृप २८ श्रीभगवानुवाच अश्वोऽयं नीयतां वत्स पितामहपशुस्तव इ
मे च पितरो दग्धा गंगाऽभौऽहेति नेतरत् २९ तं परिक्रम्य शिरसा प्रसाद्य हृयमानयत् सगरस्तेन पशुना क्रतुशेषं समा
पयत् ३० राज्यमंशमतिन्यस्य निस्पृहो मुक्तबंधनः और्वोपदिष्टमार्गेण लभे गतिमनुत्तमाम् ३१ इति श्री
भागवते महापुराणे नवमस्कंधे सगराचारव्याने अष्टमोऽध्यायः ८

सदसद्भ्यां कार्यकारणभ्यां पुण्यपापाभ्यां वा विमुक्तम् अतः

अनामरूपम् तत्तत्कृतनामरूपयून्यम् किंतु ज्ञानोपदेशाय गृहीतः प्रकटितो देहः शुद्धसत्त्वमूर्तिर्येन तम् यदा हे प्रशांतमायेति हे अगुणोति
च संबोध्य कर्मभिः सृष्ट्यादिकार्यैर्लिंगानियस्येतियोज्यम् यदा प्रशांता मायागुणादयो यस्मिन् इत्येकमेव पदम् २५ स्वभावं श्लाघते त्वन्माये
ति द्वाभ्याम् कामादिभिर्विभ्रान्तानि चेतांसि येषां ते इमे सर्वे गृहादिषु भ्रमंति २६ हे सर्वभूतात्मनः अस्माकं त्वत्पयैव घटिता त्वदृशनाद
तिदृढोऽपि मोहमयः पाशः छिन्नः कथं भूतः कामादीनामाशयः आश्रयः त्वत्प्रसादेन कृता धौऽस्मीत्यर्थः २७ २८ अश्वं लब्ध्वाऽपि साकांक्षं प्र
त्याह इमे चेति २९ तं परिक्रम्येति शुकोक्तिः ३० ३१ इति नवमे टीकायां अष्टमोऽध्यायः ८ ६२ ६३ ६४ ६५

नवमेऽश्रुमतीवंशः स्वद्वांगावधिवर्ण्यते गंगांभूतलमानिन्येयस्यपौत्रोभगीरथः १ यथासगरः पौत्रायराज्यं दत्त्वा तपस्तेपेतया अंशमांश्च स्वपु-
त्रायराज्यं दत्त्वा महान्तं कालं तपस्तेपेदिति चकार सार्थः नाशक्रोत् गंगामानेतुमिति शेषः संस्थितः मृतः १ कालं मृत्युमेयिवान् प्राप्तः २ तं पत्यात्मानं
दर्शयामास तेवरदाऽस्मीति गंगयोक्तः सन् स्वमभिप्रायं पूर्वजोद्धरणं शशंसकथयामास ३ आह गंगा कोऽपि गगनात्पतंत्यामेवे गंधारयिताधारयि-
ष्यति ४ किंच आमृजंति क्षालयिष्यंति तत्रोपायौ विचिंत्यताम् ५ अयं भिनत्तीति अयं भित्तिरहरिः आस्ते अतः अयं हरंति हरिष्यंति ६ आत्मा क-
थं भूतः यस्मिन्निदं विश्वमोतं प्रथितमूर्ध्वतंतुषु शादीपट इव प्रोतं चतिर्यक्तंतुषु पट इव असौ सर्वाधारस्त्वद्देगंधारयिष्यतीत्यर्थः ७ इत्येवं गंगा सु-

श्रीशुक उवाच अंशमांश्च तपस्तेपे गंगानयनकास्यया कालं महान्तं नाशक्रोत्ततः कालेन संस्थितः १ दिलीपस्तत्सु
तस्तद्दशक्तः कालमेयिवान् भगीरथस्तस्य पुत्रस्तेपे ससुमहत्तपः २ दर्शयामास तं देवो प्रसन्नावरदाऽस्मिते इत्युक्तः
स्वमभिप्रायं शशंसावनतो नृपः ३ कोऽपि धारयितावेगं पतंत्यामे महीतले अन्यथा भूतलं भित्त्वानृपयास्येरसातलम् ४
किंचाहं न भुवं यास्ये न रामय्यामृजं लघम् मृजामितदयं कुत्र राजंस्तत्र विचिंत्यताम् ५ भगीरथ उवाच साधवो न्या-
सिनः शांता ब्रह्मिष्ठा लोकपावनाः हरंत्ययं तं गसंगात्ते चास्ते ह्यवभिद्धरिः ६ धारयिष्यति ते वेगं रुद्रस्त्वात्मा शरीरिणाम्
यस्मिन्नोतमिदं प्रोतं विश्वं शादीव तंतुषु ७ इत्युक्त्वा स नृपो देवतपसाऽतोषयच्छिवम् कालेनाल्पीयसाराजन्तस्येशः स-
मतुष्यत ८ तथोति राजाऽभिहितं सर्वलोकहितः शिवः दधाराय हितो गंगापादपूतजलाहरेः ९ भगीरथः सराजर्षिर्निन्ये
भुवनपावनीम् यत्र स्वपितृणां देहा भस्मीभूताः स्मरते १० रथेन वायुवेगेन प्रयांतमनुधावती देशान्पुनंती निदग्धा
नासिंचत्स गरात्मजान् ११ यज्जलस्पर्शमात्रेण ब्रह्मदंडहता अपि सगरात्मजा दिवं जग्मुः केवलं देहभस्मभिः १२ भस्मी-
भूता गसंगेन स्पर्शिताः सगरात्मजाः किंपुनः श्रद्धया देवीये सेवंत धृतव्रताः १३ न ह्येतत्परमाश्रयं स्वधुन्यायदिहोदितम्
अनेतच्चरणां भोजप्रसूताया भवच्छिदः १४

स्नातच्छूलेति पादे श्रावयित्वेत्यर्थः ८ राजाऽभिहितं तथेत्यंगीकृत्य हरेः पादेन पूतं जलं
यस्याः ९ १० ११ प्रसंगात् गंगामाहात्म्यमाह चतुर्भिः यत्तस्याः जलस्पर्शमात्रेण तच्च केवलं देहभस्मभिरेव न साक्षात् ब्रह्मणि स्वकृतेन दंडे
न हता अपि १२ तां श्रद्धया ये सेवंत इति तत्प्रपंचयति भस्मीभूतेनांगेन यः संगस्तेन १३ १४ ७ ७ ७

अनंतस्यविशेषणं संनिवेशयेति त्रैगुण्यंदेहसंबंधम् १५ १६ नलस्यसखा अयात्प्रातः तत्कृतः ऋतुपर्णस्यकृतः १७ तत्पुत्रः सौदासः १८ नरहः
नरहस्यम् १९ मृगयांचरन्कंचिद्राक्षसंजघानतस्यभ्रातरंमुमोच २० सभ्रातापलाय्यगतः अधमनिष्ठम्सूदःपाचकः तद्रूपधरः सन्नराज्ञोगृहे
वर्त्तमानः २१ अभक्ष्यमंजसा विलोक्य एवं नरमांसव्यवहारेण २२ वसिष्ठ एव तं शापं द्वादशवार्षिकं चक्रे २३ रुशतीः तीक्ष्णाः अपः स्वपादयोजं
हौ नान्यत्र तत्र हेतुः दिश इति एवमनेन मित्रसहत्वमपि दर्शितम् मित्रस्य कलत्रस्य वाचः सहनात् २४ तदेवं राक्षसत्वे कल्माषां धित्वे च कार-

संनिवेश्य मनोयस्मिन् श्रद्धया मुनयोऽमलाः त्रैगुण्यंदुस्त्यजं हित्वा सद्यो यातास्तदात्मताम् १५ श्रुतो भगीरथा
ज्जज्ञे तस्य नाभोऽपरोऽभवत् सिंधुद्वीपस्ततस्तस्मादयुतायुस्ततोऽभवत् १६ ऋतुपर्णो नलसखो योऽश्ववि
द्यामयान्नलान् दत्त्वाऽक्षहृदयंचास्मै सर्वकामस्तत्कृतः १७ ततः सुदासस्तत्पुत्रो मदयंतीपतिर्नृपः आहुर्मि
त्रसहयं वै कल्माषां धिमुत कंचित् वसिष्ठशापाद्रक्षोऽभूद नपत्यः स्वकर्मणा १८ राजोवाच किं
निमित्तो गुरोः शापः सौदासस्य महात्मनः एतद्देदितुमिच्छामः कथ्यतां नरहो यदि १९ श्रीशुक उवाच सौ
दासो मृगयां कंचिच्चरन् रक्षोजघान ह मुमोच भ्रातरं सौऽथगतः प्रतिचिकीर्षया २० सचिंतयन्नधराजः सूदरूपधरो
गृहे गुरवे भोक्तुः कामाय पत्न्या निन्ये नराभिषम् २१ परिवेक्ष्यमाणं भगवान्विलोक्य भक्ष्यमंजसा राजानं मशपञ्चु
द्दोरक्षो ह्येवं भविष्यसि २२ रक्षः कृतं तद्दिदित्वा चक्रे द्वादशवार्षिकम् सौऽप्यपोऽजलिनादाय गुरुं शापं समुद्यतः २३
वारितो मदयंत्यापो रुशतीः पादयोजं हौ दिशः खमवनी सर्वपश्यन् जीवमयं नृपः २४ राक्षसभावमापन्नः पादे कल्मा
षतागतः व्यायकालं ददृशे वनोकादपती द्विजो २५ क्षुधात्तो जगृह विप्रतल्पत्न्या हाकृतार्थवत् न भवान् राक्षसः
साक्षादिक्ष्वाकूणां महारथः २६ मदयंत्याः पतिवीरनाधर्मं कर्तुमर्हसि देहि मे पत्युः कामाय अकृतार्थं पतिं द्विजम् २७
देहोऽयं मानुषो राजन् पुरुषस्यारिव लार्थदः तस्मादस्य वधो वीरसर्वार्थवध उच्यते २८ एष हि ब्राह्मणो विद्वान् तपःशी
लगुणान्वितः आरिराधयिषु ब्रह्म महापुरुषसंज्ञितम् सर्वभूतात्मभावेन भूतेषु तर्हितं गुणैः २९ णमुक्त्वा स्वकर्मणाऽनपत्यइ

तियदुक्तं तद्वपंचयति व्यायकाल इत्यादिना कर्मणा अप्रजइत्यंतेन वनमोको निवासो ययोः तौ वनौकसौ च तौ दंपती च पृथक् पदत्वे सकारलोप आर्षः
२५ अकृतार्थवत् दीनवत् २६ अकृतार्थं मसमातरतिम् २७ २८ सर्वभूतानां मात्मेति भावनया आराधयितुमिच्छुः यद्वा सर्वभूतात्मभावेन भूतेषु स्थित
मपि गुणैरंतर्हितं ब्रह्मेति संबंधः पाठांतरे अंतर्हितः सोयमित्युत्तरेणान्वयः २९ छ

३० भ्रूणस्य श्रोत्रियस्य गर्भस्य सत इति वा बभ्रोः गोः सतांमतो भवान् वधं कथं राधुमन्यत इत्यर्थः ३१ क्षणमपि येन विना न जीविष्यामि सोऽयं यदि
भक्षः क्रियते तर्हि मृतकं यथा मृत प्रायां मां पूर्वं भक्षय ३२ ३३ दिधिषुं गर्भाधानकर्तारम् ३४ आधानात्तु मेधुनात् हे अकृतप्रज्ञमृत्कर्मयाद
शितः ३५ ३६ ३७ तदेवं कर्मणा अप्रजः ३८ अविभ्रत् दधारेत्यर्थः न व्यजायत न प्रासूत अतो वसिष्ठ एव तस्या उदरमशमनाजघान स उत्प

सोऽयं ब्रह्मर्षिवर्यस्ते राजर्षिप्रवरा हि सो कथमर्हति धर्मज्ञवधं पितुरिवात्मजः ३० तस्य साधोरपापस्य भ्रूणस्य ब्र
ह्मवादिनः कथं वधं यथा बभ्रोर्मन्यते संमतो भवान् ३१ यद्ययं क्रियते भक्षस्तर्हि मां रवादपूर्वतः न जीविष्ये विना
येन क्षणं च मृतकं यथा ३२ एवं करुणाभा विषया विलपं त्या अनाथवत् व्याघ्रः पशुमिवारवादतुरसो दासः शापमोहितः
३३ ब्राह्मणी वाक्ष्यदिधिषु पुरुषादेन भक्षितम् शोचं त्यात्मानं मुवीशमशापलुपिता सती ३४ यस्मान्मे भक्षितः पा-
पकामार्त्तायाः पतिरुत्थया तवापि मृत्कराधानादकृतप्रज्ञदर्शितः ३५ एवमिदं सहस्रत्वापतिलोकपरायणा तदस्थीनि
समिद्धे ग्नौ प्रास्य भर्तुर्गतिं गता ३६ विशापो द्वादशाब्दात्ते मेधुना यस्मिन् मुद्यतः विज्ञाय ब्राह्मणी शापं महिष्या सनिवा
रितः ३७ तत ऊर्ध्वं सतत्याजस्त्री सरवं कर्मणाः प्रजः वसिष्ठस्तदनुज्ञातो मदयं त्यां प्रजामधात् ३८ सा वै सप्तसमागर्भम
विभ्रन्न व्यजायत जघ्नेऽशमनोदरं तस्याः सोऽशमकस्तेन कथ्यते ३९ अशमकान्मूलको जज्ञेयः स्त्रीभिः परिरक्षितः ना
शकवच इत्युक्तो निःक्षत्रे मूलको भवत् ४० ततो दशरथस्तस्मात्पुत्र एण्डविडस्ततः राजा विश्वसहोयस्य खड्गश्चक्र
वर्त्य भूत् ४१ यो देवैरर्थितो दैत्या नवधीत्सुधिदुर्जयः मुहूर्तमायुं जालेत्यस्य पुरसंदधेमनः ४२ न मे ब्रह्मकुलात्पाणाः
कुलदैवान् न चात्मजाः न थियो न महीराज्यं न दाराश्चातिवह्नुभाः ४३ न बाल्येऽपि मतिर्मह्यमधर्मं रमते क्वचित् न पश्या
म्युत्तमं श्लोकादन्यलिं च न वस्त्वहम् ४४

नः सतोऽशमकः ३९ स्त्रीभिः संवेद्य परशुरामात्परिरक्षितः अतो नारीकवच इति उक्तः

निःक्षत्रे सति क्षत्रवंशस्य मूलमभवत् अतो मूलक इति चोक्तः ४० ४१ प्रसन्नैर्दैवैः वरं वृणीष्वेत्युक्ते खड्गं नोक्तम् प्रथमं तावन्ममायुः क
थ्यतामिति देवैश्चोक्तं मुहूर्तमात्रमिति तत्ज्ञात्वा देवैर्दत्तेन विमानेन शीघ्रं स्वपुरमेत्यमनः परमेश्वरे संदधे ४२ एतदेव स्वसाधुवृत्तानुस्मरण
पूर्वकं तत्कृतेन निश्चयेन दर्शयति नेति सप्तभिः कुलदैवात् ब्रह्मकुलात्सकाशात् मे प्राणादयो नातिवह्नुभानातिप्रियाः ४३ ४४ ४५

मह्यंममभूतभावनोहरिस्तस्मिन्नेवभावनायस्यसोहंतंकामंनवृणे ४५ तत्रहेतुः यदिति विक्षितानांद्रियाणिधीश्वयेषांतेदेवाअपि ४६ अथतस्मा
त्यकृत्यास्वभावेनात्मनिरूढं गुणेषुसंगंविश्वकर्तुर्भावेनहित्वातमेवाहंपपद्ये ४७ अन्यभावंदेहाद्यभिमानरूपमज्ञानंहित्वा ४८ स्वभावमेवा
ह यत्तदिति शून्यवल्कल्पितम् वागाद्यविषयत्वात् वासुदेवइतियंगुणंति ब्रह्मणएवभक्तानुग्रहार्थमाविष्कृततनोर्वासुदेवत्वात् ४९ इ
तिनवमस्कंधेटीकायांनवमोऽध्यायः ९ दशमेप्राहरखद्वांगवंशेश्रीरामसंभवम् तच्चरित्रंचलकेशंहत्वायोल्ह्यागमावधि १ खद्वांगाच्चदीर्घबा
हुः १ २ ऋषिभिर्वाल्मीकिमुख्येभूरिवर्णितंत्वयामुहुःश्रुतम् तथाऽपिसंक्षेपतःकथ्यमानंशृणु ३ ग्रंथकोटिभिराकीर्णमिदुतरामविक्रमम्

देवैः कामवरोदत्तोमह्यंत्रिभुवनेश्वरैः नवृणेत्तमहंकामंभूतभावनभावनः ४५ येविक्षितैंद्रियधियोदेवास्तेस्वहृदि
स्थितम् नविंदतिप्रियंशश्वदात्मानंकिमुतापरं ४६ अथशमायारचितेषुसंगंगुणेषुगंधर्वपुरोपमेषु रूढंप्रकृत्यात्म
निविश्वकर्तुर्भावेनहित्वातमहंपपद्ये ४७ इतिव्यवसितोबुद्धानारायणगृहीतया हित्वाऽन्यभावमज्ञानंततःस्व-
भावमाश्रितः ४८ यत्तद्ब्रह्मपरसूक्ष्ममशून्यंशून्यकल्पितम् भगवान्वासुदेवेतियंगुणंतिहिसात्त्वताः ४९ इति
श्रीभागवतेमहापुराणनवमस्कंधेसूर्यवंशानुवर्णननवमोऽध्यायः ९ श्रीशुकउवाच खद्वागात्दीर्घबाहुः
श्वरघुस्तस्मात्पृथुश्रवाः अजस्ततामहाराजतस्मादशरथोऽभवत् १ तस्यापिभगवानेषसाक्षाद्ब्रह्ममयोहरिः अं
शांशेनचतुर्द्वांगत्पुत्रत्वंप्रार्थितःसुरैः २ रामलक्ष्मणभरतशत्रुघ्नादितिसंज्ञया तस्यानुचरितंराजन्ऋषिभिस्तत्त्व
दर्शिभिः श्रुतंहिवर्णितंभूरित्वयासीतापतेर्मुहुः ३ गुर्वर्थेत्यत्तराज्योव्यचरदनुवनंपद्यपद्मांप्रियायाः पाणिस्पर्शाक्ष
माभ्यामृजितपथरुजोयोहरीद्राज्जुजाभ्याम् वैरूप्याच्छूर्पणरव्याः प्रियविरहरुषारोपितभ्रूविजृम्भस्तार्क्ष्यिर्बद्धसे
तुःखलदवहनःकोशलेंद्रोवतान्नः ४

अध्यायद्वयतोवक्ष्यन्नेकश्लोकेसमस्यति सकोशलेंद्रःश्रीरामः नोऽस्मान् अवतात् पातु कथंभूतः योगुर्वि
र्थेपितुः सत्यस्यपालनार्थेत्यत्तराज्यः सन् पद्यवदतिसकुमाराभ्यांपद्माम् तदेवाह प्रियायाः पाणिनाऽपिस्पर्शेनास्तिक्षमाययोः ताभ्यांप्रतिवनंव्यच
रत् हरींद्रोहनुमानस्सुग्रीवोवा अनुजोलक्ष्मणस्ताभ्यामृजिता अपनीतापथरुजामार्गश्चमोयस्यशूर्पणरव्यावैरूप्यात्कर्णनासिकाच्छेदाद्धेतोः तथा
प्रलोभितेनरावणेनापहारात् प्रियेणकलत्रेणविरहः तेनरुद्धतया आरोपितयोर्भुवोर्बिजृम्भेणैवत्रस्तोऽधिर्यस्मात्ततस्तद्विज्ञापनेनबद्धः सेतुर्येन ततः

खलारावणादयएवदवोवनंतस्यदहनः ४

संक्षेपतो वर्णितं रामचरितमादित आरभ्य विस्तारेणाह विश्वामित्राध्वर इत्यादिनायावदुत्तराध्यायसमाप्तिं पश्यत एव लक्ष्मणस्य तमप्यनपेक्ष्यैव हता
इत्यर्थः यच्छब्दानां सकोशलेंद्रोऽवतादित्यनेनैवान्वयः ५ लोके ये वीरास्तेषां समितौ समाजे ऐशं चैवं वकं धनु रिक्षयष्टि मि वलीलयैवादाय सज्जीकृ-
तमारोपितं विकृष्य मध्ये बभञ्ज हेनृप उग्रं कठिनं गरिष्ठम् तदाह बाहू कानां त्रिभिः शतैरुपनीतम् बालगजस्य लीले वलीलायस्य सः ६ अनुरूपाणि स्व-
योग्यानि गुणशीलादीनि यस्यास्तां सीता संज्ञाम् पूर्वमुरसि अभिलब्धो मानो ययातां श्रियं जित्वा धनुर्भगमहानादश्रवणक्षमि तस्य भृगुपतेर्दप्यं-
व्यनयत् अपनीतवान् कथं भूतस्य त्रिः सप्तकृत्वः राजबीजभूत्यां महीयोऽकरोत् तस्य ७ इदानीं गुर्वर्थ इति श्लोकं विवृण्वन्माह य इति कदाचि-
त्केकेय्यास्तुष्टेन राज्ञा त्वदपेक्षितं दास्यामीति प्रतिश्रुतम् ततः श्रीरामस्य युवराज्याभिषेकसमये तया भरतस्य राज्यां रामस्य च वनेवासः प्रार्थितः त-
दा सत्यपाशेन परिधीतस्य पितुर्निदेशमाज्ञां शिरसा जगृहे तताराज्यादिकं त्यक्त्वा सभार्यो वनं ययौ दुस्त्यजस्यापि सहर्षत्यागे दृष्टांतः सुक्तसंगो यो

विश्वामित्राध्वरे येन मारीचाद्यानि शाचराः पश्यतो लक्ष्मणस्यैव हतानैर्ऋतपुंगवाः ५ यो लोकवीरसमितौ धनु रैश-
मुग्रं सीतास्वयं वरगृहे त्रिशतोपनीतम् आदाय बालगजलील इव क्षयष्टि सज्जीकृतं नृपविकृष्य बभञ्ज मध्ये ६ जि-
त्याऽनुरूपगुणशीलवयोऽगरूपां सीताऽभिधां श्रियमुरस्य अभिलब्धमानाम् मार्गे व्रजन् भृगुपतेर्व्यनयत् स्वरूढं दप्यं म-
हामकृतयस्त्रिराजबीजाम् ७ यः सत्यपाशपरिधीतपितुर्निदेशं स्त्रेण स्पृचापि शिरसा जगृहे सभार्यः राज्यश्रियं प्र-
णयिनः स हृदो निवासं त्यक्त्वा ययौ वनमस्मृन्निवमुक्तसंगः ८ रक्षः स्वसुर्व्यकृत रूपमशुद्धबुद्धस्तस्याः खरत्रिशिरदूष-
णमुख्यबधून् जघ्रे चतुर्दश सहस्रमपारणीयकोदंडपाणिरदमान उवास कच्छुम् ९ सीता कथाश्रवणदीपित हृच्छे-
येन सृष्टं विलोक्य नृपते दशकंधरेण जघ्रेऽद्भुतेण वपुषा श्रमतोऽपकृष्टो मारीचमाशतविशिरवेन यथा कसुगः १०

गी असूनु प्राणानिवेति ८ रक्षसो रावणस्य स्वसुः शूर्पणखाया अशुद्धबद्धेः सीतां जिघृक्षोः कामातुराया इति वारूपं व्यकृतविकारमनयत् तस्याः
खरत्रिशिरदूषणमुख्यबंधवो येषु तां श्रुतुर्दशसहस्रं जघान अपारणीयमलंघ्यमसह्यं कोदंडपाणौ यस्य सः ९ सीतायाः कथाश्रवणेन दीपितो-
हृच्छयो यस्य तेन सीतां हरिष्यता स्वस्माद्भीतेन स्वस्याश्रमादपकर्षणार्थं सृष्टं मारीचं विलोक्य जघान कथं भूतम् अद्भुतेण वपुरुषा स्वर्णहरिणदेहे-
नोपलक्षितम् अतएव प्रलोभेनाश्रमतस्तेनापकृष्टः सन् कंदसंयथा उग्रः श्रीरुद्रः १० ७२ ७२ ७२ ७२

ततश्चरक्षोधमेनरावणेन असमक्षमपनीतायां प्रियया वित्युक्तो भ्रात्रालक्ष्मणेन सह कृपणवदने च चार किमभिप्रायः सन्दति अनेन प्रकारेण-
स्त्रीसंगिनांदुःखोदकां गतिं प्रख्यापयन् ११ आत्मार्थेन कृत्येन कर्मणारावणेन सह युद्धेन हतं कृत्यं शास्त्रायंदहनादिकं यस्य तं जदायुषं पुत्रद्वयद
गन्धकबंधं स्वग्रहणाय प्रसारितबाहुं राक्षसमहन् अथवा लिनिहतेतैः कपिभिर्दयिताया गतिं बुद्ध्या अजभवाभ्यामर्चिता वंधीयस्य समनुजो वे
लांसमुद्रतीरमगात् १२ तत्र त्रिरात्रमुपवासेन प्रतीक्षितोऽपि सिंधुर्यदानोपस्थितः तदा यस्य रोषविभ्रमेण क्रोधलीलया विवृत्तोयः कटाक्षः त
स्य पातेन संभ्रांतानक्रामकरायस्मिन् भयेन गीर्णः ग्रस्तः स्तंभितो घोषो येन सः सिंधुः एतद्वक्ष्यमाणं वभाषे अर्हणमर्थादिकं रूपी मूर्तिमान् १३
भाषणमेवाह नत्वा मिति द्वाभ्याम् एतावत्पर्यंतं नु निश्चितं त्वानविदाम न जानीम इत्यर्थः इदानीं तु ज्ञातोऽसीत्याह यादति पृथक् पदं यस्येत्यर्थः यद्

रक्षोधमेन च कवद्विपिनेऽसमक्षं वैदेहराजदुहितर्यपया पितायाम् भ्रात्रावने कृपणवत् प्रियया वित्युक्तः स्त्रीसंगि
नां गतिमिति प्रथयंश्च चार ११ दग्ध्वात्मकृत्यहेतुकृत्यमहन्कबंधं सरत्यविधाय कपिभिर्दयिता गतिं तैः बुद्ध्याऽथवा लि
निहते पूवगेन्द्रसैन्यैर्वेला मगात् समनुजोऽजभवा र्चितांघ्रिः १२ यद्रोषविभ्रमविवृत्तकटाक्षपातसंभ्रांतनक्रमकरो भ
यगीर्णघोषः सिंधुः शिरस्यर्हणं परिगृह्य रूपी पादारविंदमुपगम्य वभाष एतत् १३ नत्वा वयं जडाधियो नु विदाम भूमान्
कूटस्थमादिपुरुषं जगतामधीशम् यत्सलतः सरगणारजसः प्रजेशामन्योश्च भूतपतयः सप्तवान् गुणेशः १४ कामं
प्रेयाहि जहि विश्वसोऽयमेहं त्रैलोक्यरावणमवानुहि वीरपत्नीम् बन्धीहि सेतुमिह ते यशसो वितत्यै गायंति दिग्विज-
यिनो यमुपेत्य भूपाः १५ बध्वो दधौ रघुपतिर्विविधाद्रिकूटैः सेतुं कपीन्द्रकरकंपितभूरुहांगैः सुग्रीवनीलहनुमत्प्रसु
रैरनीकैर्लंकां विभीषणदृशा विशदग्रदग्धाम् १६

शोभ्यः सत्वादिभ्यः सरगणादयो भवंति सप्तवानिति १४ कामं यथेच्छं जलमा

क्रम्य प्रयाहि अयमेहं पुरीषं प्रायं त्रैलोक्यं रावयति आक्रंदयतीति तथा तं जहि हे वीरयद्यपि तव जलं प्रति बंधकं न भवति तथाऽपीह सेतुं बन्धीहितं हि
किमर्थम् ते यशसो विस्ताराय तदेवाह यं सेतुमुपेत्य दुष्करं कर्म वेक्ष्य त्वद्यशोगास्यंति भूपास्तम् १५ तद्वाक्यमभिनंदयत्कृतं तदाह बध्वेति वि
विधैरद्राणां कूटैः शृंगैः सेतुं बध्वा अग्रे सीतान्येपणो हनुमतेव दग्धां लंकां विशत् कथं भूतैः शृंगैः कपीन्द्राणां करैः कंपितानि भूरुहाणामेगानि
शारवादानियेषुतैः विभीषणदृशा बध्वा कैः सहा विशत् सुग्रीवादयः प्रसुरवायेषां तैरनीकैः १६

ततश्च सालंकाधूर्णाप्रचलिताबभूव कथंभूता वानरेंद्राणांबलैरुद्धाविहारादयोयस्याम् निर्भज्यमानाधिषणादयोयस्यांसातत्रविहारः श्रीडा-
स्थानंकोष्ठंधान्यागारादिश्रीः कोशः द्वारंगृहादीनांगोपुरंपुरद्वारंसदः सभा वलभीप्रासादादिपुरोभागच्छादिनी विटंकः कपोतपालिका धिषणंवे
दिकादिशृंगाटकंचतुष्यथम् १७ रक्षःपतीरावणः पुत्रमिंद्रजितंप्रहस्तादींश्चसमहिनोत्प्रापुंक्त १८ असिभूलादिभिर्दुर्गमांतांयातुधानपृतना
म् सुग्रीवादिभिरन्वितः श्रीरामोऽभ्यगात् मरुत्कृतोहनुमान् ऋक्षोजांबवान् १९ तेरघुपतेः अनीकपाअंगदाद्याः सर्वेरावणस्यइमादिभिर्यद्वरू
थंसैन्यंतत्रहंहंयथाभवतितथाऽभिपत्यसंगम्यद्रुमादिभिर्जधुः कान्सीताया अभिमर्शेनहतमंगलयस्यसरावणः ईशोयेषांतान् २० स्वबलस्यनीष्टं

सावानरेंद्रबलरुद्धविहारकोष्ठश्रीद्वारगोपुरसदोवलभीविटंका निर्भज्यमानाधिषणाध्वजहेमकुंभशृंगाटकागज
कुलैर्द्रदिनीचधूर्णा १७ रक्षःपतिस्तदवलोक्यनिकुंभकुंभधूम्राक्षदुर्मुखसरांतनरांतकादीन् पुत्रप्रहस्तमतिकाय
विकंपनादीन्सर्वानुगान्समहिनोदथकुंभकर्णम् १८ तांयातुधानपृतनामसिभूलचापप्रासर्पिशक्तिशरतोमररुवद्गु
गाम् सुग्रीवलक्ष्मणमरुत्कृतगंधमादनीलांगदक्षपनसादिभिरन्वितोगात् १९ तेऽनीकपारघुपतेरभिपत्यसर्वहंहं
रूथभिभपत्तिरथाप्ययोधैः जमुद्रुमैर्गिरिगदेषुभिरंगदाद्याः सीताऽभिमर्शहतमंगलरावणेशान् २० रक्षःपतिः स्वबल
नष्टिमवेक्ष्यरुष्टआरुह्यायानकमथाभिससाररामम् स्वःस्यंदनेद्युमतिमातलिनोपनीतेविभ्राजमानमहनन्निशितैःक्ष
रप्रैः २१ रामस्तमाहपुरुषादपुरीषयन्नः कातासमक्षमसताऽपहृताश्ववत्ते त्यक्तत्रपस्यफलमद्यजुगुप्सितस्ययच्छामि
कालइवकर्तुरलंघ्यवीर्यैः २२ एवंक्षिपन्धनुषिसंधितमुत्ससर्जबाणंसक्त्रमिवतद्दृढयविभेद सौसृग्वमन्तदशसुरैर्न्य
पतद्दिमानात्हाहेतिजल्पतिजनेसकृतीवारिक्तः २३ ततोनिष्कम्यलंकायायातुधान्यः सहस्रशः मंदोदयांसमेतस्मिन्
परुदत्यउपाद्रवन् २४ नाशमवेक्ष्यरुष्टः क्रुद्धः सन् यानकंपुष्पकंविमानंरथंवाआरुह्यश्रीराममभिससार अथतस्वःस्यंदनेस्वर्गस्थेइंद्रस्यर

थेमातलिनाइंद्रसारथिनोपनीतेद्युमतिदीप्तिपुक्तेविभ्राजमानमहनत् अहनत् २१ हेपुरुषादपुरीषराक्षसपुरीषप्राय यद्यस्मादपहृताश्ववत्त्वा
यथा असमक्षंगृहंप्रविश्यकिमपिहरतितद्वत् तस्मात्तजुगुप्सितस्यकर्मणः कर्तुंस्तेऽद्यकालइवालंघ्यवीर्यैःहंफलंयच्छामि अधर्मकर्तुःपुंसः
कालोयथायच्छतीतिवा २२ विरिक्तः क्षीणपुण्यः सकृतीविमानादिव विमानात्पुष्पकान्न्यपतदितिवा २३ राक्षसरश्रीणांविलापमाह ततइति
पंचभिः मंदस्वल्यमुदरंयस्याः तयारावणमार्ययासह २४

२५ परैरर्दितापीडिता २६ २७ गृधाणामन्नंभक्ष्यः नरकहेतवे नरकभोगाय २८ सांपराधिकमोर्ध्वदेहिकम् २९ ३० आत्मनः स्वस्य संदर्शनेन
य आल्हादस्तेन विकसन्मुखपंकजं यस्याः ताम् ३१ यानं पुष्पकम् भ्रातृभ्यां लक्ष्मणसुग्रीवाभ्याम् ३२ आयुश्च दत्त्वा तेनापि सहैव ययौ ३३
गोमूत्रपक्ववान्नभोजनं भ्रातरं भरतम् ३४ ३५ स्वशिविरात् रामं विनाभ्यो ध्यामप्रविशन् स्वस्य वासं यत्र निर्मितवान् तस्मात्सकाशात् गीतादि

स्वान् स्वान् बंधून् परिष्वज्य लक्ष्मणेषु भिरर्दितान् रुरुदुःसुखं रं दीनां धृत्य आत्मानमात्मना २५ हाहतास्मवयं नाथ
लोकरावणारावणं कंयायाच्छरणं लंकात्वा द्विहीनापरादिता २६ नैवं वेदमहाभाग भवान् कामवशांगतः तेजोऽनुभा
वंसीतायायेन नीतो दशामिमाम् २७ कृतैषा विधवा लंकावयं च कुलनदनं देहः कृतो न्नगृधाणामात्मानरकहेतवे
२८ श्रीशुक उवाच स्वानां विभीषणश्च केकोशलेंद्रानुमोदितः पितृमेधविधानेन यदुक्तं सांपराधिकम् २९
ततो ददर्श भगवान् शोकवनि काशमे क्षामां स्वविरहव्याधिं शिंशपामूलमास्थिताम् ३० रामः प्रियतमां भार्यादीनां
वीक्ष्यान्वकंपत आत्मसंदर्शनाल्हादविकसन्मुखपंकजाम् ३१ आरोप्यारुरुहेयान् भ्रातृभ्यां हनुमद्युतः विभीष
णाय भगवान् दत्त्वारक्षोगणेशताम् ३२ लंकामायुश्च कल्यांतययौ चीर्णव्रतः पुरीम् अवकीर्यमाणः कुसुमैर्लोक
पालापितैः पुथि ३३ उपगीयमानचरितः शतधृत्यादिभिर्मुदा गोमूत्रयावकं श्रुत्वा भ्रातरं वल्कलांबरम् ३४ म-
हाकारुणिको तप्यत्तृजटिलस्थंडिलशयम् भरतं प्राप्तमाकर्ण्य पौरा मात्यपुरो हितैः पादुकेशिरसिन्यस्वरामं प्र-
त्युद्यतोऽग्रजम् ३५ नंदिग्रामात् स्वशिविरात् गीतवादित्रनिःस्वनैः ब्रह्मघोषेण च मुहुः पठद्भिर्ब्रह्मवादिभिः ३६
स्वर्णकक्षपताकाभिर्हैमैश्चित्रध्वजैरथैः सदभ्यैरुक्मसन्नाहैर्भटैः पुरंदरमभिः ३७ श्रेणीभिर्वारमुख्याभिर्मृत्यै
श्चैव पदानुगैः पारमेष्ठ्यान् युपादाय पण्यान्युच्चावचानि च ३८ पादयोर्न्यपतत्येष्णा प्रक्लिन्नहृदये क्षणाः पादुके
न्यस्य पुरतः प्राजलिर्बाष्पलोचनः ३९ तमां श्लिष्यचिरं दोर्भ्यां स्नापयन्नेत्रजैर्जलैः रामो लक्ष्मणसीताभ्यां विप्रैर्भ्यो
योऽहं सत्तमाः ४०

भिर्युक्तो रामप्रत्युद्यतः अभिमुखं ययौ ब्रह्मघोषेण महता घोषेण पठद्भिः ३६ स्वर्णरसाक्ताः कक्षाः प्रांतायासां ताभिः हैमैरिति चत्वारिरथविशेष
णानि ३७ पारमेष्ठ्या निराजार्हाणि छत्रचामरादीनि ३८ प्रेम्णा प्रक्लिन्नहृदये मोक्षणे च नेत्रे यस्य ३९ नेत्रजैर्जलैः स्नापयन्नाश्लिष्ययेऽहं सत्तमाः कु
लच्छदाः ४०

तेभ्योऽपिनमनंचक्रे ४१ अयोध्याप्रवेशप्रकारमाह पादुकेदितिसाद्वैस्त्रिभिः ४२ धनुश्चनिषंगोचतान् ४३ ४४ ४५ गुरुपत्नीः कैकेयाद्याः व
यस्यानवरजांश्च ४६ बाष्पोधैरभिषिंचत्यः शचः शोकान्विजहुः शेषं स्पष्टम् ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ इति नवमेटीकायां दशमोऽ

तेभ्यः स्वयं नमश्चक्रे प्रजाभिश्च नमस्कृतः धुन्वंत उत्तरासंगान्पतिं वीक्ष्य चिरागतम् ४१ उत्तराः कोशालामाल्यैः किरं
तो ननृतुर्मुदा पादुकेभरतोगृणहत्त्वामरव्यजनोत्तमे ४२ विभीषणः ससुग्रीवः श्वेतछत्रं मरुत्कृतः धनुर्निषंगाश्छ
त्रुधः सीतातीर्थकमंडलुम् ४३ अबिभ्रदंगदः खड्गं हर्मं चर्मक्षराणून्पु पुष्पकस्थोऽन्वितः स्त्रीभिः स्तूयमानश्च बांदिभिः
४४ विरेजेभगवान् राजन् ग्रहैश्चंद्रइवोदितः भ्रातृभिर्नीदितः सोऽपि सोत्सवां प्राविशत्पुरीम् ४५ प्रविश्य राजभवनं गुरु
पत्नीः स्वमातरम् गुरुन्तव्यस्यावरजान् पूजितः प्रत्यपूजयत् ४६ वैदेही लक्ष्मणश्चैव यथावत्सुमुपेयतुः पुत्रान् स्वमा-
तरस्तास्तु प्राणांस्तन्वद्वोत्थिताः आरोप्याकेऽभिषिंचत्यो बाष्पोधैर्विजहुः शुचः ४७ जटानि मुच्यविधिवत् कुलद्वन्द्वैः
समंगुरुः अप्यभिषिंचद्यथैवेंद्रचतुः सिंधुजलादिभिः ४८ एवं कृतशिरः स्नानः स्रवासाः स्रग्व्यलंकृतः स्वलंकृतः स्रवासा
भिभ्रत्तुभिर्भार्यया बभौ ४९ अग्रहीदासनं भ्रात्रा प्रणिपत्य प्रसादितः प्रजाः स्वधर्मनिरता वर्णाश्च मृगुणान्विताः ५०
सुगोपपितृवद्भूमौ मे निरोपितरंचतम् त्रेतायां वर्तमानायां कालः कृतसमोऽभवत् ५१ रामे राजनिधर्मज्ञे सर्वभूतसुखा
वहे वनानि नद्योगिरयो वर्षाणि द्वीपसिंधवः ५२ सर्वे कामदुघा आसन् प्रजानां भरतर्षभ नाधिव्याधिजराग्लानिदुःख
शोकमयकुमाः ५३ मृत्युश्चानिच्छतां नासीद्रामे राजन्यधोऽक्षजे एकपत्नीयुतधरो राजर्षिचरितः शचिः ५४ स्वधर्मगृ
हमेधीयं शिक्षयन् स्वयमाचरत् प्रेम्णाऽनुवृत्त्याशीलेन प्रश्रया वनतासती धियाद्विया च भावज्ञाभर्तुः सीताहरन्मनः
५५ इति श्रीभागवते महापुराणे नवमस्कंधे श्रीरामचरिते दशमोऽध्यायः १० श्रीशुक उवाच भगवानात्मना-
त्मानं राम उत्तमकल्पकैः सर्वदेवमयं देवमीज आचार्यवान्मखैः १ हौत्रेऽददाद्दिशां प्राचीं ब्रह्मणे दक्षिणां प्रभुः अध्वर्यवे
प्रतीचीं च उदीचीं सामगायसः २ आचार्याय ददौ शेषां यावती भूस्तदंतरा मन्यमान इदं कृत्स्नं ब्राह्मणोऽर्हतिनिस्पृहः ३

ध्यायः १० ततश्चैकादशोऽध्यामावसन्ननुजैः सह यज्ञादियच्चकारेशो रामस्तदनुवर्ण्यते १ १ २ तदंतरा तासां दिशां मध्ये यावती भूः तां ब्राह्मण एवाहतीति
मन्यमानः ३

अयं श्रीरामः तत्तदासौ मंगल्यमाभरणादिकं तावन्मात्रमवशोषितं यस्याः तद्यतिरिक्तं हिरण्यादिसर्वददावित्यर्थः ४ ५ अप्रत्तं किमदत्तं सर्वदत्तमित्यर्थः विश्वप्रविश्य ६ न्यस्तदंडैर्मुनिभिः अर्पितौचित्येन्यस्तावं घ्रायस्य तस्मै ते चर्पिता वं घ्रायेनेति वा ७ ८ ९ असंविदः अज्ञात्वा चेत्तसो वा ल्मीकिः तस्याश्रमं प्राप्ता १० अंतर्वत्नीगर्भिणीक्रियाः जातकर्माद्याः ११ १२ १३ १४ १५ १६ ईश्वरोऽपिशचोरोऽशुनाशक्रोत् नचातिचित्रमेतत्

इत्ययंतदलंकारवासोभ्यामवशोषितः तथाराज्यपिवैदेहासौ मंगल्यमावशोषिता ४ ते तु ब्रह्मण्यदेवस्य वात्सल्यं वाक्ष्यसंस्तुतम् प्रीताः किन्नाधियस्तस्मै प्रत्यर्प्येदं वभाषिरे ५ अप्रत्तं न स्त्वया किं नु भगवन् सुवने श्वर यन्नोऽतर्ह दयं विश्यतमोहं सिस्वरोचिषा ६ नमो ब्रह्मण्यदेवाय रामाया कुठमेधसे उत्तमं लोकधुर्याय न्यस्तदंडार्पितां घ्राये ७ क दाचिल्लोकजिज्ञासुर्गूढोरात्र्यामलक्षितः चरन्वाचोऽशृणोद्रामो भार्यामुद्दिश्य कस्यचित् ८ नाहं विभर्मित्वां दुष्टामस तां परवेशमगाम् स्त्रीलोभाविभ्रयात्सीतारामो नाहं भजे पुनः ९ इति लोकाद्दुःसुखात्तदुराराध्यादसंविदः पत्याभीते न सात्यक्ता प्राप्ता प्राचेतसाश्रमम् १० अंतर्वत्न्यागते काले यमो सासकपुवेस्तौ कुशोलवदितिरव्यातो तयोश्चक्रे क्रिया मुनिः ११ अंगदश्चित्रकेतुश्चलक्ष्मणस्यात्मजौ स्मृतौ तक्षः पुष्कल इत्यास्तां भरतस्य महीपते १२ सुबाहुः श्रुतसेनश्च शत्रुघ्नस्य बभूवतुः गंधर्वान्कोटिशोज्ज्वेभरतो विजये दिशाम् १३ तदीयं धनमानीय सर्वं राजेन्यवेदयत् शत्रुघ्नश्च मधोः पुत्रं लवणं नाम राक्षसम् १४ हत्वामधुवने चक्रे मथुरां नाम वैपुरीम् मुनौ निक्षिप्य तनयो सीताम् आ विवासिता १५ ध्या यती रामचरणौ विवरं प्रविवेश ह तच्छ्रुत्वा भगवान् रामो रुधन्तपि धिया शुचः १६ स्मरन्तस्या गुणां स्तां स्तान्नाशक्रोद्रोद्दु मोश्वरः स्त्रीपुं प्रसंग एतादृक् सर्वत्र त्रिसमावहः १७ अर्पीश्वराणां किमु तग्राम्यस्य गृहचेतसः तत्तुल्यं ब्रह्मचर्यधारय न्नजुहोत्प्रफः त्रयोदशाब्दसाहस्रमग्निहोत्रमखंडितम् १८ स्मरतां हृदिविन्त्यस्य विद्वदंडककंदकैः स्वपादपल्लवरा मआत्मज्योतिरगात्ततः १९ नैदं यशोरघुपतेः सुरयाज्ज्यात्तलीलातनोरधिकसाम्यविमुक्तधाम्नः रक्षोवधोजलधिबंध नमस्त्रपूगैः किंतस्य शत्रुहनने कपयः सहायाः २० स्त्रीपुंसोः प्रसंगः आसक्तिः आसमावहतीति तथा विभक्तेरलुगार्षः सर्वत्रैव मया वहइ-

ति पाठांतरं सगमं १७ किमुतेति प्रासंगिकोक्तिः अग्निहोत्रमजुहोत्प्रभुः रामः १८ आत्मज्योतिर्निजं धाम १९ जलधिबंधनमस्त्रपूगैश्चरक्षसां वधइ तीदंकविभिराश्रयमिव वर्णितमपियशः स्मृतिर्न भवति तत्र हेतुः अधिकसाम्याभ्यां विमुक्तं धाम प्रभावाद्यस्य तस्य किं कपयः सहायाः अतः सूर्यावाद्या

एवंविधलीलाप्रयोजनं दर्शयितुं प्रणमति यस्य यशः नृपाणां युधिष्ठिरादीनां सदस्सु ऋषयो मार्कण्डेयादयो गायन्ति दिगभिर्द्राणां पट्टवदाभरणरूपं
तत्पर्यंतं व्याप्तमित्यर्थः नाकपाला देवाः वरुणपाला वरुणापालाश्च तेषां किरीटैर्जुष्टं पादांबुजं यस्य तं रघुपतिम् पाठांतरे तत्तस्य रघुपतेर्जुष्टं पादांबु
जं प्रपद्य इत्यर्थः २१ सरामः संविष्टः उपवेशितः अनुगतो वायैः ते कोशालदेशवासिनः सर्वेऽपि यत्र योगिनो गच्छन्ति तत्स्थानं ययुः २२ आनृशं स्पृ
रउपशमनिष्ठः सन्निमुच्यते २३ सरामः स्वयंकथमवर्तत भ्रातृन् प्रतिवाक्यमवर्तत कथं भूतान् आत्मनः आत्मांशं भूतान् तस्मिन्वा ईश्वरे ते
भ्रात्रादयः अनु अनंतरं कथमवर्ततेति प्रश्नत्रयम् २४ तत्र श्रीरामस्य भ्रात्रादिषु प्रवृत्तिप्रकारमाह अथेति अनेनैव भ्रातृणामपि तदाज्ञाऽनुसा

यस्यामलं नृपसदस्सु यशोऽधुनाऽपि गायन्त्यघ्नमृषयो दिगभिर्द्रपट्टम् तन्नाकपालवरुणपालकिरीटजुष्टपादांबुजं
रघुपतिं शरणं प्रपद्ये २१ यैः संस्पृष्टोऽभिदृष्टो वा संविष्टोऽनुगतोऽपि वा कोशालास्ते ययुः स्थानं यत्र गच्छन्ति योगिनः २२
पुरुषो रामचरितं श्रवणैरुपधारयन् आनृशं स्पृशो राजन् कर्मबंधैर्विमुच्यते २३ राजोवाच कथं स भगवान्
रामो भ्रातृन् वा स्वयमात्मनः तस्मिन्वातेऽन्यवर्तत प्रजाः पौराश्च ईश्वरे २४ श्रीशुक उवाच अथादिशद्दिग्वि
जये भ्रातृं स्त्रिभुवनेश्वरः आत्मानं दर्शयन् स्थानां पुरीमैक्षत सानुगः २५ आसिक्तमार्गां गंधोदैः करिणामदसीकरैः
स्यामिनं प्राप्तमालोक्य मत्तां वासुतरामिव २६ प्रासादगोपुरसभाचैत्यदेवगृहादिषु विन्यस्तहेमकलशैः पताकाभि
श्च मंडिताम् २७ पूगैः सवृंदैरंभाभिः पट्टिकाभिः सुवाससाम् आदर्शैरंशुकैः स्वग्भिः कृतकौतुकतोरणाम् २८ तसु
पेयुस्तत्र तत्र पौरा अर्हणपाणयः आशिषोऽयुयुजुर्देवपाहीमां प्राकृत्योद्धृताम् २९ ततः प्रजावाक्ष्यपतिं चिरागतं दिदृ
क्षुः स्रष्टुगृहाः स्त्रियो नराः आरुह्य हर्म्याण्यरविंदलोचनमभूतमनेत्राः कुसुमैरवाकिरन् ३० अथ यविष्टः स्वगृहं जु
ष्टस्वैः पूर्वराजभिः अनन्तारिव लकोशाद्व्यमनर्घ्यैरुपरिच्छदम् ३१

रितयावृत्तिरुक्ता २५ अथ सिंहासनस्वीकारानंतरं पुरीं वर्णयति

त्रिभिः गंधोदकैर्मदविंदुभिश्च आसिक्तमार्गां यस्याम् सुतरां मत्तामिव समृद्धाम् वा इति वितर्के पाठांतरे वासितरां कामोन्मत्तां गामिवेत्यर्थः २६ २७
२८ पौराणां तस्मिन् वृत्तिमाह तसु पेयुरिति वराहरूपेण लयोत्पत्तामिमां पृथ्यां पाहीति २९ प्रजानां तस्मिन् वृत्तिमाह ततः प्रजा इति ३० स्वयंकथमवर्तते
तितस्योत्तरमाह अथेतियावत्समाप्तिं स्वगृहं यविष्टः सन् तस्मिन् रेम इति पंचमेनान्वयः गृहं वर्णयति सार्द्धैस्त्रिभिः अनन्ताः येऽखिलानां रत्नादीनां को
शाः तैरादयम् अनर्घ्या उरवः परिच्छदायस्मिन् ३१

विद्रुममया उदुंबरादेह लोयोषु ते हारैः स्वच्छैः स्थलैः तृतीयां तानां मंडितमिति तृतीयेनान्वयः वाससां मणानां च अंशकैर्दीप्तिभिः चित्रचैतन्यं त
दुद्धासैः उज्ज्वलैः यद्वाचिदिति च चित्र वैडूर्यस्तंभादिषु यथाशोभमुज्ज्वलैर्मुक्ताफलैर्मंडितमित्यर्थः कांताः कमनीयाः कामोपपत्तयो भोगसा
धनानि ताभिः ३२ ३३ मूषणानां मूषणभूतैः ३४ ३५ नृणां मध्ये यद्वा नृणां नृभिरभिध्यातमं धिपल्लवं यस्येति ३६ इति नवमेटीकायामेका
दशोऽध्यायः ११ द्वादशो रामपुत्रस्य कुशस्यान्वय उच्यते एवमिह्वाकुपुत्रस्य शशादस्येति तौ न्वयः १ कुशस्य रामपुत्रस्य अतिथिः तत्कृतः तस्य

अ.
११

विद्रुमोदुंबरहारैर्वैडूर्यस्तंभपंक्तिभिः स्थलैर्मारकतैः स्वच्छैर्भातं स्फटिकभित्तिभिः ३२ चित्ररत्नभिः पट्टिकाभिर्वासो
मणिगणानां शकैः मुक्ताफलैश्चिदुद्धासैः कांतकामोपपत्तिभिः ३३ धूपदीपैः सरभिभिर्मंडितं पुष्पमंडितैः स्त्रीपुंभिः सु
रसंकाशैर्जुष्टं मूषणमूषणैः ३४ तस्मिन् स भगवान् रामः स्निग्धया प्रिययेष्टया रेमे स्वाराम धाराणां मूषणः सीतया किल
३५ धुमुजं च यथा कालं कामान् धर्ममपीडयन् वर्षपूगान्वहन् नृणामभिध्यातां धिपल्लवः ३६ इति श्रीभागवते महा
पुराणे नवमस्कंधे श्रीरामोपाख्याने एकादशोऽध्यायः ११ श्रीशुक उवाच कुशस्य चातिथिस्तस्मान्निषधस्त
त्कृतो नमः पुंडरीकोऽथ तत्पुत्रः क्षेमधन्याः भवत्ततः १ देवानां कस्ततोऽर्कः पारियात्रोऽथ तत्कृतः ततो बलस्थलस्तस्मा
दुज्ज्वनाभोऽर्कसंभवः २ खगणस्तत्कृतस्तस्माद्दिधृतिश्चाभवत्कृतः ततो हिरण्यनाभो भूतयोगाचार्यस्तजैमिनेः ३ शि
ष्यः कौशल्य अध्यात्मयाज्ञवल्क्योऽध्यगाद्यतः योगं महोदयमृषिर्हृदयग्रंथि भेदकम् ४ पुष्यो हिरण्यनाभस्य ध्रुवसंधि
स्ततोऽभवत् सुदर्शनो ग्निवर्णश्च शीघ्रस्तस्य मरुः कृतः ५ योऽसावास्ते योगसिद्धः कलापग्राममाश्रितः कलेरते सूर्यव
शं नष्टं भावयिता पुनः ६ तस्मात्सकृत्पुनस्तस्य संधिस्तस्याप्यमर्षणः महस्वास्तस्तस्मात् विश्वसाहोऽन्वजायत ततः
प्रसेनजित्तस्मात्तक्षको भविता पुनः ७ ततो बृहद्बलस्तस्मात्पित्रा ते समरे हतः एते हीह्वाकुभूपाला अतीताः शृण्वनागता
नृ ८ बृहद्बलस्य भविता पुत्रो नाम बृहद्गणः उरुक्रियस्ततस्तस्य वत्सवृद्धो भविष्यति ९

कृतः १ अर्कसंभवः अर्कस्यांशात् संभूतः

२ ततो विधृतेः हिरण्यनाभः कथं भूतः जैमिनेः शिष्यो योगाचार्यः ३ तदाह यतः सकाशात् कौशल्यो याज्ञवल्क्यश्च धिरध्यात्मयोगमध्यगात्
महान्त उदयाः सिद्धयो यस्मिन् तद्दयग्रंथे भेदकं च ४ ५ मरुं विशिनष्टि योऽसाविति पुनर्भावयिता भावयिष्यति ६ ७ पित्रा अभिमन्युना ८ ९

१९

१० ११ तत्तस्मादमित्रजित् १२ १३ १४ निष्ठावंशस्यस्थितिस्तस्या अंतः तदेवाह इक्ष्वाकूणामिति १५ इतिनवमेटीकायां दशोऽध्यायः १२
इक्ष्वाकोरेवपुत्रस्यनिमेर्वंशस्योदशो वर्ण्यतेजसिरेयत्रब्रह्मज्ञाजनकादयः १ निमेरौरसः पुत्रोनाभूदिति दर्शयन्कथामाह निमिरित्येकाद
शभिः सन्नमारभ्यवसिष्ठमृत्विजमवृतवव्रे १ तंशक्रस्यमखंनिर्वर्त्यप्रतिपालय प्रतीक्षस्वेतिगृहपतिर्निमिः २ इदंजीवितंचलमस्थिरंविहा

प्रतिव्योमस्ततोभानुर्दिवाकोवाहिनापतिः सहदेवस्ततोवीरोबृहदश्वोऽथभानुमान् १० प्रतीकाश्चोभानुमतःसु
प्रतीकोऽथतत्कृतः भवितामरुदेवोऽथसुनक्षत्रोऽथपुष्करः ११ तस्यांतरिक्षस्तत्पुत्रः सतपास्तदमित्रजित् बृहद्राज
स्तुतस्यापिबर्हिस्तस्मात्कृतंजयः १२ रणंजयस्तस्यसुतः संजयोभविताततः तस्माच्छाक्योथशहोदोलांगलस्तत्क
तःस्मृतः १३ ततःप्रसेनजित्तस्मात्क्षद्रकोभविताततः रणकोभवितातस्मात्क्षरथस्तनयस्ततः १४ सुमित्रोनामनि
ष्ठांतएतेबाहूद्वलान्वयाः इक्ष्वाकूणामयवंशः सुमित्रांतोभविष्यति यतस्तंप्राप्यराजानंसंस्थां प्राप्स्यति वैकलौ १५
इतिश्रीभागवतमहापुराणेनवमस्कंधेश्वरीरामचरितवर्णनं नाम दशोऽध्यायः १२ श्रीशुक उवाच निमिरि
क्ष्वाकुतनयोवसिष्ठमवृतवर्जम् आरभ्यसन्नसोऽप्याहशक्रेणप्राग्वृतोऽस्मिभोः १ तंनिर्वर्त्यागमिष्यामितावन्मां
प्रतिपालय तूष्णीमासीत्गृहपतिः सोपींद्रस्याकरोन्मखम् २ निमिश्चलमिदंविद्वान्सन्नमारभतात्मवान् ऋत्विग्भि
रपरैस्तावत्तुनागमद्वावतागुरुः ३ शिष्यव्यतिक्रमंवीक्ष्यनिर्वर्त्यगुरुरागतः अशपत्पतताद्देहोनिमेः पंडितमानिनः
४ निमिः प्रतिददौशापं गुरुर्वेधमवर्तिनै तवापिपतताद्देहोलोभाद्धर्ममजानतः ५ इत्कत्ससर्जतंदेहं निमिरध्यात्म
कोविदः मित्रावरुणयोजज्ञेउर्वश्यांपितामहः ६ गंधवस्तुषुतद्देहं निधाय मुनिसत्तमाः समासेसत्रयागेथदेवानूचुः
समागतान् ७ राज्ञो जीवतु देहोयं प्रसन्नाः प्रभवो यदि तथेत्युक्ते निमिः प्राह माभून्मे देहबंधनम् ८ यस्ययोगंनवा-
च्छंतिवियोगमयकातराः भजंतिचरणांभोजंमुनयोहरिमेधसः ९

न ३ इंद्रस्यमखंनिर्वर्त्यागतो गुरुः शिष्यस्यव्यतिक्रममन्यायंवीक्ष्यनिमेर्देहः
पतत्वित्यशपत् ४ ५ उर्वशीदर्शनात्स्कन्नंरेतस्ताभ्यांकुंभेनिषिक्तंतस्मात्पितामहोवसिष्ठोजज्ञे तदाह मित्रावरुणयोरिति तथाचश्रुतिः कुंभेरे
तःसिषिचतुःसमानमिति ६ ७ यदिप्रसन्नाः प्रभवः समर्थाश्चतर्हिजीवत्वित्यूचुः ८ यस्यदेहस्ययोगंनवांच्छंति अपितुमोक्षायैवभजंति ९ ७

१० निमिर्विदेह एव सन्नुध्यतां वसतु कामं यथेच्छम् एवं सति युष्माभिः प्रार्थितं जीवितमस्य भाविष्यति न च देहबन्ध इति भावः स च अध्यात्मसंस्थि-
तो लोचनयोः स्थितः सन् उन्मेषणनिमेषाभ्यां तत्त्ववर्तकत्वेन लक्षितो वर्तत इति शेषः ११ तदेवं मृतादपि निमेषे देहादंशप्रवृत्तिं दर्शयति अराज-
कमयमिति १२ तस्यान्वर्थानि त्रीणि नामान्याह जन्मना असाधारणेन जन एव जनकः यद्वा स्वदेहद्वारा जनकत्वात् स निमिर्जनकोऽमृदित्यर्थः

अ.
१३

देहं नाव रुरुत्सेहं दुःखशोकमया वहम् सर्वत्रास्ययतो मृत्युर्मत्स्यानामुदके यथा १० देवा ऊचुः विदेह उध्यतां
कामं लोचनेषु शरीरेणाम् उन्मेषणनिमेषाभ्यां लक्षितो अध्यात्मसंस्थितः ११ अराजकमयन् दृष्ट्या मन्यमाना महर्षयः
देहं ममं शुः स्मनिमेषः कुमारः समजायत १२ जन्मना जनकः सोऽमृत्युर्वै देहस्तु विदेहजः मिथिलो मथनाज्जातो मिथिला
येन निर्मिता १३ तस्मादुदावसुस्तस्य पुत्रो भून्नं दिवर्द्धनः ततः स केतुस्तस्यापि देवरातो महीपते १४ तस्माद्बृहद्रथस्त-
स्य महावीर्यः स धृतिता सुधृतेर्धृष्टकेतुर्वै हर्यश्चोथमरुस्ततः १५ मरुः प्रदीपकस्तस्माज्जातः कृतिरथो यतः देवमीद-
स्तस्य सुतो विश्रुतोऽथ महाधृतिः १६ कृतिरातस्ततस्तस्मान्महारोमायतत्कृतः स्वर्णरोमास्ततस्तस्य द्रुस्वरोमा व्यजाय-
त १७ ततः सीरध्वजो जज्ञे यज्ञार्थं कर्षतो महीम् सीतासीरायतो जाता तस्मात्सीरध्वजः स्मृतः १८ कुशध्वजस्तस्य पुत्र-
स्ततो धर्मध्वजो नृपः धर्मध्वजस्य द्वौ पुत्रौ कृतध्वजमितध्वजौ १९ कृतध्वजाले केशिध्वजः खंडिक्यस्तु मितध्वजात् कृ-
तध्वजस्तो राजन् आत्मविद्याविशारदः २० खंडिक्यः कर्मतत्त्वज्ञो भीतः केशिध्वजादृतः भानुमास्तस्य पुत्रोऽभूच्छत-
द्युम्नस्ततस्ततः २१ शुचिस्तत्तनयस्तस्मात्सनह्याजस्ततोऽभवत् ऊर्ध्वकेतुः स न ह्याजा देजोऽथ पुरुजिस्ततः २२ अरि-
ष्टेनेमिस्तस्यापि श्रुतायुस्तत्कृपाश्वकः ततश्चित्ररथो यस्य क्षेमधिर्मिथिलाधिपः २३ तस्मात्समरथस्तस्य कृतः सत्य-
रथस्ततः आसीदुपगुरुस्तस्मादुपगुतोऽग्निसंभवः २४ वस्यन्तोऽथ तत्पुत्रो युयुधायस्तस्मात्तथावशः श्रुतस्ततो जयस्त-
स्माद्द्विजयोऽस्मादृतः कृतः २५ शुनकस्तत्कृतो जज्ञे वीतहव्यो धृतिस्ततः बहुलाश्वो धृतेस्तस्य कृतिरस्य महावशी

२६
मिथिलायेन निर्मिता इत्यनेन व्युत्पत्यंतरमर्थादुक्तं १३ १४ सधृत्सधृतिः तस्य पिता १५ १६ १७ १८ १९ २० तस्य केशिध्वजस्य भानुमान् २१
२२ तस्मात्कृपाश्वकः २३ अग्निसंभवः अग्नेरंशात्संभूतः २४ यद्यस्मात्समावणः २५ २६ २७ २८ २९ ३०

२०

योगेश्वरायाज्ञवल्क्यादयः तेषांप्रसादेन २७ इति नवमेटीकायां त्रयोदशोऽध्यायः १३ चतुर्दशादिभिः सोमवंशमाह समाहितः यस्मिन्नैला
दयोभूपाः कीर्त्यते पुण्यकीर्तयः १ चतुर्दशे गुरोः पत्यां तारायां सोमजा हुधात् जातश्चैलः षडुर्वश्यामायुर्मुख्या न जी जनत २ दृग्यः आनंदाभुभ्यः
अतएवामृतमयः किलेत्याश्चर्ये पाठांतरे दृशः नेत्रात् वक्ष्यमाणदर्पस्य कारणमाह विप्रैति ३ सोमस्य पुत्रो बुध इति द्वारेणाह पत्नीमिति साहैर्नैव
भिः ४ तत्कृते तन्निमित्तम् ५ सराणां दानवानां च विग्रहे कारणमाह शुक्र इति अकरैः सहितः उडुपमग्रहीत् इत्यर्थः संधिरार्षः गुरोः सुतं बृह

एते वै मिथिलाराजन्नात्मविद्याविशारदाः योगेश्वरप्रसादेन दृंहैर्मुक्तागृहेद्यपि २७ इति श्रीभागवते महापु
राणेनवमस्कंधे निमिवंशानुवर्णनं नाम त्रयोदशोऽध्यायः १३ श्रीशुक उवाच अथातः श्रूयतां राजन् वंशसो
मस्य पावनः यस्मिन्नैलादयोभूपाः कीर्त्यते पुण्यकीर्तयः १ सहस्रशिरसः पुंसो नाभीद्गदसरोरुहात् जातस्यासीत्सु
तोधात्तुरत्रिः पितृसमो गुणैः २ तस्य दृग्योऽभवत्पुत्रः सोमो मृतमयः किल विप्रौषधुदृगणानां ब्रह्मणा कल्पितः प
तिः ३ सोऽयजद्राजसूयेन विजित्य सुवनत्रयम् पत्नीं बृहस्पतेर्दर्पात् तारा नामा हरहलोत् ४ यदा स देवगुरुणा या
चितोऽभीक्ष्णशो मदात् नात्यजत्तत्कृते जज्ञे सरदानवविग्रहः ५ शुक्रो बृहस्पतेर्दृषादग्रहीत्साकरोऽपम् हरोगुरु
सुतं स्नेहात् सर्वमृतगणावृतः ६ सर्वदेवगणोपेतो महेंद्रो गुरुमन्त्रयात् सराऽसुरविनाशोऽभूत्समरस्तारकामयः
७ निवेदितोऽंगिरसा सोमं निर्भर्त्य विश्वकृत् तारां स्वभद्रे प्रायच्छदं तर्पत्नीमवैत्यतिः ८ त्यजत्यजाशुदुःप्रज्ञे
मक्षेत्रादाहितं परैः नाहं त्वां भस्मसात्कुर्यां स्त्रियं सांतानिकः सति ९ तत्याज व्रीडिता तारा कुमारं कनकप्रभम् स्पृहा
मांगिरसश्चक्रे कुमारं सोम एव च १० ममायनतवैत्युच्चैस्तस्मिन् विवदमानयोः पप्रच्छुर्नैव यो देवानैवोचैव व्रीडिता
तु सा ११ कुमारो मातरं प्राह कुपितोऽलीकलज्जया किं नावोचस्य सहते आत्मा वद्यं वदशमे १२ ब्रह्मा तारह आ
हूय समप्राक्षीच्च सांत्वयन् सोमस्येत्याह शनकैः सोमस्तं तावदग्रहीत् १३

स्पतिमग्रहीत् अंगिरसः सकाशात् प्राप्तविद्यो-
हर इति प्रसिद्धिः ६ ७ निवेदितो विज्ञापितः विश्वकृत् ब्रह्मा अवैत् अवुल्यत ८ बृहस्पतिराह त्यजत्यजेति परैराहितं गर्भम् गर्भेत्यक्तेभ
स्मीकरिष्यतीति विष्यतीति प्रत्याह नाहमिति सांतानिकः संतानार्थो सांतानिके इति पाठे सत्युत्रे इत्यर्थः ९ १० ११ १२ रहः एकांते १३ ७ ६

पुरुषसउर्वश्यामायुः प्रसुरवाः षट्पुत्रा जाता इति वक्तुं कथामाह तस्येत्यादिनायावत्समाप्ति १४ १५ १६ ननु देवीकुतो मनुष्यस्यांतिकमुपा
गच्छेत्तत्राह मित्रावरुणयोः शापान्नरलोकतां मनुष्यमावमापन्नासती १७ १८ नौ आवयोरस्त्विति १९ यस्य तवांगांतरं चक्षुः आसाद्य हरिं
सयारंतु मिच्छायाह स्फुटं न च्यवते नापयाति यद्यस्मादिति वा २० शापावसाने भाषाभंगमिवेण जिगमिषोस्तस्याभाषाबंधमाह एताविति
द्वाभ्याम् उरणकौमैषौ न्यासौ निक्षेपरूपौ रक्षस्व श्लाघ्यः स एव स्त्रीणां वरः स्मृतः अतो विजातीयत्वं न दोष इति भावः २१ हे वीरयुतं मे मक्ष्यं

अ.
१४

तस्यात्मयो निरकृतबुध इत्यभिधानृप बुध्यागंभीरयायेन पुत्रेणापोदुराणमुदम् १४ ततः पुरुषवाजज्ञे इलायां य
उदाहृतः तस्य रूपगुणोदायशीलद्रविणविक्रमान् १५ शुत्वोर्वशींद्रभवने गीयमानान् सरार्षिणा तदंतिकमुपेया
यदेवास्मरशराहिता १६ मित्रावरुणयोः शापादापन्नानरलोकताम् निशम्य पुरुषश्चेंद्रकंदर्पमिव रूपिणम् १७
धृतिं विष्टम्यललना उपतस्थे तदंतिके सतां विलोक्य नृपतिर्हर्षिणोत्फुल्ललोचनः उवाच श्लक्ष्णया वाचा देवी हृष्ट
तनूरुहः १८ राजोवाच स्वागतं ते वरारोहे आस्यतां करवाम किम् सरमस्वमया साकरतिर्नो शाश्वतीः समाः
१९ उर्वश्यावाच कस्यास्त्वयिन सज्जेत मनोदृष्टिश्च संदर यदंगांतरमासाद्य च्यवते हरिं सया २० एतावुरण-
कौराजन न्यासौ रक्षस्वमानद सरस्ये भवता साकं श्लाघ्यः स्त्रीणां वरः स्मृतः २१ युतं मे वीर मक्ष्यं स्यान्नेक्षेत्वाऽन्यत्र मे
थुनात् विवाससंततश्चेति प्रतिपेदे महामनाः २२ अहो रूपमहो भावो नरलोकविमोहनम् को न सेवेत मनुजो देवीं
त्वां स्वयमागताम् २३ तया स पुरुषश्चेंद्रोरमयं त्यायथाऽहितः रमे सरविहारेषु कामं चैत्ररथादिषु २४ रममाणस्तया
देव्या पद्मकिंजल्कगंधया तन्मुरवामोदमुषितो मुमुदेऽर्हं गणान् बहून् २५ अपश्यन्नुर्वशीमिंद्रो गंधवो नू स मनोद-
यत् उर्वशीरहितं मह्यमास्थानं नातिशोभते २६ त उपेत्य महारात्रे तमसि प्रत्यक्षस्थिते उर्वश्या उरणौ जहुर्न्यस्तौ राज
निजायया २७ निशम्याक्रंदितं देवीपुत्रयोर्नीयमानयोः हताऽस्य हंकुनाथेन न पुंसा वीरमानिना २८

स्यात् अमृतं वा आज्यमिति श्रुतेः देवा

नांचामृताशित्वात् मैथुनादन्यत्र विवाससंत्वां नेक्षिष्ये इति प्रतिपेदे अंगीकृतवान् २२ तदेवाह अहो इति २३ २४ पद्मकिंजल्कस्य इव गंधो यस्याः तस्याः
मुरवामोदेन मुषितः प्रलोभितः सन् २५ २६ महारात्रे मध्यरात्रे महानिशा द्वेष्टिके रात्रौ मध्यमयामयोरिति स्मृतेः २७ जिगमिषोस्तस्याः परुषोक्तिमाह हता
ऽस्मात्तिसाहं न न पुंसान् पुंसकेन २८ २९

२९

यथानारीतथासंज्ञस्तः शोते २९ ३० विद्यतः विशिष्टद्युतिमंतः व्यद्योतंतदीप्तिमकुर्वत यद्वा तदैवतडितः प्रकाशंतदित्यर्थः नग्नमैक्षत अतोभा
षामंगान्निर्जगामेतिज्ञेयम् ३१ ३२ तस्याः सरवीश्वपंचवीक्ष्यसूक्तंवचतंशोभनंहपेजायेत्यादि ३३ तदेवार्थत आह अहोइतिद्वाभ्यां अनिर्द्युत्य
मरुतांनिर्द्युतिमप्यपादांतरमांनिर्द्युतिमगमयित्वा मंत्राननुक्तेतिवा वचांसि कृणवावहैगोष्ठाः करवावहै ३४ सुदेहो अतिकमनीयोऽयं ममदे-
हः ३५ पुरुरवोमामृथाइत्यादितस्याः सूक्तंतदप्यर्थत आह मामृथाइतिचतुर्भिः माभिपस्त्वंपुरुषोऽसि अतो धैर्यमावहेतिभावः इमेवकाः प्रसि

यद्विश्वंभादहंनष्टाहतापत्याचदस्कभिः यः शोतेनिशिसंज्ञस्तोयथानारीदिवापुमान् २९ इतिवाकसायकैर्विद्वः प्रतोत्रै
रिवकुंजरः निशिनिरिंशमादायविवरुणोऽभ्यद्रवद्गुषा ३० तैविसंज्योरणोतत्रव्यद्योतंतस्मविद्यतः आदायमेषावा
यांतनग्नमैक्षतसापतिम् ३१ ऐलोऽपिशयनेजायामपश्यन्विमनाइव तच्चित्तोविह्वलः शोचन्बभ्रामोन्मत्तवन्मही
म् ३२ सतांवीक्ष्यकुरुक्षेत्रेसरस्वत्यांचतसरवीः पंचप्रहृष्टवदनाः प्राहसूक्तंपुरुरवाः ३३ अहोजायोतिष्ठतिष्ठद्योरेन
त्यक्तुमर्हसि मांत्वमद्याप्यनिर्द्युत्यवचांसिकृणवावहै ३४ सुदेहोयंपतत्यत्रदेविदूरहृतस्त्वया स्वादंत्येनंदृकागृध्रा
स्त्वत्पसादस्यनास्पदम् ३५ उर्वशक्वाच मामृथाः पुरुषोसित्वमास्मत्वाऽद्वर्तुकाइमे कापिसरत्वंनवैरुग्राणां
वृकाणांहृदयंयथा ३६ स्त्रियोह्यकरुणाः क्रूरादुर्मर्षाः प्रियसाहसाः घृत्यल्यार्थेऽपिविश्वंभपतिंस्मातरमप्युत ३७ वि
धायालीकविश्वंभमज्ञेषुत्यक्तसौहृदाः नवंनवमर्षोप्संत्यः पुंश्चल्यः स्वैरुत्तयः ३८ संवत्सरांतेहिमवानेकरात्रंमयेश्व
र वत्स्यत्यपत्यानिचतेभविष्यंत्यपराणिभोः ३९ अंतर्वत्नीमुपालभ्यदेवांसंप्रययौपुरम् पुनस्तत्रगतोऽब्दांतेउर्वशीं
वीरमातरम् ४० उपलभ्यमुदायुक्तः समुवासतयानिशम् अथैनमुर्वशीप्राहकृपणं विरहातुरम् ४१ गधर्वानुपधावे
मान्तुभ्यंदास्यंतिमामिति तस्यसंस्तुवतस्तुष्टाअग्निस्थालींददुर्नृप उर्वशीमन्यमानस्तांसोऽबुध्यतचरन्वने ४२ स्था
लींन्यस्यवनेगत्वागृहानाध्यायतोनिशि त्रेतायांसंप्रवृत्तायामनसित्रय्यवर्तत ४३ द्वाः इंद्रियाणिवात्वाइतित्वाम्मास्मअ-
द्युः भक्षयेयुः इंद्रियवशोमाभवेत्यर्थः ३६ प्रियेनिमित्तेसाहसंयासाम् ३७ ३८ तंसांत्वयति संवत्सरांतइति ३९ अपराणीतिवचनादंतर्वत्नी
मुपालभ्यज्ञात्वा ४० ४१ अनेनाग्निनाकर्मकृत्वातदृशादुर्वशींप्राप्स्यतीत्यभिप्रायेणाग्निस्थालींददुः सतुतांस्थालीमेवोर्वशीमन्यमानः तयास
हितोवनेविचरन्नेपमुर्वशीकिंत्वग्निस्थालीत्यबुध्यत ४२ ततश्चतांस्थालीं वनेस्थापयित्वागृहान्गत्वा निशिनित्यंतामेवाध्यायतस्तस्यमन
सित्रेतायांत्रयी अवर्तत कर्मबोधकंवेदत्रयंप्रादुरभूत् ४३

ततः स्थालीस्थानंगतः सन् शमीगर्भे जातमश्वत्थं विलक्ष्य अस्मिन्नसावग्निरस्तीति विशेषेण लक्षयित्वा तेनाश्वत्थेन हे अरणी कृत्वाऽग्निममं
थेति शेषः शमीगर्भादिग्निममंथतेति श्रुतिः ४४ मथनप्रकारमाह अधरारणिमुर्वशीं ध्यायन् उत्तरारणिमात्मानं ध्यायन् उभयोर्मध्ये यत्काष्ठं त-
त्प्रजननं पुत्रं ध्यायन् तत्थाचमंत्रः उर्वश्यस्यायुरसि पुरुरवा इति ४५ तस्य तेन कृतान्निर्मथनाद् विभावसरग्निर्जातः कथं भूतः जातं वेदो धनं भो-
ग्यं यस्मात् स च त्रय्याविद्यया विहितेनाधानसंस्कारेण ध्रियत् आहवनीयादि रूपः सन् राज्ञापुत्रत्वे कल्पितः पुण्यलोकप्रापकत्वात्
४६ तदाह तेनेति ४७ न च नादिर्वेदत्रयबोधितो ब्राह्मणादीनामिन्द्राद्यनेकदेवयजनेन स्वर्गप्राप्तिहेतुः कर्ममार्गः कथं सादिरिव वर्ण्यते तत्राह
एक एवेति द्वाभ्याम् पुराकृतयुगे सर्ववाङ्मयः यः सर्वासां वाचां बीजभूतः प्रणव एक एव वेदः देवश्च नारायण एक एव अग्निश्चैक एव लौकिकः वर्ण

स्थालीस्थानंगतो श्वत्थं शमीगर्भे विलक्ष्य सः तेन हे अरणी कृत्वा उर्वशीं लोककाम्यया ४४ उर्वशीं मंत्रतो ध्यायन् अध-
रारणिमुत्तराम् आत्मानमुभयोर्मध्ये यत्तत्प्रजननं प्रभुः ४५ तस्य निर्मथनाज्जातो जातवेदा विभावसरः त्रय्यासविद्यया
राज्ञापुत्रत्वे कल्पितस्त्रियत् ४६ तेनायजत यज्ञेशं भगवंतमधोऽक्षजम् उर्वशीं लोकमन्विच्छन् सर्वदेवमयं हरिम् ४७
एक एव पुरावेदः प्रणवः सर्ववाङ्मयः देवो नारायणो नान्य एकोऽग्निर्वर्ण एव च ४८ पुरुरवस एवासीत् त्रयं त्रिंतासु रवेन
प अग्निना प्रजया राजालोकं गांधर्वमेषिवान् ४९ इति श्रीभागवते महापुराणे नवमस्कंधे ऐलोपारव्याने चतुर्दशोऽ-
ध्यायः १४ श्रीशुक उवाच ऐलस्य चोर्वशीगर्भात् षडासन्नात्मजानृप आयुः श्रुतायुः सत्यायुरयोऽथ विज-
योजयः १ श्रुतायोर्वसुमान् पुत्रः सत्यायोश्च श्रुतं जयः रयस्य सुत एकश्च जयस्य तनयो मितः २ भीमस्तु विजयस्य शक्रो
च नो होत्रकस्ततः तस्य जन्तुः सुतो गंगा गंडुषी कृत्ययोऽपि बतु जन्तोस्त पूरुस्तत्पुत्रो बलाकश्चात्मजोऽजकः ३ ततः
कुशः कुशस्यापि कुशांबुर्मूर्तयो वसुः कुशनीमश्च चत्वारो गाधिरासीत् कुशांबुजः ४

श्वैक एव हंसो नाम ४८ वेदत्रयी तु पुरुरवसः

सकाशादासीत् एषिवान् प्राप अयं भावः कृतयुगे सत्त्वप्रधानाः प्रायशः सर्वेऽपि ध्याननिष्ठा रजःप्रधाने तु त्रेतायुगे वेदादिविभागेन कर्ममार्गः प्र-
कटो यस्मैत्यर्थः ४९ इति नवमे टीकायां चतुर्दशः १४ ततः पंचदशो गाधिरैलपुत्रान्वयेजनि यद्गौहित्रस्तो रामः कार्तवीर्यमहन् रुषा १ कथं हत्वा
यात्यादि क्रमेण श्रुतायुः प्रभृतिषण्णां वंशानाह श्रुतायोरित्यादिना एकसंज्ञः अमितः तत्संज्ञः २ जन्तोः पूरुः तस्य बलाकः तस्याजकः ३ गाधेः पुत्रो वि-
श्वामित्रो ब्रह्मर्षिरसदिति उत्तराध्यायां तेन दृश्यते गाधेरभन्यहाते जाड्यादिना ४

तत्रतावत्तदुपोद्वातलेनभृगुवंशसंभवस्यऋचीकस्यचरित्रं प्रसक्तानुप्रसक्तेनचपरशरामावतारचरितमाह तस्यसत्यवतीमित्यादिनाविसदृशम
ननुरूपंभार्गवमृचीकम् ५ दक्षिणवामयोरेकतःश्यामःकर्णोयेषांसर्वस्मिन्मंगेचंद्रस्येववर्चोयेषाम् नचेदमपिपर्याप्तमस्मत्कन्यायाःयतःकु
शिकाकौशिकावयम् ६ ७ उभयैःपत्न्यैर्ब्राह्मैर्मंत्रैःश्वश्र्वेतुक्षात्रैरित्यर्थः ८ यावत्स्नात्वा मुनिर्नागतःतावद्भार्यायांभर्तृस्नेहात्पुत्र्याःसत्य
वत्याश्वरुंश्रेष्ठंमत्वातयामात्रासत्यवतीयाचितासती ब्राह्ममंत्राभिमंत्रितंस्वचरुंमात्रेअयच्छत् प्रादात्मातुःचरुंक्षात्रमंत्राभिमंत्रितम् स्वयम्

तस्यसत्यवतींकन्यामृचीकोऽयाचतद्विजःवरंविसदृशंमत्वागाधिर्भार्गवमब्रवीत् ५ एकतःश्यामकर्णानांहयानांचं
द्ववर्चसाम् सहस्रंदीयतांशल्कंकन्यायाःकुशिकावयम् ६ इत्युक्तस्तन्मतंज्ञात्वागतःसवरुणांतिकम् आनीयदत्त्वा
तानभ्यानुपयैमेवराननाम् ७ सऋषिःप्रार्थितःपत्न्याश्वश्र्वाचापत्यकाम्यया अपयित्वोभयैर्मंत्रैश्चरुंस्नातुंगतोमु
निः ८ तावत्सत्यवतीमात्रास्वचरुंयाचितासती श्रेष्ठंमत्वातयायच्छत्मात्रेमातुरदत्स्वयम् ९ तद्विज्ञायमुनिःप्राहप
त्नोऽकष्टमकारषीःयोरोदंडधरःपुत्रोभ्रातातेब्रह्मवित्तमः १० प्रसादितःसत्यवत्यामैवंभूदितिभार्गवः अथतर्हिभवे
त्पौत्रोजमदग्निस्ततोऽभवत् ११ साचाभूत्समहापुण्याकौशिकालोकपावनी रेणोःसुतारेणुकावैजमदग्निरुवाह
याम् १२ तस्यांवैभार्गवऋषेःसुतावसुमदादयःयवीयान्जज्ञएतेषारामइत्यभिविश्रुतः १३ यमाहुर्वसुदेवांशंहैह
यानांकुलांतकम् त्रिःसप्तकुल्योयइमांचक्रेनिःक्षत्रियांमहोम् १४ दुष्टंक्षत्रंभुवोभारमब्रह्मण्यमनीनशत् रजस्त
मोचृतमहनफलान्यपिहृतेःहसि १५ राजोवाच कितदहोभगवतोराजन्यैरजितात्मभिःकृतंयेनकुलंन
ष्टंक्षत्रियाणामभीक्ष्णशः १६ श्रीशुकउवाच हैहयानामधिपतिरर्जुनःक्षत्रियर्षभःदत्तंनारायणस्यांशमा
राध्यपरिकर्मभिः १७ बाहून्दशशतंलेभेदुर्द्ध्वत्वमरातिषु अव्याहतेन्द्रियोजश्चोस्तेजोवीर्ययशोबलम् १८

दत् आदत् ९ कष्टंशुगुप्सितम् तदेवाह तेषुत्रोयोरोभविष्यतिभ्रातातुब्रह्मवित्तमोभविष्यतीति १० एवंमाभूदितिप्रसादितोभार्गवआह
अथतर्हिपौत्रोयोरोभविष्यति जमदग्निःपुत्रोऽभवदित्यर्थः ११ साचसत्यवतीकौशिकानद्यभूत् १२ भार्गवऋषेःजमदग्नेःसुताः १३ १४ अ
नीनशत्नाशयामास तदेवाहरजस्तमोचृतमिति पाठांतरेसुगमम् १५ १६ कार्तवीर्यार्जुनेनकृतमपराधंवक्तुंतस्यदर्पहेतुमैश्वर्यादिकमाह
हैहयानामितिषड्विःपरिकर्मभिःपरिचर्याभिःदत्तंदत्तात्रेयमाराध्य १७ अव्याहतमिन्द्रियादिकंचलेभे १८ १९ २० २१

यत्रयस्मिन्नैश्वर्येअणिमादयोगुणाः १९ रेवांऽमसिनर्मदायाम् २० रावणोदिविजयेमाहिष्मत्याःसमीपेदेवपूजांकुर्वन्प्रवाहस्यावरोधात्प्रति
 स्रोतसःसत्याःतस्याःसरितोजलैर्विष्ठावितंस्वशिविरमालक्ष्यतस्यतदीर्येनसेहं २१ ततश्चकृतकिल्बिषःऋडंतमभिषवितुंप्रवृत्तःसन्गृही
 तःमाहिष्मत्यांस्वपुर्योक्पिरिवसंनिरुद्धश्चपुनश्चावज्ञयायेनमुक्तः २२ इदानींतत्कृतमपराधंदर्शयन्नाह सएकदेत्यादिना २३ अर्हणामातिथ्या
 दिहविष्मत्याकामधेन्वा २४ तत्अर्हणंनाद्रियततस्मिन्नातुष्यत् यतोऽग्निहोत्र्यांहोमधेनौसाभिलाषःसहैहयःहैहयैःसहवर्त्तमानः २५ द-

अ.
१५

योगेश्वरत्वमैश्वर्यगुणायत्राणिमादयः चचारुव्याहतगतिलोकेषुपवनोयथा १९ स्त्रारत्नैरावृतःऋडन्रेवांमसि
 मदोत्कटःवैजयंतीस्त्रजंविष्मद्रोधसरितंभजेः २० विष्ठावितंस्वशिविरप्रतिस्रोतःसरिज्जलैःनामृष्यतस्यतदी-
 र्येवैरमानादशाननः २१ गृहीतौलालयारत्रीणांसमक्षंकृतकिल्बिषःमाहिष्मत्यांसन्निरुद्धोमुक्तोयेनकपिर्यथा २२
 सएकदातुमृगयाविचरन्विपिनवनेयदृच्छयाश्रमपदजमदग्नेरुपाविशत् २३ तस्मैसनरदेवायमुनिरर्हणमाहरत्
 ससैन्यामात्यवाहायहविष्मत्यातपोधनः २४ सर्वारस्तत्रतद्दृष्ट्वाआत्मैश्वर्यातिशायनम् तन्नाद्रियताग्निहोत्र्या
 साभिलाषःसहैहयः २५ हविर्धानीमृषेर्दण्डान्नरान्नहर्तुमचोदयत् तच्चमाहिष्मतीनिन्युःसवत्साक्रंदतीबलात्
 २६ अथराजनिर्निर्घातेरामआश्रमआगतःश्रुत्वात्तत्तस्यदौरात्यंचुक्रोधाहिरिवाहतः २७ द्यौरमादायपरशंस
 तूणंचर्मकासुकम् अन्वधावतदुर्द्वेषमृगैर्द्रव्ययूथपम् २८ तमापततंमृगवयमोजसाधनुर्धरबाणपरश्वधायुध
 म् ऐणेयचर्मविरमर्कधामभिर्युत्तजटाभिर्दृशोपुरीविशन् २९ अचोदयद्दस्तिरथाश्वपत्तिभिर्गदासिबाणधिंश
 तघ्निशक्तिभिःअक्षौहिणीःसप्तदशातिभाषणास्तारामएकोमगवान्सूदयत् ३० यतोयतोऽसौप्रहरत्परश्व
 धोमनोऽनिलौजाःपरचक्रसूदनःततस्ततश्छिन्नभुजोरुकंधरानिपेतुरुर्व्याहतसूतवाहनाः ३१

पद्मेतोःऋषेर्हविर्धानीमग्निहोत्रधेनुंहर्तुनरान्नचोदयत् प्रेरितवान् २६ तदौरात्यंहविष्मत्याहरणंक्रोधयुक्तोअहिरिवक्रोध २७ सतू
 णंकासुकंचर्मआदाय २८ ऐणेयचर्मकृष्णाजिनमंबरंयस्य २९ ३० प्रहरन् परश्वधोयस्यमनश्चअनिलश्चतयोरिवौजोवीर्ययस्य परेषांचक्रं
 सैन्यंसूदयतीतितथा छिन्नाभुजाऊरवःकंधराश्वयेषाम् हताःसूताःवाहनानिचयेषांतेवीरानिपेतुः ३१

२३

विरुक्णाः चर्मदयोयस्य ३२ पंचशतैषु धनुः पुणोऽर्जुनो रामायसंदधे एकमेव धनुर्यस्य सः पाठांतरे एक एव बंधः संधानं येषां तैरिषुभिः तानि धनूषि
समंसहतक्षणे मेवाच्छिनत् ३३ मृधेसाधनमृतानचलानं धिपांश्चोत्क्षिप्य अभिधावतः तस्य भुजान् चिच्छेद अहः फणा इवेत्यर्थः ३४ ३५
समर्पयत्समार्पयत् ३६ ३७ ३८ अर्हणतां पूज्यताम् ३९ सौरी सूर्यस्य प्रभवे ४० तीर्थसंसेवया चकाराद्यमनियमैश्च अच्युते चेतना चित्तं य-

दृष्ट्वा स्वसैन्यं रुधिरो घक हर्मे रणाजिरे रामकुठारसायकैः विरुक्णा चर्मध्वजचापविग्रहं निपातितं हैहय आपतद्दु
षा ३२ अथार्जुनः पंचशतैषु बाहुभिर्धनुः पुबाणान्युगपत्संसंदधे रामाय रामोऽस्त्रमृतां समग्रणीस्तान्येकधन्वे पु-
भिराच्छिनत्समम् ३३ पुनः स्वहस्तैश्चलान् मृधेऽधिपानुत्क्षिप्य वेगादभिधावतो युधि भुजान् कुठारेण कठोरन-
मिना चिच्छेद रामः प्रसमं त्वहेरिव ३४ कृतबाहोः शिरस्तस्य गिरेः शृंगमिवाहरत् हते पितरितत्सुत्रा अयुतं दुहु
वुर्भयात् ३५ अग्निहोत्रा मुपावर्त्य सवत्सां परवोरहा समुपेत्याश्रमं पित्रे परिक्रिष्टां समर्पयत् ३६ स्वकर्मतत्क-
तरामः पित्रेष्वात्प्यएव च वर्णयामास तच्छ्रुत्वा जमदग्निरभाषत ३७ राम राम महाबाहो भवान् पापमकार्षीत्
अवधीन् नरदेवं यत्सर्वदेवमयं रथा ३८ वयं हि ब्राह्मणास्तात क्षमयाऽर्हणतां गताः यया लोकगुरुदेवः पारमेष्ठ्या मि-
यात्पदम् ३९ क्षमयारो च तेलक्ष्मी ब्राह्मी सौरी यथा प्रभा क्षमिणामाशु भगवांस्तुष्यते हरि शिष्वरः ४० राज्ञो मूर्धा
वसिक्तस्य वधो ब्रह्मवधाद्गुरुः तीर्थसंसेवया चां हो जह्य गाच्युतचेतनः ४१ इति श्रीभागवते महापुराणे नव-
मस्कंधे पंचदशोऽध्यायः १५ श्रीशुक उवाच पित्रोपशिक्षितो रामस्तथेति कुरुनंदन संवत्सरं तीर्थयात्रां च
रित्वाश्रममाव्रजन् १ कदाचिद्देणुकाया तागंगायां पद्ममालिनम् गंधर्वराजं क्रीडंतं मप्सरोभिरपश्यत् २ विलोक्य
तां क्रीडंतं मुदकार्थेन दीगता होमवेलां न सस्मार किंचिच्चित्ररथे स्पृहा ३ कालात्ययंतं विलोक्य मुनेः शापविशं कि-
ता आगत्य कलशं तस्योपरोधाय कृतांजलिः ४ व्यभिचारं मुनिज्ञात्वा पत्न्याः प्रकुपितोऽब्रवीत् घतैर्नां पुत्रकाः पा-
पामित्यक्तास्तेन चकिरे ५

स्य सः ४१ इति नवमस्कंधे टीकायां पंचदशोऽध्यायः १५ षोडशोऽथार्जुनस्तैर्जमदग्नौ हते सु-
हुः रामात्क्षत्रवधः प्रोक्तो विश्वामित्रस्य चान्वयः १ १ २ किंचिदीषत् चित्ररथे गंधर्वराजे स्पृहायस्याः सा किंचिन्न सस्मारेति वा ३ कलशं
पुरोधाय अग्रे निधाय ४ व्यभिचारं मानसं ज्ञात्वा ५ ७ ७ ७ ७ ७

आज्ञाऽतिलंघिनां भ्रातृणां मातुश्च वधे संचोदितः सन् मुनेर्यः समाधिस्तपश्चतयोः प्रभावज्ञः यद्दिनहन्यांतर्हि मामपिशतुंसमर्थः यदितुह-
न्यांतर्हि मयिसंतुष्टः सन्तानपि जीवयितुंसमर्थ इति जानन्नित्यर्थः ६ ७ नन्वतिनिंदितंतत्कथं कृतवान् तत्राह पितुर्विद्वानिति ८ पूर्वोक्त
एवाभिप्रायः सर्वक्षत्रियवधे कारणं वक्तुमाह येऽर्जुनस्य सुता इत्यादिना ९ १० भगवति आवेशिताधीर्येन तम् ११ १२ १३ १४ दुःखादीनां वे-

रामः संबोधितः पित्रा भ्रातृन् मात्रासहावधीत् प्रभावज्ञो मुनेः सम्यक् समाधेस्तपसश्च यः ६ वरेण च्छंदयामास
प्रीतः सत्यवतीसुतः वद्रेहतानां रामोऽपि जीवितं चास्मृतिवधे ७ उत्तस्थुस्ते कुशालिनो निद्रा प्राय इवाजसा पितु
विद्वान्स्तपोवीर्यं रामश्चक्रे सह हृदयम् ८ येऽर्जुनस्य सुतारो जन्मस्मरंतः स्वपितुर्वधम् रामवीर्यपराभूतालेभिरेषा
र्मनकचित् ९ एकदा श्रमतो रामे स भ्रातरि वनंगते वैरं सिसाधयिष्यो लब्धच्छिद्रा उपागमन् १० दृष्ट्वाऽग्न्यगा
र आसीनमावेशितधियं मुनिम् भगवत्कृतमश्लोके जघ्नस्ते पापनिश्चयाः ११ याच्यमानाः क्षयणयाराममात्राति
दारुणाः प्रसह्य शिर उल्लुत्य निन्युस्ते क्षत्रबंधवः १२ रेणुकादुःखशोकात्तर्निघ्नं त्यात्मानमात्मना रामरामैहिताते
तिविचुक्रोशोच्चकैः सती १३ तदुपश्रुत्य दूरस्थो हारामेत्यात्तर्वत्स्वनम् त्वरया श्रममासाद्य ददृशो पितरं हृतम् १४
तत्तदुःखरोषामर्षातिशोकवेगविमोहितः हाता तसाधो धर्मिष्ठत्यत्काऽस्मान् स्वर्गतो भवान् १५ विलप्यैव पितुर्दे
हं निधाय भ्रातृषु स्वयम् प्रगृह्य परशं रामः क्षत्रांताय मनोदधे १६ गत्वामाहिष्मतीं रामो ब्रह्मघ्नविहतश्रियम् ॥
तेषां सशीर्षभो राजन्मध्ये चक्रे महागिरिम् १७ तद्रक्तेन नदीधोराम ब्रह्मण्यभयावहाम् हेतुकृत्वा पितृवधं क्ष
त्रेऽमंगलकारिणि १८ त्रिःसप्तकुलः पृथिवीकृतवानिः क्षत्रियो प्रभः स्यमेतपंचकेचक्रे शोणितो दान्द्रुदान्नव १९
पितुः कायेन संधाय शिर आदाय चर्हिषि सर्वदेवमयं देवमात्मानमयजन्मखैः २० ददौ प्राचीं दिशं होत्रे ब्रह्मणे द
क्षिणां दिशम् अध्वर्यवे प्रतीचीं वै उद्गात्रे उत्तरां दिशम् २१

गेन विमोहितः १५ १६ ब्रह्मघ्नोर्विहताश्रयस्यास्ताम् हेराजन् सरामस्ते

षां शीर्षभिः माहिष्मत्यां मध्ये महांतां गिरिं चक्रे १७ तेषां रक्तेन अब्रह्मण्यानां भयावहां धोरानदीं चक्रे तथाऽपि सर्वक्षत्रियवधे किं कारणं तदाह हेतुं
कृत्वेति सार्द्धेन अमंगलकारिणि अन्यायवर्तिनिसति १८ त्रिःसप्तकुलो रेणुकयादुःखावेशादुरस्ताडनं कृतं ततो रामस्तावत्कुलः क्षत्रमुत्सादित

वानिति प्रसिद्धिः १९ २० २१

२२ २३ सज्ञानस्मृतः तदवलक्षणं चिह्नयत्यतस्वदहलब्ध्यासंज्ञाणि मण्डलसंज्ञापरिभूत २४ बृहत् ब्रह्मवदवदप्रवक्तुसंज्ञावि-
 क्तमोमविष्यतीत्यर्थः २५ सुवोभारमहन्भारमेवाह नृपानिति २७ तदेवंप्रसक्तानुप्रसक्तं समाप्यप्रस्तुतमाह गाधेरिति महातेजाविश्वा-
 मित्रः २८ ते सर्वे लिंगसमवायन्यायेन प्राणभृत उपदधाति इति वत् मधुच्छंदस एवोच्यंते इत्यादि तथाच श्रुतिः तस्य ह विश्वामित्रस्यैकशतं पु-
 त्रा आसुः पंचाशदेव ज्यायां सोमधुच्छंदसः पंचाशलक्षनीयांस इत्यादि तत्र च विश्वामित्रपुत्रस्य भार्गवस्याजीगर्तस्य देवरातस्य ज्येष्ठत्वमवगम्यते
 तथा आश्वलायनबोधायनादिभिः कौशिकानां देवरातप्रवरत्वमुक्तम् प्रवरश्च तस्मिन्नेव वंशे अवांतरभेदः न तु वंशांतरम् तथाच स्मृतिः एक एव-

अन्येभ्योऽवांतरदिशः कश्यपाय च मध्यमाम् आर्यावर्तमुपद्रष्टे सदस्येभ्यस्ततः परम् २२ ततश्चावभृथस्नानवि-
 धूताशेषकिल्बिषः सरस्वत्या ब्रह्मनद्यां रेज्यन्त इवांशमान् २३ स्वदेहं जमदग्निस्तुल्यलब्ध्या संज्ञानलक्षणम् ऋषी-
 णां मण्डले सोऽभूत्सप्तमोरामपूजितः २४ जमदग्न्योऽपि भगवान् रामः कमललोचनः आगामिन्यंतरे राजन्वर्तयिष्य-
 तिवै बृहत् २५ आस्तेऽद्यापि मेहेन्द्राद्रौ न्यस्तदंडः प्रशांतधीः उपगीयमानचरितः सिद्धगंधर्वचारणैः २६ एवं भृगुपु-
 विश्वात्मा भगवान् हरिश्चरः अवतीर्य परंभारं सुवोऽहन् बहुशो नृपान् २७ गाधेरभून्महातेजाः समिद्ध इव पावकः
 तपसाक्ष ब्रह्मसृज्ययोलेभे ब्रह्मवर्चसम् २८ विश्वामित्रस्य चैवासंन्युत्रा एकशतं नृप मध्यमस्तु मधुच्छंदामधुच्छंद-
 स एव ते २९ पुत्रं कृत्वा शतनः शोफं देवरातं च भार्गवम् आजीगर्तं सक्तानां हज्येष्वेष प्रकल्प्यताम् ३० यो वै हरिश्चंद्रमखे-
 विक्रीतः पुरुषः पशुः स्तुत्या देवान् प्रजेशादीन् मुमुचे पाशबंधनात् ३१ यो रातो देवयजने देवैर्गाधिषु तापसः देवरात-
 इतिख्यातः श्रुतः शोफः स भार्गवः ३२ ये मधुच्छंदसो ज्येष्ठाः कुशलं मे निरेन तत् अशपत्तान्मुनिः क्रुद्धो म्लेच्छाभवत्
 दुर्जनाः ३३ सहोवाच मधुच्छंदाः साह्यं पंचाशताततः यं नो भवान्संजानीते तस्मिंस्तिष्ठामहे वयम् ३४

ऋषिर्यावत्प्रवरेष्वनुवर्तते तावत्समानगोत्रत्वं विना भृगुवं गिरोगणादिति २९ तत्कुतो भृगुवंशमवस्थ देवरातस्य कौशिकप्रवरत्वमित्याशंक्य
 तदुपपादयन्नाह पुत्रं कृत्वा इत्यादि यावत्समाप्ति पूर्वमजीगर्तं सक्तत्वेन मध्यमत्वेन पितृभ्यां ममतां विहाय विक्रीतत्वात् तस्य रूपया सक्तानां ह-
 ज्येष्वेष प्रकल्प्यतामिति ३० एतदेव स्पष्टयितुं विशिनष्ट्य इति दाभ्याम् मुमुचे अमुच्यत ३१ भार्गवोऽपि गाधिषु गाधेर्वंशजेषु देवरात इति ख्या-
 तः ३२ तत्तस्य ज्येष्ठत्वं कुशलं मे निरे मध्यमस्यानर्थविहलं दृष्ट्वा नांगीकृतवंतः मुनिः विश्वामित्रः ३३ पंचाशताकनिष्ठैः साकं समध्यमो मधु-
 च्छंदा उवाच नोऽस्माकं यत् ज्येष्ठत्वं कनिष्ठत्वं भवान् पिता संजानीते मन्यते तस्मिन्वयं तिष्ठामेति ३४ ७ ७ ७ ७ ७

एवमुक्तामंत्रदशम् कस्यनूनंकतमस्यामृतानामित्यादिमंत्राणां दशारंशतः शोफंज्येष्ठं चक्रुः तदाह वयंसर्वेहामन्वंचस्महि अनुगंतारः कनिष्ठाः
 स्मदत्यर्थः ततः प्रसन्नो विश्वामित्रस्तान्सुतानाह वीरवंतः पुत्रवंतो भविष्यथ ये यूपं मे मानं पूज्यत्वमनुगृहंतः अनुवर्तमानाः संतः सांवीरवंतं
 पुत्रवंतमकर्तृकृतवंत इत्यर्थः ३५ हे कुशिका एष देवरातः वीरुष्मदीयः कौशिक एव यतः वीरः मत्पुत्रः तमेन मन्वित अनुगच्छत अन्ये चाष्टका
 दयः तस्य स्मृता आसन् ३६ उपसंहरति एवमिति एकेशप्ता एकेऽनुगृहीताः अन्यस्तु पुत्रत्वेन स्वीकृतः इत्येवं कौशिकगोत्रं पृथग्विधं नानाप्र-
 कारं जातम् तच्च प्रवरांतरमापन्नं प्राप्तम् हियस्मादेवं देवरातज्येष्ठत्वेन तत्प्रकल्पितम् ३७ इति नवमस्कंधे टीकायां षोडशोऽध्यायः १६

अ
१६

ज्येष्ठं मंत्रदशं चक्रुस्त्वामन्वंचो वयं स्महि विश्वामित्रः सुतानाह वीरवंतो भविष्यथ ये मानं मेऽनुगृहंतो वीरवंतमक-
 र्तमाम् ३५ एष वः कुशिका वीरो देवरातस्तमन्वित अन्ये चाष्टकहारी तजय क्रतुमदादयः ३६ एवं कौशिकगोत्रं तु-
 विश्वामित्रैः पृथग्विधम् प्रवरांतरमापन्नं तद्विचैव प्रकल्पितम् ३७ इति श्रीभागवते महापुराणे नवमस्कंधे षोड-
 शोऽध्यायः १६ श्रीशुक उवाच यः पुरुरवसः पुत्र आयुस्तस्या भवन्सुताः नहुषः क्षत्रवृद्धश्चरजीरमश्च
 वीर्यवान् १ अनेनादितिराजेंद्रशृणु क्षत्रवृद्धोऽन्यम् क्षत्रवृद्धस्तस्या सन्सुहोत्रस्यात्मजा रुच्यः २ काश्यः कुशो
 गुत्सम इति गुत्समदादभूत् शुनकः शौनको यस्य बह्वृचप्रवरो मुनिः ३ काश्यस्य काशिस्तत्पुत्रो राष्ट्रो दीर्घतमः पि-
 ता धन्वंतरिर्दीर्घतम आयुर्वेदप्रवर्तकः ४ यज्ञफल्गवास्तदेवांशः स्मृतमात्रार्तिनाशनः तत्पुत्रः केतुमानस्य जज्ञे भी-
 मरथस्ततः ५ दिवोदासो ह्युमास्तस्मात्पुत्रदर्शन इति स्मृतः स एव शत्रुजिह्वस्तस्मिन् कृतध्वज इतीरितः ६ तथा कुवलयया
 श्वेति प्रोक्तोऽलर्कादयस्ततः षष्टिवर्षसहस्राणि षष्टिवर्षशतानि च नालर्कादपरो राजन्मदिनीबुभुजैर्युवा ७
 अलर्कात्संततिस्तस्मात्सुनीथोऽथ सुकेतनः धर्मकेतुः स तस्तस्मात्सत्यकेतुरजायत ८

आयोः सप्तदशैर्लज्येष्ठपुत्रस्य पंचसु सुतेषु क्षत्रवृद्धादिचतुर्णां वंशवर्णनम् १ इदं

श्रीकृष्णावतारप्रस्तावाय वंशानुक्रमणमैलादिक्रमेण प्रक्रांतमिति यस्य वंशो कृष्णावतारस्तस्य वंशोऽतिविततत्वादंते निरूप्यते अतः पुरुरवसः
 पुत्राणां पंचानां कनिष्ठानां वंशात्तु त्वेदानीं प्रथमस्ववंशमाह य इति एवं नहुषययातियदुप्रभृतिष्वपि द्रष्टव्यम् १ क्षत्रवृद्धः क्षत्रवृद्धस्य २ ३ दी-
 र्घतमसः पिता ४ स्मृतमात्र एवार्तिरोगदुःखं नाशयतीति तथा ५ ततः प्रतर्हनादिशब्दवाच्यात् धर्मतः सकाशादलर्कादयः ६ ७ अलर्कात्संततिः ८

२५

सत्यकेतोर्धृष्टकेतुः तस्मात्सकुमारस्तस्माद्वातिहोत्रः तस्यभर्गः अतोभर्गश्च भर्गभूमिः ९ काशयः काशोर्वश्याः काशोः प्रपितामहस्य क्षत्रवृद्धस्यान्व
यंयातीतितथा १० ततः अनेनसः शक्रोजज्ञे ११ कृतकृत्यः सः यतः आत्मवान् ज्ञानी अतः पुत्रोत्पादनं कृतवानित्यर्थः १२ १३ १४ तेषामतिभ्रं
शायगुरुणावृहस्यतिना अभिचारविधानेनाग्नौ हूयमाने सति १५ सिंहावलोकनेनाह क्षात्रवृद्धात् क्षत्रवृद्धपौत्रात् कुशात् प्रतिः प्रतेः संजयः १६

धृष्टकेतुः सतस्तस्मात्सकुमारः क्षितीश्वरः वीतिहोत्रस्यभर्गोतो भर्गभूमिरभून्नृपः ९ इतीमेकाशयोभूपाः क्षत्र
वृद्धान्वयायिनः रभस्यरभसः पुत्रोगभीरश्चाक्रियस्ततः १० तस्यक्षेत्रे ब्रह्मजज्ञे शृणुवशमनेनसः शक्रस्ततः शक्रि
स्तस्माच्चिककुर्द्धर्मसारथिः ११ ततः शांतरयोजज्ञे कृतकृत्यः स आत्मवान् रजैः पंचशतान्यासन् पुत्राणाममितौजसा
म् १२ देवैरभ्यर्थितो दैत्यान् हर्षेद्रायाददाद्विषम् इन्द्रस्तस्मै पुनर्दत्वा गृहीत्वान्चरणौ रजैः १३ आत्मानमर्पयामास प्रह्ला
दाद्यरिशंकितः पितर्युपरते पुत्रायाचमानाय नोददुः १४ त्रिविष्टपमहेन्द्राय यज्ञभागान्समाददुः गुरुणा हूयमाने ग्ना
बलभित्तनयान् रजैः १५ अवधीन्द्र शितान् मार्गान् नि कश्चिदवशेषितः कुशात् प्रतिः क्षात्रवृद्धात् संजयस्तत्कृतोजयः
१६ ततः कृतः कृतस्यापि जज्ञे हर्यवनो नृपः सह देवस्ततो हीनो जयसे नस्तु तत्कृतः १७ संकृतिस्तस्य च जयः क्षत्रधर्मा
महारथः क्षत्रवृद्धान्वयाभूपाः शृणुवशं च नाहुषात् १८ इति श्रीभागवते महापुराणे नवमस्कंधे चंद्रवंशानुवर्णने
सप्तदशोऽध्यायः १७ श्रीशुक उवाच यतिर्ययातिः संयाति रायतिर्वियतिः कृतिः षडिमेन हुषस्यासन्निद्रि
याणीव देहिनाम् १ राज्यं नैच्छद्यतिः पित्रादत्तं तत्परिणामवित् यत्र प्रविष्टः पुरुष आत्मानं नावबुध्यते २ पितरिभ्रं
शिते स्थानादिद्राण्याधर्षणाद्भिजैः प्रापिते जगरत्वं वै ययातिरभवन्नृपः ३ चतसृषादिशदिक्षु भ्रातृन् भ्राताय वी
यसः कृतदारो जुगोपोर्वी काव्यस्य वृषपर्वणः ४ राजोवाच ब्रह्मर्षिभगवान् काव्यः क्षत्रबधुश्च नो हुषः राजन्य
विप्रयोः कस्माद्विवाहः प्रतिलोमकः ५

१७ १८ इति नवमस्कंधे टीकायां सप्तदशोऽध्यायः १७ अष्टादशो ययातेस्तु नाहुषस्य कथोच्यते
यस्य पंचसु पुत्रेषु कनीयानग्रहीज्जराम् १ १ तस्य राज्यस्य परिणाममनर्था विहर्षं वंतीति ततथा तत्र हेतुः यत्रेति २ स्थानात्स्वर्गात् द्विजैरगा
स्त्यादिभिः ३ यवीयसो भ्रातृनादिशत् काव्यस्य शक्रस्य वृषपर्वणश्च कन्याभ्यां कृतदारः सन् ४ ५ ६ ७ ८ ९

अ.
१८

२६

२३

ब्राह्मणमेवलं वृणीहि किमनेनाग्रहेणोति चेत्तत्राह न ब्राह्मण इति बृहस्पतेः सूतः कचः शक्रात् मृतसंजीवनीं विद्यामध्यगात् तदा च देवयानीतं
 पतिंचकमे सच गुरुपुत्रीमम पूज्येति नतामुदबहत् ततश्च कुपिता सती तवेयं विद्या निष्फला भवत्विति शशाप स च तव ब्राह्मणः पतिर्न भवेदिति
 तां शशाप तदेतदाह यमहमशपंतस्य शापात् २२ अशास्त्रीयत्वादनभिप्रेतमपि देवो नोपहृतं प्रापितं बुध्वा तद्गतं तस्यां सकामं स्वमनश्च बुध्वा न
 ह्यधर्मे मदीयं मनः प्रविशेदिति तस्यावचः प्रतिजग्राह अंगीकृतवान् २३ शर्मिष्ठा संबंधोऽपि देववशादेवाभवदिति दर्शयन्नाह गते राजनीतिन
 वभिः उक्तं भिक्षुकीत्यादि कृतं कूपे प्रक्षेपादि २४ कापोतीमुच्छृत्तिम् २५ प्रत्यनीका देवास्ते विवक्षिता जयं प्रापणीया इत्यभिप्रेतं यस्य तथाभू

यदि दंकूपलग्नाया भवतो दर्शनं मम न ब्राह्मणो मे भविता हस्तग्राहो महाभुज कचस्य बार्हस्पत्यस्य शापाद्यमशपं
 पुरा २२ ययातिरनभिप्रेतं देवोपहृतमात्मनः मनस्ततद्गतं बुध्वा प्रतिजग्राह तद्वचः २३ गते राजनिसावीरे तत्र स्मरु
 दती पितुः न्यवेदयत्ततः सर्वमुक्तं शर्मिष्ठया कृतम् २४ दुर्मना भगवान्काव्यः पौरोहित्यं विगर्हयन् स्तुवन् वृत्तिंच
 कापोतीं दुहित्रासययौ पुरात् २५ वृषपर्वतमाज्ञाय प्रत्यनीकविवक्षितम् गुरुं प्रसादयन्मूर्धा पादयोः पतितः पथि
 २६ क्षणार्द्धमन्युर्भगवान्शिष्यं व्याचष्ट भार्गवः कामोस्याः क्रियतां राजन् नैनां त्यक्तुमिहोत्सहे २७ तथेत्यवस्थिते
 प्राह देवयानीमनागतम् पित्रादत्ताय तोयास्ये सानुगाया तु मामनु २८ स्वानां तत्संकटं वीक्ष्य तदर्थस्य च गौरवम्
 देवयानीं पर्यचरन्त्री सहस्रेण दासवत् २९ नाहूषाय सुतां दत्त्वा सह शर्मिष्ठयो शनाः तमाहराजन् शर्मिष्ठामाधास्त
 ल्येन कर्हि चित् ३० विलोक्योशनसी राजन् शर्मिष्ठा सप्रजां क्वचित् तमेव वघ्रेरहसि सरल्याः पतिमृतौ सति ३१ राज
 पुत्र्यार्थितोपत्ये धर्मचावेक्ष्य धर्मवित् स्मरन् शुक्रवचः काले दिष्टमेवाभ्यपद्यत ३२ यदुंचतुर्वसं चैव देवयानी व्यजा
 यत दुह्युंचाचुंच पूरुच शर्मिष्ठा वार्षपर्वणी ३३ गर्भसंभवमासुर्यभिर्तुर्विज्ञायमानिनी देवयानी पितुर्गहं ययौ क्रोध
 विमूर्च्छिता ३४

तं ज्ञात्वा प्रत्यनीकानां विवक्षितमिति वा २६ २७ सानुगा सखी सहिता शर्मिष्ठामामनुयात्विति २८ तत्तस्मान्निर्गतात् शु
 कालं संकटं वीक्ष्य तत्तस्मादवस्थितादर्थस्य प्रयोजनस्य गौरवं च वीक्ष्य २९ तल्लेमाधाः नोपगच्छेरित्यर्थः ३० ३१ अपत्यार्थमृतुकाले प्रार्थना
 तस्याः कामपूरणं धर्ममवेक्ष्य शक्रस्य वचश्च स्मरन् दिष्टं देवप्रापितमेव तत्संगमभ्यपद्यत न तु कामत इत्यर्थः ३२ ३३ आसुर्याः शर्मिष्ठाया भ
 र्तुः सकाशात् ३४

उपमंत्रयन्प्रसादयन् ३५ विकृतं रूपं करोतीति तथा ३६ ते दुहितरि कामैरद्याप्य तृप्तोऽस्मि कामानां भोगैरिति वा शक्र आह तर्ह्ययोऽभिधास्य
ति अभितो धारयिष्यति तस्य वयसा कामं व्यत्यस्यतां यथेच्छं जरा व्यत्यस्यं यातु व्यत्यस्यं नीयतामिति वा यद्वा व्यत्यस्येति च्छेदः तां जरां व्यत्यस्य
संगमयेत्यर्थः ३७ इति लब्धव्यवस्थानं जराया व्यवस्थितिर्येन सः ३८ ३९ ४० यतो न धर्मज्ञाः अनित्ये च यौवने नित्यबुद्धयः ४१ त्वं जरां किं ग्रहीष्य
सीत्यपृच्छत् प्रत्याख्यानं माकृथा इत्याह नत्वमिति ४२ आत्मकृतः स्वदेहकर्तुः प्रत्यपकारं कर्तुं को नु क्षमः ४३ तथापि पितुर्यश्चित्तं तं तत्कुर्यात्

प्रियामनुगतः कामी वचोभिरुपमंत्रयन् न प्रसादयितुं शोके पादसंवाहनादिभिः ३५ शक्रस्तमाह कुपितः स्त्रीका
मानृतपूरुष त्वं जराविशतां मंदविरूप करणी नृणाम् ३६ ययातिरुवाच अतृप्तोऽस्म्यद्य कामानां ब्रह्म न दु
हितरि स्मृते व्यत्यस्यतां यथा कामं वयसा योभिधास्यति ३७ इति लब्धव्यवस्थानः पुत्रज्येष्ठमवाचत यदोतात प्रती
च्छेमां जरां देहि निजं वयः ३८ मातामहकृता वत्सन तृप्तो विषयेष्वहम् वयसा भवदीये नरस्ये कतिपयाः समाः ३९
यदुरुवाच नोत्सहे जरा सा स्यातु मंतरा प्राप्ति यातव अविदित्वा सरवंग्राम्य वै तृष्यन् नैति पूरुषः ४० तुर्वक्षश्चोदितः
पित्रा द्रुह्युश्चानुश्चभारत प्रत्याचरन् युरधर्मज्ञा ह्यनित्ये नित्यबुद्धयः ४१ अपृच्छत् नयं पूरुष वयसा न गुणाधिकम् न त्व
मग्रज वदस्व मां प्रत्याख्यातुमर्हसि ४२ पूरुष उवाच को नु लोके मनुष्ये द्रपितुरात्मकृतः पुमान् प्रतिकर्तुं क्षमो
यस्य प्रसादा हि दत्ते परम् ४३ उत्तमश्चित्तं तं कुर्यात् प्रोक्तकारा तु मध्यमः अधमोऽश्रद्धया कुर्यादकर्त्ता चरितं पितुः
४४ इति प्रमुदितः पूरुः प्रत्यगृणह जरां पितुः सोऽपि तद्वयसा कामान् यथा वज्जुजुषे नृप ४५ सप्तद्वीपपतिः सम्यक्
पितृवत्पालयन् प्रजाः यथोपजोषं विषयान् जुजुषेऽहं तैर्द्रियः ४६ देवयान्यप्यनुदिनं मनोवाक् देहवस्तुभिः
प्रेयसः परमां प्राप्तिमुवाह प्रेयसीरहः ४७ अग्रज द्यज्ञपुरुषं कर्तुं भिर्भूरिदक्षिणैः सर्वदेवमयं देव सर्वं वेदमयं हरि
म् ४८ यस्मिन्निदं विरचितं व्योम्नी कजलदा वलिः नानेव भाति नाभाति स्वप्रमाया मनोरथः ४९ तमेव हृदिविन्य
स्ववासुदेवं गुहाशयम् नारायणमणीषां स निराशीरयजत्यमुम् ५० स उत्तमः यस्तु प्रोक्तकारा समध्यमः यस्तु श्रद्धया कुर्यात्

सोऽधमः अकर्त्ता पितुरुच्चरितं पुरीषप्रायः ४४ जुजुषे सैवितवान् ४५ यथोपजोषं यथा प्राप्तिजुषे ४६ ४७ ४८ नानेव भाति यावदिन्द्रियप्रवृ
त्तिः तद्दुपरमेनाभाति स्वप्रमायाऽप्यासहितो मनोरथ एवेत्यर्थः ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५

१२ ननु तर्हि पुनरपि बहवो विषयाः सेव्यं तां ततो मनसि प्रीते कामोपशान्त्या मोहो निवर्तेतेति चेत्तत्राह यदिति द्वाभ्याम् न दुःखंति न पूरयंति १३ हविषा घृतेन कृष्णावर्त्माऽग्निरिव १४ तर्हि कदा केनोपायेन वामनसः संपूर्णा प्रीतिः स्यात् यया कामोपशमः स्यादित्यत आह यदेति षड्विः अमंगलं भावं रागा द्वेषादिवैषम्यम् १५ दुःखानि नितरां वहताति तथाताम् १६ स्त्रीसंनिधानं तु सर्वथा त्याज्यमित्याह मात्रेति अविविक्तं संकीर्णमानसं यस्य सः कर्षति

अ.
१९

तथाऽहं कृपणः सक्तः प्रवत्याः प्रेमयंत्रितः आत्मानं नाभिजानामि मोहितस्तव मायया १२ यत्पृथिव्यां ब्रीहियवं हिरण्यं पशवस्त्रियः न दुःखंति मनः प्रीतिं पुंसः कामहतस्यते १३ न जातु कामः कामानामुपभोगेन शाम्यति हविषा कृष्णावर्त्मेव भूय एवाभिवर्द्धते १४ यदानुकुरुते भावं सर्वभूतेषु मंगलम् समदृष्टेस्तदा पुंसः सर्वाः सुखमयादिशः १५ यादुस्त्यजादुर्मतिभिर्जीर्यतो यान् जीर्यते तां तृष्णां दुःखनिवहं शर्म कामोद्भूतं त्यजेत् १६ मात्रास्वस्मादुहित्रावानाविविक्तास नो भवेत् बलवानिन्द्रियग्रामो विद्वांसमपकर्षति १७ पूर्णं वर्ष सहस्रं मे विषयान् सेवतो सकृत् तथाऽपि चानुसवनं तृष्णातेषूपजायते १८ तस्मादेतामहं त्यक्त्वा ब्रह्मण्याधाय मानसम् निर्द्वन्द्वो निरहंकारश्चरिष्यामि मृगैः सह १९ दृष्टुं तमसदुध्यानां नुध्यायेन्न संविशेत् संसृतिं त्वात्मना शंच तत्र विद्वान्स आत्मदृक् २० इत्युक्तानां हृषीजायां तदीयं पूरवेवयः दत्त्वा स्वाजरसं तस्मादाददेवि गतस्पृहः २१ दिशि दक्षिणं पूर्वस्यां दृष्ट्वा दक्षिणतो यदुम् प्रतीच्या तुर्वं संचक्रे उदीच्या मनुमीश्वरम् २२ भूमं डलस्य सर्वस्य पूरुमहं तमं विशाम् अभिषिच्या ग्रजांस्तस्य वशं स्थाप्य वनं ययौ २३ आसेवितं वर्षं पूगान् षड्गं विषयेषु सः क्षणेन मुमुचे नीडं जातपक्ष इव द्विजः २४ स तत्र निर्मुक्तः समस्तसंग आत्मानु भूत्या विधुतं त्रिलिंगः परेऽमले ब्रह्मणि वासुदेवे लभे गतिं भागवती प्रतीतः २५ श्रुत्वा गाथां देवयानी मेने प्रस्तो भमात्मनः स्त्रीपुंसोः स्नेहवैकुल्यात् परिहासमिवेरितम् २६

आकर्षति १७ १८ १९ ननु तृष्णा त्यागस्यातिदुष्करत्वात् कथं ब्रह्मणि मनस आधानं स्यात्

तत्राह दृष्टमिति यो नानुध्यायेत् न संविशेत् न चोपभुंजीत तत्र दृष्टुं तयोरनुध्यानादौ स आत्मदृक् भवति २० २१ २२ तस्य पूरोर्वशे स्थापयित्वा २३ विषयेषु शब्दादिषु आसेवितं षड्गं षडिन्द्रियसुखं मुमुचे तत्याज्य यद्वा विषयेषु आसेवितं सेवां कारितं षण्णामिन्द्रियाणां वर्गं मुमुचे उपैक्षतेत्यर्थः २४ विधुतं निरस्तं त्रिगुणात्मकं लिंगं येन प्रतीतः प्रख्यातः २५ प्रस्तो भमेवाह परिहासमिवेति यद्वा प्रस्तो भं निवृत्तिमार्गे प्रोत्साहनं मेने २६ ध

२८

२७ २८ कथं समावेश्य तदाह नम इति नमनादिभिः समावेश्येत्यर्थः शक्रो वानमस्कारोति २९ इति नवमेटीकायां एकोनविंशोऽध्यायः १९
वंशोपितृप्रसादात्तराजासनमहोन्नतेः पुरोर्वंशो हि दौष्यं तेर्षरतस्यैर्यतेयशः १ १ २ तत्कृतः अहंयातेः कृतः ३ धर्मैर्युश्च सत्यैर्युश्च व्रतेर्युश्च धर्मसत्यव्रतेयवः ४ वनेर्युश्चावमः स्मृतः एवं दर्शते क्रतेर्युप्रसुरवास्तस्य रौद्राश्च सघृताच्यामप्सरसि पुत्रा जाताः अप्सरस इति षष्ठी सप्तम्यर्थवशा

यासंनिवासं सहृदां प्रपाया मि व गच्छताम् विज्ञायेच्चरतं त्राणां माया विरचितं प्रभोः २७ सर्वत्र संगमुत्सृज्य स्वभौ
पम्येन भार्गवी कृष्णो मनः समावेश्य व्यधुनोऽल्लिंगमात्मनः २८ नमस्तुभ्यं भगवते वासुदेवाय वेधसे सर्वभूताधिवा
साय शांताय बृहते नमः २९ इति श्रीभगवत्संनवमस्कंधे एकोनविंशोऽध्यायः १९ श्रीशक्र उवाच
पुरोर्वंशं प्रवक्ष्यामि यत्र जातोऽसि भारत यत्र राजर्षयो वंश्या ब्रह्म वंश्याश्च जज्ञिरे १ जन्मे जयो ह्यभूत्पूरोऽप्रचिन्वास्त
त्कृतस्ततः प्रवीरोऽथ नमस्युर्वेतस्माच्चारुपदोऽभवत् २ तस्य सुदृढभूत्पुत्रस्तस्माद्बहुगवस्ततः संयातिस्तस्याहं
याती रौद्राश्च तत्कृतः स्मृतः ३ क्रतेर्युस्तस्य कुक्षेयुः स्थंडिलेयुः कृतेयुः कः जलेयुः सततैर्युश्च धर्मसत्यव्रतेयवः ४
दर्शतेऽप्सरसः पुत्रा वनेर्युश्चावमः स्मृतः घृताच्यामिन्द्रियाणीव सुरव्यस्य जगदात्मनः ५ क्रतेर्योरिति भारो भूत्रयस्त
स्यात्मजानृपः समतिर्ध्रुवोऽप्रतिरथः कण्वोऽप्रतिरथात्मजः ६ तस्य मेधातिथिस्तस्मात्प्रकण्वाद्या हि जातयः पुत्रो भू
त्समतेरैश्वर्यदुष्यंतस्तत्कृतो मतः ७ दुष्यंतो मृगयायातः कण्वाश्च मपदंगतः तत्रासीनां स्वप्रभयामंडयंती रमा मिव
विलोक्य सद्यो मुमुहे देवमायामिव स्त्रियम् ८ बभ्रावेतां वरारोहो भद्रैः कतिपयैर्घृतः तद्दर्शनं प्रमुदितः सन्निवृत्तपरि
श्रमः ९ पप्रच्छ कामसंतप्तः प्रहसन् श्लक्ष्णया गिरा कालं कमलपत्राक्षिकस्यासि हृदयंगमे १० किं वाचिकीर्षितं त्वं
भवत्यानिर्जने वने व्यक्तं राजन्यतनयां वेद्यहं त्वां सुमध्यमे न हि चेत्तः पौरवाणामधर्मैरमते क्वचित् ११ शकुंतलो
वाच विश्वामित्रात्मजैर्वाहं त्यक्ता मेन कया वने वैदेतद्भगवान् कण्वो वीरकिं करवामते १२

वर्तिलेदृशंतः जगदात्मनः जगत आत्मभू

तस्य सुरव्यस्य प्राणस्येन्द्रियाणीव ५ ६ ७ दुष्यंतस्य शकुंतलायां भरतः पुत्रोऽभवदिति कथाद्वारेणाह दुष्यंतो मृगयाभितिपंचदशाभिः तामाश्रमं मंडयं
तां स्त्रियं विलोक्य मुमुहे अमुह्यत् ८ तस्यादर्शनेन प्रमुदितोऽतएव सन्निवृत्तः परिश्रमो यस्य ९ १० पौरवाणां चेतो न ह्यधर्मैरमते अतो मच्चेतसः त्वयिरम
णा देवाहं त्वां राजन्यतनयां वेदि ११ विश्वामित्रस्यात्मजाऽहं मेन कायां जाता तया च स्वर्गिच्छं त्याऽत्र त्यक्ता अतो राजकन्यैर्वाहमित्यर्थः १२ ६९

१३ किंकरवामेत्यादिवाक्यात्तदभिप्रायं ज्ञात्वाऽह उपपन्नमिति १४ गांधर्वविधिनामिथः समयपूर्वकेण १५ १६ १७ दुरत्ययं विक्रांतं विक्रमणं य
स्य १८ १९ भरस्त्राचर्मपात्रंतद्वत् माता आधारपात्रं पितुरेव तु पुत्रः तत्र हेतुः येनेति आत्मा वै पुत्रनामासीति श्रुतेः भरस्वपुषाण अनेन भरतनाम निरु
क्तम् २० किंच रेतोधाः रेतः सेक्तावंशकृत्पुत्रो यमक्षया सितरं नयति तारयति तथा च श्रुतिः पुन्नाम्नो नरकाद्यस्मात् पितरं त्रायते सतः तस्मात्पुत्र
इति प्रोक्तः स्वयमेव स्वयं भवेति पाठांतरे मातृपित्रोः पुत्रं प्रति विवादे यमक्षयात् धर्मनिर्णेतुर्यमस्य सभायाः सकाशात् रेतोधाः रेतः सेक्तापितैव धर्मे

आस्यतां ह्यरविं दाक्षगृह्यतामर्हणं च नः भज्यतां संतिना चारा उष्यतां यदिरोचते १३ दुष्पंत उवाच उपपन्नमिदं
स्रक्कजातायाः कुशिकान्वये स्वयं हि वृणुते राज्ञां कन्यकाः सदृशं वरम् १४ ओमित्युक्ते यथा धर्ममुपयेमं शकुंतलाम्
गांधर्वविधिना राजा देशकालविभागावित् १५ अमोघवीर्यो राजर्षिर्महिष्यां वीर्यमादधे श्वो भूते स्वपुत्रं यातः कालेना
सूतसासुतम् १६ कण्वः कुमारस्य वने चक्रे समुदिताः क्रियाः बध्वा मृगेंद्रास्तरसा क्रीडति स्म स बालकः १७ तं दुरत्ययवि
क्रांतमादाय प्रमदोत्तमा हरेशंशां संप्रभूतं भवति कस्मा गमत् १८ यदानजगृहे राजा भार्यापुत्रावनिंदितौ शृण्वतां स
र्वभूतानां रवे वागाहा शरीरिणी १९ माता भरस्त्रापितुः पुत्रो येन जातः स एव सः भरस्वपुत्रं दुष्पंतमावमं स्थाः शकुंतलाम्
२० रेतोधाः पुत्रो नयति नरदेवयमक्षयात् त्वचास्य धाता गर्भस्य सत्यमाह शकुंतला २१ पितर्युष्मते सोऽपि चक्रवर्ति
महायशाः महिमा गीयते तस्य हरेशंशं भवो भवि २२ चक्रं दक्षिणहस्तेऽस्य पद्मकोशोऽस्य पादयोः ईजे महाभिषेकेण
सोऽभिषिक्तोऽधिराट् विभ्रः २३ पंचपंचाशतामेध्यां गंगायामनुवाजिभिः सामंतेयं पुरोधाय यमुनायामनुप्रभः २४ अ
ष्टसप्ततिमेध्यां श्वान् बबन्ध प्रददद्दसु भरतस्य हि दोष्यं ते रग्निः साची गुणे चितः सहस्रं बह्वं शोयस्मिन् ब्राह्मणा गाविभे

जिरे २५ ण विजित्य पुत्रं नयति न तु मातेत्यर्थः ततश्च भार्यापुत्रौ स्वीकृतवानिति ज्ञेयम् २१ चक्रवर्ती बभूवेति शेषः तस्य महिमा गीयते तदप्येते
श्लोका अभिगीता इत्यादि बहुचक्षुष्या हरेशंशं भवः अंशाज्जातस्य २२ तत्र लिंगमाह चक्रमिति २३ गंगायामनुलोमं पंचपंचाशतावाजिभिरीजे पु
रोधाय पुरोहितं कृत्वा यमुनायामनुचयमुनायां श्वानुलोमम् २४ अष्टाधिकसप्ततिमेध्यां श्वान् बबन्ध किं कुर्वन् वसुधनं प्रकर्षेण ददत् साची गु
णो प्रकृष्टगुणवति देशोऽग्निः चितोऽभूत् यस्मिन्नग्निचयने देशो वा सहस्रं ब्राह्मणाः भरतेन भूरिदानेन दत्ताः गाः बह्वशः प्रत्येकं बह्वं विभे जिरे विभज्य
जगूहुः चतुस्शीत्यधिकैः त्रयोदशसहस्रैरेकं बह्वं भवति तथा हि हिरण्येन परीकृतान् कृष्णान् शकूदतो मृगान् मध्णारे भरतो ददाच्छतं बह्वानि स

सचेति श्रुत्वा क्तानि सप्ताधिकशतं बह्वानि श्रीशुकं केनोत्तरं श्लोके चतुर्दशलक्षत्वेन संगृहीतानि अदात्कर्मणि मष्णारे नियुतानि चतुर्दशेति एवं चतुर्द-
शलक्षाणां सप्ताधिकशतभागो बहुमित्कत्तम् इयंच बहुसंख्या श्लोकेन संगृह्यते चतुर्दशानां लक्षाणां सप्ताधिकशतांशकः बह्वंचतुरशीत्यग्रसह-
स्राणि त्रयोदश २५ देवानामपि मायां वैभवमत्यगात् अत्यशेत यतः गुरुं पूज्यं हरिमाययौ प्राप्तः तदंशमवत्वात् मायवत्तर इति पाठे इदं स्वश्रुत्यनुसारे-
ण मायावतां श्रेष्ठः हरिरेवासावित्यर्थः २६ मृगान् श्रेष्ठगजान् मद्रमद्रमृगादयोगजजातिभेदाः मष्णारे इत्यस्य श्रुतिपदस्य व्याख्यानं कर्मणीति
कस्मिंश्चित्कर्मविशेषे केचित्तु मष्णारे तीर्थ इति व्याचक्षते २७ २८ २९ पुरा देवान् जित्वा येऽसुरारसौकांसिरसातलादिस्थानानि भोजिरेतैः प्राणि-

त्रयस्त्रिंशच्छतं ह्यश्वान् बध्वा विस्मापयन् नृपान् दौष्यंति रत्यगान् मायां देवानां गुरुमाययौ २६ मृगान् शुकुदतः कृ-
ष्णान् हिरण्येन परीवृतान् अदात्कर्मणि मष्णारे नियुतानि चतुर्दश २७ भरतस्य महत्कर्मन पूर्वनापरे नृपाः नैवापुनै-
व प्राप्स्यंति बाहुभ्यां त्रिदिवं यथा २८ किरातहूणान् यवनान् धानकंकान् कशांश्च कान् अब्रह्मण्यान् नृपांश्चाह नृम्लच्छा-
नूदिग्विजये खिलान् २९ जित्वा पुराऽसुरा देवान् योरसौकांसि भोजिरे देवस्त्रियोरसानीताः प्राणिभिः पुनराहरत् ३० स-
र्वकामान् दुदुहतुः प्रजानां तस्य रोदसी समास्त्रिणवसाहस्त्रादिंश्चक्रमवर्तयत् ३१ ससम्प्राद्लोकपालारव्यमैश्वर्यम-
धिराद् श्रियम् चक्रं चास्वलितं प्राणान् मृषेत्यपरममह ३२ तस्यासन्नृपवैदभ्यः पत्यस्ति स्रः स्रसंमताः जघ्नस्त्यागभ-
यात् पुत्रान् नानुरूपा इतीरिते ३३ तस्यैवं वितथेवं शेतदर्थं यजतः सुतम् मरुत्सो मेन मरुतो भरद्वाजमुपाददुः ३४ अंत-
र्वत्यां भ्रातृपत्यां मैथुनाय बृहस्पतिः प्रवृत्तो वारितो गर्भं शस्त्वा वीर्यमवास्तृजत् ३५

भिर्बलिभिर्देवस्त्रियोरसातलं नीताः सतीः पुनरा-
हरत् आनिन्ये प्राणिभिरन्यैर्मनुष्यादिभिः सह नीता इति वा प्राणिभिरिति पाठे पणयोऽसुरास्तैर्नीताः सतीः यद्वा पणयो दूतास्तैर्दूतान् प्रस्थाप्या हरदित्य-
र्थः ३० त्रिणवसाहस्त्राः समाः सप्तविंशतिसहस्रं वत्सरान् चक्रं सेना आज्ञावा ३१ तस्य वैराग्येण मोक्षप्रकारमाह स इति मृषेति विचार्येति शेषः ३२ ना-
नुरूपाः मत्सदृशान् भवंतीति भर्त्रा ईरिते सति व्यभिचारशंकयाऽस्मांस्त्यक्ष्यतीति भयात् पुत्रान् जघ्नुः पुनः पुत्राणां दर्शने वैसादृश्यानुसंधानेन त्यजेत् ना-
न्यथेत्याशयेन हतवत्यः ३३ वितथे व्यर्थे सति तदर्थं पुत्रार्थं मरुत्सो मेन यागेन यजतस्तस्य प्रसन्नाः संतो मरुतो भरद्वाजं नाम पुत्रमुपाददुः समर्पयामासुः
३४ मरुतां भरद्वाजागमप्रकारं प्रदर्शयन्नाह अंतर्वत्यां भ्रातृपत्यां मैथुनाय कदाचिदस्य

वृत्तो बृहस्पतिः तदा द्वितीयगर्भस्यावकाशाभावादाक्रोशपूर्वकं गर्भस्थेन वारितः ततः कुट्टो बृहस्पतिरंधो भवेति तं गर्भं शस्त्राबलाद्वार्येन्यपि च तत्
तो बृहस्पतेः शापात् गर्भस्थो दार्यतमा अंधो बभूव तेन च तद्वार्ये पाष्णिप्रहारेण योनेर्बहिः निःसारितं भ्रूभौ पतितं सद्य एव कुमारो भवत् ३५ तं च परवी-
र्यजं भर्तुं स्यागात् विशंकितं सतीं त्यक्तुकामां ममतां प्रतिसराः एनं बृहस्पतेर्ममतायाश्च विवादरूपं श्लोकं जगुः किमर्थं जगुः अत आह तस्य नाम निरु-
च्यते येन तत् तन्नाम निर्वचने नैव भर्तुं स्यागशंकामपाकर्तुमित्यर्थः ३६ तत्र पुत्रं त्यक्त्वा यांतीं ममतां बृहस्पतिराह हे मूढे इमं पुत्रं भरपुषाण भर्तुर्विभे-
माति चेत्तत्राह द्वाजमेकस्य क्षेत्रे अन्यस्य बीजादित्येवं द्वाभ्यां जातमतस्तस्याप्ययं पुत्र इति न तस्माद्द्वयशंकेत्यर्थः एवमुक्ता सती तं प्रत्याह हे बृहस्पते
त्वमिमं भरयतः द्वाजं द्वाभ्यामावाभ्यामन्यायतो जातम् अतो नाहमेकाकिनी भरामीत्यर्थः यद्यस्मादेवमुक्ता पितरौ ममता बृहस्पती विवदमानौ

तं त्यक्तुकामां ममतां भर्तुं त्यागविशंकिताम् नाम निर्वचनं तस्य श्लोकमेनं सराजगुः ३६ मूढे भरद्वाजमिमं भरद्वाजं
बृहस्पते यातौ यदुक्ता पितरौ भरद्वाजस्ततस्त्वयम् ३७ चोद्यमाना सुरैरेवं मत्वा वितथमात्मजम् व्यसृजन्मरुतो वि-
भ्रन् दत्तोऽयं वितथेऽन्वये ३८ इति श्रीभागवते महापुराणे नवमस्कन्धे विंशोऽध्यायः २० श्रीशुक उवाच
वितथस्य सक्तो मन्युर्बृहत्क्षत्रजयस्ततः महावीर्येन रोगार्गः संकृतिस्तु नरात्मजः १ गुरुश्चरंति देवश्च संकृतेः पांडुनंद-
न रंति देवस्य हियश इहा सुत्रचर्गायते २ वियद्वित्तस्य ददतो लब्धं लब्धं बुभुक्षतः निश्चितनस्य धीरस्य सकुटुंबस्य-
सीदतः ३ व्यतीयुरष्टचत्वारिंशदहान्यपि बतः किल घृतपायससंयावतो यं प्रातरुपस्थितम् ४ रुद्धप्राप्तकुटुंब-
स्य क्षत्तृदभ्यां जातवेषथोः अतिथिर्ब्राह्मणः काले भोक्तुकामस्य चागमत् ५ तस्मै संव्यभजत्सोऽन्नमाहृत्य भद्रया-
न्यितः हरिं सर्वत्र संपश्यन् स भक्त्या प्रययौ द्विजः ६ पुत्रं परित्यज्य यातौ ततो हेतोरयं भरद्वाज इति पाठांतरे यस्य त्यागदुःखात् पित-

रौ यातावित्यर्थः ३७ वितथं व्यभिचारसंभवात् तमात्मजं वितथं निरर्थकं मत्वा ममता व्यसृजत् तत्याज पाठांतरे आदिजं प्रथमजं भर्तुर्वीर्यज्जात-
मेव मुख्यमात्मजं मत्वा बृहस्पतेर्जातं तत्याजेत्यर्थः एवं तया त्यक्तं मरुतोऽविभ्रन् अविभ्ररुः तदेवं मरुद्भिः प्राप्तो यं भरतस्यान्वये वितथे सति दत्तः ३८
इति नवमेटीकायां विंशोऽध्यायः २० एकविंशो तु दौष्यंतेः सक्तस्यान्वय उच्यते रंति देवाजभीटादेर्यत्र कीर्तिः प्रतन्यते १ भरतस्यान्वये वितथे सति
दत्तत्वाद्वितथसंज्ञो भरद्वाजः सच ब्राह्मणोऽपि भरतस्य दत्तः पुत्रो जात इति तदंशोऽनुक्रम्यते वितथस्य सक्तो मन्युः तस्माद्बृहत्क्षत्रजय महावीर्येन र-
गार्गः पंचपुत्रा बभूवुः १ २ वियद्वित्तस्य वियतो गगनादिवोद्यमं विना देवादुपस्थितमेव वित्तं भोग्यं यस्य यद्वा वियद्वयं प्राप्नुवत् वित्तं भोग्यं यस्य तदेव
तस्मात्तदेव वित्तं भोग्यं यस्य यद्वा वियद्वयं प्राप्नुवत् वित्तं भोग्यं यस्य तदेव

अथान्योवृषलोऽतिथिरागमत् विभक्तस्यकुटुंबार्थमन्नादिकंविभक्तवतः ७ सगणायश्वयूथसहिताय ८ उच्छेषसुर्वरितमेकमेवतर्पयतीति
 १० ११ परदुःखासहिष्णुतयासर्वेषांदुःखंस्वयंभोक्तुमाशास्ते नेति अणिमाद्यष्टसमृद्धियुक्तांगतिमपिमोक्षमपिचाहंनकामये तर्हिंकंकामयसेत
 दाह अखिलदेहभाजामार्तिदुःखंतत्तद्भोक्तृरूपेणांतःस्थितः सन्नहंपपद्येप्राप्नुयामित्येवंकामयेयेनतदुःखभोक्तृकामयाहेतुभूतेनतेसर्वेअदुःखाभ
 वंति १२ ननुदुःखंकिमितिप्रार्थयसे परदुःखनिवृत्त्यैवममसर्वदुःखनिवृत्तिरित्याह क्षत्तृडिति कृपणस्यजंतोजीविनहेतोः जलस्यार्पणात्तमेसर्वे

अथान्योभोक्ष्यमाणस्यविभक्तस्यमहीपते विभक्तंव्यभजत्तस्मैवृषलायहरिंस्मरन् ७ यातेभूदेतमन्योगादतिथिः
 श्वभिरावृतः राजन्मेदीयतामन्नंसगणायबुभुक्षते ८ सआदृत्यावशिष्टंयद्दुःखमानपुरस्कृतम् तच्चदत्त्वा नमश्चक्रेच्च
 भ्यःश्वपतयेविभुः ९ पानीयमात्रमुच्छेषंतच्चैकपरितर्पणम् पास्यतःपुल्कसाऽभ्यागादपोदेह्यशमस्यमे १० तस्यतां
 करुणांवाचंनिशम्यविपुलश्रमाम् कृपयाभृशसंतप्तइदमाहामृतंवचः ११ नकामयेऽहंगतिमीश्वरात्परामर्शधियुक्ता
 मपुनर्भवंवा आर्तिप्रपद्येऽखिलदेहभाजामंतस्थितोयेनभवत्यदुःखाः १२ क्षत्तृदृशमोगात्रपरिश्रमश्चदन्यंकुमःशो
 कविषादमोहाः सर्वेनिवृत्ताः कृपणस्यजंतोजिजीविषोजीविजलार्पणान्मे १३ एवंप्रभाष्यपानीयंस्त्रियमाणःपिपास
 या पुल्कसायाददाद्दीरोनिसर्गकरुणो नृपः १४ तस्यत्रिभुवनाधीशाः फलदाः फलमिच्छताम् आत्मानंदर्शयांच
 क्रुमायाविष्णुविनिर्मिताः १५ सर्वेतेभ्योनमस्कृत्यनिःसंगोविगतस्पृहः वासुदेवेभगवतिभक्त्याचक्रेनमःपरम् १६
 ईश्वरालंबनंचित्तंकुर्वतो नन्यराधसः मायागुणमयीराजन्स्वभवत्प्रत्यलीयत १७ तत्संगानुभावेनरंतिदेवानुवृत्ति
 नः अभवन्योगिनः सर्वेनारायणपरायणाः १८ गर्गाच्छिनिस्ततो गार्ग्यः क्षत्राद्ब्रह्मह्यवर्तत दुरितक्षयोमहावीर्योत्त
 मस्यत्रय्यारुणिः कविः १९

क्षत्तृडादयोनिवृत्ताः १३ इत्येवंसंभाष्य १४ त्रिभुवनाधीशाः ब्रह्मादयः मायाः तदीयधैर्यपरीक्षाऽर्थप्रथ
 मंमायावृषलादिरूपेणप्रतीताः संतइत्यर्थः १५ परंकेवलंवासुदेवेभक्त्यानमश्चक्रेनतुतान्किमपिवाचितवान् १६ अनन्यराधसः ईश्वरा
 तिरिक्तफलांतरानपेक्षस्यप्रत्यलीयत आत्मन्येवलीनावभूव १७ १८ मन्युसूतस्यवंशमुत्क्रातस्सूतस्यैवगर्गस्यवंशमाह मर्गादितिमहा-
 वीर्यस्यवंशमाह दुरितक्षयः तस्यत्रय्यारुणिः कविः पुष्करारुणिश्चेतित्रयः पुत्राः १९

कथंभूताः ये अत्रक्षत्रवंशे ब्राह्मणगतिं ब्राह्मणरूपतां गतास्ते मन्युपुत्राणां पंचानां ज्येष्ठस्य वंशमाह बृहत्क्षत्रस्येति यत्तु येन हस्तिनापुरं कृतमि-
त्यर्थः २० अजमीढादयस्त्रयो हस्तिनः पुत्राः २१ अजमीढादेवान्यः पुत्रो बृहदिषुर्नामा भवत् २२ २३ पारस्यतनयो नीपः नीपस्य पुत्रशतं २४ स ए-
व कृत्यां कृत्वा संज्ञायां शककन्यायां ब्रह्मदत्तं जनयामास तदुक्तं हरिवंशादिषु पराशरकुलोत्पन्नशकोनाम महायशाः व्यासादरण्यां संभूतो विधू-
मोऽग्निरिवोज्ज्वलन् सतस्यां पितृकन्यायां वारिण्यां जनयिष्यति कृष्णांगौ रभ्रं शंभं तथा भूरिश्रुतं जयम् कन्यां कार्तिमतीं षष्ठीं योगिनीं योग-
मातरम् ब्रह्मदत्तस्य जननीं महिषीमणुहस्य चेति यद्यपि शकउत्पत्त्यैव विसुक्तसंगो निर्गतः तथापि विरहातुरं व्यासमनुयातं दृष्ट्वा च्छायाशु

पुष्करारुणिरित्यत्र ये ब्राह्मणगतिं गताः बृहत्क्षत्रस्य पुत्रोऽभूद्दस्तीयदस्तिनापुरम् २० अजमीढो हिमीढश्च पुरु-
मीढश्च हस्तिनः अजमीढस्य वंश्यास्कः प्रियमेधादयो हिजाः २१ अजमीढाद्बृहदिषुस्तस्य पुत्रो बृहद्भुः बृहत्काय-
स्ततस्तस्य पुत्र आसीज्जयद्रथः २२ तत्कृतो विशदस्तस्य सेनजित्समजायत रुचिराश्वो दृढहनुः काश्यावत्सश्च तत्क-
ताः २३ रुचिराश्वकृतः पारः पृथक् सेनस्तदात्मजः पारस्यतनयो नीपस्तस्य पुत्रशतं त्वभूत् २४ सकृत्यां शककन्या-
यां ब्रह्मदत्तमजीजनत् स योगीगविभार्यायां विष्वक्सेनमधात्कृतम् २५ जैगीषव्योपदेशेन योगतंत्रं चकार ह उदक्स्व-
नस्ततस्तस्मात् भल्लादो बार्हदीषवाः २६ यवीनरो हिमीढस्य कृतिमास्तत्कृतः स्मृतः नाम्नासत्यधृतिर्यस्य दृढनेमिः
सुपार्श्वकृत् २७ सपार्श्वकृतमतिस्तस्य पुत्रसन्नतिमास्ततः कृती हिरण्यनाभाद्यो योगं प्राप्य जगौ स्मषट् २८ संहि-
ताः प्राच्यसाम्नां वैनापो ह्यग्रायुधस्ततः तस्य क्षेम्यः सुवीरो यः सुवीरस्य रिपुं जयः २९ ततो बहुरथो नाम पुरुमीढोऽप्र-
जोऽभवत् नलिन्यामजमीढस्य नीलः शांतिः कृतस्ततः ३० शांतेः सुशांतिस्तस्य पुत्रः पुरुजोऽकस्ततोऽभवत् भर्मा-
श्वस्तनयस्तस्य पंचासन्मुद्गलादयः ३१

कं निर्माय गतवान् तदभिप्रायेणैव गार्हस्थ्यादिव्यवहारइत्यविरोधः सब्रह्मदत्तो योगीगवि-
वाचिसरस्वत्याम् २५ स एव योगतंत्रं चकार बार्हदीषवाः बृहदिषोर्वंश्यादमेदीर्यत्वमार्षम् २६ सपार्श्वकृतसपार्श्वस्य पिता २७ प्राच्यसाम्नां
षट्संहिताजगौ विभज्या ध्यापितवान् २८ २९ अजमीढस्य वंश्याः प्रियमेधादयः केचिद्ब्राह्मणा बभूवुः बृहदिषु प्रभृतयः क्षत्रियाश्चेति वंशाद्
यमुक्तम् तस्यैव वंशांतरमाह नलिन्यामिति यावत्समाप्ति ३० ३१

मुद्गलः एकः यवीनरादयश्चत्वार इत्येवंपंच ३२ ३३ भार्यात् भार्याश्वपुत्रात् मिथुनं चाभूत् तदेवाह दिवोदासः पुमान् अहल्याचकन्यकेति ३४
 ३५ ३६ इति नवमेटीकायामेकविंशतितमोऽध्यायः २१ द्वाविंशोऽतु दिवोदासवंशमुक्त्वाऽथ वर्णिताः ऋक्षवंशे जरासंधपार्थदुर्योधनादयः
 १ १ तस्य सोमकस्य पुत्राणां शतं बभूव तेषां जंतुर्ज्यैष्ठः यवीयान् पृषतः २ अजमीढस्यैव वंशांतरमाह यदिति ततः संवरणात् कुरुः ३ ४ तस्य

यवीनरो बृहदिषुः कांपिल्यः संजयः सुताः भार्याश्वः प्राह पुत्रामे पंचानां रक्षणाय हि ३२ विषयाणामलमिमेदिति पं
 चालसंज्ञिताः मुद्गलाद्ब्रह्मनिर्वृत्तं गोत्रं मौद्गल्यसंज्ञितम् ३३ मिथुनं मुद्गलाद्भार्या दिवोदासः पुमान् अभूत् अहल्याक
 न्यकायस्यां शतानंदस्तु गोतिमात् ३४ तस्य सत्यधृतिः पुत्रो धनुर्वदविशारदः शरद्वास्तत्सुतो यस्मादुर्वशीदर्शनालि
 ल ३५ शरस्तंबोपतद्रेतो मिथुनं तदभूच्छुभम् तदुष्वाकृपयाऽगृण्हाच्छतनुर्मृगयांचरन् कृपः कुमारः कन्याचंद्रो
 णपत्यभवत्कृपी ३६ इति श्रीभागवतमहापुराणे नवमस्कंधे एकविंशोऽध्यायः २१ श्रीशुक उवाच मित्रेयु
 श्चदिवोदासाश्च्यवनस्तत्सुतो नृप सुदासः सहदेवो यसोमको जंतुजन्मकृत् १ तस्य पुत्रशतं तेषां यवीयान् पृषतः सुतः
 दुपदो द्रोपदी तस्य धृष्टद्युम्नादयः सुताः २ धृष्टद्युम्नाद्दृष्टकेतु भार्याः पंचालका इमे योऽजमीढसुतो ह्यन्यः ऋक्षः
 संवरणस्ततः ३ तपत्यां सूर्यकन्यायां कुरुक्षेत्रपतिः कुरुः परीक्षितस्य धनुर्जनुर्निषधाश्वः कुरोः सुताः ४ सहोत्रोऽभू
 त्सुधनुषश्च्यवनोऽथ ततः कृती वसुस्तस्योपरिचरो बृहद्रथमुखास्ततः ५ कुशांबमत्स्यप्रत्यग्रचेदिपाद्याश्च चेदिपाः
 बृहद्रथालकुशाग्रोऽभूद्रुषभस्तस्य तत्सुतः ६ जज्ञे सत्यहितोऽपत्यं पुष्पवास्तत्सुतो जहुः अन्यस्यांचापि भार्यायां शकले
 द्वे बृहद्रथात् ७ ते मात्रा बहिरुत्सृष्टे जरया चाभिसंधिते जीवजीवेति क्रीडंत्या जरासंधो भवत्सुतः ८ ततश्च सहदे
 वोऽभूत्सोमापिर्यच्छ्रुतश्च वाः परीक्षितनपत्यो भूत्सरथो नाम जान्हवः ९ ततो विदूरथस्तस्मात्सार्वभौमस्ततोऽभव
 त् जयसेनस्तत्तनयौ राधिकोऽतो युतो ह्यभूत् १० ततश्च क्रोधनस्तस्माद्देवातिथिरमुष्यच ऋष्यस्तस्य दिलीपो भू
 त्यतीपस्तस्य चात्मजः ११ कृतिनः उपरिचरो वसुः तस्य वसोः बृहद्रथो मुखमादिर्येषाम् ५ तानेवाह कुशांबेति तत्सुतः पुष्पवान्

जज्ञे तस्यापत्यं सत्यहित इति योज्यम् ६ ७ जरयाराक्षस्या ८ यत् यस्मात्सोमापेः श्रुतश्च वाः कुरोः पुत्रः ९ अतो राधिकादयुतोऽभूदि-
 त्यर्थः १० ११ ६ ७ ८ ९ १० ११

तस्यप्रतीपस्यदेवापिशंतनुबाल्हिकाः १२ प्राक्पूर्वजन्मनिमहाभिषदतिसंज्ञायस्यसः १३ यदादेवोनववर्षतदाशंतनुस्तत्रकारणं ब्राह्मणान्
पप्रच्छ १४ ब्राह्मणैश्चैवमुक्तः दाराग्निहोत्रसंयोगंकुरुतेयोऽग्रजेस्थिते परिवेत्तासविज्ञेयः परवित्तिस्तु पूर्वज इति स्मृतेः योऽग्रभक् सुवमग्रतो
भुनक्ति अयंत्वादृशोऽपि परिवेत्तैव भवति अतस्तद्दोषपरिहाराय राज्यमग्रजाय देहि ततो वृष्टिर्भविष्यतीत्येवमुक्तः १५ शंतनुर्वनंगत्वा ज्येष्ठं
दक्षामास राज्ञः प्रजापालनादिः परो धर्मः अतस्त्वं राज्यं स्वीकुर्विति प्रार्थितवान् ततः पूर्वमेव तस्य मंत्रिणा अशमरावसंज्ञेन देवापि पारवंडी कृत्यरा

देवापिः शंतनुस्तस्य बाल्हिका इति चात्मजाः पितृराज्यं परित्यज्य देवापि स्तवनंगतः १२ अभवच्छंतनूराजा प्राङ्म
हाभिषसंज्ञितः यंयं कराभ्यां स्पृशति जीर्णं यौवनमेतिसः १३ शान्तिमाप्नोति चैवाग्न्यां कर्मणा तेन शंतनुः समाह्लाद
शतद्राज्येन ववर्ष यदा विष्णुः १४ शंतनुर्ब्राह्मणैरुक्तः परिवेत्ता त्वमग्रभक् राज्यं देह्यग्रजायाश्च पुरराष्ट्रविद्वद्भ्य
१५ एवमुक्तो हि जैज्येष्ठं हृदयामास सोऽब्रवीत् तन्मंत्रिप्रहितैर्विप्रैर्वेदादिभ्यं शितो गिरा १६ वेदवादातिवादान् चैत
दादेवो ववर्ष ह देवापिर्योगमास्थाय कलापग्राममाश्रितः १७ सोमवशं कलानेष्टे कृतादां स्थापयिष्यति बाल्हिका
त्सोमदत्तो भूद्भूरिभूरिश्रवास्ततः १८ शलश्च शंतनो रासीद्गंगायां भाष्म आत्मवान् सर्वधर्मविदां श्रेष्ठो महाभाग
वतः कविः १९ वीरयूथाग्रणीर्येन रामोऽपियुधितो धितः शंतनो दासकन्यायां जज्ञे चित्रांगदः सुतः २० विचित्रवीर्य
श्चावरजो नाम्ना चित्रांगदो हतः यस्यां पंराशरात्साक्षादवतीर्णो हरेः कला २१ वेदगुप्तो मुनिः कृष्णो यतोऽहमिदम्
ध्यगाम् हिलास्वशिष्यान्पैलादीन् भगवान् बादरायणः २२ मह्यपुत्राय शान्ताय परगुह्यमिदं जगौ विचित्रवीर्यो
ऽथोवाह काशिराजसूते बलात् २३ स्वयंवरादुपानीते अंबिकां बालिके उभे तयोरासक्त हृदयो गृहीतो यद्वमणा

मृतः २४ नर्हं कर्तुं ये प्रहिताः विप्राः तैः पास्वंडमना श्रयया गिरा वेदात् भ्रंशितः सन् १६ वेदवादस्यातिवादान्निंदावचनानिसोऽब्रवीत्

ततस्तस्य पातित्येन राज्यानर्हत्वे जाते शंतनोर्दोषाभावात् देवो ववर्षेत्यर्थः १७ ततः सोमदत्तात् भूरिः भूरिश्रवाः शलश्चेति त्रयः १८ १९ रामो जा
मदग्न्यः दासकन्यामिति उपरिचरस्य वसोर्वार्येण मत्स्यगर्भादुत्पन्ना दासैः कैवर्तैः पालिता अतो दासकन्येति प्रसिद्धायां सत्यवत्याम् २० नाम्ना त
त्समानं नाम्ना चित्रांगदेन गंधर्वेण युद्धे हतः यस्यां सत्यवत्यां शंतनुपरिग्रहात् पूर्वमेव वेदागुप्तायेन यतोऽहं जातः इदं भागवतं चाध्यगामधिगत-
वानस्मि २२ २३ स्वयंवरात् भाष्मेण बलादुपानीते २४

मात्रासत्यवत्याउक्तइतिनिषेधाभावमाह अपतिरपत्यालिप्सुर्देवरात्गुरुप्रयुक्तादृतुमतीयादित्यादिवचनात् २५ दुःशालानामकन्याचजज्ञे २६
अरण्येसृगशापात्मैथनेनरुद्धस्यप्रतिबद्धस्य २७ नासत्यदस्त्राभ्यामश्विनीकुमाराभ्याम् पंचभ्योयुधिष्ठिरादिभ्यःपंचाभवन् २८ २९ तथाऽप
रेभार्यांतरेषु ३० कालीचान्याभीमस्यभार्यातस्यांभीमसेनात्सर्वगतोनामपुत्रोऽभवदित्यर्थः ३१ उत्कृष्ट्यांनागकन्यायांमणिपूरपतेःसुतायांपुत्रि

क्षेत्रेऽप्रजस्यवैष्वातुर्मित्रोक्तोबादरायणः धृतराष्ट्रं च पांडुं च विदुरं चाप्यजीजनत् २५ गांधार्यां धृतराष्ट्रस्य जज्ञे पु
त्रशतं नृप तत्र दुर्योधनो ज्येष्ठो दुःशालाचापिकन्यको २६ शापान्मैथुनरुद्धस्य पांडोः कुंत्यां महारथाः जाता धर्मानि
लेंद्रेभ्यो युधिष्ठिरसुखास्त्रयः २७ नकुलः सहदेवश्च माद्रीनासत्यदस्त्रयोः द्रौपद्यां पंचपंचभ्यः पुत्रास्ते पितरोऽभवन्
२८ युधिष्ठिरात्मतिविंध्यः श्रुतसेनो ह्यकोदरात् अर्जुनाच्छ्रुतकीर्तिस्तु शतानीकस्तु नाकुलिः २९ सहदेवसुतो राजन्
श्रुतकर्मा तथा परे युधिष्ठिरात्तु पौरव्यां देवकोऽथ दत्तकः ३० भीमसेनाद्दिडिबायां काल्यां सर्वगतस्ततः सहदेवात्स
होत्रंतु विजयासूतपार्वती ३१ करेणुमत्यां नकुलो निरमित्रतथार्जुनः इरावंतसुल्लुप्यां वै सुतायां बभ्रुवाहनम् मणि
पूरपतेः सोऽपितसुत्रः पुत्रिकासुतः ३२ तव तातः सुभद्रायामभिमान्युरजायत सर्वातिरथ जिहीर उत्तरायां ततो भवा
न् ३३ परिक्षीणेषु कुरुषु द्रौणे ब्रह्मास्त्रतेजसा त्वंच कृष्णानुभावेन सजीवो मोचितोऽतकात् ३४ तवेमेतनयास्ता
तजनमेजयपूर्वकाः श्रुतसेनो भीमसेन उग्रसेनश्च वीर्यवान् ३५ जनमेजयस्त्वां विदित्वा तक्षकान्निधनं गतम् स
पान्चैसर्पयागाग्नौ सहोष्यति रुषाऽन्वितः ३६ कावषेयं पुरोधाय तुरंतुरगमेधया ह समंतात्पृथिवीं सर्वां जित्वा यक्ष्य
ति चाध्वरैः ३७ तस्य पुत्रः शतानीको याज्ञवल्क्या त्रयीपठन् अरुज्ज्ञानं क्रियाज्ञानं शौनकात्परमेष्ठ्यति ३८ सह-
स्त्रानीकस्तस्युत्रस्ततश्चैवाश्वमेधकः असीमकृष्णस्तस्यापि निमिचक्रस्तु तत्सतः ३९

काधर्मेण दत्तायां बभ्रुवाहनमसूत अतस्तस्युत्रः सन्नपिसः पुत्रिकासुतः मातामहसूतइत्यर्थः ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ तुरसंज्ञं पुरोहितं कृत्वा
३७ भविष्यानाह तस्य पुत्र इति यावत्समाप्ति याज्ञवल्क्यात् क्रियाज्ञानं परं चात्मानं शौनकात्प्राप्स्यति अरुज्ज्ञानं च कृपाचार्यादिति द्रष्टव्यम् या
ज्ञवल्क्यात् त्रयीमधीत्य कृपादस्त्राण्यवाप्येति वैष्णावोक्तेः क्वचित्तु अरुज्ज्ञानं कृपादित्येव पाठः ३८ ३९ ४० ४१ ४२

४० यद्यस्मात्सुरवीनलः पुत्रः ४१ तस्मात्परिपूवात्सुनयः तस्यात्मजोमेधावीत्यर्थः तस्मात्सुदासः ततः शतानीकइत्यर्थः ४२ ४३ ४४ बृहद्रथ-
स्यजरासंधः तस्यसहदेवस्तस्यमार्जारिः यस्मान्मार्जारिः श्रुतश्रवाः ४५ ४६ ४७ सहस्रसंवत्सरमेतेषाञ्चाः भूपालाः ततः परंभाव्यान् द्वादशसं-
धेवक्ष्यति ४८ इतिनवमेटीकायांद्वाविंशोऽध्यायः २२ त्रयोविंशेत्वनोर्द्वयोस्तुर्वसोश्चान्वयः क्रमात् यदोश्चवंशोऽनुक्रांतोयावज्ज्यामघसंभवः

अ-
२२

गजाद्वयेहृतेनद्याकौशांब्यांसाधुवत्स्यति उक्तस्ततश्चित्ररथस्तस्मात्कविरथः सुतः ४० तस्माच्चवृष्टिमांस्तस्य
सुषेणोऽथमहीपतिः सुनीथस्तस्यभवितान्चक्षुर्यत्सुरवीनलः ४१ परिपूवः सुतस्तस्मान्मेधावीसुनयात्मजः
नृपंजयस्ततोर्दूर्वस्तिमिस्तस्माज्जनिष्यति तिमैर्बृहद्रथस्तस्माच्छतानीकः सुदासजः ४२ शतानीकाहृदमनस्त-
स्यापत्यंबहोन्नरः दंडपाणिर्निमिस्तस्यक्षेमकोभवितानृपः ४३ ब्रह्मक्षत्रस्यर्वेप्रोक्तोवंशोदेवर्षिसत्कृतैः क्षेमकं
प्राप्यराजानंसंस्थांप्राप्स्यतिवैकलो ४४ अथमागधराजानोभवितारोवदामिते भवितासहदेवस्यमार्जारिर्यच्छु-
तश्रवाः ४५ ततोयुतायुस्तस्यापिनिरमित्रोऽथतत्सुतः सुनक्षत्रः सुनक्षत्रात्बृहत्सेनोथकर्मजित् ४६ ततः सुतज-
याद्विप्रः शक्तिस्तस्यभविष्यति क्षेमोऽथसुव्रतस्तस्माद्धर्मसूत्रः शमस्ततः ४७ द्युमत्सेनोऽथसुमतिः सुबलोजनिता
ततः सुनीथः सत्यजिदथविश्वजिद्यद्विपुंजयः बार्हद्रथाश्चभूपालाभाञ्चाः साहस्रवत्सरम् ४८ इतिश्रीभागव-
तेमहापुराणेनवमस्कंधेद्वाविंशोऽध्यायः २२ श्रीशुकउवाच अनोःसभानरश्चक्षुःपरोऽक्षश्चसुतारु-
यः सभानरात्कालनरः सृजयस्तत्सुतस्ततः १ जनमेजयस्तस्यपुत्रोमहाशीलोमहामनाः उशीनरस्तितिक्षश्चमहा-
मनसआत्मजौ शिविर्वनः शमिर्दक्षश्चत्वारोशीनरात्मजाः २ वृषादर्भः सुवीरश्चभद्रः कैकेयआत्मजाः शिवेश्च
त्वारएवासंस्तितिक्षोश्चरुशद्रथः ३ ततोहेमोऽथसुतपाबलिः सुतपसोऽभवत् अंगवंगकलिंगाद्याः सुहृद्विद्राध-
संज्ञिताः ४ जज्ञिरेदीर्घतमसोबलेः क्षेत्रेमहीक्षितः चक्रुःस्वनान्माविषयान्षडिमान्प्राच्यकांश्चते ५

१ तदेवंययातेः पुत्राणांपंचमस्यपूरोर्वंशोऽनुक्रांतः इदानींचतुर्थस्यवंशमनुक्रामति अनोरिति कर्णस्यजगतीपतेरित्यंतेन १ तस्यजन-
मेजयस्यमहाशीलः महामनाः चत्वारउशीनरात्मजाः संधिरार्षः २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

३३

६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ सदुष्वंतः स्ववंशं पौरवंशम् १७ १८ १९ प्रथमस्य सहस्रजित आत्मजः २० २१ कुंतैः सोहंजिः सोहंजे
र्महिष्मान् महिष्मतो भद्रसेनकः तस्य दुर्मदो धनकश्चेति द्वौ पुत्रौ कृतवीर्यस्य जनकः कृतवीर्यादयश्च त्वारोधनकस्यात्मजा इत्यर्थः २२ २३ २४

खनपानोऽगतोजज्ञेतस्माद्विविरथस्ततः कृतो धर्मरथो यस्य जज्ञे चित्ररथोऽप्रजः ६ रोमपाद इति रत्या तस्तस्मै दशर
थः सरवा शांतां स्वकन्यां प्रायच्छद्दृष्यशृंग उवाहताम् ७ देवे वर्षति यं रामा आनिन्युर्हरिणी कृतम् नाट्यसंगीतवादि
त्रैर्विभ्रमालिंगनार्हणैः ८ सत्पुत्राज्ञो न पत्यस्य निरूप्येष्टि मरुत्वतः प्रजाम द्वादशरथो येन लेभेऽप्रजः प्रजाः ९ चतुरंगो
रोमपादात्पृथुलाक्षस्तुतत्सुतः बृहद्रथो बृहत्कर्मा बृहद्भानुश्च तत्सुताः १० आद्यात् बृहन्मनास्तस्माज्जयद्रथ उदाहृतः
विजयस्तस्य संप्रभूत्या ततो धृतिरजायत ११ ततो धृतव्रतस्तस्य सत्कर्मा धिरथस्ततः यो सौ गंगा तदेक्रीडन्मंजूषां तर्ग
तं शिशुम् १२ कुल्यापविद्धं कानीनमनपत्योऽकरोत्सुतम् दृषसेनस्तस्य कर्णस्य जगती पतेः १३ दुह्योश्च तनयो बभूवुः
सेतुस्तस्यात्मजस्ततः आरब्धस्तस्य गांधारस्तस्य धर्मस्ततो धृतः १४ धृतस्य दुर्मनास्तस्मात्प्रचेताः प्राचेतसं शतम्
म्लेच्छाधिपतयोऽभूवन्नुदीचीं दिशमाश्रिताः १५ तुर्वसोश्च सुतो वह्निर्वन्हे भर्गोऽथ भानुमान् त्रिभानुस्तत्सुतोऽस्या
पिकरं धमउदारधीः १६ मरुतस्तत्सुतोऽपुत्रः पुत्रं पौरवमन्वभूत् दुष्वंतः स पुनर्भजे स्ववंशं राज्यका मुकः १७ ययातेर्ज्ये
ष्ठपुत्रस्य यदोर्वंशं न रर्षभ वर्णयामि महापुण्यं सर्वपापहरं नृणाम् १८ यदोर्वंशं नरः शुक्ला सर्वपापैः प्रमुच्यते यत्रावती
र्णो भगवान् परमात्मानराकृतिः १९ यदोः सहस्रजित्क्रोधानलोरिपुरिति श्रुताः चत्वारस्तूनवस्तत्र शतजित्प्रथमात्म
जः २० महाहयो वेणुहयो हैहयश्चेति तत्सुताः धर्मस्तु हैहयस्ततो नेत्रः कुंतैः पिता ततः २१ सोऽहंजिरभवत्कुंतैर्महिष्मा
न् भद्रसेनकः दुर्मदो भद्रसेनस्य धनकः कृतवीर्यसूः कृताग्निः कृतवर्मा च कृतोजा धनकात्मजाः २२ अर्जुनः कृतवीर्य
स्य सप्तद्वीपेश्वरौऽभवत् दत्तात्रेयाद्दुरेशात्प्राप्तयोगमहागुणः २३ न नूनं कार्तवीर्यस्य गतिं यास्यंति पार्थिवाः यज्ञदान
तपो योगश्च कृतवीर्यजयादिभिः २४ पंचाशीति सहस्राणि ह्यव्याहृतबलैः समाः अनष्टवित्तस्मरणो बुभुक्षेऽक्षय्यषड्
सु २५ तस्य पुत्रसहस्रेषु पंचैवोर्वरितामृधे जयध्वजः शूरसेनो दृषभो मधुरूर्जितः २६

अनष्टमविनाशं वित्तं येन तथा विधं स्मरणं यस्य सः अक्षय्यं षड्दुःखं षडिंद्रियविषयं बुभुक्षे २५ और्वस्य तेजसा सगरेणोषसंहतमित्यर्थः २६ ७

२७ तेषांतालजंघपुत्राणांज्येष्ठः तस्यमधोःपुत्रशतंरुष्णिर्ज्येष्ठोयस्मिन्नयतोमधोर्वृष्णोर्वदोश्चहेतोरिदंकुलम् २८ २९ ३० चतुर्दशमहा
स्तानितत्तज्जातिश्रेष्ठानियस्यसः तानिचमार्कडेयपुराणेवर्णितानिगजवाजिरथरुद्राणिनिधिमाल्यांबरद्रुमाः शक्तिपाशमणिच्छत्रविमाना
निचतुर्दशेति दशानांपत्नीसहस्राणांभार्यायुतस्यप्रत्येकंलक्षंलक्षमित्येवंतासुपुत्राणांदशलक्षसहस्राणिजनयामास पृथुश्रवाः पृथुय

जयध्वजात्तालजंघस्तस्यपुत्रशतंत्वभूत् क्षत्रयत्तालजंघारव्यमौर्वतेजोपसंहृतम् २७ तेषांज्येष्ठोवातिहोत्रो
रुष्णिःपुत्रोमधोःस्मृतः तस्यपुत्रशतंलासीदृष्णिर्ज्येष्ठयतःकुलम् २८ माधवाचृष्णयोराजन्यादवाश्चेतिसंज्ञि
ताः यदुपुत्रस्यचक्रोष्टुःपुत्रोदृजिनवास्ततः २९ श्वाहिस्ततोरुशोकुर्वैतस्यचित्ररथस्ततः शशबिंदुर्महायोगीम
हाभोजोमहानभूत् ३० चतुर्दशमहारत्नश्चक्रवर्त्यपराजितः तस्यपत्नीसहस्राणांदशानांसुमहायशाः ३१ दश
लक्षसहस्राणिपुत्राणांतास्वजीजनत् तेषांतुषट्प्रधानानांपृथुश्रवसआत्मजः ३२ धर्मोनामोशनास्तस्यहयमे
धशतस्ययादृ तत्कतोरुचकस्तस्यपंचासन्नात्मजाःशृणु पुरुजिद्रुक्मरुक्मेष्टु पृथुज्यामघसंज्ञिताः ३३ ज्यामघस्त्व
प्रजोऽप्यन्यांभार्याशौब्यापतिर्भयात् नाविंदच्छत्रुभवनाद्भ्याकन्यामहारषीत् ३४ रथस्थातांनिरीक्ष्याहशौ
ब्यापतिममर्षिता केयंकुहकमल्लस्थानरथमारोपितेतिवै ३५ स्नुषातवेत्यभिहितस्मयंतीपतिमब्रवीत् अहंय
ध्याऽसपत्नीचस्नुषामेयुज्यतेकथम् ३६ जनयिष्यसियराज्ञितस्ययमुपयुज्यते अन्वमोदंततद्विश्वेदेवाःपितरए
वच ३७ शौब्यागर्भमधात्कालेकुमारंरुषुवेष्टुमम् सविदर्भइतिप्रोक्तउपयेमेस्नुषांसतीम् ३८ इतिश्रीभा०
म०नवम०यदुवंशानुवर्णनेत्रयोविंशोऽध्यायः २३

शादत्यादयःषट्प्रधानाःश्रेष्ठायेषांतेषांमध्येपंचआत्मजा आसन्तान्शृणुतानेवाह पुरुजिदिति

३१ ३२ ३३ भार्याभयादेवैकभार्यस्यवंध्यापतेर्ज्यामघस्यापुत्रस्यतद्वयमेवपुत्रप्रदमभवदितिदर्शयन्नाह ज्यामघस्त्विति ३४ ३५ यदिमेसपत्नीस्यात्
तर्हिस्नुषेयंयुज्येतापिनलेतदस्तीत्याह असपत्नीचेति ३६ अतिमयच्याकुलआहजनयिष्यसीतिभार्यामयप्रकंपमानस्विन्नसर्वंगस्यराज्ञःप्राणांसं
कटमालोक्यानुकंपितास्तेनपूर्वबहुकालमाराधिताश्चविश्वेदेवाःपितरश्चतयेत्यन्वमोदंत ३७ ततश्चदेवताप्रसादेनजनयिष्यसीतिप्रतिवचनमुहूर्त
गुणेनचनिरुत्तरजस्काऽपिशौब्यागर्भमधात् तस्यचमहिमापराशरादिभिरुक्तः यथोक्तं भार्यावश्यास्तुयेकेचित्प्रविष्यंत्यथवामृताः तेषांतुज्यामघःश्रेष्ठः

शौब्यापतिरभन्यपदति ३८ इतिनवमेटी०त्रयोविंशोऽध्यायः २३

चतुर्विंशो विदर्भस्य पुत्रत्रयसमुद्भवाः वंशानानामुखाः प्रोक्ता रामकृष्णोद्भववधि १ चैद्यादयो दमघोषादयः २ ३ ततो दशरथाच्छकुनिः पुराणा
तरादेवमादिविशेषो द्रष्टव्यः ४ ततः कुरुवशादनुः ५ अनोः पुत्रः पुरुहोत्रः ६ महाभोजश्चेत्येवं सप्तमारिषहे आर्य ७ ८ ९ ततस्तदुपदेशेन ये पं-
चषष्ठ्यादिसंख्याः पुरुषारते अमृतत्वमोक्षप्राप्ताः १० ११ तस्य युधाजितः शिनिरनमित्रश्च १२ तस्य सत्यकः १३ सत्यकस्य पुत्रो युयुधानः त-

श्रीशुक उवाच तस्यां विदर्भो जिनयत् पुत्रो नाम्ना कुशक्रथौ तृतीयं रोमपादं च विदर्भकुलनन्दनम् १ रोम
पादस्ततो बभूवुर्बभ्रौः कृतिरजायत उशिकस्तत्सुतस्तस्माच्चैदिश्चेद्यादयो नृप २ क्रथस्य कुंतिः पुत्रो भूतस्थिस्त
स्याथ निर्वृतिः ततो दशाहो नाम्नाः भूतस्य व्योमः सुतस्ततः ३ जीमूतो विकृतिस्तस्य यस्य भीमरथः सुतः ततो नव
रथः पुत्रो जातो दशरथस्ततः ४ करंभिः शकुनेः पुत्रो देवरातस्तदात्मजः देवक्षत्रस्ततस्तस्य मधुः कुरुवशादनुः ५
पुरुहोत्रस्त्वनोः पुत्रस्तस्यायुः सात्वतस्ततः भजमानो भजिर्दिव्यो वृष्णिर्देवावृधोऽधकः ६ सात्वतस्य सुताः सप्त महाभो
जश्च भारिष भजमानस्य निम्लोचिः किंकिणो वृष्णिरेव च ७ एकस्यामात्मजाः पत्न्या मन्यस्यां च त्रयः सुताः शताजि
च्च सहस्राजिदयुताजिदिति प्रभो ८ बभूवुर्देवावृधस्तयोः श्लोकौ पठंत्यमू यथैव शृणु मे दूरात्संपश्यामस्तथाऽ
तिकात् ९ बभूवुः श्रेष्ठो मनुष्याणां देवैर्देवावृधः समः पुरुषाः पंचषष्टिश्च षट्सहस्राणि चाष्टचे १० येऽमृतत्वमनु
प्राप्ता बभ्रुर्देवावृधादपि महाभोजोऽपि धर्मात्मा भोज आसंस्तदन्वये ११ वृष्णोः सुमित्रः पुत्रोऽभूत् युधाजिच्च परं
तप शनिस्तस्यानमित्रश्च निम्नोऽभूदनमित्रतः १२ सत्राजितः प्रसेनश्च निम्नस्याप्यासतुः सुतो अनमित्रस्त
तो योऽन्यः शनिस्तस्याथ सत्यकः १३ युयुधानः सात्यकिर्वैजयस्तस्य कुणिस्ततः युगंधरो नमित्रस्य वृष्णिः पुत्रोऽ
परस्ततः १४ श्वफल्कश्चित्ररथश्च गादिन्यां च श्वफल्कतः अक्रूरप्रसुखा आसन् पुत्रा द्वादश विश्रुताः १५ आ
संगः सारमेयश्च मृदुरो मृदुवित्गिरिः धर्मवृद्धः सुकर्म च क्षेत्रोपेक्षो गरिमर्दनः १६ शत्रुघ्नो गंधमादश्च प्रतिबा
हुश्च द्वादश तेषां स्वसासुर्चाराख्या द्वावक्रूरसुतावपि १७

स्य जयस्तस्य कुणिः ततः कुणेर्युगंधरः अनमित्रस्यैवापरः वृष्णिर्ना

मपुत्रः १४ अक्रूरः प्रसुखो येषामित्यत दुष्णसंविज्ञानो बहुव्रीहिः १५ अतोऽक्रूरातिरिक्तान् द्वादश दर्शयति आसंग इति १६ १७

पृथुरेकः विदूरथाद्या अन्ये च बहवः विप्रथुधामाद्या इति पाठे आद्यशब्देन विदूरथोऽप्युक्तः ततश्च शूरो विदूरथादासीदिति वक्ष्यमाणनिर्देशोपपत्तिः
 १८ कुकुरादयश्चत्वारोऽंधकस्य सुता इति ज्ञेयम् तथा च पराशरः कुकुरो भजमानश्च शुचिः कंबलबर्हिषः तथा अंधकस्य पुत्रा इति १९ अनोरं
 धकः अंधकात् दुंदुभिर्गित्यापित ह्यचना देवज्ञेयम् २० २१ धृतदेवा आदिर्यासां शांतिदेवादीनां वण्णाम् २२ ताः सप्त औग्रसेनयः उग्रसेनस्य
 सुताः २३ २४ वसुदेवस्य ये अनुजा देवभागादयस्तेषां स्त्रियो भार्याः अंधकसुतानां चतुर्णां प्रथमस्य कुकुरस्य वंशोक्तः २५ द्वितीयस्य भजमा

अ.
२४

देववानुपदेवश्च तथा चित्ररथात्मजाः पृथुर्विदूरथाद्याश्च बहवो वृष्णिनंदनाः १८ कुकुरो भजमानश्च शुचिः
 कंबलबर्हिषः कुकुरस्य सुतो वह्निर्विलोमातनयस्ततः १९ कपोतरा मातस्यानुः सरवायस्य चतुर्वरुः अंधको दुं
 दुभिस्तस्माद रिद्योतः पुनर्वरुः २० तस्याहुकश्चाहुकी च कन्या चैवाहुकात्मजौ देवकश्चोयसेनश्च चत्वारो देव-
 कात्मजाः २१ देववानुपदेवश्च वसुदेवो देववर्धनः तेषां स्वसारः सप्तसिन्धुतदेवा दयानृप २२ शांतिदेवोपदेवा
 च श्रीदेवा देवरक्षिता सहदेवा देवकी च वसुदेव उवाहताः २३ कंसः सुनामान्यग्रोधः कंकः शंकुः सुहस्तया रा-
 घुपालोऽथ सृष्टिश्चतुष्टिमानो यसेनयः २४ कंसा कंसवती कंका शूरभूराष्ट्रपालिका उग्रसेन दुहितरो वसुदेवा
 नुजस्त्रियः २५ शूरो विदूरथादासीद्भजमानः सुतस्ततः शिनिस्तस्मात्स्वयं भोजो हृदी कस्तस्मात्सुतो मतः २६ देव
 बाहुः शतधनुः कृतवर्त्मान इति तत्सुताः देवमीढस्य शूरस्य भारिषानामपत्यमवत् २७ तस्यां स जनयामास दशपु
 त्रानेकलम्बान् वसुदेव देवभागां देवश्च वसुमानकम् २८ सृजयं श्यामकं कंकं शमीकं वत्सकं वृकम् देवदुंदुभयो
 नेदुरानकायस्य जन्मनि २९ वसुदेव हरेः स्थानं वदत्यानकदुंदुभिम् पृथाचश्चुतदेवा च शुतकीर्तिः शुतश्रवाः ३०
 राजाधिदेवा चैतेषां भगिन्यः पंचकन्यकाः कुन्तेः सरथुः पिता शूरो ह्यपुत्रस्य पृथामदात् ३१

नस्य वंशमाह शूरो विदूरथादि

ति भजमानाच्च विदूरथः पुत्रोऽभवत् विदूरथाच्च शूर इति पराशरादिवचनात् यद्वा पृथुर्विदूरथाद्याश्चेति पूर्वोक्तचित्ररथात्मजात् विदूरथान्
 २६ देवमीढस्य यः शूरो नाम पुत्रः तस्य देवमीढो हृदी कस्तस्मात्सुतः यथाह पराशरः तस्यापि कृतवर्मा शतधनुर्देवमीढुषाद्याः पुत्रा बभूवुः देवमीढस्य
 शूरः तस्यापि भारिषानामपत्यमवत् २७ तस्यां चासौ दशपुत्रान् जनयत् वसुदेव पूर्वानिति २८ आनकाश्च नेदुः २९ हरेः प्रादुर्भावस्य स्थानं ३०
 पृथायाः कन्यका वस्थायां कणोत्पत्तिप्रकारमाह कुन्तेरिति पंचभिः ३१

३५

कदाचिद्गृहमागतं दुर्वाससं पृथापरिचर्यादिना तोषयामास ततश्च सातस्माद्देवहूतो देवा वह्नान् हेतुं विद्यामवाप तदा ह सापेति ३२ देवसु
पागतं वोक्ष्यसा प्राह प्रत्ययार्थं परीक्षाऽर्थमया विद्याप्रयुक्तान तुलया किंचित्कार्यमित्यभिसंधिना अतो याहीत्येवमुक्तो रविरुवाच ३३ अमो
घं देवदर्शनमिति कन्याऽहमिति चेत्तत्राह यथा यो निर्नदुष्येत तथाऽहं कर्ता करिष्यामि ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ आवंत्यौ विंदात्तु विंदौ ३९

सापदुर्वाससो विद्यां देवहूतो प्रतोषितात् तस्या वीर्यपरीक्षार्थमाजुहावरं विंशच्चिम् ३२ तदैवोपागतं देवं वोक्ष्य
विस्मयमानसा प्रत्ययार्थं प्रयुक्ता मेया हि देवक्षमस्त्वमे ३३ अमोघं दर्शनं देवि आधत्से त्वयि चात्मजम् योनिर्य
थानदुष्येत कर्ता हं ते सममध्यमे ३४ इति तस्यांस आधाय गर्भसूर्यो दिवंगतः सद्यः कुमारः संजज्ञे द्वितीय इव मा
स्करः ३५ तं सात्यजन्मदीतोये कच्छुल्लोकस्य बिभ्यती प्रपितामहस्तामुवाह पांडुर्वै सत्यविक्रमः ३६ श्रुतदेवा
तु कारुण्योऽष्टदशमसि मग्नहीत् यस्यामभूद्वतवल्कलं ऋषिशतोदितैः सुतः ३७ कैकैयो धृष्टकेतुश्च श्रुतकीर्तिमविं
दत् संतदनादयस्तस्यापंचासन् कैकयाः सुताः ३८ राजा धिदेव्या मावंत्यौ जयसेनोऽजनिष्ट ह दमघोषश्चोदिराजः
श्रुतश्रवसमग्नहीत् ३९ शिशुपालः सुतस्तस्याः कथितस्तस्य संभवः देवभागस्य कंसायां चित्रकेतुश्च हृहलौ ४०
कंसावत्यां देवश्रवसः सुवीर इषुमास्तथा कंकायामानकाज्जातः सत्यजित्पुरुजित्तथा ४१ संजयो राष्ट्रपाल्याचर
षट्पुर्मर्षणादिकान् हरिकेशाहिरण्याक्षौ शूरभूम्यां च श्यामकः ४२ मिश्रकेश्यामप्सरसि वृकादीन् त्वत्सकस्तथा
तक्षपुष्करशालादीन् दुर्वास्यो वृक आदधे ४३ स मित्रार्जुनपालादीन् शमीकात्तु सुदामिनी कंकश्च कर्णि
कायां चैकतधाम जयावपि ४४ पौरवीरोहिणी भद्रामदिरा रोचनाइला देवकी प्रसुखा आसन् पत्न्य आनक
दुन्दुभेः ४५ बलंगदसारणं च दुर्मदविपुलं ध्रुवम् वसुदेवस्तरोहिण्या कृतादीन् दुदपादयत् ४६ स भद्रो भद्रवाह
श्च दुर्मदो भद्र एव च पौरव्यास्तनया ह्येत भूताद्या द्वादशा भवन् ४७ नंदोपनंदकृतकशूराद्या भद्रात्मजाः कौ
शल्या केशिनं त्वेकमसूतकुलनंदनम् ४८

तदेवं वसुदेवस्य भगिनीनां पतान् पुत्रांश्चोत्कातद्वातृणां नवानां पत्नीः पुत्रांश्चाह देव-
भागस्येति नवभिः श्लोकार्थैः ४० ४१ ४२ ४३ ४४ वसुदेवस्य पत्नीः पुत्रांश्चाह पौरवीत्येकादशभिः ४५ ४६ ४७ कौशल्या भद्रा ४८ ४९

४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ अष्टमस्तस्ययमेवासीत् ननु कर्मादिना हेतुना ताभ्यां जनितो वा यतोऽसौ हरिः ५५ तदेवोपपादयति यदेति त्रिभिः
 ५६ ईशस्य मायानियंतुः परस्य असंगस्य द्रष्टुः साक्षिणः आत्मनः सर्वगस्य न ह्येवं भूतस्य मायाविनोदं विना जन्यनः कर्मणो वा हेतुः संभवतीत्य-
 र्थः ५७ किंच यस्य मायाचेष्टितं पुंसो जीवस्यानुग्रहः तस्य जीवानुग्राहकस्य कुतः कर्मादिपारतंत्र्येण जन्मादिसंभवः अनुग्रहमेवाह ह्यस्मात्त-
 देवस्थित्यादयेदृष्यते प्रलये लीनोपाधेर्जीवस्य धर्माद्यसंभवादुपाधिसृष्ट्यादिना धर्मादिसंपादनेनानुग्रहः तथा आत्मलाभाय मोक्षाय चेष्ट्यते

रोचनायामतो जाता हस्तहेमांगदादयः इलाया मुरुवल्कादीन् यदुमुख्या न जी जनत् ४९ विपृष्टो धृत देवायामे-
 क आनकदुंदुभेः शान्ति देवात्मजाराज नृश्रमप्रतिश्रुतादयः ५० राजानः कल्पवर्षाद्या उपदेवसक्ता दश वसुहंससु-
 वंशाद्याः श्री देवायास्तुषट्सक्ताः ५१ देवरक्षितया लब्धान्वचात्रगदादयः वसुदेवः सक्तानद्यावाद्धे सह देवया-
 ५२ पुरुषि श्रुतमुख्यास्तु साक्षाद्भूमौ विसृजिव वसुदेवस्तदेव कयामष्टपुत्रान् जी जनत् ५३ कीर्तिमंतसुषेणं च भ-
 द्रसेनमुदारधीः ऋजुं समर्दनमद्रसंकर्षणमहीश्वरम् ५४ अष्टमस्ततयोरासीत्स्ययमेव हरिः किल सुभद्राच-
 महाभागात्तव राजन् पितामही ५५ यदायदेहधर्मस्य क्षयोऽर्हद्भिश्च पाप्मनः तदा तु भगवानाश आत्मानं सृजते ह-
 रिः ५६ न ह्यस्य जन्मनो हेतुः कर्मणो वा महोपते आत्ममायाविने शस्य परस्य द्रष्टुरात्मनः ५७ यन्मायाचेष्टितं पु-
 सः स्थित्युत्थप्ययाय हि अनुग्रहस्तन्निवृत्तेरात्मलाभाय चेष्ट्यते ५८ अक्षौहिणीनां पतिभिरसुरैर्नृपलाञ्छ-
 नैः भुव आक्रम्यमाणाया अमाराय कृतोद्यमः ५९ कर्माण्यपरिमेयाणि मनसाऽपि सुरेश्वरैः सह संकर्षणश्चक्रे भ-
 गवान्मधुसूदनः ६० कलौ जनिष्यमाणानां दुःखशोकतमो नुदम् अनुग्रहाय भक्तानां स पुण्यव्यतनो दशः ६१
 यस्मिन्सत्कर्णपीयूषेयशस्तीर्थवरे सकृत् श्रीत्रांजलिरुपस्पृश्य धुनुते कर्मवासनाम् ६२

तत्र हेतुः तेनैव श्रूयमाणेन तस्य स्थि-
 त्यादेर्निवृत्तेः ५८ तस्य चेष्टितं भूमेरनुग्रह इत्याह अक्षौहिणीनां पतिभिराभ्याम् अमारायमारपरिहाराय ५९ सुरेश्वरैरेपि मनसाऽपि अपरिमेया-
 णि अवितर्क्याणिसंकर्षणसहितश्चक्रे ६० संकल्पमात्रेण भूमारहरणसमर्थस्यापि कर्मकरणं यशोविस्तारद्वारा भक्तानुग्रहार्थमित्याह कलावि-
 तिहाभ्याम् दुःखशोकतमो नुदतीति तथा तद्यशो व्यतनोत् ६१ यस्मिन्सत्तां कर्णपीयूषेयशोरूपेतीर्थवरे श्रीत्रमेवांजलिः पानसाधनं यस्य स

परुषः सकृदपि उपस्पृश्य आचमनमात्रं कृत्वा तत्सौंदर्याकृष्टचित्तः कर्मवासनां धुनुते ६२

तदेवाहं ह्याभ्याम् भोजादिभिः श्लाघनीयमीहितं यस्य सर्वैरंगैरम्यया मूर्त्या च ६३ तस्य दर्शनार्थं मुखशोभा माह यस्याननं दृशिभिर्न
त्रैः पिबंत्यो नार्यो निराश्रय न तत्पुः न तृप्ताः निमेषोन्मेषमात्रव्यवधानमप्यसहमानास्तत्कर्तुर्निमोः कुपिताश्च बभूवुः कथं भूतमाननम् मकर
कुंडलाभ्यां चारूकणौ भ्राजंतौ कपोलौ च तैः स्रग्भगं सुविलासो हासो यस्मिन् नित्यमुत्सवो यस्मिन् ६५ श्रीकृष्णस्य चरितं समासतो वर्णयति

भोजवृष्यं धकमधुशूरसेनदशार्हकैः श्लाघनीये हितः शशवत् कुरुसंजयपांडुभिः ६३ स्निग्धस्मितोक्षितोदारैर्वा
क्यैर्विक्रमलीलया नृलोकं रमयाभासमूर्त्या सर्वांगरम्यया ६४ यस्याननं मकरकुंडलचारुकर्णभ्राजत्कपोलस्रग्भ
गं सुविलासहासम् नित्योत्सवं न तत्पुर्दृशिभिः पिबंत्यो नार्यो निराश्रयमुदिताः कुपितानि मे ६५ जातो गतः पितृगृ
हाद्भ्रजमेधितार्थो हत्वारिपून्सुतशतानि कृतोरुदारः उत्साद्यतेषु पुरुषः क्रतुभिः समीजे आत्मानमात्मनि गमयत्य
नृजनेषु ६६ पृथ्व्याः सर्वे गुरुभारक्षपयन् कुरूणामंतः समुत्थ कलिनाय दिभूपचम्बः दृष्ट्या विधूय विजये जयसुहृयो-
प्यप्रोच्योद्भवाय च परं समगात्स्वधाम ६७ इति श्रीभागवते महापुराणे नवमस्कंधे श्रीसूर्यसोमवंशानुकीर्तने य-
दुवंशानुकीर्तनं नाम चतुर्विंशोऽध्यायः २४

७

७

७

७

७

जात इति ह्याभ्याम् जातो निजेन रूपेण पश्चात्पुरुषो मनुष्याकारः सन् ब्रजं गतः ब्रजवासिना मेधिता अर्थायेन तेषु दारेषु कृतानां शता-
न्युत्साद्य आत्मनि गमं स्वकीयं वेदमार्गम् ६६ अंतः समुत्थेन कलिनानि मित्रेण गुरुभारं क्षपयन् दृष्ट्यैव भूपचमूर्तिं विधूय विजये जयमर्जु-
नेन जितमित्येव सुहोषं कृत्वा परंतत्पुद्गवायोपदिश्य स्वधाम सम्यक्स्वेनैव रूपेण जगामेति ६७ इति श्रीभागवते महापुराणे न-
वमस्कंधे टीकायां चतुर्विंशोऽध्यायः २४

७

७

७

७

७

इति श्रीमद्भागवतनवमस्कंधः समाप्तः

अथ श्रीमद्भागवतएकादशस्कंधः प्रारभ्यते.

श्रीगणेशायनमः श्रीकृष्णायनमः ॐ नमः श्रीपरमहंसास्वादितचरणकमलचिन्मकरंदायभक्तजनमानसनिवासायश्रीरामचंद्राय विजयंतेप
रानंदकृष्णपादरजःस्रजः याधतामूर्ध्नि जायंतेमहेंद्रादिमहःस्वजः १ उत्तैकविंशताऽध्यायैर्मुक्तिरेकादशेततः जायंतेयेतिहासाद्यैः समासव्यासरूपतः २ नार
दोवसुदेवायसमासेनन्यवर्णयत् भगवानुद्धवायाद्यविस्तरेणोपपत्तिभिः ३ तत्रतुप्रथमेऽध्यायेयदुवंशस्यसंक्षयः उपक्षिप्तोविरागायमौसलस्यापदेशतः ४
प्रवृत्तितः परानंदकृष्णक्रीडानुवर्णिता तन्निवृत्त्यापरानंदपदारोहोऽनुवर्ण्यते ५ एवंतावद्दशमस्कंधेभूभारावतारणायनिजविभूतिविभूषितयदुवंशस्य
यदुवंशावतारितसकलसरांशस्यभगवतः श्रीकृष्णस्यतदुचितप्रवृत्तिविडंबनंतच्छ्रवणादिपराणांपरेषामानंदकारणंक्रीडानिरूपिता अथेदानीमपरिमि
तयोगमायावैभवस्यभक्तानामात्मतत्त्वोपदेशपूर्वकंक्रीडायांघृतले अवतारितानां चाधिकारिणांसरांशानांमौसलापदेशेनतत्तदधिकारपदप्रापणपूर्वकंचब्रह्म
घनुग्रहायनिजपदारोहो निरूप्यते तत्रकुरुक्षेत्रयात्रायामविरक्तस्यवसुदेवस्यकर्मणाकर्मनिर्हारेयथास्यान्नस्तदुच्यतामित्येवंकर्मयोगंएषवतोनारदादि
भिः कर्मयोगो निरूपितः कर्मणाकर्मनिर्हारणसाधुनिरूपितः यच्छ्रद्धयाभविज्ञेनशुक्लेनेज्येतपुरुषइत्यादिना तेनचविशद्दसत्वस्यश्रीकृष्णारामोपरमेश्व
रत्वेनज्ञातवतःषड्गर्भानयनाध्यायेश्रीकृष्णोनात्मतत्त्वमुपदिष्टम् वचोवःसमवेतार्येनातैतदुपमन्महे यन्नःपुत्रान्समुद्दिश्यतत्त्वग्रामउदाहृतइत्यादिना

श्रीबादरायणिरुवाच कृत्वादित्यवधंकृष्णःसरामोयदुभिर्वतः भुवोऽवतारयद्भारंजविष्टंजनयन्कलिम् १ येकोपिताःसु
बहुपांडुसुताःसपत्न्यैर्दुर्घूतहेलनकचग्रहणादिभिस्तान् कृत्वानिमित्तमितरेतरतःसमेतान्हत्वानृपान्निरहरत्स्तिभारमीशः २

तच्चविषयभोगातिशयेनतिरोहितमासीत् तदेवेदानींनारदमुखेनप्रथमंपंचाध्याय्यानिरूप्यते तत्रप्रथमेऽध्यायेवैराग्योत्पादनाययदुकुलस्यब्रह्मशापापदे
शेनात्युन्नतविषयस्वरवानामप्यनित्यताप्रतिपाद्यते ततश्चतुर्भिर्निर्मिजायंतेयसंवादेनसपरिकरंपरमतत्वनिरूपणम् ततःषष्ठेभगवदुद्धवसंवादंप्रस्तावः त
तस्ययोर्विंशत्याउद्धवंप्रतिभगवत्तत्वनिरूपणम् ततोद्वाभ्यांमौसलक्रीडेत्येवमेकविंशताऽध्यायैरेकादशस्कंधप्रवृत्तिः तस्यचयथामितिव्याख्यानमारभ्यते
तत्रमौसलप्रसंगार्थपूर्वस्कंधार्थमनुवदतिश्लोकद्वयेन कृत्वेति अवतारयत् अवतारयदित्यडागमोदृष्टव्यः जविष्टंवेगवत्तरमतिशीघ्रंहिंसापर्यवसायिनमित्य
र्थः कलंकलहम् १ एतद्विद्वणोति येकोपिताइति सपत्न्यैःदुर्योधनादिभिः कोपिताः कोपंकारिताः स्रबहुयथाभवतितथा बहुवारानित्यर्थः तदेवाहदुर्घूतहे
लनकचग्रहणादिभिरिति दुर्घूतंकपटघूतम् हेलनमवज्ञा कचग्रहणंदुःशासनेनद्रौपद्याः केशाकर्षणम् एतानिआदिर्येषांगरदानजतुगृहदाहादीनांतैःकृत्वा
येकोपितास्तानृपांडुसुतान्निमित्तंकृत्वाइतरेतरतःउभयोःपक्षयोःसमेतान्मिलितान्नृपान्हत्वादितेभारंनिरहरत् जहार यद्वा येकोपिताः यैश्चकोपिताः
तानितरेतरतः परस्परंनिमित्तंकृत्वेत्यन्वयः येतावत्प्रकटदैत्याः पूतनादयः तान्स्वयमेवहतवान् येतुदैत्याः बांधवच्छ्रद्वनास्थितास्तान्परस्परंनिमित्तंविधाय

अपि न 'धृमा रेत्यादि' अन्त्याश्च पुनो भारद्वाजा नन्वपुनरागुणोपनना मेनाः राजानस्तेषां पुननाश्चेति वा स्वबाहुभिर्गुणैः परिरक्षितैर्यदुभिर्विवाहादिच्छलेन निर-
 स्यहन्ता बाहुभिर्गुणैश्च वदन्त नन्वभूतश्च नृपुं नार्तिप्रयोगेण नन्वेवं कृष्णार्थैर्वापि नार्तिता ताः वाच्यं तस्मै पादवान्दुस्यति स्म तन्नाह अप्रमेयः प्रमातुमशक्यः चिंतामाह
 मन्यदीति नार्तिता नितके भवनोऽर्थे भार्गोपयपि नोक्तप्रतीत्यागतः तथा 'अहमगतमेव मन्ये' हि निश्चितम् यद्यस्मात् अविषयं मोदुमशक्यं यादवं कुल्यमित्यने-
 नेन स्वतंत्रात् स्वयं हननमनुनितमिति स्मृतम् ३ तदिदं इदमप्यन्येऽर्थान्तरात् नर्दीति अन्यतः देवादिभ्योऽपि पादवकुलस्य परिभावस्तिरस्वारो न भवेत्
 कृतः मन्त्रश्च यस्मात्प्राप्तं यत्तदिति मन्त्रं यत्पुनस्तस्य किंच नित्यं विभक्तोन्नहनस्य विभक्तिर्न तत्तुरगादिभिर्हृदयस्वल्पस्य यदा तदीदं किमिति संहरन्त्यतन्नाह विभ-
 गोन्नहनस्येति तस्मादेवं करिष्यामीत्याह अंतःकृतिमिति शान्तिमुपगमम् उपमि वनं मानसा मीप्येव न मानवहा उपेक्षामि तदनंतरं धाम च वैकुण्ठारव्यमुपेक्षामी-
 त्यर्थः ४ अत्र गितः कृतनिश्चयः संज्ञा हेतुपसंज्ञतवान् ५ तदेव मवतारयोजनं सर्वसंज्ञाप्यस्वलो कं जगामेत्याह श्लोकद्वयेन स्वसूत्येति लोकाणां लावण्यनि-

भूभारराजपुननायदुभिर्निरस्यगुणैः स्वबाहुभिर्नितपदपमेयः मन्येः वनेन ननुगतोऽप्यगतो हि भारं यथादवं कुलमहो ह्यविष-
 ल्यमास्ते ३ नैवान्यतः परिभवोः स्यभावे कथंचिन्मन्त्रं यस्या विभक्तोन्नहनस्य नित्यम् अंतःकृतिं यदु कुलस्य विधाय वणुस्तं च
 स्यवाङ्मिवशांतिमुपेक्षामि ४ एवं अत्र मितो राजन्मयसं कृत्य ईश्वरः शापव्याजेन विप्राणां संज्ञा हेतु कुल्यं विभुः ५ स्वसूत्या
 लोकलावण्यनिर्मुक्त्या लोचनं नृणाम् गीर्भिस्ताः स्मरन्तीनि न पदे स्तानीत्युक्तं क्रियाः ६ आच्छिद्य कीर्तिरस्य श्लोको कावितत्यद्यज
 सानुको तमोऽनयातरिष्यंतीत्यगात्संपदमीश्वरः ७ रातोवान् ब्रह्मण्यानां वदान्यानां नित्यं ब्रह्मोपसेविनाम् वि-
 प्रशापः कथमभूद्दृष्टीनो कृष्णचेतसाम् ८

मुक्तिस्त्यागो यथा ग्रामपेक्ष्य लोके पुनरावर्णनं नास्तीत्यर्थः यदा लोके भ्योऽन्यत्राप्यस्वनिर्मुक्तिर्येनम् वनः पश्यंते लोकांश्चान्द्रावण्यवंतो भवन्तीत्यर्थः तथा स्वसूत्या
 नृणां लोचनमाच्छिद्य आकृष्य ततोऽन्यस्या वलोकने लोचनस्यापहृते तथा स्वगीर्भिस्तामिरः स्मरन्तीनि न वाच्छिद्य तथा पदे स्तानीति तैस्तानि पदानी-
 क्षतामीक्षमाणानामन्यतो गमनादिकाः क्रिया आच्छिद्य तदानीं नानां सर्वेषां वदन्तीति मवर्त्ता स्वेकनिष्ठाः कृतेत्यर्थः ६ किंच इत उपरिर्जनिष्यमाणानां
 संसारतरणाय कोपेक्ष्याम् शोभनाः श्लोकाः सः श्लोकाः कवीनां यस्यां तां स्वकीर्तिं वितत्य विस्मयं अनया कीर्त्या अंजसासरवेनैव नुनिश्चिंतनमः तरिष्यं-
 तीत्यभिप्रेत्य ईश्वरः स्वपदस्थानमगादिति ७ अब्रह्मण्येभ्यो दातुं भ्यो वा सेवकेभ्यो वा विद्याः कुर्याति वृष्णा यस्तनतयेत्याह ब्रह्मण्यानां वित्यादिना किंच
 कोपेजातेऽपि कृष्णचेतसां कथमभूत् कथं मादुराष्ट्रदित्यर्थः ८

७ ७ ७ ७ ७

अतः स्पष्टस्य निमित्तस्याभावात् निमित्तान्तरं पृच्छति यन्निमित्त इति एकात्मना मेकचित्तानां कथं भेदः कलहः ९ ईश्वरे च्छेवाच्च निमित्तमिति परिहरति विभ्र
दिति सकलानां संस्कारवस्तूनां सन्निवेशो विन्यासविशेषो यस्मिंस्तत् वपुर्विभ्रतर्हि किमिति सौंदर्यादिष्वपरः न स्रमंगलं कर्माचरन् तत्किं कथाऽपि कामनया न
आप्तकामः तर्हि किमिति कर्माचरति धामद्वारव्याख्यं गृहमास्थापरममाणः गृहेरममाणान् कर्मग्राहयितुमित्यर्थः ननु किमाप्तकामस्य गृहरत्या कर्मभिर्वातत्रा
ह उदारकीर्तिः बहुफलप्रदा कीर्तिर्यस्यसः कीर्तिर्वित्तानार्यमित्यर्थः एवं परमेश्वर्येण वर्तमान एव कुलं संहर्तुमैच्छत तत्कस्य हेतोः स्थितः कृत्ये भूभारहरणेशेषो य
स्यसः १० ईश्वरे च्छयोत्थितं ब्रह्मशापनिमित्तं वक्तुमाह कर्माणीति कर्मार्थमाहूताः कर्माणि कृत्वा विस्मृष्टा मुनयः पिंडारकं समगमन्ति त्यन्वयः विस्मृष्टाः प्र
स्थापिताः पूर्वोक्ता गृदारकीर्तितां विवृण्वन् कर्माणि विशिर्नाष्ट पुण्यनिवहानीत्यादिभिः पदैः कानिचिदश्वमेधादिकर्माणि पुण्यमेव जनयन्ति पुत्रोपलाल

यन्निमित्तः सवैशापो यादृशो हि जसत्तम कथमेकत्मानां भेद एतत्सर्वं च दस्वमे ९ श्रीशक्र उवाच विभ्रदपुः सकलसं
देरसन्निवेशं कर्माचरन् मुवि स्रमंगलमाप्तकामः आस्थाय धामरममाण उदारकीर्तिः संहर्तुमैच्छत कुलं स्थित कृत्यशेषः १०
कर्माणि पुण्यनिवहानि स्रमंगलानि गायज्जगत्कलिसल्लापहराणि कृत्वा कालात्मनानि वसता यदुदेवगेहे पिंडारकं समग
मन्मुनयो विस्मृष्टाः ११ विश्वामित्रोऽसितः कण्वो दुर्वासा भृगुरंगिराः कश्यपो वामदेवोऽत्रिर्वैसिष्ठो नारदादयः १२ श्रीडंत-
स्तानुपव्रज्य कुमाराय दुन्दुनाः उपसंगृह्य पप्रच्छ रविनीता विनीतवत् १३ ते वेषयित्वा स्त्रीवेषैः सांचं जांचवती सतम्
एषा पृच्छति यो विप्रा अंतर्वल्गुसितेक्षणः १४ प्रष्टुं विलज्जती साक्षात्प्रवृता मोघदर्शनाः प्रसोष्यन्ती पुत्रकामा किं स्वित्संजनयि
ष्यति १५ एवं प्रलब्धा मुनयस्तानूतुः कुपितानृप जनयिष्यन्ति वोमंदा मुसलं कुलनाशनम् १६ तच्छ्रुत्वा ते तिसं त्रस्ता विमुच्य
सहसोदरम् सांचस्य ददृशुस्तस्मिन्मुसलं बल्वथस्मयं १७

नादीनितु तत्काले सरवमेव कुर्वन्ति प्रायश्चित्तादीनितु पापमेव हरन्ति एतानितु सर्व
तो मुखानीत्याह पुण्यनिवहानि कीर्तनादिना पुण्यानि निवहन्ति प्रापयन्तीति तथा स्रमंगलानि अतिस्रवात्मकानि गायतो जगतः कलिसल्लापहराणि कृत्वा
मुनिप्रस्थापने हेतुः कालात्मना संहारकरूपेण यदुदेवगेहे वसुदेवगेहे निवसतास्व कुलं सौजिहीयतेत्यर्थः पिंडारकं ततो नानिदूरं तीर्थविशेषम् ११ १२ उ
पसंगृह्य पादग्रहणं कृत्वा १३ प्रश्नप्रकारमाह ते वेषयित्वेति द्वयेन हेतुमोघदर्शनाः विप्राः एषा अंतर्वल्गुगर्भिणी १४ वीर्युष्मान् साक्षात्प्रवृत्तिलज्जती ल
ज्जमाना अस्मन्मुखेन पृच्छति प्रसोष्यन्ती आसन्नप्रसवा किं स्वित्संजनयिष्यति कन्यां वा पुत्रं वा तद्वृत्त १५ प्रलब्धाः वंचिताः १६ तस्मिन्नुदरे अ
थस्मयं लोहमयम् १७

मंदभागैरस्माभिः किमेतत्कृतम् नः अस्मान् किं वदिष्यंतीति विद्वलिताः संतो मुसलमादाय गेहान् ययुः १८ राज्ञे उग्रसेनाय नतु श्रीकृष्णाय १९ २० आहुकः
उग्रसेनः सोऽपि श्रीकृष्णमपस्त्रैव प्रास्यत् प्रक्षिप्तवान् अस्य मुसलस्य चूर्णीं क्रियमाणस्यावशेषितं लोहं च प्रास्यत् २१ तरलैः तरंगैः २२ अन्यैर्मत्स्यैः सह श
ल्येशराग्रे २३ ज्ञाताः सर्वेऽर्था येन सः ईश्वरोऽपि समर्थोऽपि सन् अन्यथा कर्तुं नैच्छत् किं त्वन्वमोदतयतः कालरूपी २४ इत्येकादशोदीकायां प्रथमोऽ
ध्यायः १ द्वितीये निमिजायंत संवादेनाह नारदः धर्मान् भागवतान् भक्त्या वसुदेवाय पृच्छते १ अभीक्ष्णं प्रस्थापितोऽपि पुनः पुनरवात्सीदित्यर्थः ननु
नारदस्य दक्षादिशापान्नैकत्रवासः संभवतीत्याशंक्याह गोविंदं भज गुप्तायामिति न तस्यां शापादेः प्रभाव इत्यर्थः कृष्णोपासने लालसा औत्कण्ड्यस्य सः

किं कृतं मंदभागैर्नः किं वदिष्यंति नो जनाः इति विद्वलिता गेहानादाय मुसलं ययुः १८ तच्चोपनीय सदसि परिम्लान् मुखश्चिपः
राज्ञ आवेदयां चक्रुः सर्वयादव सन्निधौ १९ श्रुत्वाऽमोघं विप्रशापं दृष्ट्वा च मुसलं नृप विस्मिता भयसंनता बभूवुर्द्वारकौ कसः
२० तच्चूर्णयित्वा मुसलं यदुराजः स आहुकः समुद्रसलिले प्रास्यत् लोहं चास्यावशेषितम् २१ कश्चिन्मत्स्योऽग्रसी लोहं चूर्णानित
रलैस्ततः उद्यमानानि वेलायां लग्नान्यासन् किलैरकाः २२ मत्स्यो गृहीतो मत्स्ये धैर्जलेनान्यैः सहार्णवे तस्योदरगतं लोहं सश
ल्ये लुब्धकोऽकरोत् २३ भगवान् ज्ञात सर्वार्थे ईश्वरोऽपि तदन्यथा कर्तुं नैच्छत् द्विप्रशापं कालरूप्यन्वमोदत २४ इति श्रीभा
गवते महापुराणे एकादशस्कंधे विप्रशापो नाम प्रथमोऽध्यायः १ श्रीशुक उवाच गोविंदं भुजगुप्तायां द्वारवत्यां कुरुद्वह
अवात्सीन्नारदो भीक्ष्णं कृष्णोपासनलालसः १ को नुराजन्निद्रियवान्मुकुंदचरणोत्तुजम् न भजेत् सर्वतो मृत्युरुपास्य ममरोत्तमैः
२ तमेकदा तु देवर्षि वसुदेवो गृहागतम् अर्चितं सरस्वमासीनमभिवाद्येदमब्रवीत् ३ वसुदेव उवाच भगवन्भवतो या
त्रास्वस्तये सर्वदेहिनाम् कृपणानां यथापि त्रोरुत्तमश्लोकवर्त्मनाम् ४ भूतानां देवचरितंदुःखाय च सरवाय च सरवायै वहि सा
धूनां त्वादृशामच्युतात्मनाम् ५ भजंति ये यथा देवान् देवा अपि तथैव तान् छायेव कर्मसचिवाः साधवो दीनवत्सलाः ६

१ य इजने मुक्तानामपीदृशमौत्सुक्यं तं को नाम न भजेदित्याह को न्विति इन्द्रियवानिति इन्द्रियवत्त्वमात्रमेव यत्राधिकारि विशेषणमित्यर्थः सर्वतः सर्वेष्वपि
लोकेषु मृत्युर्यस्य सः २ ३ यथापि त्रोर्यात्रा आगमनमपत्यानां स्वस्तये मंगलाय यथा च उत्तमश्लोकस्य वर्त्मभूतानां महतां यात्रा कृपणानां स्वस्तये तथा भग
वद्रूपस्य भवतो यात्रा सर्वदेहिनां स्वस्तये इति ४ देवैरपि महतामुपमानमनुचितमित्याह भूतानामिति देवानां चरितमतिदृष्ट्या दिना भूतानां दुःखायापि भवति
त्वादृशाम् त्वया सदृशानाम् अच्युत आत्मा येषां तेषाम् ५ किंच सरवं कुर्वंतीति देवा भजनानुसारेण कुर्वन्ति न तथा साधव इत्याह भजंतीति छायेव यथा पुरु
रुषो यावत् करोति तावदेव तस्य छायापि तथा कर्मसचिवाः कर्मसहायाः ६ ७

तदेवं यद्यपि भगवत् आगमनमात्रेणैव वयं ह्यनार्थस्तथाऽपि पृच्छामः तवेति तवैवैर्धर्मैः प्रसन्नो भगवान् तानित्यर्थः ७ ननु त्वत्तोऽपि किमन्यो भगवत्प्रसाद-
पात्रमस्ति तत्राह अहं किलेति भुवि प्रजाः योऽपूजयं पुत्रलाभे प्रयोजनः सन् पूजितवान् किलेति सूती गृहे भगवदुक्तमनुस्मरति ८ यतो यथा सुच्ये महित-
थानोऽस्मान् शाधि शिक्षय विचित्राणि त्वसना नित्यस्मिन् संसारे तस्मात्संसारान् तथा विश्वतः सर्वतो भयं यस्मिन् तस्मात् भवद्भिः हेतुभूतैः अंजसा अना-
यासेन अद्वासाक्षात् ९ हरेर्गुणैर्वर्णनीयत्वेन प्रस्तुतैर्हरिः संस्मारित इत्यर्थः १० प्रीतिमा विश्वरोति सम्यगिति त्रिभिः पृच्छसे पृच्छसि विश्वभावनात् स-

ब्रह्मंस्तथाऽपि पृच्छामो धर्मान् भागवतांस्तव यां च्छुत्वा श्रद्धयामर्त्यो मुच्यते सर्वतो भयात् ७ अहं किल पुरा जन्तं प्रजाऽर्थो भुवि
मुत्तिदम् अपूजयं न मोक्षाय मोहितो देवमायया ८ यथा विचित्रव्यसनाद्भवद्भिर्विश्वतो भयात् मुच्ये मह्यं जसैवाद्वा तथानः शा-
धिसूत्रतः ९ श्रीशुक उवाच राजन्नेवं कृतप्रश्नो वक्तुं देवेन धामता प्रीतस्तस्माद्देवर्षिः हरिः संस्मारितो गुणैः १० नार-
द उवाच सम्यगेतद्वा सितं भवता सात्वतर्षभ यत्पृच्छसे भागवतान् धर्मोस्त्वं विश्वभावनात् ११ श्रुतोऽनुपहितो ध्यात आह
तोवानुमोदितः सद्यः पुनर्नातिसद्गुणैर्देवविश्वदुहोऽपि हि १२ त्वया परमकल्याणः पुण्यश्रवणकीर्तनः स्मारितो भगवानद्यदेवो ना-
रायणो मम १३ अत्राप्युदाहरंतीममिति हासं पुरातनम् आर्षभाणां च संवादं विदेहस्य महात्मनः १४ प्रियव्रतो नाम सक्तो म-
नोः स्वायं भवस्य यः तस्याग्नीधस्ततो नाभिर्ऋषभस्तत्सक्तः स्मृतः १५ तस्माद्देवांश्च देवांश्च मोक्षधर्मविवक्षया अवतीर्णं क-
तशतं तस्यासीद्देवपारगम् १६ तेषां वै भरतो ज्येष्ठो नारायणपरायणः विख्यातवर्षमेतद्यन्माभारतमद्भुतम् १७ स भ-
क्तभोगोऽत्यक्ते मां निर्गतस्तपसा हरिम् उपासीनस्तत्पदवीं लभे वै जन्मभिस्त्रिभिः १८ तेषां नवनवद्वीपपतयोऽस्य समंततः
कर्मतंत्रप्रणेतार एकाशीतिर्दिजातयः १९

वशोपकान् ११ आहतः आस्तिक्येन गृहीतः अनुमोदितः परैः क्रियमाणः संस्कृतः सद्गुणैर्भागवतो धर्मः
देवदेवस्य देवेत्यर्थः यद्वा देवेभ्यो विश्वस्मै च दुह्यंति येनानपि १२ किंच त्वयामहानुपकारः कृत इत्याह त्वयेति पुण्यश्रवणकीर्तने यस्य सः १३ अत्रापि भग-
वद्गुणैर्निर्णयेऽपि विदेहस्य जनकस्य १४ आर्षभाणां सुसूतिसान्त्वयं विविच्य कथयति प्रियव्रत इति सप्तभिः १५ मोक्षधर्मविवक्षया मोक्षधर्माणां प्रवर्तने-
च्छया अवतीर्णं वा सद्देवांश्चामाहुः तस्य च वेदपारगं सुतशतमासीत् १६ तेषां सृष्टभक्तानां मध्ये नवयोगीश्वराणां चरितं वक्तुमिदं तेषां चरितं ततो विविच्याह
तेषां मिति एतद्भजनाभंगनामवर्षयस्य नास्माभारतमित्यद्भुतं विख्यातमासीत् एतेन तस्य धर्मातिरेको निरूपितः १७ इमां पृथ्वीम् गृहान् निर्गतः हरिमुपा-
सीतः सेवमानः सन् १८ नवसक्ताः नवद्वीपपतयः नवानां ब्रह्मावर्तादिभूरवंडानां पतयः अस्य भारतस्य वर्षस्य एकाशीतिः सक्ताः कर्ममार्गप्रवर्तकाः ब्राह्मणा

अर्थशंसिनः परमार्थनिरूपकाः श्रमणाः श्रमवन्तः आत्माध्यासे रतश्चमा इत्यर्थः वातरशनाः दिगंबरः आत्मविद्यायां विशारदाः निष्णाताः २० २१ तेषां पारम-
हंस्यचरितमाह एत इति द्वाभ्याम् भगवद्गुणं विश्वं पश्यन्तः सदसदात्मकं स्थूलसूक्ष्मरूपं तच्च स्वाव्यतिरेकेण पश्यन्तः २२ अव्याहता अप्रतिहता इष्टा अभिप्रेता ग-
तिर्येषां ते मुक्ता अनासक्ताः २३ महात्मनो निमोः वितायमानमनुष्ठीयमानं अजनाभे भारतवर्षे २४ यजमानो निमिअग्रयः आहवनीयादयः विप्राः कल्बिगादयः २५
अभिप्रेत्य ज्ञात्वा २६ स्वरुचैव रोचमानान् नत्वा भरणादिप्रकाशैः ब्रह्मपुत्रोपमानसन् कुमारैः सदृशान् २७ परमप्रीत्या तद्दर्शनमभिनन्दति द्वाभ्याम् म-
न्य इति ननु भगवतः पार्षदानां कथमत्रोपलब्धिस्तत्राह विष्णोरिति विष्णुभक्ता लोकपावनार्थं सर्वत्र पर्यटन्तीत्यर्थः २८ मया दुर्लभं लब्धमहोभाग्यमि-

नवा भवन्महाभागा मुनयो ह्यर्थशंसिनः श्रमणा वातरशना आत्मविद्या विशारदाः २० कविर्हरिरन्तरिक्षः प्रबुद्धः पिप्पलायनः
आविर्होत्रोऽथ दुर्मिलश्चमसः करभाजनः २१ एते वै भगवद्गुणं विश्वं सदसदात्मकम् आत्मनोऽव्यतिरेकेण पश्यन्तो व्यचर-
न्महीम् २२ अव्याहतेषु गतयः सरसि ह्यसाध्यगन्धर्वयक्षनरकिन्नरनागलोकान् मुक्ताश्चरन्ति मुनिचारणभूतनाथ-
विद्याधर हि जगतां भवनानि कामम् २३ त एकदानीमोः सत्रमुपजग्मु र्यदृच्छया वितायमानमृषिभिरजनाभे महात्मनः
२४ तान् दृष्ट्वा सूर्यसंकाशान् महाभागवतान् नृप यजमानोऽग्रयो विप्राः सर्व एवोपतस्थिरे २५ विदेहस्तानभिप्रेत्य नाराय-
णपरायणान् प्रीतः संपूजयां चक्र आसनस्थान् यथाऽर्हतः २६ तान् रोचमानान् स्वरुचा ब्रह्मपुत्रोपमान् नृप पप्रच्छ पर-
मप्रीतः प्रश्रयावनतो नृपः २७ विदेह उवाच मन्ये भगवतः साक्षात्पार्षदान्वो मधुद्विषः विष्णोर्भूतानि लोकानां
पावनाय चरन्ति हि २८ दुर्लभो मानुषो देहो देहिनां क्षणभंगुरः तत्रापि दुर्लभं मन्ये वैकुण्ठप्रियदर्शनम् २९ अत आत्यंतिकं
क्षेमं पृच्छामो भवतोऽनघाः संसारेऽस्मिन् क्षणार्धोऽपि सत्संगः शेवधिर्नृणाम् ३० धर्मान् भागवतान् ब्रूत यदि नः श्रुतये क्षम-
म् यैः प्रसन्नः प्रपन्नाय दास्यत्यात्मानमप्यजः ३१

त्याह दुर्लभमिति बहवो देहा भवन्ति येषां ते देहिनो जीवास्तेषां क्षणभंगुरोऽपि मा-
नुषो देहो दुर्लभः परमपुरुषार्थसाधनत्वात् वैकुण्ठः प्रियो येषां वैकुण्ठस्य वा प्रियास्तेषां दर्शनम् २९ हे अनघाः निरवद्याः भवतो युष्मान् आत्यंतिक-
कं क्षेमं पृच्छामः यतः क्षणार्धकालभवोऽपि सत्संगः शेवधिर्निधिः निधिलाभे यथानंदो भवति तथाऽत्र परमानंद इत्यर्थः ३० तदर्थं च भागवता-
न् धर्मान् ब्रूत यदि नोऽस्माकं श्रुतये श्रवणाय क्षमं योग्यं भवति कथं भूतान् यैर्धर्मैः प्रपन्नाय भक्ताय अजो हरिः आत्मानमपि दास्यति तान्
३१ श्रीगोपालकृष्णो विजयते श्रीर्जयति ५ ५ ५ ५ ५ ५

सहसदस्यैः श्रुतिगिभश्चवर्तमानम् तेऽपि भगवद्धर्मश्रवणपराबभूवुरित्यर्थः भगवद्धर्मतद्रक्तमायातत्तरणानि च ब्रह्मकर्मावतारेहाभक्तप्राप्यपु
गक्रमात् ज्ञातुं क्रमेण कृतवान्वप्रश्नान्निमिर्नव एकैकस्योत्तरं प्रोचुः कविमुरव्यामुनीश्वराः ३२ प्रथममात्यंतिकंक्षेमं कथयति मन्यइति नकुत-
श्चिद्रूपं यस्मात्तदकुतश्चिद्रूपम् अत्र संसारे असदात्मभावात् असदिति देहादायात्मभावात्ततः नित्यं सर्वदा उद्दिग्मबुद्धेः विश्वात्मना सर्वथानिःशे
षं यत्र पादांबुजोपासनेभीर्निवर्तते तत् ३२ भागवतधर्मलक्षणमाह ये वै इति मन्वादिमुरवेन वर्णाश्रमादिधर्मानुत्क्रागतिरहस्यत्वात् स्वमुरवेनैव भ
गवताऽविदुषामपि पुंसामंजः सुखेनैवात्मलब्धये ये वै उपायाः प्रोक्ताः तान् भागवतान् धर्मान् विद्धि ३४ अंजः पदेनोक्तं सकरत्वं विवृणोति यानिति
यानास्थाय आश्रित्य योगादिष्विव न प्रमाद्येत विघ्नैर्न विहन्येत किंच निर्माल्यनेत्रे धावन्नपि इह एषु भागवतधर्मेषु न स्वलेत् निमीलनं नामाज्ञान
म् यथाहुः श्रुतिस्मृती उभेनेत्रे विप्राणां परिकीर्तिते एकैकविकलः काणो ह्यभ्यामंधः प्रकीर्तित इति अज्ञात्वाऽपीत्यर्थः यथापदन्यासस्थानम-

नारद उवाच एवं ते निमिना एष्टाव स देव महत्तमाः प्रतिपूज्या वृक्न्नीत्यास सदस्यत्विजं नृपम् ३२ कवि उवाच
मन्ये कुतश्चिद्रूपं यमच्युतस्य पादांबुजोपासनमत्र नित्यम् उद्दिग्मबुद्धेः सददात्मभावाद्दिश्वत्मानायत्र निवर्तते भीः ३३
ये वै भगवता प्रोक्ता उपायाऽद्यात्मलब्धये अंजः पुंसामविदुषां विद्धि भागवतान् दितान् ३४ यानास्थाय नरो राजन्नप्रमा
द्येत कर्हि चित् धावन्निमील्यवानेत्रे न स्वलेन्नपतेदिह ३५ कायेन वाचा मनसोऽद्रिगैर्वा बुद्ध्यात्मना वा नुसृतस्वभावा
त्करोति यद्यत्सकलं परस्मै नारायणायेति समर्पयेत्तत् ३६

तिक्रम्यशीघ्रं परतः पदन्यासेन गतिर्धावनं तद्दत्त्रापि किंचित् किंचिदिति
क्रम्याति क्रम्यातिशीघ्रमनुष्ठानं धावनं तथाऽनुतिष्ठन्नपि न स्वलेत् न प्रत्यवायी स्यात् तथा न पतेत् फलान्नप्न्येत् ब्राह्मणादीनामुक्तानपि धर्मान्क
श्चिद्रुक्वाणो भागवतान् धर्मान् श्रवणकीर्तनादीन् कुर्वाणस्तत्फलं प्राप्नुयादित्यर्थः ३५ ननु के ते भागवताधर्माः ईश्वरार्पितसर्वकर्माण्यपीत्याह कायेने-
ति आत्मना चित्तेन अहंकारेण वा अनुसृतोयः स्वभावस्तस्मात् अयमर्थः न केवलं विधितः कृतमेवेति नियमः स्वभावानुसारि लौकिकमपीति तथा च
भगवद्गीतासु यत्करोषियदश्यासियज्जुहोषिददासियत् यत्तपस्यसि कैंतेय तत्कुरुष्व मदर्पणमिति यद्वा ननु कायादीनामेव कर्मनात्मन इत्याशंक्या
ह अध्यासेनानुसृतात् ब्राह्मणत्वादित्स्वभावात् यद्यत्करोतीत्यर्थः तत्सकलं परस्मै परमेश्वराय नारायणायेति समर्पयेत् तथा सति सकलमपि कर्म भागव
तो धर्मो भवतीति भावः ३६

ननु किमेवं परमेश्वर भजनेन अज्ञान कल्पित भयस्य ज्ञानैक निवर्त्यत्वादित्याशंक्याह भयमिति यतो भयं तन्मायया भवेत् अतो बुधो बुद्धिमान् तमेवा भजे
 त् ननु भयं देहाद्यभिनिवेशतो भवति स च देहाहंकारतः स तु स्वरूपा स्मरणात् किमत्र तस्य माया करोति अत आह ईशादपेतस्येति ईशविमुरवस्य तन्मायया
 स्मृतिः भगवतः स्वरूपा स्फूर्तिस्ततो विपर्ययो देहोऽस्मीति ततो द्वितीयाभिनिवेशादयं भवति एवं हि प्रसिद्धं लौकिकीष्वपि मायासु उक्तं च भगवता दैवी
 ह्येषा गुणमयी मम माया दुरत्यया मामेव ये प्रपद्यन्ते मायामेतां तरेति तदिति एकया अव्यभिचारिण्या भक्त्या भजेत् किंच गुरुदेवतात्मा गुरुरेव देवता ईश्वरः
 आत्मा प्रेष्ठश्च यस्य तथा दृष्टिः सन्नित्यर्थः ३७ ननु विषयविक्षिप्तचित्तस्य कुतोऽव्यभिचारिणी भक्तिः संभवति कुतस्तस्मात् भयम् तत्र न तावद्विषयो नाम वास्त
 वोऽस्ति किंतु मनोविलासमात्रम् अतो मनो नियमेनेन भजनादभयं स्यादित्याह अविद्यमानोपीति द्वयः द्वैतप्रपञ्चः ध्यातुः पुंसः धियामनसा स्वप्नश्च मनोर
 थश्च यथेत्यर्थः तत्तस्मात् कर्माणि संकल्पयति विकल्पयति च यन्मनस्तानि रुंध्यात् नियच्छेत् ततश्चैक्या भक्त्या भजनादभयं स्यादित्यर्थः ३८ एतदत्यंता

भयं द्वितीयाभिनिवेशतः स्याद ईशादपेतस्य विपर्ययोऽस्मृतिः तन्माययाऽतो बुध आभजेत् तं भक्त्यैक्येशं गुरुदेवतात्मा ३७
 अविद्यमानोऽप्यवभाति हि द्वयोर्ध्यातुर्धिया स्वप्नमनोरथौ यथा तत्कर्म संकल्पविकल्पकं मनो बुधो निरुंध्यादभयं ततः स्यात्
 ३८ शृण्वन्सुप्तमद्राणिरथांगपाणेर्जन्मानि कर्माणि च यानि लोके गीतानि नामानि तदर्थकानि गायन्विलज्जो विचरेदसंगः ३९ एवं
 व्रतः स्वप्रियनामकीर्त्या जाता नुरागो द्रुतचित्त उच्चैः हसत्यथोरोदिति रोति गायत्युन्मादवन्त्यतिलोकबाह्यः ४० खं वायुमग्निं स-
 लिलं महीं च ज्योतीं पिसत्त्वानि दिशोऽद्रुमादीन् सरित्समुद्रांश्च हरेः शरीरं यत्किंच भूतं प्रणमेदनन्यः ४१

शक्यमित्याशंक्य स्रगमं मार्गमाह शृण्वन्निति तदर्थकानि तान्येव जन्मानि कर्माणि च अर्थो येषां तानि एतान्यपि साकल्येन ज्ञातुमशक्यानीत्याशं-
 क्याह यानि लोके प्रसिद्धानि तानि शृण्वन्नायंश्च विचरेत् असंगो निस्पृहः ३९ एवं भजतः संप्राप्तप्रेमलक्षणभक्तियोगस्य संसारधर्मातीतांगतिमाह एवमिति
 एवं व्रतं व्रतं यस्य सः स्वप्रियस्य हरेर्नामकीर्त्या जातोऽनुरागः प्रमेयस्य सः अतएव द्रुतचित्तः श्रुत्य हृदयः कदाचिद्भक्तपराजितं भगवंतं आकलय्यो
 च्छैर्हसति एतावतं कालमुपेक्षितोऽस्मीति रोदिति अत्योत्सुक्या द्रौतिको शति अतिहर्षेण गायति जितं जितमिति नृत्यति किंदांभिकवत्सरा
 न्प्रतिप्रकाशयितुम् न उन्मादवत्ग्रहगृहीतवत् लोकबाह्यः विवशः ४० किंच खमिति सत्त्वानिष्कृतानि आकाशादियत्किंचिद्भूतमात्रं हरेः शरी
 रमिति मत्ता प्रणमेत् संभावनायां लिङ् ४१ श्रीगोपाल श्रीकृष्णाय श्रीद्वारकानाथाय श्रीगोविंदाय श्रीवासुदेवाय श्रीदेवकीनन्दनाय नमोनमः

नन्विष्यमास्तु योगानामपि बहुभिर्जन्मभिर्दुर्लभा गतिः कथं नाम कीर्तनमात्रेणैकस्मिन्नेव जन्मनि भवेदित्याशंक्य सदृष्टान्तमाह भक्तिरिति प्रपद्यमानस्य हरिं भजतः पुंसः भक्तिः प्रेमलक्षणा परेशानुभवः प्रेमास्पद भगवद् रूपस्फूर्तिः तथानिर्वृत्तस्य ततोऽन्यत्र गृहादिषु विरक्तिरित्येषत्रिकः एककालः भजनसमकाल एव स्यात् यथाऽश्रुतो भुञ्जानस्य तुष्टिः स्रवं पुष्टिरुदरभरणं क्षन्तिवृत्तिश्च प्रतिधासं स्युः उपलक्षणमेतत् प्रतिसिक्थ्यमपि यथास्युस्तद्वत् एवमेकैकस्मिन् भजने किंचित्प्रेमादित्रिके जायमानेऽनुवृत्त्या भजतः परमप्रेमादि जायते बहुयासभोजिन इव परमतुष्ट्यादि ४२ ततश्च भगवत्प्रसादेन कृता र्थो भवतीत्याह इत्यच्युतांघ्रिमिति ४३ भागवतस्य भवतीत्युक्तं तस्य लक्षणं पृच्छति अयेति यद्धर्मः यस्मिन् धर्मे परिनिष्ठितः यादृशः यत्स्वभावः यथाचरति वर्तते ब्रूते वा यैश्चालिंगैर्भगवतः प्रियो भवति ४४ यद्धर्म इत्यस्योत्तरमाह त्रयेण सर्वभूतेष्विति आत्मनः स्वस्य सर्वभूतेषु ब्रह्मभावेन स-

भक्तिः परेशानुभवो विरक्तिरन्यत्र चैषत्रिक एककालः प्रपद्यमानस्य यथाऽश्रुतः स्युः सुष्टिः पुष्टिः क्षुद्रपायोऽनुयासम् ४२
इत्यच्युतांघ्रिं भजतोऽनुवृत्त्या भक्तिर्विरक्तिर्भगवत्प्रबोधः भवन्ति वै भागवतस्य राजस्ततः परां शांतिमुपैतिसाक्षात् ४३
राजोवाच अथ भागवतं ब्रूत यद्धर्मो यादृशो नृणाम् यथाचरति यद्ब्रूते यैर्लिंगैर्भगवत्प्रियः ४४ हरिरुवाच
सर्वभूतेषु यः पश्येद्भगवद्भावमात्मनः भूतानि भगवत्यात्मन्येष भागवतोत्तमः ४५ ईश्वरे तदधीनेषु बालिशेषु हि प्रत्यक्षं
प्रेममैत्रीरूपोपेक्षायः करोति समध्यमः ४६ अर्चयामेव हरये पूजां यः श्रद्धयेहते नतद्रक्तेषु नान्येषु स भक्तः प्राकृतः स्मृतः ४७
गृहीत्वा पीद्वियैरर्थान्योनहोष्टिनहृष्यति विष्णोर्भायां मिदं पश्यन् सर्वे भागवतोत्तमः ४८

मन्त्रयं पश्येत् तथा ब्रह्मरूपे आत्मन्यधिष्ठाने भूतानि च यः पश्येत् यद्वा आततत्वात् समातृत्वादात्मा हि परमो हरिरिति तत्रोक्तेः आत्मनो हरेः सर्वभूतेषु मशकादिष्वपि नियतत्वेन वर्तमानस्य भगवद्भावं निरतिशयैश्वर्यमेव यः पश्येत् न तु तस्य तारतम्यं तथात्मनि हरावेव भूतानि च पश्येत् कथं भूते भगवति अप्रच्युतैश्वर्यादिरूपेण पुनर्जडमलिनभूताश्च यत्वेन जाड्यादिप्रसक्त्या ऐश्वर्यादिप्रच्युतिं पश्येत् स सर्वत्र परिपूर्ण भगवत्तत्वं पश्यन् भागवतोत्तम इत्यर्थः ४५ प्रेमचमैत्रीचरुणा च उपेक्षा च ताः ईश्वरादिषु चतुर्षु यः करोति समध्यमो भागवतः एवं भूतस्य भेदस्य दर्शनात् ४६ अर्चयां प्रतिमायां पूजामीहते करोति नतद्रक्तेषु अन्येषु च कृतं न करोति स प्राकृतः प्रकृतिः प्रारंभः अधुनैव प्रारब्ध भक्तिः शनैरुत्तमो भविष्यतीत्यर्थः ४७ पुनरुष्मिः श्लोकैरभ्यर्हितत्वाद् उत्तम भागवतस्यैकलक्षणान्याह गृहीत्वाऽपीति श्रीवासुदेवाविष्टचेतानगृणहातितावदिन्द्रियैरर्थान् गृहीत्वाऽपीत्यपिशब्दार्थः इदं वि

किंच देहादीनां संसारधर्मैर्जन्माप्ययादिभिर्यो हरेः स्मृत्या विमुक्तमानः स भागवतप्रधानः तत्र देहस्य जन्माप्ययो प्राणस्य क्षयिणासे मनसो भयम् बुद्धे
स्तर्षः तृष्णा इन्द्रियाणां कृच्छ्रं श्रमस्तैः ४९ कामश्च कर्माणि च बीजानि च वासनास्तेषाम् वासुदेव एव एकोनिलय आश्रयो यस्य सः एतेन गृहीत्वा पीत्यादिभ्यो क
त्रयेण द्वेषहर्षमोहकामादिरहितश्चरतीति यथा चरतीत्येतस्योत्तरमुक्तम् ५० यैर्लिंगैर्भगवत्प्रिय इत्यस्योत्तरमाह नयस्येति जन्मसत्कुले कर्मतप आदि
जातयोऽनुलोमप्रतिलोमजाः सूर्द्धावसिक्तादयः अस्मिन्देहे अहंकाररहितैः सत्कुलकर्मादिलिंगैः हरेः प्रियो भवतीत्यर्थः ५१ विज्ञेयस्वीयं परकीयमिति
आत्मनि स्वः पर इति ५२ किंच त्रिभुवनविभवहेतवेऽपि त्रैलोक्यराज्यार्थमपि लवार्द्धमपि निमिषार्धमपि भगवत्पदारविंदमजनाद्यो न चलति सर्वे
ष्वावाग्र्यः ननु लवार्द्धमात्रं भजनोपरमे चेत्तावाँल्लाभो भवेत् तत्कुतो न चलेत्तत्राह अकुंठस्मृतिः भगवत्पदतोऽन्यत्सारं नास्तीत्येवं रूपाः कुंठा अनप
गतास्मृतिर्यस्य सः भगवत्पदारविंदादन्यत्सारं नास्तीति कुतः अत आह अजिते हरावेव आत्मा येषां तथा भूतैः सुरादिभिरपि दुर्लभात् किंतु केवलं

देहेंद्रियप्राणमनो धियां यो जन्माप्ययक्ष इत्यतर्षकृच्छ्रैः संसारधर्मैरविमुक्तमानः स्मृत्या हरेर्भागवतप्रधानः ४९ न का
मकर्मबीजानां यस्य चेतसि संभवः वासुदेवैकनिलयः सर्वे भागवतोत्तमः ५० नयस्य जन्मकर्मभ्यां न वर्णाश्रमजातिभिः स
ज्जतेऽस्मिन्नहंभावो देहे वै स हरेः प्रियः ५१ नयस्य स्वः पर इति विज्ञेयात्मनि वाभिदा सर्वभूतसमः शान्तः सर्वे भागवतोत्तमः
५२ त्रिभुवनविभवहेतवेऽप्यकुंठस्मृतिरजितात्मसुरादिभिर्विमृग्यात् न चलति भगवत्पदारविंदात्तुवनिमिषार्धमपि यः सर्वे
ष्वावाग्र्यः ५३ भगवत उरुविक्रमांघ्रिशारवानरवमणिचंद्रिकयानिरस्ततापे हृदिकथमुपसीदतां पुनः स प्रभवति चंद्रोदितो
तेऽर्कतापः ५४ विसृजति हृदयं नयस्य साक्षाद्हरिरवशाभिहितोऽप्यधौघनाशः प्रणयरशनयाधृतांघ्रिपद्मः स भव
ति भागवतप्रधान उक्तः ५५ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे नारदवसुदेवसंवादे द्वितीयोऽध्यायः २ विमृग्यात् तद

पेक्षया सर्वस्य तुच्छत्वं स्मरन् यो न चलतीत्यर्थः ५३ अपि च विषयाभिसंधिना चलनं कामेनाति संतापे सति भवेत् स तु भगवत्सेवा निर्वृता न संभवतीत्या
ह भगवत इति उरुक्रमौ चतौ अंघ्री चतयोः शारवा अंगुलयः तासु नखानि च तान्येव मणयस्तेषां चंद्रिकाशीतलादीप्तिस्तयानिरस्तः कामादितापो यस्मि
न्तस्मिन् उपसीदतां भजतां हृदिकथं पुनः सतापः प्रभवति चंद्रोदिते सति अर्कस्य ताप इव नयस्य स्वः पर इत्यादिना श्लोकत्रयेण यादृश इत्यस्यो-
त्तरमुक्तं वेदितव्यम् यद्देहे इत्यस्य च हरिना मानीति ज्ञातव्यम् ५४ उक्तं समस्तलक्षणसारमाह विसृजतीति हरिरेव स्वयं साक्षाद्यस्य हृदयं न विसृ
जति न मुंचति कथं भूतः अवशेनाप्यभिहितमात्रोऽपि अधौघं नाशयति यः सः तत्किं न विसृजति यतः प्रणयरशनयाधृतं हृदये निबद्धमंघ्रिपद्मं य
स्य सः भागवतप्रधान उक्तो भवति ५५ इत्येकादशस्कंधोऽध्यायः २

मायातत्तरणब्रह्मकर्मप्रश्नचतुष्टये तृतीयेतत्तरंदत्तमार्थभेदुनिभिः पृथक् १ विष्णोर्मायामिदं पश्यन्नित्युक्तमतो मायां पृच्छति परस्येति हे भगवंतः १ ननु कलक्षणैर्भागवतो भूत्वा ह्यनर्थस्याः किं बहु प्रश्नेरत आह नानुत्पद्येति संसारतापैर्निर्तसो हंतस्य तापस्य भेषजं हरिकथा स्मृतरूपं युष्मद्बो जुषमाणो नानुत्प्यामि २ मायायाः स्वरूपतो निरूपणासंभवात् सृष्ट्यादिकार्यद्वारेण निरूपयितुमाह एभिरिति आद्यः पुरुषः यथा शक्त्या भूतानामात्मा कारणभूतः एभिः सृष्टैर्महाभूतैरुच्चावचानि भूतानि ससर्ज एषामाया भगवत इति चरमश्लोकपादस्य प्रतिश्लोकमनुषंगः किमर्थं ससर्ज स्वमात्रात्मप्रसिद्धये स्वमिमीते प्रमिमीते उपास्तेयाः सः स्वमाता तस्यात्मनो जीवस्य प्रकृष्टायै सिद्धये यद्वा स्वांशभूतानां जीवानां मात्राप्रसिद्धये विषयभोगाय आत्मप्रसिद्धये मोक्षाय चेत्यर्थः तदुक्तं वेदस्तुतौ बुद्धीन्द्रियमनः प्राणान् जनानामसृजत्प्रभुः मात्रार्थं च भ

राजोवाच परस्य विष्णोरीशस्य मायिनामपि मोहिनीम् मायां वेदितुमिच्छामो भगवंतौ ब्रुवंतु नः १ नानुत्पद्ये जुषन् युष्मद्बो हरिकथा स्मृतम् संसारतापनिस्तप्तो मर्त्यस्तत्तापभेषजम् २ अंतरिक्ष उवाच एभिर्भूतानि भूतात्मा महाभूतैर्महाभुजः ससर्जोच्चावचान्याद्यः स्वमात्रात्मप्रसिद्धये ३ एवं सृष्टानि भूतानि प्रविष्टाः पंचधा तुभिः एकधा दशधा त्मानं विभजन् जुषते गुणान् ४ गुणैर्गुणान् सभुं जानात्मा प्रद्योतितैः प्रभुः मन्यमान इदं सृष्टमात्मानमिह सज्जते ५ कर्माणि कर्मभिः कुर्वन् स निमित्तानि देहभृत् तत्तत्कर्मफलं गृण्हन् भ्रमती ह सरवत रम् ६ इत्थं कर्मगतीर्गच्छन् बह्वभद्रवहाः पुमान् आभूतसंलवात्सर्गप्रलयावश्रुतेः वशः ७ धातूपलव आसन्नेव्यक्तं द्रव्यगुणात्मकम् अनादिनिधनः कालो ह्यव्यक्तायापकर्षति ८

वायें च आत्मनेकत्पनाय चेति ३ एवं जीवोपकारार्थं पंचधा तुभिर्महाभूतैः सृष्टा

निभूतानि अंतर्यामिरूपेण प्रविष्टाः एकधामनसा दशधा बाह्येन्द्रियरूपेण आत्मानं विभजन् गुणान् तत्तद्दिष्यान् जुषते जोषयतीत्यर्थः यद्वा तमात्मानं प्रति गुणान् विभजन् जुषते प्रीयत इत्यर्थः ४ सच जीव आत्मना अंतर्यामिणा प्रद्योतितैर्गुणैर्गोर्दिश्यैर्गुणान् विषयान् भुंजान इदं सृष्टं शरीरमात्मानं मन्यमान इह शरीरादौ सज्जते ५ कर्मभिः कर्मैर्दिश्यैश्च निमित्तानि कर्माणि कुर्वन् तत्तत्पूर्वकर्मफलं च गृण्हन् अयं देहभृत् भ्रमती हरं सारं ननु मुच्यते कथं भूतं कर्मफलं सुरवेतरं सरवदुःखात्मकम् ६ कियंतं कालं भ्रमति तदाह इत्यमिति बह्वभद्राणि वहंतीति तथा ताः सर्गप्रलयौ उत्पत्तिमरणौ ७ एवं मायामयीं सृष्टिमुक्त्वा प्रलयं दर्शयितुमारभते धातूनां महाभूतानां सुपलवेनाशहेतावासन्नेव्यक्तं कार्यम् द्रव्यस्थूलं गुणः सूक्ष्मं

नाशहेतूनाह शतवर्षेति तस्मिन्काले उपचितश्वासोऽउष्णाश्वासावर्कश्च यद्वा तेन कालेनोपचितमुष्णत्वं यस्य सः ९ ऊर्ध्वशिरव ऊर्ध्वज्वालः विष्वक्सार्वतः १०
सांवर्तकः प्रलयकर्ता धाराभिः ननु बिंदुभिः हस्तिहस्ताभिस्तत्प्रमाणाभिः ११ ततः उपाधिलया द्वैराजः पुरुषोऽव्यक्तं कारणं प्रविशति ननु ब्रह्मणा सह ते स
र्वे संप्राप्तेऽप्रति संचरे परस्यां ते हृतात्मनः प्रविशंति परंपदमिति स्मृतेर्यावदधिकारमवस्थितिरधिकारिणामितिन्यायाच्च वैराजशब्दाभिधेयस्य च ब्रह्मणः
परमभागवतत्वात् मोक्ष एव संगच्छते नान्येषां भिव कारणमात्रप्रवेशः सत्यम् अश्वमेधादिना सत्यलोकंगतानामप्यभक्तानामावृत्तिश्रवणादभक्तत्वे च ब्र
ह्मणोऽपि प्रकृतौ लयः पुनरुत्पत्तिश्चेति मोक्षदोर्लभ्यसूचनायैव मुक्तमित्यविरोधः यद्वा केनापि प्रमाणेन न व्यज्यत इत्यव्यक्तं ब्रह्मैव तत्प्रवेशेन च मोक्ष ए
वोक्त इति द्रष्टव्यम् १२ एवं विराजो लयमुक्त्वा तत्कारणानां महदादि पृथिव्यंतानां प्रातिलोभ्येन लयमाह वायुनेति वायोर्हि गंधरसहारित्वं प्रसिद्धम् सांवर्त

शतवर्षाद्यनावृष्टिर्भविष्यत्युल्बणाभुवि तत्कालोपचितोष्णाको लोकांस्त्रीन्यतपिष्यति ९ पातालतलमारभ्य संकर्षण
मुखानलः दहन् ऊर्ध्वशिरवो विधक् च धने वायुने रितः १० सांवर्तको मेघगणो वर्षति स्म शतं समाः धाराभिर्हस्तिहस्ताभिर्ली
यते सलिले विराट् ११ ततो विराजमुत्सृज्य वैराजः पुरुषो नृप अव्यक्तं विशते सूक्ष्मं निरिंधन इवानलः १२ वायुना हृतगंधाभूः
सलिलत्वाय कल्पते सलिलं तद्धृतरसं ज्योतिष्वायोपकल्पते १३ हृतरूपं तु तमसा वा यौ ज्योतिः प्रलीयते हृतस्पर्शोऽवकाशे
न वायुर्न भसिलीयते १४ कालात्मना हृतगुणं न भआत्मनि लीयते इन्द्रियाणि मनो बुद्धिः सह वैकारिकैर्नृप प्रविशंति ह्यहंका
रं स्वगुणैरहमात्मनि ५५ एषामाद्या भगवतः सर्गस्थित्यंतकारिणी त्रिवर्णावर्णिताऽस्माभिः किंभूयः श्रोतुमिच्छसि १६
राजोवाच यथैतामैश्वरीं मायां दुस्तरामकृतात्मभिः तरंत्यंजः स्थूलधियो महर्षे इदमुच्यताम् १७

केन वायुना हृतगंधा अतएव गंधस्य

व्यावर्तकस्य गतत्वात् सलिलत्वाय कल्पते सलिले लीयत इत्यर्थः तद्धृतर संतेन वायुना एव हृते रसो यस्य तत् १३ तमसश्च रूपतिरस्कारित्वं प्रसिद्धं सांवर्तकेन तम
सा अवकाशेन आकाशेन स्वरूपेण १४ कालात्मना शब्दस्य हि कालतएव नाशः प्रसिद्धः तद्रूपेणात्मना ईश्वरेण आत्मनि तामसा हंकारे इन्द्रियाणि बुद्धिश्च रा
जसा हंकारम् मनो वैकारिकैर्देवैः सह सात्विका हंकारम् एवं त्रिविधैः स्वगुणैः स्वकार्यैः सहितः अहमहंकारः आत्मनि महति स च प्रकृताविति द्रष्टव्यम् १५ त्रि
वर्णात्रिगुणा माया श्रवणभीतं राजानं तन्निवृत्य पायश्रवणो लुंदयति किंभूय इति १६ एवमनुकंपितस्तन्निवृत्य पायमेव एच्छति यथैतामिति यद्यपि त
न्याययाऽतो बुधआभजेत्तमिति भक्तिस्तत्तत्कारकत्वेनोक्तैव तथाऽपि किंभक्तिरेव अन्योऽपि वातत्रोपायोऽस्तीति ज्ञातुं पुनः प्रश्नः अकृतात्मभिः अवशीकृतांत
करणैः स्थूलधियाः स्थूलेशरीरे अहं धीर्येषां ते १७

भक्तिव्यतिरेकेण नास्त्यन्यउपायइत्यभिप्रेत्यभक्तिमेवसाराधानंनिरूपयति तत्रप्रथमंवेराग्यद्वारागुरुरूपसत्तिमाहचतुर्भिः कर्माणीति दुःखहृत्यैदुःख
प्रतीकारायपाकविपर्यासंफलवैपरीत्यम् मिथुनीचारिणांमिथुनीप्लवप्रवर्तमानानाम् १८ कर्मभिः साधिताअपिवित्तादयोनस्करवहेतवइतिचपश्येदि-
त्याह नित्यार्तिदेनेति आत्मना स्वस्यमृत्युरूपेणचलैः अनित्यैः अपायिभिश्च १९ एवंलोकंपरमिति कर्मनिर्मितत्वात्नश्वरम् तथाचश्रुतिः तद्यथेहक
र्मचितोलोकः क्षीयतएवमेवामुत्रपुण्यचितोलोकः क्षीयतइति किंच वर्तमानसमयेपिदुःखयुक्तंपश्येदित्याह सतुल्यातिशयध्वंसंसहृत्येन अ-
तिशयेनध्वंसेनचवर्तमानम् अतस्तुल्येस्पृष्टातिशयेअसूयाध्वंसालोचनैर्मयादिकंचापरिहार्यमित्यर्थः यथारवंडमंडलपतीनामिथः स्पृष्टादित
द्वत् २० उत्तमंश्रेयोज्ञातुमिच्छुः शाब्देब्रह्मणिवेदारब्धेन्यायतोनिष्णातंतत्त्वज्ञम् अन्यथासंशयनिरासकत्वायोगात् परेचब्रह्मणिअपरोक्षानु

प्रबुद्धउवाच कर्माण्यारभमाणानांदुःखहृत्यैस्करवायच पश्येत्पाकविपर्यासंमिथुनीचारिणांचृणाम् १८ नित्या
र्तिदेनवित्तेनदुर्लभेनात्ममृत्युना गृहापत्याप्तपशुभिः कार्त्ततिः साधितैश्चलैः १९ एवंलोकंपरंविद्यान्नश्वरंकर्मनिर्मितम्
सतुल्यातिशयध्वंसंयथामंडलवर्तिनाम् २० तस्माद्गुरुंप्रपद्येतजिज्ञासुः श्रेयउत्तमम् शाब्देपरेचनिष्णातंब्रह्मण्युपशमा
श्रयम् २१ तत्रभागवतानुधर्मांश्छिद्रेदुर्वात्मदैवता अमाययानुवृत्त्यायैस्तप्येदात्मात्मदोहरिः २२ सर्वतोमनसोसंगमादो
संगंचसाधुषु दयामैत्रीप्रश्रयंचभूतेष्वद्वैतयोचितम् २३ शौचंतपस्त्वितिष्टांचमौनस्वाध्यायमाजं वम् ब्रह्मचर्यमहिंसा
चसमत्वं हं हंसंज्ञयोः २४ सर्वत्रात्मेश्वरान्वीक्षांकैवल्यमनिकेतताम् विविक्तचीरवसनंसंतोषोयेनकेनचित् २५

भवेननिष्णातमन्यथाबोधसंचारायोगात् परब्रह्मनिष्णातत्वद्योतकमाहउपशमाश्रयमिति २१ गुरुरेवात्मादैवतंचयस्यसः अनुवृत्त्यासेवयायैः
धर्मैः वस्तुत आत्मा आत्मप्रदश्चोपासकानाम् यथाबलिप्रभृतीनाम् २२ यथोचितमिति हीनेषुदयांसमेषुमैत्रीमुत्तमेषुप्रश्रयंचशिखेदित्यर्थः २३
शौचंबाह्यंमृज्जलादिभिः आभ्यंतरंचादंभामानादिशिखेत् तपः स्वधर्माचरणमृत्तितिष्टांक्षमाम् मौनंवथावाचामनुच्चारणम् स्वाध्यायमधिका
रानुरूपंवेदपाठादिकम् आर्जवंस्वच्छतांब्रह्मचर्यंयस्य यादृगुचितमृतुकालेस्वदारनियमादि अहिंसांभूतेष्वद्वैतम् हंसंज्ञयोः शीतोष्णास्करवदुः
खादिरूपयोः समत्वं हर्षविषादराहित्यं २४ आत्मेश्वरान्वीक्षांसच्चिद्रूपेणात्मेशाम् नियंतरूपेणेश्वरान्वीक्षाम् कैवल्यमेकांतशीलत्वम् अनिकेततां
गृहाद्यभिमानराहित्यम् विविक्तचीरवसनंविजनपतितानांवस्त्रखंडानांशुद्धानांवावल्कलानांपरिधानम् २५

भागवतेभगवत्प्रतिपादके अन्यत्रशास्त्रादौ या अनिंदाताम् मनसः प्राणायामैः वाचोमोनेन कर्मणोऽनीहयादंडम् सत्यं यथार्थभाषणम् शमदमोऽं
तः करणवा स्तेन्द्रियनिग्रहो २६ हरेर्जन्मकर्मगुणानां श्रवणादि तदर्थं हर्युद्देशेन सर्वकर्मविशेषतश्च यजनादियत्तत्तदर्थं शिक्षेत् २७ इष्टं दत्तमित्यादयो
भावे निष्ठाः वृत्तंसदाचारः आत्मनः प्रियंगंधपुष्पादिदारादीनप्यालक्ष्य परस्मै परमेश्वराय निवेदनं तत्सो वक्तव्यं समर्पणं यत्तत्तच्छिक्षेत् २८ कृष्णा एवा
त्मनाथश्च येषाम् कृष्णाश्चात्मनो जीवस्य नाथो येषामिति वा तेषु उभयत्र स्थावरे जंगमे च यापरिचर्यातां विशेषतो नृषु तत्रापि साधुषु स्वधर्मशीलेषु ततोऽ
पि महत्कृष्णश्रीभागवतेषु २९ तैश्च सह संगम्य यस्यावनं भगवद्यशः तस्य परस्परानुकथनं शिक्षेत् यद्वा यशः प्रतितत्र संस्पर्धादिपरित्यागेन मिथो या
रतिः रमणं याचतुष्टिः सरवं याच निवृत्तिः समस्तदुःखनिवृत्तिः तां च शिक्षेत् ३० एवं वर्तमानानां परमानंदप्राप्तिमाह स्मरंत इति द्वयेन भक्त्या-

श्रद्धां भागवतेशास्त्रेऽनिंदा मन्यत्र चापि हि मनोवाक्कर्मदंडं च सत्यं शमदमावपि २६ श्रवणं कीर्तनं ध्यानं हरेरदुत क
र्मणः जन्मकर्मगुणानां च तदर्थं उखिलचेष्टितम् २७ इष्टं दत्तं तपो जप्तं वृत्तं यच्चात्मनः प्रियम् दारान् सुतान् गृहान् प्राणा
न्यत्परस्मै निवेदनम् २८ एवं कृष्णात्मनाथेषु मनुष्येषु च सौहृदम् परिचर्यां चोभयत्र महत्कृष्णेषु साधुषु २९ परस्परानु
कथनं पावनं भगवद्यशः मिथोरतिमिथस्तुष्टिर्निवृत्तिर्मिथ आत्मनः ३० स्मरंतः स्मारयंतश्च मिथोऽघोघहरं हरिम् भ-
क्त्या संजातया भक्त्या बिभ्रत्युत्तुलकांतनुम् ३१ क्वचिद्रुदंत्यच्युतचित्तया क्वचिद्धसंतिनंदं तिवदंत्यलौकिकाः नृत्यंति
गायंत्यनुशीलयंत्यजं भवंति तूष्णीं परमेत्यनिर्वृताः ३२ इति भागवतानुधर्मांश्छिदन् भक्त्या तदुत्थया नारायणपरोमा
यामंजस्तरति दुस्तराम् ३३ राजोवाच नारायणाभिधानस्य ब्रह्मणः परमात्मनः निष्ठामर्हथ नो वक्तुं शूयं हि
ब्रह्मवित्तमाः ३४

साधनभक्त्या संजातया प्रेमलक्षणया भक्त्या ३१ अजं हरिं मनुशीलयंति तल्लीलामभिनयंति एवं परमेत्यप्राप्य
निर्वृताः संतस्तूष्णीं भवंति ३२ उपसंहरति इतीति भागवतधर्मोत्पन्नया भक्त्या ३३ नारायणपरोमायां तरतीत्युक्ते पृच्छति नारायणाभिधा
धानस्येति निष्ठां स्वरूपम् अयं भावः ब्रह्मैव तावन्नारायण इति भगवानिति परमात्मेति चोच्यते तदुक्तम् वदंति तत्तत्त्वविदस्तत्त्वं यद्भजानमद्वयं
ब्रह्मेति परमात्मेति भगवानिति शब्दत इति तथानारायणे भगवति तदिदं विश्वमाहितम् गृहीतमायोरुगुणः स्वर्गादावगुणः स्वत इत्यादिषु तत्र कि
मेभिः शब्दैर्निर्विशेषतः देववस्तूच्यते अस्ति वा कोऽपि विशेषांश इति ३४

अत्रोत्तरम् स्थित्युद्भवेति अयमर्थः अस्य विश्वस्य स्थित्युद्भवप्रलयानां हेतुः स्वयंच अहेतुः हेतुरहितः स नारायण इति परमेव तत्त्वमवेहि स्वप्न जागरसुषु-
 तिषु सत् अनुवर्तमानं यत् वक्ष्यति च तुरीयं त्रिषु संततमिति बहिः स्वसमाध्यादौ यत्सत्तद्भवेति परमेव तत्त्वमवेहि देहेंद्रियाणामनांसियेन जीवितानि सं-
 तिचरन्ति प्रवर्तन्ते तत्परमात्मेति परमेव तत्त्वमवेहि एवं लक्षणभेदेन नारायणादिनामभिरुच्यमानमपि परमेकमेव तत्त्वं जानीहि ३५ अवेहीत्यनेन विषयत्वं प्रा-
 णाणां निषेधयति नैतदिति एतत्परं तत्त्वं मनो न विशति न विषयीकरोति वागुतवागपि चक्षुश्च आत्मा बुद्धिश्च प्राणश्च क्रियाशक्त्या न प्राप्नोति अन्यानि चेदं-
 द्रियाणि यथा न लंस्वाः स्वांशभूता अर्चिषो विस्फुलिंगादयो न प्रकाशयन्ति न दहन्ति च तथा जडास्मृमन आदिवृत्तिष्वपि व्यज्यमानस्यात्मप्रकाशस्य च त-
 त्त्वमिति प्रकाशकस्य न तत्प्रकाशविषयत्वम् प्राणस्य प्राणमुत चक्षुषश्चक्षुरुत श्रोत्रस्य श्रोत्रमन्नस्यान्नं मनसो ये मनो विदुरिति तथा यतो वाचो निव-
 र्त्तन्ते अप्राप्य मनसा सहेत्यादि श्रुतेः ननु तत्त्वोपनिषदं पुरुषं पृच्छामीति श्रुतेः शब्दगोचरत्वं प्रतीयते तत्राह शब्दोऽपि आत्ममूलमात्मनि
 प्रमाणं सत् अर्थोक्तमर्थादुक्तं यथा भवति तथा आह न साक्षात् कुतः बोधकनिषेधतया स्वस्यैव बोधकनिषेधरूपत्वात् यतो वाचो निवर्तन्ते अप्राप्य

पिप्पलायन उवाच स्थित्युद्भवप्रलयहेतुरहेतुरस्य यत्स्वप्न जागरसुषुतिषु सद्बहिः देहेंद्रियास्तद्दयानि चरं-
 तियेन संजीवितानि तदवेहि परं न रंद्र ३५ नैतन्मनो विशति वागुत चक्षुरात्मा प्राणेंद्रियाणि च यथाऽनलमर्चिषः स्वाः
 शब्दोऽपि बोधकनिषेधतयात्ममूलमर्थोक्तमाह यदृतेन निषेधसिद्धिः ३६ सत्त्वं रजस्तम इति त्रिविदेकमादौ सूत्रं महा-
 न ह मिति प्रवदन्ति जीवम् ज्ञानक्रियार्थफलरूपतया रुरुशक्तिब्रह्मैव भातिसदसच्चतयोः परं यत् ३७

मनसा सह यद्वाऽचानभ्युदितं येन वागभ्युद्यते तदेव ब्रह्मत्वं विद्धि यन्मनो न मनुते न चक्षुषा पश्यति कश्चनेन मित्यादि श्रुतेः ननु तर्हि नैवाह श्रुतिः
 किमिदमुच्यते अर्थोक्तमाहेति तत्राह यदृते इति अथात आदेशो नैति नैति अस्यूतमनणुयतो वाचो निवर्तन्ते यद्वाचानभ्युदितमित्यादि निषेधस्य य-
 त् अवधिभूतं ब्रह्मकृते विना सिद्धिर्नास्ति सर्वस्य निषेधस्य सावधित्वात् ३६ ननु तर्हि प्रमाणा विषयत्वान्नास्ति ब्रह्मैति प्रसज्येत अत आह सत्त्वमि-
 ति सत्स्थूलं कार्यम् असत् सूक्ष्मं कारणम् तत्सर्वं ब्रह्मैव भाति कुतः यत् यस्मात् तयोः सदसतोः परं कारणम् ननु कथमेवं बहुविधस्य कारणं त-
 त्राह उरुशक्तिः अनेकशक्तिमत् उरुर्महती माया लक्षणा शक्तिर्यस्य तदिति वा बहुधा भातमेव दर्शयति आदौ यदेकं ब्रह्म तदेव सत्त्वं रजस्तम इति त्रिविदं
 प्रधानं प्रवदन्ति ततः क्रियाशक्त्या सूत्रं ज्ञानशक्त्या महानिति तदेव प्रवदन्ति ततः अहमिति जीवं जीवोपाधि महंकारं च तदेव प्रवदन्ति ततश्च ज्ञानक्रियाः
 र्थफलरूपतया ज्ञानशब्देन देवताः क्रियाः इंद्रियाणि अर्था विषयाः फलं तत्प्रकाशः सत्त्वादिवा तद्रूपतया ब्रह्मैव भाति न हि सर्वस्वरूपेण स्वतो भास-

ननुसर्वात्मकं चेद्द्रष्टा तर्हि सर्वस्य कार्यस्य जन्मादिविकारवत्त्वाद्द्रष्टाणोऽपि तत्संगः स्यादत आह नात्मेति आत्मा ब्रह्म न ज जान न जातः जन्माभावा
 देवतदनंतरास्ति तालक्षणोऽपि विकारो जास्ति नैधतेन वर्धते वृक्ष्यभावादेव विपरिणामोऽपि निरस्तः कुतः हियस्मात् व्यभिचारिणामागमापायिनां वा
 लसुवादिदेहानां सवनवित् तत्तत्कालद्रष्टा न ह्यवस्थावतां द्रष्टा तदवस्थो भवतीत्यर्थः ननु निरवस्थः को सावात्मा अत आह उपलब्धिमात्रमिति नन्वा
 यातं तर्हि क्षणिकत्वं नेत्याह सर्वत्रेति सर्वत्र देशे शश्वत् सर्वदा अनपायि अनुवर्तमानम् ननु नीलज्ञानं जातं पीतज्ञानं नष्टमिति प्रतीतेर्न ज्ञानस्यानपायित्वम्
 त आह इन्द्रियबलेनेति स देवज्ञानमिन्द्रियबलेन विविधं कल्पितम् नीलाद्याकारावृत्तय एव जायंते नश्यंति च न ज्ञानमिति भावः व्यभिचारिष्वप्यभिचारे दृष्टान्तः प्राणो
 यथेति ३८ दृष्टान्तं विवृण्वन् इन्द्रियादिलयेन निर्विकारात्सोपलब्धिं दर्शयति अंडेष्विति पेशिषु जरायुजेषु तस्युड्डिज्जेषु अविनिश्चितेषु स्वेदजेषु उपधाव
 ति अनुवर्तते एवं दृष्टान्ते निर्विकारत्वं प्रदर्श्य दार्ष्टान्तिकेऽपि दर्शयति कथं तदैवात्मा स विकार इव प्रतीयते यद्यदा जागरे इन्द्रियगणः यदा च स्वप्ने तत्संस्कार
 वानहंकारः यदा तु प्रसप्तं तदा तस्मिन् प्रसप्ते इन्द्रियगणे सन्नेलीने अहमि अहंकारे च सन्ने कूटस्थो निर्विकार एवात्मा कुतः आशयस्मृते लिंगशरमुपाधिं

नात्मा ज जान न मरिष्यति नैधतेऽसौ न क्षीयते सवनविद्यभिचारिणां हि सर्वत्र शश्वद न पाय्युपलब्धिमात्रं प्राणो यथेन्द्रियबले
 न वि कल्पितं सत् ३८ अंडेषु पेशिषु तस्युड्डिज्जेषु प्राणो हि जीवमुपधावति तत्र तत्र सन्ने यदिन्द्रियगणे हमि च प्रसप्ते
 कूटस्थ आशयस्मृते तदनुस्मृतिर्नः ३९ यर्ह्यङ्गनाभचरणौषण्योरुभक्त्या चेतोमलानिविधमेदुणकर्म जानि तस्मिन् वि
 शूद्ध उपलभ्यत आत्मतत्वं साक्षाद्यथाऽमलदृशोः सवितृ प्रकाशः ४०

विनाविकारहेतोरुपाधेरभावादित्यर्थः नन्वहंकारपर्यंतस्य सर्व-
 स्य लये शून्यमेवावशिष्येत तत्कथं तदा कूटस्थ आत्मा अत आह तदनुस्मृतिर्नः तस्य विशेषज्ञानशून्यस्य सरवात्मनः स्रष्टुमिसाक्षिणः स्मृतिर्नोऽस्माकं भवति
 एतावंतं कालं सरवमहंसप्तः न किंचिदप्येदिषमिति अतो ननु भूतस्यास्मरणादस्येव स्रष्टुमावात्मानुभवः विषयसंबंधाभावात्तु न स्पष्ट इति भावः तथा च
 श्रुतिः यद्वैतन्म पश्यति पश्यन्वेतद् दृष्टव्यं न पश्यति न हि द्रष्टुर्दृष्टेर्विपरिलोपो विद्यत इति ३९ ननु यदि स्रष्टुसौ कूटस्थात्मानुभवो भवेत् कथं पुनरपि संसारः
 स्यात् अविद्या तत्संस्काराणां विद्यमानत्वादिति चेत् कदा तर्हि तन्निवर्तकोऽनुभवो भवेत् अत आह यर्हीति विज्ञेयणादिविहाय केवलमङ्गनाभस्येन चर
 णेच्छया या उरुभक्तिस्तया पुमान् चेतसो मलानिविधमेत् नाशयेत् चेत एव वाकर्तृ स्वगतानि मलानि तथा भक्त्या क्षालयेत् तदा तस्मिन् विशूद्धे चेतसि
 सति साक्षादव्यवधानेन आत्मतत्त्वमुपलभ्यते अमलयोर्दृशोः सत्योर्यथा पूर्वमेव सिद्धः सवितृ प्रकाश इति ४० ५ ५ ५

भक्तेः कर्मयोगाधीनत्वात्तत्पृच्छति कर्मयोगमिति नैष्कर्म्यकर्मवृत्तिसाध्यं ज्ञानम् ४१ प्रश्नान्तरमाह एवमिति प्रश्नप्रष्टव्यमर्थम् पितुः इक्ष्वाकोः ब्रह्म
णः पुत्राः सनकादयः सर्वज्ञा अपि नाब्रुवन् ४२ गहनत्वद्योतनाय प्रथमं द्वितीयप्रश्नस्योत्तरमाह कर्मेति कर्मविहितम् अकर्मतद्विपरीतं निषिद्धम् विक
र्मविगतं कर्मविहिताकरणम् एतच्च यं वेदवादः वेदैकगम्यम् न लौकिकम् ईश्वरात्मत्वात् ईश्वरादुद्भूतत्वात् अपौरुषेयत्वादित्यर्थः पुंवाक्ये हि व
क्तुरभिप्रायतोऽर्थज्ञानं शक्यम् अपौरुषेये तु केवलं वाक्यपौर्वापर्येणैव तात्पर्यावधारणं तच्च दुष्करमिति तत्र कर्मादौ विद्वांसोऽपि मुह्यन्ति किमुतान्ये
अतस्तव तदा बालत्वान्नैवाब्रुवन्निति ४३ दुर्ज्ञेयं वेदतात्पर्यमाह परोक्षवाद इति यत्रान्यस्थितोऽर्थः संगोपयितुमन्यथा कृत्वोच्यते स परोक्षवा
दः तथाच श्रुतिः तं वा एतं चतुर्हृतं संतं चतुर्हतेत्याचक्षते परोक्षेण परोक्षप्रिया इवाहिं देवा इति परोक्षवादत्वमेवाह कर्ममोक्षायेति ननु स्वर्गाद्य
र्थं कर्माणि विधत्ते न कर्ममोक्षार्थं तत्राह बालानामनुशासनं यथा भवति तथा अत्र दृष्टान्तः अगदमौषधं यथा पिता बालमगदं पाययन् रवंडलं दुका

राजोवाच कर्मयोगं वदत नः पुरुषो येन संस्कृतः विधूयेद्वा शुक्लकर्माणि नैष्कर्म्यं विंदते परम् ४१ एवं प्रश्नसृषीन् पूर्व
मपृच्छं पितुरंतिके नाब्रुवन् ब्रह्मणः पुत्रास्तत्र कारणमुच्यताम् ४२ आविर्होत्र उवाच कर्मा कर्म विकर्मंति वेदवादे
न लौकिकः वेदस्य चेश्वरात्मत्वात्तत्र मुह्यन्ति सूरयः ४३ परोक्षवादो वेदोऽयं बालानामनुशासनम् कर्ममोक्षाय कर्मा
णिविधत्ते अगदं यथा ४४ नाचरेद्यस्तु वेदोक्तं स्वयमजितेन्द्रियः विकर्मणा लब्धधर्मेण मृत्योर्मुक्त्युमुपैतिसः ४५ वेदो
क्तमेव कुर्वाणो निःसंगोऽर्पितमीश्वरे नैष्कर्म्यं लभते सिद्धिं रोचनार्थाफलश्रुतिः ४६

दिक्षिः प्रलोभयन् पाययति ददाति च ना

निनैतावता अगदपानस्य तत्प्राप्तः प्रयोजनमपित्वारोग्यम् तथा वेदोऽप्यवांतरफलेः प्रलोभयन् कर्ममोक्षायैव कर्माणिविधत्ते ४४ ननु कर्ममोक्ष
श्चेत्पुरुषार्थस्तर्हि प्रथममेव कर्म त्यज्यतां न तदकरणे प्रत्यवायोस्तीत्यत आह नाचरेदिति अजितेन्द्रियत्वादज्ञः स्वयं यदि नाचरेत्तर्हि विकर्म
णा कर्मानाचरणलक्षणेनाधर्मेण मृत्योरनंतरं मृत्युमेव प्राप्नोति तथाच श्रुतिः मृत्वा पुनर्मृत्युमापद्यन्ते अर्घ्यमानाः स्वकर्माभिरिति ४५
तस्माद्देवोक्तमेव कुर्वाणो न तु निषिद्धम् ननु कर्माणि क्रियमाणेतस्मिन्नासक्तिस्तत्फलं च स्यात् न तु नैष्कर्म्यरूपा सिद्धिरत आह निःसंगः अन
भिनिवेशवान् ईश्वरेऽर्पितं न तु फलोद्देशेन न तु फलस्य श्रुतत्वात् कर्माणि कृते फलं भवेदेव न रोचनार्थेति कर्माणि रुच्युत्पादनार्थं अगदपाने रवंड
लं दुकादिवत् ततश्च कर्माभिरुच्या वेदार्थं सम्यग्विचारयति तदाच यो वा एतदक्षरमविदित्वा गार्ग्यस्माद्भो कात् प्रैतिसहपण इत्यनाद्यज्ञस्यैरुपणता

मृतमेतं वेदानुवचनेन ब्राह्मणा विविदिषन्ति ब्रह्मचर्येण तपसा श्रद्धया यजेनानाशकेनेति यज्ञादीनां ज्ञानशेषतां चावधार्य निष्कामेषु कर्मसु प्रवर्तते
ततश्च स्वर्गकामो यजेतेत्यादिभिः कामितस्यैव स्वर्गादेः फलत्वेनावगमादकामितोऽसौ न भवतीति नैष्कर्म्यसिद्धिर्भवतीति भावः ४६ वेदिकं कर्मयोगमु
क्ता तांत्रिकमाह य आशिवति परमात्मनः परस्यैव सत आत्मनो जीवस्य हृदयग्रंथि महंकारबंधं निर्हर्तुमिच्छुः सन् तंत्रोक्तेन च विधिना प्रकारेण भजेत्
तंत्रमागमः चकारादौ दिकेन सह समुच्चयमाह ४७ तमेव विधिमाह लब्धानुग्रह इत्यादिना तेनाचार्येण संदर्शित आगमः अर्चनप्रकारो यस्य सः
४८ मूर्तेः संसुरवमासीनः आदिशब्देन भूतशुद्ध्यादिभिः पिंडं देहं विशोध्य संन्यासेः सद्भिर्न्यासेः कृतारक्षयेन सः ४९ आदावेव द्रव्याणि पुष्पादीनि जंत्वादिशोधा
नेन क्षितिं संमार्जनादिना आत्मानमव्यग्रतया लिङ्गमूर्तिमनुलेपक्षालनादिनानिष्पाद्य योग्यानि कृत्वा ५० पाद्यादिपात्राण्युपकल्प्य सन्निधाप्य

य आशु हृदयग्रंथिं निर्जिहीर्षुः परात्मनः विधिनोपचरेद्देवं तंत्रोक्तेन च केशवम् ४७ लब्धानुग्रह आचार्यात्तेन संदर्शि
तागमः महापुरुषमभ्यर्चन्मूर्त्याऽभिमतयात्मनः ४८ शक्तिः संसुरवमासीनः प्राणसंयमनादिभिः पिंडं विशोध्य सं
न्यासकृत रक्षोर्चयेद्दरिम् ४९ अर्चादौ हृदये चापि यथा लब्धोपचारकैः द्रव्यक्षित्यात्मलिङ्गानि निष्पाद्य प्रोक्ष्य चासनम् ५०
पाद्यादीनुपकल्प्याथ सन्निधाप्य समाहितः हृदादिभिः कृतन्यासो मूलमंत्रेण चार्चयेत् ५१ सांगोपांगं सपार्षदां तांतां मू
र्तिस्वमंत्रतः पाद्यार्घ्याचमनीयाद्यैः स्नानवासो विभूषणैः ५२ गंधमाल्याक्षतस्त्रिगुणैर्धूपदीपोपहारकैः सांगं संपूज्य विधि
वत्स्तवैः स्तुत्वानमेद्दरिम् ५३ आत्मानं तन्मयं ध्यायन् मूर्तिसंपूजयेद्दरेः शेषामाधाय शिरसि स्वधाम्न्युद्वास्य सत्कृतम्
५४ एवमग्न्यर्कतोयादावतिथौ हृदये च यः यजतीश्वरमात्मानमचिरान्मच्युते हि सः ५५ इति श्रीभागवते महापु
राणे एकादशस्कंधे तृतीयोऽध्यायः ३ राजोवाच यानियानीह कर्माणि यैर्यैः स्वच्छंदजन्मभिः चक्रे करोति कर्ता वा हरि
स्तानि ब्रुवंतु नः १

हरिः संपूजितं श्रीमूर्तौ ध्यात्वा हृदादिभिः हृदयशिरः शिरवाक्वचने त्रास्त्रमंत्रैः मूलमंत्रेण च देवे कृतन्यासो मूलमंत्रेण चार्चयेत् ५१
अंगानि हृदयादीनि उपांगानि स्फुदर्शनादीनि तत्सहितां पार्षदां सपरिवाराम् कैरुपचारैरर्चयेत्तदा हपाद्येति आदिशब्देन मधुपर्कमाचमनं च ५२ अक्षता
स्तिलकालंकारेण तु पूजायाम् नाक्षतैरर्चयेद्दिष्णुं न केतक्यामहेश्वरमिति निषेधात् उपहारो नैवेद्यम् ५३ शेषां निर्मात्य स्वधाम्नि स्वस्थाने देवं हृदि
मूर्तिकरं डके उद्वास्य स्थापयित्वा पूजाविधिं समापयेदिति शेषः ५४ तांत्रिकं कर्मयोगमुपसंहरति एवमिति ५५ इत्येकादशोऽध्यायः ३ चतुर्थे त्ववता
रे हाप्रश्नस्योत्तरमुक्तवान् जयंती नंदनो नाम्ना दुर्मिलो न वसत्तमः १ मूर्त्याभिमतयात्मन इत्यनेनात्मनः प्रियवतारं पूजयेदित्युक्तेऽवतारज्ञानमपेक्षि
तम् तथा स्तवैः स्तुत्वानमेद्दरिम् इत्युक्ते गुणकर्मज्ञानं चापेक्षितमतः पृच्छति यानियानीति कर्ता करिष्यति १ ५५

तयापृष्ठानि कालत्रयसंबंधिसकलावतारगुणकर्माणिकथयितुमशक्यानि संक्षेपतस्तु कानिचित् कथयिष्यामीत्याह योवाइत्यादिना अनुक्रमिष्यन्
गणयितुमिच्छति यः स तु बालानामिव बुद्धिर्यस्य समंदमतिः कालेन महता कोऽपि महामतिः रजांसि गणयेदपि अखिलशक्तिधाम्नः सर्वशक्त्याश्रय
स्य भगवतो गुणां स्तनैव गणयेत् तथा च श्रुतिः विष्णोर्नुवंशीयाणि प्रबोचयः पार्थिवानि विममे रजांसीत्यादि २ तत्रादौ पुरुषावतारमाह भूतैरिति य
द्यस्वसृष्टेर्भूतैर्विराजं ब्रह्मांडं पुरं निर्माय तस्मिन् लीलायां प्रविशेन्न तु भोक्तृत्वेन प्रभूतपुण्यस्य जीवस्य तत्र भोक्तृत्वात् ३ अस्य गुणकर्माण्याह द्वयेन
यत्काय इति यस्याधिष्ठेयः काय एषः काय इति सप्तमीवा तनुभृतां समष्टिव्यष्टिजीवानां ज्ञानकर्मेन्द्रियाण्यस्य स्वतः स्वरूपभूतास्तत्वा तनुभृ
तां ज्ञानम् यस्य स्वतः सिद्धम् ज्ञानमिति वा यस्य श्वसनतत्प्राणात् बलं देहशक्तिः ओजः इन्द्रियशक्तिः ईहा क्रिया यश्च सत्त्वादिभिर्विश्वस्य स्थितिल

द्रुमिल उवाच योवा अनंतस्य गुणाननंताननुक्रमिष्यन् स तु बालबुद्धिः रजांसि भूमेर्गणयेत् कथंचित् कालेन नैवाः
खिलशक्तिधाम्नः २ भूतैर्यदा पंचभिरात्मसृष्टेः पुरं विराजं विरचय्य तस्मिन् स्वांशेन विष्टः पुरुषाभिधानमवाप नाराय-
ण आदिदेवः ३ यत्काय एष भुवनत्रयसन्निवेशो यस्येन्द्रियैस्तनुभृता सुभयैन्द्रियाणि ज्ञानं स्वतः श्वसनतो बलमोज ईहा
सत्त्वादिभिः स्थितिलयोद्भव आदिकर्ता ४ आदावभूच्छतधृती रजसाः स्वसर्गे विष्णुः स्थितौ क्रतुपतिर्द्विजधर्मसेतुः रु
द्रोऽप्ययायतमसा पुरुषः स आद्य इत्युद्भवस्थितिलयाः सततं प्रजासः ५ धर्मस्य दक्षदुहितर्यजनिष्टमूर्त्या नारायणो नरक्र-
षि नवरः प्रशांतः नैवैकर्म्यलक्षणमुवाच च चारकर्मयोऽद्यापि चास्तक्रषिवर्यनिषेवितौघिः ६

योद्भवे आदिकर्ता ४ आदिकर्तेत्यनेन तत्पूर्वकं कर्त्तव्यं तस्मिन् चित्तं दर्शयितुं गुणावतारद्वारा चराचरसृष्ट्यादिकर्तृत्वमाह आदाविति यस्येत्यनुषंगः य
स्य रजसा अस्य जगतः सर्गे कार्ये शतधृतिर्ब्रह्मा भूत् स्थितौ च विष्णुर्यस्य सत्त्वेनेति शेषः क्रतुपतिस्तत्फलदाता द्विजातीनां तद्धर्माणां च सेतुः पालक इ
त्यर्थः यस्य तमसा अस्याप्ययाय रुद्रोऽभूत् इत्येतैर्ब्रह्मादिभिर्निमित्तभूतैः प्रजास उद्वादयो यतो भवन्ति स आद्यः पुरुष इत्यन्वयः ५ नरनारायणा
वतारमाह धर्मस्य भार्यायां दक्षदुहितरि मूर्तिसंज्ञायां नारायणो नर इति मूर्तिद्वयेन जनिष्ट जात चरितमाह नैवैकर्म्यमात्मस्वरूपं लक्ष्यते येन तत्क
र्मकर्मनिर्हाररूपं वा उवाच नारदादिभ्यः स्वयंचचार योऽद्यापि कर्माचरन्नास्ते ऋषिवर्यैर्निषेवितौ अंगीयस्यसः ६

भगवदवतारत्वद्योतकं परमोपशमं दर्शयितुमिति हासमाह इंद्र इति दशभिः धामस्थानं तपसा गृहीतुमिच्छतीति विशंक्य तपोनाशाय कामं सपरिवारं प्रेषयामास सकामः बदरीभिरुपारव्यायते यः तं तस्याश्रममप्सरोगणादिभिः सह गत्वा स्त्रीणां प्रेक्षणान्येव इषवो बाणास्तैः न तस्य महि महिमानं जानातीत्य तन्महिज्ञः ७ अक्रममपराधम् अहो अहं धीर इति विस्मयोगर्वः तद्रहितः एजमानान् शापभियां कंपमानान् भो विभो समर्थ है देव वध्वः मा भैष्ट बलिमातिथ्यम् तान्प्रार्थयते इममस्माकमाश्रमं आतिथ्याभावे शून्यप्रायः स्यादित्यर्थः ८ हे नरदेव अभयदेशी नारायणे इत्थं ब्रुवतिसति देवाः कामादयः सत्रीडानि नम्राणि शिरांसि येषां ते लज्जाभरेणैवावनतशिरस इत्यर्थः सद्युणं यथाभवति तथा कृपां जनयंत इत्यर्थः कृपायुक्तं तमिति वा

इंद्रो विशंक्य मम धाम जिघृक्षतीति कामं न्ययुक्तं सगणं सबदर्युपारव्यम् गत्वाऽप्सरोगणवसंतं मंदवांतैः स्त्रीप्रेक्षणे षुभिरविध्यदत्तन्महिज्ञः ७ विज्ञाय शक्रकृतमक्रममादिदेवः प्राह प्रहस्य गतविस्मय एजमानान् मा भैष्ट भो मदनमास्त्र देववध्वो गृह्णीत नो बलिमशून्यमिमं कुरुध्वम् ८ इत्थं ब्रुवत्यभयदेव नरदेव देवाः सत्रीडानि नम्रा शिरसः सद्युणंतमूचुः नैतद्भि भो त्वयि परेऽविकृते विचित्रं सारामधीरनिकरानतपादपद्मे ९ त्वां सेवतां सरकृता बहवोऽंतरायाः स्वो को विलेप्य परमं व्रजतां पदं ते नान्यस्य बर्हिषि बलीन् ददतः स्वभागान् धत्ते पदं त्वमविताय दिवि घ्नमूर्ध्नि १०

मायातः परेऽतोग्रविकृते सारामाश्रिते धीराश्च तेषां निकरैरानतं पादपद्मं यस्य तस्मिन् त्वयि एतत् अक्षो भानुकं पादिन विचित्रम् ९ अस्माकं चापराधाचरणं स्वभावत्वात् न चित्रमित्याहुः त्वमिति त्वां सेवतां सेवमानानां सरैरिंद्रादिभिः कृता अंतराया विघ्ना भवन्ति कस्मादित्यत आहुः स्वो-क इति स्वस्थानं स्वर्गमतिक्रम्य परमंतवस्थानं व्रजतां नान्यस्य त्वामसेवमानस्य कुतः बर्हिषियज्ञे स्वभागान् पुरोडाशादीन् बलीन् करात् कृषिक इव राज्ञे इंद्रादिभ्यो ददतः प्रयच्छतः तर्हि किं मद्भक्तो विघ्नैर्भ्रश्यति नेत्याहुः धत्ते इति यदिति निश्चये यतस्त्वं सर्वकराधीश्वरोऽवितारस्तकः अतः विघ्नानां मूर्ध्नि पदं धत्ते कुतः पुनस्त्वयि विघ्नशंकेति भावः १० श्रीर्जयति

त्वद्भक्तानांतुकेवलंतपश्चरतां हृषीगतिः अस्माकं वा वशं यांति क्रोधस्य वा तत्रास्मद्दृशाः कामोपभोगमपितावदनुभवन्ति क्रोधस्य वशाः पुनरतिमं
 दाइत्याहुः क्षुत्तृडिति क्षुच्चतृच्चत्रिकालगुणाश्चशीतोष्णवर्षाणि च मारुतश्च प्राणो वास्यो वा जैह्वाः जिह्वाभोगाश्च शैश्याः गुह्योपभोगाश्च एतान्
 स्मान् अपारजलधिरूपानतितीर्य विलंघ्य गोष्पदे मज्जन्ति कुतः यतः क्रोधस्य विफलस्य वशं यांति गच्छन्ति किंच जले मज्जन्तो यथा विवशाः संतो म-
 स्तकारोपितं भारमुत्सृजन्ति तथा हृथैव न मोक्षाय न च भोगाय शापादिना दुश्चरन्तप उत्सृजन्ति ११ स्त्रियः योगनिर्मिताः स्त्रीः शुश्रूषां कुर्वतीः स्व-
 र्चिताः स्रष्टु अलंकृताः तेषां स्वलावण्यादिदर्पोपशमाय दर्शयामास १२ रूपिणी मूर्तिमती श्रीरिवताः स्त्रियः स्त्रीर्हस्वा तासांतु रूपस्योदार्येण

क्षुत्तृच्चत्रिकालगुणमारुतजैह्वाशैश्या नस्मान् अपारजलधीनतितीर्य कंचित् क्रोधस्य यांति विफलस्य वशं पदे गोर्मज्जं-
 ति दुश्चरन्तपश्च वथोत्सृजन्ति ११ इति प्रगृणतां तेषां स्त्रियोत्पद्भुतदर्शनाः दर्शयामास शुश्रूषां स्पर्चिताः कुर्वतीर्विभुः १२
 ते देवानुचरा हस्वा स्त्रियः श्रीरिव रूपिणीः गंधेन मुमुहुस्तासां रूपोदार्यहतश्रियः १३ तानाह देवदेवेशः प्रणतान्य
 हसन्निव आसामेकतमां हंग्ध्वंसवर्णां स्वर्गधूषणाम् १४ ओमित्यादेशमादाय नत्वा तं सरबं दिनः उर्वशीमप्सरःश्च
 षां पुरस्कृत्य दिवं ययुः १५ इन्द्रायानम्य सदसि शृण्वतां त्रिदिवौकसाम् ऊचुर्नारायणबलं शक्रस्तत्रासविस्मितः १६
 हंसस्वरूप्यवददच्युत आत्मयोगंदत्तः कुमारऋषभो भगवान्पितानः विष्णुः शिवाय जगतां कलयाः वतीर्णस्तेना
 हतामधुभिदाश्रुतयो हयास्ये १७ गुप्तोऽप्यये मनुरिलोषधयश्च मात्स्ये क्रीडे हतो दितिज उद्धरतांऽभसः क्षमाम् कौ-
 र्मेधतोऽदिरमृतो न्मयने स्वपृष्ठे ग्राहात्पपन्नमिभराजममुंचदार्तम् १८

महत्वेन हता श्रीः कांतिर्येषाम् १३ हंग्ध्वं वृणीध्वम् क्वयं वराकाः क्वचेमाइति चेत्तत्राह सवर्णां समानरूपाम् नैकाः प्यस्मदत्तुरूपेति चेत् मा-
 भवन्तु तथाऽपि स्वर्गस्य धूषणरूपाम् १४ सरबं दिनः देवभृत्याः १५ इन्द्राय इन्द्रं प्रति नारायणबलमूचुः शक्रः तत्रास त्रासं प्राप्तः विस्मितश्च त-
 त्रविस्मित आसेति वा १६ अन्यानप्यवतारांस्तच्चरितानि चाह हंसस्वरूपीति दत्तः दत्तात्रेयः कुमारः सनकादिः नः पिता ऋषभश्च विष्णुरेव कल-
 यावतीर्णः सन्नात्मयोगमवदत् तेन विष्णुना हयास्ये हयग्रीवावतारे मधुभिदासतापातालतः सनातन्यः श्रुतयः आहताः १७ इत्यापृथ्वी ओष-
 धयश्च गुप्ताः क्रीडे च वाराहावतारे ग्राहात् गजेन्द्रममुंचत् मोचयामास एवमादौ यत्रावतारनामनास्ति तत्र विष्णुः शिवाय जगतां कलयावतीर्ण इत्य-
 न्वर्तनीयम् १८

संस्तुचतः स्तुतिं कुर्वाणान् ऋषीन् बालरित्यान् कश्यपार्थसमिदाहरणे गोष्पदे निमग्नानिन्द्रेणोपहसितानुद्धृत्यापदोऽमोचयत् तमसि ब्रह्म हत्या
यां प्रविष्टं मोचयामास अस्मरगृहे पिहितानिरुद्धाया देवस्त्रियस्ताश्चामुंचदनेकावतारैः १९ अंतरेषु सर्वमन्वन्तरेषु कलाभिर्मूर्तिभिर्भुवनानि अद
धात् अपालयत् इमां क्षमाम् समदात् ददौ २० हैहयानां कुलस्याप्ययाय भार्गवरूपोऽग्निः सरामो दाशरथिः सन् सलंकंलंकायां स्थितं सच जयति
वर्तमानकालीनोऽवतार इत्यर्थः २१ भाविनं रामकृष्णावतारमाह भूमेरिति बुद्धावतारमाह वादेरिति अतदर्हान् यज्ञानर्हान् दैत्यान् विमोहयि
ष्यति कल्कवतारमाह शूद्रानिति न्यहनिष्यत् निहनिष्यति २२ २३ इत्येकादशोटीकायां चतुर्थोऽध्यायः ४ पंचमेभक्तिहीनानां का

संस्तुचतौऽब्धिपतितांश्रमणामृषींश्च शक्रं च वृत्रवधतस्तमसि प्रविष्टम् देवस्त्रियोऽस्मरगृहे पिहिता अनाथा जघ्नेऽस
रेंद्रमभयाय सतां नृसिंहे १९ देवास्मरेयुधिचंदेत्यपतीच सरार्थे हत्वाऽंतरेषु भुवनान्यदधात् कलाभिः भूत्वाऽथ वामन-
इमामहरदुल्लेः क्षमां यात्रा छलेन समदाददितेः स्मृतेभ्यः २० निःक्षत्रियामकृतगां च त्रिःसप्तकृत्वोरामस्तर्हैहयकुलाप्य
य भार्गवाग्निः सोऽब्धिबन्धदशवक्त्रमहन्सलंकं सीतापतिर्जयति लोकमलघ्नकीर्तिः २१ भूमेर्भरावतरणा ययदुष्वज
न्माजातः करिष्यति स्मरैरपि दुष्कराणि वादेर्विमोहयति यज्ञकृतेऽतदर्हान् शूद्रान्कलौक्षितिभुजो न्यहनिष्यदन्ते २२ एवं वि
धानिकर्माणि जन्मानि च जगत्पतेः भूरीणि भरियशसो वर्णिता निमहाभुज २३ इति श्रीभागवते महापुराणे
कादशस्कंधे चतुर्थोऽध्यायः ४ राजोवाच भगवंतं हरिं प्रायो न भजंत्यात्मवित्तमाः तेषामशांतकामानां कानि
ष्ठाऽविजितात्मनाम् १ चमस उवाच मुरवबाहुरूपादेभ्यः पुरुषस्याश्रमैः सह चत्वारो जज्ञिरे वर्णागुणैर्विप्रादयः
पृथक् २ येषां पुरुषं साक्षादात्मप्रभवमीश्वरम् न भजंत्यवजानंति स्थानाद्द्रष्टाः पतंत्यधः ३

निष्ठाकोयुगेयुगे पूजाविधिरिति प्रश्नद्वयस्योत्तरमुच्यते १ त्वांसेवतां स्मरकृता बहूनां तराया इत्यनेन श्रीहरिभक्त्यविघ्नसूत्रिपदं दत्वा परांग
तियांति अभक्तानां तु विघ्ना भवंति इत्युक्ते तर्हि तेषां का गतिर्भवति इति पृच्छति भगवंतमिति हे आत्मवित्तमाः अविजितात्मना मत एवाशांतकामा
नां कानि ष्ठा किं प्राप्यमित्यर्थः १ स्वजनकस्य गुरोर्भगवतो नारदादुरुद्रो हेण दुर्गतिं यांतीति वक्तुं भगवतः सकाशाद्वर्णाश्रमाणां सुत्यत्तिमाह मुखेति गु
णैः सत्त्वेन विप्रः सत्त्वरजोभ्यां क्षत्रियः रजस्तमोभ्यां वैश्यः तमसा शूद्र इति २ एषां मध्ये ये ज्ञात्वा तं न भजंति ये च ज्ञात्वाऽप्यवजानंति आत्मनः प्रभवो ज
न्मयस्मात्तस्मै तदभजने कृतघ्नतामप्याह ईश्वरमिति स्थानाद्दर्णाश्रमाद्द्रष्टाः ३

तत्र येऽज्ञास्तेभवद्दिधानामनुग्राह्या इत्याह दूर इति दूरे हरिकथाश्रवणं येषां ते अतएव दूरे च अच्युतकीर्तनं येषां ते दूरे अच्युतकीर्तनाश्चेति वा ४
ज्ञानलवदुर्विदग्धास्त्वचिकित्स्यत्वादुपेक्ष्या इत्याशयेनाह विप्र इति श्रोतेन उपनयनारब्धेन उपलक्षणमेतत् अध्ययनादिनाऽपि हरेः पदांतिकं
तद्जनोत्तमाधिकारं प्राप्ता अपि मुह्यन्ति कर्मफलेषु सज्जन्ते कुतः आम्नायेषु ये वादाऽर्थवादाः ते मोहकतया विद्यन्ते येषां ते तदुक्तं गीतासु
यामिमां पुष्पितां वाचं प्रवदंत्यविपश्चितः वेदवादरताः पार्यनान्यदस्तीति वादिन इत्यादिना ५ भक्तिमार्गदाढ्याय तेषां मोहं प्रपंचयन् निन्दति कर्मणी
त्यादिना अकोविदा यथा बंधकं न भवति तथा कर्तुमज्ञाः न वाभिज्ञानं च्छन्ति यतः स्तब्धाः अनम्याः स्तब्धत्वे हेतुः यतः मूर्खा अपि पंडिता वयमिति मा
नवंतः अतः अपामसो मम मृता अभूम अक्षय्यं हवै चातुर्मास्ययाजिनः कुरुतं भवति यत्र नोष्णं न शीतं न स्थानं न ग्लानिर्नाप्यरातय इत्यादिकया

दूरे हरिकथाः केचिद्दूरे च अच्युतकीर्तनाः स्त्रियः शूद्रादयश्चैव तेऽनुकंप्या भवाद्दृशाम् ४ विप्रो राजन्यवैशयो च हरेः प्रा
प्ताः पदांतिकम् श्रोतेन जन्मनाथापि मुह्यन्त्याम्नायवादिनः ५ कर्मण्यकोविदाः स्तब्धा मूर्खाः पंडितमानिनः वदन्ति
चातुकान् मूढाय यामाध्व्यागिरोत्सकाः ६ रजसाघोरसंकल्पाः कामका अहिमन्यवः दांभिकमानिनः पापाविहसंत्यच्यु
तप्रियान् ७ वदन्ति तेऽन्योऽन्यमुपासितस्त्रियोगृहेषु मैथुन्यस्तरवेषु चाशिषः यजंत्यसृष्टान्नविधानदक्षिणं वृत्त्यै परं भ्रं
ति पशून् तद्विदः ८ श्रिया विभूत्याऽभिजनेन विद्यया त्यागेन रूपेण बलेन कर्मणा जातस्मयेनांधधियः सहेश्वरान्
सतोऽवमन्यन्ति हरिप्रियान् रवलाः ९

ययामाध्व्यागिरोत्सकाः संतो मूढास्तया चातुकान् अप्सरोभिः सह विहरिष्याम इत्यादिप्रियान्
श्चब्दान् वदन्ति ६ किंच तेषां कर्माभिनिवेशात् कामक्रोधदंभादयो वर्धन्त इत्याह त्रयेण रजस इति घोरः अभिचारादिः संकल्पो येषां ते अहि वन्म
न्युर्येषां ते ७ कामुकत्वं प्रपंचयति वदन्तीति उपासिताः स्त्रियो यैः ननु वृद्धाः ते मैथुन्यं मैथुनस्तरवमेव परं मत्वा तिथ्यादियेषु गृहेषु तेषु आशि
षो वदन्ति इदमद्यमया लब्धमिमं प्राप्स्येमनोरथम् इदमस्तीदमपि मे भविष्यति पुनर्धनमित्याकारः दांभिकानां प्रपंचयति यजन्तीति असृष्टान्न
विधानदक्षिणं न सृष्टान्नसंपादिना अन्नविधानदक्षिणायथा यजन्ति तदा च वृत्त्यै जीविकाऽर्थपरं केवलं पशून् भ्रंति अतद्विदः हिंसादोषान-
भिज्ञाः ८ मानितां प्रपंचयति श्रियेति श्रिया धनादिसंपदा विभूत्या ऐश्वर्येण श्रियादिना जातोयः स्मयोगवस्तेन अंधा धीर्येषां ते ईश्वरसहि
तान् सतः साधून् अवमन्यन्ते ९

किंच एवंवर्तमानास्ते वेदतत्त्वार्थे स्फुटमपि न जानन्तीत्याह सर्वे धिति केन रूपेणावस्थितं तदाह आत्मानमीश्वरम् आत्मतया ईश्वरतया चावस्थितम् एवमप्यसंगतामाह यथारवम् पुरुषार्थतामाह अभीष्टम् स्फुटत्वमाह वेदोपगीतं चेति तत्कुतः यतो मनोरथानां व्यवयामिषमद्यसेवाविषयाणां वार्तया प्रवदन्ति निवृत्तिपरं संतं वेदं प्रवृत्तिपरं वर्णयन्तीत्यर्थः १० ननु व्यवयादीनामपि क्रतौ भार्यामुपेयात् हुतशेषं भक्षयेदित्यादिना विहितत्वात्किमेवं निन्दते अत आह लोक इति व्यवयः स्त्रीसंगः नित्याः रागत एव नित्यं प्राप्ताः जंतोः प्राणिमात्रस्य अतस्तत्र तासु चोदनाविधिर्नास्ति ननु क्रतावुपेयादित्यादिना विधिर्दर्शितः सत्यम् नत्वयमपूर्वविधिः रागतः प्राप्तत्वात् किंतु नियमविधिरूपेण रागिणामभ्यनुज्ञानमात्रं क्रियते तदाह व्यवस्थितिरिति तेषु व्यवयादिषुकैः विवाहयज्ञसराग्रहैः विवाहविषय एव व्यवयः कार्यः यज्ञ एवामिषसेवा सौत्रामण्यां सराग्रहान् गृण्हातीति श्रुतेः तत्रैव मद्यसेवेति नियमः क्रियते ननु च नियमपक्षेऽप्यावश्यकत्वान्निन्दायुक्ता अत आह आसु निवृत्तीति अयं भावः नायं नियमविधिरपि नित्यप्राप्तत्वात् अतो निवृत्तिः परिसं-

सर्वेषु शश्वत्तनुभृत्स्ववस्थितं यथारवमात्मानमभीष्टमीश्वरम् वेदोपगीतं च न शृण्वते बुधामनोरथानां प्रवदन्ति वार्तया १०
लोके व्यवयामिषमद्यसेवानित्यास्तु जंतोर्न हि तत्र चोदना व्यवस्थितिस्तेषु विवाहयज्ञसराग्रहैरासु निवृत्तिरिष्टा ११

स्वैव आसु व्यवयामिषमद्यसेवासु निवृत्तिरिष्टा कथं तर्हि व्यवस्थितिरित्युक्तमुच्यते न तावत्परिसंख्याविधिना श्रुत्या निवृत्तिरुच्यते तथा सति स्वार्थत्यागः परार्थकल्याणाप्राप्तबाधश्चेति दोषत्रयं स्यात् अतः क्वचित्प्राप्यतोऽप्यर्थस्य प्रापणमनर्थकमित्यपूर्वविधिद्वारान्यनिवृत्तिः फलतो भवति तद्यथा इमामगृण्णान् शानामृतस्येत्यश्वामिधानीमादत्त इत्यत्र शानालिङ्गतो गर्दभाश्वामिधानीरशनाद्वये प्राप्यतो मंत्रस्यापूर्वविधिद्वारा परिसंख्योच्यते यथोक्तं तत्र वार्तिके अप्राप्तविधिरेवायमतो मंत्रस्य निश्चितः परिसंख्याफलेनोक्तानविशेषः पुनः श्रुतेरिति क्वचित्तुरागतो नित्यप्राप्तस्याप्राप्तांशपूरणलक्षणस्य नियमफलस्याप्यभावान्नियमविधिद्वारा फलतः परिसंख्या भवति यथा पंचपंचनरवाभक्ष्या इति तथारागतो नित्यवत् प्राप्तस्य व्यवयादेर्विवाहादिनियमेनाभ्यनुज्ञाद्वारा परिसंख्यैवेति ननु यद्यभ्यनुज्ञामात्रमेतद्भवेत् तर्हि क्रतुस्नातांतु यो भार्यां सन्निधौ नोपगच्छति यो रायां भूणहत्यायां पच्यतनात्र संशय इत्यादि दोषश्रवणं न स्यात् नैष दोषः मनसिकामे सत्यपि तस्यामरुच्याद्वेषादिना वातामनुपगच्छतो दोषश्च वणोपपत्तेरिति सर्वमनवद्यम् ११

तदेवंव्यवायादिमनोरथाकुलितत्वादभीष्टमात्मानं न शृण्वन्तीत्युक्तम् इदानीं धनस्यापि धर्मद्वारा परमात्मप्रापकस्य दृष्टोपभोगार्थं विनिर्घोगान्नात्मज्ञानं
 पोः पीत्याह धनंचेति धर्मएवैकफलं यस्य तत् कुतः यतः यस्मात् धर्मात्सविज्ञानमपरोक्षज्ञानसहितं हृदं परोक्षज्ञानं भवति कथं भूतं अनुप्रशान्तिं अनु अनंत
 रमेव प्रकृष्टांतिः निर्वाणलक्षणा यस्मात्तत् एवं भूतं धनं गृहेषु देहाद्यर्थं युजंति १२ किंच व्यवस्थयाऽपि व्यववायाद्यभ्यनुज्ञानं नययेष्टमपित्वन्यथैवेत्याह
 यदिति यद्यस्मात्सरायाः घ्राणभक्षः अवघ्राणस एव विहितः नपानम् तथापशोरप्यालभनमेव विहितं न तु हिंसा अयमर्थः देवतोद्देशेन यत्सशुह
 ननंतदालभनम् वायव्यं श्वेतमालभेतेत्यादिश्रुतेः न तु हिंसा यावेदविहिता हिंसा न सा हिंसेति कीर्त्यत इति वचनात् भक्षणाद्देशेन तु क्रियमाणं हननं लौकि
 कवद्धिंसेव अत्रत्यालभनमेव विहितं न तु हिंसा अतो नययेष्टमभक्षणाभ्यनुज्ञेत्यर्थः व्यववायाऽपि प्रजयानिमित्तभूतयानतुरत्यै अतो मनोरथवादि
 भइमं विशद्वं स्वधर्मं न विदुरिति १३ एवं भगवत्पराङ्मुखानां बहुदोषतां प्रपंचयति चेत्त्विति पंचभिः अनेवं विदः न एवं धर्मं विदंति

धनंच धर्मैकफलं यतो वैज्ञानं सविज्ञानमनुप्रशान्तिं गृहेषु युजंति कलेवरस्य मृत्युं न पश्यंति दुरंतवीर्यम् १२ यद्वाणभ
 क्षो विहितः सरायास्तथापशोरालभनं न हिंसा एवं व्यववायाः प्रजयानरत्या इमं विशद्वं न विदुः स्वधर्मम् १३ ये त्वनेवं वि-
 दोऽसंतः स्तब्धाः सदभिमानिनः पशून् दुह्यंति विस्त्रब्धाः प्रेत्य रवादंति ते च तान् १४ द्विषंतः परकायेषु स्वात्मानं हरिमीश्व
 रम् मृतके सानुबंधेऽस्मिन् बद्धस्त्रेहाः पतंत्यधः १५ ये कैवल्यमसंप्राप्ता ये चातीताश्च मृदताम् त्रैवर्गिकाश्च क्षणिका आ
 त्मानं घातयंति ते १६ एत आत्महनोऽंता अज्ञाने ज्ञानमानिनः सीदंत्य कृतकृत्या वैकालं ध्वस्तमनोरथाः १७ हित्वात्माया
 सरचिता गृहापत्य सुहृच्छ्रियः तमो विशंत्य निच्छंतो वासुदेव पराङ्मुखाः १८

ये ते विस्त्रब्धाः निःशंकाः अनेन मनोरथो भविष्य

नीतिविश्वस्ता वा तदानीं तनपोषणेन वातेः पशूभिर्विश्वस्ताः ते च पशवः प्रेत्य अमुत्र तान् रवादंति मांसभक्षयिताऽमुत्र यस्य मांसमिहा द्य
 हम् एतन्मांसस्य मांसत्वं प्रवदंति मनीषिण इति वचनात् १४ अभिचारादिना द्विषंतः मृतके देहे सानुबंधेषु यादिसहिते १५ अज्ञास्तत्त्वज्ञैरनुकं-
 पिता स्तरंति तत्त्वज्ञास्तु स्वतः स्तरंति ये तु नात्यंतमज्ञाः न च तत्त्वज्ञाः तैः अंतरालवर्तिनः पतंतीत्याह यदिति कैवल्यं तत्त्वज्ञानमसंप्राप्ताः अत्र हेतुः
 त्रिवर्गप्रधानाः अक्षणिकाः उपशान्तिक्षणा रहिताः देहादौ स्थैर्यबुधयो वा स्वयमेवात्मानं घातयंति १६ तदाह एतदिति आत्महनः आत्मापद्रवकर्तारः
 अज्ञाने कर्मणि तथा च श्रुतिः असूर्यानामते लोका अंधेन तमसा वृताः तांस्ते प्रेत्याभिगच्छंतिये के चात्महनो जना इति १७ या गृहापत्य सुहृच्छ्रियस्ताः हित्वा

तदेवंभगवद्भक्तिरेवकर्तव्येतिस्थितेतन्त्रविशेषं पृच्छति कस्मिन्काले इति किंवर्णः कीदृक्वर्णवान् कीदृशः कीदृगाकारः केनवानाम्ना केनवाविधिना
 १९ एषुकृतादिकालेषु नानाप्रकारावर्णाभिधाकारायस्यसः नानैवविधिना विविधेनैवमार्गेण २० तदेववर्णादिचतुष्टयमाह कृतइत्यादिना कृष्णाजि
 नादीन् विभ्रदिति ब्रह्मचारिवेषोदर्शितः २१ तपसाध्यानेन २२ २३ त्रिगुणादीक्षांङ्गभूतामेरवलायस्यसः यज्ञमूर्तिः हिरण्यकेशः पिशंगकेशः
 २४ त्रय्याविद्ययावेदत्रयोक्तकर्मभिः २५ पृश्निगर्भः पृश्निः सतपसः प्रजापतेः पत्नीतस्याः पुत्रः वृषाकपिः स्मृतः सन् वर्षतिकामान् आकंपयति

राजोवाच कस्मिन्कालेसभगवान्किंवर्णःकीदृशोऽनृभिः नाम्नावाकेनविधिनापूज्यतेतदिहोच्यताम् १९ करभाज
 नउवाच कृतंत्रेताद्वापरंचकलिरित्येषुकेशवः नानावर्णाभिधाकारोनानैवविधिनेज्यते २० कृतेशुकुश्चतुर्बाहु
 र्जटिलोवल्कलांबरः कृष्णाजिनोपवीताक्षान्बिभ्रदंडकमंडलू २१ मनुष्यास्तुतदाशांतानिर्वैराःसहृदःसमाः यजंति-
 तपसादेवंशमेनचदमेनच २२ हंसःसपर्णोवैकुण्ठोधर्मोयोगेश्वरोमनुः ईश्वरःपुरुषोऽव्यक्तःपरमात्मेतिगीयते २३ त्रेता
 यांरक्तवर्णोसौचतुर्बाहुस्त्रिमेरुवल्कः हिरण्यकेशस्त्रय्यात्मासुकुस्त्रवाद्युपलक्षणाः २४ तंतदामनुजादेवंसर्वदेवमयंहरिम्
 यजंतिविद्ययात्रय्याधर्मिष्ठाब्रह्मवादिनः २५ विष्णुर्यज्ञःपृश्निगर्भःसर्वदेवउरुक्रमः वृषाकपिर्जयंतश्चउरुगायइतीर्य-
 ते २६ द्वापरेभगवान्श्यामःपीतवासानिजायुधः श्रीवत्सादिभिरंकैश्चलक्षणेयरूपलक्षितः २७ तंतदापुरुषंमर्त्यामहारा
 जोपलक्षणम् यजंतिवेदतंत्राभ्यांपरंजिज्ञासवोऽनृप २८ नमस्तेवासुदेवायनमःसंकर्षणायच प्रद्युम्नायानिरुद्धायतुभ्यं
 भगवतेनमः २९ नारायणायऋषयेपुरुषायमहात्मने विश्वेश्वरायविश्वायसर्वभूतात्मनेनमः ३० इतिद्वापरउवीश
 स्तुवंतिजगदीश्वरम् नानातंत्रविधानेनकलावपियथाशृणु ३१

क्लेशानितितथा जयत्येवसर्वदाजयंतः २६ श्यामःअतसीपुष्पसंकाशः निजानिचक्रादीन्यायुधानियस्यसः श्रीवत्सोनामवक्षसोदक्षिण
 भागेरोम्णांप्रदक्षिणावर्तः सआदिर्येषांकरचणादिगतपद्मादीनांतैः अंकैः अंकितैः चिन्हैः लक्षणेर्बाह्यैः कौस्तुभादिभिः २७ महाराजोपलक्ष
 णंछत्रचामरादियुक्तम् वेदतंत्राभ्यांवैदिकेनागमिकेनचमार्गेणयजंतिपूजयंति परमीश्वरंज्ञातुमिच्छवः २८ नामान्याह नमस्तइति २९ ३०
 नानातंत्रविधानेनेतिकलौतंत्रमार्गस्यप्राधान्यंदर्शयति ३१

५ ५ ५ ५ ५ ५ ५ ५

रूक्षतां व्यावर्तयति त्विषाकांत्याः कृष्णमिंद्रनीलमणिबहुज्ज्वलम् यद्वा त्विषाकृष्णं कृष्णावतारम् अनेन कलौ कृष्णावतारस्य प्राधान्यं दर्शय-
यति अंगानि हृदयार्दानि उपांगानि कौस्तुभादीनि अस्त्राणि सुदर्शनादीनि पार्षदाः स्रुनंदादयः तत्सहितम् यज्ञैः अर्चनैः संकीर्तनमनामोच्चारणं स्तु-
तिश्च तत्प्रधानैः स्रुमेधसो विवेकिनः ३२ स्तुतिमाह ध्येयमिति हे प्रणतपाल हे महापुरुष ते चरणारविंदं वंदे कथं भूतं ध्येयं ध्यातुं योग्यम् सदेति स-
र्वत्र संबध्यते ध्येयत्वे हेतवः इन्द्रियकुटुंबादिभिर्यः परिभवस्तिरस्कारः तंहंतीति तथा तम् किंच अभीष्टदोहं मनोरथपूरकम् किंच तीर्थास्पदं गंगा-
द्याश्रयत्वेन परमपावनम् शिवविरिंचिभ्यां नुतं स्तुतं महत्तमम् ननु तीकृतार्थाविवेकिमर्थताभ्यां नुतं तत्राह शरण्यमाश्रययोग्यं सरवात्मकमित्य-
र्थः तर्हि ब्रह्मादिस्तुत्यं प्राकृतस्य कथं गोचरं स्यात् न भृत्यार्तिहन् यस्य कस्यापि भृत्यमात्रस्यार्तिहन् न केवलमागतु कार्तिमात्रं हंति किंतु भवा-

कृष्णावर्णो त्विषाः कृष्णो सांगोपांगास्त्रपार्षदम् यज्ञैः संकीर्तनप्राप्यैर्यजंति हि स्रुमेधसः ३२ ध्येयं सदा परिभवन्नमभीष्टदोहं
तीर्थास्पदं शिवविरिंचितं नुं शरण्यम् भृत्यार्तिहन् प्रणतपाल भवाधिपोतं वंदे महापुरुष ते चरणारविंदम् ३३ त्यक्त्वा स्रु-
स्त्यजसरे पितराज्यलक्ष्मीं धर्मिष्ठ आर्यवचसा यदगादरण्यम् माया मृगं दयितये पितमन्वधा वदं दे महापुरुष ते चरणार-
विंदम् ३४ एवं युगानु रूपाभ्यां भगवान्युगवर्तिभिः मनुजैस्त्र्यंते राजंश्चेत्यसामाश्वरो हरिः ३५ कलिं सभाजयं त्याग्य गुण-
ज्ञाः सारभागिनः यत्र संकीर्तने नैव सर्वः स्वार्थोऽभिलभ्यते ३६ न ह्यतः परमोलाभो दोहनां भ्राम्यतामिह यतो विंदेत परमां
शान्तिं नश्यति संसृतिः ३७

धिपोतं संसारार्णवतारकं च ३३ इदानीं स्वयमात्मकामत्वा न्नैरपेक्ष्यं भक्तार्थं च सापेक्षतां दर्शयन् श्रीरामचंद्र-
स्तौति त्यक्तेति अन्यैः स्रुदुस्त्यजायासरे पितराज्यलक्ष्मीस्तां त्यक्त्वा यदि नित्य इत्यर्थः यः अरण्यमगात् किं राज्यं वै कन्यदर्शनेन न धर्मिष्ठः कुतः आ-
र्यस्य गुरोः दशरथस्य वचसा किंच एवं राज्यं त्यक्त्वाऽपि भक्तत्वात्सल्येन दयितया सीतया ईप्सितं माया मृगं स्वर्णाकारं योऽन्वधावत् तस्य भगवतश्चर-
णारविंदं वंदे हे धर्मिष्ठेति संबोधनं वा तथाऽप्यविवक्षितत्वादार्थपदेन संधिर्न भवति तथा यदगादिति चरणारविंदमेवोच्यते यत् माया मृगमन्वधा-
वत् तत्ते चरणारविंदं वंद इत्यन्वयः अन्यत्समानम् ३४ युगानु रूपाभ्यां नाम रूपाभ्याम् ३५ एतेषु चतुर्युगेषु कलिरेव श्रेष्ठ इत्याह कलिमिति गुण-
ज्ञाः कलेर्गुणं जानंति ये ते ननु दोषाणां बहुत्वात् कथं सभाजयंति तत्राह सारभागिनः गुणां शयादिणः कोऽसौ गुणस्तमाह यत्रेति तदुक्तम् ध्यायन् ह-
तेयजन्यज्ञैस्त्रेतायां ह्यपरेर्चयन् यदा भोति तदा भोति कलौ संकीर्त्यं केशवमिति ३६ यस्यात्कलौ मतः अस्मात् संकीर्तनात्सरमोलाभो नास्ति यतः सं-

किंच कृतादिष्विति ३८ ३९ अमलाशयाः संतः प्रायः प्रायशो भगवति भक्ता भविष्यन्ति ४० भक्तस्य विधिनिषेधनिवृत्तेः कृतकृत्यतामाह देवर्षीति आत्मा
पोष्याः कुटुंबिनः इतरे देवादयः पंचयज्ञदेवताः एतेषां यथा भक्तः ऋणी अतएव तेषां किंकरः तदर्थं नित्यं पंचयज्ञादिकर्ता तथा च स्मृतिः हीनजातिं परिहृ-
णामृणार्थं कर्मकारयेदिति अयं तु न तथा कोऽसौ यः सर्वभावेन श्रीमुकुंदं शरणं गतः कर्तृकृत्यं परिहृत्य परित्यज्य यद्वा कर्तृभेदं परिहृत्य कृती छेदन इत्य-
स्मान् वासुदेवः सर्वमिति बुध्येत्यर्थः ४१ विहितकर्मनिवृत्तिमुक्तानिषेधनिमित्तप्रायश्चित्तनिवृत्तिमाह स्वपादमूलमिति त्यक्तः अन्यस्मिन्देहादौ देवतां
तरे वा भावो येन अतएव तस्य विकर्मणि प्रवृत्तिर्न संभवति यच्च कथंचित्प्रमादादिना उत्पत्तितं भवेत्तदपि हरिर्धुनोति ननु यमस्तन्न मन्येत तत्राह परेशः

कृतादिषु प्रजाराजन् कलाविच्छंति संभवम् कलौ रवलु भविष्यन्ति नारायणपरायणाः ३८ क्वचित् क्वचिन्महाराजद्रविडेषु च
भूरिशः ताम्रपर्णी नदी यत्र कृतमालापयस्विनी ३९ कावेशि च महापुण्या प्रतीची च महानदी ये पिबन्ति जलं तासां मनुजामनु
जेश्वर प्रायो भक्ता भविष्यन्ति वासुदेवेऽमलाशयाः ४० देवर्षिभूता मनुष्याः पितृणां न किंकरो नायमृणी च राजन् सर्वास्म-
ना यः शरणं शरण्यं गतो मुकुंदं परिहृत्य कर्तम् ४१ स्वपादमूलं भजतः प्रियस्य त्यक्तान्य भावस्य हरिः परेशः विकर्मयच्चोत्पत्तितं क-
थंचिद्धनोति सर्वं हृदिसन्निविष्टः ४२ नारद उवाच धर्मान् भागवतानि त्थं श्रुत्वाऽथ मिथिलेश्वरः जायन्ते यान्मुनीन्
प्रीतः सौ पाध्यायो ह्यपूजयत् ४३ ततोऽतर्दधिरे सिद्धाः सर्वलोकस्य पश्यतः राजा धर्मानुपातिष्ठन् न वाप परमांगतिम् ४४ त्व
मप्येतान् महाभाग धर्मान् भागवतां श्रुत्वा आस्थितः श्रद्धया युक्तो निःसंगो यास्यसे परं ४५ युवयोः रवलुदं पत्यो र्यशसा पूरितं ज-
गत् पुत्रताम गमयद्वां भगवानीश्वरो हरिः ४६ दर्शनालिंगनालापैः शयनासनभोजनैः आत्मा वा पावितः कृष्णो पुत्रस्नेहं प्रकुर्वतो
४७ वैरेण यं नृपतयः शिशुपालपौंड्रशाल्वाद्योगतिविलासविलोकनाद्यैः ध्यायंत आकृतधियः शयनासनादौ तत्साम्यमापुर
नुरक्तधियां पुनः किम् ४८

ननु श्रुतिस्मृतीममैवाज्ञे इति भगवद्वचनात् स्वाज्ञाभंगं कथं सहेतुत्वाह प्रियस्य ननु नायं पापक्षयार्थं भजते तत्राह हृदिस
न्निविष्टः न हि वस्तु शक्तिरर्थितामपेक्षत इत्यर्थः ४२ जायन्ते यान् जयन्त्याः पुत्रान् ४३ उपातिष्ठन् अनुतिष्ठन् ४४ निःसंगो भूत्वा ४५ शास्त्रप्रक्रियेयमुक्तायु-
वांतु संगत एव कृतार्थो इत्याह युवयोरिति वां युवयोः ४६ न च सर्वकर्मार्पणादि भागवतधर्मैरन्येषामिव युवयोः सत्त्वशुद्धिरापादनीया पुत्रोपलालनेनैव भा-
गवतधर्मसर्वस्वनिष्पत्तेरित्याह दर्शनेति कृष्णो पुत्र इति स्नेहं प्रकुर्वतो वाम् तस्य दर्शनादिभिरात्मा पावितः शोधितः ४७ एतदेव कैमुत्यन्यायेन स्फुटयति वैरेणो-
ति यं शयनासनादौ वैरेणापि ध्यायंतः तस्य गतिविलासाद्यैः आकृतधियः तत्तदाकाराधीर्येषां ते तत्सारूप्यमापुः किंपुनर्वक्तव्यमनुरक्तधियां तत्सारूप्यं भवतीति

ननुपुत्रस्नेहश्चेन्मोक्षहेतुस्तर्हि सर्वेषु चैरनतत्राह मापत्यबुद्धिमिति अपत्यमिति बुद्धिमाकृथाः अडागमश्चादसः ४९ ननु कथं मीश्वरो मानुषः स्यात्
 कथं वा तस्य विश्वसृष्ट्यादिकर्तुः पूतनाशोषणादिकर्मोश्चर्यमिव निरूप्यते तत्राह भूभाररूपा अरुहरा एव राजन्यास्तेषां हंत वेतान् हंतुम् सतां निर्वर्त्यै मोक्षाय
 ५० ५१ इह अस्मिन्नेव देहेशमलं मोहं विधूय ब्रह्मत्वाय कल्पते ५२ इति एकादशोटीकायां पंचमोऽध्यायः ५ षष्ठे ब्रह्मादिभिस्तुत्वागंतुं विज्ञापि
 तं हरिम् उद्धवः प्रार्थयामास स्वधामनयमामिति १ अतः परमतिविस्तरेणात्मविद्यां निरूपयितुं तत्प्रस्तावमाह अथेति आत्मजैः सनकादिभिः अभ्यगा

मापत्यबुद्धिमकृथाः कृष्णो सर्वात्मनीश्वरे मायामनुष्यभावेन गूढं देवैर्ये परेऽव्यये ४९ भूभारास्तराजन्यहंत वेगुसये स-
 ताम् अवर्तार्णस्य निर्वर्त्यै यशो लोके वितन्यते ५० श्रीशुक उवाच एतच्छ्रुत्वा महाभागो वसुदेवोऽतिविस्मितः दे-
 वकीचमहाभागा जहत्तु मोहमात्मनः ५१ इति हासमिमं पुण्यंधारयेद्यः समाहितः स विधूयेह शमलं ब्रह्म भूयाय कल्पते
 ५२ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे पंचमोऽध्यायः ५ श्रीशुक उवाच अथ ब्रह्मात्मजैर्देवैः प्र-
 जेशैरावृतो भ्यगात् भवश्च भूतभव्येशो ययौ भूतगणैर्हृतः १ इन्द्रो मरुद्भिर्भगवानादित्या वसवोऽश्विनौ ऋभवोऽगिरसोरु-
 द्रा विश्वेसाध्याश्च देवताः २ गंधर्वाप्सरसो नागाः सिद्धचारणगुह्यकाः ऋषयः पितरश्चैव सविद्याधरकिन्नराः ३ द्वारका-
 मुपसंजग्मुः सर्वे कृष्णादिदृक्षवः वपुषा येन भगवान् नरलोकमनोरमः यशोवितेने लोकेषु सर्वलोकमलापहम् ४ तस्यां वि-
 भ्राजमानायां समृद्धायां महर्द्धिभिः व्यचक्षता वितृताक्षाः कृष्णमद्भुतदर्शनम् ५ स्वर्गोद्यानोपगैर्माल्यैश्छादयंतो यदुत्तमम्
 गीर्भीश्चित्रपदार्थाभिस्तपुर्वज्रगदीश्वरम् ६ देवा ऊचुः न तास्मन्तेनाथपदारविंदं बुद्धीं द्रियप्राणवचो मनोभिः य-
 च्छिंत्यते तर्ह्यदिभावयुक्तैर्मुमुक्षुभिः कर्ममयोरुपाशात् ७

तद्द्वारकामिति चतुर्थेनान्वयः १ २ ३ ननु तेषामुपेन्द्रादिरूपं भगवंतं नित्यं पश्य-
 तां केयमिति दिदृक्षा अत आह वपुषेति येन वपुषा नरलोकमनोरमः सन् सर्वलोकेषु यशोवितेने तदतिस्फंदरं वपुर्दिदृक्षवः ४ व्यचक्षत अपश्यन् ५ स्व-
 र्गोद्यानस्थैर्माल्यैः चित्राणि शृंगवलाबंधप्रायाणि पदानि अर्थाश्च यासुताभिर्गीर्भीः ६ बुद्धीं द्रियादिभिर्दर्शनादिना प्राणेन च बलहेतुना दंडवत्प्रणिपाते
 न नता वयं नमस्कृतवंतः स्मृतिविस्मये यथाहुः दोभ्यां पदाभ्यां जानुभ्यां मुखशिरसा दृशा मनसा वचसा चेति प्रणामोऽष्टांग ईरित इति स्मशब्दोक्त-
 विस्मयाय विशेषणम् कर्ममयात् उरुपाशात् मुमुक्षुभिर्भावयुक्तैरपि यत्केवलमंतर्ह्यदि चिंत्यते ननु दृश्यते तद्वयं नताः अहोभाग्यमित्यर्थः ७

ननुममापिदृष्टादृष्टकर्मकरणात् कुतोमस्यदारविंदचित्तनंकर्मपाशान्मुमुक्षुभिः क्रियतेतत्राहुः त्वमिति हेअजित आस्तामिदानींतनमिदमत्यत्यंकर्म
 त्वंव्यक्तंमहदादिप्रपंचंसृजसिपालयसिसंहरसिच तदप्यात्मन्येवनपृथक् दुर्विभाव्यंमनसाऽप्यवितर्क्य तदुणः तस्यामायायागुणेषुनियंतृत्वेनस्थितः
 अतएवतैः कर्मभिः भवान्नाज्यते नलिप्यते कुतः योभवान् अनवद्यः रागादिरहितः यतः स्वेआत्मरूपे स्रवेअव्यवहिते अनावृतेअभिरतः अतस्त्वं
 कर्मकुर्वन्नप्यात्मारामः परमेश्वरइति मुमुक्षुभिश्चित्यतइतिभावः ८ नन्वात्मारामस्यकिंकर्मकरणेनअतआहुः शक्तिरितिहेइड्य हेऋषभादुराशा
 यानांरागिणांविद्याउपासना विद्यादिभिः तथाशक्तिर्नभवति सत्त्वात्मनांसतांतेयशसिश्चवणेनसंभृतयापरिपुष्टया अभिवृद्धया सच्छ्रद्धयायथा
 स्यात् परमपावनस्ययशसोवितानायतवकर्माचरणमितिभावः ९ तदेवंत्वद्यशः श्रद्धैवशक्तिहेतुः अस्माभिस्तुतवांधिर्दृष्टः अतस्तवांधिर्नोऽस्माक

त्वंमाययात्रिगुणयात्मनिदुर्विभाव्यंव्यक्तंसृजस्यवसिलुंपसितदुणस्थः नैतैर्भवानजितकर्मभिरज्यतेवैयस्त्वेस्रवे
 ऽव्यवहितेऽभिरतोऽनवद्यः ८ शक्तिर्नृणांनतुतथेड्यदुराशयानांविद्याश्रुताध्ययनदानतपःक्रियाभिः सत्त्वात्मनामृ-
 षभतेयशसिप्रवृद्धसच्छ्रद्धयाश्चवणसंभृतयायथास्यात् ९ स्यान्नस्तवांधिरशभाशयधूमकेतुः क्षेमाययोमुनिभि
 राद्रहदोह्यमानः यः सात्वतैः समविभूतयआत्मवद्विब्यूहेऽर्चितः सवनशः स्वरतिक्रमाय १० यश्चित्यतेप्रयतपाणिभि
 रध्वराग्रौत्रय्यानिरुक्तविधिनेशहविर्गृहीत्वा अध्यात्मयोगउतयोगिभिरात्ममायांजिज्ञासुभिः परमभागवतैः परीष्टः ११

मशभाशयानांविषयवासनानां धूमकेतुः तद्वाहकः स्यात् कथंभूतः यः क्षेमायमोक्षायमुनिभिः मुमुक्षुभिः प्रेमाद्रहदाउह्यमानश्चित्यमानः य
 श्चसात्वतैः भक्तैः समविभूतयेसमानैश्वर्यायवासुदेवादिव्यूहेऽर्चितः तेषुव्यूहेषुकैश्चिदात्मवद्भिः धीरैः स्वरतिक्रमायस्वर्गमतिक्रम्य वैकुण्ठप्राप्त
 येसवनशस्त्रिकालमर्चितः १० किंच प्रयतपाणिभिः संयतहस्तैर्हविर्गृहीत्वा अध्वराग्रौ आहवनीयादौयाज्ञिकैर्यश्चित्यते ननुयस्यैदेवतायैह-
 विर्गृहीतस्यात्तांध्यायेद्वषट्करिष्यन्नितिवचनात्तत्तद्देवताश्चित्यतेअतआहुः त्रय्यानिरुक्तेनविधिनाइंद्रादिरूपेणैवयज्ञपुरुषश्चित्यतइत्यर्थः उत
 किंच अध्यात्मयोगेआत्माधिकारेयोगेयोगिभिरपिआत्मनस्तवमायाअणिमादिस्तांजिज्ञासुभिस्तत्कामैर्यश्चित्यते परमभागवतैस्तुक्ते
 र्यः परीष्टः सर्वतः पूजितः सतवांधिर्नोशभाशयधूमकेतुः स्यादितिपूर्वेणान्वयः ११

एतेषांचमुनिसात्वतादीनांषण्णांसेवकानांमध्येपरमभागवतेषुलक्ष्म्याअपितवप्रीतिरधिकेति संस्तुयन्ति पर्युष्येति इडभावश्छांदसः अहंयत्रवसा
मितत्रैववक्षसि पर्युषिताःपीयंवसतिइतिप्रतिपत्तिवत् सपत्नीवत्श्रीः संस्पर्धमानाभवति तथाऽपिस्पर्धमानांश्रियमनादत्ययोभवान्पर्यु-
षितयाऽपिअमुयावन मालयाभक्तैरर्पितेयमितिप्रीत्यासुप्रणीतंसंपुसंपादितंयथाभवतितथाऽर्हणंपूजामाददत्स्तीकृतवान् सुप्रणीतमिति
अर्हणविशेषणंवातस्यतवांधिर्नोऽशभाशयधूमकेतुर्भूयात् यद्वा योंऽधिरमुयासुप्रणीतमर्हणमाददत् सनोऽशभाशयधूमकेतुर्भूयादित्यन्व-
यः अथवैवंसंबंधः एतेभ्योऽध्यानार्चनादिनिष्ठेभ्योऽपित्वद्यशसिप्रवृद्धसच्छ्रद्धावन्तएवकृतार्थाभगवतोयशः प्रियत्वादित्याहुः पर्युष्यावशकांतवि-
त्यस्मात्परितःसर्वांगेउष्टयाकांतयाशोभितयावनमालयावक्षसिएकदेशेवर्तमानाश्रीः संस्पर्धमानाभवति तथाऽप्यास्मायमधुवर्तेर्बहुधावर्णित-
याकीर्तिमय्यावैजयंत्यावनमालयैवयोभवान्सुप्रणीतमर्हणमादददित्यादिपूर्ववत् १२ त्वच्चरणस्यभक्तपक्षपातः प्रसिद्धएवेतिस्तुवंतः प्रार्थयन्ते के-

पर्युष्यातवविभोवनमालयेयंसंस्पर्धिनीभगवतीप्रतिपत्तिवच्छ्रीः यःसुप्रणीतममुयाऽर्हणमाददन्नोभूयात्सदांघ्रि-
रशभाशयधूमकेतुः १२ केतुस्त्रिविक्रमयुतस्त्रिपतस्तताकोयस्तेभयाभयकरोऽस्मरदेवचम्बोः स्वर्गायसाधुपुरवलेधि-
तरायभूमन्यादःपुनातुभगवन्भजतामघेनः १३ नस्योतगावइवयस्यवशोभवंतिब्रह्मादयस्तनुभृतोमिशुरर्घ्यमानाः
कालस्यतेप्रकृतिपुरुषयोःपरस्यशानस्तनोतुचरणाःपुरुषोत्तमस्य १४

तुरिति बलिवंधनेत्रिभिर्विक्रमैर्युतः तत्रद्वितीयविक्रमेसत्यलो

कंगतः तवपादः केतुः अत्युच्छ्रितोविजयध्वजइव तत्संपादयन्ति त्रिपतस्तताकः त्रिधापतन्तीत्रिषुलोकेषुवापतन्तीगंगापताकायस्यतथाअस्मरदेवचम्बोः
तत्सेनयोरुभयोर्भयाभयकरः साधुषुस्मरेषुस्वर्गायरवलेषुअस्मरेषुइतरायइतरस्मै अधोगमनाय यएवंकेतुरूपस्तेपादः सभजतांनः अघंपुनातु शो-
धयतु अघादितिपाठेभजतांनः इतिकर्मणिषष्ठ्यो अघाद्भजतोऽस्मान्युनात्वितितयाचक्षुतिः चरणंपवित्रं विततंपुराणंयेनपूतस्तरतिदुष्कृतानि तेनपवि-
त्रेणशुद्धेनपूताअतिपाप्मानमरातितरेम लोकस्यद्वारमर्चिमत्पवित्रं ज्योतिष्मद्भ्राजमानंमहस्वत् अमृतस्यधाराबहुधादोहमानं चरणंनो-
लोकेस्फुडितांदधात्विति १३ ननुपुद्गेदेवास्मरादयः परस्परंजयन्तिजीयन्तेचकिमहंतत्रेत्यतआहुः नसीति मिथुः मिथः अर्घ्यमानाः युद्धादिभिःपी-
ड्यमानाः ब्रह्मादयोऽपियस्यतववशोभवंति नतुजयेपराजयेवास्वतंत्राः केइवनसिनसिकायामोताः नासिकामाविद्याबद्धाः गावोवलीवर्दाइव कुतः काल-

स्यकलयितुः प्रवर्तकस्यतदेवकुतः प्रकृतिपुरुषयोरपिपरस्यतस्यतेपुरुषोत्तमस्यपादः नःशान्तनोतु १४ ६३

प्रकृतिपुरुषाभ्यां परत्वमुपपादयंतः कालत्वेन पुरुषोत्तमत्वमाहुः अस्येति अस्य जगतः उदयादीनां हेतुरसि कुतः अव्यक्तं प्रकृतिः जीवः पुरुषः महान् म
हत्तत्वं तेषां कालं नियंतारं त्वमाहुः अक्षरात्परतः परः महतः परमव्यक्तमव्यक्तासुरुषः परः पुरुषान्न परं किंचित्साकाशापरागतिरित्याद्याः श्रुतयः किं-
च अयं संवत्सरात्मकः यः कालस्त्रिणाभिः त्रीणि चातुर्मास्यानि नाभयो यस्य सोऽपि त्वमेव अतस्त्वमुत्तमः पुरुष इति तथा चर्गीतास्तु यस्मात्क्षरम
तीतोऽहमक्षरादपि चोत्तमः अतोऽस्मि लोके वेदे च प्रथितः पुरुषोत्तम इति १५ त्वमेव प्रकृत्यादिद्वारा जगत्स्रष्ट्यादि हेतुरित्युक्तं तत्त्वेन प्रकारेण तदाहुः त्व
त्त इति त्वत्तः पुरुषो वीर्यं शक्तिं समधिगम्य प्राप्य यया मायया सह महान्तं धत्ते कमिव अस्य विश्वस्य गर्भमिव सोऽयं महान् तयैव माययाऽनुगतः सन् आ
त्मनः सकाशादांडकोशं ससर्ज त्वयानुगत इति पाठेऽपि यया मायया त्वया धिष्ठितः सन्निति १६ नन्वेवं भूतमीश्वरत्वं मम कुतोऽवगतं भवद्विस्तदाहुः तदि

अस्यासि हेतुरुदयास्थिति संयमानामव्यक्तजीवमहतामपि कालमाहुः सोऽयं त्रिणाभिरखिलापचये प्रवृत्तः कालो गभीरस्य
उत्तमपुरुषस्त्वम् १५ त्वत्तः पुमान् समधिगम्य ययास्य वीर्यं धत्ते महान्तं भवगर्भममोयवीर्यः सोऽयं तयाऽनुगत आत्मन आंडकोशं
हैमं ससर्ज बहिरावरणैरुपेतम् १६ तत्तस्थुषश्च जगतश्च भवानधीशो यन्मायया त्वगुणविक्रययोपनीतान् अर्थान् जुषन्मपि ह
वीकपतेन लिप्तो येऽन्ये स्वतः परिहृतादपि विभ्र्यति स्म १७ स्मायावलोकलवदर्शितभावहारि भ्रूमंडलप्रहितसौरतमंत्रशौंडैः
पत्न्यस्त षोडशसहस्रमनंगवाणैर्यस्येंद्रियं विमथितुं करणैर्न विभ्र्यः १८ विभ्र्यस्तवामृतकथोदवहास्त्रिलोक्याः पादावने
जसरितः शमलानि हंतुम् आनुश्रवंश्चुतिभिरंघ्रिजमंगसंगैस्तीर्थद्वयं शचिषदस्त उपस्पृशंति १९

ति तत्तस्मात्तस्थुषः स्थावरस्य

जगतो जंगमस्य च भवानधीशः यद्यस्मान्मायया उत्थातुं भिताया गुणविक्रिया इन्द्रियवृत्तिः तयोपनीतान् अर्थान् विषयान् जुषन् जुषमाणोऽपि हेह
वीकपतेन लिप्तस्त्वम् ये त्वन्ये जीवा योगिनो वा स्वतः परिहृतादपि अविद्यमानान् त्यक्त्वा ह्यविषयजोषणाद्विभ्र्यति वासनामात्रेण बद्धं त इत्यर्थः १७ अ
लिप्तत्वमाहुः स्मायेति स्मायावलोकः मंदस्मितविलसितोऽवलोकः तस्य लवः कटाक्षः तेन दर्शितो यो भावोऽभिप्रायः तेन मनोहारियत् भ्रूमंडलं तेन प्रहिता
ये सौरतामंत्राः तेः शौंडैः प्रगल्भैः अनंगवाणैः कामस्यवाणैः संमोहनैः करणैः कामकलादिभिः षोडशसहस्रं पत्न्यः यस्येंद्रियं मनः विमथितुं क्षोभयितुं न वि-
भ्र्यः न समर्थाः स भवानलिप्त इति पूर्वेणान्वयः १८ तस्मात्तव अमृतरूपाया कथा तदेव उदउदकं वहंतीति तथा कीर्तिनद्यः तथा पादावने जसरितो गंगाद्याश्च त्रि
लोक्याः शमलानि हंतुं विभ्र्यः केन प्रकारेण आनुश्रवं गुरोरुच्चारणं अनुश्रूयत इत्यनुश्रवो वेदः तत्र भवं कीर्तिरूपं तीर्थं श्रुतिभिः श्रवणेंद्रियैः अंघ्रिजं चांगसंगैः ए
वं शचिषदः स्वाश्रमधर्मस्थितास्तव तीर्थद्वयमुपस्पृशंति सेवंत इति १९ ५

विबुधैः सह २० २१ विक्षिप्ताविस्तारिता २२ उद्दामानि वृत्तानि विक्रमायेषु तानि कर्माणि २३ २४ २५ २६ २७ २८ वीर्यशौर्ययुक्तयाश्रिया २९ उद्दले
नलंघितमर्यादेन ३० वैकुण्ठपास्यन्तवभवनं यास्यामि ३१ ३२ ३३ ३४ प्रभासं यास्याम इति वदतो यमभिप्रायः एते देवांशाः स्वाधिकारानेवाहंति न

वादरायणिरुवाच इत्यभिप्रायविबुधैः शेषाः शतधृतिर्हरिम् अभ्यभाषत गोविंदं प्रणम्योबरमाश्रितः २० ब्रह्मोवाच
भूमेर्भारावतारायपुराविज्ञापितः प्रभो त्वमस्माभिरशेषात्संस्तुतथैवोपपादितम् २१ धर्मश्चस्थापितः सत्सत्सत्यसंधे
षु वैत्वया कीर्तिश्च दिक्षु विक्षिप्ता सर्वलोकमलापहा २२ अवतीर्य वदोर्वेशो विभ्रद्वपमनुत्तमं कर्माण्युद्दामवृत्तानि हिता
यजगतोक्त्याः २३ यानिते चरितानीशमनुष्ठाः साधवः कलौ शृण्वन्तः कीर्तयन्तश्च तारिष्यन्त्यंजसात्तमः २४ यदुर्वंशोऽवतीर्ण
स्य भवतः पुरुषोत्तम शरच्छतं त्वतीयाय पंचविंशतिं प्रभो २५ नाधुना तेऽस्मिन्नाधारदेवकार्यावशेषितम् कुलं च विप्र
शापेन नष्टप्रायमभूदिदम् २६ ततः स्वधाम परमं विशस्व यदि मन्यसे सलोकं लोकपालान्नः पाहि वैकुण्ठकिंकरान् २७
श्रीभगवानुवाच अवधारितमेतन्मे यदा त्वविबुधेश्वर कृतं वः कार्यमस्मिन् भूमेर्भारो वतारितः २८ तदिदं यादवकुलं
वीर्यशौर्यश्रियोद्धतम् लोकं जिहृक्षदुद्धमेवैलयेव महार्णवः २९ यत्संदृश्य हृत्मानां यदूनां विपुलं कुलम् गतास्म्यनेन लोको
यमुद्दलेन विनश्यति ३० इदानीं नाश आरब्धः कुलस्य हि जशापजः यास्यामि भवनं ब्रह्मन्नेतदंततवानय ३१ श्रीशुक
उवाच इत्युक्तो लोकनाथेन स्वयं भूः प्रणिपत्य तम् सहदेव गणैर्देवः स्वधाम समपद्यत ३२ अथ तस्यां महोत्पातान् द्वा
रवत्यां समुत्थितान् विलोक्य भगवानाह यदुद्द्वान्समागतान् ३३ श्रीभगवानुवाच एते वै स्रमहोत्पातास्त्युत्ति
ष्ठंतीह सर्वतः शापश्च नः कुलस्यासीद्वाह्येणोभ्योदुरत्ययः ३४ न वस्तव्यमिद्वास्माभिर्जिजीविषुभिरार्यकाः प्रभासं स्रमह
त्युण्यं यास्यामोऽद्यैव माचिरम् ३५ यत्र स्नात्वा दक्षशापाद्दूहीतो यक्ष्मणोऽदराद् विमुक्तः किल्बिषात्सद्यो भोजेभूयः कलोद-
यम् ३६ वयंच तस्मिन्नास्तुत्यतर्पयित्वा पितृन्स्तरान् भोजयित्वा शिजो विप्रान्नानागुणवतां धृसा ३७

तु सद्यो मोक्षम् द्वारवत्यां मृतामुच्येरन् तस्मादभ्युदयफलं प्रभासं नेष्यामीति ३५ दक्षशापान् यक्ष्मणा दूहीतो दुराद् चंद्रो यत्र स्नात्वा स्नानमात्रं कृत्वा
किल्बिषात् तस्माद्रोगदुःखान् सद्यो विमुक्तः सन् भूयः कलावृद्धिं भोजे ३६ उशिजः कमनीयान् अंधसा अन्नेन ३७

उत्वेति यथासुक्ष्मेबीजमुत्तं बहुफलं भवति तथादानं सत्यान्ने इति द्योतयति ३८ ३९ ४० ४१ लोकं मर्त्यलोकम् न प्रत्यहन् न प्रतिहतवान् ४२ ४३ ४४ शय्यादिषु त्वां भक्तानित्यं सेवितवन्तो वयं कथं त्यजेम ४५ त्वत्कुमशक्नुवन् प्रार्थयते न माया भयादित्याह त्वयेति चर्चिता अलंकृताः हि निश्चितं जयेम ४६ संन्यासिनो हि ब्रह्मचर्यादिक्लेशैः कथंचित्तरंति वयं त्वनायासेनैव तरिष्याम इत्याह वाताशना इति उर्ध्वमंथिनः उर्ध्वरेतसः ४७ तावकैर्भक्तैः सह त्वद्वार्ता

तेषु दानानि पात्रेषु अद्भ्यो त्वामहंति वै वृजिनानि तरिष्यामो दानैर्नोर्भिरिवार्णवम् ३८ श्रीशुक उवाच एवं भगवता दिष्टाया दवाः कुलनंदन गंतुं कृतधियस्तीर्थस्यंदनान्समयूयुजन् ३९ तन्निरीक्ष्योद्धवो राजंश्चुत्वा भगवतोदितम् दृष्ट्वा रिष्टानियोराणि नित्यं कृष्णामनुव्रतः ४० विविक्त उपसंगम्य जगतामीश्वरेश्वरम् प्रणम्य शिरसा पादौ प्राञ्जलिस्तमभाषत ४१ उद्धव उवाच देवदेवेश योगेश पुण्यश्रवणकीर्तन संहृत्यैतत्कुलं नूनं लोकं संत्यक्षते भवान् विप्रशापं समर्थोऽपि प्रत्यहन्नयदीश्वरः ४२ नाहंत वांघ्रिकमलं क्षणार्द्धमपि केशव त्वत्कुं समुत्सहेनाथ स्वधामनयमामपि ४३ तव विक्कीडितं कृष्णानृणां परममंगलम् कर्णपीयूषमास्वाद्यत्यजत्यन्यस्पृहां जनः ४४ शय्यासनादनस्थानस्नानक्रीडाशनादिषु कथं त्वां प्रियमात्मानं वयं भक्तास्त्यजेम हि ४५ त्वयोपशुक्तस्त्रगंधवासोऽलंकारचर्चिताः उच्छिष्टभोजिनो दासास्तव मायां जयेम हि ४६ वाताशनाय क्रषयः श्रमणा ऊर्ध्वमंथिनः ब्रह्मारव्यं धाम ते यांति शांताः संन्यासिनोऽमलाः ४७ वयं त्विह महायोगिन् भ्रमंतः कर्मवर्त्मसु त्वद्वार्तया तरिष्यामस्तावकैर्दुस्तरंतमः ४८ स्मरंतः कीर्तयंतस्ते कृतानि गदितानि च गत्युत्थिते क्षणक्ष्वेलीयन् लोकविडम्बनम् ४९ श्रीशुक उवाच एवं विज्ञापितो राजन् भगवान् देवकीसुतः एकांतिनं प्रियं भृत्यमुद्धवसमभाषत ५० इति श्रीभागवते महा० एकादशस्कंधे षष्ठोऽध्यायः ६ श्रीभगवानुवाच यदा त्वमं महाभाग तच्चि कीर्षितमेव मे ब्रह्माभवो लोकपालाः स्वर्वासंभ्रं भिकांक्षिणः १ मयानिष्ठादितं ह्यत्र देवकार्यमशेषतः तदर्थमवतीर्णोऽहं मंशेन ब्रह्मणाऽर्थितः २ कुलं वैशापनिर्दग्धं नंदस्य त्वन्योऽन्यविग्रहात् समुद्रः सप्तमेत्येतां पुरीं च स्थावयिष्यति ३

या दुस्तरंतमः संसा

रम् ४८ क्ष्वेलीपरिहासः दूंदैकत्वम् ४९ एकांतिनमित्यादि स्वाभिप्रायवचने हेतुः ५० इत्येकादशे टीकायां षष्ठोऽध्यायः ६ सप्तमे तु द्रवस्यात्मज्ञानसिद्धये हरिः स्वयम् अवधूतेति हासोक्तगुरुष्वष्टाववर्णयत् १ यदा त्वसंहृत्यैतत्कुलमिति स्वर्वासंभ्रं कुंठं प्रति १२ त्वंच सर्वत्यागे नात्सनिष्ठो भवेति वक्तुमाह कुलमिति त्रयेण ३ ५

तदेवायं नष्टमंगलो भविष्यति निराकृतः नितरामाक्रांतः ४ नवस्तव्यमेव त्वया ५ ६ ननु गुणदोषाभ्यां विषमे लोके कुतः समदृष्टिः स्याम त आह
 यदिदमिति मन आदिभिर्गृह्यमाणं मनोमयत्वात्मायेति विद्धि तदपि न स्थिरं किंतु नश्वरं विद्धि ७ मनोमयत्वे हेतुः पुंस इति अयुक्तस्य नितिसमनसः
 नानाऽर्थो भेदविषयो भ्रमः स भ्रम एव गुणदोषभाक् ननु वेदेनैव विधिनिषेधाभ्यां भेदस्य सत्यतोक्ता न भ्रमविज्ञं मितगुणदोषबुद्धेः पुंसः कर्मविहितम्
 अकर्मतत्त्वोपः विकर्मनिषिद्धमिति भेदः अविद्यावाद्द्वय एव वेद इत्यर्थः ८ कथमात्मानं परिच्छिन्ने विततं जगदीक्षणीयं तत्राह आत्मानमिति म
 यि ब्रह्मणितद्रूपेणोक्षस्व ९ न चैवं युक्तचित्तत्वेन कर्माकरणं देवादयो विघ्नान् कारिष्यन्ति तत्राह ज्ञानेति ज्ञानं वेदतात्पर्यनिश्चयः विज्ञानं तदर्थानु

यर्थे वायं मया त्यक्तो लोकोऽयं नष्टमंगलः भविष्यत्यनिरात्मा धो कालिनापि निराकृतः ४ नवस्तव्यं त्वयैवेह मया त्यक्तो म-
 हीतले जनोऽधर्मरुचिर्भद्रा भविष्यति कलौ युगे ५ त्वंतु सर्वपरित्यज्य स्नेहं स्वजनबंधुषु मया वेश्य मनः सम्यक् समद-
 र्शित्व चरस्व गाम् ६ यदिदं मनसा वाचा चक्षुःश्रवणादिभिः नश्वरं गृह्यमाणं च विद्धि माया मनोमयम् ७ पुंसोऽयुक्त-
 स्य नानाऽर्थो भ्रमः स गुणदोषभाक् कर्माकर्माविकर्मेति गुणदोषधियो भिदा ८ तस्माद्युक्तं द्विग्यामो युक्तचित्त इदं जग-
 त् आत्मर्नादस्व विततमात्मानं मय्यधीश्वरे ९ ज्ञानं विज्ञानं संयुक्तमात्मभूतः शरीरिणाम् आत्मानुभवतुष्टात्मानां
 तरायै विहन्त्यसे १० दोषबुद्ध्यो भयातीतो निषेधान्निवर्तते गुणबुद्ध्यो च विहितं न करोति यथाऽर्भकः ११ सर्वभूतसह-
 च्छांतो ज्ञानविज्ञाननिश्चयः पश्यन्मदात्मकं विश्वं न विपद्येतेन पुनः १२ श्रीशुक उवाच इत्यादिष्टो भगव
 तामहाभागवतो नृप उद्धवः प्रणिपत्या हतत्त्वजिज्ञासरच्युतम् १३

भवताभ्यां सम्यग्युक्तः तत आत्मानुभवेनैव तुष्टचित्तः अ-
 तः शरीरिणां देवादीनामात्मभूतः अंतरायैर्न प्रतिहन्त्यसे अयं भावः यावदनुभवं यथाश्रमं कर्माणि कुर्यादेव तदनंतरं सर्वेषामात्मभूतत्वान्नकोऽ-
 पिविघ्नानाचरति तथा च श्रुतिः तस्य हनदेवाश्चनामृत्या ईशिरे आत्मा दोषां स भवतीति १० न चोत्पन्नज्ञानस्यापि यथेष्टाचरणप्रसंग इत्याह दोष-
 बुद्ध्येति गुणदोषबुद्ध्यातीतोऽपि प्राक्तनसंस्कारात् निषेधान्निवर्तते एव किंतु न दोषबुद्ध्यो विहितं च प्रायशः करोति न गुणबुद्ध्यो यथाऽर्भकः संक-
 ल्पविकल्परहितः किंचित्करोति कुतश्चिन्निवर्तते तद्वत् ११ एवंभूतस्य न पुनः संसार इत्याह सर्वभूतेति न विपद्येतेन पुनः संसरेत् १२ १३

त्वंतु सर्वपरित्यज्येत्याद्युपदेशमात्मनो योग्यं गन्वानः पृच्छति योगेशोति योगफलदायिन् योगविदां न्यासो नामातिगोप्यो निक्षेपविशेषः यद्वा योगो विन्यस्यते क्रियते यस्मिन् योगात्मन् योगे आत्मा प्रकटो भवति यस्य योगस्वरूपेति वा योगस्य संभवो यस्मात् चतुर्भिरेतैः संबोधनैः स्वमहिम्ना केवलं त्वयोपदिष्टं न तु मदधिकारं पर्यालोच्येति द्योतितं तदाह निःश्रेयसायमेति न चारोग्याद्यर्थं सर्वस्वदानादिव दर्थत्यागः किंतु संन्यासलक्षणः अप्रत्यापत्तिरूपः १४ १५ यं प्रति त्यागाद्युपदिष्टं सोऽहं मूढमतिः कुतः ममेति अहमिति च सानुबन्धे पुत्रादिसहिते तन्मायया विरचिते आत्मनि देहे विगाढो निमग्नः अतः तत्तु भवतानि गदितं यथाहं संजसांसाधयामि तथाभूत्यं मामनुशाधिशनैः शिक्षय १६ मया संक्षेपत उक्तं विस्तरतस्त्वन्यान् पृच्छेति चेदत आह सत्यस्येति स्वदृशः स्वप्रकाशस्य सत्यस्यात्मनः आत्मनो मां प्रति वक्तारं ते त्वत्तः अन्यं नानुचक्षे न पश्यामि स्वदृशः स्वतः सिद्धज्ञानात् त्वत्तोऽन्यमिति वा कुत इत्यतः

उद्धव उवाच योगेश योगविन्यासयोगात्मन्योगसंभव निःश्रेयसायमे प्रोक्तस्त्यागः संन्यासलक्षणः १४ त्यागोऽयं दुष्करो भूमन् कामानां विषयात्मभिः स्मृतरां त्वयि सर्वात्मन् भक्तैरिति मे मतिः १५ सोऽहं ममाहमिति मूढमतिर्विगाढस्त्वन्मायया विरचितात्मनिसानुबन्धे तत्त्वं जसानि गदितं भवता यथाहं संसाधयामि भगवन् अनुशाधिभूत्यम् १६ सत्यस्य ते स्वदृश आत्मन आत्मनोऽन्यं वक्तारमीश विबुधेषु पि नानुचक्षे सर्वे विमोहितधियस्तव मायये मे ब्रह्माधियस्तनुभूतो बहिरर्थभावाः १७ तस्माद्भवंतमनवद्यमनंतपारं सर्वज्ञमीश्वरमकुंठविकुंठधिष्यम् निर्विण्णधीरहमुहं हजिनामि तप्तो नारायणं नरसरवंशरणं प्रपद्ये १८ श्रीभगवानुवाच प्रायेण मनुजालोके लोकतत्त्वविचक्षणाः समुद्धरंति ह्यात्मानमात्मनैवाश्रया शयात् १९ आत्मनो गुरुरात्मैव पुरुषस्य विशेषतः यत्प्रत्यक्षानुमानाभ्यां श्रेयोऽसावनुविदते २०

आह सर्व इति बहिरर्थभावाः विषयेष्वर्थबुद्धयः १७ केचिद्दुःशीला भवंति केचित्सेविताः फलकाले विनश्यन्ति केचिदज्ञाः केचिद्रक्षणोत्समर्थाः केचित्तु स्थानाद्भृष्टाः तद्वा ह्यर्थमनवद्यमित्यादीनि पंचविशेषणानि न अंतःकालतः पारं देशतश्च यस्य तम् कालादिभिरकुंठो विकुंठलोको धिष्यं स्थानं यस्य तं उद्दे भगवन् हस्फुटम् निर्वदेहेतुः हजिनेः दुःखैरमि तप्तः हकारगौरवाय हकारो युक्तद्रवपठनीयः नन्वनवद्यत्वादीनि कुतो मम तदाह नारायणमिति अनुकंपितामाह नरसरवं नरो जीवः नयते विक्षिप्यते दुःखैरिति नरो जीवः तस्य सरवायं भवंतं शरणं प्रपद्ये १८ तदेवमसंभावना विपरीतभावनाभ्यामुपदिष्टं तत्त्वमनवगाहमानं प्रति तन्निवृत्तये गुरुरूपदेशं विनाऽपि स्थानव्यतिरेकाभ्यामेव तत्त्वप्रतिपत्तिर्भवतीति दर्शयितुमाह प्रायेणेति लोकतत्त्वस्य विचक्षणाः परीक्षकाः अश्रभाशयात् विषयवासनातः १९ तदुपपादयति आत्मनः पश्वादिशरीरेऽप्यात्मैव हिताहितज्ञाने गुरुः २०

तत्रप्रत्यक्षं दर्शयति पुरुषत्वे चेति तथा च श्रुतिः पुरुषत्वे चाविस्तरामात्मासहिप्रज्ञानेन संपन्नतमो विज्ञातं वदति विज्ञातं पश्यति वेदश्च स्तनं वेदलोका
लोको मर्त्येनामृतमीप्सत्येवं संपन्नोऽथेतरेषां पशूनामशनापिपासे एवाभिविज्ञानमिति २१ अतः पुरुषं स्तौति एक इति २२ अनुमानमाह अत्रेति अ
त्र पौरुष्यां पुरियुक्ताः अप्रमत्ताः अग्राह्यग्राह्येभ्योऽहंकारादिभ्यो व्यतिरिक्तं मामहारादाहान्मृगयन्ति मार्गणे प्रकारद्वयमाह गृह्यमाणैर्बुध्यादिभिर्गु
णैर्हेतुभिः जडानां प्रकाशः स्वप्रकाशमेकं विना न घटत इति अनुपपत्तिमुखेन लक्षकैः तथा तैरेव लिङ्गे व्याप्तिमुखेनानुमानतः ईश्वरं प्रवर्तकं मृगयन्ते बु
ध्यादिकरणानि कर्तृप्रयोज्यानि करणत्वाद्वास्यादिवदिति तदुक्तम् भगवान्सर्वं भूतेषु लक्षितः स्वात्मना हरिः दृश्यैर्बुध्यादिभिर्द्रष्टालक्षणेननुमापकै

पुरुषत्वे च मां धीराः सांख्ययोगविशारदाः आविस्तरां प्रपश्यन्ति सर्वशक्त्युपहं हितम् २१ एकद्वित्रिचतुष्पादो बहुपाद
स्तथाऽपदः बह्वः सन्ति पुरुः सृष्टास्तासां मे पौरुषा प्रिया २२ अत्र मां मार्गयन्त्यह्युक्ता हेतुभिरीश्वरम् गृह्यमाणैर्गुणैर्लि
ङ्गैरग्राह्यमनुमानतः २३ अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् अवधूतस्य संवादं यदोरमित तेजसः २४ अवधूतं हि जं कं
चिच्चरन्तं कुतो भयम् कविं निराक्ष्य तरुणं यदुःपप्रच्छ धर्मवित् २५ यदुरुवाच कुतो बुद्धिरियं ब्रह्म न्नकर्तुः स
विशारदा यामासाद्य भवां लोकां विद्वांश्चरति बालवत् २६ प्रायो धर्मो र्थकामेषु विविक्तायां च मानवाः हेतुनैव समीहन्ते आ
युषो यशसः श्रियः २७ त्वं तु कल्पः कविर्दक्षः स भगोऽमृतभाषणः न कर्तानेह से किंचिज्जडो न्यत्तपि शाचवत् २८ जनेषु
दृष्टमानेषु कामलोभदवाग्निना न तप्यसेऽग्निना मुक्तो गंगाऽभस्य इव हि पः २९ त्वं हि नः पृच्छतां ब्रह्मन्नात्मन्या नन्दकार
णम् ब्रूहीत्यर्शं विहीनस्य भवतः केवलात्मनः ३० श्रीभगवानुवाच यदुनैव महाभागो ब्रह्मण्येन स मे धसा
एष्टः स भाजितः प्राह प्रथया वनतं नृपम् ३१

रिति न चैतावता अनुमानिक आत्मा इति पतञ्जल्यम् देहादिव्यतिरिक्तत्वं पदार्थशब्दहिमात्रस्ये
वानुमानेन विवक्षितत्वात् २३ भूयोऽन्वयव्यतिरेकाभ्यां असंभावनादि निवृत्ताविति हासमाह अत्रापीति २४ २५ सविशारदा अतिनिपुणा सर्वलो
कविलक्षणा २६ सर्वलोकवैलक्षण्यमेवाह प्राय इति धर्मादिषु विविक्तायामात्मविचारे च मानवाः समीहन्ते प्रवर्तन्ते तत्रापि आयुरादेर्हेतुना कामनयैव २७
त्वं तु न कस्यचित्कर्मणः कर्ता भवति न किंचिद्दीहसे इच्छसि नन्वशक्त्या अज्ञानेन वा अनैपुण्येन वा विरूपत्वेन वा अवाग्मितया औदासिन्यं यदत एव ने
त्याह कल्प इत्यादिना २८ महानानन्दश्च तव कुत इति पृच्छति जनेष्विति २९ स्पर्शविहीनस्य विषयभोगरहितस्य अत्र हेतुः केवलात्मनः कलत्रादिभूतस्य

बुद्ध्यैवोपाश्रिताः स्वीकृताः नतूपदेशेन अटामिपर्यटामि ३२ गुरूनाहृथिवीति ३३ शोभनंरूपम् कीदृस्यकरोतीतिसूपेशकृत् ३४ मेमयाश्रिताः त
दाह एतेषांवृत्तिभिः आत्मनः शिक्षाः शिक्षणीयानर्थान् हेयोपादेयादीन् अन्वशिक्षम् अनुशिक्षितवानस्मि ३५ नाहुषोययातिः ३६ क्षितेः क्षमांशि
क्षतवानित्याह भूतैरिति आक्रम्यमाणः पीड्यमानः तद्विद्वान् भूतानांदैववशवर्तित्वंविद्वान् व्रतंनियसम् ३७ पर्वतरूपावृक्षरूपाचयापृथिवी
तस्याः शिक्षितमाह शश्वदिति सर्वदापरार्थाः परोपकारार्थाः सर्वाईहायस्यसः परार्थएवएकांततः संभवोयस्यसः भूभृत्तः पर्वतात् तस्यहिदृक्षत्
णनिर्झरप्रसवक्रियाः परार्थएवयथातद्वत् तथानगशिष्यः वृक्षशिष्यः सन् परात्मतांपराधीनात्मताम् वृक्षोयथापरैरचरवंडोत्पाद्यवानयनमप्यनुम
न्यतेतद्वत् ३८ वायुरपिद्विविधः प्राणोबाह्यश्च तत्रप्राणस्यगुरुत्वमाह प्राणवृत्त्येति प्राणोत्पादारादिमात्रेणप्रवर्तते रूपरसादीनिंद्रियविषयांस्तुनापेक्ष

ब्राह्मणउवाच संतिमेगुरवोराजन्बहवोबुद्ध्युपाश्रिताः यतोबुद्धिमुपादायमुक्तोदामीहतानश्चणु ३२ पृथिवीवायु
राकाशमापोऽग्निश्चंद्रमारविः कपोतोऽजगरःसिंधुःपतंगोमधुकृद्भुजः ३३ मधुहाहरिणोमीनःपिंगलाकुररोऽर्भकः कुमारीश
रहृत्सर्पऊर्णनाभिःसूपेशकृत् ३४ एतेमेगुरवोराजन्चतुर्विंशतिराश्रिताः शिक्षावृत्तिभिरेतेषामन्वशिक्षमिहात्मनः ३५
यतोयदनुशिक्षामियथावानाहुषात्मज तत्तथापुरुषव्याघ्रनिबोधकथयामिते ३६ भूतैराक्रम्यमाणोऽपिधीरोदैववशानु
गैः तद्विद्वान्चलेन्मार्गादन्वशिक्षंक्षितेर्व्रतम् ३७ प्राणवृत्त्यैवसंतुष्येन्मुनिर्नैवेंद्रियप्रियैः ज्ञानंयथाननश्येतनावकीर्येत
वाङ्मनः ३९ विषयेषाविशान्योगीनानाधर्मेषुसर्वतः गुणदोषव्यपेतात्मानविषज्जेतवायुवत् ४० पार्थिवेधिहृदेहेषुप्रविष्ट
स्तद्गुणाश्रयः गुणेर्नयुज्यतेयोगीगंधैर्वायुरिवात्मदृक् ४१ अंतर्हितश्चस्थिरजंगमेषुब्रह्मात्मभावेनसमन्वयेन व्यास्याव्यवच्छे
दमसंगमात्मनोमुनिर्नभस्त्वंविततस्यभावयेत् ४२ ते तथासुनिरपिभवेदित्यर्थः प्राणवृत्तेरकरणे मनोवैकल्येनज्ञाननाशः स्यात् अतोदेहनि

र्वाहृकर्तव्यः गुणलिप्सायांतुवाक्मनश्चविक्षिप्येत अतोनाधिकंलिप्सेदित्याह ज्ञानमिति ज्ञानंयथाननश्येतमनोवाग्यथानावकीर्येत नविक्षिप्येत ३९
विषयान्सेवमानोऽपितेष्वनासक्तिंवाह्याद्वायोः शिक्षेदित्याह विषयेधिति नानाधर्मेषुशीतोष्णादिधर्मकेषुनहिवायुर्वनेदहनेवासज्जतेतद्वत् ४० यथा
वायुर्गंधादिधर्मयोगेनप्रतीयमानोऽपिवस्तुतो नतद्योगीएवंदेहादिधर्मयोगेनाहंप्रत्ययेनप्रतीयमानोऽप्यात्मानतद्धर्मवानितिसंभावितमितिवायो
रेवशिक्षितमित्याह पार्थिवेधिति ४१ आकाशाच्छिक्षितंसंभावनादयमाह अंतर्हितश्चेतिद्वयेन अंतर्हितश्चदेहांतर्गतोऽपिसुनिरात्मनोदेहाद्यसं
गमतएवाव्यवच्छेदंचभावयेत्कुतः स्थिरजंगमेषुसमन्वयेनयाव्याप्तिस्तथाकिंरूपिसूत्रस्येवव्याप्तिः नविततस्यसर्वगतस्यतत्कुतः ब्रह्मात्मभावेनब्रह्म

स्वरूपभावनया तत्त्वमसीति श्रुतेः नन्वेतत्सर्वकथं संभवति तत्राह नभस्त्वं तत्तुल्यत्वं संभावयेत् यथानभसः सर्वगतस्य न घटादिभिः संगः परिच्छेदो वा
एवमात्मनोऽपि संभवतीति ४२ किंच कूटस्थस्यात्मनो नागमापायि देहादिसंबन्ध इत्याह तेजो बन्धमयैः तेजश्च आपश्च अन्नं रथिवी च तन्मयैः काल
सृष्टैर्गुणैः देहादिभिः पुमान् न स्पृश्यत इति नभो वत्संभतीति ४३ स्वच्छत्वादिभिर्गुणैः उदकं जगत्पुनतीति तदुणामया शिक्षिता इत्याह स्वच्छः निर्मलः
प्रकृतितः स्वभावतः स्निग्धः जनेषु नृणां गवान् माधुर्यो मधुरा लार्पा तीर्थभूः तीर्थस्थानम् अपां मित्रमुदकतुल्यः अद्यादिति पाठे सरवायं पापात्पुनतीति
स्वच्छत्वादिगुणैर्यादुदकसादृश्यं ज्ञातव्यम् ४४ अग्नेः शिक्षितमाह तेजस्वीति ज्ञानातिशयात् विशेषतस्तपसा दीप्तः दुर्धर्षः अक्षोभ्यः सचासाबुदुरभा
जनश्च अपरिग्रहः युक्तात्मा मुनिः ४५ अग्नेरेव शिक्षांतरमाह क्वचिदिति यथाऽग्निः परेच्छयैव हविर्गृण्णाति तथा मुनिरित्याह दातृणामिति प्रागुत्तराश
भंभूतं भविष्यच्च पापम् ४६ आत्मनो देहोपाधिकमेवोच्चनीचत्वादि न स्वाभाविकमित्यप्यग्निदृष्टान्तेन संभावितमित्याह स्वमाययेति स्वमा

तेजोऽबन्धमयैर्भाविर्मयाद्यैर्वायुनैरितैः न स्पृश्यते न भस्तद्वल्कालसृष्टैर्गुणैः पुमान् ४३ स्वच्छः प्रकृतितः स्निग्धो माधुर्य
स्तीर्थभूर्नृणाम् मुनिः पुनात्यपां मित्रमीक्षोपस्पर्शकीर्तनैः ४४ तेजस्वी तपसा दीप्तो दुर्धर्षो दुरभाजनः सर्वभक्षोऽ
पि युक्तात्मानादत्ते मलमग्निवत् ४५ क्वचिच्छन्नः क्वचित्स्पृष्टरूपास्यः श्रेय इच्छताम् भुंक्ते सर्वत्र दातृणां दहन्प्रागु
त्तराश्रमम् ४६ स्वमायया सृष्टमिदं सदसल्लक्षणं विभक्तः प्रविष्ट इत्येतत्तत्त्वरूपोऽग्निरिवैधसि ४७ विसर्गाद्याः
श्मशानां ताभावादेहस्य नात्मनः कलानामिव चंद्रस्य कालेनाव्यक्तवत्पना ४८

यथा स्वाविद्यया सृष्टं सदसल्लक्षणं देवतिर्यगादिरूपं विप्र

भूद्रादिरूपं वा ४७ आत्मनो जन्मादिषड्विकाराभावश्चंद्रदृष्टान्तेन संभावित इत्याह विसर्गाद्यादिति विसर्गो जन्मश्मशानं नाशः तत्रेयं ज्योतिः शास्त्रप्र
क्रिया आप्यमंडलं चंद्रः तेजो मयमंडलमादित्यः तयोरेकनक्षत्रावस्थाने चंद्रो न दृश्यते चक्षुष आदित्यमंडले न समदेशस्थितेन व्यवधानात् सा अ
मावास्या अथ षष्टिघटिकाभिः चंद्रो नक्षत्रांतरंगच्छति आदित्यस्तु त्रयोदशभिर्होरात्रैः अतः प्रतिपदमारभ्य विषमस्थितस्य आदित्यमंडलस्य
पंचदशः पंचदशो भाग आप्यमंडले प्रतिबिंबतो दृश्यते सा कलेत्युच्यते एवं पंचदशोऽद्विच्योदशभिर्नक्षत्रैरंतरमिति राशिचक्रस्य सप्तविंशतिनक्ष
त्रात्मकस्य मध्ये संमुखौ चंद्रादित्यौ तिष्ठतः तदा संपूर्णं प्रतिबिंबं भूलायां लंछितं दृश्यते सा पौर्णिमा तस्याम मावास्यां प्रतिबिंबेन सह षोडशकलश्चंद्रः उपचर्यते त
तः पुनः प्रतिपदमारभ्य मंडलयोर्विषमीमावात्कला द्वा सः तत्र यथा कलानामेवोत्पत्त्यादयो नाप्यमंडलस्य तथा आत्मनोऽपीत्याह कलानामिवेति ४८

सिंहावलोकनेनाग्निदृष्टान्तेनैव देहानां क्षणभंगुरतया वैराग्यं शिक्षितमित्याह कालेनेति ओद्यवद्देगो यस्य तेन आत्मनः संबंधिनां भूतानां देहानामित्यर्थः अर्चिषां ज्वालानाम् ४९ आदित्याच्छिक्षितमाह हृदयेन गुणैरिन्द्रियैर्गुणानुविषयानुपादत्ते यथाकालमर्थिन्यागते सति विमुंचति च न तेषु युज्यते लब्धमिति दत्तमिति वा अभिनिवेशं न करोति गोभिः रश्मिभिः गाः जलानि गोपतिः सूर्यो यथा ५० स्वतो भेदश्च न्यस्याप्यात्मनो भेदप्रतीतिरुपाधिवशादित्यादित्यादृष्टान्तेनैव संभावितमित्याह बुद्ध्यत इति स्वेस्वरूपे वस्थित आत्मा भेदेन न बुद्ध्यते अभिव्यनक्तीति व्यक्तिः उपाधिः व्यक्तिस्थः उपाधौ प्रतिविंबितस्तत्तद्गत इव उपाधिप्रविष्ट इव भेदेन स्थूलमतिभिर्लक्ष्यते अर्कवदित्यन्वयः ५१ कपोताच्छिक्षितमाह नातिस्नेह इति स्नेहः प्रीतिः प्रसंग उपलालनाद्या

कालेन ह्योद्यवेगेन भूतानां प्रभवाप्ययौ नित्यावपि न दृश्येते आत्मनो गौर्यथा अर्चिषाम् ४९ गुणैर्गुणानुपादत्ते यथा कालं विमुंचति न तेषु युज्यते योगी गोभिर्गा इव गोपतिः ५० बुद्ध्यते स्वेन भेदेन व्यक्तिस्थ इव तद्गतः लक्ष्यते स्थूलमतिभिरात्मा चावस्थितो अर्कवत् ५१ नातिस्नेहः प्रसंगो वा कर्तव्यः क्वापि केनचित् कुर्वन्निंदेत संतापं कपोत इव दीनधीः ५२ कपोतः कश्चना रणये दहतनी डो वनस्पतौ कपोत्याभार्य या सार्द्धं मुवास कतिचित्समाः ५३ कपोतौ स्नेहगुणित हृदयौ गृहधर्मिणौ दृष्टिं दृष्ट्यांगमंगेन बुद्धिं बुद्ध्या बंधतुः ५४ शय्यासनादनस्थानवार्त्ताक्रीडाशनादिकम् मिथुनीभूय विस्त्रब्धौ चेरतुर्वनराजिषु ५५ यं यं वाञ्छितं साराजं स्तर्पयंत्यनुकंपिता तंतं समनयत्कामं कृच्छ्रेणाप्यजितेन्द्रियः ५६ कपोती प्रथमं गर्भं गृह्णाती काल उगगते अंडानि स्रष्टुवंती देस्वपत्युः सन्निधौ सती ५७ तेषु काले व्यजायंतरचिता वयवाहरेः शक्तिभिर्दुर्विभाव्याभिः कोमलांगतनूरुहाः ५८ प्रजाः पुपुषतुः प्रीतौ दंपती पुत्रवत्सलौ शृण्वंतौ कूजितं तासां निहंतौ कलभाषितैः ५९ तासां पतत्रैः स्रष्टुः कूजितैर्मुग्धचेष्टितैः प्रत्युद्गमैरदीनानां पितरौ मुदमापतुः ६० स्नेहानुबद्धा हृदयावन्योऽन्यं विष्णुमायया विमोहितौ दीनधियौ शिशून् पुपुषतुः प्रजाः ६१

सक्तिः ५२ दृष्टान्तं प्रपंचयति कपोतः कश्चनेति ५३ उभयोर्मिथः स्नेहप्रसंगौ दर्शयति कपोताविति त्रयेण स्नेहेन गुणितं बद्धं हृदयं ययोस्तौ ५४ विस्त्रब्धौ निःशंकौ ५५ सा कपोती तर्पयंती सहासवीक्षिता लापादिभिः प्रीणयंती अतएव तेनानुकंपिता सती यं यं वाञ्छितं तंतं कामं समनयत् संपादयामास राजन्नितिव्यं यथेति सूचितम् ५६ ५७ तेषु जलभरिते घण्डेषु हरेः स्वभावकर्मादिशक्तिभिः रचिता वयवाः पक्षिणः कोमलान्यंगानितनूरुहाश्च येषां ते ५८ ५९ पतत्रैः पक्षैः अदीनानां दृष्टानाम् ६० शिशून् बालान् प्रजाः पुत्रान् ६१ ४३ ४३

६२ स्वालयांति केचरतः क्रीडतः तान् कपोतपुत्रान् आतल्य प्रसार्य ६३ उत्सृज्य कत्वा देवतलोषणार्थं गतो संतो पोषणं भक्ष्यम् ६४ ६५ शिञ्चा जा-
लेन ६६ आत्मानुरूपां भार्यां विललाप ॥ शोच ६७ विलापमाह नयेण अहो इति अतृप्तस्य दृष्टकरवे अकृतार्थस्य अदृष्टमसंपादितवतः ६८ ६९
७० तानाहतान्यशयन्नपि शिक्ष जालेषु ७१ ७२ दास्यंति के योजयति एवमिति ७३ गृहासक्तिस्तिरश्चामप्यनर्थहेतुः मनुष्यस्य त्वनिर्निन्दितेत्याह
यः प्राप्येति ७४ इत्येकादशोटीकायां सप्तमोऽध्यायः ७ अष्टमेऽजगरादिभ्यो न वभ्यः शिदितं हरिः अवधूतगिरा प्राह विवेकायोद्धवं प्रति १

एकदा जग्मतुस्तासामन्वार्यो तौ कुटुंबिनो परितः कानने तस्मिन्नर्थिनो चेरतुश्चिरम् ६२ दृष्ट्वा ताल्लुब्धकः कश्चिद्दह-
च्छातो वने चरः जगृहे जालमातल्यचरतः स्वालयांति के ६३ कपोतश्च कपोती च प्रजापोपे सदा उत्सृज्यो गतो पोषणमादा-
यस्व नीडमुपजग्मतुः ६४ कपोती स्वात्मजान् बीक्ष्य बालकान् जालसंवृतात् तानभ्यधावत् क्रोशती क्रोशतो भृशदुःखिता
६५ सा सकृत् स्नेहगुणिता दीनचित्ताऽजमायया स्वयंचावत्यतः शिञ्चापद्मान् पश्यत्यपस्मृतिः ६६ कपोतश्चात्मजान् बद्धा-
नात्मनोऽप्यधिकाभियान् भार्यां चात्मसमां दीनो विललापाति दुःखितः ६७ अहो मे पश्यता पायमत्यपुण्यस्य दुर्मतेः
अतृप्तस्या कृतार्थस्य गृहस्त्रे वर्गिको हतः ६८ अतृप्तान् कुल्लाचयस्य मे पतिदेवता शून्यं गृहे गांसं त्यज्य पुत्रैः स्वर्गोत्ति सा-
धुभिः ६९ सोऽहं शून्ये गृहे दीनो मृतदारो मृतप्रजः जिर्जा विषो किमर्थं वा विधुरो दुःखजीवितः ७० तांस्तथैवावृता न शिषि-
र्मुत्युग्रस्तान् विचेष्टतः स्वयंचरुपणाः शिक्ष पश्यन्नप्यबुधोऽपतत् ७१ तं लब्ध्वा लुब्धकः क्रूरः कपोतं गृहमधि नम् कपोत-
कान् कपोती च सिद्धार्थः प्रययौ गृहम् ७२ एवं कुटुंब्यशांतात्मा हं हारामः पतन्निपत पुष्पान् कुटुंबं चरुपणः सानुबंधोऽवसीदति
७३ यः प्राप्यमानुषं लोकं मुक्तिद्वारमपावृतम् गृहं पुख्गवत्सक्तस्तमारुह च्युतं विदुः ७४ इति श्रीभागवते महापुराणे
एकादशस्कंधे सप्तमोऽध्यायः ७ ब्राह्मण उवाच स्रस्वमोदियकं राजन्स्वर्गं नरक एव च दीहनां यद्यथा दुःखं तस्या-
न्नेच्छेत्तदुदुहः १ ग्रासं स्रष्टुं विरसं महांतं स्तोके मेव वा यदृच्छं ये वा पतितं ग्रसेदाजगरोऽक्रियः २

पारब्धकर्मभोगस्याव-

श्यं भावित्वा तदर्थोद्यमेर्नायुर्व्ययो रथा कर्तव्य इत्यजगराच्छिदितमित्याह स्रस्वमित्यादिना यदौदियकं स्रस्वं तत्स्वर्गं नरके च भवत्येव यथा दुःखं
तस्मादुदुहः तन्नेच्छेत् १ शरीरनिर्वाहमात्रं तु यथा लब्धेन कर्तव्यमित्याह ग्रासमिति आजगरः अजगरवृत्तिः अक्रिय उदासीनः २ ७५

यदानापततितदाकिंकर्तव्यंतत्राह शयीतेति अनुपक्रमः निरुद्यमः दिष्टभुक् देवमेव प्रापकमिति धैर्यवान् ३ ननु समर्थोऽपि शयीते वै किम् ओमित्याह ओज इति ओजः इंद्रियबलं सहो मनोबलं बलं शरीरमेव तद्युक्तमपि देहमकर्मकमेव बिभ्रत् शयान एव भवेत् वीतनीद्रः स्वार्थे दत्तदृष्टिश्च भवेत् न पुनरीहेत इन्द्रियवानपीति दर्शनादिव्यापारमपि निवारयति ४ समुद्राच्छिक्षितमाह मुनिरिति बहिः प्रसन्नश्चासौ अंतर्गंभीरश्च दुर्विगाद्यः एवं भूत इति परिकलयितुमशक्यः अलक्ष्याभिप्रायत्वात् दुरत्ययः अनतिक्रमणीयः तेजस्वितात् अनंतपारः कालतो देशतश्चापरिच्छेद्यः स्वरूपाविर्भावात् अक्षोभ्यः अविकार्यः रागाद्यभावात् स्तिमितोदः निश्चलोदकोऽर्णवो यथा तद्देतेर्गुणैर्भवेदित्यर्थः ५ किंच वर्षाससरिद्धिः समृद्धोऽपि सागरो यथानोत्सर्पेत ग्रीष्मेतद्दिहीनोऽपि न शक्येत तथा समृद्धकामस्तद्दिहीनो वानहृष्येत् न शौचेदित्यर्थः अत्र हेतुः नारायणपरः ननु विषयपर इति ६

शयीताहानिभूरीणि निराहारोऽनुपक्रमः यद्विनोपनमेद्भासो महाहिरिव दिष्टभुक् ३ अजः सहो बलयुतं बिभ्रद्देहमकर्मकम् शयानो वीतनीद्रश्च नेहेत इन्द्रियवानपि ४ मुनिः प्रसन्नगंभीरो दुर्विगाद्यो दुरत्ययः अनंतपारो ह्यक्षोभ्यस्तिमितोद इवार्णवः ५ समृद्धकामो हीनो वानारायणपरो मुनिः नोत्सर्पेत न शक्येत सरिद्धिरिव सागरः ६ दृष्ट्वास्त्रियं देवमायांतद्वा वैरजितेन्द्रियः प्रलोभितः पतत्यंधेतमस्य ग्रीपतंगवत् ७ योषिद्विरण्यांभरणांबरादिद्रव्येषु मायारचितेषु मूढः प्रलोभितात्मा ह्युपभोगबुल्या पतंगवन्नश्यति नष्टदृष्टिः ८ स्तोक्ं स्तोक्ं श्रुसेद्भासं देहोचर्तेतयावता गृहानहिंसन्नातिष्ठेद्वृत्तिमाधुकरो मुनिः ९ अणुभ्यश्च महद्भ्यश्च शास्त्रेभ्यः कुशलो नरः सर्वतः सारमादद्यात्पुष्पेभ्य इव षट्पदः १०

रूपगंधस्पर्शशब्दरसैः पंचभिर्विषयैर्मोहिताः पतंगमधुकरगजहरिणमीनाहताः अतस्ते घनासक्तौ पंचैते गुरवः तदुक्तम् पतंगमातंगकुरंगभृंगमीनाहताः पंचभिरेव पंच एकः प्रमादी सकथं न हन्यते यः सेवते पंचभिरेव पंचेति तत्र रूपविलासमोहितो नश्यतीति पतंगाच्छिक्षितमाह दृष्ट्वेति तस्याभावेः प्रलोभितः ७ स्त्रियपुपलक्षणीकृत्यैतत्पंचयति योषिदिति ८ मधुकराच्छिक्षितमाह स्तोकमिति गृहान् गृहस्थान् अहिंसन् नपीडयन् अयं भावः यथामधुकरो विशिष्टगंधलोभेनैकस्मिन्नेव पद्मे वसन्नस्तमयसमये मुबुलितेन स्मिन्बल्यते एवं मुनिरपि गुणलोभेनैव मेव गृहमाश्रितस्तन्मोहेन बध्यत इति ९ किंच अणुभ्यश्चेति १०

द्विविधो मधुकृत् मधुकृतं तत्पुष्पादाच्छिद्यगृह्णातीति मधुकृद्भ्रमरः मधुकरोति आहारत्वेन स्वरूपेण चेति मधुमक्षिका च तत्र प्रथमाच्छिक्षितसु
 चं द्वितीयाच्छिक्षितमाह सायमिदं भोक्ष्यामि श्वदं भोक्ष्यामीति भिक्षितमन्नादिनसंगृह्णीत किंतु पाणिपात्रं स्तन्मात्रग्राही यद्वा उदरमेवामत्र
 पात्रं यस्य सः एकभिक्षायां तदुदरमात्रग्राही भवेत् संग्रहीतुमक्षिकेन भवति न जीवतीत्यर्थः ११ एतद्विद्वद्वाचोति पुनः सायंतनमिति १२ स्पर्शास-
 क्तिर्नाशहेतुरिति गजाच्छिक्षितमित्याह यदा व्याति पादेनापि दारवींदास्त्वयामपि गजो ह्यक्षरिणीं प्रदर्शयन्निस्वातपि हितगते निपात्य बध्यते १३ किंच
 नाधिगच्छेदिति नोपगच्छेत् १४ त्यागभोगविहीनो धनसंचयः परगामीत्यत्र मधुहागुरुरित्याह न देयमिति तदन्यो बलवान् भुंक्ते तदप्यन्यस्तच्चान्यः

सायंतनं श्वस्तनं वानसंगृह्णीतमिक्षितम् पाणिपात्रोदरामत्रोमक्षिकेन संग्रही ११ सायंतनं श्वस्तनं वानसंगृह्णीत
 भिक्षकः मक्षिका इव संगृह्णन् सहतेन विनश्यति १२ पदापि युवतीं भिक्षुर्न स्पृशेद्दारवीमपि स्पृशन् कुरीव बध्यंत
 करिण्या अंगसंगतः १३ नाधिगच्छेत्स्त्रियं प्राजः कर्हि चिन्मृत्युमात्मनः बलाधिकैः सहन्येत गजैरन्यैर्गजो यथा
 १४ न देयं नोपभोग्यं च लुब्धैर्यद्दुःखं संचितम् भुंक्ते तदपि तच्चान्यो मधुहेवार्थं विन्मधु १५ सुदुःखोपाजितैर्वित्तैरा-
 शासानां गृहाशिषः मधुहेवाग्रतो भुंक्ते यतिर्वैरुहमैधिनाम् १६ ग्राम्यगीतं न शृणुयाद्यतिर्वनचरः क्वचित् शिक्षेत ह-
 रिणा हृद्द्वान्मृगयोगीति मोहितात् १७ नृत्यवादित्रगीतानि जुषन् ग्राम्याण्योषिताम् आसां क्रीडनको वश्यः ऋष्य-
 शृंगो मृगीकृतः १८ जिह्वयातिप्रमाथिन्या जनोरसविमोहितः मृत्युमृच्छत्यसद्बुद्धिर्मानस्तबडिशैर्यथा १९

मधुहामक्षिकाभिः संचितम् मधुयथा भुंक्ते तद्वत् ननु स्रगुसंधनं कथमन्यो ज्ञास्यति हरिष्यति चेति तत्राह अर्थवित् लिंगैरर्थं तदुपायं च वेत्ती-
 त्यर्थवित् यथामधुहातरुकोटरादिगतं मधुवेत्ति हरति च १५ स्वोद्यमं विनाः पिभोगः संभवतीत्यत्रापि स एव गुरुरित्याह सुदुर्बलेति आशासाना-
 नामिति वक्तव्ये वर्णलोप आर्षः यतिश्च ब्रह्मचरि च पक्वान् स्वामिनावुभौ तयोरन्मदत्वा तु भुक्त्वा चां द्रायणं चरेदिति गृहीणाभावशयकत्वेन
 दानविधानात् १६ हरिणाच्छिक्षितमाह ग्राम्येति भगवद्गीतं शृणुयादेव मृगयोर्लुब्धकस्य १७ हरिणशब्दादेव हरिणीकृत ऋष्यशृंगोः
 पिगुरुर्ज्ञातव्य इत्याह नृत्येति वश्यो बभूवेति विशेषः १८ रसासक्तिर्नाशहेतुरिति मीनाच्छिक्षितमित्याह जिह्वयेति अतिप्रमाथिन्या अति-
 क्षोभिकया दुर्जयया ऋच्छति प्राप्नोति वडिशैः आमिषलिप्तैर्लोहकंदकैः १९

दुर्जयत्वमुपपादयति इन्द्रियाणीति द्वाभ्याम् अयंभावः यद्याहारस्यज्यतेतर्हि अन्येन्द्रियजयः केवलंभवति रसनेंद्रियंवर्धते यदितुमुज्यते तर्हिपुन
 श्वरसासत्तयासर्वेन्द्रियक्षोभः स्यात् अतोरसासक्तिंपरित्यज्यौषधवहुंजीतेति प्राणवृत्त्यैवसंतुष्येतित्यत्रोक्तमपिरसनस्यातिदुर्जयत्वज्ञापनायोच्यत
 इतिविशेषः २० २१ पिंगलायानैराशयंशिक्षितमिति वक्तुंतदारव्यानमाह पिंगलेत्यादिना मेमयाशिक्षितम् २२ स्त्रैरिणीकामचारिणी संकेतेरतिस्था
 ने २३ तान्शुल्लवतः सधनान् अतएवशुल्लदान् मूल्यदान्कांतान् सरतार्हान् २४ अपिसंभावनायाम् अन्योऽपिमासुपैष्यत्येवंदुराशयेत्युत्तरेणा
 न्वयः २५ द्वार्यवलंबमानापुनःप्रविशतिपुनर्निर्गच्छति एवंकुर्वती निशीथमर्द्धरात्रम् २६ निर्वेदोऽलंबुद्धिः वित्तचिंतैवहेतुर्यस्यसः २७ यथायथा

इन्द्रियाणिजयंत्याशुनिराहारामनीषिणः वर्जयित्वातुरसनंतन्निरन्नस्यवर्धते २० तावज्जितेन्द्रियोनस्याद्विजितान्येन्द्रि
 यः पुमान् नजयेद्रसनंयावत्जितंसर्वजितेरसे २१ पिंगलानामवेश्यासीद्दिदेहनगरेपुरा तस्यामेशिक्षितंकिंचि
 न्निबोधन्पनंदन २२ सास्त्रैरिण्येकदाकांतंसंकेतउपनेष्यती अभूत्कालेबहिर्द्वारिबिभ्रतीरूपमुत्तमम् २३ मार्गआगच्छ
 तोवीक्ष्यपुरुषान्पुरुषर्षभ तान्शुल्लदान्शुल्लवतःकांतान्मेनेऽर्थकामुका २४ आगतेष्वपयानेषुसासंकेतोपजीविनी अ
 प्यन्योवित्तवान्कोऽपिमासुपैष्यतिभूरिदः २५ एवंदुराशयाध्वस्तनिद्राद्वार्यवलंबनी निर्गच्छतीप्रविशतिनिशीथंसमपद्य
 त २६ तस्यावित्ताशयाशक्यद्वक्रायादीनचेतसः निर्वेदःपरमोज्ञेचिंताहेतुःसरवावहः २७ तस्यानिर्विण्णाचित्तायागीतं
 शृणुयथामम निर्वेदआशापाशानांपुरुषस्ययथाह्यसिः नह्यंगाजातनिर्वेदोदेहबंधंजिहासति २८ पिंगलोवाच
 अहोमेमोहविततिंपश्यताविजितात्मनः याकांतादसतःकामंकामयेयेनबालिश २९ संतंसमीपेरमणंरतिप्रदंवित्तप्रदं
 नित्यमिमंविहाय अकामदंदुःखमयादिशोकमोहप्रदंतुच्छमहंभजेज्ञा ३० अहोमयात्मापरितापितोदृथासांकेत्यवृत्त्या
 ऽतिविगर्ह्यवार्तया स्त्रेणान्नरादर्थतृषोऽनुशोच्याक्रीतेनवित्तरतिमात्मनेच्छती ३१ वत् मममत्तःशृणु ननुकिंनिर्विण्णायागीतश्रवणे

नतत्राहहियस्मात् पुरुषस्यआशापाशानांनिर्वेदोऽसिर्यथातथाच्छेत्ता तत्रहेतुः नहीति अंगहेराजन् २८ अविजितात्मत्वेहेतुः याहंबालिशविचेकशून्या
 तस्याःकुतः येनकारणेनअसतःतुच्छान्नरात् कामंकामये २९ बालिशत्वंप्रपंचयति संतमितिचतुर्भिः समीपेसंतमंतर्यामित्वात् इममपरोक्षमीश्वरम्
 ३० अतिविगर्ह्याविनिंघायावार्ताजीविकातया कुतः सांकेत्येनयावृत्तिः तया बहुव्रीहिणास्वविशेषणंवापरितापंप्रपंचयति स्त्रेणादिति स्त्रीलंपटात् अथच
 अर्थतृषः लुब्धात् अतएवानुशोच्यात्नरात् याहंवित्तरतिंचेच्छतीमयावृथात्मापरितापितः केनवित्तमिच्छतीतितेननरेणक्रीतेनस्वयंविक्रीतेनात्मनादेहेन

अहोधिक्रमांयाः ह्यमतिर्वाप्तसितं भजामीत्याह यदिति वंशो नाम स्थूणासु निहितस्तिर्यक्वेणुः वंश्यास्तस्मिन्नुभयतो निहितावेणवः अस्थिभिरेव निर्मिता वंशादयो यस्मिन्तत् तत्र पृष्ठे दीर्यमस्थियत् सर्वशः पार्श्वस्थानि वंश्यानि स्थूणाहस्तपादास्थ्यानि तथारोमभिर्नरैवैश्वपिनदं छादितं तयाऽपि दसरंति नवद्वाराण्यस्मिन्तत् एवं भूतागाररूपं नृशरीरमेतत् मत्तमजोऽन्याकावाकांतपुण्याउपैति सेवते ३२ सत्संगतो सत्यामप्यहोमममोह इत्याह विदेहानामिति याहमसती अच्युतादन्यं कामं भोगमिच्छंतीत्या ३३ एवं निर्विण्णासती अतः परमेवंकारिष्यामीत्याह स्रद्धादिति अयमीश्वरः आत्मनैव आत्मानमेव निवेद्य तं विर्क्राय विशेषणक्रीत्वा अनेनैव सहरमे रमालक्ष्मीर्यथा ३४ अन्यस्यासेव्यत्वं दर्शयति कियदिति आद्यंतवंतो ये कामाः विषयाः कामदानरावादेवावाकालकलिताः भार्यायाः कियत्प्रियं हतवंतः न किंचित् अतो नैह मुत्र चतद्व्यतिरिक्तः कोऽपि सेव्योऽस्तीत्यर्थः ३५ एवं निश्चित्य स्व

यदस्थिभिर्निर्मितं वंशं वंशस्थूणां त्वचारो मनरैवैः पिनदम् क्षरन्नवद्वारमगारमेतद्विष्णुमूत्रपूर्णं मदुपैति काऽन्या ३२ विदेहानां पुरे ह्यस्मिन्नहमेकैव सृष्ट्याः याऽन्यमिच्छंत्यसत्यस्मादात्मदात्काममच्युतात् ३३ स्रद्धात्पुतमो नाथ आत्मा चायं शरीरिणाम् तं विर्क्राय आत्मनैवाहं रमेनेऽनययारमा ३४ कियत्प्रियं तव्यं भजन् कामायैकं कामदानराः आद्यंतवंतो भार्याया देवावाकालविद्रुताः ३५ नूनमेभमगवात्प्रीतो विष्णुः केनापि कर्मणा निर्वेदोऽप्यदुराशायान्मेजातः सरवावहः ३६ मैवं स्युर्मदभाग्यायाः क्लेशानिर्वेदहेतवः येनानुबंधं निर्वर्त्य पुरुषः शममृच्छति ३७ तेनोपहतमादाय शिरसाग्राम्यसंगताः त्यक्त्वा दुराशाः शरणं ब्रजामितमधीश्वरम् ३८ संतुष्टाश्च हृद्यत्येतद्यथा लाभेन जीवती विहराम्यमुनैवाहमात्मनारमणेनैव ३९ संसारकूपे पतितो विषये मुषिते क्षणम् अस्तं कालाहिनात्मानं कोऽन्यस्त्रातुमर्थाश्वरः ४० आत्मैव ह्यात्मनो गोप्तानिर्विद्येत यदाऽरिवलात् अप्रमत्त इदं पश्येद्भूतं कालाहिना जगत् ४१

भाग्यमभिर्नन्दति नूनमिति दुष्टा आशायस्यास्तस्या

मे ३६ ननु धनाप्राप्त्या क्लिष्टासि कथं विष्णुः प्रीतस्तत्राह मैवमिति मंदभाग्याचेदहं स्यान्तर्ह्येवं निर्वेदहेतवः क्लेशानस्युरित्यर्थः येन निर्वेदेन अनुबंधं गृहादिकं निर्वर्त्य परित्यज्य ३७ अतः तेन श्रीविष्णुना उपकृतं ह्यस्तमुपकारं निर्वेदलक्षणम् ग्राम्येषु नरेषु विषयेषु वा संगताः ३८ कथं ब्रजसितदाह संतुष्टेति ३९ ननु ब्रह्मादीन् हित्वा असुनेवेति कोऽयं नियमस्तत्राह संसारेति मुषिते क्षणमपहतविवेकम् ४० तर्हि किमात्मन्नाणोपाधिना तं भजिष्यसि नतत्र सर्वतो निर्विद्य भगवद्भजने प्रवृत्तस्यात्मन एव समर्थत्वादित्याह आत्मैवेति यदा एवं जगत्पश्येत्ततश्चाप्रमत्तः सन् निरिवलात् इहामुत्र च भोगान् निर्विद्येत तदा हि

आत्मनैवात्मनो गोप्तेत्यन्वयः अतः केवलं पेणोव भजामीति भावः ४१

कांतस्य तर्षोऽभिलाषस्ततो जाताम् ४२ फलितमाह आशाहीति ४३ इत्येकादशोटीकायामष्टमोऽध्यायः ८ नवमेकुररादिभ्यो देह तश्चोपशि
क्षितम् श्रुत्वा यदुःकृतार्थोऽभूदिति हृष्टो न वर्णितम् १ कुरराच्छिक्षितमाह परिग्रहो हीति यद्यस्त्रियतमंतस्य तस्य परिग्रहः तद्विद्वान् परिग्रहो दुःखमिति
विद्वान्सन् यस्त्वकिंचनः त्यक्तपरिग्रहः न तु दरिद्रः १ तदाह सामिषमिति २ मानापमानहीन इति अर्भकशिक्षामाह नेति गेहपुत्रिणां तद्वतां या भवति चिंता
सा च मे नास्ति आत्मनैव क्रीडायस्य आत्मनिरतिः प्रीतिर्यस्य सः ३ नन्वज्ञसर्वज्ञयोः किं सादृश्यं नैश्चिंत्यं परमस्वरूपमित्याह द्वाविति विमुग्धः अज्ञः जडो
ऽनुद्यमः एवं भूतो यो बालः यश्च प्रकृतेः परमीश्वरं प्राप्तः तौ द्वौ ४ कुमार्योः शिक्षितं वक्तुमारव्यायिकामाह क्वचिदित्यादिना वृणानान् स्ववरणायागता

ब्राह्मण उवाच एवं व्यवसितमतिदुराशां कांततर्षजाम् छित्वोपशममास्थाय शय्यामुपविवेश सा ४२ आशाहिपर
मंदुरवं नैराश्रयं परमं स्वरूपम् यथासंछिद्य कांताशां स्वरवं सुधापि पिंगला ४३ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे
पिंगलोपारव्याने अष्टमोऽध्यायः ८ ब्राह्मण उवाच परिग्रहो हि दुःखाय यद्यस्त्रियतमं नृणाम् अनंतं स्वरूपमाप्नो
ति तद्विद्वान्यस्त्वकिंचनः १ सामिषं कुररं जघ्रुर्बलिनो ये निरामिषाः तदा मिषं परित्यज्य स स्वरवं समविंदत २ न ते माना वमा
नौ स्तो न चिंता गेहपुत्रिणाम् आत्मक्रीडा आत्मरतिर्विचरामीह बालवत् ३ द्वावेव चिंतयामुक्तौ परमानंद आसुतौ यौ वि
मुग्धौ जडौ बालौ योगुणोभ्यः परंगतः ४ क्वचिन् कुमारित्वात्मानं वृणानान् गृहमागतान् स्वयंतान हंयामास क्वपि यातेषु बंधुषु
५ तेषामभ्यवहारार्थं शालीनरहसि पार्थिव अवघ्नं त्याः प्रकोष्ठस्थाश्चक्रुः शंखाः स्वनं महत् ६ सा तज्जुगुप्सितं मत्वा महती व्रीडि
ता ततः बभञ्जैकैकशः शंखान् द्वौ द्वौ पाण्योरशेषयत् ७ उभयोरप्यभूद्द्वौ द्वौ घ्नं त्याः स्मशंखयोः तत्राप्येकं निरभिददे कस्मा
न्नाभवत्स्वनिः ८ अन्वशिक्षमिमंतस्या उपदेशमरिंदम लोकाननुचरन्नेतौ ह्येकतत्त्वविवित्सया ९ वासे बहूनां कलहो भ
वेद्दार्ता द्वयोरपि एक एव चरेत्तस्मात् कुमार्यो इव कंकणाः १० मन एकत्र संयुज्याज्जितश्वासो जितासनः वैराग्याभ्यासयोगेन
धियमाणा मतंद्रितः ११ बंधुषु पित्रादिषु क्वपि क्षेत्रादौ ५ शंखाः शंखवल्याः महद्यथाभवति तथा स्वनं चक्रुः ६ सा महती बुद्धिमती तत् स्वयं शाल्यवह

न नं जुगुप्सितं च दरिद्रताद्योतकम् एकैकशः क्रमेणैकमेकं बभञ्ज कुरादपसारितवती ७ निरभिदत्तयकृतवती ८ ननु कुमार्यस्तव च कथं संगतिस्तत्राह लो
कानिति ९ वास इति प्रथमांतपाठे कलहहेतुः वार्ता गोष्ठीहेतुर्भवेदित्यर्थः १० चित्तैकाग्रताहेता स्फूर्तिलक्षण समाधिहेतुरिति शरकाराच्छिक्षितमित्या
ह मन इति तत्रोपायमाह जितेति आसनजयेश्वासजयः तस्य च जयेश्वासाधीना मनो निश्चलं भवति ननु क्षणं निश्चलं सदापि मनो विषयवासनया यदि विस्ति
प्येत स पुष्पाविव सर्वथा लीयेत न तदा किं तत्राह वैराग्येति वैराग्येणा विक्षिप्यमाणमभ्यासयोगेन लक्ष्ये धियमाणं स्थिरीक्रियमाणम् ११

एकचेति कुत्रतदाह यस्मिन्निति यत्तल्यविक्षेपात्कर्मनः एतद्यस्मिन्परमानंदरूपे भगवतिलब्धास्पदंसत् कर्मरेणून्कर्मवासनाः मुंचति तस्मिन् न
नुकर्मवासनात्यागेऽपिराष्टुमिवल्लयोदुर्वारः न सत्त्वेनेति हृद्वेन उपशमात्सत्त्वेन रजस्तमसोरभावे विक्षेपलयाभावा निर्वाणमहत्तिकं ध्येयाकारेणावस्थान
मुपैति कुतः अनिधनम् इधनं गुणाः तत्कार्यं च न ददितम् तदुक्तं योगशास्त्रे मनसो हृत्तिश्च न्यस्य ब्रह्माकारतया स्थितिः यासं प्रज्ञातनामासौ समाधिर
भिधीयत इति तनश्च न ह्येतस्मिन्निति रित्याह तदेति बहिर्दर्शनादिना अंतरं स्मृत्याऽप्योगतात्मा तस्य कजूकरणे दत्तचित्तः भेरीघोषैरन्तिके प्रजंतं नृपतिम
पिनवेदत इत् १३ सर्पाच्छिद्वितमाह एकचारीति योगिसंमर्दस्यापित्यागे कुमारगुरुः जनसंगत्यागे सर्पः स यथाजनाच्छंक्रमानः एकाकी विचरति
नियतनिकेतरहितश्च सदाऽप्रमत्तश्च एकांतवासी च आचारैर्गतिभिः सविषो निर्विषो वेति न लक्ष्यते च असहायश्च मितभाषी च तद्वत् मुनिर्वर्ते
तेत्यर्थः १४ किंच गृहारंभ इति अधुवात्मनः न श्वरदेहस्य सारवं यथा भवति तथा वर्धते १५ कारकसामग्री निरपेक्षात्केवलादीश्वरादिश्वरसृष्टिसंहारा

यस्मिन्मनो लब्धपदं यदेतच्छूनैः शनैर्मुंचति कर्मरेणून् सत्त्वेन हृद्वेन रजस्तमश्च विधूय निर्वाणमुपैत्य निधनम् १२ तदे
वमात्मन्यवरुद्धचित्तानवेद किंचिद्बहिर्तरं वा यथेपकारो नृपतिं प्रजंतं मिषो गतात्मानं ददर्श पाश्वर्षे १३ एकचर्य निवेतः
स्यादप्रमत्तो गुहाशयः आलक्ष्यमाण आचारैर्मुनिरेको ल्यभाषणः १४ गृहारंभोति दुःखाय विफलश्चाध्रुवात्मनः स-
र्पः परकृतं चेशमप्रविश्य सखमेधते १५ एको नारायणो देवः पूर्वसृष्टं च मायया संहृत्य कालकलया कल्यांत इदमीश्व
रः १६ एक एवा द्वितीयोऽभूदात्मा धारोऽखिलाश्रयः कालेनात्मानुभावेन साम्यं नीता स शक्तिषु सत्त्वादिष्वदिषु पुरुषः प्र
धानपुरुषेश्वरः १७ परावराणां परम आस्ते कैवल्यसंज्ञितः केवलानुभवानंदसंदोहो निरुपाधिकः १८ केवलात्मानुभा
वेन स्यमायां त्रिगुणात्मिकाम् संक्षोभयन् सृजत्यादौ तथा सूत्रमरिंदम १९

शृणानाभिदृष्टं तेन यया संभावितं विवर्तितं प्रथमं संहारप्रकारमा

ह एक इति सार्धत्रयेण एकः कारक निरपेक्षः पूर्वसृष्टमिदं जगत्कालकलया कालशक्त्या संहृत्य १६ एक एवा द्वितीयः सजातीयविजातीयभेदशून्योऽभूत्
कारणभूता सत्त्वादिषु शक्तिषु पिसाम्यं नीता सतीषु साम्यं गुणसाम्यं प्रधानं तदुपाधिः पुरुषः तयोरीश्वरः १७ परावराणां परे ब्रह्मादयः अवरेऽन्ये च मु
क्ता जीवास्तेषां परमः प्राप्य आस्ते कुतः कैवल्यसंज्ञितः मोक्षशब्दाभिधेयः तत्र हेतुः केवलेति निर्विषयः स्वप्रकाशः आनंदानां संदोहः ससूहः परमानंद
इत्यर्थः कुतः निरुपाधिकः १८ अतः केवलादेव सृष्टिं दर्शयति केवलेनात्मानुभावेन कालेन सूत्रं क्रियाशक्तिप्रधानं महत्तत्त्वं सृजति जीवसंसारहेतुभूते सूत्रे सृष्टे

ऽपित्वं मा भौरिति संबोधयति अरिंदम अरीन्गारादीन् दमयितुं समर्थ १९ ५

सूत्रस्यैवव्यक्तिशब्देनोच्यमानस्यतामितिस्त्रीलिङ्गेनपरामर्शः त्रिगुणव्यक्तिं गुणत्रयकार्यम् अतएवविश्वतोमुखंनानाविधंत्रिगुणात्मकम् विश्वमहंका
रद्वारेणसृजंतीम् त्रिगुणकार्यस्यसूत्रसंज्ञायांकारणमाह यस्मिन्निति कारणभूतेसमष्टिरूपेयस्मिन्निदंविश्वंप्रोतंग्रथितम् वायुर्वैगौतमतत्सूत्रंवायुना
वैगौतमसूत्रेणायंचलोकः परश्चलोकः सर्वाणिचभूतानिसंहृद्धानीतिश्रुतेः येनवाय्वात्मप्राणरूपेणजीवः संसरति २० तदेवंशिक्षितमर्थमुक्तादृष्टांतमाह य
थेतिहृदयादुद्गतांवक्त्रतः वक्त्रेणसंतत्यप्रसार्यविहृत्यक्रीडित्वा २१ भागवत्यानपराणांतत्सारूप्यंनचित्रमिति पेशस्कृतोभ्रमरविशेषात्ज्ञातमित्याह यत्र
यत्रेति सकलमेकाग्रम् २२ कुड्यांप्रवेशितः निरुद्धः भयेनध्यायन् सात्मतांतत्सारूप्यं साम्यतामितिपाठेत्वार्षता पूर्वरूपमसंत्यजन्नित्यस्यायमभिप्रायः
यदातेनैवदेहेनान्यसारूप्यं दृश्यते तदाकिंवक्तव्यं देहांतरेणसारूप्यंघटतइति २३ स्वदेहादेवशिक्षितमाह स्वात्मेति स्वात्मनोदेहाच्छिक्षितम् २४ गुरुत्वे

तामाहुस्त्रिगुणव्यक्तिंसृजंतींविश्वतोमुखम् यस्मिन्प्रोतमिदंविश्वंयेनसंसरतेपुमान् २० यथोर्णनभिर्हृदयादूर्णांसंत-
त्यवक्त्रतः तथाविहृत्यभूयस्तांग्रसत्येवंमहेश्वरः २१ यत्रयत्रमनोदेहीधारयेत्सकलंधिया स्नेहाद्वेषाद्भयाद्वाऽपियातित
त्सरूपताम् २२ कीटःपेशस्कृतंध्यायन्कुड्यांतेनप्रवेशितः यातितत्साम्यतांराजन्पूर्वरूपमसंत्यजन् २३ एवंगुरुभ्यएते
भ्यएषामेशिक्षितामतिः स्वात्सोपशिक्षितांबुद्धिंश्चणुमेवदतः प्रभो २४ देहोगुरुर्ममविरक्तिविवेकहेतुर्विभ्रत्सत्त्वनिधनं
सततार्त्युदकं तत्त्वान्यनेनविमृशामियथातथाऽपिपारक्यमित्यवसितोविचराम्यसंगः २५ जायात्मजार्थपशभृत्यगृहासच
गान्पुष्पातियत्प्रियचिकीर्षयावितन्वन् स्वांतेसकृच्छ्रमवरुद्धधनः सदेहः सृष्ट्वाऽस्यबीजमवसीदतिवृक्षधर्मः २६

हेतुः विरक्तिविवेकयोर्हेतुः विरक्तिहेतुत्वमाह सत्त्वनिधनमुत्पत्तिविनाशौविभ्रत्सम् किंच सततंसंततमार्त्युदकंदुःखमेवोत्तरफलंविभ्रत् यद्वा सतता
तिरिक्कउदकंउत्तरफलंयस्यतत्सत्त्वनिधनंविभ्रत् विवेकहेतुत्वमाह तत्वानीति यथायथावत् एवमत्युपकारित्वेऽपिदेहेनैवास्याकर्तव्येत्याह तथाऽ
पीति पारक्यंसृगालादिभक्ष्यमिति विनिश्चितवान् २५ सततार्त्युदकंतांपपंचयति जायेतिद्वाभ्याम् यस्यदेहस्यप्रियचिकीर्षयाभोगसंपाद
नेच्छयाजायादिवर्गान् वितन्वन् पुष्पाति पुरुषः कथंभूतः सकृत् शंयथाभवति तथाऽवरुद्धानिसंचितानिधनानियेनसः देहविशेषणंवा सदे
हः स्वांतेस्वस्यायुषोऽंते अवसीदति नश्यति किंच देहनाशोऽपिनदुःखसमाप्तिरित्याह अस्यपुरुषस्यदेहांतरबीजंकर्मसृष्ट्वेति वृक्षस्यैवधर्मोय
स्यसः २६

जिह्वैकतोऽमुमपकर्षति कर्हितर्षाशिश्नोऽन्यतस्त्वगुदरंश्च वणंकुतश्चित् घ्राणोऽन्यतश्च पल्लवकं च चर्मशक्तिर्वह्वाः
स पल्लवइव गेहपतिं लुनन्ति २० सूक्ष्मापुराणि विविधान्यजयात्मशक्त्या वृक्षान् समरी सृपपशून् रवगदंशमत्स्यान् तैस्तैर
तुष्टहृदयः पुरुषं विधाय ब्रह्मावलोकधिषणं सुदमापदंयः २८ लब्ध्वा सुदुर्लभमिदं बहुसंभवांते मानुष्यमर्थदमनित्यम
र्षाहर्षीरः तूर्णयते तनपते दनुमृत्युयावन्निःश्वेयसायविषयः स्वलुसर्वतः स्यात् २९ एवं संजातवैराग्यो विज्ञानालोक
आत्मनि विचरामि महीमेतां मुक्तसंगो न हं रुतिः ३० नद्येकस्माद्गुरोर्ज्ञानं सस्थिरं स्यात्स पुष्कलम् ब्रह्मेतद्वितीयं वैरीय
ते बहुधर्षिभिः ३१

१योगामानयत्ताअब्रुवन्नवेनोऽयमलमिति ताभ्योऽश्वमानयत्ताअब्रुवन्नवेनोऽयमलमिति ताभ्यः पुरुषमानयत्ताअ
ब्रुवन्सकृत्तंबतेति च २८ तस्माद्बहूनां संभवानां जन्मानामंतैर्मानुष्यमनित्यमप्यर्यदंपुरुषार्थं प्रापकंदेवा ह्यत्र दमनुमृत्यु अन्वनु निरंतरं मृत्यवो
यस्य तत् यावन्नचपतेत्तावदेव तूर्णं शीघ्रं निःश्रेयसाययतेत विषयः पुनः सर्वतः पश्वादियोनिष्ठपि स्यादेव २९ तदेवं हेयोपादेयविवेकं बहुधा निरूप्ये
दर्नीय दुक्तं तु कल्पः कविर्दक्ष इत्यादितत्रोत्तरमाह एवमिति एवं बहुभ्योगुरुभ्यः शिक्षितेन विशिष्टं ज्ञानमेव आलोकः प्रदीपो यस्य सः सप्तम्यंतं वा
आत्मविशेषणम् आत्मनि स्थित एव महीं विचरामि ३० ननु किं बहुभिर्गुरुभिः न हि श्वेतकेतुभृगुभूमुरैर्बहवो गुरव आश्रितास्तत्राह नद्येकरमादिति
बहुधा सप्रपंचनिष्प्रपंचभेदादिभिः अयं भावः नैते परमार्थापदेशगुरवः किं त्वन्वयव्यतिरेकाभ्यामात्मन्यसंभावनादि मात्र निवर्तकाः तेषां बहुत्वं युक्तमेवे
ति ज्ञानप्रदंगुरुमेकमेव वक्ष्यति मदभिज्ञं शांतमुपासीतंति उक्तं च तस्माद्रूपं प्रपद्येत जिज्ञासुः श्रेय उत्तममिति ३१

विप्रोदत्तात्रेयः योगार्थिमापुरुषार्थीयदुर्हैयाद्याइत्युक्तत्वात् यथागतंतथैवयदृच्छयाययावित्यर्थः ३२ भगवान्स्वीयंब्रह्मवित्कुलमिति श्लाघते नः
पूर्वेषांपूर्वजइति अत्रसंग्रहश्लोकाः कपोतमीनहरिणकुमारीगजपन्नगाः पतंगः कुरुरश्वाद्यौ हेयार्थे गुरवो मताः मधुहन्मधुहर्ता च पिंगल्यचक्षुः स्वयः उपादेया
र्थविज्ञानेशेषाः पृथ्व्यादयो मताः २ तदवांतरभेदश्च तत्र तत्र स्फुटीकृतः अध्यायत्रितयोच्चाष्टनवाष्टावीरिताः क्रमात् ३३ इत्येकादशोदीकायां न
वमोऽध्यायः ९ चतुर्विंशतिगुर्वारव्यालब्धसंभावनाभुवः उद्धवस्थात्मतत्वास्त्यैसाधनोक्तिरतः परैः १ दशमे देहसंबंधात्संस्तुतिर्नात्मनः स्वतः इ
त्येतद्वर्णयामासमतान्तरनिरासतः २ तदेवमन्वयव्यतिरेकाभ्यामुत्पन्नविवेकज्ञानस्य तत्त्वज्ञानायादित आरभ्य साधनान्युपदिशति भगवान् मये
ति पंचरात्राद्युक्तवैष्णवधर्मेष्वहितः अप्रमत्तः सन् तदविरोधेन वर्णाद्याचारमनुतिष्ठेत् १ कथमकामात्मतासंभवतितत्राह अन्वीक्षेतेति स्वधर्मेः

श्रीभगवानुवाच इत्युक्त्वा स यदुं विप्रस्तमामंन्यगभीरधीः वंदितोऽभ्यर्थितो राज्ञाय यो प्रीतो यथागतम् ३२ अव
धूतवचः श्रुत्वा पूर्वेषां नः स पूर्वजः सर्वसंगविनिर्मुक्तः समचित्तो बभूव ह ३३ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादश
स्कंधे भगवदुद्धवसंवादे नवमोऽध्यायः ९ श्रीभगवानुवाच मयोदिते धवहितः स्वधर्मेषु मदाश्रयः वर्णा-
श्रमकुलाचारमकामात्मा समाचरेत् १ अन्वीक्षेत् विशद्वात्मा देहिनां विषयात्मनाम् गुणेषु तत्त्वध्यानेन सर्वारंभविप
र्ययम् २ सप्तस्य विषया लोको ध्यायतो वामनोरथः नानात्मकत्वाद् विफलस्तथा भेदात्माधीर्गुणैः ३ निवृत्तं कर्म सेवेत प्रवृत्तं
मत्सरस्त्यजेत् जिज्ञासायां संप्रवृत्तो नाद्रियेत्कर्मचोदनाम् ४ यमानभीक्ष्णं सेवेत नियमान्मत्सरः क्वचित् मदभिज्ञं गु
हं शांतमुपासीत मदात्मकम् ५

विशद्बुद्धिचित्तः सन् देहिनां विषयेषु सत्यत्वाभिनिवेशेन ये सर्वे आरंभाः तेषां फलवैपरीत्यं पश्येत् एवं फलवैप
रीत्यादकामः स्यात् २ किंच काम्यविषयाणां मिथ्यात्वादपीत्याह सप्तस्येति विफलः अर्थशून्यः अत्रैवं प्रयोगः इन्द्रियैर्बाहिर्जनानाबुद्धिः सा विफला
नानात्मकत्वात् ऐन्द्रियकत्वाच्च मनोजन्त्यस्वप्नमनोरथवदिति ३ मोक्षार्थी न प्रवर्तेत तत्र काम्यनिषिद्धयोः नित्येनैमित्तिके कुर्यात्प्रत्यवायजिहासया
इति स्मृतिः अतः प्रवृत्तं काम्यं कर्म त्यजेत् निवृत्तं नित्येनैमित्तिकमेव कुर्यात् आत्मविचारे तु सम्यक् प्रवृत्तो निवृत्तकर्मचोदनामपि नाद्रियेत् ४ किंच यमा
नहिंसादीन् अभीक्ष्णमादरेण सेवेत शौचादींस्तु नियमान् क्वचिद्यदाशक्तिस्तदा आत्मज्ञानाविरोधेन यमान् द्वादशानियमान् श्वेको न विंशोऽध्यायेव
क्ष्यति किंच यमेष्टव्यादरं परित्यज्य गुरुमुपासीतेत्याह मदभिज्ञमिति मदात्मकं मद्रूपम् ५

गुरुसेवकस्य धर्मानाह अमानीति दक्षः अनलसः निर्ममः जायादिषु ममताशून्यः गुरोस्तु दृढसौहृदः असत्वरः अव्यग्रः अमोघवाक् व्यर्थालापरहि
तः एतान्येव शिष्यस्य लक्षणानि ज्ञेयानि ६ ननु स्वजायादिषु कथं निर्ममः स्यात् तच्चाह जायेति औदासिन्यहेतुं विवेकं दर्शयति आत्मनोऽर्थप्रयोजनं
सर्वत्र सममिव पश्यन्निति अयं भावः सर्वदेहेष्व्वात्मन एकत्वाज्जायादिदेहेऽस्मिंश्च देहे आत्मनोऽर्थः स्रवादिः सम एव केन विशेषेणैतेष्वेव ममत्वा
भिनिवेश इत्येवमुदासीनः स न गुरुं प्रपद्येतेति ७ अहोकोऽसौ देहादिव्यतिरिक्त आत्मा यस्यैक्यादर्थः सर्वेषु समः स्यात् तन्माह विलक्षण इति
स्थूलसूक्ष्मदेहद्वयादात्माऽन्यः यतो विलक्षणः देहावैलक्षण्यं दर्शयति ईक्षितास्वदृगिति दृष्टिर्हि दृश्यात् विलक्षणः स्वप्रकाशश्च जडात् वि
लक्षणः तयोरन्यत्वे दृष्टान्तः यथाऽग्निर्दाहकः प्रकाशकश्च दाह्यात् प्रकाश्याच्च दारुणः काष्ठादन्यस्तद्दृष्टिर्हि ८ अनेनैव दृष्टान्तेन नित्यत्वानादि
त्वविमुक्तत्वे कत्वादयोऽपि सिध्यन्तीत्याह निरोधेति यथा दारुणतः प्रविष्टोऽग्निस्तत्कृतान्नाशादीन् प्राप्नोति ननु स्वतो नाशादिमात्र एव देहगुणा

अमान्यमत्सरो दक्षो निर्ममो दृढसौहृदः असत्वरोर्यजिज्ञासरनसूयुरमोघवाक् ६ जायापत्यगृहक्षेत्रस्वजनद्रवि
णादिषु उदासीनः समं पश्यन् सर्वेष्वर्थमिवात्मनः ७ विलक्षणः स्थूलसूक्ष्मादेहादात्मेक्षितास्वदृक् यथाऽग्निर्दारुणो दा
ह्याहोकोऽन्यः प्रकाशकः ८ निरोधोत्पत्यगृहन्नानात्वं तत्कृतान् गुणान् अंतः प्रविष्ट आधत्त एव देहगुणान्परः ९
योऽसौ गुणैर्विरचितो देहोऽयं पुरुषस्य हि संसारस्तन्निबंधोऽयं पुंसो विद्याच्छिदात्मनः १० तस्माज्जिज्ञासया त्मानमा
त्मस्थं केवलं परम् संगम्य निरसे देतद्वस्तु बुद्धिं यथाक्रमं ११ आचार्यो रणिराद्यस्यादंते वास्युत्तरारणिः तत्संधानं प्र
वचनं विद्यासंधिः स्रवावहः १२

नित्यत्वादीन् देहात्सरो नित्यादिस्वरूपोऽप्यात्मा अनुभवति ततश्च नित्यत्वादिभिरपि वैलक्षण्यादन्यत्वमि
ति भावः ९ नन्वग्नेर्दारुसंयोगात्तद्धर्मभाकृतं पटते आत्मनस्त्वसंगत्वात्कथं देहेन तद्धर्मैर्वासंबंधः संबंधे वा कुतस्तन्निवृत्तिस्तत्राह यो साविति पुरुष
स्येश्वरस्याधीनैर्मायागुणैः योऽसौ सूक्ष्मः अयं च स्थूलो देहो विरचितः पुंसो जीवस्यायं संसारः तन्निबंधनस्तदध्यासकृतः हियस्मादेवं तस्मादात्मविद्या
तन्निवर्तकेत्याह आत्मनो विद्याविज्ञानं तस्य छित् क्षेत्री आच्छिदिति वापदच्छेदः १० यस्मादेवं तस्माज्जिज्ञासया विचारेण आत्मस्थमात्मनिकार्यं
कारणसंघात एव स्थितं सम्यक् ज्ञात्वा एतत् एतस्मिन् देहादौ वस्तु बुद्धिं स्थूलसूक्ष्मक्रमेण निरसेत् त्यजेत् ११ गुरोर्लब्धा विद्या अविद्यात्कार्यनिरसनक्ष
मेति स्फुटीकर्तुं विद्योत्पत्तिमग्न्युत्पत्तिरूपकेण निरूपयति आचार्य इति आद्यः अधरः तत्संधानं तयोर्मध्यमं मथनकाष्ठम् प्रवचनमुपदेशः विद्यानुसं
धिः संधोऽभवन्नग्निरिव तथा च श्रुतिः आचार्यः पूर्वरूपम् अंते वास्युत्तररूपम् विद्यासंधिः प्रवचनसंधानमिति १२

अग्नि सादृश्यमेवाह वैशारदीति विशारदोऽतिनिपुणः तेनशिष्येणप्राप्तातेनगुरुणोपदिष्टावा अतिविशुद्धाबुद्धिः गुणकार्यरूपांमायांनिवर्तयति यदात्मकमेतद्विश्वंजीवस्यसंसृतिनिमित्तंनान्गुणांश्चदग्धाअसमित्तिरिन्धनः तस्मात्कार्येणकारणेनविद्ययाचव्यवधानाभावात्साक्षात्परमानंदरूपोभवतीति १३ एवतावत्प्रकाशज्ञानस्वरूपोऽनित्यएकएवात्माकर्तृत्वादयश्चधर्मास्तस्यदेहोपाधिकाः तद्वतिरिक्तंसर्वमनित्यंमायामयंच अतः सर्वतोविरक्तः सन्नात्मज्ञानेनमुच्यतइत्युक्तम् विलक्षणाः स्थूलसूक्ष्मादित्यादिना तदेवश्रुतिसमन्वयेननिर्णीतेऽप्यर्थे मतांतरविरोधेनसंदेहोभाभूदितितन्मतंनिराकर्तुमुद्भावयति अथमन्यसेएषांजीवात्मनांकर्मकर्तृणांस्वरवदुःखयोर्भोक्तृणांचनानात्वमिति एवंहिजैमिनीयामन्यंते अहंप्रत्ययविज्ञेयएवात्मा प्रतिशरीरंभिन्नः कर्तृभोक्तरूपश्चनतुतत्स्वरूपभूतोनिर्विकारएकः परमात्माऽस्तीतियथाहुः अहंप्रत्ययविज्ञेयोज्ञातव्यः सर्वदैवहीति तथावैराग्यंचनसंभवति तथाहि भोगस्थानानामनित्यत्वाद्वावैराग्यंभवेत्भोगकालस्यवातदुपायकर्मबोधकागमस्यवाभोक्तुरात्मनोवा नत्वेतदस्तीत्याह अयनित्यत्वंलो

वैशारदीसाऽतिविशुद्धबुद्धिर्धुनोतिमायांगुणसंप्रसूताम् गुणांश्चसंदह्ययदात्ममेतत्त्वयंचशाम्यत्यसमिद्यथाऽग्निः १३ अथैषांकर्मकर्तृणांभोक्तृणांस्वरवदुःखयोः नानात्वमयनित्यत्वंलोककालागमात्मनां १४ मन्यसेसर्वभावानांसंस्थाह्योत्पत्तिकीयथा तत्तदाकृतिभेदेनजायतेभिद्यतेचधीः १५ एवमप्यंगसर्वेषांदेहिनांदेहयोगतः कालावयवतःसंतिभावाजन्मादयोऽसकृत् १६ अत्रापिकर्मणांकर्तुरस्वातंत्र्यंचलक्ष्यते भोक्तुश्चदुःखस्वरवयोः कोन्वर्थोविवशंभजेत् १७

ककालागमात्मनामन्यसइति १४

नचभोग्यानांविच्छेदान्मायामयत्वाद्वावैराग्यस्यादित्याह सर्वभावानांस्वक्चंदनादीनांसंस्थास्थितिः ओत्पत्तिकीप्रवाहरूपेणनित्या तथाचवदंति नकदाचिदनीदृशंजगदिति अतस्तत्कर्ताकश्चिदीश्वरोनास्तीतिभावः किंच यथायथावत् नतुमायामयीत्यर्थः नचात्मस्वरूपभूतंनित्यमेकंज्ञानमस्तीत्याह तत्तदिति घटपटाद्याकारभेदेनधीर्जायते अतोऽनित्याभिद्यतेचअयंगूढोऽग्निप्रायः नहिनित्यज्ञानरूपआत्माअपितुज्ञानपरिणामवाच् नचविकारित्वेनानित्यत्वप्रसंगः यथाहुः विक्रियाज्ञानरूपाऽस्यनित्यत्वेविरोत्स्यतइति अतोमुक्ताविंद्रियादिरहितस्यपरिणामासंभवाज्जडत्वेनतस्याप्तेरपुरुषार्थत्वात्सर्वत्रिरेव श्रेयसीननिवृत्तिरिति १५ तत्रतावदुक्तमंगीकृत्यवैराग्योपपादनायप्रवृत्तिमार्गस्थानर्थहेतुत्वंप्रपंचयति एवमपीत्यादिना लोकानांलोकपालानामित्यतःप्राक्तनेनग्रंथेन अंगहेउद्भव कालावयवतः संवत्सरादिरूपात् १६ अत्रापीति स्वातंत्र्यपक्षेदुष्कर्मणोदुःखभोगस्यवाऽसंभवादित्यर्थः १७ ५ ५

ननु ये सम्यक् कर्मकर्तुं जानन्ति ते सरिवन् एव ये तु न जानन्ति त एव दुःखिन इति चेत्तत्राह नेति विदुषामपि क्वचित् सरवं न विद्यते तथा मूढानां पितुः सरवं न विद्यते
अतो वयं कर्मकुशलत्वात् सरिवन् इति तेषां केवलं वृथैवाहंकार इत्यर्थः १८ अंगीकृत्याह यदीति तं योगमुपायं न विदुर्यथा साक्षान्मृत्युर्न प्रभवेत् १९ तथाऽ
पि यावज्जीवं सरवं भविष्यतीति चेत् नेत्याह कौन्विति यतः अतिकेवर्तमानो मृत्युर्न तुष्टिदः न तुष्टिददति आघातं वधस्थानं प्रति नीयमानस्य वध्यस्य
स्वकचंदनादिसरवं न भवेत् २० एवमस्मिंश्चोके सरवं नास्तीत्युक्तम् अंकांतरं पितृव्यं व्याहृतमिति श्रुतं स्वर्गादि तदपि दुष्टम् स्पर्धापरसरवासहनम् आ
सूयापरगुणे दोषा विस्मरणम् अत्ययो नाशः व्ययोऽपक्षयः तदुष्टम् यद्वा व्ययो नाशः अत्ययोऽन्यस्यातिशयः तदस्वातदप्राप्त्या दुःखमित्यर्थः किंच च

न देहिनां सरवं किंचिद्दृष्टं ते विदुषामपि तथा च दुःखं मूढानां वृथाऽहंकरणं परम् १८ यदि प्राप्तिं विद्यातं च जानन्ति सरवदुःख
योः तेऽप्यन्धाना विदुर्योगं मृत्युर्न प्रभवेद्यथा १९ कौन्वयः सरवयत्येनं कामो वा मृत्युरंतिके आघातं नीयमानस्य वध्यस्येव न
तुष्टिदः २० श्रुतं च दृष्टं बहु संदर्भः सूयाऽत्ययव्ययैः बहुतरायकामत्वात् कृषिवच्चापि निष्फलम् २१ अंतरायैरविहतो यस्मिन्
मैः स्वनुष्ठितः तेनार्पिर्निर्जितं रथानं यथा गच्छति तच्छृणु २२ इह देवतायज्ञैः स्वर्गोक्तं याति याज्ञिकः भुंजीत देववत्तत्र भो-
गान् दिव्यान् निजार्जितान् २३ स्वपुण्योपचितं शश्वे विमान उपगीयते गंधर्वैर्विहरन्मध्ये देवीनां हृद्यवेषधृक् २४ स्त्रीभिः का-
मगयानेन किंकिणीजालमालिना क्रीडन्न वेदात्मपातं सराक्कीडेषु निर्वृतः २५ तावत्प्रमोदते स्वर्गे यावत्पुण्यं समाप्यते क्षी-
णपुण्यः पतत्यर्वागनिच्छन्कालचालितः २६ यद्यधर्मतः संग्राहसतां वाजितेन्द्रियः कामात्मा रूपणोलुब्धः स्त्रीणो भूतविहिं-
सकः २७ पशून् विधिना लभ्य प्रेतभूतगणान्यजन् नरकानवशोजंतुर्गत्वा यात्युल्बणं तमः २८

हवोऽंतराया वै गुण्यादिरूपा विधायस्मिन्का

मे सरवेतस्य भावस्तत्त्वं तस्मात् कृषिर्यथा बहुविधा तद्वत् बहुसरवत्वेन श्रुतमपि निष्फलम् २१ विघ्नवैगुण्याद्यभावमंगीकृत्यापि नाशदुःखं दुष्परिहर-
मित्याह अंतरायैरिति पंचभिः निर्जितं साधितं पुण्यार्जितमित्यर्थः २२ यज्ञैर्देवता इन्द्रादिरूपा इह २३ स्वपुण्यैरुपचितं सर्वभोगसंपन्ने देवीनां मध्ये विहर-
न् गंधर्वैरुपगीयते २४ कामगेन इच्छया गच्छता विमानेन किंकिणीजालमालिना क्षुद्रयंदिकासमूहशोभिना सह स्त्रीभिः सराक्कीडेषु नंदनादिषु क्रीड-
न्नात्मपातं न वेद २५ कालेन चालितः पातितः २६ प्रवृत्तिर्द्विविधा क्लियन्तुसारेण काम्ये कर्मणि वातल्लुपनेनाधर्मे वा तत्र काम्यप्रवृत्तेर्गतिरुक्ता अधर्मप्रवृत्तेर्गति-
माह यदीति यदि चेत्त्यन्वयः अजितेन्द्रियत्वात् कामात्मा अतः रूपणः अतो लुब्धो भोगवृष्णाकुलः अतः स्त्रीणः स्त्रीलंपटः तदर्थं भूतविहिंसकः २७ किंच

दुष्टजनप्रलोभितो धनाद्यर्थं पशून् विधिना हत्वा उल्बणं दुःखं नरकं याति तदनुतमः स्थावरतां याति २८

एवंकर्मसुप्रवृत्तस्यनसरवंनचनिवृत्तिरित्युपसंहरति कर्माणीति २९ तथाऽपिलोकानानित्यत्वादमर्त्यधर्मत्वाच्चलोकपालानांसरवमस्तीतिचेत्तत्राह
लोकानामिति द्वौपराधौपरमायुर्यस्यतस्यब्रह्मणोऽपि तथाचश्रुतिः भीषास्माद्दानः पवते भीषोदेति सूर्यः भीषास्मादग्निश्चंद्रश्चमृत्युर्धावतिपंचमइति
अतः प्रवृत्तिमार्गस्यैवगमनर्थहेतुत्वाद्दिरक्ष्याततोनिवृत्तिरेवमुक्तेतितात्पर्यार्थः ३० एतेनैवस्वयमीश्वरत्वाविष्कारेणेश्वराभावांगीकारः परित्यक्तः अ
न्यदपिप्रौढ्यापूर्वमंगीकृतंनिराकरोतिचतुर्भिः तत्रयदुक्तंकर्तृभोक्तृरूपएवात्मेतितन्निराकरोति गुणादिति गुणाइंद्रियाणिकर्माणिसृजंतिनत्वात्मा
आत्मेवैंद्रियाणिप्रवर्तयन्कर्माणिकरोतीतिचेन्नेत्याह गुणइतिगुणःसन्नादिः गुणान्इंद्रियाणि अनुसृजतेप्रवर्तयतिनत्वात्मा अतः आत्मनःकर्तृ-
त्वंतावन्नास्ति भोक्तृत्वमप्यौपाधिकमित्याह जीवस्त्विति गुणसंयुक्तइंद्रियादिसंयुक्तः कुतइत्यतआह असौतेषु अहंकारवानित्यर्थः ३१ यच्चोक्त
मात्मनोनानात्वंतदप्यौपाधिकमित्याह यावत्स्यादिति गुणानांवैषम्यमहंकारादिकार्यरूपम् नन्वात्मनएकत्वेकथंपारतंत्र्यमुक्तंकथंवालोकपाला

कर्माणिदुःखोदकाणिकुर्वन्देहेनतैः पुनः देहमाभजतेतत्रकिंसरवंमर्त्यधर्मिणः २९ लोकानालोकपालानांयद्वयंकल्पजी
विनाम् ब्रह्मणोऽपिभयमन्तोद्विपरार्द्धपरायुषः ३० गुणाःसृजंतकर्माणिगुणोऽनुसृजतेगुणान् जीवस्तुगुणसंयुक्तोभुं
क्तेकर्मफलान्यसौ ३१ यावत्स्याद्गुणवैषम्यंतावन्नानात्वमात्मनः नानात्वमात्मनोयावत्पारतंत्र्यंतदेवहि ३२ यावदस्यास्व
तंत्रत्वंतावदीश्वरतोभयम् यएतत्समुपासीरंस्तेमुत्थंतिशःचाऽर्पिताः ३३ कालआत्मागमोलोकः स्वभावोधर्मएवच
इतिमांबहुधाप्राहुर्गुणव्यतिकरेसति ३४ उद्धवउवाच गुणेषुवर्तमानोऽपिदेहजेघनपाहतः गुणैर्नबल्यते
देहीबल्यतेवाकथंविभो ३५

दीनामपितद्वयमित्युक्तंतत्राह नानात्वमिति ३२ यच्चगूढमभिप्रेतंप्रवृत्तिरेवश्रेयसीतितत्राह यएतदिति एतद्गुणवै
षम्यंतत्कृतंभोगंकर्मचेत्यर्थः उपासीरन्सेवेरन्तेलोकादीनामनित्यत्वाच्छुचाऽर्पिताः प्रोताः संतोमुत्थंति ३३ नकेवलमनित्यतामात्रंकिंतुमायामयत्वम
पीत्याह कालइति स्वभावोदेवत्वादिपरिणामहेतुः धर्मस्तद्भोगकारणम् गुणव्यतिकरेमायाक्षोभेसतिमामेवप्राहुः नतुमद्यतिरिक्ताःसंति ३४ ततो-
निवृत्तिरेवमुक्तिहेतुत्वाच्छ्रेयसीतिसिद्धम् एवंप्रवदेकएवात्मानस्यचगुणकार्यदेहसंबंधकृतः संसारः आत्मज्ञानाच्चमुक्तिरित्युक्तंविलक्षणः स्थूलसूक्ष्म
दित्यादिना तदेवचमतांतरनिरासेनदृढीकृतम् अथैषामित्यादिनातत्रएच्छति गुणेष्विति अयमर्थः गुणेषुअसत्समुक्तिः सत्त्वेववा आद्येज्ञानसाध
नाभावान्नमुक्तिः द्वितीयेचगुणेषुवर्तमानांऽपितत्कार्यदेहजेषुकर्मसुसरवादिषुचकथंनबल्येत तथाऽपितैराकाशवदनाहतत्वान्मबल्यतइतिचे
त्तर्हिबंधोनसंभवतीत्याह अनपाहतः कथंबल्यतइति ३५ ४९

यदितुसत्त्वेवतदहंकारेणवत्यतेतन्निवृत्त्याचमुच्यतेइतिमतंतर्हि कथं ज्ञातव्यमिति पृच्छति बद्धोमुक्तोवाकथंवर्त्ततेत्यादि किंभंजीत कथंभुंजीते
 त्वर्थः ३६ एतत् एतद्विषयंप्रश्नम् किंच एक एवात्मा अनादिगुणसंबंधान्नित्यबद्धः मुक्तेर्जन्यत्वे अनित्यत्वप्रसंगान्नित्यमुक्त इत्यप्यंगीकार्यस्यात् तत्र
 मेभ्रमोभवतीत्याह नित्यबद्ध इति ३७ इत्येकादशोदीकायांदशमोऽध्यायः १० एकादशेतुबद्धानांमुक्तानांचाथलक्षणम् साधूनांचतथाभि
 तेर्लक्षणंहरिणोरितम् १ नित्यमुक्तो नित्यबद्ध एक एवेति मेभ्रमः इति यदुक्तं तत्किं वस्तुतो विरोधः प्रतीतितो वा नाद्यः बंधमोक्षयोर्वीस्तवत्वाभा
 वादित्याह बद्धोमुक्त इति द्वाभ्याम् आत्मा बद्धोमुक्तश्चमेगुणतः मदधीनसत्तादिगुणोपाधितः ननुवस्तुतः नन्वौपाधिकत्वेऽपि तंदुलपाकादिवत् वास्त
 वत्वं किं न स्यात्तत्राह गुणस्यमायामूलत्वाद्धनं नास्ति अतएवमोक्षश्च नास्ति ननु कथं सर्वशास्त्रविरुद्धमुच्यतेतत्राह इति मेव्यारव्येति एवंमत्त

कथंवर्त्ततविहरेत्कैर्वा ज्ञायेतलक्षणैः किंभुंजीतोतविसृजेच्छयातासीतयातिवा ३६ एतदच्युतमेव ब्रूहि प्रश्नं प्रश्नवि
 दांचर नित्यमुक्तो नित्यबद्ध एक एवेति मेभ्रमः ३७ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे भागवदुद्धवसंवादे
 दशमोऽध्यायः १० श्रीभागवानुवाच बद्धोमुक्त इति व्याख्या गुणतो मेन वस्तुतः गुणस्यमायामूलत्वान्न मेमो
 क्षो न बंधनम् १ शोकमोहोऽसुरवंदुःखं देहोत्पत्तिश्च मायया स्वप्नो यथात्मनः रव्यातिः संसृतिर्न तु वास्तवी २ विद्याऽवि
 द्ये ममत नूर्विदुर्द्वयशरीरिणाम् मोक्षबंधकरी आद्ये मायया मेविनिर्मिते ३ ७ ७ ७ ७

तो निर्णयः अलमतिकुतर्कैरित्यर्थः अथैवमन्वयः आत्मा बद्धोमुक्त इति व्याख्या उक्तिः सामेगुणतः मद्गुणपारतंत्र्यात् अत्र हेतुत्वेन गुणनियंतरिस्व
 स्मिंस्तद्व्यतिरेकमाह अतएव न मे बंधनं मोक्षोवेति अन्यत्समानम् १ एवंकारणभूतगुणानां मायामयत्वात् तत्कार्यसंसृतिर्मायेति प्रपंचयति शोक
 मोहाविति यथा स्वप्नः आत्मनः बुद्धिरेव रव्यातिः विवर्त्तः तद्वत् २ अतो वस्तुविरोधस्तावन्नास्ति प्रतीतिरुवौपाधिका यदत इत्याह विद्याऽविद्ये
 इति तन्येते मोक्षबंधावाभ्यामिति तनूशक्ती कुतः मेमायया विनिर्मिते मायावृत्तिरूपत्वात् मोक्षबंधकरीत्येकवचनाद्विवचनार्थे ननु तत्कार्यत्वे बंध
 धमोक्षयोरनादित्वेन नित्यत्वेन स्याताम् न आद्ये अनादि अतो यावदविद्यां प्रवर्त्तयामि तावद्धं यदा विद्यां ददामि तदा मोक्षः स्फुरतीत्यर्थः तथाच स्वंद
 पुराणे बंधको भवपाशेन भवपाशाच्च मोचकः कैवल्यदः परंब्रह्मविष्णुरेव सनातन इति ३ ७ ७ ७ ७

तत्रशरीरिणामिति बहुवचननिर्देशाद्विषयभेदेनाविरोधोक्त इति प्रातिव्यावर्तयन्बन्धमोक्षव्यवस्थामुपपादयति एकस्यैवेति तर्हि किमात्माभेदात्तवा
पिबन्धः न हीत्याह अस्य जीवस्यैवेति नन्वात्माभेदे जीवो नाम कोऽन्योऽस्ति एतच्छ्रुत् कथंचबन्धमोक्षसंख्यदुःखादिव्यवस्थातत्राह ममांशस्येति अयंभावः यथै
कस्यापि चंद्रादेर्जलाद्युपाधिना बिंबप्रतिबिंबरूपोभेदः तथाच जलकृताः कंपादयः प्रतिबिंबस्यैव तथाच प्रतिबिंबानामप्युपाधिभेदेन भेदादेकस्मिन्नुद
कुंभे भग्नेतद्गतप्रतिबिंबस्यैव बिंबैक्यं नान्यगतस्य तथाऽविद्यायां प्रतिबिंबितस्य मदंशस्य जीवस्यैतत्कृतो बन्धः तस्य चोपाधितो भेदान्नाव्यवस्थेति त
थाहुः यथैकस्मिन् यदाकाशे रजो धूमादिभिर्भुते न सर्वे संप्रयुज्यन्ते तथा जीवाः सखादिभिरिति एतच्चातिरहस्यं स्वबुद्ध्या निश्चेतव्यमिति संबोधयति हे महा
मते इतरो मोक्षः ४ तदेवं व्यवस्थामुपपाद्य कथंच वर्तेतेत्यादिवैलक्षण्यप्रश्नस्योत्तरमाह अथेति तच्च वैलक्षण्यं द्विविधम् जीवेश्वरयोरेकं जीवानां चैकं तत्र

एकस्यैव ममांशस्य जीवस्यैव महामते बन्धोऽस्याविद्यानादिविद्याचतथैतरः ४ अथ बद्धस्य मुक्तस्य वैलक्षण्यं वदामि
ते विरुद्धधर्मिणोस्तातस्थितयोरेकधर्मिणि ५ स्रपणो विंशतौ सदृशौ सखायौ यदृच्छयंतौ कृतनीडौ च दृक्षे एकस्तयोः स्वा
दतिपिप्पलान्नमन्योऽनिरन्नोऽपि बलेन भूयान् ६ आत्मानमन्यं च स वेदविद्वानपिप्पलादो न तु पिप्पलादः योऽविद्याया युक्
सतु नित्यबद्धो विद्यामयो यः सतु नित्यमुक्तः ७

जीवेश्वरयोर्वैलक्षण्यमाह विरुद्धधर्मिणोरितिसार्द्धद्वयेन शोकानंदधर्मवतोः एकस्मिन् धर्मिणि शरीरे नियम्य नियंत्रत्वेन स्थितयोः ५ स्रपणो विंशतौ क्षि-
णाविव देहात्स्थगभूतौ सदृशौ चिद्रूपत्वात् सखायौ अवियोगादेकमत्याच्च यदृच्छया अनिरुक्तयामायया वृश्च्यत इति दृक्षो देहः ऊर्ध्वमूलमवाक्शारवं वृ
क्षं यो वेदसंप्रतीति श्रुतेः ऊर्ध्वमूलमधःशारवमश्वत्थं प्रादुरव्ययम् छंदांसि यस्य पर्णानि यस्तं वेद स वेदविदिति स्मृतेश्च तस्मिन् कृतनीडं निकेतनं हृदयरूपं
याभ्यांतौ तयोर्मध्ये एको जीवः पिप्पलान्नं पिप्पलोऽश्वत्थः तस्मिन् नदनीयं कर्मफलमित्यर्थः स्वादतिप्रक्षयति अन्यः ईश्वरः निरन्नः अभोक्ताऽपि नि-
जानंदतृप्तो बलेन ज्ञानादिशक्त्या भूयान् अधिकः श्रुतिश्च द्वास्रपणांसि युजा सखाया समानं वृक्षं परिषस्वजाते तयोरन्यः पिप्पलं स्वादृत्य नश्नन्नन्यो
अभिचाकशीति ६ बलाधिक्यमेवाह आत्मानमिति अतो योऽविद्याया युक्तः सतु नित्यबद्धः अनादिबन्धः यस्तु विद्याप्रधानः सतु नित्यमुक्तः माया
या अनावरकत्वात् आश्रयात्यामोहकत्वाच्च ७

इदानीं बद्धमुक्तजीवानामेवमिथो वैलक्षण्यमाह देहस्थोऽपीति दशभिः विद्वान्मुक्तः संस्कारवशेन देहस्थोऽपि देहस्थो न भवति यथा स्वप्नादुत्थितः स्मर्यमाणो स्वप्नदेहे स्थितोऽपि तत्र स्थो न भवति तद्वत्तत्सर्वदुःखाद्यभावात् तद्वत् तथा च वस्तुतः अदेहस्थोऽपि कुमतिः अविद्वान् देहस्थः तन्निमित्तसरवदुःखभाक् यथा स्वप्नदेहगत इति = अत्र हेतुत्वेन वैलक्षण्यांतरमाह द्वाभ्यां इंद्रियैरिन्द्रियार्थेषु गृह्यमाणेषु अपि यस्तु विद्वान् सनाहं कुर्यात् अहं गृणामीति मतिं न कुर्यादित्यर्थः कुतः गुणैर्गुणेषु गृह्यमाणेषु अतएव अविचित्र्यः रागादिभ्यः तदुक्तं गीतासु तच्च विजु महाबाहो गुणकर्मविभागयोः गुणा गुणेषु वर्तन्त इति मत्वा न सज्जत इति ९ अबुधस्तत्पूर्वकर्मार्थानेऽस्मिंश्चरिते वर्तमानः गुणैरिन्द्रियैर्भावेन कर्मणा तत्र देहादौ निबध्यते कुतः कर्ताऽस्मीत्यहंकारेण तदुक्तं तत्रैव वृत्तेः क्रियमाणानि गुणैः कर्माणि सर्वशः अहंकारविमूढात्मा कर्ताऽहमिति मन्यते एतैस्त्रिभिः श्लोकेः कथं वर्तते तेत्यस्य प्रश्नस्य सरवदुःखभूत्योऽनिरभिमानश्च देहे वर्तते इति उत्तरमुक्तं भवति १० वैलक्षण्यांतरं वदन् किं मुजीतेत्यादिप्रश्नोत्तरमाह एवमिति त्रिभिः अन्यगतमेव कर्ममा

देहस्थोऽपि न देहस्थो विद्वान् स्वप्नाद्यथोत्थितः अदेहस्थोऽपि देहस्थः कुमतिः स्वप्नदृश्यथा = इंद्रियैरिन्द्रियार्थेषु गुणैरपि गुणेषु च गृह्यमाणेषु अहं कुर्यान्न विद्वान्यस्तु विचित्र्यः ९ देवार्थानेशरारिऽस्मिन् गुणभावेन कर्मणा वर्तमानो बुधस्तत्र कर्ताऽस्मीति निबध्यते १० एवं विरक्तः शयन आसनादनमज्जनं दर्शनस्पर्शनघ्राणभोजनश्रवणादिषु ११ न तथा बध्यते विद्वांस्तत्र तत्रादयन् गुणान् प्रकृतिस्थोऽप्यसंशक्तो यथा रवंसविताऽनिलः १२ वैशारद्येक्षया संगशितया छिन्न संशयः प्रतिकुण्ड इव स्वप्नान्नानात्वाद्भिनिवर्तते १३ यस्य स्युर्वतिसंकल्प्याः प्राणैर्द्रियमनो धियाश्च वृत्तयः सविनिर्मुक्तो देहस्थोऽपि हितदुगोः १४ यस्यात्मा हिंस्यते हिंसेर्येन किंचिद्यदृच्छया अर्च्यते वा कुचित्तत्र न व्यतिक्रियते तु यः १५ वध्नातीत्येवं विरक्तो विद्वान् ११ तथाऽपि

अविद्वानिव शयनासनादिषु न बध्यते कुतः तत्र तत्र विषयेषु गुणान् इंद्रियाणि आदयन् भोजयन् तत्साक्षित्वेन वर्तमानः न तु स्वयमदन् एतदेव कुतस्तत्राह प्रकृतिस्थोऽपीति सार्द्धेन यथा रवंसर्वत्र स्थितमपि न सज्जते यथा सविता जले प्रतिबिंबितोऽपि यथाऽनिलः सर्वत्र संचरन् न पित इत् १२ असंगेन वैराग्येण शितया तीक्ष्णया छिन्नाः संशया असंभावनादयो यस्य सः नानात्वात् देहादिप्रपञ्चात् १३ कथं विहरेदित्यस्योत्तरत्वेन वैलक्षण्यांतरमाह यस्य स्युरिति तदुगोः देहगुणैः संकल्पशून्याभिप्राणादि वृत्तिभिः विहरन्मुक्त इत्यर्थः १४ एवं तावद्बद्धमुक्तयोः स्वसंवेद्यमेव वैलक्षण्यमुक्तम् इदानीं कैर्वाजायेतलक्षणैरित्यस्योत्तरतया परैरपि सज्ञेयं वैलक्षण्यमाह यस्यात्मेति त्रिभिः हिंसेर्दुर्जनैः अन्यैर्वा प्राणिभिः यस्यात्मा देहः पीड्यते यदृच्छया येन केनपि क्वचि किंचित् अर्च्यते वा सबुधश्चेत्तत्र न व्यतिक्रियते नातिविक्रियत इत्यर्थः तदुक्तं याज्ञवल्क्येन यः कंदर्कोर्विजुदनिचंदनैर्यश्चलिंपति अकुण्डोऽपरितुष्टश्च समस्तस्य चतस्य चेति १५

किंच साध्वसाधुवाकुर्वतो वदतो वा जनान् न स्तुवीत न च निंदेत यो लौकिकव्यवहारे विमुखः समुक्त इत्यर्थः १६ अपि च न कुर्यादिति यो दौहिक्ः पि
कर्मण्युदासीनः समुक्तः इतरो बद्ध इत्यर्थः एतान्येव सर्वाणि सुमुक्षोः साधनानि ज्ञातव्यानि १७ यस्तु केवलं शब्दब्रह्मण्यभिज्ञः पांडित्यमात्रश्लाघनीयतृत्तेः
साधनेनैतदर्थनिष्ठो भवेत् तं निंदति शब्दब्रह्मणि निष्णातः अर्थतः पारंगतोऽपि परे ब्रह्मणि न निष्णायात् ध्यानाद्यभियोगं न कुर्यात् तस्य शास्त्रश्र
मः श्रमैकफलः न तु पुरुषार्थपर्यवसायी अर्धे तु चिरप्रसूताम् १८ एतदेवान्वार्थनिदर्शनैः प्रपंचयति गामिति दुग्धत इति दोहः पयः दुग्धो दुहो नोत्तर
त्र दोहोस्ति यस्यास्तामर्थशून्या मसतीं भार्या कामशून्यां देहं परार्थीनम् प्रतिक्षणं दुःस्वरवहेतुम् असत्यजां दृष्ट्वा दृष्टसाधनशून्यं पुत्रम् अतीर्थी कृ
तमागते पात्रेऽदत्तं वित्तं दुष्कीर्तिदुरितापादकम् अंगहेतुद्वयं दुःस्वानंतरं दुःस्वमेव यस्य स रक्षति १९ मया हीनां वाचमित्युक्तं विवृणोति यस्यां वाचिमे

न स्तुवीत न निंदेत कुर्वतः साध्वसाधुवा वदतो गुणदोषाभ्यां वर्जितः समदृक् सुनिः १६ न कुर्यान्न वदे किंचिन्न ध्याये
त्साध्वसाधुवा आत्मारामो न यावत्त्याविचरेज्जडवन्मुनिः १७ शब्दब्रह्मणि निष्णातो न निष्णायात् परे यदि श्रमस्तस्य श्र
मफलोऽद्यधेनुमिव रक्षतः १८ गांदुग्धदोहामसतीं च भार्यां देहं परार्थीनमसत्यजां च वित्तं त्वतीर्थी कृतमंगवाचं हीनां म
यारक्षति दुःस्वदुःस्वी १९ यस्यां न मे पावनमंगकर्म स्थित्युद्भवप्राणनिरोधमस्य लीलावतारेऽस्मिन् जन्मवास्या दं ध्यां-
गिरंतां विभृयान्नधीरः २० एवं जिज्ञासयाऽपो ह्यनानात्वममात्मनि उपारमेत विरजं मनो मयि सर्वगं २१ यद्य-
नीशो धारयितुं मनो ब्रह्मणि निश्चलम् मयि सर्वाणि कर्माणि निरपेक्षः समाचर २२ श्रद्धालुर्मैकथाः शृण्वन्स्तु भद्रालोक
पावनीः गायन् ननु स्मरन् कर्मजन्मचाभिनयन्मुहुः २३ मदर्थे धर्मकामार्थानां चरन्मदपाश्रयः लभते निश्चलां भक्तिं म
य्युद्धवसनातने २४

जगतः शोधकं चरित्रं न स्यात् किंतु अस्य विश्वस्य स्थित्यादिरूपं तद्देतुरित्यर्थः लीलावतारेषु ईप्सितं जगतः प्रेमास्प
दं श्रीरामकृष्णादिजन्मवानस्यात् तां निष्फलां गिरं धीरो धीमान् न धारयेत् २० उक्तं ज्ञानमार्गमुपसंहरति एवं निश्चित्य विचारेणात्मनि नाना-
त्वममं देहाद्यध्यासं निरस्य निर्मलं मनो मयि सर्वगं परिपूर्णं समर्प्य संधार्य उपारमेत न किंचित्कुर्यात् न शास्त्रपांडित्यमात्रेणेत्यर्थः २१ यद्यनीशः अश
क्तः तर्हि आत्मा मिदं मद्रूपं यैव कृतार्थं भविष्यसीत्याह मयीति २२ मदर्थेन कर्मणा विशद्वसत्त्वांतरंगं भक्तिमाह श्रद्धालुरिति द्वाभ्याम्
अभिनयन् स्वयमनुकुर्वन् २३ आचरन् सेवमानः २४

ततश्चानेन प्रकारेण मयि सत्संगेन लब्धया भक्त्या स भक्तः मासुपासिता ध्याता भवति स च ध्यानशीलः सद्भिर्दर्शितम् वैनिश्चितम् सस्वेनैव मे
पदं स्वरूपं प्राप्नोति २५ सत्संगलब्धया भक्त्येत्युक्तं तत्र सतां भक्तेष्वविशेषं पृच्छति साधुरिति साधवः स्वस्वमति कल्पिताः संति बहवः तव तु कीदृ-
शः संमतः भक्तिरपि बहुविधा लोके कीदृशी पुनस्त्वय्युपयुज्येत सद्भिश्च नारदादिभिराहता एतच्च कथ्यताम् २६ इदं चातिगुह्यं त्वयैव वक्तव्यमित्येष्व-
र्यमाविष्करोति हे पुरुषाध्यक्षेत्यादिना ब्रह्मादिनियंतः २७ अत्र हेतुः त्वमिति व्योमवदसंगः यतः प्रकृतेः परः स्वेषां भक्तानामिच्छया उपान्तं पृथक्प-
रिमितं वपुर्येन सः २८ तत्र त्रिंशलक्षणेः साधुं निरूपयति कृपालुरिति पंचभिः कृपालुः परदुःखा सहिष्णुः सर्वदेहिनां केषांचिदपि अकृतद्रोहः तिति-
क्षुः क्षमावान् सत्यंसारः स्थिरं बलं वायस्य सः अनवद्यात्मा असूयादिरहितः करवदुःखयोः समः हर्षविषादरहितः यथाशक्तिसर्वेषां उपकारकः २९ कामे

सत्संगलब्धया भक्त्या मयि मांसउपासिता सर्वे मे दर्शितं सद्भि रंजसा विंदते पदम् २५ उद्धव उवाच साधुस्तु वो-
त्तम श्लोकमतः कीदृक् वि धः प्रभो भक्तिस्त्वय्युपयुज्येत कीदृशी सद्भि र्आहता २६ एतन्मे पुरुषाध्यक्ष लोकाध्यक्ष जगत्प्रभो
प्रणतायानुरक्ताय प्रपन्नाय च कथ्यताम् २७ त्वं ब्रह्म परमं व्योम पुरुषः प्रकृतेः परः अवर्ताणोऽसि भगवन्स्वेच्छोपात्तपृथग्व-
पुः २८ श्रीभगवानुवाच कृपालुरकृतद्रोहस्ति तिक्षुः सर्वदेहिनाम् सत्यसारां नवद्यात्मा समः सर्वोपकारकः २९ का-
मेरहतधीर्दातो मृदुः शत्रुचिरकिंचनः अनीहो मितभुक् शान्तः स्थिरो मच्छरणो मुनिः ३० अप्रमत्तो गभीरात्मा धृतिमान् जितष-
ड्रुणः अमानी मानदः कल्यो मैत्रः कारुणिकः कृपिः ३१ आज्ञायैवंगुणान् दोषान्मयादिष्टानपि स्वकान् धर्मान् संत्यज्य यः सर्वान्
मां भजेत स सत्तमः ३२

विषयैरक्षभितचित्तः दांतः संयतवाह्येन्द्रियः मृदुः अकठिनिचित्तः शान्तिः सदाचारः अकिंचनः अपरिग्रहः अनीहः दृष्टान्ति-
याश्चून्यः मितभुक् लघ्वाहारः शान्तः नियतांतः करुणः स्थिरः स्वधर्ममच्छरणः मदं काश्चनः मुनिः मननशीलः ३० अप्रमत्तः सावधानः गभीरात्मानिर्विकारः
धृतिमान् निपद्यप्यरुपणः जितषड्रुणः क्षुत्पिपासे शोकमोहोजरामृत्युषड्भयैः एतैर्जितायेन सः अमानी नमाना कांक्षी अन्येभ्यो मानदः कल्यः परबोधनेद-
क्षः मैत्रः अत्रंचकः कारुणिकः करुणयैव प्रवर्तमानः न हृष्टलोभेन कविः सम्यक्ज्ञानी ३१ किंच मया वेदरूपेणादिष्टानपि स्वधर्मान् संत्यज्य यो मां भजेत
सोऽपि एवं पूर्वोक्तवत्सत्तमः किमज्ञानान्नास्ति कथाहा न धर्माचरणे सत्यशून्यादीन् गुणान्विपक्षे दोषांश्च आज्ञाय ज्ञात्वाऽपि मत्स्यानविदोपकृतयामद्-
त्तैर्यव सर्वे भविष्यंतीति हृदनिश्चयेनैव धर्मान् संत्यज्य यदा भक्तिदाढ्येन निवृत्ताधिकारतया संत्यज्य अथवा किंदैकादशुपवास कृष्णोकादशयनुपवासानि
वेद्यश्चाद्वादयो ये भक्तिविरुद्धा धर्मास्तान् संत्यज्येत्यर्थः ३२ ५९

किंच यावान्देशकालापरिच्छिन्नः यश्चसर्वात्मा यादृशः सच्चिदानंदादिरूपः तंमांज्ञात्वाऽपि यद्वा विशेषतः पुनः पुनर्ज्ञात्वा एकांतभावेन ये भजन्तीति
 ३३ साधुलक्षणमुक्तं भक्तेर्लक्षणमाह मल्लिंगेत्यष्टभिः लिंगानि प्रतिमादीनि ३४ सर्वलाभोपहरणं सर्वस्य लब्धस्य समर्पणम् ३५ पर्वाणि जन्माष्टम्या
 दीनितदनुमोदनम् ३६ बलि विधानं पुष्पोपहारादिसमर्पणं सर्ववार्षिकपर्वसु चातुर्मास्यैकादश्यादिषु विशेषतः ३७ उद्यानादिकरणे सामर्थ्ये सति स्व
 तः असति चान्यैः संभूयोद्यमः उद्यानं पुष्पप्रधानम् उपवनं फलप्रधानं वनम् आर्क्रीडं क्रीडास्थानम् ३८ संमार्जनं रजसोपाकरणम् उपलेपः गोम-
 यादिभिरालेपनम् सेकः तैरेव प्रोक्षणम् मंडलवर्तनं सर्वतोभद्रादिकरणम् मह्यं मम ३९ कृतस्य धर्मस्यापरि कीर्तनम् स्वयमन्येनानि वेदितं न स्वी

ज्ञात्वाऽज्ञात्वाऽथ ये वै मां यावान्यश्चास्मि यादृशः भजंत्यनन्यभावेन ते मे भक्ततमामताः ३३ मल्लिंगमद्रक्तजनदर्शनस्पर्श-
 नार्चनम् परिचर्यास्तुतिः प्रबुद्धगुणकर्मानुकीर्तनम् ३४ मत्कथाश्रवणेश्रद्धामदनुष्ठानमुद्धव सर्वलाभोपहरणं दास्ये
 नात्मनि वेदनम् ३५ मज्जन्मकर्मकथनं मम पर्वाणुमोदनम् गीततांडववादित्रगोष्ठीभिर्महोत्सवः यात्राबलिं विधानं
 च सर्ववार्षिकपर्वसु वैदिकीतांत्रिकीदीक्षामदीयव्रतधारणम् ३७ ममाचारस्थापने श्रद्धास्वतः संहत्य चोद्यमः उद्यानो
 पवनाक्रीडपुरमंदिरकर्मणि ३८ संमार्जनोपलेपाभ्यां सेकमंडलवर्तनैः गृहशुश्रूषणं मह्यं दासवद्यदमायया ३९ अमा
 नित्वमदंभित्वं कृतस्यापरि कीर्तनम् अपि दीपावलोकं मे नोपयुंज्यान्निवेदितम् ४० यद्यदिष्टतमं लोके यच्चातिप्रियमात्मनः
 तत्तन्निवेदयेन्मह्यं तदानंत्यायकल्पते ४१ सूर्योऽग्निर्ब्राह्मणो गावो वैष्णवाः खं मरुज्जलम् भूरात्मा सर्वभूतानि भद्रं
 जापदानि मे ४२ सूर्ये तु विद्यया त्रय्या हविषाऽग्नौ यजेत माम् आतिथ्ये न तु विप्राग्ये गोघं गयवसादिना ४३

कुर्यात् एतच्च साधारणस्थावरविषयम् रागप्राप्तविषयं वा भक्त्या तु ग्राह्यमेव षड्विंशसोपवासैस्तु यत्फलं परि कीर्तितम् विष्णोर्नैवेद्यसिक्त्ये
 न पुण्यं तदुंजतां कलौ हृदिरूपं सुरवेनामनैवेद्यमुदरे हरेः पादोदकं च निर्माल्यं मस्तके यस्य सोऽच्युत इत्यादिवचनेभ्यः यद्वा अन्यस्मै निवेदितं मे
 नोपयुंज्यात् मह्यं न निवेदयेदित्यर्थः विष्णोर्निवेदितान्नेन यद्यप्यं देवतांतरम् पितृभ्यश्चैव तद्देयं तदानंत्यायकल्पते पितृशेषंतु यो दद्याद्द्वरये परमा
 त्मने रेतोदाः पितरस्तस्य भवंति कुशभागिन इत्यादिवचनेभ्यः ४० ४१ इदानीं मेकादशपूजाऽधिष्ठानान्याह सूर्य इति हे भद्र ४२ अधिष्ठानमेदेन पूजा
 साधनान्याह सूर्य इति त्रिभिः त्रय्या विद्यया सृक्तैरुपस्थानादिना अंगहे उद्धव यवसादिना तृणादिना ४३

बंधुसहृत्वा बंधुवत्संमानेन हृदि रवे हृदयाकाशे मुख्यधिया प्राणहृत्वा तोये तोयादिभिर्द्रव्यैस्तर्पणादिना ४४ स्थंडिलेषु विमंत्रहृदयैः रहस्यमंत्रन्या-
सैः ४५ सर्वाधिष्ठानेषु ध्येयमाह धिष्येधिति इति अनेन मंत्रप्रकारेण एषु धिष्येषु ४६ उक्तायाः भक्तेः फलमाह इष्टापूर्तेनेति सद्भक्तिं ददां भक्तिम्
अस्या भक्तेरंतरंगसाधनमाह इत्थं मत्स्मृतिः साधुसेवया भवति यद्वा स्मृतिर्ज्ञानम् ततश्च हृदभक्तिमतः पुंसाः साधुसेवया मत्ज्ञानं भवतीत्यर्थः ४७
ज्ञानभक्तिमार्गोऽक्तौ तत्र ज्ञानमार्गोऽपि भक्तिमार्गः श्रेष्ठ इत्याह प्रायेणेति सत्संगेन भक्तियोगः तेन विनोपायः संसारतरणेन विद्यते सत्संगेनेत्य-
त्र हेतुमाह हियस्मात् सतामहं प्रायणं प्रकृतमयनमाश्रयः अतः सत्संगो मय्यंतरंग इत्यर्थः ४८ इदानीं सांख्ययोगादीनि साधनानंतरसापेक्षाणि सव्य-

वेष्टावे बंधुसहृत्वा हृदि रवे ध्याननिष्ठया वा यौ मुख्यधिया तोये द्रव्यैस्तोयपुरस्कृतैः ४४ स्थंडिले मंत्रहृदयैर्भोगैरात्मान-
मात्मानि क्षेत्रज्ञं सर्वभूतेषु समलेन यजेत माम् ४५ धिष्येधेधिति मद्रूपं शंखचक्रगदां बुजैः युक्तं चतुर्भुजं शांतं ध्याय-
न्नेत्समाहितः ४६ इष्टापूर्तेन मामेवं यो यजेत समाहितः लभते मयि सद्भक्तिं मत्स्मृतिः साधुसेवया ४७ प्रायेण भक्तियो-
गेन सत्संगेन विनोद्धव नोपायो विद्यते सध्यदुःप्रायणं हि सतामहम् ४८ अथेतत्परमं गुह्यं शृण्वतां यदुनंदन सगोप्यमपि व-
क्ष्यामि त्वं मे भृत्यः सहस्ररवा ४९ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे भगवद्गुह्यसंवादे एकादशोऽध्यायः ११
श्रीभगवानुवाच न रोधयति मां योगेन सांख्यं धर्म एव च न स्वाध्यायस्तपस्त्यागो न इष्टापूर्तेन दक्षिणा १ व्रतानि च
क्षुब्धं दं सित्तीर्थानि नियमायमाः यथावरुंधे सत्संगः सर्वसंगापहो हि माम् २ सत्संगेन हि देते या यातुधाना मृगाः रवगाः
गंधर्वाप्सरसो नागाः सिद्धाश्चारणगुह्यकाः ३ विद्याधरा मनुष्येषु वैश्याः शूद्राः स्त्रियोऽन्यजाः रजस्तमः प्रकृतयस्तस्मिंस्त-
स्मिन् युगेऽनघ ४

भिचाराणि च सत्संगस्तत्स्वतंत्र एव समर्थः फलाव्यभिचारी चेति वर्णयितुमाह अथेति एतद्वक्ष्यमाणं परमं गुह्यमतः शृण्वित्य-
र्थः ४९ इत्येकादशोऽध्यायः ११ द्वादशे साधुसंगस्य महिमा वर्णितः पुरा कर्मानुष्ठानतत्यागव्यवस्था च ततः परम् १ न-
रोधयति न वशीकरोति योगः आसनप्राणायामादिः सांख्यं तत्त्वानां विवेकः धर्मः सामान्यतो हिंसादिः स्वाध्यायो वेदजपः तपः कृच्छ्रादित्यागः संन्या-
सः इष्टापूर्तमिष्टं च पूर्तं च तत्रेष्टमग्निहोत्रादि पूर्तं कूपारामादि निर्माणं दक्षिणाशब्देन सामान्यतो दानं लक्ष्यते १ व्रतानि एकादश उपवासादीनि यज्ञा-
देवपूजा छंदांसि रहस्यमंत्राः अवरुंधे वशीकरोति २ यातुधाना राक्षसाः ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९

त्वाष्ट्रोद्वजः कायाधवः प्रहादः ५ ऋक्षोजांबवान् गृध्रोजरायुः वणिक्पथः तुलाधारः व्याधः धर्मव्याधः यज्ञपत्यः दीक्षितनापः ६ तेषांसत्संगव्यति
रिक्तसाधनांतराभावमाह तदिति नअधीताः श्रुतिगणायैः तदर्थं च नउपासितामहत्तमायैस्तेतथा किंच अव्रतातप्तपसः नव्रतानियेषांनतमानित
पांसियैः तेचतेचतथा सत्संगादिति सद्भिः संगोनाममयैवसंगइत्यभिप्रेत्योक्तम् यद्वा स्वसंगस्यापिसत्संगत्वंविवक्ष्यते स्वस्यापिसत्वात् यद्वा म
दीयसंगादित्यर्थः ७ तत्रवृथादीनांभवतुनामकथंचित्साधनांतरंगोपीप्रभृतीनांतुनान्यदस्तीत्याह केवलेनेति सत्संगलब्धेनकेवलेनैवभावेनप्री
त्यानगाः यमलार्जुनादयः नागाः कालियादयः यद्वा तदानींतनानांसर्वतरुगुल्मादीनामपिभगवतिभावोस्तीतिगम्यते तदुक्तंभगवतैव अहोअमी

बहवोमत्सदंप्राप्तास्त्वाष्ट्रकायाधवादयः वृषपर्वावलिर्बाणोमयश्चाथविभीषणः ५ सग्रीवोहनुमान्ऋक्षोगजोगृध्रोव
णिक्पथः व्याधःकुड्माव्रजेगोप्योयज्ञपत्यस्तथापरे ६ तेनाधीतश्रुतिगणानोपासितमहत्तमाः अव्रतातप्तपसःस
त्संगान्मामुपागताः ७ केवलेनहिभावेनगोप्योगावौनगामृगाः येऽन्येसूदधियोनागाः सिद्धामामीयुरंजसा ८ यंनयो
गेनसारब्धेनदानव्रततपोध्वरैः व्याख्या स्वाध्यायसंन्यासैः प्राप्नुयाद्यत्नवानपि ९ रामेणसार्धमयुरांप्रणीतेश्वाफल्कि
नामव्यनुरक्तचित्ताः विगाढभावेननमैवियोगतीव्राधयोऽन्यंददृशःसरवाय १० तास्ताःक्षपाःप्रेष्ठतमेननीतामयेवहं
दावनगोचरेण क्षणार्द्धवत्ताःपुनरंगतासांहीनामयाकल्पसमावभूवुः ११

देववरामरार्चितंपादांबुजंते स्रमनःफलार्हणम् नमंत्कपादायशिरवाभिरात्मनस्तमोऽपहृतैतरुजन्मयत्कृतमित्यादि सिद्धाःकृतार्थाः संतईयुःप्रापुः ८
स्वप्राप्तेर्दुर्लभतामाह यमिति योगादिभिः कृतप्रयत्नोऽपियंनप्राप्नुयात् तंमामीयुरितिपूर्वेणान्वयः अत्रचप्रथमंयागोप्यः पश्चादयोवा श्रीकृष्णेनसह
संगताः तेसंतः तत्संगोऽन्येषांसत्संगः तेनचतेषांप्रतिरितिज्ञातव्यम् ९ गोपीनांभावंप्रपंचयति रामेणेतिचतुर्भिः श्वाफल्किनाअचूरेणमयिप्रणी
तेसति मेमत्तोऽन्यंसरवायनददृशः कुतःवियोगेनतीव्रोदुःसहः आधिर्यासांताः अत्रहेतुः मयिविगाढेनअतिदृढेनभावेनप्रेम्णाअनुरक्तानिसंसक्तानि
चिन्तानियासांताः १० तीव्राधित्वंनक्ति तास्ताइति मयासहयाएवक्षपाः रात्रयः क्षणार्द्धवन्नीतास्ताएवपुनः मयाहीनास्तासांकल्पसमावभूवुः क
थंभूताः तास्ताः वाचामगोचराइत्यर्थः ११

किंच एवंप्रतीतिप्रयस्ताः मोहमिषेणसमाधिंप्राप्ताइत्याह तादृति मयिअनुषंगेण आसत्तयावद्वाधियोयाभिस्ताः स्वमात्मानंस्वदेहमदः दूरस्थ
मिदं सन्निहितं च नाविदन् यद्वा स्वंपतिपुत्रादिममतास्पदं आत्मानमहंकारास्पदं अदः परलोकं इहलोकं च नाविदन्निति यथा मुनयः समाधौ नामरूपेन
विदुः तद्वत् किंतु अधितोयेन यद्वमयिप्रविष्टा इत्यन्वयः १२ एवंप्रतीतिप्रयस्ताः केवलं मत्कामाः अस्वरूपविदः स्वरूपं न तु जानन्ति तथापि सत्सं
गात् जारं ब्रह्म जारबुद्धिचेद्यमपि ब्रह्म स्वरूपमेव मां परमं प्राप्नुवित्यर्थः १३ यस्मादेवं भूतो मद्भजनप्रभावः तस्मात्त्वं चोदनां श्रुतिं प्रति चोदनां स्मृतिं

तानाविदन्मय्यनुषंगवद्वाधियः स्वमात्मानमदस्तयेदम् यथा समाधौ मुनयोऽधितोयेन यः प्रविष्टा इव नामरूपे १२
मत्कामारमणं जारमस्वरूपविदोऽबलाः ब्रह्म मां परमं प्राप्नुः संगाच्छतसहस्रशः १३ तस्मात्त्वमुद्धवोत्सृज्य चोदनां प्रति
चोदनाम् प्रवृत्तं च निवृत्तं च श्रौतव्यं श्रुतमेव च १४ मामेकमेव शरणमात्मानं सर्वदेहिनां या हि सर्वात्मभावेन मया स्या
त्यकुतो भयः १५ उद्धव उवाच संशयः शृण्वतो वाचं तव योगेश्वरेश्वर न निवर्तते आत्मस्थो येन भ्राम्यति मे मनः

१६

च यद्वा विधिं च निषेधं च उत्सृज्य मां शरणं याहि १४ मयैवाकुतो भयः स्याः भव १५ पूर्वतावन्मयोदितेष्ववहितः स्वधर्मेचित्यादिना कर्मकर्तव्य
मित्युक्तम् इदानीं तु सर्वत्यक्ता मां शरणं याहीत्युच्यते तत्र किमात्मनः कर्तव्याद्यस्ति नास्ति वेत्यात्मस्थः आत्मविषयः संशयो न निवर्तते यद्वा कर्मका
र्यं त्याज्यं वेत्यात्मस्थः हृदि स्थः संशयो न निवर्तते इति एच्छति संशय इति येन संशयेन १६

७

८

९

१०

उत्तरं स एष इत्यष्टभिः अयं भावः ईश्वरस्तावत्त्वमायावशात्प्रपञ्चात्मना भातितत्त्वं चाध्यासाच्च जीवानामनाद्यवियगाकर्तृत्वादितनो विधिप्रतिषेधाधिकारः तदानीं सत्त्वशब्दार्थकर्मणि कुर्वित्युक्तम् सत्त्वे च शब्दे पुनः कर्मजाड्यपरिहाराय भक्तिविक्षेपककर्मोदरं परित्यज्य हृदविश्वार्सेन भजेत्युक्तम् जानायां तु विद्यायां न किंचित्कर्तव्यमस्तीति तत्र तावदीश्वराद्वागादिन्द्रियद्वारा जीवसंस्तृतिकारणभूतं प्रपञ्चोद्गममाह सार्धैश्चतुर्भिः स एषः अपरोक्षः जीवयतीति जीवः परमेश्वरः अपरोक्षत्वे हेतुः विवरेषु आधारादिचक्रेषु प्रसूतिरिव प्रसूतिरभिव्यक्तिर्यस्य सः तामेवाभिव्यक्तिमाह घोषेणेति घोषेण परारत्येन नादवताप्राणेन सह गुह्यमाधारचक्रं प्रविष्टः सन् मनोमयं सूक्ष्मरूपं पश्यंत्यारव्यं मध्यमाख्यं च मणिपूरचक्रे विशद्विचक्रे च उपेत्य प्राप्य वक्त्रे मात्राद्रस्वादिः स्वरउदात्तादिः वर्णः आकारादिरित्येवं वैरवर्गारव्यः स्य विष्टः अतिस्थूलो नानावेदशारवात्मको भवति तथा च श्रुतिः चत्वारि वाक्परिमितापदानि तानि विदुर्ब्राह्मणा ये मनीषिणः गुहात्रीणि निहितानि गयंतितुरीयं वाचो मनुष्यावदन्ति इति श्रुतं रथः वाक्परिमितानि वाचः परिमितानि शास्त्राणि तानि चत्वारि पदानि स्थानानि परापश्यंती मध्यमा वैरवरीति तानि च ये ब्राह्मणामनीषिणोऽध्यात्मकुशलाः ते विदुः तेषां मध्ये आदौ त्रीणि पदानि शरीरे आधारनाभि हृदयेषु निहितानि गयंति

श्रीभगवानुवाच स एष जीवो विवरप्रसूतिः प्राणेन घोषेण गुहां प्रविष्टः मनोमयं सूक्ष्ममुपेत्य रूपं मात्रास्वरो वर्ण इति स्थविष्टः

५७

न जानंति तुरीयं चतुर्थं वैरवर्गारव्यं मनुष्यावदन्ति मनुष्याणां वदने वर्तमानो र्थबोधकः शब्दो भवतीत्यर्थः अभियुक्तः श्लोकश्च यासामित्रावरुणसदनादुच्चरंतीं त्रिषष्टिर्वर्णानंतः प्रकटकरणैः प्राणसंगात्प्रसूते तां पश्यंतीं प्रथममुदितां मध्यमां बुद्धिसंस्थां वाचं वक्त्रे करणविशदां वैरवरीं च प्रपद्ये १ श्लोकार्थश्च तां त्रिविधां भारतीं प्रपद्ये यासामित्रावरुणसदनात् अग्निसोमस्थानात् उच्चरंती उद्भवन्ती मित्रोऽग्निर्वरुणः सोमः तयोः सदनमावासस्थानं परमात्मा यतः श्वासश्च शीतोष्णत्वं तस्मादुच्चरंती त्रिषष्टिर्वर्णान् जनयति वायुसंगजात् प्रकटकरणैः बुद्धिगंतैः प्रत्यक्षरूपैः इन्द्रियैः अंतः पश्यति न तूच्चारयति सा पश्यंत्यारव्यातां प्रथममुदितां उत्पन्नां बुद्धिसंस्थां उच्चारयामीति विचारयुक्तां मध्यमां मुखे वस्थितां करणविशदां स्थानप्रयत्ननिर्मलां वैरवरीं च प्रपद्ये त्रिषष्टिर्वर्णानिति द्रस्वदीर्घलुतमेदेन स्वरा एकविंशति ऋतोरष्टुतत्वात् संधिक्षराणामद्रस्वलाच्च व्यंजनानि त्रयस्त्रिंशत् अनुनासिकाः उन्नतवमाः पञ्च विसर्गानुस्वारौ अः कः पौ चेति १७ श्रीकृष्णपरमात्मने नमः श्रीवेदव्यासाय नमः श्रीर्जयति

२ २ २ २ २ २ २ २ २ २ २

अव्यक्तस्य सतः सूक्ष्ममध्यमक्रमेणाभिव्यक्तोद्दृष्टान्तः यथेति यथाऽग्निः स्वे रूष्मा अव्यक्तोष्णरूपः दारुणि अधिकं मध्यमानः अनिलसहायः सन् अणुः सूक्ष्मविस्फुल्लिङ्गादिरूपो भवति पुनः प्रहृष्टो जातो हविषा संवर्धते तथैवैवाणीममाभिव्यक्तिः उक्तं वाग्दृतिमुपसंहरन् नितरेण दिव्यवृत्तिरिति दिशति एवंगदिगदनं भाषणं मेव्यक्तिरित्युपसंहारः कर्महस्तयोर्वृत्तिः गतिः पादयोः विसर्गः पायूपस्थयोरिति कर्मेन्द्रियाणाम् घ्राणः अवघ्राणम् रसोरसनदृक्दर्शनम् स्पर्शः स्पर्शनम् श्रुतिः श्रवणमिति ज्ञानेन्द्रियाणाम् संकल्पो मनसाः विज्ञानं बुद्धिश्चित्तयोः अभिमानोऽहंकारस्य सूत्रं प्रधानस्य सत्त्वरजस्तमसां विकारोऽधिदेवादिस्त्रिविधः प्रपञ्चो मेव्यक्तिरिति पूर्वणान्वयः १९ तस्मादाश्वरादिव्यक्तिरूपः प्रपञ्चो नेश्वरादिनोऽस्तीत्याह अयमिति अयं जीवः ईश्वरः आदावव्यक्त एक एव वयसा कालेन विश्विष्टा विभक्तानागादिन्द्रियरूपाः शक्तयो यस्य विशेषेण स्थिता आलिंगिता माया शक्तिर्येन सः बहुप्रकार इवाभाति यः स एव आद्यः त्रिहृत् त्रिगुणाश्रयः अद्भ्यो निर्गो कपयस्य कारणभूतः एकस्य बहुधा भाने दृष्टान्तः यो निन्देन्न प्रतिपद्य प्राप्य बीजानियद्ददिति २० तस्मात्त

यथाऽनलः स्वेऽनिलबन्धुरूष्मावलेन दारुण्यधिगम्यमानः अणुः प्रजातो हविषा समित्यते तथैव मेव्यक्तिरियं हिवाणी १८ एवं गदिः कर्मगतिर्विसर्गो घ्राणो रसो दृक् स्पर्शः श्रुतिश्च संकल्पविज्ञानमथाभिमानः सूत्रं रजः सत्त्वतमो विकारः १९ अयं हि जीवस्त्रिहृद्भुजयोनिरव्यक्त एको वयसा स आद्यः विश्विष्टा शक्तिर्बहुधेव भाति बीजानियो निप्रतिपद्यद्दत् २० यस्मिन्निदं प्रोक्तं मशेषमोतं पटो यथा तंतुवितानसंस्थाः य एष संसारतरुः पुराणः कर्मात्मकः पुष्पफले प्रसूते २१ हे अस्य बीजेशतमूलस्त्रिनालः पंचस्कंधः पंचरसप्रसूतिः दशैकशाखोद्दिप्तपण्णनीडस्त्रिचल्लोद्दिप्तफलोर्कप्रविष्टः २२

न्यायाविलसितत्वात्तदाश्रयमिदं जगन्मततः पृथगिति सदृष्टान्तमाह यस्मिन्निर्वाति तंतुविताने संस्था रित्यनिर्यस्य सः पटो यथा तथा यस्मिन्निदं विश्वमोतं दीर्घतंतुषु पट इव प्रोतं तिर्यक् तंतुष्विव एवं भूतं समष्टिव्यवस्थयात्मकं विश्वमविद्ययाऽत्यन्यध्यस्तं वृक्षरूपं जीवस्य कर्तृत्वादिसंसारहेतुः अतस्तद्विवेकज्ञानेन कर्मादिसर्वत्याज्यमित्युक्तमित्याशयेनाह य एष इति साधैस्त्रिभिः पुराणः अनादिः कर्मात्मकः प्रवृत्तिस्वभावः पुष्पफलभोगापवर्गो कर्मतत्फलेवाप्रसूते जनयति २१ वृक्षरूपकं प्रपञ्चयति हे इति हे पुण्यपापं अस्य बीजं सत्त्वशतमूलः शतमपरिमिताः वासनाः मूलानियस्यत्र योगुणाः नालानि प्रकांडा यस्य पंचभूतानि स्कंधा यस्य पंचरसाः शब्दादिविषयास्तेषां प्रसूतिर्यस्मात् दशचण्डिका च शाखा रवा इन्द्रियाण्यस्य द्वयोः रूपर्णयोर्जीवपरमात्मनोर्नीडं यस्मिन् त्रीणि चल्लानि त्वचो वातपित्तश्लेष्माणो यस्य देसरवदुःस्वेपले यस्य सः अर्कप्रविष्टः सूर्यमंडलपर्यंतं व्याप्तः त

तत्फलभोक्तृनाह गृध्यंतीतिगृधाः कामिनः ग्रामेचराः गृहस्थाः अस्यवृक्षस्यैकंफलंदुःखमर्दति परिणामतः स्वर्गादेरपिदुःखस्वरूपत्वात् हंसाविवे-
किनः अरण्यवासाः संन्यासिनः एकंफलंस्तरुमर्दति एकंपरमात्मानं गायामयमेव बहुरूपमिज्यैः गुरुभिः कृत्वायोवेदसवेदंवेदतत्त्वार्थवेद २३ त्वंचैवं-
शात्वाकृतकृत्यः सर्वसाधनंत्यजेत्याह एवमिति एकांतभक्त्याशितेनतीक्ष्णेनज्ञानकुटारेणस्यतंत्रनावाहयोज्ञानभक्तयोः जीवोपाधिंत्रिगुणात्मकंलिं-
गशरीरंविद्वश्यछित्वापरमात्मानंचसंपद्यप्राप्य अथास्त्रंसाधनंत्यजेति २४ इत्येकादशोटीकायांद्वादशोऽध्यायः १२ त्रयोदशोऽथसत्त्वस्य
वृद्ध्याविद्योदयक्रमः हंसेतिहासतश्चित्तगुणविश्लेषवर्णनम् १ विद्याकुटारेणजीवाशयंविद्वश्यसाधनंत्यजेत्युक्तम् ननुतत्रतमआदिगुणत्रयवृ-
त्तिप्रतिबंधेसति कथंविद्योत्पत्तिरित्याशंक्यतन्निवृत्त्याविद्योत्पत्तिप्रकारमाह सत्त्वमितिसप्तभिः तत्रयद्यानंदादिवदात्मधर्मागुणाःस्युः तर्हि नत्त्वरूप-
त्वान्तेषांनिवृत्त्याविद्योत्पत्तिर्नस्यात् नत्वेतदस्तीत्याह बुद्धेः प्रकृतेरेतेगुणाः नत्वात्मनइति अतःसत्त्वेनसत्त्ववृद्ध्याऽन्यतमोहन्यात् रजस्तमोहनीर्जये

अदंतिचैकंफलमस्यगृधाग्रामेचराएकमरण्यवासाः हंसायएकंबहुरूपमिज्यैर्मायामयंवेदसवेदवेदम् २३ एवंगुरुपा-
सनयेवभक्त्याविद्याकुटारेणशितेनधीरः विद्वश्यजीवाशयमप्रमत्तः संपद्यचात्मानमथत्यजास्त्र २४ इतिश्रीभा-
गवतेमहापुराणेएकादशस्कंधेभगवदुद्धवसंवादेद्वादशोऽध्यायः १२ श्रीभगवानुवाच सत्त्वरजस्तमइतिगुणा-
बुद्धेर्नचात्मनः सत्त्वेनान्यतमोहन्यात्सत्त्वसत्त्वेनचैर्वाह १ सत्त्वाहर्माभवेद्दृष्टांतुंसोमद्राक्तेलक्षणाः सात्विकोपासयासत्त्वं
ततोधर्मः प्रवर्तते २ धर्मो रजस्तमोहन्यात्सत्त्ववृद्धिरनुत्तमः आशूनश्यतितन्मूलोद्यधर्मउभयेहते ३ आगमोऽपः प्रजादेशः
कालः कर्मच जन्मच ध्यानंमंत्रोऽथसंस्कारोदशैतेगुणहेतवः ४

दित्यर्थः सत्त्वंचसत्यदयादिवृत्तिरूपमुपशमात्मकेनसत्त्वेनैवहन्यात् १
नतुगुणत्रयवृत्तीनांपरस्पररोपमर्दनरूपत्वात् कथंसत्त्ववृद्धौवेतरवृत्तयोनियमेनहंतव्यास्तत्राह सत्त्वादिति मद्राक्तेलक्षयति यो धर्मः सः मद्राक्तेरु-
पएववा सत्त्वमेवकथंवर्धेततत्राह सात्विकानांपदार्थानामुपासयासेवयासत्त्वंवृद्धंभवतीत्यर्थः सचधर्मो रजस्तमश्चहन्यात् कुतः नविद्यतेउत्तमोयस्मा-
त्सः सर्वोत्तमः यत्तः सत्त्ववृद्धिः सत्त्ववृद्धिर्यस्मिन्कारणंसः अतएवतत्कार्योऽधर्मप्रतिबंधोऽपिनास्तीत्याह तस्मिन्नुभयस्मिन्हतेतन्मूलः तेरजस्तमसीरा-
गद्वेषादिनाप्रमादालस्यादिनाचमूलंयस्यसः ३ सात्विकोपासनयासत्त्वंवर्धेतइत्युक्तं तानेवसत्त्ववृद्धिहेतून्दर्शयितुंसामान्यतोगुणत्रयवृद्धिहेतूनाह
आगमः शास्त्रं अपः आपः कचिदागमोऽर्थइतिपाठः प्रजापुत्रः देशः वारणस्यादिः कालः वसंतादिः कर्मवेदोक्तंजन्मध्यानंचदेवादीनांमंत्रोद्वादशाक्ष-
रादिः संस्कारः जातकर्मादिः एतेदशत्रिगुणोत्पत्तिहेतवः ४ ५ ५

एषां सात्त्विकादिनिर्णयमाह एषामेवमध्ये पदद्वयः शास्त्रज्ञाः प्रचक्षते प्रशंसन्ति तत्सात्त्विकं यच्च निंदन्ति तत्तामसं यत्तु तैर्हृद्देषेक्षितं न स्तुतं न च निंदितं तद्राजसं स्मृतं
सात्त्विकान्येवेति निवृत्ता निशास्त्राण्येवसेवेतनप्रवृत्तिपातं दशास्त्राणि तीर्थापएव न गंधोदकसराद्याः प्रजाः निवृत्तान् जनान् न प्रवृत्तदुराचारान् विवि-
क्तदेशं न रथ्याद्युतदेशान् कालं ग्राह्यमुहूर्तादिकं ध्यानादौ न प्रदोषनिशीथादीन् कर्मचनित्यं न काम्याभिचारादीनि जन्मचवैष्णवशैवदीक्षा लक्षणम्
न शाक्तक्षद्रदीक्षारूपम् ध्यानं च विष्णोः न कामिनी विद्विषाम् मंत्रं प्रणवादिकं न काम्यक्षद्रादीन् संस्कारमात्मनः शोधकं न तु केवलं देहगृहादीनाम् न
नुज्ञानं महावाक्यश्रवणादेवोत्पद्यते किंतु सत्त्ववृत्त्या धर्मण वा अत आह यावत्स्मृतिः आत्मा पारोक्ष्यम् यावच्च देहद्वयतत्कारणभूतगुणापोहः तावत्स-
र्पितं ज्ञानं भवतीत्यर्थः ६ ननु गुणव्यतिकराज्जातो देहः कथं स्थाय्यमभूतान् गुणान् स्वत एवोत्पन्नया विद्ययाः पोत्य स्वयमप्युपरमेतत्राह वेणूनां संघ-

तत्तत्सात्त्विकमेवेषां यद्यहृद्द्वयः प्रचक्षते निंदन्ति तामसं यच्च द्राजसं तदुपेक्षितम् ५ सात्त्विकान्येवसेवेतपुमान्सत्त्वविचक्षये
ततो धर्मस्ततो ज्ञानं यावत्स्मृतिरपोहनम् ६ वेणुसंघर्षजोषद्भिर्दग्धा शास्यतितहनम् एवं गुणव्यत्ययजो देहः शास्यतित
क्रियः ७ उद्धव उवाच वदन्ति मर्त्याः प्रायणविषयान्पदमापदाम् तथाऽपि भुंजते हृष्णान् तत्कथं श्वरस्वराजवत् ८
श्रीभगवानुवाच अहमित्यन्यथा बुद्धिः प्रमत्तस्य यथा हृदि उत्सर्पति रजो धोरंततो वैकारिकं मनः ९ रजो युक्तस्य
मनसः संकल्पः स विकल्पकः ततः कामो गुण ध्यानादुःसहः स्याद्भिर्दुर्मतेः १० करोति कामवशातः कर्माण्यविजितेन्द्रियः
दुःखोदकाणि संपश्यन् रजो वेगविमोहितः ११ रजस्तमोभ्यां यदपि विद्वान् विक्षिप्तधीः पुनः अतन्द्रितो मनोयुं जनदोषदृष्टि-
नैसज्जते १२

र्षाज्जातोऽग्निर्यथा स्वत एवोत्पन्नाग्निर्ज्वालाभिस्तदनं सर्वदग्धापश्चात्स यं शास्यति एवं देहोऽपि तत्क्रियः तस्याग्रेरिव क्रियाया
पारोक्ष्यस्य सः ७ ननु नियतेन्द्रियतया सात्त्विकसेवायामियानस्ति पुरुषार्थः तथाऽपि राजसादीन् विषयान् दुःखमिति जानन्तोऽपि कथं सेवंत इति पृच्छन्ति
विदंतीति पदं स्थानम् श्वानो यथा भर्त्स्यमाना अपि स्वरायथा पश्यान्ता इव माना अपि स्वरी मनुधावंतः अजायथा निर्लज्जाः हंतुमानीता अपि तद्वत् ८ मि-
थ्याऽपि निवेशेन भुंजते इति सहेतुकमाह अहमिति त्रिभिः प्रमत्तस्य विवेकशून्यस्य देहादावहमिति मिथ्या बुद्धिर्हृदिययोत्सर्पति ततोऽहं बुद्धेश्च वैकारिकं सत्त्वं
प्रधानमपि मनः प्रतिधोरंदुःखात्मकं रजः उत्सर्पति मनो व्याप्नोतीत्यर्थः ९ इदमेवमिदमेवं भोग्यामिति संविकल्पः संकल्पः स्यात् ततश्च अहो रूपमहोभाव इति गु-
णाभिध्यानात् दुर्धरः कामः स्यात् ततो विषयान् भोक्तुं कर्माणि करोति १० एवं चेन्न काम्यापि दुःखमिति नृत्तिः स्यादित्याशंक्याह यदपि यद्यपि रजस्तमोभ्यां विक्षि-
पधीर्भेदश्च तथा विद्वान् विवेकी पुनर्मनो निरुद्धत्वं सज्जते १२ ७

विषयदोषदृष्ट्याऽपिमनोनिरोधाशक्तौ सखंतन्निरोधोपायमाह अप्रमत्तइति अनिर्विण्णः अनलसः यथा कालं त्रिषवणम् मयि परमानंदरूपेऽर्पयन् स
मादध्यात् १३ विषयैः संग्रथितस्य मनसस्तद्वियोगेनेश्वरनिष्ठत्वमसंभावितं मन्यमानं प्रतितन्निरूपणायेति हासमुपक्षिपति एतावानिति यथा यथा वन्म
य्यावेश्यत एतावानित्यर्थः १४ मच्छिष्यैरित्युक्ते तेषामतिज्यायसामनेन रूपेण निरूपणासंभवात् पृच्छति यदेति तं कालं तदेतद्रूपं च वेदितुमिच्छामि तत्क
थयेति १५ मानसाः पुत्राः सूक्ष्मां दुर्ज्ञेयाम् एकांति कीं गतिं परां काष्ठाम् १६ तदेवाह गुणेष्विति विषयेषु स्वभावतोगादिवशाच्चेतः प्रविशति ते च अनुभू
ता विषया वासनारूपेण चेत्तसि प्रविशंति अनिति तीर्षोः विषयानतिक्रामितुमिच्छोः १७ एवमिति महान्देवोऽपि स्वयंभूरपि भूतानां स्वप्नाऽपि ध्यायमानः
विचारयन्नपि प्रश्नस्य बीजं यदज्ञानादयं प्रश्नः तन्नाविंदत् यतः कर्मविस्मितीः १८ प्रश्नस्य पारमुत्तरमभिप्रायो वा तस्य तितीर्षया जिज्ञासाया हंसरूपेण

अप्रमत्तो नु युं जीतमनो मय्यर्पयंश्छन्नैः अनिर्विण्णो यथा कालं जितश्वासो जितासनः १३ एतावान्योगादिष्टो मच्छिष्यैः स
नकादिभिः सर्वतो मन आकृष्य मय्यद्वावेश्यते यथा १४ उद्धव उवाच यदा त्वं सनकादिभ्यो येन रूपेण केशव योग
मादिष्टवानेतद्रूपमिच्छामि वेदितुम् १५ श्रीभगवानुवाच पुत्राहिरण्यगर्भस्य मानसाः सनकादयः पप्रच्छुः पि
तरं सूक्ष्मां योगस्यैकांति कीं गतिम् १६ सनकादय ऊचुः गुणेष्वविशते चे तो गुणाश्चेत्तसि च प्रभो कथमन्योऽन्यसं
त्यागो मुमुक्षोरति ति तीर्षोः १७ श्रीभगवानुवाच एवं ष्टो महादेवः स्वयंभूर्भूतभावनः ध्यायमानः प्रश्नबीजं ना
भ्यपद्यत कर्मधीः १८ समामचिंतयद्देवः प्रश्नपारतितीर्षया तस्याहं हंसरूपेण सकाशमगमंतदा १९ दृष्ट्वा मां त उपव्रज्य कृ
त्वा पादाभिवंदनम् ब्रह्माणमग्रतः कृत्वा पप्रच्छुः को भवानिति २० इत्यहं मुनिभिः पृष्टस्तत्त्वजिज्ञासुभिस्तदा यदवोचमहं ते
भ्यस्तदुद्धव निबोध मे २१ वस्तुनो यद्यनानात्वं आत्मनः प्रश्न ईदृशः कथं यदेतवो विप्रवक्तुर्वामेक आश्रयः २२

ति यथा हं सो नीरं दीरं च

पृथक्कर्तुं शक्तः एवमहं गुणांश्चेत्तश्चेति द्योतयितुं हंसरूपेण गतोऽस्मीति १९ २० इत्यहं मुनिभिः पृष्ट इति पृथक्वाक्यम् यदवोचमिति च पृथक् अतोऽस्मच्छब्दाद
तिरदोषः तेभ्यो यदवोचं तन्मेव च न निबोध २१ देहादिविविक्तात्मज्ञाने सति तन्निष्ठस्य रागाद्यसंभवात् स्वयमेव विषयचेतसोर्विश्लेषो भवतीति वक्तुं प्रश्नखंडन
मिषेणैव तावदात्मानात्मविवेकमाह वस्तुन इति त्रिभिः किमात्मनोऽयं प्रश्नः तदुपाधेर्भूतसंघस्य वा यद्यात्मविषयः तर्हितस्य वस्तुनः परमार्थरूपस्य अनानात्वे स
ति हे विप्राः वः शुभ्राभिः कृतः प्रश्नः ईदृशः बहुषु निर्धारणरूपः कथं यदेत वक्तु रन्तरदातु र्वामेकममक आश्रयः अविशेषे आत्मनिकं जातिगुणादिविशेषमाश्रित्यो

तरं वक्ष्यामीत्यर्थः २२

भूतरांघविषयत्वेऽपि अयं वः प्रश्नः वाच्यारंभः वाङ्मात्रेणारब्धः यतोऽनर्थकः कुतः भूतेषु देवमनुष्यादिदेहेषु पञ्चभूतात्मकेषु अतः समानेषु अभिन्नेषु पुन
श्च वस्तुतः परमकारणात्मना अभिन्नेषु वाच्यारंभणं विकारो नामधेयं मृत्तिकेत्येव सत्यमिति श्रुतेः २३ तत्र पञ्चात्मकत्वं प्रत्यक्षादिसिद्धमेवेति परमकारणाभेदमे
वोपपादयति मनरोति मनः आदिभिर्यद्यद्भूतं तत्तदहमेवेत्यर्थः अंजसा तच्च विचारेण एतेनैव सर्वात्मकोऽहमित्यंजसाऽत्युत्तरमुक्तं भवति २४ एवं प्रश्नसं
डनमिषेणो वात्स्यस्वरूपं सामान्यतो निरूप्य ब्रह्मणोऽपि दुष्परिहरं यत्पुंस्तत्रोत्तरमाह गुणेष्वित्यादिना यावदध्यायसमाप्ति अयमभिप्रायः यदि कर्तृत्वभो
क्तृत्वादिरूपतया विषयैः संग्रथितं चित्तं बुद्ध्यादिशब्दवाच्यमेव जीवस्य स्वरूपं भवेत् ततः वियोगो न घटेत् तस्य तु स्वरूपमहं ब्रह्मैव चित्ताध्यासेन तु त
त्त्वभावतया विषयैः संग्रथितम् अतः स्वस्य ब्रह्मत्वभावनया विषयाणां च मिथ्यात्वानुसंधानेन सर्वतो निर्विद्यमगवतं भजतो भवत्येव परिपूर्णस्वरूपान्

पञ्चात्मकेषु भूतेषु समानेषु च वस्तुतः को भवानिति वः प्रश्नो वाच्यारंभोऽनर्थकः २३ मनसा वचसा दृष्ट्या गृह्यतेऽन्यैर
पीन्द्रियैः अहमेव न मत्तोऽन्यदिति बुद्ध्यध्वमंजसा २४ गुणेष्वविशते चेतो गुणाश्चेतसि च प्रजाः जीवस्य देह उभयं गुणाश्चे
तो मदात्मनः २५ गुणेषु चाविशच्चित्तमभीक्ष्णं गुणसेवया गुणाश्च चित्तप्रभवामद्रूप उभयं त्यजेत् २६ जाग्रत्स्वप्नः सषु-
प्तं च गुणतो बुद्धि वृत्तयः तासां विलक्षणो जीवः साक्षित्वेन विनिश्चितः २७ यर्हिसंस्तृतिबंधोऽयमात्मनो गुणवृत्तिदः मयि
तुर्यो स्थितो जह्या त्यागस्तदुणचेतसा २८

स्थानमिति हे प्रजाः पुत्रकाः सत्यम् गुणेषु चेतोऽविशति गुणाश्च चेतसि एवं गुणाश्चेत-
श्चोभयंग्रथितं सदसदात्मनो ब्रह्मस्वरूपस्य जीवस्य देहः अध्यस्त उपाधिः ननु स्वरूपम् २५ तस्मात् अभीक्ष्णं पुनः पुनर्गुणसेवया तत्संस्कारेण गुणेष्व
विशच्चित्तं ते च पुनर्वासनारूपेण चित्ते प्रकर्षेण भवन्तीति तथा ते गुणाश्च एवं यदुभयं तन्मद्रूपः सन्न त्यजेत् २६ ननु जाग्रदाद्यवस्थावतः कुतः कूटस्थ
त्वरूपता तत्राह जाग्रत्जागरः स्वप्नः सषुप्तं चेति बुद्धेरेता वृत्तयः ताश्च न स्वाभाविक्यः किंतु सत्त्वाज्जागरणं विद्यात् रजसा स्वप्नमादिशेत् प्रस्वापंत
मसा जंतोस्तुरीयं त्रिषु संततमिति वक्ष्यमाणक्रमेण गुणत एकजीवस्त विलक्षणः तदवस्थारहित एव विनिश्चितः कुतः तासां साक्षित्वेन २७ ननु तर्हि क
थमहं जागर्मीत्यादि प्रतीतिस्तत्राह यर्हियस्मात् सम्यक् स्मृतिः सरणमनयेति संस्तृतिर्बुद्धिः तया बंधोऽयमात्मनो गुणवृत्तीर्ददाति तस्मान्मयितुर्यो स्थितः
सन्निमं संस्तृतिबंधं जह्यात् तत्तदा गुणचेतसां गुणानां चेतसाश्चाऽन्योऽन्यं त्यागो भवति २८ श्रीकृष्णपरमात्मने नमः १२ ७

कथं संहृत्या बंधः कथं च तं जह्यात्तदाह अहंकारेण कृतं बंधमात्मनः अर्थविपर्ययमानं दाद्यावरणेनानर्थहेतुं विद्वान् जानन्नसन् निर्विघ्नदुःखमेतदिति
 ज्ञात्वा तुर्ये स्थितो भूत्वा संसारचिंतां संसारो बुद्धिः तस्मिन् चिंतामभिमानं तत्कृतां भोगचिंतां त्यजेदिति २९ यावदेव न त्यजेत् तावत्तस्य कर्मज्ञानादिसर्वं व्यर्थ
 मित्याह यावदिति यद्यपि जागर्तिकर्मादिषु तथाऽपि स्वप्न स्वप्नान् पश्यन्निवभ्रवति यतोऽज्ञः असम्यक्दर्शी अज्ञजागरस्य स्वप्नत्वे दृष्टान्तः स्वप्न इति
 ३० ननु कथं वेदप्रमितवर्णाश्रमकर्मादिनानाधीर्निवर्तेततत्राह असत्वादिति भावानां देहादीनां तत्कृताभिदावर्णाश्रमादिरूपागतयः स्वर्गादिफलानि हे
 तवः कर्माणि चास्यात्मनो मृषा अविद्यावद्विषयो वेद इति भावः ३१ युक्तिभिरित्युक्तं ता एव युक्तीराह यदिति अर्थान् स्थूलान् देहादीन् समस्तकरणैश्चक्षरादिभिः
 भुंक्ते कथं भूतान् अनुक्षणधर्मिणः क्षणिकबाल्यनारुण्यादिधर्मवतः यश्च स्वप्ने हृदि जागरदृष्टसदृशान् वासनामयान् भुंक्ते यश्च स्रष्टुमेतान् सर्वानुपसंहर
 ति स एकः कुतः त्रिगुणवृत्तिदृक् अवस्थात्रयद्रष्टा ननु जाग्रदवस्थां सर्वेन्द्रियाणि पश्यन्ति स्वप्नमनः स्रष्टुमिदं तत्संस्कारशेषा बुद्धिः कथमात्मानं द्रष्टुं

अहंकारकृतं बंधमात्मनो र्थविपर्ययम् विद्वान्निर्विघ्नसंसारचिंतां तुर्ये स्थितस्त्यजेत् २९ यावन्नानाऽर्थधीः पुंसो न निव
 र्तेत युक्तिभिः जागर्त्यपि स्वप्नज्ञः स्वप्ने जागरणं यथा ३० असत्त्वादात्मनोऽन्येषां भावानां तत्कृताभिदा गतयो हेतवश्चा-
 स्य मृषा स्वप्नदृशो यथा ३१ यो जागरे बहिरनुक्षणधर्मिणोऽर्थान् भुंक्ते समस्तकरणैर्हृदि तत्सदृशान् स्वप्ने स्रष्टुमेतान् उपसंहर
 ते स एकः स्मृत्यन्वया त्रिगुणवृत्तिदृग्निर्द्रियेशः ३२ एवं विमृश्य गुणतो मनसस्त्रयवस्थामन्माययामयिकृता इति निश्चिता
 र्थाः संछिंद्य हार्दमनुमानसदुक्तितीक्ष्णज्ञानासिना भजतमाऽखिलसंशयाधिम् ३३ ईक्षेत्तु विभ्रममिदं मनसो विलासं दृष्टं
 विनष्टमति लोलमलातचक्रम् विज्ञानमेकमुरुधेव विभाति मायारचनस्त्रिधा गुणविसर्गकृतो विकल्पः ३४

आह इन्द्रियेशः ननु इन्द्रियेशोऽपि विश्वेनैजसप्राज्ञाभिन्नाः न कुतः स्मृत्या प्रतिसंधानेन सर्वावस्थास्वन्वयात् यः स्वप्नान् द्राक्षं यश्च तदनंतरं न किंचिदवेदिष्य
 म् स एवैतर्हि जागर्मीति उपाधिभेदेन विश्वादि व्यवहार इति भावः एतेन बालयुवाद्यवस्थास्वप्नप्रतिसंधानेनात्मैक्यं दृष्टव्यम् ३२ ततः किमत आह एवमिति
 गुणतो या एतामनसस्त्रयवस्थाः ताः मदविद्ययामयिकृताः न तत्त्वतः संतीति निश्चित आत्मरूपो र्थोऽर्थैः ते यूपमखिलसंशयानामाधिम् आधीयन्तेऽस्मि
 न्नित्याधिरहंकारः तं संछिंद्य हार्दं हृदि स्थितं मां भजत केन छित्वा तदाह अनुमानैः सदुक्तिभिः सतामुपदेशैः श्रुतिभिश्च तीक्ष्णेन ज्ञानरवद्वेन ३३ अ
 नुमानानि दर्शयति ईक्षेतेति इदं जगत्विभ्रममीक्षेत् तत्र हेतवः मनो विजृम्भितत्वात् दृष्टत्वाद्भिनाशित्वाच्च स्वप्नवत् अतिचंचलत्वाच्च अलातच
 क्रवत् ननु भ्रमोऽपि निर्विषयकथं स्यात्तत्राह विज्ञानमिति निगमनम् तस्मात्त्रिधा योऽयं गुणपरिणामकृतो विकल्पो भेदः समायेति ३४

तत्तस्मात्ततो दृष्ट्या दृष्टिनिवर्त्य निजस्वरवानुभवो भवेत् तन्नेश्च ल्यार्थं च निवृत्ततृष्णास्तृष्णां निरीहश्च भवेत् मनोवाक्कायव्यापाररहित इत्यर्थः ननु देहवतः
सर्वथा दैतदृष्टिप्रतिनिवर्तनायोगात् पुनः संसारः स्यात् एवमत्राह संदृश्यत इति क्वचिदावश्यकद्वारादिषु यद्यपीदं संदृश्यते तथाप्यवस्तुबुद्ध्या च तत्तत्
तत्पुनर्मोहाय न भवेदेव किंतु देहपातपर्यंतं स्मृतिः संस्कारमात्रेणावभासो भवेदित्यर्थः ३५ एतदेवोपपादयति देहमिति आसनादुत्थितसुत्याय तत्रैव स्थि
तंततः क्वचिदपेतं निर्गतं पुनस्तत्रैवोपेतं वा देहमपि नानुसंधत्ते कुतोऽन्यत् यतः येन देहेन स्वरूपमध्यगमत् ज्ञानवान् तं देहम् यतः कारणादिति वा परिकृतं प
रिहितं वा सो गतं स्थितं वा यथा न वेत्ति तद्वत् ३६ ननु च यः परिपाल्यमानोऽपि मुमुक्षुर्न तत्तत् चेन्न पश्यति तर्हि पतेदेवनेत्याह देहोपीति देहो देववशेन गच्छन्
स्वार्थं भक्तं कर्मणा वदस्तितावत्पर्यंतं प्रतिसमीक्षत एव जीवत्येव सासः प्राणोद्विषसहितः ननु तर्हि तस्मिन् कदाचिदासज्जेतापि नेत्याह तमिति स्वाप्नं स्वप्नतुल्य

दृष्टिंततः प्रतिनिवर्त्य निवृत्ततृष्णास्तृष्णां भवेन्निजस्वरवानुभवो निरीहः संदृश्यते क्वचयदीदमवस्तुबुद्ध्या तत्तत्तत्रमायनम
वेत्स्मृतिरानिपातात् ३५ देहं च नश्वरमवस्थितमुत्थितं वा सिद्धो न पश्यति यतोऽध्यगमत् स्वरूपम् देवादपेतमुत देववशादुपेतं
वासो यथा परिकृतं मदिगमदांधः ३६ देहोऽपि देववशात् स्वलोकमया वत्स्वार्थं भक्तं प्रतिसमीक्षत एव सासः तं संप्रपंचमधिरूढ
समाधियोगः स्वाप्नं पुनर्न भजते प्रतिबुद्धवस्तुः ३७ मयेतदुक्तं वा विष्णुसंस्कृतं यत्संस्कृतयोगयोः जानीतमागतं यज्ञं युष्मद्दर्मवि
वक्षया ३८ अहंयोगस्य सारं व्यस्य सत्यस्य तस्य तेजसः परायणो हि जश्नेष्टाः श्रियः कीर्त्तं देमस्य च ३९ मां भजंति गुणाः स
र्वे निर्गुणं निरपेक्षकम् सत्त्वं दं प्रियमात्मानं साम्यासंगाद्योगुणाः ४० इति मेच्छिन्नसंदेहा मुनयः सनकादयः सभाजयि
त्वा परयाभक्त्याऽगुणतस्तवेः ४१ तेरहं प्रजितः सम्यक् सक्ततः परमर्षिभिः प्रत्येयायस्व कंधाम पश्यतः परमं पितृनः ४२
इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे त्रयोदशोऽध्यायः १३

ए आधिरूढः प्राप्तः समाधिपर्यंतो योगो येन अतएव प्रतिबुद्धं ज्ञातं परमार्थं व
स्तु येन सः तथा च श्रुतिः तस्य तावदेव चिरं यावन्न विमोक्षे जय संपत्स्यत इति ३७ उक्तार्थं तेषां विश्वासार्थं स्वस्वरूपमाह मयेति सारं व्यमात्मानात्मविवेकः
योगोऽष्टांगः तयोर्गुह्यं रहस्यम् यज्ञं विष्णुं यज्ञो वै विष्णुरिति श्रुतेः युष्मद्दर्मविवक्षयेत्यनेन धर्मा अप्युपदिष्ट इति ज्ञेयम् ३८ अतएव यत्तेन हंसरूपेण ब्रह्मणो
ऽभ्यासमाधवेत्यनुवादो भविष्यति कृतं प्रमीयमानो धर्मः सत्यमनुष्ठीयमानो धर्मः तेजः प्रभावः एतेषां परायणं परमयनम् ३९ किंच मामिति कथं भूताः
अगुणाः गुणपरिणामरूपान भवन्ति किंतु नित्या इत्यर्थः ४० मेमया अगुणतमां तुष्टुः ४१ प्रत्येयाय प्रत्यागतोऽस्मि ४२ इत्येकादशीं त्रयोदशोऽध्यायः

चतुर्दशोपरंश्रेयोभक्तिरेव नचेतरत् इत्येतद्वर्ण्यते ध्यानयोगश्च सहसाधनैः १ एवतावद्भवतो भक्त्या मोक्ष इत्युक्तम् अन्ये चान्यानि साधनानि वदन्ति त
त्र विशेषनिर्धारणाय पृच्छति वदन्तीति श्रेयांसि श्रेयः साधनानि किं विकल्पेन प्राधान्यमुता हो किं वा एकस्यैव मुख्यता १ एकमुख्यतापक्षोत्थाने कारणं
भवतीति अनपेक्षितः न अपेक्षितमपेक्षायस्मिन् सः अहेतुकः अयमर्थः भवता यो भक्तियोग उक्तः अन्ये च यानि श्रेयः साधनानि वदन्ति तेषां किं साक्षात् फ
लसाधनप्राधान्यमेव सर्वेषाम् उतांगंगिकत्वम् प्राधान्येऽपि किं विकल्पेन सर्वेषां तुल्यफलत्वम् यद्वा कश्चिदस्ति विशेष इति २ तत्र भक्तिरेव महाफलत्वेन
मुख्या अन्यानि तु स्वस्वप्रकृत्यनुसारेण पुष्पस्थानीयस्वर्गादिफलबुद्धिभिः प्राणिभिः प्राधान्येन परिकल्पितानि क्षल्लुकफलानीति विवेक्तुं प्रकृत्यनुसारेण

उद्धव उवाच वदन्ति कृष्ण श्रेयांसि बहूनि ब्रह्मवादिनः तेषां विकल्पप्राधान्यमुता हो एकमुख्यता १ भवतो दाहृतः स्वा
मिन् भक्तियोगोऽनपेक्षितः निरस्य सर्वतः संगं येन त्वय्या विशेष्यतः २ श्रीभगवानुवाच कालेन नष्टा प्रलये वाणीयं
वेदसंज्ञिता मया दौ ब्रह्मणे प्रोक्ता धर्मो यस्य मदात्मकः ३ तेन प्रोक्ता च पुत्राय मनवे पूर्वजाय सा ततो भृगवादयोगृणहन्सस
ब्रह्म महर्षयः ४ तेभ्यः पितृभ्यस्तत्पुत्रा देवदानवगुह्यकाः मनुष्याः सिद्धगंधर्वाः सविद्याधरचारणाः ५ किं देवाः किन्नरा नागा
रक्षः किंपुरुषादयः बह्वस्तेषां प्रकृतयोरजः सत्त्वतमो भुवः ६ याभिर्भूतानि भिद्यन्ते भूतानां मतयस्तथा यथा प्रकृतिसर्वेषां
चित्रावाचः स्रवंति हि ७ एवं प्रकृतिर्वैचित्र्याद्भिद्यन्ते मतयो नृणाम् पारंपर्येण केषांचित् पारवंडमतयो परे ८ मन्माया-
मोहितधियः पुरुषाः पुरुषर्षभ श्रेयो वदन्त्यनेकांतं यथा कर्म यथा रुचि ९

बहुधा वेदार्थप्रतिपत्तिमाह कालेनेति सप्तभिः मदात्मकः मय्येवात्मा
चित्तं येन सः ३ भृगवादयः भृगुश्च मरीचिरभ्यंगिरसौ पुलस्त्यः पुलहः क्रतुरित्येते सप्त ब्रह्माणां प्रजापतयः ते च ब्रह्मर्षयश्च ४ ५ किं देवाः क्लृप्तस्वेदो
र्गंध्यादिराहित्येन किं देवाः मनुष्यावेति संदेहास्पदं भूताद्दीपांतरमनुष्याः एवं किन्नराः किन्नरा इव मुखतः शरीरतो वा किंपुरुषाः किंचित्पुरुषा इव वानरा
दयः प्रकृतयः वासनाः बह्वतः कुतः रजः सत्त्वतमोऽसि भुवः जन्मस्थानानि यासां ताः ६ भूतानि देवास्तरमनुष्यादीनि चित्रावाचः वेदार्थव्याख्यान
विषयाः ७ एवमित्युक्तोपसंहारः केषांचिदध्ययनादि शून्यानामप्युपदेशपारंपर्येण अपरे पारवंडमतयः वेदविरुद्धार्थमतयः ८ तत्कृतीनां मायायु
णमूलत्वा न्मन्मायामोहितधियः अनेकांतं नानाविधम् ९

तदेवाह धर्ममितिसार्धेन धर्मकर्ममीमांसकाः यदुक्तम् मोक्षार्थनिप्रवर्तत तत्रकाम्यनिषिद्धयोः नित्यनैमित्तिकेकुर्यात् प्रत्यवायजिहासयेत्यादि यथाः
काव्यालंकारकृतिः यथाहुः यावत्कीर्तिर्मनुष्यस्यपुण्यालोकेषुगीयते तावद्वर्षसहस्राणिस्वर्गलोकेमहीयतइति कामंवात्स्यायनादयः सत्यंदमंशमंच
योगशास्त्रकृतः अन्येदृष्टार्थवादिनोदंडनीतिरुतः वैप्रसिद्धम् ऐश्वर्यमेवस्वार्थपुरुषार्थेवदंति अतः सामाद्युपायाएवश्रेयःसाधनमितितेषांमतम् त
थैवत्यागंभोजनंचलोकायतिकाः यज्ञतपोदानंयज्ञोदेवतानांपूजनंतपश्चदानंच १० तेषांतुच्छफलत्वमाह आद्यंतवंतइति एषांलोकाः एतैः साध्यानि
फलानि तमोनिष्ठामोहावसानाः भोगकालेऽप्यसूयादिभिः शृचाःपिप्ताः व्याप्ताः ११ भक्तेर्मुख्यत्वमाह मयीति यावत्समाप्ति हेसभ्यमयापरमानंदरू
पेणआत्मनास्वरूपत्वेनस्फुरता १२ किंच अन्येषांतत्तलोकादिपरिच्छिन्नंस्वरूपम् भक्तस्तुपरिपूर्णमित्याह अकिंचनस्येति १३ परिपूर्णतामेवाह

धर्ममेकेयशश्चान्येकामंसत्यंदमंशमम् अन्येवदंतिस्वार्थेवाऐश्वर्येत्यागभोजनम् केचिद्यज्ञतपोदानंव्रतानिनियमा
न्यमान् १० आद्यंतवंतएवेषांलोकाः कर्मविनिर्मिताः दुःखोदकास्तमोनिष्ठाः क्षुद्रानंदाः शृचाःपिप्ताः ११ मय्यर्पितात्म
नःसभ्यनिरपेक्षस्यसर्वतः मयात्मनास्वरूपंयत्तत्कुतः स्याद्दृष्टयात्मनाम् १२ अकिंचनस्यदांतस्यशांतस्यममचेतसः म
यासंतुष्टमनसः सर्वाः स्वरूपमयादिशः १३ नपारमेष्ठ्यंनमहदधिष्यंनसार्वभौमंनरसाधिपत्यम् नयोगसिद्धीरपुनर्भ
वंवामय्यर्पितात्मेच्छतिमहिनाजन्यत् १४ नतथामेप्रियतमआत्मयोनिर्नशंकरः नचसंकर्षणो नश्रीर्नैवात्माचयथाभ
वान् १५ निरपेक्षंमुनिंशांतंनिर्वैरं समदर्शनम् अनुव्रजाम्यहंनित्यंपूयेयेत्यंधिरेणुभिः १६ निश्चिंचनामय्यनुरक्तचेतसः
शांतामहांतोऽखिलजीववत्सलाः कामैरनालब्धधियो जुषंतियत्तन्नैरपेक्ष्यंनविदुःस्वरूपंमम १७

नपारमेष्ठ्यमिति रसाधिपत्यंपाता

लादिस्वाम्यम् अपुनर्भवंमोक्षमपि महिनामांहित्वा अन्यन्नेच्छति अहमेवतस्यप्रेष्टइत्यर्थः १४ ममापिस एवप्रेष्टइत्याह नतथेति द्वाभ्याम्
आत्मयोनिर्ब्रह्मापुत्रोऽपिशंकरोगत्स्वरूपभूतोऽपिसंकर्षणः भ्राताऽपिश्रीभार्याऽपि आत्मा मूर्तिरपियथाभक्तइति वक्तव्येति हर्षेणाह भवानिति १५
पूयेयमदंतवर्तिब्रह्मांडानिपवित्रीकुर्यामितिभावेनेत्यर्थः १६ किंच मद्रक्तानांस्वरूपमेतावदेवंभूतमितिवाकोवक्तुंसमर्थः यतस्तत्त्वसंवेद्यंनिरूपयमि
त्याह निश्चिंचनाइति महान्तःनिरभिमानाः अनालब्धधियः अस्पृष्टचित्ताः निश्चिंचनत्वादीनांयथेष्टहेतुहेतुमद्भावः एवंभूताः मममदीयाः यत्स्वरूपंजुषं
तिसेवंतेनत्स्वरूपंतएवविदुःलभंते नान्येकुतः नैरपेक्ष्यंनस्ति अपेक्षणीयंयेषांतेनैरपेक्षाः तैरेवलभ्यम् नतुमोक्षापेक्षैरपीत्यर्थः यद्वा एवंभूताः संतोयेमममा
मित्यर्थः जुषंतैर्प्रीणंतेतएवयन्नैरपेक्ष्यंस्वरूपंतद्दिदुर्नान्यइत्यर्थः १७

अपिच आस्तांतावदुत्तममद्रक्तकथायतः प्राकृतोऽपि भक्तः कृतार्थ एवेत्याह बाध्यमान इति द्वाभ्याम् विषयैराकृष्यमाणोऽपि प्रगल्भया समर्थया १८ पा
काद्यर्थं प्रज्वालितो मिर्यथा काष्ठानि भस्मीकरोति तथारागादिनाऽपि कथंचिन्मद्विषयासती भक्तिः समस्तपापानीति भगवानपि स्वभक्तिमहिमाश्चर्येण संबो
धयति अहो उद्धव विस्मयं शृण्विति १९ अतएवं भूतं श्रेयो नान्यदस्तीत्याह न साधयतीति द्वाभ्याम् २० श्रद्धया या भक्तिस्तया संभवात् जातिदोषादपीत्यर्थः
२१ भक्त्यभावेऽन्यत्साधनं व्यर्थमित्याह द्वाभ्याम् धर्म इति २२ रोमहर्षादिकं विना कथं भक्तिर्गम्यते भक्त्या विना च कथमाशयः शल्ये इति २३ किंच भक्तिः स्वा
श्रयं शोधयतीति किंच कृत्यम् यतो गद्गद्वागादिलक्षणो मद्रक्तियुक्तो लोकं सर्वं पुनातीत्याह वागिति २४ अपिच भक्त्यैवात्मशक्तिर्नान्यत इति सदृष्टान्तमाह

बाध्यमानोऽपि मद्रक्तो विषयैरजितेन्द्रियः प्रायः प्रगल्भया भक्त्या विषयैर्नाभिभूयते १८ यथाऽग्निः स्रसमृद्धार्चिः करोत्येधांसि
भस्मसात् तथामद्विषया भक्तिरुद्धवैर्नांसि कृत्स्नशः १९ न सा धयति मां योगो न सांख्यं धर्म उद्धव न स्वाध्यायस्तपस्त्यागो यथा
भक्तिर्ममोर्जिता २० भक्त्या ह मे कया ग्राह्यः श्रद्धया त्मा प्रियः सताम् भक्तिः पुनाति मन्निष्ठाश्वपाकानपि संभवात् २१ धर्मः सत्य
दयोपेतो विद्यावानपसान्विता मद्रक्त्यापेतमात्मानं न सम्यक् पुनाति हि २२ कथं विना रोमहर्षं द्रवता चेतसा विना विनानंदाश्रुक
ल्याशुल्ये द्रक्त्या विना शयः २३ वाग्गद्गद्वावते यस्य चित्तं रुदत्यभीक्ष्णं हसति क्वचिच्च विलज्ज उद्गायति नृत्यते च मद्रक्तियु-
क्तो भुवनं पुनाति २४ यथाऽग्निना हेममलं जहाति ध्मातं पुनः स्वं भजते स्वरूपम् आत्मा च कर्मानुशयं विधूय मद्रक्तियोगेन भज
त्यथो माम् २५ यथा यथा त्मा परिमृज्यतेऽसौ मत्पुण्यगाथाश्रवणाभिधानैः तथा तथा पश्यति वस्तु सूक्ष्मं चक्षुर्यथैवां जनसंप्र
युक्तम् २६ विषयान्ध्यायतश्चित्तं विषयेषु विषज्जते ममानुस्मरतश्चित्तं मय्येव प्रविलीयते २७ तस्मादसदभिध्यानं यथा स्वप्न
मनोरथम् हित्वा मयि समाधत्स्व मनो मद्वावभावितम् २८

यथेति यथाऽग्निना ध्मातं तापितमेव हेमसर्वणं मंतर्मलं जहाति न क्षालनादिभिः स्वं नि
जं रूपं च भजते कर्माशयं कर्मवासनाम् मां भजते मद्रूपतामापद्यते ३५ ननु ब्रह्मविदाप्नोति परंतमेव विदित्वाऽतिमृत्युमेतीत्यादि श्रुतिभ्यो ज्ञानादेवा विद्यानि
वृत्त्या त्वत्प्राप्तिरवगम्यते कुतो भक्तियोगेनेत्युच्यते तत्राह यथा यथेति आत्मा चित्तं परिमृज्यते शोध्यते मत्पुण्यकथानां श्रवणैरभिधानैश्च भक्तेरेवावांतरव्यापा
रो ज्ञानं न पृथगित्यर्थः २६ किंच ज्ञानं नाम चित्तस्य मदाकारपरिणामः स च मां भजतः स्वभावत एव भवति न च यत्नांतरमपेक्षत इति सदृष्टान्तमाह विषया
निति २७ यस्मादन्यसाधनं तत्फलं च स्वप्न मनोरथवदसदभिध्यानमात्रं तस्मात्तद्विहाय मय्येव मनः समाहितं कुर्विति प्रकरणार्थमुपसंहरति तस्मादिति मद्वाव
भावितं मद्वावेन भजनेनैव शोधितम् २८

विशेषतोवात्स्यायनाद्युक्तकाममार्गाः परित्याज्या इत्याह स्त्रीणामिति आत्मवाचधीरः सन् क्षेमेनिर्भये देशे विविक्ते विजने २९ एतदुपपादयति नतचे
ति अस्यपुंसः यथा तत्संगिसंगतः क्लेशो भवेत् यथा च बंधो योषिसंगतः तथा अन्यप्रसंगतो न भवेदिति ३० मां चिंतयेदित्युक्तं तत्प्रकारं पृच्छति यथेति ध्या
नांगप्रश्नः यादृशमिति ध्येयविशेषेण प्रश्नयदात्मकमिति यस्य तानि विशेषणानि तत्स्वरूपप्रश्नः एतन्मे ध्यानं मे वक्तुमर्हसीति पाठः तत्रायमर्थः मुमुक्षुस्त्वां य-
था ध्यायेत्तन्मे वक्तुमर्हसीति जिज्ञासोः कथनाय मे पुनरेतत्त्वदास्यमेव पुरुषार्थः न तु ध्यानेन कृत्यमस्तीति तदुक्तं त्वयोपभुक्तस्त्रगंधेत्यादित्वं वक्तुमर्हसीति पा
ठः सगमः ३१ तत्र ध्यानांगत्वेनासनप्राणायामप्रकारमाह सम इति चतुर्भिः समेनात्युच्छ्रितेनातिनीचे आसने कंबलादौ समकायः सन् यथा सरवमासीन
इति नास्ति स्वस्तिकादिनियम इत्युक्तं नासाग्रनिरीक्षणं च चित्तस्थैर्याय अंतर्लक्ष्योर्वाहर्दष्टिः स्थिरचित्तः स संयत इति योगशास्त्रोक्तेः ३२ विपर्ययेण रेच
कपूरककुम्भकक्रमेणापि यदा वामनाड्या श्रितं दक्षिणया लज्जेत् तथा वापूरितं वामयेत्येवं विपर्ययेण यथोक्तयोगे इडया पूरयेद्वा सुं त्यजेत्सिं गलयातत

स्त्रीणां स्त्रीसंगिनां संगं त्यक्त्वा दूरत आत्मवाच क्षेमे विविक्त आसीनश्चिंतयेच्चासतंद्रितः २९ न तथाऽस्य भवेत्क्लेशो बंधश्चान्य
प्रसंगतः योषिसंगाद्यथा पुंसो यथा तत्संगिसंगतः ३० उद्धव उवाच यथा त्वामरविंदाक्षया दृशां वा यदात्मकम्
ध्यायेन्मुमुक्षुरेतन्मे ध्यानं मे वक्तुमर्हसि ३१ श्रीभगवानुवाच सम आसून आसीनः समकायो यथा सरवम्
हस्तावुत्संग आधाय स्वनासाग्र्य कृतं दृष्टः ३२ प्राणस्य शोधयेन्मार्गं पूरकुम्भवरंचकैः विपर्ययेणापि शनैरभ्यसेन्निर्जितं
द्रियः ३३ हृद्यविच्छिन्नमोंकारं घंटानादं विसोर्णवत् प्राणेनोदीर्य तत्राय पुनः संवेशयेत्स्वरम् ३४ एवं प्रणवसंयुक्तं प्राण-
मेव समभ्यसेत् दशह्रस्वस्त्रिषवणं मासादवा गजितानिलः ३५ हृत्पुंडरीकमध्यस्थमूर्ध्वनालमधोमुखम् ध्यात्वोर्ध्वमुखम्
मुनिद्रमष्टपत्रं संकर्णिकम् ३६ इति निर्जितेन्द्रिय इति प्रत्याह स उक्तः ३३ प्राणागमोर्द्धिवधः सगर्भोऽगर्भश्चेति तत्र श्रेष्ठत्वात् प्रणवगर्भमा

हृद्दीति द्वाभ्याम् मूलाधारादारभ्य अविच्छिन्नं संततं घंटानादं तुल्यमोंकारं हृदि संतं प्राणेन उदीर्य ऊर्ध्वं द्वादशांतपर्यंतं नीत्वा कथं विसोर्णवत् कम-
लनालतंतुवत् तत्र मात्राः तीतेस्वरं पंचदशं विंदुं संवेशयेत् अथ पुनरित्यस्य तं च विंदुशिरस्कं कुर्यादित्यर्थः यदा मूलाधारादारभ्य मूर्ध्नांतपर्यंतं वि-
संतंतुवत् सूक्ष्ममविच्छिन्नं संतं हृदि मनसि प्राणेनोदीर्य भित्त्यज्य अथ पुनस्तत्रोंकारं घंटानादं तुल्यं स्वरमुदात्तं नादं स्थिरीकुर्यादिति ३४ मासादवा
कृजितानिलो भवति ३५ एवं ध्यानांगमुक्त्वा यादृशमित्यस्योत्तरं वक्तुं ध्येयपीठमाह हृत्पुंडरीकमिति सार्धेन अंतस्थं देहांतवर्ति ऊर्ध्वनालमधोमु-
खम् मुकुलितं च कदलीपुष्पसंकाशं यदस्ति तद्विपरीतं ध्यात्वेत्यर्थः ३६

न्यसेत् चिंतयेत् सविशेषणं ध्यानमाह वह्निर्मध्य इति षड्विः ध्यानमंगलं ध्यानस्य शुभं विषयम् ३७ सममनुरूपावयवम् दीर्घाश्चारवः चत्वारो भुजायस्मि
नूतन् स्रुचारु अतिरम्यम् ३८ समानयोः कर्णयोर्विन्यस्तस्फुरती मकराकारे कुंडलेयस्मिन्नूतन् श्रीवत्सश्रियोर्निकेतनं वक्षसि दक्षिण वामतस्ताभ्यां यु-
क्तमित्यर्थः ३९ ४० घुमद्भिः किरीटादिभिः आसमंताद्युतमलंकृतम् प्रसादेन शोभनं मुखमीक्षणं च यस्मिन्नूतन् ४१ स्रुकुमारमतिकोमलम् सविशे-
षणं ध्यानमुपसंहरति इन्द्रियाणीति प्रकर्षेण नयेत् सर्वतः सर्वांगयुक्ते ४२ यादृशमित्यस्योत्तरत्वेन सविशेषणमुक्ता यदात्मकमित्यस्योत्तरतया शनैर्वि-
शेषणत्यागेन ध्यानमेव समाधिपर्यंतमाह तदिति त्रिभिः एकत्रांगे अन्यान्यंगानि न चिंतयेत् एकत्रेति यदुक्तं तदेवांगं दर्शयति स्रस्मितमिति ४३ व्यो-

कर्णिकायां न्यसेत् सूर्यसोमाग्नीनुत्तरोत्तरम् वह्निर्मध्ये स्मरेद्दृपं ममैतद्ध्यानमंगलम् ३७ समं प्रशांतं स्रमुखं दीर्घं चारु-
चतुर्भुजम् स्रुचारुसंदरग्रीवं स्रकपोलं शशिस्मितम् ३८ समानकर्णौ विन्यस्तस्फुरन्मकरकुंडलम् हेमांबरं यनश्यामं
श्रीवत्सश्रीनिकेतनम् ३९ शंखचक्रगदापद्मवनमालाविभूषितम् नूपुरैर्विलसत्पादकौस्तुभप्रभया युतम् ४० घु-
मत्किरीटकटककटिसूत्रांगदायुतम् सर्वांगसंदरं दृष्ट्वा प्रसादस्रमुखेक्षणम् ४१ स्रुकुमारमभिध्यायेत् सर्वांगेषु मनोदधत्
इन्द्रियाणीन्द्रियार्थेभ्यो मनसा हृष्यतन्मनः बुद्ध्या सारथिना धीरुः प्रणयेन्मयि सर्वतः ४२ तत्सर्वं व्यापकं चित्तमाह व्येक-
त्रधारयेत् तच्च तत्कामदारोहो स्रस्मितं भावयेन्मुखम् ४३ तत्र लब्धपदं चित्तमाहृष्योन्निधारयेत् तच्च तत्कामदारो-
हो न किंचिदपि चिंतयेत् ४४ एवं समाहितमतिममिवात्मानमात्मनि विचक्षेमयि सर्वात्मन ज्योतिर्ज्योतिषिसंयुतम् ४५
ध्यानेनेत्यंसतीव्रेण युंजतो योगिनो मनः संयास्यत्याशं निर्वाणं द्रव्यज्ञानक्रियाभ्रमः ४६ इति श्रीभागवते महापुराणे
कादशस्कंधे भगवदुद्धवसंवादे चतुर्दशोऽध्यायः १४ श्रीभगवानुवाच जितेंद्रियस्य युक्तस्य जितश्वासस्य यो-
गिनः मयिधारयतश्चेत उपतिष्ठंति सिद्धयः १

मिसर्वकारणरूपे तच्च कारणत्वमपि तत्कामदारोहः मयि शुद्धे ब्रह्मण्या रूढः सन् किंचित् ध्यात्
ध्येयविभागमपि न चिंतयेत् ४४ मामेवात्मनि विचक्षे आत्मानं च सर्वात्मनि मयि संयुतं विचक्षे ज्योतिर्ज्योतिषिसंयुक्तमिवेत्यन्वयः ४५ एवं भूतसमाधिपर्यं
तद्ध्यानस्य फलमाह ध्यानेनेति मनोयुंजतः समादधतः द्रव्यज्ञानक्रियाभ्रमः अधिभूताधिदेवात्मरूपः दृश्यद्रष्टृदर्शनरूपो वा भ्रमः निर्वाणं शांतिं सम्यक्सा-
स्यतीति ४६ इत्येकादशे चतुर्दशः १४ ततः पंचदशोक्ताः सिद्धयोधारणानुगाः श्रीविष्णुपदसंप्राप्तावंतरायतयामताः १ एवं मनोयुंजतः योगिनो नंतरा विभ-
वंत्यः सिद्धयोप्यंतरायप्राया एव अतस्ताः परिहृत्य परमेश्वर एव भवेदिति वक्तुं सिद्धीराह जितेंद्रियस्येति युक्तस्य स्थिरचित्तस्य १ ५

स्विदिति वितर्क कास्वित् किं नामा कथंस्वित् कीदृशी वाधारणाश्च कतीति प्रश्नांतरे वा शब्दः त्वमेवैतज्जानासि नान्य इत्याशयेनाह योगिनामिति २
धारणाश्च अष्टादशेत्यनुषंगः योगपारंगैरिति त्रिकालज्ञत्वादिकृद्रसिद्धीरन्येऽपि जानन्तीति भावः अहमेव प्रधानं मुख्यः स्वभावत आश्रयो यासां ताः
मत्सारूप्यं प्राप्तेषु किंचिन्मूना भवन्तीति भावः गुणहेतवः सलोक्यहेतुकाः ३ ताः स्वरूपेणोपदिशति अणिमेतिसाद्धेः पंचभिः अणिमामहिमालघिमा
चमूर्तेर्देहस्यतिस्त्रः सिद्धयः प्राप्तिर्नामसिद्धिः सर्वप्राणिनामिन्द्रियैः सन्नततदधिष्ठातृदेवतारूपेण संबंध इत्यर्थः श्रुतेषु पारलौकिकेषु दृष्टेषु दर्शनयोगे-
षुपि सर्वेषु भूविचरादिपिहितेषुपि प्राकाशयं भोगदर्शनसामर्थ्यं सिद्धिः शक्तीनां मायातदंशभूतानां प्रेरणम् तत्रेश्वरे मायायाः अन्येषु तदंशानां प्रेरण

उद्धव उवाच कयाधारणया कास्वित् कथं वा सिद्धिरच्युत कति वा सिद्धयो बृहियोगिनां सिद्धिर्दो भवान् २
श्रीभगवानुवाच सिद्धयोष्टादशप्रोक्ताधारणायोगपारंगैः तासामष्टौ मत्प्रधानादशैव गुणहेतवः ३ अणिमाम
हिमामूर्तेर्लघिमाप्राप्तिरिन्द्रियैः प्राकाशयं श्रुतदृष्टेषु शक्तिप्रेरणमीशिता ४ गुणेषु संगो वशिता यत्कामस्तदवस्यति ए
तामेसिद्धयः साम्य अष्टावोत्पत्तिकामताः ५ अचूर्मिमलं देहः स्मिन्दूरश्च वणदर्शनम् मनोजवः कायरूपं परकायप्रवेश
नम् ६ स्वच्छंदमृत्युर्देवानां सहक्रीडानुदर्शनम् यथासंकल्पसंसिद्धिराज्ञा प्रतिहता गतिः ७ त्रिकालज्ञत्वमहं हं पर-
चिन्ताद्यभिज्ञता अग्न्यर्कांबुविपादीनां प्रतिष्ठां भोगपराजयः ८ एताश्चोद्देशतः प्रोक्ता योगधारणासिद्धयः ययाधार
णयायास्याद्यथावास्यान्निबोधमे ९ भूतसूक्ष्मात्मनिमयितन्मात्रं धारयेन्मनः अणिमानमवाप्नोति तन्मात्रोपासक
मम १०

मीशितानामसिद्धिः ४ विषयभोगेषु संगो वशितासिद्धिः यत्कामः यद्यत्सर्वं कामयते तत्तदवस्यति तस्य तस्य सीमानं प्राप्नोतीति
सिद्धिः औत्पत्तिकाः स्वाभाविक्योनिरतिशयाश्चेत्यर्थः ५ गुणहेतुसिद्धीराह अचूर्मिमलं देहसिपासादिराहित्यम् दूरेश्वणं दर्शनं चेति द्वे सिद्धौ मनोवे
गेन देहस्य गतिः कामितरूपप्राप्तिः परकायप्रवेशः ६ स्वच्छंदमृत्युः अप्सरोभिः सह देवानां याः क्रीडास्नासामनुदर्शनं प्राप्तिः संकल्पानुरूपप्राप्तिः अत्र
तिहता आसमंतात् गतिर्यस्याः सा आज्ञाचेत्येतादश ७ कृद्रसिद्धीश्च पंचाह त्रिकालज्ञत्वमिति अहं हं शीतोष्णाद्यनभिभवः अग्न्यादीनां संस्तंभनम्
८ तत्तद्धारणाभिः सह विशेषतो निरूपयति ययेति यावत्समाप्ति ९ भूतसूक्ष्मोपासकः भूतसूक्ष्माकारम् सूतन्मात्रोपासकः मम मदी
यमणिमानम् १० श्रीगोपालकृष्णो विजयते ५ ५ ५ ५ ५

तानशक्तिमहत्तत्त्वोपाधौमयि यथासंस्थंमहत्तत्त्वाकारम् भूतानांचेति आकाशादिभूतोपाधौचमयिमनोधायन् तत्तद्भूतमहिमानंप्राप्नोतीत्यर्थः ११
वाग्वादिभूतानांयेपरमाणवः तन्मयेतदुपाधौचित्तंमयिरंजयन् योगीकालसूक्ष्मार्थतांकालपरमाणूपाधिरूपतामितिलघुत्वविवरणम् तदुक्तम् स
कालः परमाणुर्वैयोभंने परमाणुतामिति १२ वैकारिकाहंकारोपाधौमयि अखिलमेकाग्रम् आत्मत्वमधिष्ठातृत्वम् तत्रहेतुः मन्मनाः मयिमनोधायणप्रभा
वादेवंभवति नात्रातीवहेतुरनुसंधेयइतिभावः एवंमद्वारणाऽनुभावेनमद्योगबलमाश्रयइत्यादिषुद्रष्टव्यम् १३ क्रियाशक्तिप्रधानंमहत्तत्त्वमेवसूत्रंतदुपाधौ
मयिसमेपारमेष्ठ्यंसर्वैरुष्टंप्राकाश्यंविंदते कथंभूतस्य अव्यक्ताज्जन्मयस्यतस्यसूत्रस्यतदुपाधैर्ममेत्यर्थः १४ अथीश्वरेत्रिगुणमायानियंतरि अतएवका

महत्यात्मन्मयि परेयथासंस्थंमनोदधत् महिमानमवाप्नोतिभूतानांचपृथक्पृथक् ११ परमाणुमयेचित्तंभूतानांमयिरंजय-
न् कालसूक्ष्मार्थतांयोगीलधिमानमवाप्नुयात् १२ धारयन्मय्यहंतत्त्वेमनोवैकारिकेऽखिलम् सर्वेन्द्रियाणामात्मत्वंप्राप्तिं
प्राप्नोतिमन्मनाः महत्यात्मनियः सूत्रेधारयेन्मयिमानसम् प्राकाश्यंपारमेष्ठ्यंमेविंदतेव्यक्तजन्मनः १४ विष्णोश्चथीश्वरेचि
त्तंधारयेत्कालविग्रहे सईशित्वमवाप्नोतिक्षेत्रक्षेत्रज्ञचोदनाम् १५ नारायणोतुरीयारव्येभगवच्छब्दशब्दिते मनोमय्यादधद्यो
गीमद्धर्मावशितामियात् १६ निर्गुणेब्रह्मणिमयिधारयन्विशदंमनः परमानंदमाप्नोति यत्रकामोवसीयते १७ श्वेतद्वीप
पतौचित्तंशुद्धेधर्ममयेमयि धारयन्श्वेततांयातिषडूर्मिरहितोनरः १८ मय्याकाशात्मनिप्राणेमनसाधोषमुद्धहन् तत्रोपल
ब्धाभूतानांहंसोवाचःशृणोत्यसौ १९ चक्षुस्त्वष्टरिसंयोज्यत्वष्टारमपिचक्षुषि मांतत्रमनसाध्यायन्विश्वंपश्यतिसूक्ष्म
दृक् २०

लविग्रहेकलयितृरूपे अंतर्योमिणि ईशित्वंविशिनष्टिक्षेत्रज्ञानांजीवानांक्षेत्राणांतदुपाधीनांच चोदनांप्रेरणंनतुविश्वसृष्ट्यादिकर्तृत्वं
क्षणमित्यर्थः १५ तुरीयारव्येविराट्हरण्यगर्भश्चकारणंचेत्युपाधायईशस्ययन्त्रिभिर्हीनंतुरीयंतत्पदंविदुरित्येवंलक्षणेऐश्वर्यस्यसमग्रस्यधर्मस्ययश
सः श्रियः ज्ञानवैराग्ययोश्चैवषण्णांभगइतीरणा तद्वतिभगवच्छब्दशब्दिते १६ यत्रपरमानंदरूपेसर्वोऽपिकामस्तदंशभूतोऽवसीयतेसमाप्यतेतम् १७
अतः परगुणहेतुकाः सिद्धीराह शुद्धेसत्वात्मके श्वेततांशुद्धरूपताम् १८ आकाशात्मायः प्राणः समष्टिरूपस्तद्रूपेमयिमनसाधोषंनादंचिंतयन् अ
सौहंसोजीवः तत्रआकाशोपलब्धज्ञातासन्तत्रस्थाः विचित्राः वाचः शृणोति यद्वा तत्राकाशोपलब्धा अभिव्यक्तायावाचस्तादूरतः शृणोतीति १९
त्वष्टा आदित्यः तस्मिन्नपरिच्छिन्नेचक्षुःसंयोज्यतंचचक्षुषीसंयोज्यतत्रोभयसंयोगेमांध्यायन् विश्वंदूरतः पश्यति २०

मनोदेहं च तदनुवर्तिना वायुना सह देहं च मयि स संयोज्य यामद्धारणा क्रियते तस्याः प्रभावेन यत्र मनो याति तत्रात्मा देहो यातीत्यर्थः यदा मनः कर्तुं आत्मानं वा
 युना सह देहं च मयि स संयोज्य यत्र याति तदनुवर्तिना वायुना सह देहो यातीति २१ मनः उपादाय उपादान कारणं कृत्वा यद्यदेवादिरूपं भवितुमिच्छति तत्तन्मनोरूपमनसो
 २१ श्रीष्टरूपं योगी भवेत् कुतः यतो मद्योगबलं यो ह्यमर्चित्य शक्तिर्लानाकारस्तस्मिन्मयि मनसो योगधारणा तस्य बलं प्रभावः स एवाश्रयः कारणम् २२ यत्र प्रवि-
 विक्षति तत्रात्मानं चिंतयेत् ततः पिंडं स्वदेहं हित्वा प्राणः प्राणप्रधानलिंगशरीरोपाधिः वायुभूतः प्रविष्टस्तेन मार्गेणेत्यर्थः षडंघ्रिवत् भृंगो यथा पु-
 ष्यासुष्मांतरमनायासेन प्रविशति तद्वत् २१ पिंडं हित्वेत्युक्तं तत्प्रकारं कथयन् स्वच्छंदं सृज्यमानं पाण्डुर्यापाण्डिना गुदं निरुद्ध्य प्राणं प्राणोपाधिमात्मा-
 नं ब्रह्मरंध्रेण मूर्धद्वारेण ब्रह्मेत्युपलक्षणम् ब्रह्मरा अन्यद्वा अपेक्षितं स्थानं मनसानीत्वा २४ मत्स्यं मन्मूर्तिरूपं शब्दं सत्त्वं चिंतयेत् तदा स च्चवत्तयः

मनो मयि स संयोज्य देहं तदनुवायुना मद्धारणाऽनुभावेन तत्रात्मा यत्र वै मनः २१ यदा मन उपादाय यद्यद्रूपं बुभूषति तत्त-
 द्रवेन्मनोरूपं मद्योगबलमाश्रयः २२ परकार्यं विशान्सिद्ध आत्मानं तत्र भावयेत् पिंडं हित्वा विशोत्प्राणो वायुभूतः षडंघ्रिवत् २३
 पाण्डुर्यापीड्य गुदं प्राणं हृदयं कंठं मूर्धं स आरोप्य ब्रह्मरंध्रेण ब्रह्मानीत्वा त्स्मृजेत्तनुम् २४ विहरिष्यन् सरार्कगडे मत्स्यं सत्त्वं वि-
 भावयेत् विमानेनोपतिष्ठंति सत्त्ववृत्तीः स्वरस्त्रियः २५ यथा संकल्पयेद्दुःखाय दातुं वामत्परः पुमान् मयि सत्ये मनो युंजन्त-
 था तत्समुपाश्रुते २६ यो वै मद्रावमापन्न ईशितुर्वशितुः पुमान् कुतश्चिन्ना विहन्येत तस्य चाज्ञायथा मम २७ मद्रत्तया शुद्ध-
 सत्त्वस्य योगिनो धारणाविदः तस्य त्रैकालिकी बुद्धिर्जन्मसृष्ट्युपहं हिता २८ अग्न्यादिभिर्न हन्येत मुनेर्योगमयं वपुः मद्यो-
 गश्चातचित्तस्य यादसा मुदकं यथा २९

सत्त्वांशभूताः २५ यदा वा अकालेऽपि यथावेति पाठे यथावायेन केनापि प्रकारेण बुद्ध्या संकल्पयेत् तत्तथा

यथा वत्सा प्रोतीत्यर्थः यदा यथा संकल्पयेत् यथा वामत्परो मयि विश्वासवान् भवति तथा तदनु रूपं सर्वमाप्नोतीत्यर्थः किं कुर्वन् सत्ये सत्यं संकल्पे मयि
 मनो युंजन् २६ मदिति एय कृपदं ममेत्यर्थः ईशितुः सर्वं नियंतुः वशितुः सत्तत्त्वस्य मम भावं स्वभावं प्राप्तः एता गुणहेतवः २७ अतः परं क्षुद्राः धार-
 णाविद इति त्रिकालज्ञेश्वरधारणा सूचिता त्रैकालिकी त्रिकालवस्तुविषया स्वजन्मसृष्ट्युभ्यामुपहं हिता तत्सहिता अनयैव परचित्ताद्यभिज्ञताः
 पित्वारव्याता २८ अग्न्यादिसर्वोपघातशून्यो भगवानित्येवं धृतयोगमयम् तैर्नाभिः सृजन्त अचहेतुः मद्योगेति यादसा मुदकं यथाभिधातकं न भ-
 वति तथा तस्य वपुषोऽग्न्यादय इत्यर्थः अनयैवाहं हिताः पित्वारव्याता २९

महिभूतीर्ममावतारान्ध्वजादिभिः सह ३० उपसंहरति उपासकस्येति एवं पृथक्धारणादिभिः ३१ यद्वा किंनानाधारणाप्रयासेन एकैव सर्वाः सि-
द्धयो भवन्तीत्याह जितेंद्रियस्येति मद्धारणां नारायणे तुरीयारव्य इत्यत्रोक्तम् सुदुर्लभास्यात्कानकाचिदित्यर्थः ३२ यद्यप्येवं तथाऽपि न प्राथ्या इत्याह
अंतरायानिति ३३ तस्मादहेतुकीयमेव धारणाकार्या नान्याः काम्या इत्याह जन्मोति जन्मनैव काश्चित्सिद्धयो भवन्ति यथा देवानाम् यथा च यादसासु
दकस्तंभः पश्यादीनां रवेचरत्वादि तदुक्तं पातंजले जन्मौषधितपोमंत्रयोगजाः सिद्धय इति योगेन मद्धारणामित्युक्ते न योगगतिं मत्सालोक्यादिरूपां ३४
कुत इत्यत आह सर्वासामित्यर्हेन प्रभुलोपपादनं हेतुः कारणम् पतिः पालयिता चेति किंच न केवलं सिद्धीनामेव प्रभुः अपितु मोक्षादीनामपीत्या

महिभूतीरभिधायं च्छ्रीवत्सास्त्रविभूषिताः ध्वजातपत्रव्यजनैः सभवेदपराजितः ३० उपासकस्य मामेवं योगधारणया
मुनेः सिद्धयः पूर्वकथिता उपतिष्ठन्त्यशेषतः ३१ जितेंद्रियस्य दांतस्य जितश्वासात्मनो मुनेः मद्धारणां धारयतः कासासि-
द्धिः सुदुर्लभा ३२ अंतरायान्वदंत्येता युंजतो योगमुत्तमम् मया संपद्यमानस्य कालक्षपणहेतवः ३३ जन्मौषधितपोमं-
त्रैर्यावतीरिह सिद्धयः योगेनाप्नोति ताः सर्वानान्यैर्योगगतिं व्रजेत् ३४ सर्वासामपि सिद्धीनां हेतुः पतिरहं प्रभुः अहं योग-
स्य सारव्यस्य धर्मस्य ब्रह्मवादिनाम् ३५ अहमात्मांतरो बाह्योऽनाद्यतः सर्वदेहिनाम् यथा भूतानि भूतेषु बहिरंतः स्वयंत
था ३६ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे भगवदुद्धवसंवादे पंचदशोऽध्यायः १५

ह अहमिति योगो मोक्षः सारव्यंतत्साधनं ज्ञानम् धर्मस्य
तदुपदेष्टृणां ब्रह्मवादिनां च ३५ कुतस्तत्राह अहमिति सर्वदेहिनां जीवानामात्मा यतः आंतरः अंतर्यामी एष त आत्माऽंतर्याम्यमृत इति श्रुतेः तर्हि कि-
मंतर्बर्तित्वात्परिच्छिन्नः न बाह्यश्च व्यापक इत्यर्थः तत्र हेतुः अनाद्यतः एतत्सदृष्टांतमाह भूतेषु चतुर्विधेषु महाभूतानि यथा बहिश्चांतश्च भवन्ति स्वयम्
हमपि तथेत्यर्थः ३६ इत्येकादशोटीकायां पंचदशोऽध्यायः १५ श्रीकृष्णपरमात्मने नमः श्रीगोपालाय नमः ५ ५

षोडशोत्तुहरेराविर्भावयुक्ताविभूतयः ज्ञानवीर्यप्रभावादिविशेषेणोपवर्णिताः १ अंतश्चित्तेनयत्नानमशक्यमकृतात्मनाम् अतस्तद्योग्यतापत्त्यै-
विभूत्यादिनिरूपणम् २ एवंतावन्नवाध्याय्यामष्टप्रश्नानिरूपिताः ब्रह्मत्वसंभवेतावत्सप्तमादिचतुष्टये ३ बंधमुक्त्योस्तुनिर्धारसङ्गत्योश्चततःपरे
द्वादशोनंतरं कर्मकृतित्यागव्यवस्थितौ हंसेतिहासतोयोगनिष्ठायांचत्रयोदशो श्रेयःसाधननिर्धारध्यानेचैवचतुर्दशो धारणासिद्धिभेदेचप्रसंगेननि
रंतरे उद्धवप्रश्नतोदत्तमुत्तरंहरिणोचितम् षोडशोभूतिविस्तारे द्वयोर्वर्णाश्रमव्रते ज्ञानादिनिर्णयेचातोयमादीनांचनिर्णये योगत्रयाधिकारेतुविंशेच
तदनंतरे तत्त्वसरव्याविवादेचपुं प्रकृत्योर्विवेचने जन्ममृत्युप्रकारेचद्वाविंशेदत्तमुत्तरम् परापराधसहनेचतुर्भिस्तदनंतरे सप्तविंशेक्रियायोगप्रश्ने
तदुपवर्णनम् अष्टाविंशेततः प्रोक्ताज्ञानयोगोपसंहतिः संसारासंभवप्रश्नेतन्मध्येदत्तमुत्तरम् तदशक्त्यापुनःप्रश्नेभक्तियोगोपसंहतिः एवंप्रश्नोत्त
राण्यत्रक्रमेणैतानिविंशतिः अहमात्मान्तरोबाह्योऽनाहतःसर्वदेहिनाम् यथाभूतानिभूतेषुबहिरंतःस्वयंतथेत्युक्तम् तत्रभूतानियथाक्वचित्के

उद्धवउवाच त्वंब्रह्मपरमंसाक्षादनाद्यंतमपावृतम् सर्वेषामपिभावानांच्राणस्थित्यप्ययोद्भवः १ उच्चावचेषुभू-
तेषुदुर्ज्ञेयमकृतात्मभिः उपासतेत्वांभगवन्याथातथ्येनब्राह्मणाः २ येषुयेषुचभावेषुभक्त्यात्वांपरमर्षयः उपासीनाःप्र
पद्यंतेसंसिद्धिंतद्दस्वमे ३ गूढश्चरसिभूतात्माभूतानांभूतभावच नत्वांपश्यंतिभूतानिपश्यंतमोहितानिते ४ याः काश्च
भूमौदिविवैरसायांचिभूतयोदक्षमहाविभूते तामह्यमारव्याह्यनुभावितास्तेनमामितेतीर्यपदाधिपद्यम् ५

नचिदुणविशेषेणोदित्तानिवर्तते कचित्सामान्यरूपेणैवतथात्वमपिककयंवर्तंसइतिविभूतीः प्रपुं प्रथमंतावदुक्तमेवसर्वात्मकत्वमनुवदति त्वं
ब्रह्मेति अपावृतम् निरावरणम् स्वतंत्रंवा अतएवसर्वेषामपित्राणरक्षणस्थितिर्जिविनंच्राणस्थितिसहितौ अप्ययोद्भवोयस्मात् सत्त्वमुपादानका
रणमित्यर्थः १ अत्रसदाचारंप्रमाणमाह याथातथ्येनयथार्थत्वेन सर्वभूतकारणत्वात् ब्राह्मणावेदतासूर्यविदः २ एवंकारणतत्वेनसर्वात्मत्वमनूद्यवि
भूतीः पृच्छति येषिति उपासीनाः सेवमानाःसंतः ३ दुर्ज्ञेयत्वमेवाह गूढः अस्फुटः भूतानांप्राणिनांमध्ये अत्रहेतुः भूतानामात्माअंतर्यामी अत्रा
पिहेतुः हेभूतभावनेति तेत्वया ४ ताएवसाकल्येनपृच्छति हेमहाविभूते याः काश्चिद्भूम्यादिषुतेविभूतयः रसायारसातले अनुभाविताः त्वयैवकेन-
चिच्छक्तिविशेषेणसंयोजिताः तीर्थानांपदंचतदधिपद्यंच ५

नरावतारभूतार्जुनप्रश्नसंवादित्वात्तवायंप्रश्नः साधीयानिति तावदनुमोदते एवमिति त्रिभिः प्रश्नंप्रष्टव्यम् सपत्नैर्योत्थुमिच्छता विनशने कुरुक्षेत्रे ६ युयुत्सोर्विभूतिप्रश्नेकः प्रसंगस्तत्राह ज्ञात्वेति लौकिकः प्राकृतमतिः सन् ७ सचयदाततो ज्ञातिवधान्निवृत्तः तदामयाप्रतिबोधितः सन् यथा स्वमभिभाषसे एवं संग्रामपुरवेमामभ्यभाषत तद्वदेवतवापिकथयिष्यामीति भावः ८ ताः विभूतीः कथयति अहमिति अस्मच्छब्दसमानाधिकरणाः प्रथमांताद्वितीयांताश्च सर्वा विभूतयः तास्ताश्चोपासनार्थं कथ्यन्ते षष्ठीचक्रचिन्निर्धारणे संबंधे चक्रचिद्यथायोग्यं द्रष्टव्या ततश्चामीषां भूताना-

श्रीभगवानुवाच एवमेतदहंपृष्टः प्रश्नंप्रश्नविदांवर युयुत्सुनाविनशने सपत्नैरर्जुनेन वै ६ ज्ञात्वा ज्ञातिवधंगर्ह्यमधर्मं राज्यहेतुकम् ततो निवृत्तो हंताऽहं हतोऽयमिति लौकिकः ७ सतदा पुरुषव्याघ्रो युक्त्या मे प्रतिबोधितः अभ्यभाषत मामेवं यथा खंरणमूर्धनि ८ अहमात्सोऽहं वामीषां भूतानां संहृदीश्वरः अहं सर्वाणि भूतानि तेषां स्थित्युद्वाप्ययः ९ अहं गतिर्गतिमतां कालः कलयतामहम् गुणानां चाप्यहं साम्यं गुणिन्यौत्पत्तिको गुणः १० गुणिनामप्यहं सूत्रं महतां च महानहम् सूक्ष्माणामप्यहं जीवो दुर्जयानामहं मनः ११ हिरण्यगर्भो वेदानां मंत्राणां प्रणवस्त्रिवृत् अक्षराणामकारोऽस्मि पदानिच्छंदसामहम् १२ इंद्रोऽहं सर्वदेवानां वसूनामस्मि हव्यवाद् आदित्यानामहं विष्णुरूद्राणां नीललोहितः १३ ब्रह्मर्षीणां भृगुरहं राजर्षीणां महं मनुः देवर्षीणां नारदोऽहं हविर्धान्यस्मि धेनुषु १४ सिद्धेश्वराणां कपिलः स्रपणोऽहं पतत्रिणाम् प्रजापतीनां दक्षोऽहं पितॄणामहमर्यमा १५ मां विद्धः सवदैत्यानां प्रह्लादमकरेश्वरम् सोमं नक्षत्रौषधीनां धनेशं यक्षरक्षसाम् १६ ऐरावतंगजेन्द्राणां यादसां चरुणाम् तपतां द्युमतां सूर्यमनुष्याणां च भूपतिम् १७ उच्चैश्च वास्तुरंगाणां धातूनामस्मि कांचनम् यमः संयमतां चाहं सर्पाणामस्मि वासुकिः १८

मात्मेति संहृदिति ईश्वर इति च सामान्येनाहं उपास्य इत्यर्थः एवं सर्वत्र तेषां स्थित्युद्वाप्ययः तत्तद्देतुरित्यर्थः ९ विशेषतो विभूतीराह कलयतां वशीकुर्वतां गुणानां सत्त्वादीनां मध्ये साम्यं व्याकृतं गुणिनिधर्मिणि औत्पत्तिकः स्वाभाविको योगुणः सोऽहम् १० सूत्रं प्रथमकार्यम् महान् महत्तत्त्वम् सूक्ष्मोपाधित्वात् दुर्जयत्वाच्च जीवस्य सूक्ष्मत्वम् बुद्धेर्गुणेनात्मगुणेन चैव बालाग्रमात्रोऽहं वरोऽपि दृष्ट इति श्रुतेः ११ वेदानां संबंधीतेषां व्यापकः पदानि त्रिपदा गायत्रीत्यर्थः १२ १३ हविर्धानी कामधेनुः १४ १५ नक्षत्रौषधीनां प्रभुं सोमम् यक्षरक्षसां प्रभुम् १६ यादसां प्रभुम् तपतां तापयतां द्युमतां दीप्तिमतां च मध्ये १७ संयमतां दंडयतामित्यर्थः १८

६

७

८

९

१०

शृंगिणां दंष्ट्रिणां च मध्ये तेषां प्रभुर्वातुर्यः संन्यासः प्रथमो ब्राह्मणः १९ स्रोतसां प्रवाहाणां च सरसां स्थिरो दकाशयानां २० धिष्ण्यानां निवासस्थानानाम्
महानां दुर्गमानाम् २१ ब्रह्मिष्ठानां वेदार्थनिष्ठानाम् सेनान्यां च मृपतीनाम् अग्रण्यां सन्मार्गप्रवर्तकानाम् अजः ब्रह्मा २२ शुचीनां शोधकानामपि मार्ज
नत क्षणपर्षणादीनां मध्ये वाय्वादिरूपः शोधकोऽहम् २३ योगानां योगांगानामपानां मध्ये आत्मसंरोधः समाधिरहम् मंत्रोनीतिः कौशलानां विवेकादिनां
पुणानां मध्ये आन्वीक्षिकी आत्मानात्मविवेकविद्या अरव्यात्यन्यथारव्यातिश्चून्यरव्यात्यसत्तव्यात्यनिर्वचनीयरव्यातिवादिनामेवमिदमेवं वेत्तियोदुरंतो वि
कल्पः सोऽहम् २४ कुमारः सनत्कुमारः २५ संन्यासः क्षेमाणामभयस्थानानां मध्ये अबहिर्मतिः अंतर्निष्ठा सूतृतं प्रियवचनम् मौनं च

नागेंद्राणामनंतोऽहं मृगेंद्रः शृंगिदंष्ट्रिणाम् आश्रमाणामहंतुर्यो वर्णानां प्रथमोऽनघ १९ तीर्थानां स्रोतसां गंगासमुद्रः सरसा
महम् आयुधानां धनुरहं त्रिपुरघ्नो धनुष्मताम् २० धिष्ण्यानामस्म्यहं मेरुर्गहनानां हिमालयः वनस्पतीनामश्वत्थोऽप
धीनामहं यवः २१ पुरोधसां वसिष्ठोऽहं ब्रह्मिष्ठानां बृहस्पतिः स्कंदोऽहं सर्वसेनान्यामग्रण्यां भगवानजः २२ यज्ञानां ब्रह्मय
ज्ञोऽहं प्रतानामविहिंसनम् वाय्वग्न्यर्कोऽंबुवागात्मा शुचीनामप्यहं शुचिः २३ योगानामात्मसंरोधो मंत्रोऽस्मि विजिगीषता
म् आन्वीक्षिकी कौशलानां विकल्पः रव्यातिवादिनाम् २४ स्त्रीणां तु शतरूपाहं पुंसां स्वायंभुवो मनुः नारायणो मुनीनां च कु
मारो ब्रह्मचारिणाम् २५ धर्माणामस्मि संन्यासः क्षेमाणामबहिर्मतिः गुह्यानां सूतृतं मौनं मिथुनानामजस्त्वहम् २६ सं
वत्सरोऽस्म्यनिमिषामृतूनां मधुमाधवो मासानां मार्गशीर्षोऽहं नक्षत्राणां तथाऽभिजित् २७ अहं युगानां च कृतं धीराणां देव
लोऽसितः द्वैपायनोऽस्मि व्यासानां कवीनां काव्यआत्मवान् २८ वासुदेवो भगवतां त्वंतु भागवतेष्वहम् किंपुरुषाणां हनुमा
न् विद्याधाणां सुदर्शनः २९ रत्नानां पद्मरागोऽस्मि पद्मकोशः सपेशसाम् कुशोऽस्मि दर्भजातीनां गव्यमाज्यं हविष्वहम् ३०

न हि प्रियभाषणे मौने च पुरुषस्याभिप्रायो ज्ञायते अजः प्रजापतिः यस्य देहायां भ्यां मिथुनमेभ्यः स एव मुख्यं मिथुनम् अर्द्धो हवा एष आत्मनो यत्पत्नी
तिश्चुतेः २६ अनिमिषामनिमिषाणामप्रमत्तानाम् मधुमाधवो वसंत इत्यर्थः अभिजिदुत्तराषाढा चतुर्थपादः श्रवणप्रथमपादश्च तथा च श्रुतिः अ
भिजिन्नामनक्षत्रमुपरिष्ठादषाढानामधस्ताच्छ्रोणाया इत्यादि २७ कृतं कृतयुगम् देवलः असितश्च व्यासानां वेदविभागकर्तृणाम् कवीनां विदुषां काव्यः
शक्रः २८ भगवताम् उत्सर्ति प्रलयं चैव भूतानामागतिं गतिम् वेत्ति विद्यामविद्यां च स वाच्यो भगवानित्येवं लक्षणां नाम् २९ सपेशसां संदराणाम्
दर्भजातीनां कुशदंष्ट्रादीनाम् हविष्वहं सपेशसां संदराणां नाम् ३०

लक्ष्मीः धनादिसंपत् ३१ बलवतामोजश्च सहस्रं सात्वतां भागवतानां भक्त्या कृतं कर्माहमित्यर्थः तेषामेव नवव्यूहार्चने वासुदेवसंकर्षणप्रद्युम्नानिरुद्ध-
नारायणहयग्रीववराहनृसिंहब्रह्माण्ड इति यानवमूर्तयस्तासां मध्ये वासुदेवाख्या ३२ गंधर्वाणां विश्वावसुः अप्सरसां पूर्वचिन्तिः गंधमात्रमविकृ-
तम् ३३ परमः मधुरः परः परारव्यः शब्दः ३४ अर्जुनः पार्थः भूतानां प्राणिनां प्रतिसंक्रमः प्रलयः ३५ गत्यादयः पंचकर्मेन्द्रियव्यापाराः स्पर्शादयो ज्ञा-
नेन्द्रियव्यापाराः तत्र लक्षणं दर्शनम् सर्वेन्द्रियाणामिन्द्रियंतत्तदर्थग्रहणशक्तिरप्यहम् ३६ तदेवं तत्र तत्र निर्धारणेन तत्र संबंधेन च विशेषतो विभूतीनि-
रूप्येदानीं सामान्यतः सर्वा अपि निरूपयति पृथ्वीति सार्धद्वयेन पृथिव्यादिशब्दैस्तन्मात्राणि विवक्षितानि अहमहंकारः महान्महत्तत्त्वम् एताः सप्त प्र-
कृतिविकृतयः विकारः पंचमहाभूतानि एकादशेन्द्रियाणि चेत्येवं षोडशसंख्याकः पुरुषोजीवः अव्यक्तं प्रकृतिः एवं पंचविंशतितत्त्वानि तदुक्तम् मूल-

व्यवसायिनामहं लक्ष्मीः कितवानां लुलग्रहः तितिक्षाऽस्मितितिक्षूणां सत्त्वं सत्त्ववतामहम् ३१ ओजःसहो बलवतां क-
र्माहं विद्धि सात्वताम् सात्वतां नवमूर्तीनामादिमूर्तिरहं परः ३२ विश्वावसुः पूर्वचिन्तिर्गंधर्वाप्सरसामहम् मधुराणामहं
स्यैर्यंगंधमात्रमहं सुवः ३३ अप्सरसश्च परमस्ते जिष्णानां विभावसुः प्रभासूर्यदुताराणां शब्दोऽहं नमसः परः ३४ ब्रह्म-
ण्यानां बलिरहं वीराणामहमर्जुनः भूतानां स्थितिरुत्पत्तिरहं वै प्रतिसंक्रमः ३५ गत्युत्सुत्सर्गोपादानमानंदस्य श्लिषण-
म् आस्वादश्रुत्यवघ्राणमहं सर्वेन्द्रियेन्द्रियम् ३६ पृथिवीवायुराकाशआपोज्योतिरहं महान् विकारः पुरुषोऽव्यक्तरजः स-
त्त्वं तमः परम् ३७ अहमेतत्संख्यानं ज्ञानं तत्त्वविनिश्चयः मयेश्वरेण जीवेन गुणेन गुणिना विना सर्वात्मनाऽपि सर्वेण
न भावो विद्यते क्वचित् ३८ संख्यानं परमाणूनां कालेन क्रियते मया न तथा मे विभूतीनां सृजतोऽडानि कोटिशाः ३९

प्रकृतिरविकृतिर्महदाद्याः प्रकृतिविकृतयः सप्त षोडशकश्च विकारो न प्रकृतिर्न विकृतिः पुरुष इति किंच रजः सत्त्वं तम इति प्रकृतेर्गुणाश्च परं ब्रह्म च
तदेवं तत्सर्वमहमेकं किंच एतत्संख्यानमेतेषां परिगणनमेतेषां लक्षणतो ज्ञानं च तत्फलं तत्त्वनिश्चयश्चाहमेव एतदेव संक्षिप्याह मयेति जीवेश्वररू-
पो द्विविधो यो भावः यश्च गुणिगुणरूपः यश्च क्षेत्रक्षेत्रज्ञरूपः स सर्वोऽपि मया विना मद्यतिरेकेण नास्ति अहमेव सर्वमित्यर्थः ३८ ननु सामान्यतः
किमेवं संक्षिप्य कथयसि पूर्ववन्निर्धारणसंबंधाभ्यां विशेषतः सर्वाः कथयेति चेत्तत्राह संख्यानं पृथिव्यादिपरमाणूनां कालेन महता तदपि मयैव
क्रियते कृत्वा च वक्तुं शक्यते तथा मे विभूतीनां संख्यानं कर्तुं न शक्यते कुत इत्यत आह सृजतोऽडानीति यदा मया सृज्यमानानां ब्रह्मांडानां मेव ता-
वत्संख्या नास्ति तदा कुतस्तद्भवानां विभूतीनां संख्येत्यर्थः ३९

तथाऽपि विशेषतएव सर्वा अपि संक्षेपतः कथयामीत्याह तेजः प्रभावः श्रीः संपत् सौभगं मनोनयनाद्वादेकत्वम् भगः भाग्यम् वीर्यं बलम् अंशकः
विभूतिः ४० उपसंहरति एतादिति एते च विभूतिभेदा मयि चित्तावताराय कल्पिताः अतो नात्राती वाभिनिवेशः कर्तव्य इत्याह मनोविकारा एव न तु परम
र्थाः यथा किंचित्स्वपुष्पादिवाङ्मात्रेणाभिधीयते तत्तुल्याः ४१ तस्माद्वागादीन् नियच्छ आत्मानं बुद्धिम् आत्मना सत्त्वसंपन्नया तयैव नियच्छ अ
ध्वने संसारमार्गाय ४२ असंयमने दोषमाह यदिति असंयच्छन् न संयच्छति ४३ परिसमाप्यते कृतकृत्यो भवतीत्यर्थः ४४ इत्येकादशोऽंशकायां
षोडशोऽध्यायः १६ ततः सप्त दशोऽध्यायधर्मभक्तिलक्षणे हंसोक्तं धर्ममन्वाह ब्रह्मचारिगृहस्थयोः १ कर्माहं विद्धि सात्वतामित्यत्र भक्त्या कृतं क

तेजः श्रीः कीर्तिरैश्वर्यं द्रीस्त्यागः सौभगं भगः वीर्यं तितिक्षा विज्ञानं यत्र यत्र समं शकः ४० एतास्ते कीर्तिताः सर्वाः संक्षेपे
ण विभूतयः मनोविकारा एव ते यथा वाचाभिधीयते ४१ वाचं यच्छ मनो यच्छ प्राणान् यच्छेन्द्रियाणि च आत्मानमात्म
ना यच्छ न भूयः कल्पसेऽध्वने ४२ यो वै वाङ्मनसी सम्यगसंयच्छन्धियायतिः तस्य व्रतं तपो ज्ञानं स्ववत्यामघटां बुवत् ४३
तस्मात् मनो यचः प्राणान् नियच्छेन्मत्परायणः मद्भक्तिर्युक्त्या बुद्ध्या ततः परिसमाप्यते ४४ इति श्रीभागवते महापु
राणे एकादशस्कंधे षोडशोऽध्यायः १६ उद्धव उवाच यस्त्वयाऽभिहितः पूर्वधर्मस्त्वद्भक्तिलक्षणाः वर्णाश्रमा
चारवतां सर्वेषां हि पदामपि १ यथाऽनुष्ठीयमानेन त्वयि भक्तिर्लूणां भवेत् स्वधर्मेणारविंदाक्षतत्समारव्यातुमर्हसि २ पु
रा किल महाबाहो धर्मपरमकंप्रभो यत्तेन हंसरूपेण ब्रह्मणेऽभ्यास्यमाधव ३ स इदानीं समहता कालेना मित्रकर्शनि न
प्रायो भवितामर्त्यलोके प्रागनुशासितः ४ वक्ता कर्त्ता वितानान्यो धर्मस्याच्युततेऽमुवि सभायामपि वैरिं च्यां यत्र सूर्तिध
राः कलाः ५ कर्त्राऽवित्रा प्रवञ्चा च भवतामधुसूदन त्यक्ते महीतले देवविनष्टं कः प्रवक्ष्यति ६

र्ममोक्षसाधनं मद्भिभूतिरित्युक्तम्

भक्तिसाधनत्वं च कर्मणां मयोदितेष्वहितः स्वधर्मे वित्यादिना तत्र तत्रोक्तम् न च कर्मानुष्ठातृणां नियमेन भक्तिर्दृश्यते अतः पृच्छति यस्त्वयेति स
प्तभिः पूर्वकल्पादौ त्वद्भक्तिलक्षणाः तज्ज्ञापकः तत्साधनमित्यर्थः वर्णाश्रमहीनानामपि हि पदान्तराणाम् १ यथा येन प्रकारेणानुष्ठीयमानेन स्वधर्मेण
२ ननु संप्रदायादेव ज्ञास्यते किं पुनर्वर्णनेन तत्राह पुरेति परमकंपरमश्चासौ कंसखरूपश्च तम् यत्तयम् हंसरूपेण धर्मोऽप्युक्त एव न तु योगमात्रम् जानी
तमागतं यज्ञं पुष्पधर्मविवक्षयेत्युक्तत्वात् ३ प्रागनुशासितोऽपि न भवितान भविष्यति ४ अत्र हेनुमाह वक्तेति द्वाभ्याम् ते त्वत्तोऽन्यः कलावेदाद्याः ५

तत्तस्मात्तु नः अस्माकं मनुष्याणां मध्ये यस्य यथा विधीयते ७ धर्मो धर्मादनपेतः कुतो नैः श्रेयसकरो भक्तिजनकः अतो मे मत्तः तं धर्मे निबोध ८ त
 आदौ मनुपासना लक्षण एव मुख्यो धर्म आसीत् आचार लक्षणस्तु पश्चात्प्रवृत्तः स चैव मनुष्यो भक्तिहेतुरिति वर्णयितुमाह आदाविति कल्यादौ य
 त्कृतयुगं तस्मिन् ते च तदामासुपासत एव केवलं नान्यत् कुर्वतीति कर्तुं कृतयुगनामनिरुक्तिमाह कृतकृत्या इति जात्या जन्मनैव ९ किंच विधायकाभा
 वादपितदानीं नान्यत्कर्मास्तीत्याह वेद इति धर्मश्च मनोविषयोऽहमेव वृषरूपधृक् चतुष्पात् न क्रियाविशेषो यज्ञादिः अतः तपो निष्ठाः मनसश्चेंद्रिया
 णां च त्वैकाग्र्यं परमं तप इति वचनादेकाग्रतया हं संशुद्धं मां ध्यायंतीत्यर्थः १० पश्चाच्चेतायुगप्रवेशो मे वैराजरूपस्य प्राणान्निमित्तात् हृदयात्सकाशात् न

तत्त्वं नः सर्वधर्मज्ञधर्मस्त्वद्रक्तिलक्षणाः यथा यस्य विधीयते तथा वर्णयि मे प्रभो ७ श्रीभगवानुवाच धर्म्य एष तव
 प्रश्ननैः श्रेयसकरो नृणाम् वर्णाश्रमाचारवतां तदुद्धवनिबोधमे ८ आदौ कृतयुगे वर्णो नृणां हंस इति स्मृतः कृतकृत्याः प्रजा
 जात्या तस्मात्कृतयुगं विदुः ९ वेदः प्रणव एवाग्रे धर्मोऽहं वृषरूपधृक् उपासते तपो निष्ठा हंसं मां मुक्तकिल्बिषाः १० चेतामुरवेम
 हा भाग प्राणान्मे हृदयाश्च यी विद्या प्रादुरभूत्तस्या अहमासं त्रिवर्त्मरवः ११ विप्रक्षत्रियविद्वद्भूद्रामुखबाहूरुपादजाः वैरा-
 जा तुरुषा ज्ञाता य आत्माचारलक्षणाः १२ गृहाश्रमोजघनतो ब्रह्मचर्यं हृदो मम वक्षस्य लादने वासो न्यासः शीर्षेणिसंस्थितः
 १३ वर्णानामाश्रमाणां च जन्मभूम्यनुसारिणीः आसन्न्य कृतयो नृणां नीचैर्नीचोत्तमोत्तमैः १४ शमोदमस्तपः शौचं संतोषः क्षांति
 रार्जवम् मद्रक्तिश्च दया सत्यं ब्रह्म प्रकृतयस्त्विमाः १५ तेजो बलं धृतिः शौर्यं तितिक्षो दार्यमुद्यमः स्यैर्यज्ञह्यण्यतैश्चर्यं क्षत्रप्रह
 तयस्त्विमाः १६ आस्तिक्यं दानं निष्ठा च अदंभो ब्रह्मसेवनम् अनुष्ठिरर्थोपचर्यैर्वैश्यप्रकृतयस्त्विमाः १७ शुश्रूषणं हि जवां
 देवानां चाप्यमायया तत्र लब्धेन संतोषः शूद्रप्रकृतयस्त्विमाः १८ अशौचमनृतं स्तेयं नास्तिक्यं शक्रविग्रहः कामः क्रोधश्चतर्ष
 श्वस्वभावोऽनेऽवसायिनाम् १९

स्यात्प्रत्याः सकाशात् हौत्राध्वर्यवोद्गात्रैः त्रिवृत् त्रिरूपः यज्ञो वै विष्णुरिति श्रुतेः ११ वर्णानामाश्रमाणां च धर्मान्वक्तुं
 तेषामुत्पत्तिमाह विप्रेति द्वाभ्याम् आत्माचारः स्वधर्म एव लक्षणं ज्ञापको येषां ते १२ मम वैराजरूपस्य हृदः वक्षसोऽधस्ताद्ब्रह्मचर्यमिति नैष्ठिकाभिप्रायम् १३ ते
 षामधिकारिविशेषणस्वभावानाह वर्णानामिति पंचभिः जन्मस्थानानुसारिण्यः नीचैरित्यव्ययम् अतोऽयमर्थः मंदाभिर्जन्मभूमिभिर्मंदाः उत्तमाभिरुत्त
 माश्चेति १४ तपः आलोचनम् १५ तेजः प्रतापः एतैरेवाश्रमस्वभावा अपि ज्ञेयाः १६ १७ १८ तद्वाह्यानां स्वभावानाह अशौचमिति शक्रविग्रहः निर्मूलकलहः
 तर्षः तृष्णा १९ ७

तत्रतावत्सर्वसाधारणं धर्ममाह अहिंसेति वर्णग्रहणमुपलक्षणाथम् वर्णधर्मान्गृहस्थप्रकरणेवक्ष्यति २० प्रथमं तावदाश्रमेषु ब्रह्मचरिणो धर्मावर्ण्ये
ते सच द्विविधः उपकुर्वाणको नैष्ठिकश्च तत्र उपकुर्वाणकस्य धर्मानाह द्वितीयमिति नवभिः द्विजः त्रैवर्णिकः आनुपूर्व्याद्गर्भाधानादिसंस्कारमात्रेण द्वितीय
मुपनयनारव्यंजन्मप्राप्याचार्येणाहूतो ब्रह्मवेदार्थीयीतवकारात्तदर्थं च विचारयेत् २१ किंच मेखलादीन्कुशांश्च दधत् तत्राक्षशब्देनाक्षमाला कथं भूतः ज
टिलः अनभ्यंगादिना जातजटः तथा अधोतदद्वासोः रक्तपीठः दंताश्च वासश्च दद्वासांसि न धौतानि तानि यस्य सः अधोतदद्वासाः स चासावरक्तपीठश्च न तु
कोतुकादिनारक्तं पीठमासनं यस्य सः २२ जपश्च उच्चारो मूत्रपुरीषोत्सर्गः जपोच्चारंतस्मिन् वाग्यतः मौनी भवेत् २३ रेती बुद्धिपूर्वनावकिरेत् नोत्सृजेत्

अहिंसा सत्यमस्तेयमक्रोधलोभता भूतप्रियहितेहाच धर्मोऽयं सार्ववर्णिकः २० द्वितीयं प्राप्यानुपूर्व्याज्जन्मोपनयनं-
द्विजः वसनगुरुकुलेदांतो ब्रह्माधीयीतचाहुतः २१ मेखलाजिनदंटाक्षग्रहसूत्रकमंडलून् जटिलोऽधोतदद्वासोरक्तपीठः कु
शात्तदधत् २२ स्नानभोजनहोमेषु जपोच्चारंच वाग्यतः नच्छिंद्यान्नस्वरोर्माणिकक्षोपस्य गतान्यपि २३ रेतीनावकिरेज्जा
तु ब्रह्मव्रतधरः स्वयम् अवकीर्णोऽवगाह्याप्स्यतास्तस्त्रिपदींजपेत् २४ अन्यर्काचार्यगोविप्रगुरुबृहस्पतरान् शक्तिः स
माहितउपासीतसंध्येचयतवागजपन् २५ आचार्यमां विजानीयान्नावमन्येत कर्हि चित् नमर्त्य बुद्ध्याः सूयेत सर्वदेवम्
योगुरुः २६ सायंप्रातरुपानीयमौक्ष्यंतस्मै निवेदयेत् यच्चान्यदप्यनुज्ञातमुपयुंजीत संयतः २७ शुश्रूषमाण आचार्यं स
दोपासीत नीचवत् यानशय्यासनस्थानैर्नातिदूरे कृतांजलिः २८ एवं वृत्तो गुरुकुले वसेद्भोगविवर्जितः विद्यासमाप्यते
यावद्विभ्रतमखंडितः २९ यद्यसौ छंदसां लोकमारोक्षन् ब्रह्मविष्टपम् गुरवे विन्यसेद्देहं स्वाध्यायार्थं बृहद्भूतः ३०

ब्रह्मव्रतधरः गृहस्थः स्वयमेव कथंचिदवकीर्णोऽवगाह्यस्नात्वा यतास्तः कृतप्राणायामः त्रिपदीं गायत्रीं जपेत् २४ संध्येच देयतवागजपन्नुपासीत म
ध्याद्देसंध्यानिमित्तं मौनं नास्तीति द्विवचनम् २५ २६ अन्यदपि यत्संप्राप्तं तच्च निवेदयेत् तेनानुज्ञातं तु संयतः सन्नुपयुंजीत इत्यर्थः २७ यानशय्यास
नस्थानैः यातं पृष्ठतो यानेन निद्रितमप्रमत्ततया समीपशयनेन श्रान्तं पादसंवाहनादिभिः समीपासनेन आसीनं कृतांजलिर्नियोगप्रतीक्षयानातिदूरेऽवस्थ्या
नेनेत्यर्थः २८ एवं भूतं वृत्तं यस्य सः २९ एवमुपकुर्वाणकस्य धर्मानुक्तानैष्ठिकस्य विशेषधर्मानाह यदीति षड्विः असौ ब्रह्मचरि यदिच्छंदसां लोकं महर्लोकं ततो
ब्रह्मलोकं चारोक्षन् आरोढुमिच्छतीत्यर्थः यद्वा छंदसां लोकमिति ब्रह्मलोकविशेषणम् यत्र मूर्तिधराः कला इत्युक्तत्वात् तर्हि बृहद्भूतः सन् बृहन्नैष्ठिकं व्रतं यस्य
सः विन्यसेत् समर्पयेत् अधिकस्वाध्यायार्थमधीत निष्क्रियार्थं च ३०

ब्रह्मवर्चः वेदाभ्यासजं तेजः तद्वान् ३१ तस्यैव वनस्थयति साधारणधर्मानाह स्त्रीणामिति निरीक्षणं भावगर्भम् क्ष्वेलनं परिहासः एवमादिकं त्यजेत्
मिथुनीभूतानग्रतस्त्यजेत् न पश्येदित्यर्थः ३२ तस्यैव सर्वाश्रमसाधारणधर्ममाह शौचमिति द्वाभ्याम् ३३ ३४ निष्कामनैष्ठिकस्य तु मोक्षफलमाह एव
मिति अमलः निष्कामश्चेत् दग्धः कर्माशयोऽन्तः करणं यस्य तथाभूतः सन् मद्भक्तो भवति ३५ उपकुर्वाणस्य समावर्तनप्रक्रममाह अथेति अनंतरं द्वि
तीयाश्रममावेक्षन् प्रवेष्टुमिच्छन् यथायथावद्विचारितवेदार्थः स्नायात् अभ्यंगादिकं कृत्वा समावर्तेतेत्यर्थः ३६ तस्याधिकारानुरूपमाश्रमविकल्प
समुच्चयावाह गृहमिति सकामश्चेद्गृहम् अन्तःकरणशुद्ध्यादिकामश्चेद्द्वन्द्वं प्रविशेत् शुद्धांतःकरणः स च द्विजोत्तमः ब्राह्मणश्चेत्प्रव्रजेदित्यर्थः यद्वा आ

अग्नौ गुरावात्मनि च सर्वभूतेषु मां परम् अपथगधीरुपासीत ब्रह्मवर्चस्य कल्मषः ३१ स्त्रीणां निरीक्षणं स्पर्शसंलापक्ष्वेल
नादिकम् प्राणिनो मिथुनीभूतानग्रहस्थोऽग्रतस्त्यजेत् ३२ शौचमाचमनं स्नानं संध्योपासनमार्जवम् तीर्थसेवाजपोऽ
स्पृश्याभक्ष्यासंभाष्यवर्जनम् ३३ सर्वाश्रमप्रयुक्तोऽयं नियमः कुलनन्दन मद्भावः सर्वभूतेषु मनोवाक्कायसंयमः ३४ एवं ह
हृदयधरो ब्राह्मणोऽग्निरिव ज्ज्वलन् मद्भक्तस्तीव्रतपसा दग्धकर्माशयोऽमलः ३५ अथानंतरमावेक्षन्यथाजिज्ञासितागमः
गुरवे दक्षिणां दत्वा स्नायाद्गुर्वनुमोदितः ३६ गृहं वनं वोपविशेत्प्रव्रजेद्वा द्विजोत्तमः आश्रमादाश्रमंगच्छेन्नान्यथा मत्पर
श्चरेत् ३७ गृहार्थी सदृशीं भार्यामुद्गृहेदजुगुप्सिताम् यवीयसीतु वयसायांसवर्णामनुक्रमात् ३८ इज्याऽध्ययनदाना
निसर्वेषां च द्विजन्मनाम् प्रतिग्रहोऽध्यापनं च ब्राह्मणस्यैव याजनम् ३९ प्रतिग्रहं मन्यमानस्तपस्तेजोयशोऽनुदम् अन्या
भ्यामेव जीवेत शिलैर्वा दोषदृक्तयोः ४० ब्राह्मणस्य हि देहोऽयं क्षुद्रकामायनेष्यते कच्छ्रायतपसे च ह प्रेत्यानंतस्तरवाय-
च ४१

श्रमादाश्रमांतरंगच्छेत् अन्यथा अनाश्रमी प्रतिलोमं च नाचरेदित्यर्थः अमत्पर इति वाच्छेदः स्वभक्तस्याश्रमनियमाभावस्य वक्ष्यमा
णत्वात् ३७ विवाहनियमपूर्वकं वर्णधर्मेः सहगृहस्थधर्मानाह गृहार्थीति सदृशींसवर्णाम् अजुगुप्सितां कुलतोलक्षणात् श्रानिंदिताम् कामतस्तु
यामन्यामुद्गृहेत् तांसवर्णामनुतस्या अनंतरम् तत्रापि वर्णक्रमेणोद्गृहेत् इत्यर्थः तिस्रो वर्णान्तु पूर्व्येण हेतुथैकायथाक्रमम् ब्राह्मणक्षत्रियविशांभा
र्याः स्त्राः शूद्रजन्मन इति स्मृतेः ३८ इज्यादयस्त्रैवर्णिकानामावश्यकधर्माः ३९ प्रतिग्रहादित्रयंतु वृत्तिः सा च ब्राह्मणस्यैव तत्रापि मुख्यं मुख्यतमां-
चान्यां च वृत्तिमाह प्रतिग्रहमिति तयोर्याजनाध्यापनयोरपि कार्पण्यादिदोषं पश्यन् शिलैः स्वामित्यक्तेः क्षेत्रपतितैः कणिशैः ४० एवं च वृत्तिकाश्रयं
ब्राह्मणेन सोढव्यमित्याह ब्राह्मणस्येति ४१

उच्छृतिर्नामविपणादिपतितकणोपादानं तांशिलवृत्तैर्कीकृत्यतयातु एचित्तस्य मोक्षफलमाह शिलोच्छेति महान्तमातिथ्यादिलक्षणम् ४२ एव
मधनस्य महत्फलमुक्तासधनानामप्याह त्रिभिः समुद्धरन्ति दारिद्र्या दुचारयन्ति विप्रमित्युपलक्षणं मत्परायणं यंकमपि ४३ राजस्त्वावश्यकमेतदि
त्याह सर्वा इति ४४ ४५ सर्वेषामापदुत्तीराह सीदन्ति त्रिभिः पण्यैर्विक्रयाहैः ननु सरालवणाद्यैः तत्राप्यापदाक्रान्तश्चेत्स्वद्वेनक्षत्रियवृत्त्यावाययपिगौ
तमोनंतरापापीयसीं वृत्तिमातिष्ठेदिति स्मरन्स्वद्वधारणं पण्यविक्रयात् श्रेष्ठं मन्यते तथाऽपि हिंसातो वणिग्वृत्तिरेव श्रेष्ठेति भगवतो मतम् ननु श्ववृत्त्या
नीचसेवया ४६ तत्राप्यापदि मृगयया विप्ररूपेण वा अध्यापनादिना ४७ कारकः प्रतिलोमजविशेषाः बुरुडादयः तेषां वृत्तिकटादिक्रियाभू आपदुत्ती

शिलोच्छृत्त्यापरितुष्टचित्तो धर्ममहान्तं विरजं जुषाणः यय्यपि तात्मा गृह एव तिष्ठन्नातिप्रसक्तः समुपैति शांतिम् ४२ समुद्ध
रन्ति ये विप्रं सीदन्तं मत्परायणम् तानुद्धरिष्ये न चिरादापद्भ्यो नौरिवाणं वात् ४३ सर्वाः समुद्धरेद्राजापिते वव्यसनात्मजाः
आत्मानमात्मना धीरो यथा गजपतिर्गजान् ४४ एवं विधो नरपतिर्विमानेनार्कवर्चसा विधूयेद्दशाश्वं कृत्स्नमिन्द्रेण सह मोदते
४५ सीदन्ति प्रोवणिग्वृत्त्यापण्यैरेवापदन्तरेत् स्वद्वेन वापदाक्रान्तो न श्ववृत्त्या कथंचन ४६ वैश्यवृत्त्या तुराजन्यो जीवेन्मृ
गययापदि चरेद्वा विप्ररूपेण न श्ववृत्त्या कथंचन ४७ शूद्रवृत्तिं भजेद्देवयुः शूद्रः कारुकटक्रियाम् कृच्छ्रान्मुक्तो न गार्ह्येण वृ
त्तिलिप्सेत कर्मणा ४८ वेदाध्यायस्वधास्वाहावल्यन्नाद्यैर्यथोदयम् देवर्षिपितृभूतानि मद्रूपाण्यन्वहं यजेत् ४९ यदृच्छयाप
पन्नेन शक्तेनोपार्जितेन वा धनेनापीडयन् भृत्यान्त्यायेनैवाहरेन्नृत् ५० कुटुंबेषु न सज्जेत न प्रमाद्येत् कुटुंब्यपि विपश्चिन्न-
श्वरं पश्येददृष्टमपि दृष्टवत् ५१ पुत्रदारासंबन्धूनां संगमः पांथसंगमः अनुदेहं वियंत्येते स्वप्नो निद्रानुगो यथा ५२

र्णस्तनानुकल्पेन वर्तेते त्याह कृच्छ्रादिति ४८ तदेवं वृत्तित्ववस्था मुक्ता पुनर्गृहस्थस्यावश्यकान्यं च यजानाह वेदाध्ययनं ब्रह्मयज्ञः तेन ऋषीन् स्वधाका
रेण पितृन् स्वाहाकारेण देवान् बलिहरणेन भूतानि अन्नाद्यैरन्नोदकादिभिर्मनुष्यानि निज्ञातव्यं यथोदयं विभवानुसारतः तेषां श्वरदृष्टिं विधत्ते मद्रूपा
णीति ४९ आवश्यकं धर्ममुक्ताशक्त्यनुसारं धर्ममाह यदृच्छया उद्यमं विना उपार्जितेन वा शक्तेन स्ववृत्त्या लब्धेन शक्तेन वा धनेन भृत्यान्पोष्यान् ५०
गृहस्थस्यापि निवृत्तिनिष्ठामेवाह कुटुंबेष्विति त्रिभिः न प्रमाद्येत् ईश्वरनिष्ठायां प्रमत्तो न भवेत् ननु दृष्टादृष्टार्थकर्मसक्तस्य कथमप्रसादः विचारेणेत्या
ह विपश्चिदिति ५१ तत्रापि दृष्टेष्वासक्तेरधिकत्वात् तेषां न श्वरतां प्रपंचयति पुत्रादीनामैकत्र संगमः पांथानां प्रपायां संगम इव तत्र हेतुः अनुदेहं प्रतिदे
हमेते वियंति नश्यन्ति निद्रानुवर्ती स्वप्नो निद्राऽपाये यथा इति ५२

अतिथिवत्तुदासीनः ५३ अस्याप्याश्रमविकल्पमाह कर्मभिरिति गृहाश्रमएवतिष्ठेत् यदिप्रजावान् तर्हिप्रव्रजेद्वा ५४ गृहाद्यासंगेदोषमाह
यस्त्वितित्रिभिः ५५ बंधमेवाभिनयेनदर्शयति अहोइति बालाआत्मजायस्याः सा आत्मजाश्रमांविनाअनाथाः संतः कथंजीवयिष्यंतीति ५६ गृहे
यआशयोवासनातेन आसर्वतः क्षिप्तहृदयंयस्यसः अंधंतमः अतितामसींयोनिम् ५७ इत्येकादशोटीकायांसप्तदशोऽध्यायः १७ अष्टाद
शोवदद्धर्मवनस्थयतिगोचरम् अधिकारविशेषेणविशेषंवापितद्गतम् १ क्रमप्राप्तान्वनस्थधर्मानाह वनमिति आयुषस्तृतीयंभागंपंचस
प्ततिवर्षपर्यंतम् ततः परंक्षीणेंद्रियस्येषद्विरागेऽपिसंन्यासाधिकारः स्यादितिभावः १ वसीतपरिदधीत २ दतः दंतान्नधावेत् नशोधयेत् त्रि

इत्थंपरिमृशन्मुक्तोगृहेषतिथिवदसन् नगृहैरनुबद्धेतनिर्ममोनिरहंकृतः ५३ कर्मभिर्गृहमेधीयैरिह्वामामेवभक्तिमा
न् तिष्ठेद्द्वनंवापविशेत्प्रजावान्वापरिव्रजेत् ५४ यस्त्वासक्तमतिर्गेहपुत्रवित्तैषणानुरः स्त्रैणः रूपणधीर्मूढोममाहमिति
बध्यते ५५ अहोमेपितरौहृदौभार्याबालात्मजात्मजाः अनाथामामृतेदीनाः कथंजीवंतिदुःखिताः ५६ एवंगृहाशया
क्षिप्तहृदयोमूढधीरयम् अतस्तस्ताननुध्यायन्मृतोऽंधंविशतेतमः ५७ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेएकादशस्कंधे
सप्तदशोऽध्यायः १७ श्रीभगवानुवाच वनंविविक्तः पुत्रेषुभार्यान्यस्यसहैववा वनएववसेच्छांतस्तृतीयंभा
गमायुषः १ कंदमूलफलैर्वन्यैर्मध्येर्वात्तंप्रकल्पयेत् वसीतवल्कलंवासस्तृणपर्णाजिनानिच २ केशरोमनरवश्मश्रुम
लानिबिभृयाहतः नधावेदप्सुमज्जेतत्रिकालंस्थंडिलेशयः ३ ग्रीष्मेतप्येतपंचाग्नीन्वर्षास्वासारषाड्जले आकंठमग्नः
शिशिरएवंवृत्तस्तपश्चरेत् ४ अग्निपक्वंसमश्रीयात्कालपक्वमथापिवा उत्तूरवलाशमकुट्टोवादंतोत्तूरवलेववा ५ स्वयंसंचि
नुयात्सर्वमात्मनोवृत्तिकारणम् देशकालबलाभिज्ञोनाददीतान्यदाहतम् ६ वन्यैश्चरुपुरोडाशैर्निर्वपेत्कालनोदितान् नतु
श्रोतेनपशूनामांयजेतवनाश्रमी ७ अग्निहोत्रंचदर्शश्चपूर्णामासश्चपूर्ववत् चातुर्मास्यानिचमुनेराम्नातानिचनैगमैः ८

कालमप्सुमज्जेतमुशलवत्स्नायात् स्थंडिलेशयः भूमिशायी ३ तप्येतपंचाग्नीन्सूर्येणसहचतुर्दिशमग्नीन्निधायात्मानंतापयेदित्यर्थः आसा
रषाड्आसारंधारासंपातंसहतइतितथाअभ्रावकाशंनामव्रतंचरेत् जलेआकंठमग्नःउदकवासंनामव्रतंचरेत् ४ उत्तूरवलेनवाऽश्मनावाकुट्ट-
यतिकंडयतीतितथा दंताएवोत्तूरवलंयस्यसतथा ५ संचिनुयात् आहरेत् अन्यदाकालांतरेनाददीत लब्धेनवेनवेऽन्नाद्येपुराणंतुपरित्य
जेदितिनारदोक्तेः ६ कालनोदितान् आग्रयणादीन् ७ किंच अग्निहोत्रमितिमुनेश्चनैगमैर्वेदवादिभिः ८

अस्य निष्कामस्य फलमाह एवमिति धमनीभिः शिराभिः संततः व्यासः यावज्जीवं कृतेन तपसा शक्यमांस इत्यर्थः ऋषिलोकात् महर्लोकं दिक् क्रमेण अ-
यं भावः अंतःकरणशक्तिद्विभक्तिद्वाराऽत्रैव तावन्मुच्यते प्रतिबंधकबाहुल्ये त्वनेन क्रमेण मुच्यत इति ९ तं सकामं निंदति यस्त्विति निःश्रेयसं मोक्षफलं अ-
र्थाय से आ विरिंच्यादत्यल्प एव तस्मै १० यावज्जीवं वर्तमानस्य मोक्षः तृतीयभागावसाने तु मंदविरागे पिसंन्यासाधिकारः यदितु ततोऽर्वागे वस्त्वध-
र्माशक्तो भवेत् तदा पिसम्यगविरक्तः विरक्तो वा तत्राविरक्तस्य कृत्यमाह यदेति जातो वेपथुः कपोदे हेयस्य सः ११ विरक्तं प्रत्याह यदेति १२
तत्रादौ कृत्यमाह इक्ष्वेति यथोपदेशं श्राद्धाष्टकपूर्वकं प्राजापत्ये ह्यामामिक्ष्वास्वे प्राणे आत्मनि १३ संन्यासे विघ्ना भवन्ति तान विगणय्य संन्यसे-

एवं चोर्णेन तपसा मुनिर्धमनि संततः मांतपो मयमाराऽयं ऋषिलोकादुपैति माम् ९ यस्त्वेतत् कच्छतश्चीर्णं तपो
निःश्रेयसं महत् कामानात्पीयसे युं ज्या द्यालिशः कोऽपरस्ततः १० यदाऽसौ नियमेऽकृत्यो जरया जातवेपथुः आ-
त्मन्यग्नीन् समारोप्य मच्चित्तोऽग्निं समाविशेत् ११ यदा कर्माविपाकेषु लोकेषु निरयात्मकः विरागो जायते सम्यक् न्यस्ता-
ग्निः प्रव्रजेत्ततः १२ इक्ष्वाययोपदेशं मांदत्वासं वस्त्वमृत्विजे अग्नीन् स्वप्राणा आवेशयति रपेक्षः परिव्रजेत् १३ विप्रस्य
वै संन्यसतो देवा दारादिरूपिणः विघ्नान् कुर्वन्त्ययं ह्यस्मानाक्रम्य समिपात्परम् १४ विभृयाच्चेन्मुनिर्वासः कौपीना
च्छादनं परम् त्यक्तं न दंडपात्राभ्यामन्यत्किंचिदनापदि १५ दृष्टिपूतं न्यसेत्पादं वस्त्रपूतं पिबेज्जलम् सत्यपूतां वदेद्वा
चं मनः पूतं समाचरेत् १६ मौनानीहानिलायामादंडावाग्देहं चेतसाम् न ह्येते यस्य संत्यंगेणुभिर्न भवेद्यतिः १७
भिक्षां चतुर्षु वर्णेषु विगह्यान्वर्जयंश्चरेत् सप्तागारानसंस्कृतांस्तप्येत्तुल्येन तावता १८

देवेत्याशयेनाह विप्रस्येति केनाभिप्रा

येण कुर्वन्ति तमाह अयमिति परंपरं ब्रह्म १४ एवं प्रव्रजितस्य धर्मानाह विभृयाच्चेदिति परं कौपीनादन्यद्वासो यदि धारयितुमिच्छति तर्हि कौपीन-
माच्छाद्य ते यावता तावन्मात्रं धारयेदित्यर्थः त्यक्तं पेषोच्चारान्पूर्वमेव अतोऽन्यत्किंचिदपि न विभृयात् दंडपात्राभ्यामित्यावश्यकजलपात्रादेरु-
पलक्षणम् १५ मनःपूतं मनसा सम्यक् विचार्य यच्छुद्धं तदाचरेत् १६ मौनेवाचोदंडः अनीहा कामकर्मत्यागः देहस्य प्राणायामश्चेतसः एते
अंतस्त्रयोदंडा यस्य न संति अंगहे उद्धव अंगे धृतैर्वैष्णुभिरिति वा १७ चतुर्विधं विगह्येति ब्राह्मणे धेववृत्तिभेदेन चतुर्विधेषु पूर्वपूर्वा संभवे च विगह्यान्
अभिशास्तपतितान् असंस्कृतान् अत्रायं लाभो भविष्यतीति पूर्वमनुद्दिष्टान् १८ ५ ५ ५ ५ ५

बहिर्ग्राभात् पाचितं प्रोक्षणादिभिः शोधितम् विभज्य विष्णुब्रह्मार्कभूतेभ्यः अशेषमित्यधिकाहरणं निरस्तम् याचितमिति पादे माधुकरेण याचितमन्नं चेत् तर्हि विभज्य भुंजीत न त्वया चितादिभैक्ष्यचतुष्टयमित्यर्थः माधुकरेण नैवेद्यं भैक्ष्येनान्येषु विद्यते नैवेद्यकं क्षिपेदप्सचितयं भौतिकं बहिरिति स्मृतेः यद्वा तदानीं केनापि याचितं चेत्तन्मध्ये तस्मै किंचिद्विभज्य दत्त्वेत्यर्थः १८ किंच एकश्चरेदिति आत्मन्येव क्रीडा कौतुकं यस्य सः आत्मन्येव चरतस्तुष्टः आत्मवान् धीरः २० विविक्तं विजनं क्षेमं निर्भयं शरणम् स्थानं यस्य सः मयि भावेन विमल आशयो यस्य सः २१ बंधं मोक्षं च केन बंधः केन वामोक्ष इति तावाह बंध इति २२ २३ पुराणि हृदादिमंति ग्रामास्तद्रहिताः व्रजाः गोष्ठानितान् सार्थान् यात्रिकजनसमूहा

बहिर्जलाशयंगत्वा तत्रोपस्पृश्य वाग्यतः विभज्य पाचितं शेषं भुंजीता शेषमाहृतम् १९ एकश्चरेन्महीमेतानिः संगः संयतौ द्रियः आत्मक्रीडा आत्मरत आत्मवान् समदर्शनः २० विविक्तक्षेमशरणो मद्राव विमलाशयः आत्मानं चिंतयेदेकमभेदेन मया मुनिः २१ अन्वीक्षेतात्मनो बंधं मोक्षं च ज्ञाननिष्ठया बंध इन्द्रियविक्षेपो मोक्ष एषा च संयमः २२ तस्मान्नियम्य षड्वर्गं मद्रावेन चरेन्मुनिः विरक्तः क्षुद्रकामेभ्यो लब्ध्वात्मनि स्फुरवं महत् २३ पुरग्रामव्रजान् सार्थान् भिक्षार्थं प्रविशंश्चरेत् पुण्यदेशसरिच्छैलवनाश्रमवतीं महीम् २४ वानप्रस्थाश्रमपदेषु भीक्ष्णं भैक्ष्यमाचरेत् संसिध्यत्याश्वसं मोहः शृङ्खलसत्त्वशिलांधसा २५ नैतद्वस्तु तया पश्येद्दृश्यमानं विनश्यति असक्तचित्तो विरमेदिहामुत्र चिक्कीर्षितात् २६ यदेतदात्मनि जगन्मनो वाक्प्राणसंहतम् सर्वमायैतितर्केण स्वस्थस्त्यक्तान्तत्स्मरेत् २७

न २४ यतः शिलवत्याप्राप्तेन तदीयेनांधसा अन्नेन शृङ्खलसत्त्वः सन्निवृत्त मोहः संसिध्यति मुच्यते २५ ननु मिष्टान्नं विहाय कथं शिलान्ने प्रवृत्तिः स्यादत आह नैतदिति एतत् दृश्यमानं मिष्टान्नादिवस्तुतया न पश्येत् यतो विनश्यति अत इहामुत्र चलोके असक्तचित्तः सन् चिक्कीर्षितात् तदर्थं कृत्यात् विरमेत् २६ ननु तथा अपि यावद्विनाशं स्फुरवहेतुत्वात् तच्चिंतावतः कुजो विरागः स्यात्तत्राह यदेतदिति एतज्जगत् ममतास्पदं मनोवाक्प्राणैः संहतं सहितमहंकारास्पदं शरीरं च सर्वं तज्जन्यं स्फुरवं च आत्मनि मायामात्रमिति तर्केण स्वप्नादिदृष्टान्तेन त्यक्त्वा स्वस्थः आत्मनिष्ठः सन् तत्स्मरेत् न चिंतयेत् २७

एवंबहूदकादिधर्मानुक्तापरमहंसधर्मानाह ज्ञाननिष्ठइतिसाहैर्देशभिः बहिर्विरक्तोमुमुक्षुः सन् ज्ञाननिष्ठोवा मोक्षोऽप्यनपेक्षोमद्भक्तोवा सलिंगा
नृ त्रिदंडादिसहितान् आप्नुमान् तद्धर्मानुत्यक्तातदासक्तित्यक्तायथोचित्तंधर्मचरेदित्यर्थः न पुनरत्यंतत्यागएवविवक्षितः पुनर्धर्मविधानान्
अक्रियस्योत्तराध्यायेवक्ष्यमाणत्वाच्च तर्हिपूर्वस्मात्कोविशेषस्तमाह अविधिगोचरः विधिकिंकरोनस्यादिति एतदेवस्फुटीकरिष्यति शौचमा
चमनंस्नानंनतुचोदनयाचरेदित्यादिना २८ कथंचरेत्तदाह बुधःविवेकवानपिबालकवत् मानावमानविवेकशून्यः कुशलः निपुणोऽपिजडवत्
फलानुसंधानाभावेनविद्वान्पंडितोऽपिउन्मत्तवत् लोकसंजनाभावेननेगमः वेदार्थनिष्ठोऽपिगोचर्यामनियताचारमिव २९ वेदवादरतः कर्म-

ज्ञाननिष्ठोविरक्तोवामद्भक्तोऽवाऽनपेक्षकः सलिंगानाश्रमांस्त्यक्ताचरेदविधिगोचरः २८ बुधोबालकवत्क्रीडेलु
शलोजडवच्चरेत् वदेदुन्मत्तवद्विद्वान्गोचर्यामनेगमश्चरेत् २९ वेदवादरतो नस्यान्नपाषंडीनहेतुकः श्रुक्वादविवादेन
कंचित्पक्षंसमाश्रयेत् ३० नोद्विजेतजनाहीरोजनंचोद्वेजेन्नतु अतिवादंस्तितिक्षेतनावमन्यतकंचन देहमुद्दिश्यप
श्रवणैरंकुर्यान्नकेनचित् ३१ एकएवपरोक्ष्यात्माभूतेषात्मन्यवस्थितः यथैंदुरुदपात्रेषुभूतान्येकात्मकानिच ३२ अ
लब्धवानविषादेतकालेकालेऽशनंक्वचित् लब्धवानदृष्ट्यद्विमानुभयंदैवतंत्रितम् ३३ आहारार्थसमीहितयुक्तंतत्
प्राणधारणम् तत्त्वंविमृश्यतेनेनतद्विज्ञायविमुच्यते ३४ यदृच्छयोपपन्नान्नमद्याच्छ्रेष्ठमुतापरम् तथावासस्तथा
शय्यांप्राप्तंप्राप्तंभजेन्मुनिः ३५ शौचमाचमनंस्नानंनतुचोदनयाचरेत् अन्यांश्चनियमान्जानीयथाऽहंलीलयेश्वरः ३६

कांडव्याख्यानादिनिष्ठः पाषंडीश्रुतिस्मृतिविरुद्धधर्मानुष्ठानवान् हेतुकः केवलतर्कनिष्ठः श्रुक्वादेनिष्प्रयोजनगोप्यांषोविवादस्तस्मिन् ३० अतिवा
दान्दुरुक्तानि ३१ आत्मदृष्ट्यातावद्वैरकारणं नास्तीत्युक्तम् एकएवेति देहदृष्ट्याऽपिनास्तीत्याह भूतानिचदेहाअपिकारणरूपेणैकात्मकानि
३२ दैवतंत्रितंदैवाधीनयतः ३३ अलंतर्हिभिश्चाप्रयत्नेनापितत्राह आहारमात्रार्थसमीहितैव यतः तस्यप्राणधारणंयुक्तंसम्यक्कथम् ते
नप्राणधारणेनतत्त्वंविचार्यते किंतेनापितदाह तद्विज्ञायेति ३४ तर्हि किंमिष्टान्नादिकमग्राह्यमेव केनैवमुक्तमित्याह यदृच्छयेति ३५
यथाऽहमीश्वरोलीलयाचरामितथाजानीज्ञाननिष्ठः अनासक्तः कुर्यात् नतुविधिकिंकरत्वेनतस्यज्ञाननिष्ठाविरोधादित्यर्थः ३६

कुतोविधिकंकरत्वा भावस्तस्यतत्राह नहितस्यविकल्पाख्याभेदप्रतीतिः नन्वस्तिसासत्यम् याचासीत्साऽपिमदीक्षयाज्ञानेनहता ननुनहतापु
न दृश्यमानत्वात्तत्राह आदेहांतात्कचित्कदाचित्बाधितैवरव्यातिर्भवति ३७ तदेवंविरक्तस्यपरोक्षज्ञानवतः संन्यासंतद्धर्मोश्चोक्ताकेवलंवेरा
ग्यवंतंविविदिषुंप्रत्याह दुरवोदकेष्विति नजिज्ञासितोमद्धर्मोमत्याप्तिसाधनयेनसः ३८ मामेवमदृष्टैवगुरुंपरिचरेत् ततःपरमेकेश्वरेदित्यादि
धर्मेवर्तेतइतिभावः ३९ अनधिकारिणः संन्यासंनिंदतिद्वाभ्याम् यस्त्विति प्रचंडोऽत्यासक्त इंद्रियसारथिर्बुद्धिर्यस्यसः ४० सराजयएव्यानंदेवा
न आत्मानंचस्वात्मानमात्मस्थंमांचनिद्रुते प्रतारयति निद्रुवफलमाह अस्मादिति ४१ चतुर्णांप्रधानधर्मानाह भिक्षोरिति ४२ अन्यधर्मा

नहितस्यविकल्पाख्यायाचमदीक्षयाहता आदेहांतात्कचित्कदाचित्बाधितैवरव्यातिस्ततःसंपद्यतेमया ३७ दुरवोदकेषुकामेषुजा
तनिर्वेदआत्मवाच अजिज्ञासितमद्धर्मोर्गुरुंसुनिमुपाव्रजेत् ३८ तावत्परिचरेद्भक्तःश्रद्धावाननुसूयकः यावद्ब्रह्मवि
जानीयान्मामेवगुरुमाहृतः ३९ यस्त्वसंयतषड्गुणः प्रचंडोऽद्रियसारथिः ज्ञानवैराग्यरहितस्त्रिदंडमुपजीवति ४० सराना
त्मानमात्मस्थंनिद्रुतेमांचधर्मेहा अविपक्वकषाऽयोऽस्मादमुष्माच्चविहीयते ४१ भिक्षोर्धर्मः शमोऽहिंसातपइज्यावनौ
कसः गृहिणोभूतरक्षेज्यादिजस्याचार्यसेवनम् ४२ ब्रह्मचर्यंतपःशौचंसंतोषोभूतसौहृदम् गृहस्थस्याप्युतौगंतुःसर्वेषांम
दुपासनम् ४३ इतिमांयःस्वधर्मेणभजन्नित्यमनन्यभाक् सर्वभूतेषुमद्भावोमद्भक्तिंविंदतेऽचिरात् ४४ भक्त्येवाद्भवान-
पायिन्यासर्वलोकमहेश्वरम् सर्वोत्पत्त्यप्ययंब्रह्मकारणंमोपयातिसः ४५ इतिस्वधर्मनिर्णिक्तसत्त्वेनिर्ज्ञातमद्भक्तिः ज्ञा
नविज्ञानसंपन्नोनचिरात्समुपैतिमाम् ४६ वर्णाश्रमवतांधर्मएषआचारलक्षणाः सएवमद्भक्तियुतोनिःश्रेयसकरःपरः
४७

नृकांश्चिद्गृहस्थस्याप्यतिदिशति ब्रह्मचर्यमिति शौचंरागादिराहित्यंच तस्यब्रह्मचर्यप्रकारमाह ऋतौगंतुरिति ४३ एवंभूतवर्णा
श्रमधर्मफलमाह इतिमामिति दृढांमद्भक्तिंविंदते ४४ ततःकिमतआह भक्त्येति महेश्वरत्वेहेतुः सर्वोत्पत्त्ययंसर्वस्योत्पत्त्यप्ययौयस्मात् अतए
वतत्परणंमामांब्रह्मरूपंवैकुण्ठनिवासिनम् यद्वा ब्रह्मणोवेदस्यकारणंमासुपयाति सामीप्येनप्राप्नोति ४५ ततश्चासौमुक्तएवेत्याह इतिएवंभूते
नस्वधर्मेणनिर्णिक्तंशब्दंसत्त्वंयस्वसः अतएवनिर्ज्ञाताममगतिरैश्वर्ययेन ४६ उक्तमर्थंसंक्षिप्याह यएषआचारलक्षणाः पितृलोकप्राप्तिफलः
सएवमद्भक्तियुतः मदर्पणेनकृतः ४७

प्रकरणार्थमुपसंहरति एतच्च तेऽभिहितम् यथाभक्तोऽप्युत्तमां परं संप्राप्नुयादिति ४८ इत्येकादशोटीकायां अष्टादशोऽध्यायः १८ ज्ञानादे
निर्णयः पूर्ववत्तोऽद्याश्चमधर्मतः अत्रो न विंशतितमे ज्ञानादेऽस्याग उच्यते १ तदेवंतर्कतो बाधितोऽपि देहादिप्रपंचो यावदपरोक्षानुभवेन दिङ्मोहादि
रिचनलीयते तावत् ज्ञानाभ्यासस्ततो युक्तिरित्युक्तम् आदेहांतात् क्वचित्ख्यातिस्ततः संपद्यते मयेत्यादिना यस्य त्वपरोक्षानुभवेन प्रपंचो लीन प्राय
स्तस्य न किंचित्कृत्यमस्तीत्याह यइति विद्या अनुभवः तत्पर्यं तेन श्रुतेन संपन्नः अतएवात्मवान् प्राप्तात्मतत्त्वः नानुमानिकः केवलपरोक्ष ज्ञानवान् न
भवति अनकारपाठे प्राक्श्रुत्यनुकूलतर्कतो निर्णयार्थ इत्यर्थः स एतद्वैतं तन्निवृत्तिसाधनं च मयि मायामात्रमिति ज्ञात्वा ज्ञानं च तत्साधनं संन्य

एतत्तेऽभिहितं साधो भवान् एच्छति यच्च माम् यथास्वधर्मसंयुक्तो भक्तो मांसमियात्सरम् ४८ इति श्रीभागवते म
हापुराणे एकादशस्कंधे अष्टादशोऽध्यायः १८ श्रीभगवानुवाच यो विद्याश्रुतसंपन्न आत्मवान् नानु-
मानिकः मायामात्रमिदं ज्ञात्वा ज्ञानं च मयि संन्यसेत् १ ज्ञानिनस्त्वहमेवेष्टः स्वार्थहेतुश्च संमतः स्वर्गश्चैवापव
र्गश्च नान्योऽर्थो महतो प्रियः २ ज्ञानविज्ञानसंसिद्धाः पदं श्रेष्ठं विदुर्मम ज्ञानी प्रियतमोऽतो मे ज्ञानेनासौ विभर्ति माम्
३ तपस्तीर्थजपोदानं पवित्राणीतराणि च नालं कुर्वन्ति तां सिद्धिं या ज्ञानकलया हता ४ तस्माज्ज्ञानेन सहितं ज्ञा
त्वा स्वात्मानमुद्धव ज्ञानविज्ञानसंपन्नो भज मां भक्तिभावतः ५ ज्ञानविज्ञानयज्ञेन मामिह्वात्मानमात्मनि सर्वय-
ज्ञपतिं मां वै संसिद्धिं मुनयो गमन् ६

सेत् अयमेव विद्वत्संन्यासो नाम १ अत्र हेतुमाह ज्ञानिनस्त्विति यस्मादहमेव तस्येष्टः अपे
क्षितः स्वार्थः फलहेतुः तत्साधनं च संमतः स्वर्गोऽप्युदयश्च अपवर्गः संसारनिवृत्तिश्च अतस्तस्य न प्राप्यं कृत्यं वा किंचिदस्तीत्यर्थः २ अत्र विद्वद
नुभवं प्रमाणायति ज्ञानेति यथोक्तं ज्ञानिनमभिनेदति ज्ञानीति यतोऽसौ ज्ञानेन मां धारयति ३ तस्य ज्ञानं स्तोति तपइति अलमत्यर्थम् ज्ञानस्य
कलया लेशेन ४ ज्ञानेन सहितं तत्पर्यं तं यथा भवति तथा ज्ञात्वा तत्संपन्नः सन् मामेव भज अन्यत्सर्वं त्यजेत्यर्थः ५ तस्य प्रत्ययार्थं तेषां वृत्तमाह
ज्ञानेति मामेव संसिद्धिं प्राप्ताः ६

तदेवज्ञानं संक्षेपत उपदिशति त्वयीति त्रिविधः आध्यात्मिकादिः विकारः देहादिः सः मायानतुपरमार्थः यत्तस्मात् अंतरामध्य एवापतति रज्जौ स
 र्पमालादिवत् नाद्यपवर्गयोः नत्वादावन्ते चास्ति अतः यत् यदा अस्य विकारस्यामीजन्मादयः स्युः तदा तस्य तवाधिष्ठानभूतस्य किं किंचिदित्यर्थः न
 नुतस्यापि वस्तुनो न संतितस्यासत्त्वादित्याह आद्यंतयोरिति असतः सर्पादेः आद्यंतयोर्यदस्ति रज्ज्वा दितदेवमध्येऽपि न तु सर्पादितद्वयं विकारो
 नास्तीत्यर्थः यद्वा आद्यंतयोर्यदस्ति तन्मध्येऽप्यस्येव न तस्य जन्मादयः संति अतस्त्वं निर्विकारं ब्रह्मेति ७ ज्ञानादेर्विशेषं जिज्ञासुः पृच्छति ज्ञा
 नमिति विशद्भूमेतत्ज्ञानं विपुलं यथा भवति तथा कथयेति महद्भिर्ब्रह्मादिभिर्मृग्यम् ८ महद्भिर्मृग्यत्वमभिनयेनाह तापत्रयेणेति तापत्रयेण
 अध्यात्मादिना अभिहतस्य अतः संतप्यमानस्य अग्निद्वंद्वमेवातपत्रंतस्मात् न केवलमातपात् त्रातुः किंतु अमृतमप्यभितो वर्षति यत्तस्मात् ९

त्वस्युद्धवाश्रयतियस्त्रिविधो विकारो मायांतरापतति नाद्यपवर्गयोगात् जन्मादयोऽस्य यदमीतव तस्य किं स्युराद्यंतयो
 र्यदसतोऽस्ति तदेव मध्ये ७ उद्धव उवाच ज्ञानं विशद्भूमे विपुलं यथैतद्देराग्यविज्ञानयुतं पुराणम् आरब्धा हि वि
 श्वेश्वरविश्वमूर्ते त्वद्भक्तियोगं च महद्भिर्मृग्यम् ८ तापत्रयेणाभिहतस्य घोरं संतप्यमानस्य भवाध्वनीश पश्यामि ना
 न्यच्छरणं तवाग्निद्वंद्वं तपत्रादमृताभिवर्षात् ९ दष्टं जनं संपतितं बिलेऽस्मिन्कालाहिना दक्षद्रक्षरवोरुतर्षम् समुद्धरे
 नं कृपयाऽपवर्ग्यैर्वचोभिरासिंच महानुभाव १० श्रीभगवानुवाच इत्थमेतत्पुराराजाभीष्मं धर्मभृतां वरम्
 अजातशत्रुः प्रच्छ सर्वेषां नोनुशृण्वताम् ११ निवृत्ते भारते युद्धे स ह निधनविह्वलः श्रुत्वा धर्मान् बहून्पश्चान्मोक्ष
 धर्मान् पृच्छत १२ तानहन्तेऽभिधारयामि देवव्रतमुरवाच्छ्रुतान् ज्ञानवैराग्यविज्ञानश्रद्धाभक्त्युपबृंहितान् १३ न चै
 कादशपंचत्रोन्भावान्भूतेषु येन वै ईक्षेताथैकमप्येषु तज्ज्ञानं मम निश्चितम् १४

अति कृपा मुत्यादयन्नाह दष्टमिति अस्मिन्बिले संसारकूपे पतितम् तत्र च कालाहिना दष्टमेवमपि दक्षद्रक्षरवेष्वेव उरुस्तर्षस्तृणायस्यतम् दह्यमानः
 कथं समुद्धरणीय इति चेत्तत्राह आपवर्ग्यैः अपवर्गबोधकैः वागमृतैरासिंचेति १० तद्भिश्वासारथ्यं विद्वत्समायां निर्णीतमहं वक्ष्यामीत्याशयेनाह
 इत्थमिति ११ १२ ज्ञानादिभिरुपबृंहितान् तत्सहितानित्यर्थः १३ तत्र ज्ञानं कथयति नवेति प्रकृतिपुरुषमहदहंकारपंचतन्मात्राणि एकादश
 द्रियाणि पंच महाभूतानि त्रयो गुणाः एतान्भावानष्टाविंशतितत्त्वानि भूतेषु ब्रह्मादिस्थावरां तेषु कार्येषु अनुगतानि येन ज्ञानेनेक्षेत अथ एष
 पि भावेषु एकं परमात्मतत्त्वमनुगतं येनेक्षेत कार्यकारणात्मकं जगत् परमकारणात्मकमेवैतत् न तु ततः पृथगितियेन पश्यति तज्ज्ञानमित्यर्थः

विज्ञानमाह एतदेवेति श्लोकार्थेनयत् यदायैनेकेनानुगतानेकात्मकान्भावान् पूर्वमैक्षततान् तथापूर्ववन्नेक्षेत किंतुतदेकं परमकारणं ब्रह्मे
वनदा एतदेव विज्ञानमुच्यते एतदुक्तं भवति परोक्षज्ञानेनापरोक्षस्वप्नस्यदिग्प्रोहादिधिवनिवृत्त्यभावात् तदात्मकं जगत् पश्यंस्तथात्मनः
पृथक्सिद्धिर्दिति मन्यते अपरोक्षज्ञाने तु बाधितमेव जीवन्मुक्तः संस्कारशेषं पश्यति अतः परोक्षोपरोक्षज्ञाने ज्ञानविज्ञानशब्दाभ्यामुच्येत इति
एकेन सर्वकार्याणामनुगतिं कार्याणां पृथगसत्त्वं चोपपादयति सादृशेन तत्र यदि न कदाचिदनीदृशं जगदित्यादि मतेनैतेषां भावानामुत्पत्त्यादयो
न स्युः तर्हि कारणस्यैकस्याभावादेकात्मता मिथ्यात्वं च न स्यात् अतस्तेषामुत्पत्त्यादीन् साधयति स्थितीति त्रिगुणात्मनां सावयवानामित्य-
त्यर्थः विमताभावात् उत्पत्त्यादिमंतः सावयवत्वात् यदादिवदिति पश्येत् १५ तत आदौ उत्पत्तौ अंतोपरिणामांतरापत्तौ च कारणत्वेन मध्येचा-

एतदेव हि जिज्ञानं न तथैकेन येन यत् स्थित्युत्पत्त्यप्ययान्पश्येद्भावानां त्रिगुणात्मनाम् १५ आदावन्ते च मध्ये च सृ-
ज्यात्सृज्यं यदन्वियात् पुनस्तत्प्रतिसंक्रामेयं चिच्छेत्ततदेव सत् १६ श्रुतिः प्रत्यक्षमैतित्यमनुमानं चतुष्टयम् प्रमाणे
घनवस्थानाद्विकल्पात्स विरज्यते १७ कर्मणां परिणामित्वादा विरिञ्च्यादमंगलम् विपश्चिन्नश्वरं पश्येद्दृष्टमपि दृष्ट-
वत् १८ भक्तियोगः पुरैर्वोक्तः प्रीयमाणाय ते न घ पुनश्च कथयिष्यामि मद्भक्तेः कारणं परम् १९ श्रद्धाः श्रुतकथायां
मेशश्वन्मदनुकीर्तनं परिनिष्ठा च पूजायां स्तुतिभिस्तवनं मम २० आदरः परिचर्यायां सर्वांगैरभिवंदनम् मद्भक्तपू-
जाभ्यधिका सर्वभूतेषु मन्मतिः २१

अयत्वेन सृज्यात्सृज्यं कार्योत्कार्योत्तरं प्रतियदन्वियात् अनुगच्छेत्तत्प्रतिसंक्रामेतेषां प्रलये च यद-
वशिष्येत ततदेव सदिति पश्येदित्यर्थः १६ वैराग्यमाह श्रुतिरिति द्वाभ्याम् श्रुतिः नेह नानास्ति किंचनेत्यादि प्रत्यक्षं पटादिकार्यं तत्त्वादित्यतिरेकेण
न दृश्यते चैतन्यव्यतिरेकेण च न किंचिद्दृश्यत इति ऐतित्यं महाजनप्रसिद्धिः अनुमानम् विमतं मिथ्या दृश्यत्वात् शक्तिरजतादिवदित्यादि
एवं प्रमाणचतुष्टयम् एतेष्वनवस्थानात् एतैर्बाधितत्वात् स एवं सर्वानुगतं सत्यमात्मतत्त्वं पश्यन् विकल्पस्य च मिथ्यात्वात्ततो विरज्यते
विरक्तो भवतीत्यर्थः १७ ननु वेदोक्तस्वर्गादिसुखवाशान विरज्येतेत्याह कर्मणामिति आविरिञ्च्यात् ब्रह्मलोकपर्यंतं महष्टमपि सुखममं
गलंदुःखरूपं न श्वरं पश्येत् १८ भक्तियोगं सकारणमाह भक्तियोगः पूर्वमुक्त एव तथाऽपि तस्मिन्प्राप्तिं प्राप्नुवते तुभ्यं पुनश्च कथयिष्यामि १९
श्रद्धाश्रवणादरः शश्वदिति सर्वत्रानुषज्जते मदनुकीर्तनं श्रवणानंतरं मत्कथा आख्यानमित्यर्थः २० २१

अंगचेष्टालौकिकीक्रियावचसालौकिकेनापिमदुणानामीरणंकथनम् २२ मदर्थे मद्रजनार्थतद्दिरोधिनाऽर्थस्यपरित्यागः भोगस्यतत्साधनस्यचंदनादेः
 सरवस्यपुत्रोपलालनादेः इष्टादिवैदिकंयत्कर्मतदपिमदर्थेकृतंभक्तेः कारणमित्यर्थः २३ भक्तिः प्रेमलक्षणासंजायते अस्यभक्तस्यअन्यः कोऽर्थः साधा
 नरूपः साध्यरूपोवाऽवशिष्यते सर्वोऽपिस्वतएवभवतीत्यर्थः २४ तदेवाह किंबहुनाचित्तमेवांतर्बहिर्निष्ठमर्थानर्थयोः कारणमित्याह यदात्मनीतिद्वा
 भ्याम् यदाआत्मनिमयिइश्वरेचित्तमर्पितंतदापुमान्धर्मादीन्याप्नोत्येव २५ एतदेवव्यतिरेकेणद्रव्यति यत्तदातच्चित्तंविकल्पेदेहगृहादावर्पि

मदर्थेऽंगचेष्टावचसामदुणोरणम् मध्यर्पणंचमनसःसर्वकामविवर्जनम् २२ मदर्थेऽर्थपरित्यागोभोगस्यचसरवस्यच
 इष्टंदत्तंहृतंजप्तमदर्थेयद्वृतंतपः २३ एवंधर्मैर्मनुष्याणामुद्धवात्मनिवेदिनाम् मयिसंजायतेभक्तिः कोऽन्योऽर्थोऽस्यावशिष्य
 ते २४ यदात्मन्यर्पितंचित्तंशांतंसत्त्वोपबृंहितम् धर्मज्ञानंसर्वैराग्यमैश्वर्यंचाभिपद्यते २५ यदर्पितंतद्विकल्पइंद्रियैः
 परिधावति रजस्सलंचासन्निष्ठंचित्तंविद्वि विपर्ययम् २६ धर्मोमद्रक्तिरुक्तोक्तोज्ञानंचैकात्म्यदर्शनम् गुणेष्वसंगोवैरा
 ग्यमैश्वर्यंचाणिमादयः २७ उद्धवउवाच यमः कतिविधः प्रोक्तो नियमोवारिकर्शन कः शमः कोदमः कृष्या-
 कर्तितिक्षाधृतिः प्रभो २८ किंदानंकिंतपः शौर्यं किंसत्यमृतमुच्यते कस्त्यागः किंधनंचेषंकोयज्ञः काचदक्षिणा २९ पुंसः
 किंस्विद्वलं श्रीमन्भगोलाभश्चकेशव काविद्याहीः पराकाश्रीः किंसरवंदुःखमेवच ३० कः पंडितः कश्चमूर्खः कः पंथाउत्पथ
 श्वकः कः स्वर्गोनरकः कः स्वित्कोबंधुरुतकिंगृहम् ३१ कआद्यः कोदरिद्रोवाकृपणः कः क ईश्वरः एतान्यश्नान्ममब्रूहि विप
 रीतांश्चसत्पते ३२ श्रीभगवानुवाच अहिंसासत्यमस्तेयमसंगोद्वीरसंचयः आस्तिक्यंब्रह्मचर्यंचमौनंस्थैर्य
 क्षमाभयम् ३३

तंसपरिधावति तदाधिकंरजस्वलमसन्निष्ठंचभवति ततश्चविपर्ययमधर्मादिकंविद्वि २६ स्वाभिप्रेतान्धर्मादीन्याचष्टे ध
 र्मोमद्रक्तिरुत् नतएवप्रोक्तः प्रकृष्टउक्तः शास्त्रेषु २७ धर्मादीनांमहाजनप्रसिद्धानामन्यथाव्याख्यातत्वाद्यमादिष्वपिसंख्याताः स्वरूपतोवाकिंचिद्वै
 लक्षण्यंस्यादिति एवंसंभावनयातद्विशेषंजिज्ञासुः पृच्छति यमइतिपंचभिः २८ इष्टमभ्यर्हितंधनंचकिम् २९ परेति विद्यादीनांविशेषणम् श्रीर्मंडन
 म् ३० ३१ प्रश्नान्पृष्टानर्थान् विपरीतान् अशमादीन् ३२ यमनियमानाह अहिंसेतित्रिभिः अस्तेयंमनसाऽपिपरस्वाग्रहणम् आस्तिक्यंधर्मेविश्वासः ३३

शौचं बाह्यमाभ्यंतरं चेति द्वयम् अतो द्वादशानियमाः श्रद्धाधर्मादरः ३४ उभयोः श्लोकयोरेस्मृताः तेयमानियमाश्च यद्वा उभयोः प्रवृत्तिनिवृत्तयोः सु
मुक्षोर्यमामुरव्याः सकामस्य नियमामुरव्याः स्मृता इत्यर्थः अत्र हेतुगाहं हियस्मात् उपासिताः सेविताः संतः पुंसां प्रवृत्तानां निवृत्तानां च यथा कामं कामानु
सारेण मोक्षमभ्युदयं च दुहंतीति ३५ सुमुक्षोरूपा देयान् शमादीन् हेयांश्च दुःस्वादीन् महाजनप्रसिद्धेभ्यो विलक्षणानाहं शम इत्यादिनायावत्समाप्ति ए
तेनैव तद्विपरीता अशमादयोऽभ्युज्जेयाः शमो मन्निष्ठता बुद्धेः न तु शांतिमात्रम् दमः इन्द्रियसंयमः न चौरादिदमनं तितिक्षा विहितदुःखस्य संमर्षः सहनम्
नभारादेः जिह्वोपस्थयोर्जयो वेगधारणं धृतिः न तु अनुद्वेगमात्रम् ३६ दंडोऽध्वतद्रोहः तस्य त्यागोदानम् न धनार्पणम् कामत्यागः भोगोपेक्षातपः न कृ
द्वादि स्वभावो वासना तस्य जयः प्रतिबंधः शौर्यं न विक्रांतिः समं ब्रह्मतत्त्वदर्शनमालोचनं सत्यविषयत्वात् सत्यम् न यथार्थभाषणमात्रम् ३७ अ

शौचं जपस्तपो होमः श्रद्धातिथ्यंगदचनम् तीर्थादनं परार्थं हातुष्टिराचार्यसेवनम् ३४ एते यमाः सनियमा उभयोर्द्वादश
स्मृताः पुंसां मुपासितास्तात यथा कामं दुहंतीति हि ३५ शमो मन्निष्ठता बुद्धेर्दम इन्द्रियसंयमः तितिक्षा दुःखसंमर्षो जिह्वो
पस्थजयो धृतिः ३६ दंडन्यासः परंदानं कामत्यागस्तपः स्मृतम् स्वभावविजयः शौर्यं सत्यं च समदर्शनम् ३७ अतं च
सूनुतावाणी कविभिः परिकीर्तिता कर्म स्वसंगमः शौचं त्यागः संन्यास उच्यते ३८ धर्म इष्टं धनं नृणां यज्ञोऽहं भगवत्तमः
दक्षिणाज्ञानसंदेशः प्राणायामः परंबलम् ३९ भगो म ए श्वरो भावो लाभो म इति रुत्तमः विद्यात्मानिभिदा बाधो जुगुप्सा
हीरकर्मसू ४० श्रीगुणानैरपेक्षाद्याः सरवदुःख सरवात्ययः दुःखं काम सरवापेक्षापंडितो बंधमोक्षवित् ४१

न्यच्च कृतं सूनुता सत्यापिया च वाक् एवं च कृतसत्ययोः स्फुट एव विवेकः क्रममासं त्यागं व्याख्यातुमादौ ततोऽर्थभेदेन शौचं व्याचष्टे तस्यापि मंग
लत्यागरूपत्वेन त्यागाभेदप्रतीतेः कर्मसू असंगमः अनासक्तिः शौचम् त्यागस्तु संन्यास इति तयोर्भेद इत्यर्थः ३८ नृणामिष्टं धनं धर्मः न पशवादि
साधारणम् भगवत्तमः परमेश्वरोऽहमेव यज्ञः महुः शायज्ञोऽनुष्ठेयः न क्रिया कुड्येत्यर्थः यज्ञार्थं दानं दक्षिणा सा च ज्ञानोपदेशः न हिरण्यादिदानं ते
न हियज्ञरूपो विष्णुः प्राप्यते दुर्दमदमनं बलम् तच्च मनोदमनरूपत्वात् प्राणायाम इति ३९ लाभं व्याचिरव्यासः प्रथमं भगंततो भेदेन व्याचष्टे लोके त
योरभेदप्रसिद्धेः भगो भाग्यंतच्च मे ऐश्वरो भावो मदीयमैश्वर्यादिषा दुण्यमित्यर्थः उत्तमो लाभस्तु म इति न पुत्रादिः विद्याचात्मनि प्रतीतस्य भेद
स्य बाधः न ज्ञानमात्रम् अकर्मसू जुगुप्सा हेयत्वदर्शनं द्वीः न लज्जामात्रम् ४० गुणा एव श्रीर्मंडनम् न किरीटादिः दुःखं सरवयोस्त्ययः अतिक्रमः अन
तिशयः न विद्वन्मात्रम् ४१

अहंबुद्धिरित्यपलक्षणम् देहगोहादिष्वहंममेत्यभिमानवान् सूरवदित्यर्थः मन्निगमः मानितरांगमयति प्रापयति योनिवृत्तिमार्गः सतुपंथाः सन्मार्गः नकंटकादिशून्यः चित्तविक्षेपः प्रवृत्तिमार्गः सउत्पथः कुमार्गः नतुचौराद्याकुलः सत्त्वगुणस्योदयः उद्रेकः स्वर्गः नेंद्रादिलोकः ४२ तमसउन्नाह उद्रेकः सनरकः नतामिस्रादिः गुरुरेवबंधुः नभ्रात्रादिः सचाहमेव यथाऽहंजगद्गुरुः एकएवपरोबंधुर्विषमेसमुपस्थिते गुरुः सकलधर्मात्मायत्राकिंच नगोहरिरिति ससाधनंभोगायतनंगृहंतच्चमानुष्यंमानुषंशरीरमेवनहर्ष्यादिगुणैः संपन्नआद्यउच्यते नधनी ४३ असंतुष्टोयः सदरिद्रः ननिःस्वः योऽजितेंद्रियः सकृपणाः शोच्यः नदीनः विषयेष्वनासक्तधीर्यः सईशः स्वतंत्रः नराजादिः गुणसंगः गुणेषुसंगोयस्यसः विपर्ययः अनीशः एतच्चशमादिविपर्ययोपलक्षणार्थम् ४४ उपसंहरति एतदिति साधुमोक्षोपयोगितया एतच्चसर्वगुणदोषयोर्विवेकायोद्धवेनपृष्टमितितयोः संक्षेपतोलक्षणमाह किंबहुनावर्णितेनगुणदोषयोः लक्षणमेतावदेव तदाह गुणदोषयोर्दृशिदर्शनंदोषः गुणस्तूतदुभयदर्शनविवर्जितस्वभावइति ४५

मूर्खोदेहाद्यहंबुद्धिः पंथामन्निगमः स्मृतः उत्पथश्चित्तविक्षेपस्वर्गः सत्त्वगुणोदयः ४२ नरकस्तमउन्नाहोबंधुर्गुरुरहं सरवे गृहंशरीरमानुष्यंगुणाद्योद्याद्यउच्यते ४३ दरिद्रोयस्त्वसंतुष्टः कृपणोयोजितेंद्रियः गुणेष्वसक्तधीरीशो गुणसंगोविपर्ययः ४४ एतउद्धवतेप्रश्नाः सर्वसाधुनिरूपिताः किंवर्णितेनबहुनालक्षणंगुणदोषयोः ४५ गुणदोषदृशिर्दोषोगुणस्तूभयवर्जितः ४५ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेएकादशस्कंधेभगवदुद्धवसंवादेएकोनविंशोऽध्यायः १९ उद्धवउवाच विधिश्चप्रतिषेधश्चनिगमोहीश्वरस्यते अवेक्षतेऽरविंदाक्षगुणदोषंचकर्मणाम् १

इत्येकादशोटीकायांएकोनविंशोऽध्यायः १९ विंशोयोगत्रयंप्रोक्तंभक्तिज्ञानक्रियात्मकम् गुणदोषव्यवस्थार्थमधिकारिविभागतः १ गुणदोषदृशिर्दोषगुणस्तूभयवर्जितइत्युक्तंतदाक्षिपति विधिश्चेतिपंचभिः विधिश्चप्रतिषेधश्चेश्वरस्यतवनिगमआज्ञारूपोवेदः सचविधेयानांप्रतिषेध्यानांचकर्मणांगुणदोषपुण्यपापफलरूपमवेक्षते उत्तमाधमभावेनतदधिकारिणांवर्णानामाश्रमाणांविकल्पंभेदंचगुणदोषरूपमेवेक्षते प्रतिलोमानुलोमजंचगुणदोषंचतथैवावेक्षते प्रतिलोमजाः उत्तमवर्णास्सूत्रीषुहीनवर्णेभ्यः पुरुषेभ्योजाताः सूतवैदेहकादयः अनुलोमजास्तुत्तमवर्णेभ्यः पुरुषेभ्योहीनवर्णास्सूत्रीषुजाताः मूर्धावसिक्तांबष्ठादयः तेषांच असत्संतस्तविज्ञेयाः प्रतिलोमानुलोमजाइतिगुणदोषी द्रव्यादीनूकर्माहिताः नर्हिताभ्याम् स्वर्गेनरकंचतत्फलतयागुणदोषरूपमेवावेक्षते एतच्चोत्तराध्यायेप्रपंचयिष्यते १ ५९ ५९ ५९

स्तथाऽपि प्रस्तुतैकमायानमत आहं गुणदोषेति गुणदोषदृशिर्दोष इति निराकृतत्वात् गुणदोषभिदादृष्टिमंतरेण तां विना निषेधविधिलक्षणं तव वचः
 कथम् तच्च वचोऽंतरेण नृणां निःश्रेयसंकथं स्यात् तत्रापि श्रोतव्यो मंतव्य इति साधनविधेः नानुध्यायेद् हून् शब्दान्वाचो विग्लापनं हितदित्यादि निषेध
 स्य चावश्यकत्वादिति भावः यद्वा गुणदोषभिदादृष्टिमंतरेण निषेधविधिलक्षणं तव वचो विनेति सामानाधिकरण्यमेवास्तु यद्वा गुणदोषभिदादृष्टि
 मंतरेण निषेधविधिलक्षणमपि वचः कथं नुतत्त्वमस्यादि वाक्यवत् निःश्रेयसपरं स्यात् सर्वस्य वेदस्य तत्परत्वांगीकारादित्यर्थः ३ ननु पितरो देवाश्च
 सर्वज्ञाः प्रत्यक्षतो हृष्टा मनुष्येभ्यः कथयिष्यंति नेत्याह पित्रादीनां सर्वेषां तव त्वद्वाक्यरूपो वेद एव तु श्रेयः श्रेष्ठं चक्षुः प्रमापकम् क्व अनुपलब्धेऽर्थे मो
 क्षे स्वर्गादौ च तथासाध्यसाधनयोः इदमस्य साध्यमिदमस्य साधनमित्यत्रापि तदेवं गुणदोषदृष्ट्यभावे निःश्रेयसं न घटेत् ४ किंच शास्त्रेणैव वि
 हितां भेददृष्टिं तस्मिन्नेव विषये शास्त्रं कथं निवर्तयेदित्याह ते निगमात् त्वदाज्ञारूपा देवा देवनहि स्वतः यस्मादर्थप्राप्तत्वेन निवर्तेत हस्फुटं भ्रमो भ

वर्णाश्रमविकल्पं च प्रतिलोमानुलोमजम् द्रव्यदेशवयः कालानुस्वर्गनिरकमेव च २ गुणदोषभिदादृष्टिमंतरेण वच
 स्तव निःश्रेयसंकथं नृणां निषेधविधिलक्षणम् ३ पितृदेवमनुष्याणां वेदश्चक्षुस्तवेश्वर श्रेयस्त्वनुपलब्धेऽर्थे साध्य
 साधनयोरपि ४ गुणदोषभिदादृष्टिर्निगमात्तेन हि स्वतः निगमेनापवादश्च भिदाया इति ह प्रमः ५ श्रीभगवानु
 वाच योगास्त्रयो मया प्रोक्तान् नृणां श्रेयोविधित्सया ज्ञानं कर्म च भक्तिश्च नोपायोऽन्योऽस्ति बुद्धिचित् ६ निर्विण्णा
 नां ज्ञानयोगो न्यासिनामिह कर्मसु तेष्वनिर्विण्णाचित्तानां कर्मयोगस्तु कामिनाम् ७ यदृच्छयामत्कथादौ जातश्च द
 स्तयः पुमान् न निर्विण्णो नाति सक्तो भक्तियोगोऽस्य सिद्धिदः ८

वति तन्निवर्तयेति शेषः ५ विषयाभेदेऽप्यधिकारिभेदेनाविरोधं वक्तुं प्रथमं योगत्रयमाह योगा इति योगा उपायाः ब्रह्मकर्मदेवताकांडैः प्रोक्ताः क
 र्मच निष्कामम् श्रेयोविधित्सयामोक्षसाधनेच्छया अन्यउपायो नास्तीति काम्यकर्मादिकं व्यावर्तयति तथा चोत्तराध्याये स्फुटीकरिष्यति य एतानि त्या
 दिना ६ तेष्वधिकारिभेदमाह निर्विण्णानामिति द्वाभ्याम् इह एषां मध्ये कर्मसु निर्विण्णानां दुःस्वबुद्ध्या तत्फलेषु विरक्तानामत एव साधनभूत कर्म
 न्यासिनां ज्ञानयोगः सिद्धिद इत्युत्तरेणान्वयः अनिर्विण्णचित्तानां दुःस्वबुद्धिश्च न्यानां भूतः कामिनां तत्फलेषु अविरक्तानामित्यर्थः ७ यदृच्छ
 याकेनापि भाग्योदयेन तत्र काम्यकर्मसु प्रवर्तमानस्य सर्वात्मनाविधिप्रतिषेधाधिकार इत्युत्तराध्याये वक्ष्यति निष्कामकर्मयोगाधिकारिणस्तय
 थाशक्तिसच ज्ञानभक्तियोगाधिकाराद्यागेव तदधिकृतयोस्तु स्वल्पः तासां सिद्धानां नूनं किंचिदिति ८

सावधिकर्मयोगमाह तावदिति न वभिः कर्माणि नित्यनैमित्तिकानि याचतायावत् ९ कर्मयोगिनो ज्ञानभक्तिभूमिकारोहप्रकारमाह स्वधर्मस्थ इति
 अनाशीः कामः अफलकामः अन्यतन्निषिद्धम् नरकायानां हि देधैव विहिताति क्रमाद्वा निषिद्धाचरणाद्वा अतः स्वधर्मस्थत्वात् निषिद्धवर्जनाच्च नर-
 कं नयाति अफलकामत्वान्न स्वर्गमपीत्यर्थः १० किंतु अस्मिं लोके अस्मिन्नेव देहे अनयः निषिद्धत्यागी अतः शुचिः निवृत्तरागादिमलः यदृच्छये-
 ति केवलज्ञानादपि भक्तेर्दुर्लभतां द्योतयति ११ अनेन प्रकारेण ज्ञानभक्तिसाधनत्वान्नरदेहं स्तौति स्वर्गिणो पीति निरयिण इति दृष्टान्तत्वेनोक्तम् ज्ञान-
 भक्तिभ्यां ज्ञानभक्तयोः तदुभयं स्वर्गिनारकिशरीरम् १२ अतो नरः स्वर्गतिं न कांक्षेत नारकीमिति दृष्टान्तः यद्वा स्वर्गनरकसाधनकर्माणि न कुर्यादि-
 त्यर्थः अस्यातिश्रेष्ठत्वात् नरपिमनुष्येभ्यो भवेयमित्यपि न कांक्षेत येतो देहावेशात् देहासक्त्या स्वार्थे प्रमाद्यति अवधानशून्यो भवति १३ अपितु एतदे-

तावत्कर्माणि कुर्वीत न निर्विद्येत यावता मत्कथाश्रवणादौ वा श्रद्धया बलजायते ९ स्वधर्मस्थो यजन्यज्ञैरनाशीः कामउद्ध-
 व नयाति स्वर्गनरकौ यद्य न्यन्नसमाचरेत् १० अस्मिं लोके वर्तमानः स्वधर्मस्थो नयः शुचिः ज्ञानं विशुद्धमाप्नोति म-
 इक्तिं वा यदृच्छया ११ स्वर्गिणोऽप्येतमिच्छंति लोकं निरयिणस्तथा साधकं ज्ञानभक्तिभ्यामुभयंतदसाधकम् १२ न न-
 रः स्वर्गतिं कांक्षेन्नारकीं वा विचक्षणाः नेमं लोकं च कांक्षेत देहावेशात् प्रमाद्यति १३ एतद्विद्वान्पुरा मृत्योरभवाय घटेतसः अ-
 प्रमत्त इदं ज्ञात्वा मर्त्यमप्यर्थसिद्धिदम् १४ छिद्यमानं यमैरेतैः कृतं नीडं वनस्पतिम् रवगः स्वकेतमुत्सृज्य क्षेमं चातिह्य लंपटः
 १५ अहो रात्रौ छिद्यमानं बुध्वायुभयवेपथुः मुक्तसंगः परं बुध्वा निरीह उपशम्यति १६ नृदेहमाद्यं सकलभंसु दुर्लभं स-
 वंसकल्पं गुरुकर्णधारम् मयानुकूलेन न भस्वते रितं पुमान् भवाब्धिं नतरेत् स आत्महा १७

हंसाधकमिति विद्वान् तच्चार्थसिद्धिदमपि मर्त्यं ज्ञात्वा अप्रमत्तः अनलसः सन्मृत्योः पूर्वमेव मोक्षाय घटेत प्रयत्नं कुर्यात् १४ अप्रमत्तो मुक्तसंगः सारवं
 प्राप्नोतीत्यत्र दृष्टान्तः छिद्यमानमिति यमैः यमवन्निर्दयैः पुरुषैः कृतं नीडं यस्मिन् तं स्वकेतं स्वस्याश्रयम् अलंपटः अनासक्तः १५ दाशंति कमाह अहो
 रात्रौ छिद्यमानमायुर्बुध्वा भयेन वेपथुः कण्ठो यस्य सः १६ एवमप्रयत्नमानं प्रमत्तं निन्दति नृदेहं लवं नावं प्राप्येत्यध्याहारः यो भवाब्धिं नतरेत् स आत्महा
 तत्र हेतवः आद्यं सर्वफलानां मूलम् एतदुपार्जितकर्मभिः सर्वप्राप्तेः किंच सुदुर्लभमुद्यमकोटिभिरभिप्राप्तुमशक्यम् तथाऽपि तु सकलभम् यदृच्छ-
 यालब्धत्वात् तंच सकल्पं पटुतरम् किंच गुरुः संश्रितमात्र एव कर्णधारो नेता यस्य तम् मया च स्मृतमात्रेणानुकूलमारुतेन प्रेरितम् १७

एवंतावदविरक्तस्य वैराग्यद्वारा ज्ञानभक्तिसाधकं कर्मयोगमुक्तेदानीं सम्यक्विरक्तस्य ज्ञानयोगतस्य च ज्ञानप्राप्तेः पूर्वं किंचित्कृत्यं वर्जनीयं चाह सार्धं-
 नवभिः यदा तु आरंभेषु कर्मसु निर्विण्णः दुःखदर्शनेनोद्दिग्धः तत्फलैषु विरक्तश्च तदा संयतो द्रियः सन् आत्मनोऽभ्यासेन आत्मविषयवृत्तिसंतत्या अ-
 लं यथा भवति तथा मनोधारयेत् १८ तत्र प्रथममेवात्यंतधारणा संभवात् तत्त्वभावानुसारेण वशीकरणमाह यर्हि आशुभ्याम्यत्परिभ्रमदनवस्थि-
 तं भवति तदा अनुरोधेन किंचिदपेक्षापूरणद्वारेण १९ ननु तर्हि यथा पूर्वमेव स्यात्तत्राह मनोगतिं तु न विसृजेत् नोपेक्षेत किंतु अप्रमत्तः सन् लक्षयेदित्य-
 र्थः २० अनुरोधमार्गं सहृष्टं तं स्तोति एषः अनुवृत्तिमार्गेण मनसः संग्रहः परमो योगः तत्साधनत्वात् उपचारेण स्फुटिः यथा अदांतस्य दमनीयस्य अ-
 र्वितः अश्वस्य हृदयजलं स्वाभिप्रायेण गतिमन्विच्छन् अपेक्षमाणः अश्वधारकः प्रथमं किंचित् तद्गतिमनुवर्तते तदा चरश्मिना तं हृत्वेव गच्छति न चू-

यदारंभेषु निर्विण्णो विरक्तः संयतो द्रियः अभ्यासेनात्मनो योगीधारयेदचलं मनः १८ धार्यमाणं मनो यर्हि भ्राम्यदाश्व-
 नवस्थितम् अतं द्रितोऽनुरोधेन मार्गेणात्मवशं नयेत् १९ मनोगतिं न विसृजेज्जितप्राणोजितेन्द्रियः सत्त्वसंपन्नया बुद्ध्या
 मन आत्मवशं नयेत् २० एष वै परमो योगो मनसः संग्रहः स्मृतः हृदयजलमन्विच्छन् दम्यस्यैवार्वतो मुहुः २१ सांख्येन
 सर्वभावानां प्रतिलोमानुलोमतः भवाप्यया वनुध्यायेन्मनो यावत्प्रसीदति २२ निर्विण्णस्य विरक्तस्य पुरुषस्योक्तवा-
 दिनः मनस्यजतिदोरात्स्यं चिंतितस्यानुचिंतया २३ यमादिभिर्योगपथैरानीक्षिक्या च विद्यया ममार्चापासनाभिर्वा
 नान्यैर्योग्यं स्मरेन्मनः २४ यदि कुर्यात्प्रमादेन योगी कर्मविगर्हितम् योगेनैव देहं देहं हो नान्यत्तत्र कदाचन २५

पेक्षते तद्दित्यर्थः २१ एवमीषद्वशीकृतस्य मनसोऽत्यंतं नैश्चल्योपायानाह सांख्येनेति त्रिभिः सांख्येन तत्त्वविवेकेन सर्वभावानां महदादिदेहांताना-
 मनुलोमतः प्रकृत्यादिक्रमेण भवम् प्रतिलोमतः पृथिव्यादिक्रमेणाप्ययं च अन्वनुध्यायेत् प्रसीदति निश्चलं भवति २२ ततश्चागमापायिषु तेषु धि-
 भूतात्पदर्शनात्तदविवेकापन्नसंसारे निर्विण्णस्य अतो विरक्तस्य ततश्च उक्तवेदिनः गुरूपदिष्टार्थलोचकस्य ततो गुरूपदिष्टस्यैव चिंतितस्य पुनः पु-
 नरनुचिंतया दोरात्स्यं देहाद्यभिमानं त्यजति २३ किंच यमादिभिर्योगमार्गैः आनीक्षिक्यापदार्थद्वयशोधनेन ममार्चन ध्यानादिभिर्वा वाशब्दे-
 नास्य पक्षस्य स्वातंत्र्यं दर्शयति एतैरुपायैर्योग्यं परमात्मानं मनः स्मरेत् नान्यैः अतोऽन्यन्नकुर्यादित्यर्थः २४ ननु पापापत्तौ प्रायश्चित्तं कार्यमेव त-
 त्राह यदीति योगेन ज्ञानाभ्यासेनैव एतच्च भक्तस्यापि नाम कीर्तनाद्युपलक्षणार्थं नान्यत्कच्छादि २५

ननु नित्यनामोक्तकर्मसत्त्वशोधकत्वाद्गुणः हिंसादिकं त्वशुद्धिहेतुत्वाद्दोषः तत्र च तन्निवर्तकत्वात्कृच्छ्रादिप्रायश्चित्तं गुण इति विधिप्रतिषेधाभ्यामुक्तत्वात्प्रायश्चित्तं विना योगेनैव कथं पापं दहेत्तत्राह स्वेस्व इति सार्धेन स एव गुणः नेतरः तदुपपादयति यस्माद्विधिप्रतिषेधाभ्यामनेन गुणदोषविधानेन कर्मणां नियमः संकोचः कृतः कुत इत्यत आह जात्या उत्पत्त्यैवाशुद्धानां स च प्राप्तानां संगानां त्याजनेच्छया अयं भावः पुरुषस्याशुद्धिर्नाम न प्रवृत्तेरन्याऽस्ति स्वाभाविक प्रवृत्त्यैव तस्य मलिनत्वात् न च सहसा सर्वतो निवृत्तिं कर्तुं शक्यते अत इदं न कर्तव्यमिदमेव कर्तव्यमित्येवं स्वाभाविक प्रवृत्तिसंकोचद्वारेण निवृत्तिरेव क्रियते यथा च न प्रवृत्तिपरो वेदस्तथोत्तराध्याये वक्ष्यामः उत्पत्त्यैव हि कामेधित्यादिना अनो योगिनः स्वाभाविक प्रवृत्त्यभावात् न प्रायश्चित्तादिविधिगोचरतेति २६ भक्त्यधिकारिणो भक्तियोगमाह जातश्रद्ध इति न वभिः मत्कथासु जातश्रद्धः अत एवान्येषु कर्मसु उद्धि

स्वेस्वेऽधिकारेयानिष्ठासगुणः परिकीर्तितः कर्मणां जात्यशुद्धानामनेन नियमः कृतः गुणदोषविधानेन संगानां त्याजनेच्छया २६ जातश्रद्धो मत्कथासु निर्विण्णः सर्वकर्मसु वेददुःखात्मकान्कामान्परित्यागोऽप्यनीश्वरः २७ ततो भजे तमां प्रीतः श्रद्धालुर्दृढनिश्चयः जुषमाणश्च तान्कामान्दुःखोदकांश्च गर्हयन् २८ प्रोक्तेन भक्तियोगेन भजतो मां सकृन्मनेः कामाहृदयानशयंति सर्वे मयि हृदि स्थिते २९ भिद्यते हृदयग्रंथि श्लिद्यंते सर्वे संशयाः क्षीयंते चास्य कर्माणि मयि दृष्टेऽरेव लात्मनि ३० तस्मान्मद्भक्तियुक्तस्य योगिनो वै मदात्मनः न ज्ञानं न च वैराग्यं प्रायः श्रेयो भवेदिह ३१ यत्कर्मभिर्यत्तपसा ज्ञानवैराग्यतश्च यत् योगेन दानधर्मेण श्रेयोभिरितरैरपि ३२ सर्वे मद्भक्तियोगेन मद्भक्तौ लभन्तेऽजसा स्वर्गापवर्गमिदम कथंचिद्यदि वांछति ३३

ग्रः ननु तत्फलैषु विरक्तः तदाह वेदेति यद्यपि वेदतथाऽपि तत्परित्यागेऽनीश्वरः अशक्तः २७ एवं भूतो यः श्रद्धालुः स भक्त्यैव सर्वं भविष्यतीति दृढनिश्चयः स च ततः तदनंतरं मां प्रीत्या भजेत विषयांस्तसेवमानोऽपि तेषु प्रीतिं न कुर्यादित्याह गर्हयन्निति २८ कथं भजेत किं वा ततो भवति तदाह प्रोक्तेनेति द्वाभ्याम् श्रद्धामृतकथायां मेशश्वन्मदनुकीर्तनमित्यादिना तत्र तत्रोक्तेन मामसकृन्मित्यं भजतः हृदय्याः हृदताः कामा नशयंति २९ हृदयमेव ग्रंथिरहंकारः तत्पूर्वकाश्च सर्वे संशयाः असंभावनादयः कर्माण्यनारब्धफलानि संसारहेतुभूतानि ३० तदेवं व्यवस्थयाऽधिकारत्रयमुक्तम् तत्र च भक्तेरन्य निरपेक्षत्वादस्य च तत्सापेक्षत्वात् भक्तियोग एव श्रेष्ठ इत्युपसंहरति तस्मादिति त्रिभिः मदात्मनः मयि आत्मा चित्तं यस्य तस्य श्रेयः साधनम् ३१ तत्र हेतुः यत्कर्मभिरित्यादि इतरैरपि तीर्थयात्रादिभिः श्रेयः साधनैर्यद्वा व्यसत्त्वशुद्ध्यादितत्सर्वं अजसा अनायासेनैव ३२ स्वर्गमपवर्गमिदमवैकुण्ठलभत एव वांछा तु नास्तीत्युक्तम् यदि वांछतीति ३३

तत्रहेतुमाह नकिंचिदिति धीराः धीमंतः यतोममएकांतिनः मय्येवपीतियुक्ताः अतोमयादत्तमपिनगुणहंतिकिंवक्तव्यंनवांछंतीत्यर्थः अपुनर्भवमा-
त्यंतिकमपिकैवल्यम् ३४ तदुपपादयति नैरपेक्ष्यमेवपरमुत्कृष्टमनल्पकंमहत्तुनिःश्रेयसंफलंतत्साधनंचप्राहुः मेभक्तिःनिराशिषः प्रार्थनाशून्यस्य
निरपेक्षस्यप्रार्थनाकारणभूतापेक्षारहितस्यपुंसोभवेत् यद्वा मेनिरपेक्षस्ययाभक्तिः सानिराशिषोभवेदित्यर्थः ३५ अनेनप्रकारेणसिद्धानां
नगुणदोषादिति विरोधपरिहारमुपसंहरति नमसीति गुणदोषैर्विहितप्रतिषिद्धैरुद्भवोयेषांतेगुणाः पुण्यपापादयः साधूनांनिरस्तरागादीनामतः
समचित्तानामतएवबुद्धेः परमीश्वरंप्राप्तानाम् ३६ काम्यकर्मनिष्ठांनिंदिष्यन्नेतान्मुक्तिमार्गानुपसंहरति एवमिति मेपथःमत्प्राप्त्युपायान् येअनु-
तिष्ठंतितेक्षेमंकालमायादिरहितंममलोकंविंदंति यत्परमंभक्त्यविदुः ३७ इत्येकादशोटीकायांविंशतितमोऽध्यायः २० जयतिस्वपरानं-
दःपरानंदनृकेसरी यत्कृपालवलेशेनश्रीधरः सत्कृतःरुतीर्क्षितामिच्छयासंतः क्षमंतांममसाहसम् मयाहिस्वीयबोधायकृतमेतन्नसर्वतः २

नकिंचित्साधवोधीराभक्त्यहोकांतिनोमम वांछंत्यपिमयादत्तंकेवल्यमपुनर्भवम् ३४ नैरपेक्ष्यंपरंप्राहुर्निश्रेयसमन-
ल्पकम् तस्मान्निराशिषोभक्तिर्निरपेक्षस्यमेभवेत् ३५ नमय्येकांतभक्तानांगुणदोषोद्भवागुणाः साधूनांसमचि-
त्तानांबुद्धेःपरमुपेयुषाम् ३६ एवमेतान्मयादिज्ञाननुतिष्ठंतिमेपथः क्षेमंविंदंतिमत्स्थानंयद्ब्रह्मपरमंविदुः ३७
इतिश्रीभागवतेमहापुराणेएकादशस्कंधेविंशतितमोऽध्यायः २० श्रीभगवानुवाच यएतान्मत्स-
थोहित्वाभक्तिज्ञानक्रियात्मकान् क्षुद्रान्कामांश्चलैःप्राणैर्जुषंतःसंसरंतिते १

एकविंशोक्रियाज्ञानभक्तिधनधिकारिणाम् कामिनांद्रव्यदेशादिगुणदोषाःप्रपंचिताः ३ तदेवंगुणदोषव्यवस्थाःर्येयोगत्रयमुक्तम् तत्रज्ञा-
नभक्तिसिद्धानांनकिंचिदुणदोषो साधकानांतुप्रथमतोनिवृत्तिकर्मनिष्ठानांयथाशक्तिनित्यनैमित्तिकंकर्मसत्त्वशोधकत्वादुणःतदकरणंनिषि-
द्धकरणंचतन्मलीमसकरणत्वादोषः तन्निवर्तकत्वाच्चप्रायश्चित्तंगुणः विशुद्धसत्त्वानांतुज्ञाननिष्ठानांज्ञानाभ्यासएवसिद्धिहेतुत्वादुणः भक्ति-
निष्ठानांपुनःश्रवणकीर्तनादिभक्तिरेवगुणः तद्विरुद्धंसर्वमुभयंभांदोषइत्युक्तम् इदानींयेतुनसिद्धानापिसाधकाः किंतु केवलंकाम्यक-
र्मप्रधानाः तेषांसकलगुणदोषान्प्रपंचयिष्यन्नादौतानतिबहिर्मुखान्निंदति यएतानिति मत्पथः मरुक्तमार्गान्क्षुद्रान्नुच्छान् चलैःअस्थिरैः
प्राणैर्दहवायुभिरिंद्रियैर्वाजुषंतः सेवमानाभवन्ति तेसंसरन्ति निरिवलगुणदोषभाक्तेननानायोनीः प्राप्नुवंतीत्यर्थः १

ननुतैरेवकर्मभिः केचिदुणदोषभाजः केचिन्नेतिकुतोवैषम्यंनह्यग्निनाकेचित्तप्यंतेकेचिन्नेतिसंभवतितत्राह स्वेस्वइति अधिकारभेदेनकल्पितौ
गुणदोषौनवस्तुनिष्ठावितिभावः २ तदाह शब्दशब्दीइति विचिकित्सार्थयोग्यमयोग्यंवेतिसंदेहद्वारास्वाभाविकप्रवृत्तिप्रतिबंधार्थमित्यर्थः तत्रश
ब्दशब्दीयोग्यत्वायोग्यत्वेगुणदोषौतन्निमित्तोपादेयत्वानुपादेयत्वेश्भाशब्दौतन्निमित्तावर्थानर्थौ ३ तत्रशब्दशब्दीधर्मार्थशब्देनधर्मः अशब्देना
धर्मइति गुणदोषौव्यवहारार्थम् अशब्दावपिराजादीनांव्यवहारदर्शनाद्युपादेयंनान्यदिति शब्दाशब्दौयात्रार्थदोषत्वेऽप्यापत्कशरीरनिर्वाहमात्रोपा
दानेनपापम् अधिकोपादानेतुपापमितिमयामन्वादिरूपेण धर्मरूपांधुरंभारंकर्मजडानामित्यर्थः ४ शुद्धशब्दीप्रपंचयिष्यन्वेदोक्तत्वेनतदभिनि
वेशोमाप्सदिति समानेष्वपिवस्तुधितियदुक्तंतत्प्रपंचयति भूमीतित्रिभिः भूतानांप्राणिनाम् धारयंतीतिधातवः कारणानि शारीराः शरीरारंभकाः

स्वेस्वेऽधिकारेयानिष्ठासगुणःपरिकीर्तितः विपर्ययस्तुदोषःस्यादुभयोरैषनिश्चयः २ शुद्धशब्दीविधीयेतेसमानेष्वपिव
स्तुषु इत्यस्यविचिकित्सार्थगुणदोषौशब्दाशब्दौ ३ धर्मार्थव्यवहारार्थयात्राऽर्थमितिचानय दर्शितोऽयंमयाचारोधर्मसु
द्वहतांधुरम् ४ भूम्यंश्चम्यनिलाकाशाभूतानांपंचधातवः आब्रह्मस्थावरादीनांशारीराआत्मसंयुताः ५ वेदेननामरू
पाणिविषमाणिसमेष्वपि धातुषूद्धवकल्प्यंतएतेषांस्वार्थसिद्धये ६ देशकालादिभावानांवस्तूनांममसत्तम गुणदोषौ
विधीयेतेनियमार्थैहिकर्मणाम् ७ अकृष्णसारोदेशानामब्रह्मण्योऽशुचिर्भवेत् कृष्णसारोऽप्यसौवीरकीकटांसंस्कृते
रिणम् ८

देहतः साम्यमुक्तंजीवतोप्याह आत्मसंयुताइति धातुषुदेहेषुनामरूपाणिवर्णाश्रमादीनि कल्पनायाः प्रयोजनमाह एतेषांप्राणिनांस्वा
र्थसिद्धयेप्रवृत्तिनियमद्वाराधर्मादिषुपुरुषार्थसिद्धये ६ नकेवलंदेहेष्वेवअपितुदेशकालादिभावानामपि आदिशब्देनानुपादेयानांपलनिमित्ताधिकारि
णांग्रहणम् वस्तूनामुपादेयानांब्रीह्यादीनामपि मममया नियमार्थसंकोचार्थमित्यर्थः ७ एवंगुणदोषविषयंपरिशोध्यतयोः शब्दशब्दीमूलत्वात्श
ब्दशब्दीप्रपंचयति अकृष्णसारइत्यष्टभिः देशानांमध्येकृष्णहरिणरहितोऽशुचिः तत्रापिअब्रह्मण्यः ब्राह्मणभक्तिःशून्यः अत्यंतमशुचिः कृष्णसा
रोऽपिकृष्णोनमृगेणसारः श्रेष्ठोयः सोऽपिअसौवीरः कीकटःसूवीराः सत्पुरुषाः तद्वान् सौवीरः कीकटोऽपिशुचिः तदुक्तम् सर्वेषुण्यतमोदेशः सत्या
त्रंयत्रलभ्यतइति तद्वर्जितोयः कीकटः अंगवंगकलिंगादिः असंस्कृतः संमार्जनादिशून्यः म्लेंछबहुलोवा ईरिणमूषरम् एकवद्भावः तत्अशुचित
दन्यः शुचिरित्यर्थादुक्तंभवति ८

कालस्य शुद्धशब्दीदर्शयति कर्मण्यदिति द्रव्यतः द्रव्यसंपत्त्यास्वतोवापूर्वाणह्यदिर्यः कर्मण्यः कर्मार्हः सकालस्तस्मिन्कर्मणिगुणवान् यतः पस्मिन्द्व्याला
मेनवाराष्ट्रविल्लादिनावाकर्मनिवर्तते यश्चसूतकादौदशाहादिलक्षणो कर्मकः कर्मनर्हः स्मृतः सकालोदोषः अशब्दइत्यर्थः ९ वस्तुशब्दोपात्तानां द्र
व्याणांशब्दशब्दीदर्शयति द्रव्यस्येतिचतुर्भिः द्रव्येणतोयादिनाशब्दिः सूत्रादिनात्वशब्दिः वचनेनशब्दमशब्दंवेतिसंदेहेशुद्धमित्येवंरूपेणब्राह्मणवच
नेनशब्दिः विपरीतेन अशब्दिः संस्कारेणप्रोक्षणादिनापुष्पादेः शब्दिः अवघ्राणादिनात्वशब्दिः कालेनदशाहादिनानवोदकादेः शब्दिः कालेमेघोद
कंग्राह्यं कर्ज्येतुभ्यहमेवहि अकालेदशरात्रंस्यात्ततः शब्दिर्विधीयते पर्युषितान्नादेः अशब्दिः अंत्यजाद्युपहतानांतडागाद्युदकानांमहत्वात्यत्वाभ्यां
शब्दशब्दी १० शक्त्याशक्त्यासूर्योपरागादिसूतकान्नादेः शक्त्याशक्तिशब्दिः अशक्त्याशक्तिशब्दिः बुल्यापुत्रजन्मादौदशाहाहर्हिर्ज्ञानेनशब्दिः
अंतर्ज्ञानेनाशब्दिः समृद्ध्याजीर्णमलबहूस्त्रादेः समृद्धंप्रत्यशब्दिः दरिद्रंप्रतिशुद्धिः तत्रापिविशेषमाह यदीति एतेचद्रव्यवचनादयोद्रव्याशब्दि

कर्मण्योगुणवान्कालोद्रव्यतःस्वतएववा यतोनिवर्ततेकर्मसदोषोत्तमकःस्मृतः ९ द्रव्यस्यशुद्धशब्दीचद्रव्येणवचनेन
च संस्कारेणाथकालेनमहत्वात्यतयाथवा १० शक्त्याशक्त्याथवाबुल्यासमृद्ध्याचयदात्मने अयंकुर्वन्तिहिचथा
देशावस्थाऽनुसारतः ११ धान्यं दार्वंस्थितंतूनांसतेजसचर्मणाम् कालवाय्वग्निमृत्तौयैः पार्थिवानांसुतासुतैः १२
अमेध्यलिप्तंयद्येनगंधंलेपंच्यपोहति भजतेप्रकृतिंतस्यतच्छौचंतावदिष्यते १३

द्वाराआत्मनेयदयंकुर्वन्ति तद्देशावस्थाऽनुसारतएव यथायथावत्कुर्वन्तिनसर्वतः तथाहि निर्भयएवदेशेकुर्वन्ति नतुचौराद्याकुले तथाशेगादिव्य-
तिरिक्तयुवाद्यवस्थायामेवकुर्वन्ति नबाल्यरोगाद्यवस्थायामिति तथाचस्मृतिः देशंकालंतथात्मानंद्रव्यंद्रव्यप्रयोजनम् उपपत्तिमवस्थांचज्ञात्वांशो
चंप्रकल्पयेत्इति ११ द्रव्यादिभिर्द्रव्यस्यशब्दिरित्युक्तम् तत्रवचनादिशब्दिरैकरूपैव द्रव्यतस्तशब्दिर्वद्रूपेतितांप्रपंचयति धान्येति दारुलौकि-
कंग्रहचमसादिच धान्यानांवायुनादारूणांयज्ञपात्रादीनांग्रहचमसानांचतोयाशुष्णोदकैः अस्थिनांगजदंतानांकालेनतंतूनांतोयेन रसा-
स्तेलघृतादयः तैजसाःस्रवणादयः तेषांअग्निनाशब्दिः पार्थिवानांचरथ्याकर्दमघटेष्टकादीनांयथायथंकालादिभिः शब्दिः तत्रापिकाकांत्यजा-
द्युपघाततारतम्येनदेशकालावस्थाद्यनुसारेणैव एतैरन्यैश्चयुतासुतैर्मिलितैः केवलैश्च कालस्यपुनर्ग्रहणंयुतत्वप्रदर्शनार्थम् १२ अस्पृश्यस्पर्शेशु
द्धिमुक्तालेपविषयेऽप्याह यसीठपात्रवस्त्रादियेनतक्षणाक्षाराश्लोदकादिनागंधंलेपंच्यपोहतित्यजति स्वगतंचमलंत्यक्ताप्रकृतिंस्वमेवरूपंभ-
जते तस्मान्नशौचंशोधकसंयावताचतक्षणादिनाव्यपोहतित्वावत्समाणांस्वरूपतआहृतितोवातत्कर्तव्यमिव्यते १३ ७५

एवंतावत्तद्व्यशद्विरुक्ता इदानीं कर्तुं शुद्धिमाह स्नानेति अवस्थाकोमारादिः वीर्यशक्तिः संस्कारः उपनयनादिः कर्मसंध्योपासनदीक्षादिलक्षण
मृआत्मनः साहंकारस्य कर्तुः एतैः स्नानादिभिर्यथायथं तत्कार्यानुसारिणी शक्तिः इयंच शक्तिर्न व्यवहारार्थं किंतु विहितकर्मार्थेत्याह शुद्ध इति द्विजइ
त्युपलक्षणं श्रुदादेरपि १४ मंत्रशुद्धिमाह सद्गुरुमुखात् यथावत्संगोपांगविनियोगसहितं परिज्ञानं मंत्रस्य शुद्धिः कर्मशुद्धिमाह ईश्वरार्पणं कर्मणः
शुद्धिः धर्माद्यर्थं शब्दशुद्धीप्रपंचतः प्रदर्शयौपसंहरति धर्म इति देशकालद्रव्यकर्तृमंत्रकर्मभिः षड्विः शुद्धैः धर्मः संपद्यते एतेषां यो विपर्ययः सोऽधर्मस्त
द्धेतुरित्यर्थः १५ अयंच गुणदोषविभागो न वास्तव इत्याह क्वचिदिति आपदिप्रतिग्रहो गुणोऽप्यनापदि निषिद्धत्वाद्दोषः परधर्मश्च परस्य गुणोऽ
पि अस्य दोषः दोषोऽपि कुटुंबत्यागादिर्विरुक्तादेर्न दोषः अपितु विधिबलेन गुणः एवं योऽयं गुणदोषयोरेकस्मिन्नर्थे नियमः गुणदोषार्थं वा यो नि
यमः नियामकं शास्त्रं स तयोर्भेदमेव बाधते १६ दोषस्य क्वचिद्दोषत्वाभावे गुणत्वे चोदाहरणं दर्शयति समानस्य तस्यैव कर्मणः स्ररापानादेरुचरण

स्नानदानतपोवस्थावीर्यसंस्कारकर्मभिः मत्स्मृत्या चात्मनः शौचं शब्दः कर्माचरे द्विजः १४ मंत्रस्य च परिज्ञानं कर्मशुद्धि
र्मदर्पणम् धर्मः संपद्यते षड्विरधर्मस्त विपर्ययः १५ क्वचिद्गुणोऽपि दोषस्यादोषोऽपि विधिना गुणः गुणदोषार्थं नियमस्त
द्विदामेव बाधते १६ समानकर्माचरणं पतितानां न पातकम् औत्पत्तिको गुणः संगो न शयानः पतत्यधः १७ यतो यतो नि
वर्तेत विमुच्येत ततस्ततः एषधर्मो नृणां क्षेमः शोकमोहभयापहः १८ विषयेषु गुणाध्यासात्पुंसः संगस्ततो भवेत् संगो
तत्र भवेत्कामः कामादेव कलिर्नृणाम् १९ कलेर्दुर्विषहः क्रोधस्तमस्तमनुवर्तते तमसाग्रस्यते पुंसश्चेतना व्यापिनी द्रु
तम् २० तथा विरहितः साधो जंतुः शून्याय कल्पते ततोऽस्य स्वार्थविभ्रंशो मूर्छितस्य मृतस्य च २१

मपतितानां पतनहेतुरपि जा-
त्याकर्मणा वा पतितानां पुनः पातकमधिकारभ्रंशकं न भवति पूर्वमेव पतितत्वात् अतोऽत्र दोषस्यापि दोषतानास्तीत्यर्थः तथा संगोऽपि यो यतेर्दोषः
स गृहस्थस्यौत्पत्तिकः पूर्वस्वीकृतो न दोषः अपितु गुणः ऋतौ भार्यामुपेयादित्यादिविधानात् उभयत्र दृष्टान्तः पूर्वमेवाधः शयानो यथानपतती
ति १७ अतो गुणदोषनियमविधीनां प्रवृत्तिसंकोचद्वारानि वृत्तावेव तात्पर्यमित्यभिप्रेत्याह यतो यत इति १८ यथा श्रुतप्रवृत्तिपरतां वेदस्य निराक
र्तुं प्रवृत्तिमार्गस्यानर्थहेतुतां दर्शयति विषयेष्विति चतुर्भिः संगः आसक्तिः तत्र तेषु विषयेषु येन प्रतिहन्यते कामः तेन सह कामादेव कलिः कल
हो भवति १९ दुर्विषहः तीव्रः तमः संमोहः तं क्रोधं चेतनाकार्याकार्यस्मृतिः द्रुतं शीघ्रम् २० हे साधो तथा कार्याकार्यस्मृत्यारहितो जंतुः शून्याय कल्पते
असत्तुल्यो भवतीत्यर्थः ततः स्वार्थविभ्रंशः पुरुषार्थहानिः मूर्छितस्य मृततुल्यस्य २१

तत्तुल्यत्वं प्रपञ्चयति विषयेति व्यर्थं वृक्षजीविकयैव योजीयन् वर्तते समुचिततुल्यः अतएव यो भस्त्रेव श्वसन् वर्तते समुत्तुल्यः अतः स्वार्थनाश इत्यर्थः २२ ननु प्रवृत्तस्य स्वर्गादिफलश्रवणात् कुतः स्वार्थविभ्रंशस्तत्राह फलश्रुतिरिति इयं फलश्रुतिः न श्रेयः परमपुरुषार्थपरा न भवतीत्यर्थः किंतु बहिर्मुखानां नृणां मोक्षविवक्षया अवांतरफलैः कर्मसंरुच्युत्पादनमात्रम् यथा भैषज्ये औषधे रोचनं रुच्युत्पादनम् तथा हि पिबनिंबं प्रदास्यामि रव लुते रवं डलदुकान् पित्रैव मुक्तः पिबति न फलं तावदेव तु तथा मातृवाक्यं च शिस्वाने वधंते वसगुडूचींश्च दद्यापि वेति न फलं तावदेव तु किंतु आरोग्यम् २३ न नु कर्मकांडे मोक्षस्य नामापि न श्रूयते कुत एवं व्याख्यायते यथा श्रुतस्या घटनादित्याह उत्पत्त्येति द्वाभ्याम् उत्पत्त्या स्वभावतएव कामेषु पञ्चादिषु प्राणेषु आयुरिंद्रियबलवीर्यादिषु स्वजनेषु पुत्रादिषु अनर्थहेतुषु परिपाकतो दुःखहेतुषु २४ अतस्तान् स्वार्थं परमस्वरूपमविदुषः अतो न तान् प्रवृद्धीभूतान् वेदो

विषयाभिनिवेशेन नात्मानं वेदना परम् वृक्षजीविकया जीवन् व्यर्थं भस्त्रेव यः श्वसन् २२ फलश्रुतिरियं नृणां न श्रेयो रोचनं परम् श्रेयो विवक्षया प्रोक्तं यथा भैषज्यरोचनम् २३ उत्पत्त्येव हि कामेषु प्राणेषु स्वजनेषु च आसत्तमनसो मर्त्या आत्मनो नर्थहेतुषु २४ न तान् विदुषः स्वार्थं भ्राम्यतो रजिना ध्वनि कथं युज्यात्पुनस्तेषु तांस्ततो विशतो बुधः २५ एवं व्यवसितं केचिदविज्ञाय कुबुद्धयः फलश्रुतिं कुसमितां न वेदज्ञावदन्ति हि २६ कामिनः कृपणालुब्धाः पुष्पेषु फलबुद्धयः अग्निमुग्धाधूमताः ताः स्वलोकं न विदन्ति ते २७

यद्वोपयिष्यति तदेव श्रेय इति विश्वसितानित्यर्थः तानेवं भूतान् रजिना ध्वनिकामवर्त्मनि देवादियो निषु भ्राम्यतः ततः पुनः तमः वृक्षादियो निविशतः पशुकाम इति आसुरिंद्रियादिकाम इति च पुत्रादिकाम इति च कथं पुनस्तेष्वेव कामेषु स्वयं बुधो वेदोयुज्यात् प्रवर्तयेत् तथा सत्यनामः स्यादिति भावः २५ कथं नार्हिकर्ममीमांसकः फलपरतां वदन्ति तत्राह एवमिति व्यवसितं वेदस्याभिप्रायम् कुसमिता मवांतरफलप्ररोचनायारमणीयां परमफलश्रुतिं वदन्ति कुतः ते कुबुद्धयः तदाह द्वियस्माद्देदजाः व्यासादयस्तथानवदन्तीति २६ कुबुद्धितां प्रपञ्चयति कामिन इत्यष्टभिः कामित्वात्कृपणाः ततो लुब्धाः कृष्णाकुलाः अतः पुष्पेषु अवांतरफलेषु परमफलबुद्धयः अतएव अग्निमुग्धाः अग्निसाध्यकर्माभिनिवेशेन लुप्तविवेकाः ततश्च धूमताः धूमताधूममार्गोऽन्ते येषां ते स्वलोकमात्मतत्त्वम् तथा च श्रुतिः कश्चिद्वा अस्मा लोकात् प्रेत्य आत्मानं वेद अयमहमस्मीति कश्चित् स्वलोकं प्रति जानाति अग्निमुग्धो ह वै धूमतां त इति २७

कोऽसौ स्वलोकस्तमाह हृदि स्थितात्मानं मां स्वलोकम् ननु हृदि स्थितमहंकारास्पदं जानंतीत्येव सत्यम् परमात्मानं न तु जानंतीत्याह यददं यद्व्यतिरिक्तं जगन्नास्ति
कुतः यत इदं जगज्जातं तं कुतो जानंति हियस्मात् उक्तं कर्मैव शस्त्रं शस्यं कथनीयं पशुहिंसासाधनं वा येषां ते अतः केवलमस्मत्पुः प्राणतर्पणपराः नीहारं
तमः तेन व्याप्तानि चक्षुषि येषां ते यथा सन्निहितमपि न जानंति तद्वत् तथा च श्रुतिः न तं विदाथ य इमा ज जानान्यद्युष्माकमंतरं बभूव नीहारेण प्रावृता जल्यन्
चास्मत्पु उक्त्यशासश्चरंतीति २८ वेदतास्यो ज्ञानाच्चान्यान्यजंतीत्याह ते परोऽक्षमस्फुटं मे मतमविज्ञाय देवादीन्यजंत इत्युत्तरेणान्वयः स्वमतमेवाह हिं
सायां मांसभक्षणार्थं तत्फलार्थं च यदि रागः स्यात्तर्हि यज्ञ एवेत्यभ्यनुज्ञाद्वारा परिसंख्येयं न हिंस्यात्सर्वभूतानि अग्नीषोमीयं पशुमालभते इति नत्वा वश्यक
त्वेन चोदनेत्येवं रूपं यद्यपि नित्येनैमिन्निकयोः कामविशेषानुबन्धो नास्ति तथाऽपि कर्मणा पितृलोक इति श्रुतेः सामान्यतः पितृलोककामनाऽस्येव अंतः क

न ते मामंग जानंति हृदि स्थितं यददं यतः उक्त्यशास्त्राद्यस्मत्पु यथा नीहारचक्षुषः २८ ते मे मतमविज्ञाय परोऽक्षं विषया
त्मकाः हिंसायां यदि रागः स्याद्यज्ञ एव न चोदना २९ हिंसाविहाराद्यालब्धैः पशुभिः स्वस्मरवेच्छया यजंते देवतायज्ञैः पितृभू
तपतीन् रवलाः ३० स्वप्नोपममसुं लोकमसंतं श्रवणप्रियम् आशिषो हृदिसंकल्प्यत्यजंत्यर्थान्यथा वणिक् ३१ रजः सत्त्वतमो
निष्ठारजः सत्त्वतमोजुषः उपासते इन्द्रमुखा न देवादीन् तथैव माम् ३२ इक्ष्वेह देवतायज्ञैर्गत्वारंस्यामहे दिवि तस्यांत इह भू
यास्ममहाशालामहाकुलाः ३३ एवं पुष्पितयावाचा व्याक्षिप्तमनसां नृणाम् मानिनां चातिस्तब्धानां महार्त्ताऽपि न रोच
ते ३४

रणशब्दिकामना चोतिभावः तदुक्तम् नाकामस्य क्रिया काचिद्दृश्यते चेह कर्हिचित् यद्यद्विकुरुते जंतुस्तत्तत्कामस्य चेष्टितमिति २९
अज्ञत्वा देवहिंसया विहारः क्रीडायेषां ते ३० किंच तेति मंदकुह्य इत्याह स्वप्नोपममिति असुं परलोकम् आशिषश्चास्मिंस्लोके संकल्प्य न तु निश्चित्य वि
घ्नबाहुल्यात् त्यजंति कर्मसु विनियोजयंति यथा कश्चिद्दणिक दुस्तरसमुद्रादिलंघनेन बहु धनार्जनेच्छया सिद्धं धनं त्यजन्नुपयप्त्रो भवति तद्वदि
त्यर्थः ३१ अतोरजः सत्त्वतमो निष्ठास्तोरजः सत्त्वतमोजुषः स्वानुरूपानिंद्रादीनेवोपासते न तु मां गुणातीतम् यद्यपि इंद्रादीनामपि मंदं शत्वान्मदुपास
नमेव तत् तथाऽपि यथा वन्नोपासते भेददर्शित्वादित्यर्थः ३२ हृदिसंकल्प्येत्युक्तं तमेव संकल्पं दर्शयति इक्ष्वेति तस्य भोगस्य अंतं महाशालामहार
हस्याः ३३ ततः किमत आह एवमिति अतो मत्प्रवणत्वाभावान्नित्यं संसारिणो भवन्तीति भावः ३४ श्रीगोपालकृष्णो विजयते ५

तदेवंवेदानांप्रवृत्तिपरत्वंनिराकृत्यप्रकृतंनिवृत्तिपरत्वमेवोपसंहरति वेदाइति कर्मब्रह्मदेवताकांडविषयाइमेवेदाः ब्रह्मात्मविषयाः ब्रह्मैवात्मानसं
सारीत्येतत्पराः तत्परत्वाप्रतीतौचफलश्रुतिरियंनृणांनश्रेयोरोचनंपरम् श्रेयोविवक्षयाप्रोक्तंयथाभैषज्यरोचनमित्युक्तमेवकारणमनुस्मारय
ति परोऽक्षेति ऋषयोमंत्राः तद्दृष्टारोवा तत्किमिति यतः परोऽक्षमेवममचप्रियम् अयंभावः शुद्धांतःकरणैरेवावबोद्धव्यंनान्यैरनधिकारिभिः व
थाकर्मत्यागेनभ्रंशप्रसंगादिति ३५ ननुवेदज्ञाअपिज्ञेमिन्यादयः किमिति तयावेदस्यब्रह्मपरत्वंनवर्णयंतिमांविनातत्त्वतोवेदंतदर्थवानकोऽपि
वेदेत्याशयेनाह शब्दब्रह्मेतियावत्समाप्तिस्वरूपतःपाठतोऽर्थतश्चदुर्विज्ञेयंतच्चसूक्ष्मंस्पृलंचेतिद्विविधम् तत्रसूक्ष्मंतावत्स्वरूपतोऽपिदुर्ज्ञेयमित्याह
प्राणेंद्रियमनोमयम् प्रथमंप्राणमयंपरारब्धंततोमनोमयंपश्यंत्यारब्धम् ततर्इन्द्रियमयंमध्यमारब्धम् तस्यवाग्व्यंजकत्वेनवागेंद्रियप्रधानत्वात्
किंच अनंतपारंसमष्टिप्राणादिगयस्यनिर्विशेषस्यचतस्यकालतोदेशतश्चापरिच्छेदात् अर्थतोऽपिदुर्ज्ञेयत्वमाह गंभीरंनिगूढार्थम् अतोदुर्वि

वेदाब्रह्मात्मविषयास्त्रिकांडविषयाइमे परोऽक्षवादाऋषयःपरोऽक्षंममचप्रियम् ३५ शब्दब्रह्मसदुर्बोधिंप्राणेंद्रि
यमनोमयम् अनंतपारंगंभीरंदुर्विगाह्यंसमुद्रवत् ३६ मयापहंहितंभूम्नाब्रह्मणानंतशक्तिना भूतेषुधोषरूपे-
णविसेषूर्णैवलक्ष्यते ३७ यथोर्णनाभिर्हृदयादूर्णासु ह्रमतेसुखात् आकाशाद्दोषवान्प्राणोमनसास्पर्शरूपिणा

३८

गाह्यम् मतिप्रवेशानर्हम् तथाचश्रुतिः चत्वारिवाक्परिमितापदानितानि विदुर्ब्राह्मणायेमनीषिणः गुहात्रीणिनिहितानेंगयंतितु
रीयंवाचोमनुष्यावदन्ति अथमर्थः वाचः शब्दब्रह्मणः परिमितानिगणितानिपद्यतेज्ञायतेपरंतत्त्वमेभिरितिपदानिरूपाणिचत्वारिचत्वार्यपिये
मनीषिणोतर्हृष्टयः तएवविदुःनान्येयतः गुहायांदेहमध्येत्रीणिनिहितानिनेंगयंति स्वरूपंनप्रकाशयंति अतः केवलंवाचः तुरीयंचतुर्थंभागेवैरव
रीरूपंमनुष्यावदन्तितदपिचदत्येवनतत्त्वतो जानंति ३६ तत्रमनीषिभिरेवज्ञेयंसूक्ष्मंतत्त्वरूपंदशयति मयेति मयाऽतर्यामिणोपहंहितमधि
ष्ठितम् अंतस्थत्वेऽप्यपरिच्छेदमाह भूमेति अधिष्ठातृत्वेऽप्यविकारित्वमाह ब्रह्मणेति अविहृतस्यापिनिपंतृत्वंघटयति अनंतशक्तिनाइ
ति भूतेषुसर्वप्राणिषुधोषरूपेणनादरूपेणलक्ष्यतेमनीषिभिः अंतःसूक्ष्मत्वेनदर्शनेदृष्टांतः विसेषुऊर्णानंतुरिवेति ३७ ततोवैरवर्थाख्याया
ब्रह्मवाचउत्पत्तिप्रकारंसदृष्टांतमाह यथेतित्रिभिः हृदयात्सकाशात्सुखात्तद्वारात् उह्रमतेबहिः प्रकटयति दार्ष्टान्तिकेयोजयति आकाशादि
तिप्राणःतदुपाधिः हिरण्यगर्भरूपः प्रभुर्भगवाचतेनरूपेण ३८

छंदोमयो वेदमूर्तिः स्वतस्त्वमृतमयः घोषवाञ्छ नादोपादानवाञ्छ मनसानिमित्तभूतेन निमित्ततामेव दर्शयति स्पर्शादीन्वर्णान्स्वरूपयति संकल्पयतीति स्पशरूपितेन स्पर्शग्रहणमुपलक्षणम् हृदयाकाशाद्बृहती वेदलक्षणां वाणीं सृजतीति तृतीयश्लोकेनान्वयः बृहतीशब्दार्थव्याख्यानाय विशेषणानि सहस्रपदवीं बहुमार्गाम् अनेकपुरुषार्थसाधनवर्तीतदेवाह ओंकारात् उरः कंठादिसंगेन व्यंजितैः स्पर्शादिभिर्भूषिताम् ओंकारश्चाब्रह्मद्वतः सूक्ष्मोऽभिप्रेतः नत्वकारादिवर्णरूपः तस्य व्यंग्यकोटित्वात् तत्र स्पर्शाः कादिपञ्चवर्गाः स्वराक्षकारादयः षोडश ऊष्माणः शषसहाः अंतस्था यरलवाः तैरुपलक्षिताम् ३९ एवंविचित्राभिर्वैदिकलौकिकभाषाभिर्वितताम् यथोत्तरंचत्वारिचत्वार्यक्षराणि उत्तराणि अधिकानि येषांतैः छंदोभिरुपलक्षिताम् एवमनंतपारां सृजति स्वयमेवाक्षिपते उपसंहरति ४० तेषु कतिचिच्छंदांसि दर्शयति गायत्रीति तत्र चतुर्विंशत्यक्षरा गायत्री ततश्चतुरक्षर वृह्योष्णिगादिछंदांसि अष्टाविंशत्यक्षरा उष्णिक् द्वात्रिंशत्यक्षरा नुष्टुप् एवं सर्वाणि चतुरक्षराणि छंदांसि

छंदोमयो मृतमयः सहस्रपदवीं प्रफः ओंकाराद्व्यंजितस्पर्शस्वरोष्मांतस्थभूषिताम् ३९ विचित्रभाषाविततां छंदोभिश्चतुरक्षरैः अनंतपारां बृहतीं सृजत्याक्षिपते स्वयम् ४० गायत्र्युष्णिगनुष्टुप् बृहती पंक्तिरेव च त्रिष्टुप् जगत्यति छंदो ह्यत्यत्यतिजगद्विराट् ४१ किंविधत्ते किमाचष्टे किमनूद्य विकल्पयेत् इत्यस्याहृदयं लोकेनान्योमद्वेदकश्चन ४२ मांविधत्तेऽभिधत्ते मां विकल्प्यापो ह्यते त्वहम् एतावान्सर्ववेदार्थः शब्दोऽस्थायि मांभिदाम् मायामात्रमनूद्यांते प्रतिषिध्य प्रसीदति ४३ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे एकविंशोऽध्यायः २१ अत्यष्टिभिः अतिजगती अ

तिविराडित्यर्थः एतैश्छंदोभिरुपलक्षितामिति पूर्वेणान्वयः एवंभूतावेदलक्षणावाणीतस्या अभिप्रायं मां विना न कोपि जानातीति भावः अतो बृहत्पिसाकल्येन स्वरूपतो दुर्ज्ञेया इत्युक्तम् ४१ अर्थतोऽपि दुर्ज्ञेयत्वमाह किमिति कर्मकांडे विधिवाक्यैः किंविधत्ते देवताकांडे मंत्रवाक्यैः किमाचष्टे प्रकाशयति ज्ञानकांडे किमनूद्य विकल्पयेत् निषेधार्थमित्येवमस्याहृदयं तात्पर्यं मत्तमन्तोऽन्यः कश्चिदपि न वेद ४२ ननु तर्हि त्वं मत्कृपया कथय ओमिति कथयति मामेव यज्ञरूपं विधत्ते न मत्तः पृथक् यच्चाकाशादिप्रपञ्चजातम् तस्माद्वा एतस्मादात्मन आकाशः संभूत इत्यादिना विकल्प्यापो ह्यते निराक्रियते तदप्यहमेव न मत्तः पृथगस्ति कुत इत्यपेक्षायां सर्ववेदार्थसंक्षेपतः कथयति एतावानेव सर्वेषां वेदानामर्थः तमेवाह शब्दो वेदः मां परमार्थरूपमाश्रित्य भिदां मायामात्रमित्यनूद्य नेहनानास्ति किंचनेति प्रतिषिद्ध्या प्रसीदति निवृत्तव्यापारो भवति अयं भावः यथा ह्यंकुरे योरसः स एव तद्विस्तारभूतानां नाकांडशारवास्वपितथैव प्रणयस्य योऽर्थः परमेश्वरः स एव तद्विस्तारभूतानां सर्ववेदकांडशारवानामपि संगच्छते नान्य इति नित्यमुक्तः

स्वतः सर्ववेदकृत् सर्ववेदवित् स्वपरज्ञानदाता यस्तं वेदे गुरुमीश्वरम् ४३ इत्येकादशोटी ० एकविंशोऽध्यायः २१

द्वाविंशतत्त्वसंख्यानामविरोधविधोच्यते पुं प्रकृत्योर्विवेकश्च जन्म मृत्युविधादिच १ तदेवं वेदादीनां प्रवृत्तिपरत्वं निराकृत्य मोक्षपरत्वं निर्णीतं सति च
मोक्षपरत्वेऽपि तद्वान्तरविवादः तथाहि केचित्तत्त्वसंख्यासु विवदन्ति तत्रापि बाह्यार्थसदरात्त्वे आत्मत्वेऽप्येकत्वनानात्वादेषु तत्र किं सत्यमिति जिज्ञा
सया पृच्छति कर्तानि ऋषिभिः आगमेषु बहुधा संख्यातानि तेषु कति युक्तानीत्यर्थः भगवन्मतानुवादपूर्वकं बहुधा संख्यानं प्रपंचयति नवेति त्रिभिः
त्वं तावदष्टाविंशति तत्त्वान्यास्यतानि च वयं श्रुश्रुम श्रुतवन्तः १ २ एतावतीनां भाव एतावत्त्वं नानात्वमित्यर्थः यदि वक्ष्यायस्य योजनमभिप्रेत्य च गायन्ति
आयुष्मन्नित्यमूर्ते ३ विवक्षाभेदेन सर्वेषु क्तमेव मायया च किं नाम न युक्तमित्याह युक्त इति यथा ब्राह्मणाभाषन्ते तद्युक्तं न च वस्तुतः यस्मात्संति स
र्वत्रांतर्भूतानि सर्वाणि तत्त्वानि किंच गायामिति असत्त्वेऽपि माया श्रयत्वात् यदत एवेत्यर्थः उद्धृत्य स्वीकृत्य न हि मरीचिजलपरिमाणादिविवादे किंचि

उद्धृत्य उवाच कति तत्त्वानि विश्वेश संख्यातान्यृषिभिः प्रभो नैवैकादशपंचत्राण्यात्यत्वा मिह श्रुश्रुम १ केचित् षड्विंशतिं
प्राहुरपरे पंचविंशतिम् संभेकेन वषट् केचित् चत्वार्येकादशापरे २ केचित्सप्तदशप्राहुः षोडशैश्च त्रयोदश एतावत्त्वं हि संख्या
नामृषयो यद्विवक्षया गायन्ति पृथगायुष्मन्निदं नो वक्तुमर्हसि ३ श्रीभगवानुवाच न यः संयतिसर्वत्र भाषन्ते ब्राह्मणा
यथा मायां मदीया सुहृद्व्यवदतां किं नु दुर्दमम् ४ नैतदेवं यथा त्वत्वं यदहं वच्मि तत्तथा एवं विवदतां हेतुं शक्तयो मे दुरत्य
याः ५ यासां व्यतिकरादासीद्विकृत्यो व्यवदतां पदम् प्रामेशमदमेऽप्येति वादस्तमनुशाम्यति ६ परस्परानुप्रवेशात्तत्त्वानां
पुरुषर्षभ पौर्वापर्यप्रसंख्यानं यथा वक्तुर्विवक्षितम् ७

दयदितमिव भवति ४ ननु यदि सर्वमपि युक्तं तर्हि कुतो विवादः यदि च मायैवा
लंबनं तर्हि कुतो हेतुं प्रतिविवादस्तत्राह नैतदेवमिति हेतुं प्रतिविवादमानानां मदीयादुरतिक्रमाः शक्तयः अंतःकरणवृत्तिविशेषरूपेण परिणताः स
त्वाद्या एव हेतुरित्यर्थः ५ तासां विवादहेतुत्वमुपपादयति यासां मिति यासां व्यतिकरात्क्षोभाद्दतां पदं विषयो विकृत्यो भेदः आसीदंतःकरण
वृत्तिविकृत्यो वा तन्मूलभूतः एतदेव व्यतिरेकेण दृढयति एतेषां वाक्यानां आलंबनभूतः सः विकृत्यः शमदमयोर्द्वैतैक्यं तस्मिन् प्राप्ते सति अप्येति लीय
ते तच्च विकल्पनाशमनुवादः शाम्यतीति ६ संति सर्वत्र इति यदुक्तं तत्प्रपंचयति परस्परं इति द्वाभ्याम् अन्योऽन्यस्मिन्नुपवेशाद्दुर्ग्रथाविवक्षितं त
था पूर्वकारणमपरं कार्यकारणभावेन प्रसंख्यानं भवति यदा पूर्वाअल्पसंख्या पराधिकसंख्यातयोर्भावः पौर्वापर्येतेन प्रसंख्यानं गणनमिति

अनुपवेशं दर्शयति एकस्मिन् नपीति पूर्वस्मिन्कारणभूते तत्त्वे कार्यतत्त्वानि सूक्ष्मरूपेण प्रविष्टानीति मृदियतवत् अपरस्मिन् कार्यतत्त्वे कारणतत्त्वान्यनुगतत्वेन प्रविष्टानि घटे मृदत् ८ अविरोधमुपसंहरति अतोऽमीषां तत्त्वानां पौर्वापर्यं तत्कारणकार्यत्वं प्रसंख्यानं च न्यूनाधिकमभीप्सतां वादिनां मध्ये यथाविवक्षया यद्व्यङ्ग्यस्य मुरवं प्रवर्तते तत्सर्वं विविक्तं निश्चितं वयं गृणहीमः उक्तन्यायेन सर्वत्र युक्तेः संभवात् ९ ननु कार्यकारणतत्त्वानां पृथक्त्वविवक्षया भवतु नाम संख्याभेदः जीवेश्वरयोस्तु कथं भेदाभेदविवक्षया षड्विंशतिपञ्चविंशतिपक्षौ प्रवृत्तौ अत आह अनादीति स्वतो न संभवति अन्यतस्तु संभवात् स्वतः सर्वज्ञः परमेश्वरोऽन्यो भवितव्य इति षड्विंशतिपक्षाभिप्राय इत्यर्थः १० कथं तर्हि पञ्चविंशतिपक्षस्तत्राह पुरुषेति वैलक्षण्यं विसदृशत्वं नास्ति द्वयोरपि चिद्रूपत्वादतस्तयोरत्यंतमन्यत्वकल्पना अपार्थाव्यर्था एवं पञ्चविंशतिपक्षः प्रवृत्त इत्यर्थः नन्वेवमपीश्वरप्रसादलभ्यज्ञानस्य पृथक्तापक्षद्वयमपि न घटते अत आह ज्ञानं चेति सत्त्वगुणवृत्तित्वात्तदंतर्भूतमित्यर्थः ११ ननु ज्ञानं जीवधर्मः कथं प्रकृतेर्गुणः

एकस्मिन् अपि दृश्यंते प्रविष्टानीतराणि च पूर्वस्मिन्वापरस्मिन्वा तत्त्वे तत्त्वानि सर्वशः ८ पौर्वापर्यमतोऽमीषां प्रसंख्यानमभीप्सताम् यथाविविक्तं यद्व्यङ्ग्यगृणहीमो युक्तिसंभवात् ९ अनाद्यविद्यायुक्तस्य पुरुषस्यात्मवेदनम् स्वतो न संभवादन्यस्तत्त्वज्ञो ज्ञानदो भवेत् १० पुरुषेश्वरयोरत्र न वैलक्षण्यमण्वपि तदन्यकल्पनापार्थक्यज्ञानं च प्रकृतेर्गुणः ११ प्रकृतेर्गुणसाम्यं वै प्रकृतेर्नास्ति नो गुणाः सत्त्वं रजस्तम इति स्थित्युत्पत्त्यंत हेतवः १२ सत्त्वं ज्ञानं रजः कर्म तमोऽज्ञानमिहोच्यते गुणव्यतिकरः कालः स्वभावः सूत्रमेव च १३

स्यादत आह प्रकृतिरिति गुणसाम्यं हि प्रकृतिरतस्तद्विशेषरूपाः गुणास्तस्या एव नत्वात्मनो जीवस्याकर्तृत्वात्तस्य स्थित्यादि हेतुभूतगुणाश्रयत्वानुपपत्तेः १२ अतः सत्त्वं सत्त्वमयं ज्ञानं प्रकृतेर्गुण इति पूर्वैर्णैवान्वयः ननु तन्निवर्त्य कर्मज्ञानं च तत्त्वांतरं स्यात् न रजः कर्म रजसो वृत्तिः अज्ञानं च तमसः अतः कर्मज्ञानयोः रजस्तमो द्वारा प्रकृतावेवांतर्भाव इति भावः तथाऽपि कालस्वभावयोस्तत्त्वांतरनास्मात् न गुणव्यतिकर इति गुणानां व्यतिकरो यस्मात् स ईश्वर एव कालो नाम स्वभावो नाम सूत्रं महत्तत्त्वमेव तस्य सर्वशक्तिमत्त्वात् तदेवं ज्ञानादीनां यथायथमंतर्भावान्न पक्षद्वयेऽपि तत्त्ववृद्धिरेतच्च पक्षांतरेषु पि ज्ञेयम् पक्षांतरमुद्भावयति केते गुणाः किं प्रयोजनाः किं स्वरूपाः एतत्सर्वं दर्शयन् अर्थान्निवैकादशपञ्चत्रीन् स्वमतत्त्वप्रतिपादनं श्लोके त्रीनिति पदं व्याचष्टे सत्त्वं रजस्तम इति मतांतरे कालः सूत्रं पुरुष इति स्वमतं तु गुणानां मागमापायित्वात् प्रकृतेर्भेदो विवक्षितः अतो गुणास्त्रीणितत्त्वानि अपराणि पञ्चविंशतितत्त्वानि पूर्वोक्तपक्षद्वयसाधारणानि १३

तत्र नवदर्शयति पुरुष इति सार्धं द्वाभ्याम् व्यक्तं महत्तत्त्वं नम आदीनि पञ्चतन्त्राणि मेमया १४ एकादशदर्शयति श्रोत्रमिति दर्शनं चक्षुः ज्ञानशक्तयः ज्ञानेन्द्रियाणि पञ्चवागादिपाद्यंतानि इंद्रैक्येनोक्तानि चत्वारि अग्निश्च इति कर्माणि कर्मेन्द्रियाणि पञ्च उभयं उभयात्मकं मनः उभयेन्द्रियसाधारणमित्यर्थः अंगहेतुद्वय एवमेतान्येकादश १५ पञ्चदशदर्शयति शब्द इति शब्दादीनि विषयतया परिणतानि पञ्च भूतानि ननु गत्यादिभिस्तत्त्वाधिक्यं पक्षत्रयेऽपि स्थानेत्याह गतीति गतिश्च उक्तिश्च उत्सर्गश्च शिल्प्यं च तानि कर्मायतनानां कर्मेन्द्रियाणां सिद्धयः फलानि तत्त्वांतराणीत्यर्थः १६ तदेवं मतत्रयेऽपि तत्त्वसंख्याभेदे निरूप्य यदि वक्ष्यागायंतीति यत्पृष्टं तत्र अन्यतात्पर्यं दर्शयति सर्गादिविति कार्याणि षोडश विकाराः कारणानि महदादीनि सप्ततद्रूपिणी सती प्रकृतिरस्य विश्वस्य सर्गादौ गुणैः सृज्याद्यवस्थां यत्ते उपादानकारणत्वात् पुरुषस्तु अव्यक्तो परिणामी निमित्तभूतः के

पुरुषः प्रकृतित्व्यक्तमहंकारो नलोऽनिलः ज्योतिरापः क्षिति रितितत्त्वान्युक्तानि मेनव १४ श्रोत्रं त्वग्दर्शनं घ्राणो जिह्वेति ज्ञानशक्तयः वाक्पाण्युपस्थवाय्वग्निः कर्माण्यंगोभयं मनः १५ शब्दस्पर्शोरसोगंधोरूपं चेत्यर्थजातयः गत्यक्त्युत्सर्गशिल्पानि कर्मायतनसिद्धयः १६ सर्गादौ प्रकृतित्व्यस्य कार्यकारणरूपिणी सत्त्वादिभिर्गुणैर्धत्ते पुरुषो व्यक्त इक्षते १७ व्यक्तादयो विकुर्वाणा धातवः पुरुषेक्षया लब्धवीर्याः सृजंत्यंडं संहताः प्रकृतेर्वत्नात् १८ समैव धातव इति तत्रार्थाः पञ्च रवादयः ज्ञानमात्मोभयाधारस्ततो देहेन्द्रियासवः १९ षडित्यत्रापि भूतानि पञ्च षष्ठः परः पुमान् तैर्युक्त आत्मसंभूतैः सृष्ट्वेदं समुपाविशत् २० चत्वार्येवेति तत्रापि तेज आपोऽन्नमात्मनः जातानि तैरिदं जातं जन्मावयविनः खलु २१

बलमीक्षते अतः परिणामिन्याः प्रकृतेः पुरुषो भिन्न इति १७ तत्त्वैरारब्धकार्यस्य तदंतर्भावमभिप्रेत्याह व्यक्तादयो महदादयः प्रकृते रूपायन्नाये धातवस्ते विकुर्वाणाः पुरुषेक्षणेन लब्धवीर्याः संहता अंडं सृजंति प्रकृतेर्वत्नात्तामाश्रित्येत्यर्थः १८ एवं स्वमतमुपसंहृत्य मतांतरेष्वपि सामान्यतो निरूपितां घटनां विशेषतः सतात्पर्यादर्शयति समैवेति ज्ञानं जानातीति दृष्टा जीवः उभयोर्द्रष्टृदृश्ययोराधारः आत्मा चेति सप्त तत्र प्रकृतीनां कारणत्वेन रवादिष्वंतर्भावः उत्तरेषामंतर्भावार्थमाह ततस्तेभ्यः सप्तभ्यः देहेन्द्रियासवः सर्वकार्याणि जायंते १९ षडिति मतेऽपि भौतिकस्य भूतांतर्भावं जीवस्य च परमात्मांतर्भावमाह तैर्युक्त इति सच परः पुमान् तैरात्मसंभूतैः पञ्च धूतैर्युतः इदं देहादिकं सृष्ट्वा तत्त्वयं समुपाविशत् तत्पूर्वस्थिन्कारणपञ्चभूतात्मके भौतिकेन्द्रियादीनामंतर्भावः उक्तः पूर्वोक्त्या ज्ञातव्यः २० चत्वारिपक्षे तेजः आपः अन्नं पृथ्वी आत्मनो जातानि आत्मना सह चत्वारितत्त्वानि अंतर्भावार्थमाह तैरिति तैस्तत्त्वैरिदं जगज्जातं अवयविनः कार्यस्य २१

भूतानिचमात्राणिचंद्रियाणिचपंचपंच एकेनमनसासहआत्मासप्तदशः २२ आत्मैवसंकल्पयन् मनउच्यते त्रयोदशपक्षेभूतानितन्मात्रैरेकी
 कृतानिपंचैव इंद्रियाणितत्प्रकाशकानिपंचैवमनश्चैकमिंद्रियाधिष्ठातृ आत्माचद्विविधः एवंत्रयोदश २३ एकादशपक्षेपंचभूतानिपंचेन्द्रिया-
 णि जीवमनसोश्चांतर्भावैतान्येवएकादश नवपक्षेअष्टौप्रकृतयः पुरुषश्चप्राणजिह्वात्वक्चक्षुश्चोत्रंमनोहस्तत्वगिति विकाराणामंतर्भावः
 २४ उपसंहरति इतीति एभिः प्रकारैः तत्त्वानांगणनंभूषिभिः कृतं प्रकृतिपुरुषभेदज्ञापनायेत्यर्थः ननु एतेषां कतमः पक्षोऽप्याज्यइति चेत्तत्राह
 सर्वमिति २५ ननुगुणसाम्यं प्रकृतिः तस्याः सत्त्वादयो गुणाः नात्मन इति तयोर्भेदाप्रतीतिः कथं ज्ञातुं शक्यत इति उद्धवः एच्छति प्रकृतिरि-
 ति आत्मनाजडाजडस्वभावेन विलक्षणौ अन्योन्यापाश्रयात् परस्परपरिहारेणाप्रतीतेरित्यर्थः २६ अन्योन्यापाश्रयत्वमेवाह प्रकृताविति

संख्याने सप्तदशके भूतमात्रेन्द्रियाणिच पंचपंचैकमनसा आत्मासप्तदशः स्मृतः २२ तद्वत्पौडशसंख्याने आत्मैवम
 नउच्यते भूतेन्द्रियाणिपंचैवमनआत्मात्रयोदश २३ एकादशत्वमात्मासौमहाभूतेन्द्रियाणिच अष्टौप्रकृतयश्चैवपु
 रुषश्चनवेत्यर्थः २४ इतिनानाप्रसंख्यानंतत्त्वानामृषिभिः कृतम् सर्वन्याय्यं युक्तिमत्त्वाद्विदुषां किमशोभनम् २५
 उद्धवउवाच प्रकृतिः पुरुषश्चोभौ यद्यप्यात्मविलक्षणौ अन्योऽन्यापाश्रयात्प्राणदृश्यतेनभिदातयोः २६ प्रकृ-
 तौलक्ष्यतेस्यात्माप्रकृतिश्चतथात्मनि एवमेपुंडरीकाक्षमहांतंसंशयं हृदि छेत्तुमर्हसि सर्वज्ञवचोभिर्नयनैः पुणैः २७
 त्वत्तो ज्ञानो हि जीवानां प्रमोषस्तेऽत्र शक्तितः त्वमेव ह्यात्ममायायागतिर्वैत्यनचापरः २८ श्रीभगवानुवाच
 प्रकृतिः पुरुषश्चेति विकल्पः पुरुषर्षभ एष वैकारिकः सर्गो गुणव्यतिकरात्मकः २९

प्रकृतौ तत्कार्ये देहे प्रकृतिश्चात्मनितेन विना
 तस्या अप्रतीतिः अहमित्यभेदप्रतीतेर्न देहात्मनोर्भेदो लक्ष्यत इत्यर्थः हृदि वर्तमानं संशयं नयेन युक्त्या नैपुण्यं प्रार्वाण्यं येषां तैः २७ अर्हसीत्यु-
 क्तं तत्र हेतुमाह त्वत्त इति हियस्मात् त्वत्तः त्वत्प्रसादादेव अत्र ज्ञानं प्रमोषः भ्रंशश्च ते शक्तितः मायातः ननु स्वप्रकाशस्यात्मनः कथं प्रमोषः ज्ञान-
 दानेन तत्प्रमोषे वाममकिं प्रयोजनं तत्राह त्वमेवेति २८ विकाराविकाराभ्यां नानात्वैकत्वाभ्यां सापेक्षनिरपेक्षप्रकाशाभ्यां चात्यंतभेदं वक्तुमाह
 प्रकृतिरिति हे पुरुषर्षभ यन्महदादिरूपेण परिणमति सा प्रकृतिः यदपरिणामिस पुरुष इति विकल्पोऽत्यंतभेद एव कुत इत्यपेक्षायां प्रकृतिशब्दोक्तदे-
 हादिसंघातस्य विकारित्वं तावद्दर्शयति एष इति द्वाभ्याम् एषः सर्गः सृज्यत इति सर्गो देहादिसंघातः वैकारिकः विकारवान् अत्र हेतुः गुणव्यति-
 करात्मकः गुणक्षोभककृतः २९

नानात्वमाह ममेति विकल्पं भेदं तद्बुद्धीश्च अनेकत्वं प्रपञ्चयति वैकारिक अनेकविकारवानपि स्थूलेन मार्गेण तावत्त्रिधा त्रैविध्यमाह अध्यात्म
मिति एकं रूपम् ३० तानिरूपाणि दर्शयति दृक् अध्यात्मम् रूपमधिभूतम् अत्ररंध्रे चक्षुर्गोलके प्रविष्टमार्कं वपुरंशोऽधिदैवमिति सापेक्षप्रकाशता
माह परस्परमिति चक्षुषारूपं जायते तदन्यथाऽनुपपत्त्या चक्षुः तत्प्रवृत्त्यन्यथाऽनुपपत्त्या तदधिष्ठार्त्रादेव ताततश्च चक्षुषः प्रवृत्तिस्ततो रूपज्ञानमित्ये
वमेतन्नयं परस्परं सिद्ध्यति अत्ररंध्र इति विशेषणव्यावर्त्यमाह दृष्टांतोपयोगितया यस्त्वरवे आकाशे अर्को वर्तते तमंडलात्मा स तु स्वतः सिद्ध्यति चक्षुः
विषयत्वेऽपि प्रतियोग्यपेक्षाभावमात्रेण स च तदित्युक्तम् इदानीमात्मनो विकारित्वाद्यभावेन भेदमाह यद्यस्मात् आत्मा एवामध्यात्मादीनामाद्यः
कारणमतः एकरूपो भिन्नश्च तस्मादेतेभ्योऽपरो भिन्नः स्वप्रकाशत्वादपीत्याह स्वयानुभूत्या स्वतः सिद्धप्रकाशेनारिविज्ञानां सिद्धानां परस्परप्रका

ममांगमायागुणमय्यनेकधा विकल्पबुद्धीश्च गुणैर्विधत्ते वैकारिकस्त्रिविधोऽध्यात्ममेकमथाधिदैवमधिभूतमन्यत् ३०
दृग्ग्रूपमार्कं वपुरत्ररंध्रे परस्परं सित्यति यः स्वतः रवे आत्मा यदेपापपरो य आद्यः स्वयानुभूत्याः खिलसिद्धसिद्धिः एवं त्वगा
दिः श्रेवणादिचक्षुर्जिह्वादिनासादित्च चित्तयुक्तम् ३१ योऽसौ गुणक्षोभं करोति विकारः प्रधानमूलान्महतः प्रसूतः अहं त्रिवृ
त्मो हविकल्पहेतुर्वैकारिकस्तामस एन्द्रियश्च ३२ ५ ५ ५ ५ ५

शकानामपि प्रकाशकः सर्वेषामपि प्र-
काशकः सर्वेषामपि सामान्यतः चित्तप्रकाशविषयत्वादतएव स्वप्रकाशत्वं सिद्धम् चक्षुषि दर्शितं त्रैविध्यमिन्द्रियांतरेष्वतिदिशति एवमि
ति यथा चक्षुरेवं त्वगाद्यपि इत्यर्थः त्वक्षुष्यशो वायुरिति श्रवणं शब्दो दिश इति जिह्वारसो वरुण इति नासागंधोऽश्विना विति चित्तेन युक्तमंतः करणा
तरमपि तत्र चित्तं चेतयितव्यं वासुदेव इति मनोमंतव्यं चंद्र इति बुद्धिर्बोध्यव्यं ग्रह इति अहंकारोऽहं कर्तव्यं रुद्र इत्येवं त्रिविधमित्यर्थः ३१ ननु पुनरपि
वैलक्षण्यमात्रमेवोक्तं त्रिविधप्रपञ्चव्यतिरिक्तताप्राप्तिस्तु कुतः स्यात् अहंकारनिवृत्त्या तल्लुतः त्रिविधविकल्पनिवृत्त्यैवेत्याशयेनाह योऽसावह
महंकारः तमेवाह गुणक्षोभं करोतीति तथा ततः परमेश्वरात्कालनिमित्तात् प्रधानमूलमुपादानं यस्य तस्मान्महतः प्रसूतो विकारः स त्रिवृत्त्रिविधः
मोहमयस्य विकल्पस्य हेतुः त्रिवृत्त्वमेवाह वैकारिक इति ३२ ५ ५ ५ ५ ५

सकुतो निवर्तते आत्मा ज्ञानविलसितत्वात् ज्ञानेनेत्याशयेनाह आत्मा परिज्ञानमय इति ननु कथं मोहमयत्वं विकल्पस्याहंकारस्य वाकैश्चिदस्य त्वां
गीकारात्तत्राह विवाद इति अयं भिदा अर्थनिष्ठो विवादोऽपि आत्मा परिज्ञानमय इति अन्वयः यद्वा विवादः सर्वोऽपि भिदा अर्थनिष्ठ एव न तु वस्तुमा
त्रनिष्ठः अतः परस्परं युक्तिभिरेव भेदस्य निराकृतत्वात् मोहमयत्वं सिद्धमिति ननु यद्यहंकारो विकल्पश्च नास्ति अतः तर्हि तन्निवृत्तिप्रयासेन तत्राह व्यर्थो
ऽपि अर्थरहितोऽपि स्वरूपभूतान्मत्तो बहिर्मुखानां नैवोपरमेत् प्रत्युत तत्कृतैः कर्मभिरुच्चनीचदेहेषु ते संसरंतीति ३३ तत्र पृच्छति त्वत्त इति व्यापकस्या
त्मनो देहादेहांतरगमनम् अकर्तुः कर्माणि नित्यस्य च जन्ममरणादीनि कथमिति भावः ३४ एतद्दिद्वांसो न संति हि यस्मात्मा यथा वंचिता मोहिताः ३५
लिंगशरीराध्यासेन सर्वं घटत इत्युत्तरमाह मन इति प्रधानत्वेन पंचभिरिति निर्देशोऽन्येषामप्युपलक्षणार्थं देहादेहांतरं प्रतियाति ततोऽन्य एवात्मान

आत्मा परिज्ञानमयो विवादो ह्यस्तीति नास्तीति भिदा अर्थनिष्ठः व्यर्थोऽपि नैवोपरमेत् पुंसां मत्तः परावृत्तधियां स्वलोका
त् ३३ उद्धव उवाच त्वत्तः परावृत्तधियः स्वकृतैः कर्मभिः प्रभो उच्चावचान्यथा देहान् गृण्हंति विसृजंति च ३४
तन्ममारव्याहिगोविंद दुर्विभाव्यमनात्मभिः न ह्येतत्प्रायशो लोके विद्वांसः संति वंचिताः ३५ श्रीभगवानुवाच
मनः कर्ममयं नृणामिन्द्रियैः पंचभिर्युतम् लोकाल्लोकं प्रयात्यन्य आत्मानं दनुवर्तते ३६ ध्यायन् मनोऽनुविषयान् दृष्ट्वा न्वाऽ
नुश्रुतानथ उद्यत्सीदत्कर्मतंत्रं स्मृतिस्तदनुशास्यति ३७ विषयाभिनिवेशेन नात्मानं यत्स्मरेत्पुनः जंतोर्वैकस्य चिद्धेतो
मृत्युरत्यंतविस्मृतिः ३८ जन्मत्वात्सतया पुंसः सर्वभावेन भूरिद विषयस्वीकृतिं प्राहुर्यथा स्वप्नमनोरथः ३९

मनोऽनुवर्तते अहंकारेणानुगच्छति ३६ ननु मनसोऽपि पूर्वदेहवियोगो देहांतरयोगश्च कथं भवतीति चेत् स्मृतिवियोगयोगाभ्यामिति वक्तुं तयोः
कारणमाह ध्यायन्निति कर्मतंत्रत्वात् कर्मोपस्थापितान् दृष्ट्वा न्वाऽनुश्रुतान् वेदोक्तान् विषयाननुध्यायन् अथानंतरं ध्यायमानेषु उद्यदाविर्भव
त् पूर्वविषयेषु च सीदत्लीयमानं भवति तदनंतरं तस्य स्मृतिः पूर्वापरानुसंधानं नश्यति ३७ ततः किमत आह विषयेति कर्मोपस्थापितदेवादि
देहात्यंताभिनिवेशेनात्मानं पूर्वदेहं पुनः न स्मरेत् इति यत् तस्यैव यातना देहाभिनिवेशेन मयशोकादेर्देवादिदेहाभिनिवेशेन वा हर्षतर्षादेर्हेतोः
पूर्वदेहेत्यंतविस्मृतिः अहंकारनिवृत्तिस्तदभिमानिनो जंतोर्जीवस्य मृत्युरुच्यते न तु देहवत्नाशः ३८ जन्मतु विषयस्य देहस्य आत्मनया स्वीकृति
मभिमानं प्राहुः न तु देहवदुत्पत्तिः न च पुत्रादिदेहवत् प्रीत्यतिशयमात्रेण किंतु सर्वभावेनाभेदेनाभिमानमात्रेण उत्पत्तिमरणोदृष्टांतद्वयम् यथा स्व

दृष्टान्तो विवृणोति स्वप्नमिति तत्र वर्तमाने स्वप्नादौ पूर्वचेति अपूर्वमिवेति वान्वयः पूर्वसिद्धमप्यात्मानमपूर्वमिवाद्य जातमिव पश्यतीत्यर्थः ४० उपसंह-
रति इंद्रियाणामयनं मनः तस्य देहांतराभिनिवेशेन यासृष्टिरुत्पत्तिस्तथावस्तुनि आत्मनि तदभिमानेनेदं त्रैविध्यमुत्तममध्यमनीचत्वमसदेवभातीत्य-
न्वयः एवं भूतआत्मा ब्रह्माभ्यंतरभेदहेतुश्च भवति बाह्यविषयान् आंतरान् शरीरवादींश्च पश्यतीत्यर्थः यथा जनो जीवः स्वप्ने बहून् सतो जनान् देहा-
न् कुर्वन् पश्यन् बहु रूपो भाति तद्वत् यद्वा इदं त्रैविध्यमध्यात्मादिरूपं भाति असज्जनरुत् दुष्टपुत्रोत्पादकः जनः पिता स्वयं समोऽपि पुत्राभिमान-
तस्तदीरमित्रादिषु यथा भेदहेतुर्भवति नित्यदा तद्वदिति अन्यत्समानम् ४१ तदेवं लोकप्रसिद्धो जन्ममृत्युनिरूप्य सूक्ष्मावष्टावपि तो वैराग्या-
यनिरूपयति नित्यदा प्रतिक्षणं भूतानि शरीराणि उत्पद्यन्ते नश्यन्ति च कालस्यातिसूक्ष्मत्वात् तत्कृतं भवनमभवनं वा विवेकिभिर्न लक्ष्यते ४२
सतोर्जन्ममरणयोरज्ञाने कारणमेतद्भवेत् सत्त्वमेव तयोः कुत इत्याशङ्क्या तु भानेन साधयति यथेति अर्चिषां परिणामादिभिः स्मृतसांगत्यादिभिः

स्वप्नं मनोरथं चेत्यं प्राक्तनं न स्मरत्यसौ तत्र पूर्वमिवात्मानमपूर्वंचानुपश्यति ४० इंद्रियायनसृष्ट्येदं त्रैविध्यं भाति वस्तु-
नि बहिरंतर्भिदाहेतुर्जनोऽसज्जनरुद्यथा ४१ नित्यदा तद्यं भूतानि भवन्ति न भवन्ति च कालेनालक्ष्यवेगेन सूक्ष्म-
त्वात् न हृश्यते ४२ यथाऽर्चिषां स्मृतसांच फलानां वा वनस्पतः तथैव सर्वभूतानां वयोऽवस्थादयः कृताः ४३ सोऽयं
दीपोऽर्चिषां यद्वा त्स्मृतसांतदिदं जलम् सोऽयं पुमानिति तृणां मृषाणां धीर्मुखायुषाम् ४४ मास्वस्य कर्मबीजेन जायते
सोऽप्ययं पुमान् म्रियते वाऽमरो भ्रांत्या यथाऽग्निर्दारुसंयुतः ४५

फलानां रूपादिभिः यथाऽवस्थाविशेषाः कृताः कालेनेति पूर्वस्यानुषंगः आदिशब्देन ते जोवलकामकौशलादीनामुपादानम् विमतं प्रतिक्षणो-
त्पत्तिविनाशवत् अवस्थाभेदक्त्वाद्दीपज्वालादिवादित्यनुमानम् ४३ कथं तर्हि प्रत्यभिज्ञातद्वदेव सादृश्यावलंबिनीत्याह सोऽयमिति साद-
ृश्यादर्चिषामेव यथा सोऽयं दीप इति प्रत्यभिज्ञा यथा च स्मृतसां प्रवाहजलानामेव तदिदं जलमिति तथा सोऽयं पुमानिति धीर्गांश्च मृषां च ह-
नां शरीरिणां मृषाव्यर्थमायुर्येषामविवेकिनां तेषां भवति ४४ ननु कथं देहाध्यासवतः पुंसः कर्मजन्ममरणानि सन्ति नान्यस्येति व्यवस्था न हि घटते
घटस्य पुरुषभेदेन सत्त्वमसत्त्वं चेति न अज्ञस्यापि वस्तुनः तदभावादित्याह मास्वस्य नैवात्मनः कर्मणा र्वाजभूतेन सोऽपि पुमान् जायते म्रियते वा
किंतु अयं भ्रांत्या जन्मापि जायत इव अमरोऽपि म्रियत इव यथा महाभूततेजो रूपोऽग्निराकल्यांतमवस्थितोऽपि दारुयोगवियोगाभ्यां जन्मनाशौ
प्राप्नोति तद्वत् ४५

सिद्धवत्कृत्योक्तावयोवस्थाः प्रपञ्चयति निषोकोजठरेप्रवेशः गर्भस्तन्मध्येवृद्धिः बाल्यं शिशुत्वम् आपचमाब्दात् कौमारम् आषोडशाद्वर्षात्ततोयौव
नमापञ्चाशत् ततोवयोमध्यमाषष्टिवर्षात् ४६ देहसंबंधाज्जन्ममरणादीत्युपपादितमर्थमुपसंहरति एतादिति हिस्पुटम् अन्यस्य देहस्य तनूः अव
स्थागुणसंगात् प्रकृत्यविवेकात् कश्चित्परमेश्वरानुग्रहतः क्वचित्कथंचिज्जहाति अवस्थावतः देहस्य द्रष्टव्यता साववस्थावानिति विवेकज्ञानेन ४७ न
नुतदानीं मूर्च्छितत्वेन जन्ममरणवान् देहो न दृश्यते तत्राह आत्मन इति पितृदेहस्योर्ध्वदैहिकं कुर्वतोऽप्ययदर्शनात् पुत्रदेहस्य च जातकर्मणि जन्मदर्श
नादात्मनः स्वस्य देहस्यापि भवाप्ययावन्नुमेयौ एवं च दृश्यत्वे सति भवाप्ययवतां वस्तूनां देहानामभिज्ञो द्रष्टाऽद्वयलक्षणः भवाप्ययधर्मको न भवति

निषेकगर्भजन्मानि बाल्यकौमारयोवनम् वयोमध्यं जरामृत्फरित्यवस्थास्तनोर्नव ४६ एतामनोरथमयी ह्यन्यस्योच्चावचा
स्तनूः गुणसंगादुपादत्ते क्वचित्कश्चिज्जहाति च ४७ आत्मनः पितृपुत्राभ्यामनुमेयौ भवाप्ययौ न भवाप्ययवस्तूनाम
भिज्ञो द्वयलक्षणः ४८ तरोर्बीजविपाकाभ्यां यो विद्वान् जन्मसंयमो तरोर्विलक्षणो द्रष्टा एवं द्रष्टा तनोः पृथक् ४९ प्रह
तेरेवमात्मानमविविच्य बुधः पुमान् तत्त्वेन स्पर्शसंमूढः संसारं प्रतिपद्यते ५० सत्त्वसंगादृषीन्देवान् रजसां सरमानुषान्
तमसा भूततिर्यक्त्वं भ्रामितो याति कर्मभिः ५१ नृत्यतो गायतः पश्यन् यथैवाऽनुकरोति तान् एवं बुद्धिगुणान् पश्य
न्न नीहोऽप्यनुकार्यते ५२

४८ एतदेव दृष्टान्तेन स्पष्टयति तरोरिति तरुशब्देन उद्भिज्जमात्रस्योपलक्षणं किंतु फलपाकांतस्य
ब्रीह्यादेरित्यर्थः यद्वा तरोर्योऽत्यः परिणामो विपाकः बीजाज्जन्मविपाकात् संयमनाशं च विद्वान् ४९ अविवेकिनः संसारं प्रपञ्चयति प्रहृतेरिति
तिपञ्चभिः तत्त्वेन तत्त्वतो विविच्य तत्त्वमदृष्ट्वा स्पर्शेषु विषयेषु संमूढ इति वा ५० गुणभेदेन त्रिविधं संसारमाह सत्त्वेति ५१ ननु अकर्तुरात्मनः कु
तः कर्मभिर्भ्रमणं तत्राह नृत्यतो गायतो जनान् पश्यन् अनुकरोति तद्गतस्वरतालादि गतिं शृंगारकरुणादिरसं च मनस्यनुवर्तयतीत्यर्थः एवमनुका
र्यते गुणैर्बलादित्यर्थः अनेन दृष्टान्तेन दृश्यधर्मो द्रष्टरिस्फुरतीति दर्शितम् ५२ श्रीगोपालाय श्रीकृष्णाय श्रीपरमात्मने नमः ५२

उपाधिधर्माश्चोपहितेऽवभासंते इत्यत्र दृष्टान्तमाह यथाभसेति तदस्यास्तरवोधावंत इवेति दृश्यंते जले प्रतिबिंबिता वा चंचला इवेति विषयग्राहकेण मनसा परिकल्पिता एव तेषु लावण्यादयोगुणानवस्ततः सन्ति अतो मनोनिबन्धन एव संसार इत्यभिप्रेत्य ग्राहकगुणाग्राह्येऽवभासंत इत्यत्र दृष्टान्तमाह चक्षुषेति ५३ भोगस्यापि मिथ्यात्वे दृष्टान्तद्वयमाह यथेति यथा एताः प्रसिद्धा मनोरथधियः स्वप्नदृष्टाश्च धियो यथा मृषा एव मात्मनो विषयानुभवः संसारो मृषा ५४ ननु यदि मृषा तर्हि किंतु निवृत्तिश्च मेण भवति आह अर्थे हीति अस्यात्मनः ५५ अतो भोगोद्यमो न कर्तव्य इत्याह न

यथाऽभसा प्रचलतातरवोऽपि चला इव चक्षुषा भ्राम्यमाणेन दृश्यते भ्रमतीव भूः ५३ यथा मनोरथधियो विषयानुभवो मृषा स्वप्नदृष्टाश्च दाशार्हतथा संसार आत्मनः ५४ अर्थेऽपि विद्यमानेऽपि संसृतिर्न निवर्तते ध्यायतो विषयानस्य स्वप्न नर्थागमो यथा ५५ तस्मादुद्धवमाभंस्व विषयानसदिन्द्रियैः आत्माग्रहणानिर्भातं पश्य वैकल्पिकं भ्रमम् ५६ क्षिप्तोऽवमानितो सद्भिः प्रलब्धोऽसूयितोऽथवा ताडितः सन्निवृद्धो वा वृत्त्या वा परिहापितः ५७ निष्ठितो मूत्रितो वाऽज्ञैर्बहुधैर्वंप्रकंपितः श्रेयस्कामः कृच्छ्रगत आत्मनात्मानमुद्धरेत् ५८ उद्धव उवाच यथैव मनुबुद्धो यं वद नो वदतां वर सुदुःसहमिमं मन्ये आत्मन्यसदति क्रमम् ५९ विदुषामपि विश्वात्मन् प्रकृतिर्हि बलीयसी ऋते त्वद्धर्मनिरतान् शृङ्खलान् स्ते चरणालयान् ६० इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे भगवदुद्धवसंवादे द्वाविंशोऽध्यायः २२

स्मादिति ५६ दुःखप्रतीकारोद्यमयापि परित्यज्य परमेश्वरनिष्ठेनैव भाव्यमित्याह क्षिप्त इति द्वाभ्याम् क्षिप्तः आक्षिप्तः नुन्न इति वा प्रतिलब्ध उपहसितः ५७ निष्ठितः निष्ठीवन विषयीकृतः मूत्रितः मूत्रेणादीकृतः प्रकंपितः परमेश्वरनिष्ठातः प्रच्यावितोऽपि कृच्छ्रगतः कृच्छ्रं प्राप्तोऽपि ५८ एवं तदुक्तं यथाच अनुबुद्धो यंतथानः अस्मान् प्रतिवद ५९ त्वद्धर्मनिरतान् ऋते विदुषामपि असद्भिः कृतमति क्रममपराधं सुदुःसहं मन्य इत्यन्वयः प्रकृतिः स्वभावः निरस्य सर्वसंदेहमेकीकृत्य सदर्शनम् प्रकाशितरहस्यं तं भजस्व गुरुमीश्वरम् ६० इत्येकादशोटीकायां द्वाविंशोऽध्यायः २२

त्रयोविंशेतिरस्कारसहनोपायैर्दयते भिक्षुगीतप्रकारेणमनसःसंयमोधिया १ दुर्जनोपद्रवोचूचुःसहोहिमहीयसाम् अतश्चतुर्भिरध्यायैः
सहनोपायवर्णनम् २ तत्रतावदस्मिन्नध्यायेभिक्षुगीतयामनोविजयः उत्तरस्मिन्नकृतिपुरुषविवेकः तदुत्तरस्मिन्गुणवृत्तिविजयः ततःपर-
स्मिन्नैलगीतयाविषयसंगत्यागेनसत्संगइतिक्रमेणोपायाभगवतावर्णयते आशंसितः प्रार्थितः भृत्यस्यवचः सत्कुर्वन्तंभृत्यंप्रति आवभाषे १ त-
त्रतावदंगीकुर्वन्तद्वचः संपूजयतिद्वाभ्याम् हेबार्हस्पत्यहस्पतेः शिष्य अत्रलोकेससाधुर्नास्ति योदुर्जनोक्तैर्भिन्नंक्षमितंमनः शमयितुमीश्व-
रः स्यात् २ कुतइत्यतआह नेति यथामर्मस्थाः मर्मस्वेवनित्यंस्थिताः परुषोक्तिरूपा इषवः तुदंतित्वथयंति तथाइतरेवाणानतुदंति अतस्तैस्त

बादरायणिरुवाच सएवमाशंसितउद्धवेनभागवतमुरव्येनदशार्हमुरव्यः सभाजयन्भृत्यवचोमुकुंदस्तमावभा-
षेश्रवणीयवीर्यः १ श्रीभगवानुवाच बार्हस्पत्यसवैनात्रसाधुर्वैदुर्जनेरितैः दुरुक्तेर्भिन्नमात्मानंयःसमा-
धातुमीश्वरः २ नतथातप्यतेविद्वःपुमान्बाणैःसमर्मेगैः यथातुदंतिमर्मस्थाद्यसतांपरुषेषवः ३ कथयंतिमहत्पुण्य-
मितिहासमिहोद्धव तमहंवर्णयिष्यामिनिबोधसःसमाहितः ४ केनचिद्भिक्षुणागीतंपरिभूतेनदुर्जनैः स्मरताधृति-
युक्तेनविपाकंनिजकर्मणाम् ५ अवन्तिषुद्विजःकश्चिदासीदाद्यतमःश्रिया वार्त्तावृत्तिकदर्यस्तकामीलुब्धोऽतिको-
पनः ६ ज्ञातयोऽतिथयस्तस्यवाङ्मात्रेणापिनार्चिताः शून्यावसथआत्मापिकालेकामैरनर्चितः ७ दुःशीलस्यकद-
र्यस्यदुह्यंतेपुत्रबांधवाः दारादुहितरोभृत्याविषण्णानाचरन्प्रियम् ८ तस्यैवंयक्षवित्तस्यच्युतस्योभयलोकतः
धर्मकामविहीनस्यचुक्रुधुःपंचभागिनः ९

थानतप्यतइत्यर्थः ३ तथाऽपिमयावक्ष्यमाणैरुपायैः सर्वसोदुंशक्यमित्यभिप्रायेणेति
हासंप्रस्तौति महद्यथाभवति तथापुण्यमितिहासंगाथांकथयंति ४ ५ सभिक्षुः पूर्वधनाद्यः कृच्छ्रार्जितस्यधनस्यनाशेनसंतप्यमानो
निर्विण्णः सन् प्रयज्यभिक्षामदत्तदुर्जनै रूपद्रुतः प्रस्तुतोपयोगिनींगाथामगायतइतिवक्तुंतस्यचरितमाहअवन्तिष्वित्यादिना अवन्तिषुमालवेषु
वार्त्ताकृषिवाणिज्यादिरूपावृत्तिर्यस्यकदर्यश्चकदर्यस्तस्मृतावुक्तः आत्मानंधर्मकृत्यंचपुत्रदारांश्चपीडयन् देवताऽतिथिभृत्यांश्चसकदर्यइति
स्मृतइति ६ तस्ययेज्ञातयोबांधवाः अतिथयोऽध्वनीनाश्चतेननार्चिताइत्यर्थः शून्यावसथेधर्महीनेगृहेदेहेवा ७ ८ यक्षाणांवित्तमिवकेव-
लंरक्षणीयंवित्तंयस्य पंचभागिनः पंचयज्ञदेवताः ९ ५ ५ ५ ५ ५

तेषामवध्यानमनादरः तेनविस्त्रस्तोविशीर्णः पुण्यस्यस्कंधः अर्थलाभमात्रहेतुरंशोयस्यबन्धायासैः कृष्यादिभिः केवलंश्रमोयस्मिन्सः १०
दैवतः गृहदाहादिनाकालतः निस्वानधान्यादिना नृणांपार्थिवानांचहं द्वैक्यंतस्मात् ११ १२ नष्टरायः नष्टेराअर्थोयस्यतस्यतपस्विनः संत
प्तस्य १३ मेमया आत्मादेहः वृथाचात्मानुतापंप्रपंचयति धर्मायेत्यादिना यस्यईदृशोऽर्थायासः तेनमया १४ नरकायसत्यप्यर्थेधमाननु
ष्ठानात् १५ शिवत्रः श्वेतकुष्ठम् १६ सिद्धेऽप्यर्थेतस्यउत्कर्षसंवर्धनेनाशोपभोगयोर्द्वैक्यं नाशोपभोगेचेत्यर्थः साधनोत्कर्षयोरायासः त
तस्त्रासः चिंताचनाशोभ्रमइति १७ किंच अर्थप्राप्त्यर्थास्तेयादयःषट् प्राप्तेऽर्थेस्मयादयोव्यसनैः सहनव व्यसनानिस्त्रीद्युतमद्यविष

तदवध्यानविस्त्रस्तपुण्यस्कंधस्यभूरिद अर्थोऽप्यगच्छन्निधनंवद्वायासर्पाश्रमः १० ज्ञातयोजगृहुः किंचित्किंचिद्
स्यवउद्धव दैवतः कालतः किंचित्प्रहस्यबंधोर्नृपार्थिवात् ११ सएवंद्रविणेनष्टेधर्मकामविवर्जितः उपेक्षितश्च स्वजनै
श्चिंतामापदुरत्ययाम् १२ तस्यैवंध्यायतोदीर्घेनष्टरायस्तपस्विनः शिवद्यतोवाष्पकंठस्यनिर्वेदः समहानभूत् १३ स
चाहेदमिदंकष्टंवृथात्मा मेऽनुतापितः नधर्मायनकामाययस्यार्थायासईदृशः १४ प्रायेणार्थाः कदर्याणां नसरवायक
दाचन इहचात्मोपतापायमृतस्यनरकायच १५ यशोयशस्विनांशुद्धं स्थाव्यायेगुणिनांगुणाः लोभः स्वल्पोपितान्
हंतिशिवत्रोरूपमिवेप्सितम् १६ अर्थस्यसाधनेसिद्धिउत्कर्षेणव्यये नाशोपभोगआयासस्त्रासश्चिंताभ्रमोच
णाम् १७ स्तेयंहिंसाऽनृतंदेभः कामः क्रोधः स्मयोमदः भेदोवैरमविश्वासः संस्पर्धाव्यसनानिच १८ एतेपंचदशान
र्थार्थमूलामतानृणाम् तस्मादनर्थमर्थारव्यंश्रेयोऽर्थीदूरतस्त्यजेत् १९ भिद्यंतेभ्नातरोदाराः पितरः सहृदस्तथा
एकास्निग्धाकाकिणिनासद्यः सर्वेरयः कृताः २० अर्थेनाल्योयसाद्येतेसंरब्धादीप्तमन्यवः त्यजंत्याशुस्पृधोघ्नंतिस
हसोत्सृज्यसोहृदम् २१ लब्धवाजन्मामरप्रार्थ्यमानुष्यंतद्दिजाग्रताम् तदनादृत्ययेस्वार्थंघ्नंतियांत्यशः भांगतिम्

याणि १८ १९ भेदवैरस्पर्धाः प्रपंचयति द्वाभ्याम् भिद्यंतेस्नेहं त्यजंति कथंभूताः एकास्निग्धाः एकैकप्राणाः तेचतेआस्निग्धाः अतिप्रिया
श्चेत्यर्थः कुतः काकिणिनापुंस्त्वमार्षम् विंशतिवराटिकाकाकिणीतया २० संरब्धाः क्षमिताः स्पर्धमानाः २१ इहतावदर्थनिष्ठानामेतेऽन-
र्थाः परलोकेऽप्यनर्थाएवतेषामित्याह लब्धेतित्रिभिः मानुष्यंजन्मतत्रापिद्विजाग्रतां ब्राह्मण्यम् स्वार्थंघ्नंति आत्महितंनकुर्वंतियेतेयांति २२

अमरप्रार्थ्यतांदर्शयन्नाह स्वर्गेति लोकंदेहम् अनुषज्जते आसक्तिंकुर्यात् २३ ऋषयोमनुष्ययज्ञब्रह्मयज्ञयोर्देवताः देवपितृभूतानि इतरेषु ज्ञा-
तयः सगोत्राः बांधवाविवाहादिना संबद्धाः तान् अन्यांश्च भागिनः भागार्हान् आत्मानं चासंविभज्य अन्नादिभिरसंतर्प्य २४ एवं विमृश्य अनुतप्य
मान आह व्यर्थयाऽर्थे हया प्रमत्तस्य मम विनादिगतमिति शेषः येन विनादिना कुशलाविवेकिनः सिद्ध्यन्ति मुच्यन्ते जरठो वृद्धः २५ अन्यमपि स्व-
सदृशं शोचति कस्मादेव मनर्थं विद्वानपि संक्लिश्यत इति कारणं संभावयति कस्यचिदिति २६ ननु नायं मोहितः क्लिश्यति किंतु धनादिभिर्भो-
गादिविधित्सया अत आह किं धनैरिति उत्तपुनरपि २७ इदानीं संपन्नविवेकः संदृष्यन्नाह नूनमिति त्रिभिः येन प्रीतेनात्मनः स्रवरूपो निर्वेदश्च

स्वर्गापवर्गयोर्द्वारं प्राप्य लोकमिमं पुमान् द्रविणं कोनुषज्जेत मर्त्योऽनर्थस्य धामनि २३ देवर्षिपितृभूतानि ज्ञातीन् बंधूं-
श्च भागिनः असंविभज्य चात्मानं यक्षवित्तः पतत्यधः २४ व्यर्थयाऽर्थे हया वित्तं प्रमत्तस्य वयोबलम् कुशलायेन सिद्ध्य-
ति जरठः किंनु साधये २५ कस्मात्संक्लिश्यते विद्वान्व्यर्थयाऽर्थे हयाऽसकृत् कस्यचिन्माययानूनं लोकोऽयं स विमोहितः
२६ किं धनैर्धनं देवा किं कामैर्वा कामं देवैरुत मृत्युना ग्रस्यमानस्य कर्मभिर्वीतजन्मदैः २७ नूनं मे भगवांस्तुष्टः सर्वदेवमयो
हरिः येन नानां दशामेतां निर्वेदश्चात्मनः स्रवः २८ सोऽहं कालावशेषेण शोषयिष्येऽगमात्मनः अप्रमत्तोऽरिवलस्वार्थेय
दिस्थात्सिद्ध आत्मनि २९ तत्र माभनुमोदेरनुदेवास्त्रिभुवनेश्वराः मुहूर्तेन ब्रह्मलोकं रवद्वारं गः समसाधयत् ३० श्री
भगवानुवाच इत्यभिप्रेत्य मनसा त्वावन्त्यो द्विजसत्तमः उन्मुच्य हृदयग्रंथीं शृणोतीं भिक्षुरभून्मुनिः ३१ स च
चारमहीमेतां संयतात्मैर्द्रिया निलः भिक्षाऽर्थं नगरग्रामानसंगोलक्षितो विशत् ३२ ते वै प्रवयसं भिक्षुमवधूतम
सज्जनाः दृष्ट्वा पर्यभवन् भद्रबल्हीभिः परिभूतिभिः ३३

भवति सहरिर्मे नूनं प्रीत इति २८ अंगं शोषयिष्ये तपसा यद्वा विद्याया लयं नेष्यामि यदि स्यात्कालावशेषः तर्ह्येत्यन्येव सिद्धः तुष्टः सन्
अरिवले स्वार्थे धर्मादिसाधने प्रमत्तः सन् २९ अनुमोदेरनु अनुगृहंतु ननु देवैरनुमोदितोऽपि जरठः स्वत्येन कालेन किं साधयिष्यसि तत्राह मुह-
र्तेनेति ३० अभिप्रेत्य निश्चित्य आवन्त्यः अयंति देशभवः हृदयग्रंथीन् अहंकारममकारान् ३१ असंगः आसक्तिश्चैन्यः अलक्षितः श्रेष्ठमद्यो-
तयन् ३२ प्रवयसं वृद्धम् अवधूतं मलिनं पर्यभवन् अवमेनिरे हे भद्र परिभूतिभिस्तिरस्कारैः ३३

परिभवानेवदर्शयति केचिदितिसमभिः भोभगवन् गृहाणेतिदर्शितानिसंतिप्रदायपुनश्चाददुः ३४ अन्नेमूत्रयंति मूर्धनिचष्ठीवंति फूत्कारेण-
श्लेष्माणं प्रक्षिपंति ३५ ३६ क्षिपंतिनिंदंति निंदामेवाह एषधर्मध्वजः त्रिदंडलिंगोपजीवी शठोलोकवंचकः ३७ तदेवाह क्षीणवित्तइति महा-
सारः अतिबली ३८ दुर्वातयंतितदुपरिअधोवायुमुंचंति ३९ वबंधुः शृंगवलेः निरुरुधुः कारागृहादिषु द्विजं शकसारिकादिचथा भौतिकंदुर्जना-
दिकृतं दौहिकं ज्वरादिनिमित्तम् दौवकं शीतोष्णादिप्रभवम् ४० दिष्टं दैवप्राप्तम् धर्मात्मावयद्भिः परिभूतोऽपि सात्विकीं धृतिमास्थाय स्वधर्म एव

केचिन्निवेणुं जगदहरेकेपात्रं कमंडलुम् पीठं चैकेऽक्षसूत्रं च कंथां चारणि केनच प्रदायच पुनस्तानि दर्शितान्याददुर्मुनेः
३४ अन्नं च भैक्षसंपन्नं भुंजानस्य सरित्ते मूत्रयंति च पापिष्ठाष्ठीवंत्यस्य च मूर्धनि ३५ यत्तवाचं वाचयंति ताडयंति नव-
क्तिचेत् तर्जयंत्यपरे वाग्भिः स्तेनोऽयमिति वादिनः ३६ वधंति रुज्जातं केचिद्दृश्यतां च त्वयतामिति क्षिपंत्येकेऽवजा-
नंत एषधर्मध्वजः शठः ३७ क्षीणवित्तइमां वृत्तिमग्रहीत्स्वजनोऽद्भ्युतः अहो एष महासारो धृतिमान् गिरिराडिव ३८
मौनेन साधयत्यर्थं वक्वद्दनिश्चयः इत्येकं विहसंत्येन मेकं दुर्वातयंति च ३९ तंबबंधुर्निरुरुधुश्चथा क्रीडनकंदि-
जम् एवं स भौतिकंदुःखं दौवकं दौहिकंचयत् ४० भोक्तव्यमात्मना दिष्टं प्राप्तं प्राप्तमबुद्ध्यत् परिभूतइमां गाथामगायतन-
राधमैः पातयद्भिः स्वधर्मस्थो धृतिमास्थाय सात्विकीम् ४१ द्विज उवाच नायं जनो मे सरस्वदुःखहेतुर्न
देवतात्मा ग्रहकर्मकालाः नमः परं कारणमामनंति संसारचक्रं परिवर्तयं द्यत् ४२ मनो गुणान्वे सृजते बलीयस्ततश्च
कर्माणि विलक्षणानि शुक्लानि कृष्णान्यथ लोहितानि तेभ्यः सवर्णाः सृजन्ते भवन्ति ४३

स्थितइमां वक्ष्यमाणां गाथामगायत सात्विकी धृतिश्च तदुक्तं भगवता धृत्या यथाधारयते मनः प्राणेंद्रियक्रियाः योगेनाव्यभिचारिण्या धृतिः
सापार्थसात्विकीति स्मृतेः ४१ तामेवाष्टादशश्लोकीं गाथामाह नायमिति नचात्मानापि ग्रहादयः मनः परं केवलं सरस्वदुःखयोः कारणं वदंति
मनसा ह्येव पश्यति मनसा शृणोतीत्यादि श्रुतयः परिवर्तनप्रकारमाह मन इत्यादि गुणान् गुणवृत्तीः सृजति ततश्च तेभ्यो गुणेभ्यः शुकलानि सात्वि-
कानि कृष्णानि तामसानि लोहितानि राजसानि सवर्णास्तत्तत्कर्मात्तुरूपाः सृजन्ते देवतिर्यङ्मनरादयः तज्जातयः ४३ ५२ ५२

तर्हि मनस एव संसारः स्यान्मात्मन इत्याशंक्याह अनीह इति अयमर्थः अविद्यया मनो ध्यासेनेयमात्मनः संसृतिर्न तु स्वतः यतस्तद्रहितस्येश्वरस्य सा नास्ति किंतु तद्वतो जीवस्यैवेति तदेवाह मनसा समीहमानेन सह नियंतृत्वेन वर्तमानोऽपि परमात्मा अनीहः तन्क्रियासंगरहितः यतो हिरण्मयः विद्याशक्तिप्रधानः यतो मत्सरवः मम जीवस्य सर्वानियंता अतः उत्तुञ्चैः विचष्टे अतिरोहितज्ञानेन केवलं पश्यतीत्यर्थः असौ पुनरहं जीवः स्वलिङ्गं स्वस्मिन्मात्मनि लिङ्गयति द्योतयति संसारमिति तथा तन्मनः परिगृह्य आत्मत्वेन स्वीकृत्य मनसो गुणैः कर्मभिः संगतः गुणसंगाद्वा कामान् जुषन्निबद्ध इति ४४ अतो मनो निग्रहकृते सर्वकृतं स्थानं विना तु सर्वव्यर्थमित्याह दानमिति द्वाभ्याम् स्वधर्मो नित्यनैमित्तिकः सत्त्वता न्येकादशुपवासादीनि अन्यानि च यावन्तिकर्माणि एते सर्वे उपायाः मनो निग्रहलक्षणः अतो निष्ठाफलं येषां ते तथा ननु ज्ञानांगत्वं तेषां प्रसिद्धं तत्राह मनसः समा

अनीह आत्मा मनसा समीहता हिरण्मयो मत्सरव उत्तुञ्चष्टे मनः स्वलिङ्गं परिगृह्य कामान् जुषन्निबद्धो गुणसंगतोऽसौ ४४ दानं स्वधर्मो नियमो यमश्च श्रुतानि कर्माणि च सद्गतानि सर्वे मनो निग्रहलक्षणांताः परो हियोगो मनसः समाधिः ४५ समाहितं यस्य मनः प्रशांतं दानादिभिः किं वदतस्य कृत्यम् असंयतं यस्य मनो विनश्यद्दानादिभिश्चेदपरं किमेभिः ४६ मनो वशोऽन्ये ह्यभवं स्मदेवामनश्च नान्यस्य वशं समेति भीष्मो हि देवः सहस्रः सहीयान् युंज्यां दृशेत् स हि देवदेवः ४७ तं दुर्जयं शत्रुमसह्यवेगमरुंतु दंतं न विजित्य केचित् कुर्वन्त्यसद्विग्रहमत्र मन्यैर्मित्राण्युदासीनरिपून्विमूढाः ४८ देहं मनो मात्रमिमंगृहीत्वाममाहमित्यंधधियो मनुष्याः एषोऽहमन्योऽयमिति भ्रमेण दुरंतपारतमसि भ्रमेति ४९

धिर्निग्रह एव परो योगः ज्ञानम् ४५ अतो यस्य मनः समाहितं भवति तस्य किं कृत्यमस्ति वदेत्यपरं प्रत्युपदेशः किमपरं प्रयोजनं स्यात् न किंचिदित्यर्थः ४६ नन्वितरौ द्रियजयः प्रयोजनं स्यान्नेत्याह मनो वश इति देवाः इंद्रियाणि तदधिष्ठातारो वा भीष्मः योगिनामपि भयं करो मनो लक्षणो देवः कुतः सहसो बलादपि बलिनोऽपि वा सहीयान् अतस्तं यो वशवर्तिनं कुर्यात् स एव देवदेवः सर्वे द्रियजेता भवितानान्यः तथा च श्रुतिः मनसो वशं सर्वमिदं बभूवन चान्यस्य मनो वशमन्वियाय भीष्मो हि देवः सहस्रः सहीयानिति ४७ अतोऽसह्यारागादयो वेगा यस्य तम् अत एवा रूंतु दम् अरुर्मर्मतत्तुदतिव्यथयतीत्यरूंतु दस्तम् तन्नेति च्छेदः तन्न विजित्याजित्वा तत् ततः ये केचिन्मन्यैः कैश्चिदसद्विग्रहं कुर्वन्ति तत्र चानुबूलादीन् अन्यान् मित्रादीन् कुर्वन्ति ते मूढा इत्यर्थः ४८ ततश्चानेन प्रकारेण संसारे भ्रमंतीत्याह देहमिति मनो मात्रपरिकल्पितमिमं स्वदेहमिति पुत्रादिदेहं च ममेति स्वीकृत्य तमसि संसारे ४९ ५१

तदेवंमनसाएवदुःखकारणत्वमुपपाद्येदानींजनादानांषण्णामकारणत्वंप्रपंचयति जनस्त्वितिषड्विः अत्रचअस्मिन्नपिपक्षेआत्मनःकिंनकिंतत् सरव
दुःखकर्मत्वंतत्कर्तृत्वंचेत्यर्थः कुतइत्यतआहहिनिश्चितंभौमयोर्विकारयोर्देहस्तत् नत्वात्मनः अमूर्तस्याक्रियस्यचहननादिषुकर्मत्वकर्तृत्वानुपप-
त्तेः तयापिदुःखमात्मपर्यवसाय्येवेतिचेत् एवमपिपरमात्मनःउभयत्राप्येकत्वान्नकोपविषयोऽस्तीतिदृष्टान्तेनदर्शयति जिह्वामिति ५० यदिदेवता
अस्तनामतत्रापिपक्षेआत्मनःकिम् यतोविकारयोःविक्रियमाणयोर्देवयोस्तत्हस्तेनमुखेऽभिहतेनेनवाहस्तेदष्टेतदभिमानिनोर्वन्हींद्रयोरेवता
त् ननुअविक्रियस्यानहंकारस्यचात्मनःदेवतानांचसर्वदेहेष्वभेदान्नकोपविषयोऽस्तीतिस्वदेहदृष्टान्तमाह यत्तयदाअंगंदेवताऽधिष्ठानंहस्तमु
स्वादिअतएवपूर्वदेवतान्निधिष्ठानरूपमभूविकारदंतोदाहरणम् ५१ आत्मनःसरवदुःखाद्याकारपरिणामः अतःसएवयदिहेतुः स्यात्तत्रतस्मिन्पक्षे
अन्यतः किंनकिंचिदन्यतोभवति यस्मैकुप्येदित्यर्थः यतोनिजस्वभावः नत्वात्मनः तयापरिणामोऽन्यनिमित्तोभवति अतोऽस्ति कोपविषयइ

जनस्तुहेतुःसरवदुःखयोश्चेत्किमात्मनश्चात्रहिभौमयोस्तत् जिह्वांक्वचिन्संदर्शयतिस्वद्विस्तरेदनायांकृतमायकुप्ये
त् ५० दुःखस्यहेतुर्यादेदेवतास्तकिमात्मनस्तत्रविकारयोस्तत् यदंगमंगेनानिहन्यतेक्वचित्कुल्येतकस्मैपुरुषःस्वदे
हे ५१ आत्मार्यादस्यासरवदुःखहेतुकिमन्यतस्तत्रनिजस्वभावः नह्यात्मनोःन्यद्यदितन्मृषास्यात्कुल्येतकस्मान्नस
खंनदुःखम् ५२ ग्रहानिमित्तंसरवदुःखयोश्चेत्किमात्मनोऽजस्यजनस्यतैव ग्रहेग्रहस्यैववदंतिपीडांकुल्येतवस्मैपुरुषस्त
तोऽन्यः ५३ कर्मास्तहेतुःसरवदुःखयोर्विकमात्मनस्तहिजडाजडत्वे देहस्त्वचित्पुरुषोऽयंरूपःकुल्येतकस्मैनहिकर्म
लम् ५४

तिचेत्तत्राह नहीति आत्मव्यतिरिक्तंनान्येवयदिस्यादस्तीतिप्रतीयेतर्तहितन्मृषाएवातः कस्माद्देतोः कुल्येतयतोनास्तिनिमित्तं
नचसरवंदुःखंचेत्यर्थः ५२ ग्रहपक्षेऽप्यजस्यात्मनः किंयतोजन्यतइतिजनोर्देहस्तस्यैवजन्मलग्नापेक्षयाद्यादशाष्टमादिसाशिस्या स्तेसरवदुःख
योर्निमित्तंभवन्ति किंचअंतरिक्षस्यैग्रहेस्तत्रस्यस्यग्रहस्यैवपादार्थादिदृष्ट्यादिभेदेऽपीडांवदंतिदेवताः ननुग्रहकोणादिपुस्त्यतस्यतद्दृष्ट्यगोचर
स्य ग्रहेगतैवतुपीडातल्लुप्तोत्पन्नेदेहेतस्याभिमानाद्भवति अतः पुरुषस्ततोग्रहादेहाच्चान्यःकस्मैकुल्येत ५३ कर्महेतुश्चेदस्त्वित्यस्योपगमः
कर्मैवनास्तिकृतस्तस्यहेतुत्वमितिनदाह हियस्मात्कर्मएकस्यजडाजडत्वेसर्ति स्यात् जडत्वाद्विकारित्वोपपत्तेः अजडत्वाच्चहितानुसंधानतःप्रवृ
त्तिसंभवात् अचिज्जडोदेहःअतस्तस्यप्रवृत्तिर्नसंभवति पुरुषस्तत्सपणः शब्दज्ञानस्वरूपः अतःकस्मैकुल्येत यतःसरवदुःखयोर्मूलभूतंकर्मैवना
स्तीति ५४

तत्र पक्षे कालपक्षेऽपि तदात्मक एव ब्रह्मांशत्वात् स्वांशस्य स्वतः पीडानास्तीत्यत्र दृष्टांतः नाग्नेर्हेतोस्तदंशस्य ज्वालादेस्तापो दाहतो नाशोऽस्ति
तत्रोपाधिभूतकाष्ठांशदाहान्न स्यादिति दृष्टांतांतरमाह हिमस्य तच्छैत्यंतदंशस्य तुषारकणस्य नाशकं न स्यादित्यर्थः किंच आस्तामंशकत्वं व
स्तुतः पर एवायं न च परस्य दंढं सरवदुःखादिकमस्तीति ५५ तदेवं षडेते हेतवः प्रसिद्धानिरस्ताः यदि कश्चिद्वैतंतरमुद्रावयेत् तदपि वस्तुमहिमा
पेक्षायां न संभवतीत्याह न केचिदिति नन्वपरोक्षः कथमप नूयते तत्राह यथेति संसृतिमविद्यमानामेव रूपयति प्रकाशयतीति तथा तस्य अहमः अ
हंकारस्य यथा स्यात् न तथा परतः प्रकृतेः परस्यात्मनो दंढं संबन्धः अहंकारनिमित्तोऽसौ न वास्तव इत्यर्थः एवं प्रबुद्धो यः स भूतैः कृत्वानविभोति ५६ अ-

कालस्तु हेतुः सरवदुःखयो श्वेतकिमात्मनस्तत्र तदात्मकोऽसौ नाग्नेर्हितापो न हिमस्य तस्यात् कुल्येत कस्मै न परस्य दंढम्
५५ न केनचित्कापि कथंच नास्य दंढो परागः परतः परस्य यथाऽहमः संसृतिरूपिणः स्यादेवं प्रबुद्धो न विभोति भूतैः ५६
एतां समास्थाय परात्मनिष्ठामध्यासितां पूर्वतमैर्महर्षिभिः अहं तरिष्यामि दुरंत पारंत मो मुकुंदांघ्रिनिषेवयैव ५७
श्रीभगवानुवाच निर्विद्य नष्टद्रविणो गतक्लमः प्रव्रज्य गांपर्यतमान इत्यम् निराकृतोऽसद्विरपि स्वधर्मादकंपितोऽ
सूनु निराहगाथाम् ५८ सरवदुःखप्रदो नान्यः पुरुषस्यात्मविभ्रमः मित्रो दासी न रिपवः संसार स्तमसः कृतः ५९ तस्मात्
सर्वात्मना तात निगृहाण मनो धिया मय्यावेशितया युक्त एतावान्योगसंग्रहः ६० य एतां भिक्षुणा गीतां ब्रह्मनिष्ठां समा
हितः धारयंश्छावयंश्छूण्वन्दं दैर्नैवाभिभूयते ६१ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे भगवदुद्धवसंवादे
भिक्षुगीतानामत्रयोविंशोऽध्यायः २३

तोऽहमपि तथैव परमात्मनिष्ठतया तरिष्यामीत्याह एतामिति सोऽहमित्यन्वयः नन्विदं निषेव
कथं भवेत्तदाह मुकुंदेति ५७ प्रस्तावेन सहगाथार्थसंदेपतो दर्शयति द्वाभ्याम् इत्थं नष्टद्रविणो निर्विद्य गतक्लमः प्रव्रज्य गांपर्यतन् असद्विर्निराकृ
तोऽपि स्वधर्मादकंपितः स नू मुनिरसूंगाथामगायतेत्यन्वयः ५८ मित्रो दासी न रिपवः सर्वोऽपि संसारः तमसः अज्ञानतः आत्मनो मनसो विभ्रममा
त्रकृतः न तात्त्विक इत्यर्थः ५९ उक्तं दंढोपायमुपसंहरति तस्मादिति मनो निग्रहाशक्तोऽप्येतच्छ्रवणादिनिष्ठस्तत्फलं प्राप्नोतीत्याह यइति दंढैः
सरवदुःखादिभिः ६१ भिक्षुगीतमिषं कृत्वा भक्तचित्तगतं हरिः मोहं निघ्नन्निवाप्नोति परमानंदरूपतः १ इत्येकादशस्कंधे टीकायां त्रयोविं
शोऽध्यायः २३ श्रीगोपालकृष्णो विजयते ४ ४ ४ ४ ४ ४

चतुर्विंशेतुसां रज्जेन मनो मोहो निवार्यते आत्मनः सर्वभावानामागमापायचिंतया १ स्वपदद्वंद्वमक्तानामद्वंद्वत्वाय संयमः चित्तस्योक्तः पुनः कृष्णः सां-
ख्यमत्राह तत्कृते २ अद्वितीयात्परमात्मनो मायया प्रकृतिपुरुषद्वारा सर्वदेतमुदेति पुनस्तत्रैव लीयत इत्यनुसंधानस्य द्वंद्वमनो निवर्तत इति वक्तुं सांख्यं
प्रस्तौति अथेति पूर्वैः कपिलादिभिर्निश्चितं वैकल्पिकं भेदनिमित्तमसंख्यदुर्वादि रूपम् १ अथोशब्दः कालस्यैकज्ञानं दृष्टातेन दृश्यः कृत्स्नोऽप्यर्थश्च
अविकल्पितं विकल्पशून्यमेकमेव ब्रह्मण्येव लीनमासीदित्यर्थः कदेत्यपेक्षायामाह असुगेयुगेभ्यः पूर्वप्रलय इत्यर्थः तथा आदौ यत्कृतयुगंतस्मिं
श्रान्त्यदापि यदा विवेकनिपुणा जना भवन्ति तदापि तेषां भेदा स्फूर्तेः २ तद्वत्सवाङ्मनो गोचरं यथा भवति तथा मया दृश्यं फलं तत्प्रकाशस्तद्रूपेण बाह्ये धाभूत्
३ तयोर्द्विधा भूतयोरंशयोर्मध्ये उभयात्मिका कार्यकारणरूपिणी ४ अभवत् अभिव्यक्ता बभूवुः मया परमेश्वरेण पुरुषानुमतेन तव पुरुषस्य कः
संबंधः जीवादृष्टप्रयुक्तत्वात् सृष्टेः पुरुषानुमतत्वम् यदा स्वस्यैव प्रतीक्षणरूपाया पुरुषावस्था तदनुमतेन तद्दारेणेत्यर्थः ५ सूत्रं क्रियाशक्तिमा-

श्रीभगवानुवाच अथ ते संप्रवक्ष्यामि सांख्यं पूर्वविनिश्चितम् यदि ज्ञाय पुमान् सद्योजह्या द्वैकल्पिकं भ्रमम् १ आसी-
द्ज्ञानमथोद्यर्थ एकमेवा विकल्पितम् यदा विवेकनिपुणा आदौ कृतयुगेयुगे २ तन्मायाफलरूपेण केवलं निर्विकल्पितम्
वाङ्मनो गोचरं सत्यं द्विधा समभवद्दृष्टम् ३ तयोरेकतरोऽर्थः प्रकृतिः सांभयात्मिका ज्ञानं त्वन्यतमो भावः पुरुषः सोऽभिधी-
यते ४ तमोरजः सत्त्वमिति प्रकृतेरभवन्गुणाः मया प्रक्षोभ्यमाणायाः पुरुषानुमतेन च ५ तेभ्यः समभवत् सूत्रं महान् सूत्रेण
संयुतः ततो विकुर्वतो जातोऽहंकारो यो विमोहनः ६ वैकारिकस्तेजसश्च ता मसश्चेत्यहं निवृत् तन्मात्रेन्द्रियमनसां कारणं
चिदचिन्मयः ७

नृप्रथमो विकारः ततो महान् ज्ञानशक्तिः नन्वयं महानेव प्रथमो विकारः प्रसिद्धस्तत्राह सच्चिदानक्रियागर्भत्वात् सूत्रेण संयुतः
नृप्रथमः एकमेव तत्त्वं क्रियाज्ञानशक्तिभ्यां द्विधा च्यत इत्यर्थः विमोहनः जीवस्य भ्रमहेतुः संजातः ६ यतस्तन्मात्रादीनां कारणम् मनः शब्देन दे-
वानामप्युपलक्षणम् चिदचिन्मयः चिदाभासव्याप्तत्वादुभयग्रंथिरूप इति जीवोपाधित्वं दर्शितम् यद्यपि तस्माद्वा एतस्मादात्मन आकाशः सं-
भूत इत्यादि श्रुतेः अन्नमयं हि सौम्यमन इत्यादि श्रुतेः प्रथमं भूतानि जायन्ते तेभ्यश्चापेक्षीकृतेभ्यः प्राणादिक्रमेण समष्ट्यात्मकं लिङ्गशरीरम् पं-
चीकृतेभ्यश्च ब्रह्मांडम् एतस्मिन् वैराजस्तदंतर्यामीलीलाविग्रहः क्षीराब्धि शारीर्यामीना गयणस्तन्माभिपद्ये च वैराजस्य भोगविग्रहश्च तुरा ननः ततो
यथाऽवसरमन्येषां जीवानामाविर्भाव इति प्रक्रिया तथाऽपि चित्ताभिव्यक्तिपूर्वकोऽहंकारस्ततो भूतेंद्रियादिव्यवहार इत्येतावता महदादिक्रमेण सृष्टिरु-
च्यते तथा चोक्तम् मूलो हविस्फुल्लिगाद्यैः सृष्टिर्याचोदिताऽन्यथा उपायसोऽवताराय नास्ति भेदः कथंचनेति ७

तस्मात्त्रिविधात्त्रिविधप्रपञ्चोत्पत्तिर्दर्शयति तन्मात्रिकात्शब्दादितन्मात्रकारणानामसात्तद्वाराअर्थोमहाभूतरूपोजज्ञेवभूव भूतानामावरण
स्वभावत्वात् इन्द्रियाणिदशतैजसात् तेषांप्रवृत्तिस्वभावत्वात् वैकृतात् सात्विकाद्देवताः दिग्वात्तार्कप्रचेतोऽशिववद्गोदोपेन्द्रमित्रकाः चंद्रश्चेत्येकाद
शचशब्दान्मनश्चतेषांप्रकाशस्वभावत्वात् ८ ममवैराजोंतर्यामिणः सलिले संस्थितिर्यस्य तत्सलिलसंस्थितितस्मिन्सलिलसंस्थितौ अंडेशी
नागयणरूपोलीलाविग्रहेण समभवं स्थित इत्यर्थः विश्वारव्यं लोककारणभूतं तत्र चात्मभूः चतुराननरूपपोगविग्रहेण पुनर्वैराज एव तस्मि
न्नाविर्भूत इत्यर्थः १० रजसायुक्तो मदनुग्रहात् तपसाऽसृजत् भूः अतलादिसहिता भुवः अंतरिक्षलोकः स्वः स्वर्लोकः महर्लकादेरप्युपलक्षणम्
११ लोकसृष्टिप्रयोजनमाह देवानामितिसार्धेन ओको निवासः पदं स्थानम् त्रितयात्परं महर्लकादि भूमेरधः अतलादि १२ एवं व्यवस्थायां कारण

अर्थस्तन्मात्रिकाज्जज्ञेतामसादिन्द्रियाणि च सैजसाद्देवता आसन्नेकादशचवैकृतात् ८ मया संचोदिता भावाः सर्वे संह-
त्यकारिणः अंडमुत्पादयामासुर्ममायतमनुत्तमम् ९ तस्मिन्नहं समभवमंडे सलिलसंस्थितौ ममनाभ्यामभूत्सद्यं
विश्वारव्यं तत्र चात्मभूः १० सोऽसृजत् तपसायुक्तो रजसामदनुग्रहात् लोकान्सपालान्विश्वात्मा भूर्भुवः स्वरिति त्रिधा ११
देवानामोक आसीत् स्वर्भूतानां च भुवः पदम् मर्त्यादीनां च भूर्लोकः सिद्धानां त्रितयात्परम् अधोऽसुराणां नागानां भूमेरो
कोऽसृजत् भुः १२ त्रिलोक्यांगतयः सर्वाः कर्मणां त्रिगुणात्मनाम् योगस्य तपसश्चैव न्यासस्य गतयोऽमलाः १३ महर्जनस्तपः
सत्यं भक्तियोगस्य मद्गतिः मया कालात्मना धात्रा कर्मयुक्तमिदं जगत् गुणप्रवाह एतस्मिन्नुन्मज्जति निमज्जति १४ अ
णुर्हत्कृशस्थूलोयोयोभावः प्रसिद्ध्यति सर्वोऽप्युभयसंयुक्तः प्रकृत्या पुरुषेण च १५ यस्तु यस्यादिरंतश्च स वै मध्यं च त
स्य सत् विकारो व्यवहारार्थो यथा तैजसपार्थिवाः १६

माहसार्धेन त्रिलोक्यां पातालादिसहितायाम् १३ योगादितारतम्येन यथोत्तरं महर्लो
कादयः मद्गतिर्वैकुण्ठलोकः तत्र तु मद्गतिव्यतिरेकेणोत्तरागतयं चला इत्याह वैराग्यार्थं मया कालशक्तिना धात्रा परमेश्वरेण कर्मफलप्रदेन हेतुभूतेन गु
णप्रवाहे संसारे उन्मज्जति आसत्यलोकमुत्तमागतीः प्राप्नोति पुनर्निमज्जति आस्थावरनीचागतीः प्राप्नोति १४ सृष्टिनिरूपणस्याद्वितीयात्मप्रति
पत्त्यर्थत्वात् तत्प्रतिपादनाय कारणेन कार्यस्य व्याप्तिमाह अणुरिति उभयेन संयुक्तो व्याप्तः तदेवाह प्रकृत्येति १५ इदानीं कार्यस्य कारणत्वात् तां दर्शयति
यस्य कार्यस्य आदिः कारणमंतो लयस्थानं च तस्य मध्यं मध्यावरथाऽपि स एव वै प्रसिद्धम् मृत्सुवर्णादिषु अतएव व्यभिचारित्वात् स एव सन्नेतरः अलं
नर्हि मिथ्याभूतकार्यसृष्ट्या तत्राह विकार इति तैजसाः कटककुंडलादयः पार्थिवा घटशरावादयश्च यथेति १६

नन्वेवंतर्हि स्वकार्यं प्रति महदादीनामप्याद्यंतरूपत्वात् सत्यत्वं स्यात्तत्राह यदिति यदुपमुपादाय उपादानकारणतया स्वीकृत्य पूर्वः कारणरूपो महदादिर्भावः अपरमहंकारादिकं भावं विकुरुते सृजति यथा पिंडो मृदमुपादाय स्वयं निमित्तभूतो यदं सृजति तद्वत्स एव सन्निति पूर्वस्यानुबंगः कथं तर्हि सृष्टिकेत्येव सत्यमित्यादि श्रुतिस्तत्राह आदिरिति यद्यदायस्य आदिरंतश्च विवक्ष्यते तदा तत्सत्यमित्यभिधीयते श्रुत्या परमकारणात्मनः सत्यत्वविवक्षयेत्यर्थः १७ ननु तथाऽपि प्रकृतिपुरुषकालानामकार्यभूतानां निमित्तत्वात् कथमिदं द्वितीयं तत्राह प्रकृतिरिति अस्य सतः कार्यस्योपादानं या प्रकृतिः प्रसिद्धाय च तस्या आधारः अधिष्ठाता परः पुरुषश्च गुणक्षोभेणाभिव्यंजकः कालस्तद्वितयं ब्रह्मरूपोऽहमेव न तु पृथक् प्रकृतेः शक्तित्वात् पुरुषकालयोरवस्थारूपत्वात् १८ एवं तावत्कालत्रयेऽपि अव्यभिचारित्वात् ब्रह्मेव सत्यमिति वक्तुं तस्य सृष्टिकारणत्वेनादौ सत्यत्वमुक्ताऽमध्येऽपि तस्यैव सत्त्वमुपपाद्य अंतःप्यवधित्वेन सत्त्वं दर्शयिष्यन् सर्गप्रवाहरूपायाः स्थितेरवधिमाह सर्ग इति महान्बहुलः पौर्वापर्येण पितृपुत्रादिरूपेण नि-

यदुपादाय पूर्वस्तभावो विकुरुते परम् आदिरंतो यदायस्य तत्सत्यमभिधीयते १७ प्रकृतिर्ह्यस्योपादानमाधारः पुरुषः परः सतोऽभिव्यंजकः कालो ब्रह्मतद्वितयं ब्रह्म १८ सर्गः प्रवर्तते तावत्पौर्वापर्येण नित्यशः महान्गुणविसर्गार्थः स्थित्यंतो यावदीक्षणम् १९ विराण्मया साद्यमानो लोककल्पाविकल्पकः पंचत्वाय विशेषाय कल्पते भुवनैः सह २० अन्ने प्रलीयते मर्त्यमन्नं धानास्रलीयते धानाभूमौ प्रलीयते भूमिर्गंधि प्रलीयते २१

त्यशः अविच्छेदेन किमर्थं प्रवर्तते तदाह गुणेषु देहेषु विविधतया सृज्यत इति गुणविसर्गो जीवः तदर्थः तद्भोगप्रयोजनः किंपर्यंतं प्रवर्तते यावत् स्थितेरंतः सोऽपि किमवधिस्तत्राह यावदीक्षणं परमेश्वरस्य तावत् १९ प्रलयं निरूपयति विराट्ब्रह्मांडं मया कालात्मना आसाद्यमानः व्याप्यमानः लोकानामहरहः कल्पाः सृष्टिप्रलयाविविधाः कल्पंते यस्मिन् तान्वास्वस्मिन् विकल्पयतीति सतया भूतोऽपि पंचत्वरूपाय विशेषाय विभागाय कल्पते योग्यो भवति पंचानां भूतानां वैक्यरूपस्तेषां पृथग्भावापत्त्या नश्यतां त्यर्थः २० तत्र तस्माद्वा एतस्मादात्मन आकाशः संभूतः आकाशाद्वायुर्वायो रग्निरग्नेरापोऽद्भ्यः पृथिवी पृथिव्या ओषधयः ओषधिभ्योऽन्नमन्नास्य पुरुष इति श्रुत्युक्तसृष्टि कृतप्रातिलोभ्येन लयमाह अन्न इति मर्त्यं शरीरं येनोपचितं तस्मिन् नृशतवर्षायामनादृष्टौ क्षीणं सति तत्रैव प्रलीयत इत्यन्नं धानास्रबीजमात्रावशेषं भवतीत्यर्थः धानाभूमौ उमान् प्ररोहंतीत्यर्थः भूमिर्गंधे संवर्तकादित्यशोषिता संकर्षणमुरवाग्निना दग्धान् च सती भूतस्रक्ष्मरूपगंधमात्रावशेषा भवति २१

अप्सगंधः शतवार्षिक्या वृष्ट्याप्लाव्यमानोऽप्सलीयते एवमेवापः ज्योतिषाशोष्यमाणारसमात्रावशेषाभवन्ति ततोरसोऽपि तस्मिन्लीयते ज्योतिश्च वायुनाऽभिभूयमानं रूपमात्रं स तस्मिन्लीयते २२ वायुश्च कालप्रेरितेनांबरेण ग्रस्तः स्पर्शमात्रः स तस्मिन् नंबरं च भूतादिनाऽहंकारेण ग्रस्यमानं शब्दतन्मात्रे तदेवंतामसाहंकारकार्यस्य शब्दपर्यंतं लयमुक्त्वा राजसाहंकारकार्यस्याप्याह इंद्रियाणि स्वयोनिष्विति स्वप्रवर्तकदेवताकृतेषां प्रवृत्तिस्वभावत्वात् प्रवृत्तेश्च देवताधीनत्वात् तासु लय इति वाचोयुक्तिः वस्तु तस्तस्वकारणो राजसाहंकारे लयोऽभिप्रेतः २३ योनिरित्युद्देश्यगतत्वादेकत्वं विवक्षितं योनयो देवतास्तु मनसि कुतः ईश्वरे नियंतरि मनोवशोऽन्येद्यभवन्स्म देवा इत्युक्तत्वात् इंद्रियलयोक्त एवात्राप्यभिप्रायः मनश्च देवताभिः सह वैकारिकेऽहंकार इत्यर्थः तामसाहंकारकार्यावशेषितस्य शब्दस्य लयमाह शब्दो भूतादितामसाहंकारमप्येतितस्मिन्लीयत इत्यर्थः भूतादिरित्युपलक्षणं त्रिविधोऽप्यहंकारो महति जडांशं विहाय ज्ञानक्रियाशक्तिमात्ररूपो भवति कथं भूतः प्रभुः समर्थः सर्वजगन्मोहकत्वात्

अप्स प्रलीयते गंध आपश्च स्वगुणोरसे लीयते ज्योतिषिरसो ज्योतीरूपे प्रलीयते २२ रूपं वायौ स च स्पर्शो लीयते सोऽपि चांबरे अंबरं शब्दतन्मात्रं इंद्रियाणि स्वयोनिषु २३ योनिर्वैकारिके सोम्यलीयते मनसीश्वरे शब्दो भूतादिमप्येतिसूतादिर्महति प्रभुः २४ स्वलीयते महान्स्वेषु गुणेषु गुणवत्तमः तेऽव्यक्ते संप्रलीयन्ते तत्काले लीयतेऽव्यये २५ कालोऽमायामये जीवै जीव आत्मनि मय्यजे आत्मा केवल आत्मस्थो विकल्पापायलक्षणाः २६

तु २४ स च महान्स्वकारणेषु गुणेषु ज्ञानक्रियाशक्तित्वात् गुणवत्तमः तादृग्भावं विहाय गुणमात्ररूपो भवति तेऽव्यक्ते प्रवृत्तौ साम्यावस्थांगच्छंतीत्यर्थः तदव्यक्तं काले कालाधीनत्वात् तेनैकीभूयावतिष्ठते अव्ययेऽपरतवृत्तौ २५ मायामये माया प्रवर्तके ज्ञानमये वा अतएव जीययतीति जीवस्तस्मिन् महापुरुषे अयं भावः विश्वस्वप्नमहापुरुषस्योपकरणरूपः कालो वृत्त्यंशेन सृज्यश्चातस्तदात्मनावतिष्ठत इति तदुक्तं सप्तमे कालंचरंतं सृजतीं श आश्रयं प्रधानं पुंभ्यां नरदेवसत्यं कृदिति दशमे च योऽयं कालस्तस्य तेऽव्यक्तबंधो चेष्टामाहुश्चेष्टते येन विश्वम् निमेषादिर्वत्सरांतो महीयांस्तत्त्वेशानं क्षेमधाम प्रपद्यति जीव आत्मनि प्रवृत्तिलीनत्वेन प्रतियोग्यभावात्परिपूर्णत्वेन सद्रूपेणावतिष्ठते आत्मा चात्मस्थ एव नान्यत्र लीयते यतः केवलो निरुपाधिः तत्र हेतुः विकल्पापायाभ्यां विश्वोत्पत्तिप्रलयाभ्यां लक्ष्यते अधिष्ठानत्वेनावधित्वेन वेति

अस्य कथनप्रस्तुतोपयोगमाह एवमिति मनसः कथंभेदनिमित्तोभ्रमः स्यात् जातोवाक्यं हृदितिष्ठेत् २७ उपसंहरति एष इति प्रत्यक्षमिव ये
नेदं दर्शितं तत्त्वमात्मनः सारव्यप्रव्यानतस्तस्मै हरये गुरवे नमः २८ इत्येकादशोर्दीकायां चतुर्विंशोऽध्यायः २४ पंचविंशोऽनैर्गुण्यप्रति
पत्त्यै निरूप्यते चित्तप्रभवसत्त्वादिगुणवृत्तिरनेकधा १ प्रकृतिपुरुषविवेकज्ञानवतोऽपि यावत्प्रयत्नविशेषेण गुणत्रयवृत्तिजयोनः स्यात् न तावत्
द्वंद्वोपरमः अतस्तज्जयोपायगुणवृत्तिनिरूपणार्थमाह गुणानामिति सहमिश्रीभूयवर्तमानाः समिश्राः न समिश्राः असमिश्रास्तेषां विभक्ता
नांगुणानां मध्ये येन गुणेन यथायादृशो भवेत् तदिदं कथयतो मत्तो निबोधेत्यर्थः १ तत्र सत्त्ववृत्तीराह शम इति ईक्षाविवेकः तपः स्वधर्मवर्ति
त्वम् स्मृतिः पूर्वापरानुसंधानम् तुष्टिर्यथा लाभसंतोषः त्यागो व्ययशीलता अस्पृहा विषयेषु वैराग्यम् श्रद्धा आस्तिक्यं गुर्वादेषु द्वीः अनुचि
ते कर्मणि लज्जा नेषामनवलोकनम् दयादानम् दयदानगतिरक्षणं विवर्तितस्मरणम् आदिशब्देनार्जवविनयादि स्वनिवृत्तिः आत्मरतिः २ रज

एवमन्वीक्षमाणस्य कथं वैकल्पिकोभ्रमः मनसो हृदितिष्ठेत् तव्योस्मीवा कौदयेतमः २७ एष सांख्यविधिः प्रोक्तः संशयग्रं
थिभेदनः प्रतिलोमानुलोमाभ्यां परावरदशामया २८ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे चतुर्विंशोऽध्या
यः २४ श्रीभगवानुवाच गुणानामसमिश्राणां पुमान्येन यथा भवेत् तन्मपुरुषवर्त्येदमुपधारय शंसतः १ शमोद
मस्ति तिक्षेक्षास्तपः सत्यं दया स्मृतिः तुष्टिस्त्यागोऽस्पृहा श्रद्धा ईर्ष्याद्विद्वेदः स्वनिवृत्तिः २ काम ईहादमस्तृष्णा स्तंभ आशी
र्भिदा सरवम् मदोत्साहो यशः प्रीतिर्हास्यं वीर्यं बलौघम् ३ क्रोधो लोभो जृम्भो हिंसा याज्वा दंभः क्रुमः कलिः शोकमोहो विषा
दा र्त्ता निद्रा शाभीरनुद्यमः ४ सत्त्वस्य रजसश्चेतास्तमसश्चानुपूर्वशः वृत्तयो वर्णितप्रायाः सन्निपातमथोत्थु ५ सन्नि
पातस्त्वहमिति ममेत्युद्धवयामतिः व्यवहारः सन्निपातो मनोमात्रेन्द्रियासक्तिः ६ सो वृत्तीराह कामोभिलाषः स्वर्गादि ईहा व्यापा

रः यज्ञादिमदोर्द्वः तृष्णा लाभे सत्यप्यसंतोषः स्तंभो गर्वः आशीः पनाद्यभिलाषेण देवतादिप्रार्थनम् भिदा अहमन्य इति भेदबुद्धिः सरवं विषयभोगः
मदोत्साहः मदेन युद्धाद्यभिनिवेशः यशः प्रीतिः स्तुतिप्रियता हास्यमुपहासः वीर्यं प्रभावाविष्कारः बलेनोद्यमः न्यायेन उद्यमः सात्विक एव ३
तमो वृत्तीराह क्रोध इति क्रोध असहिष्णुता लोभो व्ययपराड्युरवता क्रुमः श्रमः कलिः कलहः शोकमोहो अनुशोचनं श्रमश्च विषादार्त्तदुःखं
दैत्यं च निद्रा तंद्रा आशामेदं भविष्यतीत्यन्वीक्षा भीर्भयम् अनुद्यमो जाड्यम् ४ अनुपूर्वशः क्रमेणैताः श्लोकत्रयोक्ताः वर्णितप्रायाः अन्या अ
प्यूह्या इति भावः ५ विभक्तानां गुणानां वृत्तयो वर्णिताः मिश्राणामाह सन्निपात इति त्रिभिः अहं ममेति ममतानुषक्तसर्ववृत्तिसामानाधिक

रण्यदर्शनात्सन्निपातजत्वम् अहंशांतः कामीक्रोधीत्यादि तथाममशांतिरस्ति कामः क्रोधइत्यादिद्रष्टव्यम् तत्पूर्वकः सर्वो व्यवहारश्च सन्निपात
कार्यमित्याह व्यवहारइति अत्र हेतुः मनश्चमात्राणि च इंद्रियाणि च असवश्चर्तैः मन आदीनां सात्विकतामसराजसत्वात्तैर्व्यवहारः सन्निपातइति भा
वः ६ असौ पुरुषो यदा धर्मादिषु परिनिष्ठितो भवति तदा यंत्रिषु निष्ठारूपः सन्निकर्षः सन्निपातकार्यम् धर्मादीनां सत्त्वतमोरजः कार्यत्वात् विषयतः
सन्निपातजत्वमुक्तं फलतश्च तथात्वमाह श्रद्धारतिधनानि सत्त्वरजस्तमो मयान्यावहतीति तथा ७ धर्मनिष्ठायामेव सन्निपातं दर्शयति प्रवृत्तिल
क्षणे काम्ये धर्मे यदा पुंसो निष्ठा भवति तथा पुमान् यदा ग्रहाश्चम एवासक्तस्तिष्ठेत अनुपश्चात्स्वधर्मे च नित्यनैमित्तिकेतिष्ठेत साऽपि समितिः स
न्निपातः हियस्मात्काम्यधर्मग्रहासक्तिस्वधर्मरजस्तमः सत्त्वमया इत्यर्थः ८ तदेवं मिश्रामिश्रगुणवृत्तीः प्रदर्श्येदानीं पुमान् येन यथा भवेदित्य

धर्मे चार्थे च कामे च यदाऽसौ परिनिष्ठितः गुणानां सन्निकर्षोऽयं श्रद्धारतिधनावहः ७ प्रवृत्तिलक्षणे निष्ठा पुमान्यर्हि
ग्रहाश्चमे स्वधर्मे चानुतिष्ठेत गुणानां समितिर्हि सा ८ पुरुषं सत्त्वसंयुक्तमनुमीयाच्छमादिभिः कामादिभीरजोयुक्तं
क्रोधाद्यैस्तमसायुतम् ९ यदा भजति मां भक्त्या निरपेक्षः स्वकर्मभिः तं सत्त्वप्रकृतिं विद्यात्पुरुषं स्त्रियमेव च १० य
दा आशिष आशास्य मां भजे तस्वकर्मभिः तं रजःप्रकृतिं विद्याद्विसामाशास्यतामसम् ११ सत्त्वरजस्तम इति गुणा जी
वस्य नैवमे चित्तजायैस्तु भूतानां सज्जमानो निबध्यते १२ यदेतरो जयेत्सत्त्वं भास्वरं विशदं शिवम् तदा सूरवेन युज्ये
त धर्मज्ञानादिभिः पुमान् १३

दुक्तं तद्दर्शयति पुरुषमिति त्रिभिः ९ १० हिंसां शत्रुभरणादिकमाशास्ययो यथा भजे तं तामसं विद्यात्
एते गुणैरेवं भूतो भवतीति तात्पर्यार्थः ११ ननु तवापि गुणवशेन कर्तृत्वा विशेषात् केन विशेषेण त्वं सेव्यो जीवस्तु सेवक इति नियमः यतो मां भजे
तेति वारं वारमुच्यते तत्राह सत्त्वमिति जीवस्यैव न मे कुतः यतश्चित्तजा जीवोपाधौ चित्तेऽपि व्यज्यंते अतो यैः स एव बध्यते कीदृशः भूतानां
देहरूपाणामन्येषां च मध्ये सज्जमानः अहंत्वसज्जमानो गुणनियंतृत्वेन सृष्ट्यादिकर्ताऽपि नित्यमुक्तः अतो महान् विशेष इति भावः यद्वा
भूतानामपंचीकृतानां यत् कार्यभूतं चित्तम् अन्नमयं हि सौम्यमन इति श्रुतेः तत्प्रभावाः अतो भूतोपहितस्य जीवस्यैवेति अन्यत्समानम् १२
तदेवं मिश्रामिश्रगुणकार्याणि प्रदर्श्येदानीं मेकैकगुणोद्वेककार्याणि दर्शयति यदेतिसप्तभिः यदेतरो गुणौ जयेत् अभिभवेत् भास्वरं प्र-
काशकं विशदं स्वच्छं शिवं शांतम् शिवत्वविशदत्वभास्वरत्वानां यथाक्रमं सूरवधर्मज्ञानहेतुत्वात् तदा तैर्युज्येत आदिशब्दाच्छमदमादिभि

तमः सत्त्वं च कर्मभूतं रजः कर्तृसंगं संगहेतुः भिदाभेदहेतुः बलं प्रवृत्तिस्वभावम् अतः संगहेतुत्वात् यशसाश्रियायुज्येत तत्कामः पुमान्भवती-
त्यर्थः भिदाहेतुत्वात् दुःस्वेन युज्येत द्वितीयाहंभयंभवतीति श्रुतेः बलहेतुत्वात् कर्मणायुज्येत १४ यदारजः सत्त्वं च कर्मभूतम् तमः कर्तृजयेत्
मूढं विवेकशकम् लयमावरणात्मकम् जडमनुद्यमात्मकम् अतो मूढत्वाच्छोकमोहहिंसाभिः लयत्वान्निद्रया जडत्वादुद्यमाभावेन केवलं
माशयायुज्येतेति द्रष्टव्यम् जनइति पाठे लयात्मकमेव निद्राशयोर्हेतुः १५ किंच यदाचित्तं प्रसीदेत स्वच्छं भवेत् निर्वृतिरुपरतिस्तत्तदामत्स्यदं
मदुपलब्धिस्थानं सत्त्वमुद्रितं विद्धि १६ यदा पुनः क्रियया विकुर्वन् विकारं प्राप्नुवन् आधीर्भवति आसमंतात् विक्षिप्ताधीर्यस्य सः चेतसां बु-
द्धीन्द्रियाणामनिर्वृतिः अनुपरतिः गात्राणिकर्मोन्द्रियाणितेषामस्वास्थ्यं विकाराधिक्यं मनोभ्रान्तं च चलमस्थिरं तदारज उत्कटं निशामय जानीही

यदा जयेत्तमः सत्त्वं रजः संगं भिदा बलम् तदा दुःस्वेन युज्येत कर्मणायशसाश्रिया १४ यदा जयेद्दजः सत्त्वं तमो मूढं लयं
जडम् युज्येत शोकमोहाभ्यां निद्रया हिंसया शया १५ यदाचित्तं प्रसीदेत इन्द्रियाणां च निर्वृतिः देहोभयं मनोसंगं त-
त्सत्त्वं विद्धि मत्स्यदम् विविकुर्वन् क्रियया चार्थारनिवृत्तिश्च चेतसाम् गात्रास्वास्थ्यं मनोभ्रान्तं रज एतैर्निशामय १७ सीद
चित्तं विलीयेत चेतसो ग्रहणं अक्षमम् मनो नष्टं तमो ग्लानिस्तमस्तदुपधारय १८ एधमाने गुणे सत्त्वे देवानां बलमेधते
अक्षराणां च रजसितमस्फुटवरक्षसाम् १९ सत्त्वा ज्जागरणां विद्याद्रजसास्वप्नमादिशत् प्रत्वापंतमसा जंतोस्तरीयं
त्रिषु संततम् २० उपर्युपरि गच्छंति सत्त्वेन ब्राह्मणा जनाः तमसाऽधोऽध आसुरव्याद्रजसां तरचारिणः २१

ति १७ यदा सीदत् तिरोभवत् चेतसो ग्रहणे चिदाकारपरिणामे अक्षमं सच्चित्तं विलीयेत मनोऽपि संकल्पात्मकम् नष्टं लीनम् तमोऽज्ञानं ग्लानि-
निर्विषादश्च भवति तत्तदा तम उत्कटमुपधारय विद्धि १८ किंच एधमान इति इन्द्रियाण्येव निवृत्तिप्रवृत्तिमोहस्वभावानि देवास्तरक्षसांसीति ।
ज्ञेयम् यद्वा प्रसंगादाधिदैविकानां गुणानामुत्कर्षकार्याणि उक्तानीति ज्ञेयम् १९ गुणोत्कर्षतो वस्थाभेदं दर्शयति सत्त्वादिति प्रसंगान्नि-
गुणावस्थामाह तुरीयं चतुर्थमवस्थांतरं नाम त्रिषु जागरणादिषु संततमेकरूपमात्मतत्त्वमेवेत्यर्थः २० गुणोत्कर्षद्वारेण तत्तत्कर्मफलनि-
ष्ठां दर्शयति उपर्युपरीति ब्राह्मणा वेदानुष्ठानयुक्ताः आब्रह्मण इति पाठे ब्रह्मलोकमभिव्याप्य आसुरव्यात्स्थावरानभिव्याप्य अंत-
रचारिणः मनुष्या एव भवन्ति २१

देहादुक्तांतकालीनगुणोत्कर्षफलमाह सत्वेवृद्धेसतिप्रलीनामृताः रजोलयाः रजसिप्रवृद्धेसतिलयोयेषांते एवंतमोलयाइत्यपिनिर्गुणाइत्यत्रतुल्यश
ब्दानुपादानाज्जीवंतोऽपिनिर्गुणाश्चेन्मामेवयांतीत्यर्थः २२ इदानींगुणोत्कर्षकृतमेवतत्तत्फलसाधनकर्मत्रैवित्यमाह मदर्पणंमत्प्रीत्युद्देशेनक
तंनिष्फलंकेवलंदासभावेनैवकृतंयन्निजकर्मइत्यादितत्सात्विकंफलंसंकल्प्यतेयस्मिन्नतत् हिंसाप्रायंहिंसोद्देशेनकृतंहिंसाबहुलंचआदिशब्दात्
दंभमात्सर्यादिकृतम् २३ इदानींसगुणनिर्गुणभेदेनज्ञानादीनांचातुर्वैत्यमाह कैवल्यंदेहादिव्यतिरिक्तात्मविषयंवैकल्पिकंदेहाद्यव्यतिरि
क्तात्मविषयंयत्तद्रजः राजसंप्राकृतंवालमूकादिज्ञानतुल्यम् मन्निष्ठंपरमेश्वरविषयम् २४ वनंविविक्तत्वात्सात्विकोवासः भगवन्निकेतनं
तुसाक्षात्तदाविर्भावान्निर्गुणंस्थानम् २५ कारकः कर्ताअसंगीअनासक्तः रागांधः अत्यभिनिवेशवान् स्मृतिविभ्रष्टः अनुसंधानशून्यः मदपा-

सत्वेप्रलीनाःस्वर्यातिनरलोकरजोलयाः तमोलयास्तनिरयंयांतिमामेवनिर्गुणाः २१ मदर्पणंनिष्फलंवासात्विकंनिज
कर्मतत् राजसंप्रफलसंकल्पंहिंसाप्रायादितामसम् २३ कैवल्यंसात्विकंज्ञानंरजोवैकल्पिकंचयत् प्राकृतंतामसंज्ञानं
मन्निष्ठंनिर्गुणंस्मृतम् २४ वनंतुसात्विकोवासोग्रामोराजसउच्यते तामसंघृतसदनंमन्निकेतंतुनिर्गुणम् २५
सात्विकःकारकोऽसंगीरागांधोराजसःस्मृतः तामसःस्मृतिविभ्रष्टोनिर्गुणोमदपाश्रयः २६ सात्विक्याध्यात्मिकीश्च
द्धाकर्मश्चातुराजसी तामस्यधर्मेयाश्चद्धामत्सेवायांतुनिर्गुणा २७ पथ्यंपूतमनायस्तमहार्यंसात्विकंस्मृतम्
राजसंचोद्विद्यप्रेष्ठंतामसंचार्तिदाशुचि २८ सात्विकंसरवमात्मोत्थंविषयोत्थंतुराजसम् तामसंमोहदैत्योत्थंनिर्गुणं
मदपाश्रयम् २९ द्रव्यंदेशःफलंकालोज्ञानंकर्मचकारकः श्रद्धावस्थाकृतिर्निष्ठात्रैगुण्यःसर्वएवहि ३०

श्रयःमदेकशरणः सहिनिरहंकारत्वान्निर्गुणः २६ अधर्मेधर्मइतियाश्चद्धा २७ पथ्यंहितम्पूतंशुद्धम् अनायस्तमनायासतःप्राप्तम् आहा
र्यम् भक्ष्यभोज्यादिइंद्रियाणांप्रेष्ठंकटूस्तुल्यवणादि आर्तिदाशुचिदैत्यकरमशुद्धंचशब्दान्निवेदितंनिर्गुणमित्यभिप्रेतम् २८ आत्मो
त्थंसरवंमदपाश्रयमित्यपित्वंतत्सदार्थविषयत्वेनज्ञानवदेवद्रष्टव्यम् २९ उक्तंसंसारहेतुभूतंत्रैगुण्यमुपसंहरतिद्वाभ्याम् द्रव्यंपथ्यपूता
दिदेशोवनग्रामादिः फलंसात्विकंसरवमित्यादिकालः यदाभजेतमांभक्त्यायदेतरोजयेदित्यादिनायोऽर्थादुक्तः ज्ञानंकैवल्यंसात्विकंज्ञा
नमित्यादिकर्ममदपणमित्यादिकारकः सात्विकः कारकोऽसंगीत्यादि श्रद्धासात्विक्याध्यात्मिकीत्यादि अवस्थासत्वात्जागरणमित्यादि
आकृतिरुपर्युपरिगच्छंतीत्यादिनोक्तादेवत्वादिरूपा निष्ठासत्वेप्रलीनाःस्वर्यांतीत्यादिनोक्तःस्वर्गादिः एवंसर्वोप्ययंभावस्त्रैगुण्यस्त्रिगुणात्मकः ३०

न केवलमेष एव किंतु यावन्तः पुरुषा व्यक्तधिष्ठितास्ते सर्वे भावा गुणमया एव तत्पंचः दृष्टमिति ३१ इदानीमुक्तं त्रैगुण्यस्य संसारहेतुत्वमनुवदंस्तन्नि-
र्जयान्मोक्ष इत्याह एता इति सार्धेन येन निर्जिताः सपञ्चादविस्त्रिमेन भक्तियोगेन मन्निष्ठः सन् मद्भावाय मोक्षाय प्रपद्यते योग्यो भवति ३२ त-
स्माद्विवेकिनामिदमेव युक्तमित्याह तस्मादिति ज्ञानविज्ञानयोः संभवो यस्मिन् तमिमं नरदेहम् ३३ भजनप्रकारमाह निःसंग इति सार्धेन सत्त्व
संसेवया सात्विकान्येव सेवेन पुमानसत्त्वविहृदये इति प्रागुक्त्यानेरपेक्ष्येण उपशमात्मकेन सत्त्वेनैव ३४ एवं च सति मां प्राप्नोतीत्याह संपद्यत इति
जीवं जीवत्वकारणं लिङ्गं शरीरम् मां प्राप्तस्य न पुनः संसार इत्याह जीव इति न बहिर्निषयभोगेन नांतरः तत्स्मरणेन गुणकृतामनुसंसरणप्रथा
मजितपुण्यकथाकथनादिभिः धुनुत भक्तिरसेन विवेकिनो न हि पुनः सत्त्वमंजनुराग इति ३५ इत्येकादशोटीकायां पंचविंशोऽध्यायः २५

सर्वे गुणमया भावाः पुरुषा व्यक्तधिष्ठिताः दृष्टं युतमनुध्यातं बुद्ध्या वा पुरुषर्षभ ३१ एताः संसृतयः पुंसो गुणकर्मनिब-
धनाः येनेमे निर्जिताः सौम्यगुणा जीवेन चित्तजाः ३२ भक्तियोगेन मन्निष्ठो मद्भावाय प्रपद्यते ३२ तस्माद्देहमिमं लब्ध्वा
ज्ञानविज्ञानसंभवम् गुणसंगं विनिर्धूय मां भजंतु विचक्षणाः ३३ निःसंगो मां भजेद्दिद्वानप्रमत्तो जितेंद्रियः रजस्त-
मश्चाभिजयेत्सत्त्वसंसेवया मुनिः सत्त्वं चाभिजयेद्युक्तो नेरपेक्ष्येण शान्तधीः ३४ संपद्यते गुणैर्मुक्तो जीवो जीवं वि-
हाय माम् जीवो जीव विनिर्मुक्तो गुणैश्चाशयसंभवेः मये वदद्गुणापूर्णो न बहिर्नोतरश्चरेत् ३५ इति श्रीभाग० एका-
दशोऽध्यायः २५ श्रीभगवानुवाच मल्लक्षणमिमं कार्यं लब्ध्वा मद्भक्त्या स्थितः आनंदपरमात्मानमात्म-
स्थं रामुपैति माम् १ गुणमय्या जीवयो न्याविमुक्तो ज्ञाननिष्ठया गुणेषु मायामात्रेषु दृश्यमानेष्ववस्तुतः वर्तमानोऽपि न पुमा-
न्युज्यते वस्तुभिर्गुणैः २

षट्विंशो योगनिष्ठाया विद्यातो दुष्टसंगतः साधुसंगेन तन्निष्ठापराकांक्षेति वर्ण्यते १ योगिनो योगविभ्रंशः संगतः
संभवो इति सर्वथा तन्निवृत्त्यर्थमैलगीतं वितन्यते निःसंगो मां भजेद्दिद्वानप्रमत्तो जितेंद्रिय इत्युक्तं तत्र विपक्षे अनर्थक्ययिष्यन् जीवन्मुक्तस्यापि
तर्हि संगो दुर्वार इत्यनर्थः स्यादित्याशंक्योक्तानुवादपूर्वकं परिहरति सार्द्धाभ्याम् मल्लक्षणं मत्त्वरूपं लक्ष्यते येन तमिमं नरदेहं लब्ध्वा मद्भक्त्या
लक्षणेऽस्थितः सन् आत्मस्य मात्मन्येव नियतत्वेन स्थितं परमानंदरूपमात्मानं मामुपैति सम्यक्प्राप्नोति १ न चैवं भूतस्य विषयसंगो नामास्ती-
त्याह गुणमय्येति गुणमयीया जीवयोनिः जीवोपाधिस्तया विमुक्तः गुणेषु वर्तमानो पितैर्न युज्यते संगं न प्राप्नोति अत्र हेतुः अवस्तुभिः नन्ववस्तु-
भिरप्यन्ये युज्यमाना दृश्यन्ते तत्राह अवस्तुत्वेन दृश्यमानेषु २ ५५

तथाऽपि संगं वर्जयेदित्याह संगमिति असतां लक्षणमाह शिशोदरे तर्पयंतीति शिशोदरतृपस्तेषां क्वचित् कदाचिदपि आस्तां तावद्बहूनां संगः किंतु तस्यैकस्यापि अनुगः अनुवर्ति अंधमनुगच्छतियोंऽधस्तद्वत् ३ अत्रेति हासमाह ऐलः पुरुरवाः सम्पादचक्रवर्ती बृहच्छ्रुवः कर्तिर्यस्य सः उर्वशी विरहात्प्रथमं मुह्यन्त्यश्वात्कुरुक्षेत्रे तां समागम्य गंधर्वदत्तेनाग्निना देवानि स्वापुन रुर्वशी लोकं प्राप्य शोकसंयमेशोकापगमे सति ततो निर्विण्णः सन्निमां गाथामगायतेति नवमस्कंधानुसारेण द्रष्टव्यम् ४ प्राक्तेनीमोहावस्थामाह त्यक्तेति आत्मानं राजानं त्यक्त्वा घोरेतिष्ठेति हये जाये मनसातिष्ठघोरे वचांसि मिश्राकृणवा वहेनु ननो मंत्रा अनुदिता सा एते मयस्करन्परतरे च नाहन्नित्येवं मंत्रैर्विलपन् ५ वैष्णवे कारणमाह कामानिति वर्षाणां यामिनी रात्रीः यांतीः अपयांतीः आयांतीः आगामिनीः उर्वश्या आकृष्टा चेतना यस्य सः ६ तस्य गंधर्वलोकं प्राप्तस्य बहुकालं उर्वशी संभो-

संगं न कुर्यादसतां शिशोदरतृपां क्वचित् तस्यानुगस्तमस्यंधेपतत्यंधानुगो धवत् ३ ऐलः सम्पादिमां गाथामगायत बृहच्छ्रुवाः उर्वशी विरहान्मुह्यन्निर्विण्णः शोकसंयमे ४ त्यक्त्वा आत्मानं व्रजंती तां नम्र उन्मत्तवन्मृगः विलपन् न्वगाज्जाये घोरेतिष्ठेति विह्वलः ५ कामानतृप्तोऽनुजुषन् क्षल्लुकान्वर्षयामिनीः न वेदयांतीर्नायांतीरुर्वश्याकृष्टचेतनः ६ ऐल उवाच अहो मे मोहविस्तारः कामकश्मलचेतसः देव्या गृहीतकंठस्य नायुः खंडा इमे स्मृताः ७ नाहं वेदाभिनिर्मुक्तः सूर्यो वाऽभ्युदितोऽमुया मुषितो वर्षपूगानां बतहा निगतान्युत ८ अहो मे आत्मसंमोहो येनात्मा योषितां हतः क्रीडा मृगश्चक्रवर्ती नरदेव शिरवामणिः ९ सपरिच्छदमात्मानं हित्वा तृणमिवेश्वरम् यांतींस्त्रियंचान्वगमनमनुमत्तवदुदन् १०

गानंतरम् निर्विण्णस्य गाथामाह अष्टादशाभिः तत्राष्टभिरनुतापः प्रपच्यंते अहो इति यतो मया इमे अहो रात्ररूपा आयुः खंडानस्मृताः ७ तदेवाह नाहमिति अभिनिर्मुक्तः मयिरममाणे अस्तंगतः अभ्युदितो वा सूर्य इति अमुया उर्वश्या वंचितः बतरे वेदे उतापि वर्षपूगानामिति गतान्यहानि न वेदेति ८ येन संमोहेनात्मा देहः क्रीडा मृगवदधीनः ९ ननु प्रणयकुपिताया अनुनयार्थमधीनतायुक्तैव सत्यं न त्वन्न तदस्तीत्याह सपरिच्छदं राज्यादिराहितमीश्वरं चक्रवर्तिनं तृणमिव त्यक्त्वा यांतीमपि अन्वगममनुगतोऽस्मि १० गोपालकृष्णाय नमः श्रीर्जयति ५ ५ ५ ५ ५

किंच ममप्रभावाद्यभिमानोदयैवेत्याह कुतस्तस्यमेतेजोबलम् स्वरो यथापादताडितोऽपिरवरीमनुगच्छति तद्वत् ११ एवंभूतस्य सर्वसाधनं
व्यर्थमित्याह किमिति त्यागेन संन्यासेन विविक्तेन एकांतसेवया मोनेन वा इ नियमेन १२ अनुतप्तः सन् आत्मानं निंदति द्वाभ्याम् स्वार्थस्येति
अकोविदमज्ञातारम् गोरवरवत् गौरिवरवरइवेति १३ अधरासवंसेवमानस्य आत्मभूर्मनसिजः पुनः पुनरुद्भवत् १४ एवमष्टभिर्निर्वेदो
निरूपितः इदानींतस्य विवेकमाह दशभिः पुंश्चत्येति अयं भावः कर्मभिर्देवानिष्ठादुःखमेव प्राप्तोऽस्मि अतः परमेश्वरमेव भजेयमि
ति १५ परमेश्वरप्रसादं विना देवैरुपदिष्टादपि वेदवाक्यात् मोहो न निवर्तत इत्याह बोधितस्यापीति देव्या उर्वश्या सूक्तवाक्येन यथाऽर्थवच्च

कुतस्तस्यानुभावः स्यात्तेज ईशत्वमेव वा यो न्वगच्छंस्त्रियं यांतीं रवरवत्पादताडितः ११ किं विद्यया किं तपसा किं
त्यागेन श्रुतेन वा किं विविक्तेन मोनेन स्त्रीभिर्यस्य मनो हतम् १२ स्वार्थस्याकोविदं धिक्प्रांमूर्खं पांडितमानिन-
म् यो ह मीश्वरतां प्राप्य स्त्रीभिर्गोरवरवज्जितः १३ सेवतो वर्षपूगान्मे उर्वश्या अधरासवम् न तृप्यत्यात्मभूः
कामो वाङ्मिराहुतिभिर्यथा १४ पुंश्चल्याऽपहृतं चित्तं कोऽन्वयो मोचितुं प्रभुः आत्मारामेश्वरमृते भगवंतमधोऽ-
क्षजम् १५ बोधितस्यापि देव्या मे सूक्तवाक्येन दुर्मतेः मनोगतो महामोहो नापयात्यजितात्मनः १६ किमेतया-
नोपहृतं रज्ज्वा वा सर्पचेतसः रज्जुस्वरूपा विदुषो योऽहं यदजितेन्द्रियः १७ कायं मलीमसः कायो दौर्गंध्याद्यात्म-
कोऽशुचिः कृणुणाः सोमनस्याद्याद्यध्यासो विद्यया कृतः १८

नेन पुरुरवो मामृथामाप्रतप्तो मात्वा वृकासो अशिवास उक्षन् न वेस्त्रेणानि सरल्यानि संति साला वृकाणां हृदयान्येता इत्यनेन १६ पूर्वपुंश्च-
ल्यापहृतं चित्तमित्यादिना तस्या अपकारोऽनुस्मृतः इदानीं ममैवायमपराध इत्याह किमेतयेति नोऽस्माकं कामिनामेतया किमपहृतं न किंचि-
दपि यथारज्जुस्वरूपा विदुषो रज्जुदष्टुः पुंसः तस्यां सर्पकल्पनयारिवद्यतोऽपिरज्वा किमपि नापहृतं तद्वत् यद्यस्माद्योऽहमेवंभूतः स
एवाजितेन्द्रियत्वादपराधीत्यर्थः १७ ननु तथाऽपि सेवसौगंध्यप्रेमादिगुणैः संमोहमूलमित्याशंक्यतेऽपि स्वमतिपरिकल्पिता एवेत्या-
ह चतुर्भिः कायमिति मलीमसोऽतिमलिनः समनसां कुसुमानामिव गंधसौकुमार्यादिसौमनस्यं शोभनमनोभावो वा १८ ५

ममत्वमपितस्मिन्परिकल्पितमेवेत्याह पित्रोः किंस्वकायः जनकत्वात् नुवितर्कभार्यायावाभोगप्रदत्वात् अत्रानुपयुक्तमप्येतन्यायतुल्यत्वादुक्त
 म् स्वामिनोवाऽधीनत्वात् अग्रेर्वाअन्तेष्ट्यान्तदाहुतित्वात् श्वगृधयोर्वाभक्ष्यत्वात् किंवात्मनः तत्कृतशस्त्राशुभभागित्वात् सहदावाउपकारित्वा
 त् एवंयोननिश्चीयते १९ तुच्छाकृमिविद्वत्समलक्षणानिष्ठाअंतोयस्यतस्मिन्कायेकलेवरेप्रियत्वेनगृहीते विषंगमेवाह अहोइति सनसंशोभना
 नासिकम् २० अतोगुणारोपेणरममाणामादृशाः कृमितुल्याइत्याह त्वगादिसंहतौतत्संघातेदेहेविष्मूत्रादिसंहतोरमतांकृमीणांवा २१ यद्यप्येवंवा
 भस्मिताःस्त्रियः अथाऽपिनोपसज्जेत अवलोकनादिनाऽपिसंगंनकुर्यात् अर्थवित्तविवेकीअत्रहेतुः विषयेति २२ ननुक्वचित् निमीलितनयना

पित्रोः किंस्वित्तुभार्यायाः स्वामिनोऽग्रेश्वगृधयोः किमात्मनः किंसहदामितियोनावसीयते १९ तस्मिन्कलेवरेमध्ये
 तुच्छनिष्ठोविषज्जते अहोसभद्रसनसंसक्तस्मितंचसुरवंस्त्रियः २० त्वङ्मांसरुधिरस्नायुमेदोमज्जाऽस्थिसंहतौ विष्मू
 त्रपूयेरमतांकृमीणांकियदंतरम् २१ अथाऽपिनोपसज्जेतस्त्रीषुस्त्रेणेषुचार्थवित्त विषयेन्द्रियसंयोगान्मनःक्षम्य
 तिनान्यथा २२ अदृष्टादश्रुताद्वावान्नभावउपजायते असंप्रयुजतःप्राणान्शाम्यतिस्तिमितंमनः २३ तस्मात्संगोन
 कर्तव्यःस्त्रीषुस्त्रेणेषुचैन्द्रियैः विदुषांचाप्यविश्रब्धः षड्गुणैः किमुमादृशाम् २४ श्रीभगवानुवाच एवंप्रगाय-
 न्नरदेवदेवः सउर्वशीलोकमथोविहाय आत्मानमात्मन्यवगम्यमांवेउपारमतज्ञानविधूतमोहः २५ ततोदुःसंगमुत्सृज्य
 सत्ससज्जेतबुद्धिमान् संतएतस्यछिंदंतिमनोव्यासंगमुक्तिभिः २६ संतोऽनपेक्षामच्चिन्ताप्रणताः समदर्शनाः निर्म
 मानिरहंकारानिहंद्धानिष्परिग्रहाः २७ तेषुनित्यंमहाभागमहाभागेषुमत्कथाः संप्रवृत्तिहितानृणांजुषतांप्रपुनंत्यप
 म् २८ तायेष्टृण्वन्तिगायन्तिह्यनुमोदन्तिचाहताः मत्पराश्चदधानाश्चभक्तिंविंदन्तितेमयि २९

देरपिमनःक्षोभोदृश्यते सत्यंसोऽ

पिपूर्वदर्शनादिकंविनानभवतीत्याह अदृष्टादिति भावात्पदार्थाद्वाबोमनः क्षोभः अतः प्राणानिन्द्रियाणिअसंप्रयुजतः निश्चलतःस्तिमितं-
 निश्चलंसत् २३ इन्द्रियैः कृत्वा अविश्रब्धः अविश्वसनीयः मादृशामविवेकिनाम् २४ फलितमाह द्वाभ्याम् एवमिति नृषुदेवेषुचदिव्यतीतितथा
 २५ उक्तिभिर्हितोपदेशैरिति तीर्थदेवादिसंगादपिसत्संगः श्रेयानितिदर्शयति २६ सतांलक्षणमाह संतइति विशेषणाष्टकस्ययथेष्टहेतुहेतुम
 द्वावः २७ नचतेषुउपदेशापेक्षा अपितुकेवलंतत्संनिधिरेवतारयतीत्याह तेधितिसप्तभिः २८ श्रवणादिभिरेवमत्पराः श्रद्धानाश्चसंतोभक्तिंवि-
 दन्ति २९

विभावसु मयि संसेवमानस्य अप्येति नश्यति तथा कर्मजाड्यमागमिसंसारभयंतन्मूलमज्ञानं च नश्यतीत्यर्थः ३१ निमज्ज्योन्मज्जतामुच्चावचयोनी
र्गच्छतां परमायणमाश्रयः ३२ किंच यथाः नमेव प्राणो जीवनम् अहमेव यथा शरणम् धर्म एव यथा प्रेत्य परलोके वित्तम् तथा संत एवावाक् संसारपा
तात् विभ्यतः पुंसः अरण शरणम् ३३ किंच संतश्चक्षुषि सगुण निर्गुण ज्ञानानि अर्कः पुनः सम्यगुत्थितोऽपि बहिस्तदप्येकमेव चक्षुरित्यर्थः ३४
अध्यायार्थमुपसंहरति वेंतसेन इति सद्युम्नभावेन उभाव न प्रविष्टस्य वीतासेनास्त्रीभावं प्राप्तायस्य तस्य स्त्रीभावं प्राप्तस्य पुत्रो वेंतसेनः पुस्तुरवाः
एवमुक्तप्रकारेण उर्वश्यालोकात् स्थानात् अवलोकनाद्वा निस्पृहः नतोऽपि सत्संगादपि हेतोर्मुक्तसंगः सन् आत्मारामो भूत्वा यथेष्टं च चारेति ३५

भक्तिं लब्धवतः साधोः किमन्यदवशिष्यते मय्यनंतरगुणे ब्रह्मण्यानंदानुभवात्मनि ३० यथोपश्रयमाणस्य भगवंतं
विभावसु शीतं भयंतमप्येति साधून् संसेवतस्तथा ३१ निमज्ज्योन्मज्जतां योरेभवाब्धौ परमायणम् संतो ब्रह्मवि
दः शांतानो हृदे वा फलमज्जताम् ३२ अन्नं हि प्राणिनां प्राण आर्तानां शरणं त्वहम् धर्मो वित्तं नृणां प्रेत्य संतोऽवाक् विभ्यतो
रणम् ३३ संतो दिशंति चक्षुषि बहिरर्कः समुत्थितः देवता बांधवाः संतः संत आत्माः हमेव च ३४ वेंतसेनस्तनोऽप्येव सुर्व-
श्यालोक निस्पृहः मुक्तसंगो महीमेतामात्मारामश्च चारह ३५ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे ऐलगीतं नाम
षड्विंशोऽध्यायः २६ उद्धव उवाच क्रियायोगं समाचक्ष्व भवदाराधनं प्रभो यस्मात्त्वायं यथार्चति सा त्वताः
सा त्वतर्षभ १ एतद्वदंति मुनयो मुहुर्निःश्रेयसं नृणाम् नारदो भगवान्व्यास आचार्योऽगिरसः सतः २ निःसृतं ते मुखं
भोजायदाह भगवान्जजः पुत्रेभ्यो भृगुमुख्येभ्यो देव्ये च भगवान्भवः ३ एतद्वै सर्ववर्णानामाश्रमाणां च संमतम् श्रे
यसा मुत्तमं मन्येस्त्रीशूद्राणां च मानद ४ एतत्कमलपत्राक्षकर्मबंधविमोचनम् भक्ताय चानुरक्ताय ब्रूहि विश्वेश्वरेश्वर ५

इत्येकादशोटीकायां षड्विंशोऽध्यायः २६ समविंशो क्रियायोगः सद्यश्चिन्तप्रसादकः सर्वकामाप्तिहेतुश्च सांगः प्रोक्तः समासतः १ रागाद्याकुलचि
त्तानां कुतोसंगादिसंभवः इति कृष्णार्चनं भद्रमनुस्मृत्यानुपृच्छति २ क्रियायोगमिति भवदाराधनरूपं यस्मादितिकारणाधिष्ठानादिप्रश्नः सर्वका
रकाणां निमित्तत्वस्यावशिष्टत्वात् यथेति एकस्मिन् अधिष्ठानादौ वनप्रकारेणेति प्रश्नः के अधिकारिणः सात्वताः भक्ताः १ अस्य पुनः विशेषतः प्रश्ने का
रणमाह चतुर्भिः एतत्त्वदर्शनं निःश्रेयसकरं वदंति अंगिरसः सतो ब्रह्मस्यतिः १ निःसृतं त्वयोपदिष्टमित्यर्थः देव्ये पार्वत्यै ३ सर्ववर्णानां श्रेयवर्णिकाना
म् ४ विश्वेश्वरगयेतेषां श्रीश्वरः ५

कर्मकांडस्य पूजाविधानस्य नास्त्यंतो ग्रंथतः पारंवाऽनुष्ठानतो यस्य तस्य ६ वैदिक एव मंत्रो वैदिकान्ये वांगानि च यस्मिन् पुरुषसूक्तादौ स वैदिकः ए
वं तांत्रिकोऽपि मिश्रोऽष्टाक्षरादिः मरुतः पूजा ७ यदा त्रैवर्णिको यजेत तदा विशेषमाह यदा गर्भाष्टमैकादशद्वादशाब्दादिकाले स्वनिगमेन स्नाधिका
रप्रवृत्तेन वेदेनोक्तं द्विजत्वमुपनयनम् ८ अर्चायां प्रतिमादौ ९ स्नाने विशेषमाह उभयैर्वैदिकैस्तान्त्रिकैश्च मंत्रैः १० किंच संध्योपासनादीनि कर्मा
णि चोदितानि साकल्येन विहितानि यस्य यानि तैः सह मे पूजां कुर्यात् न तु तानि परित्यजेदित्यर्थः सम्यक् परमेश्वरविषय एव संकल्पो यस्य तथाभूतः
स न कर्मपावनीं कर्मनिर्हारिणीम् ११ अर्चाभेदानाह सार्धेन शैलाशिलामयी लोहीसवर्णादिमयी लेख्यामृच्चंदनादिमयी हृदि पूजायां मनोमयी

श्रीभगवानुवाच न ह्यंतोऽनंतपारस्य कर्मकांडस्य चोद्धव संक्षिप्तं वर्णयिष्यामि यथा वदन् पूर्वशः ६ वैदिकस्तान्
त्रिको मिश्र इति मे त्रिविधो मरुतः त्रयाणामीप्सितेनैव विधिना मांसमर्चयेत् ७ यदा स्वनिगमेनोक्तं द्विजत्वं प्राप्य पुरुषः
यथा यजेत मांसं तस्याश्रद्धया तन्निबोध मे ८ अर्चायां स्थंडिलेऽग्नौ वा सूर्ये वाऽप्सु हृदि द्विजे द्रव्येण भक्तियुक्तोऽर्चेत् स्वगु
रुं मांसमायया ९ पूर्वस्नानं प्रकुर्वीत धौतदंतौऽंगशुद्धये उभयैरपि च स्नानं मंत्रैर्मृद्ग्रहणादिभिः १० संध्योपास्यादिकर्मा
णि वेदेनाचोदितानि मे पूजांतैः कल्पयेत् सम्यक् संकल्पः कर्मपावनीम् ११ शैलादारुमयी लोहीलेप्यालेख्या च सैव कर्ता
मनोमयी मणिमयी प्रतिमा ह्येव विधा स्मृता १२ चलाचलेति द्विविधा प्रतिष्ठा जीवमंदिरम् उद्वासावाहनेन स्तः स्थिराया
मुद्धवार्चने १३ अस्थिरायां विकल्पः स्यात् स्थंडिले तु भवेद्द्वयम् स्नापनं त्वविलेप्यायामन्यत्र परिमार्जनम् १४ द्रव्यैः प्र
सिद्धैर्मद्यागः प्रतिमादिष्वमायिनः भक्तस्य च यथा लब्धौ हृदि भावेन चैव हि १५ स्नानालंकरणं प्रेषु मर्चायामेव तूद्धव
स्थंडिले तत्त्वविन्यासो वद्वा वाज्यमुतंहविः १६

१२ प्रकर्षेण तिष्ठत्यस्यामिति प्रतिष्ठाप्रतिमैव जीवस्थ भगवतो मंदिरम् यद्वा प्रतिष्ठया क
ला न्यासेन भगवन्मंदिरं भवतीति प्रतिमाभेदेन विशेषमाह सार्धेन उद्वासाविसर्जनम् १३ अस्थिरायामर्चने विकल्पः शालग्रामेन कुर्यात् सैकल्यां कु
र्यादित्यत्र कुर्याद्वा न वेति अविलेप्यायां मृन्मयलेख्यायां तिरिक्तायामन्यत्र विलेप्यायां लेख्यायां च परिमार्जनमेव १४ इदानीं सकामनिष्कामभेदे
न विशेषमाह द्रव्यैरिति प्रकर्षेण सिद्धैः सुशोभनेः अमायिनः निष्कामभक्तस्य यथा लब्धौ यत्र चंदनादिसर्वथानलप्यते तत्र हृदि भावेन भावनया
यद्वा हृदि चैव मद्यागः तदा भावेन मनोमयैर्द्रव्यैरित्यर्थः १५ अधिष्ठानभेदेन प्रधानोपचारमाह सार्धेन स्नानेति तत्त्वविन्यासः यथा स्थानमंगप्र
धानं देवतानां तत्तन्मंत्रैः स्थापनम् १६ ७

अभ्यर्हणमुपस्थानार्थादिसलिलादिभिस्तर्पणादिनायजनम् सर्वसाधारणमाह श्रद्धयेति १७ १८ एवमधिकारादिव्यवस्थामुक्ता इदानीं पूजा
प्रकारमाह शचिरिति संभृताः संभाराः पूजासाधनानियेनसः प्रागग्रैः दर्भैः यद्वा प्रागेवसंभृतसंभारः सन्नासीनाः नत्वासीनः सन्पश्चात्तत्संभा-
रार्थंवारंवारमुत्तिष्ठेदित्यर्थः प्राङ्मुखउदङ्मुखोवा आसीनः अर्चायांनुस्थिरायांसंमुखअर्चाभिमुखउपविष्टः सन् १९ अनंतरंगुर्वादिनमस्कार
पूर्वकंयथोपदेशंस्वस्मिन्कृतन्यासः कृतोमूलमंत्रन्यासोयस्यांतांममार्चामामृजेत् निर्माल्यापकर्षणादिनाशोधयेत् कलशंपूर्णकुंभं प्रोक्षणीयंप्रो-
क्षणीयार्थदकपात्रमुपसाधयेत् चंदनपुष्पादिभिः संस्कुर्वात् २० तदग्निः प्रोक्षणीयादिर्देवयजनम् देवपूजास्थानम् पाद्याद्यर्थत्रीणिपात्राणि
कलशोदकैः पूरितानितैस्तेर्द्व्यैः साधयेत् २१ तत्रपाद्यादिद्रव्याणि पाद्येश्यामाकदूर्वाः अविष्णुक्रांतीदिशिप्यते गंधपुष्पाक्षतयवकुशाग्रानि

सूर्येचाःभ्यर्हणंप्रेष्ठंसलिलेसलिलादिभिः श्रद्धयोपाहृतंप्रेष्ठंभक्तेनममवार्यपि १७ १८ पूर्यप्यभक्तोपहृतंनमेतोषाय
कल्पते गंधोधूपःसुमनसोदीपोऽन्नाद्यंचकिंपुनः १८ शर्चिःसंभृतसंभारः प्राग्दर्भैः कल्पितासनः आसीनः प्रागु-
दङ्वाचेर्दर्चायामथसंमुखः १९ कृतन्यासः कृतन्यासांमदर्चापाणिनामृजेत् कलशंप्रोक्षणीयंचयथावदुपसाध-
येत् २० तदग्निर्देवयजनद्रव्याण्यात्मानमेवच प्रोक्ष्यपात्राणित्रीण्यग्निस्तैस्तेर्द्व्यैश्चसाधयेत् २१ पाद्याद्यांचम-
नीयार्थत्रीणिपात्राणिदेशिकः तद्दाशीर्ष्णाःथशिरव्यागायत्र्याचाभिमंत्रयेत् २२ पिंडेवाय्वग्निसंशुद्धेहृदय-
स्यांपरांमम अण्वीजीवकलांध्यायेन्नादांतैसिद्धभाविताम् २३ तयात्मभूतयापिंडेव्याप्तैसंपूज्यतन्मयः आवाह्या-
र्चादिषुस्थाप्यन्यस्तांगंमांप्रपूजयेत् २४

लसर्षपाः दुर्वाचेति क्रमादर्घ्यद्रव्याष्टकमुदीरितम् जातीलवंगकंकोलैर्मतमात्रमनीकमि-
ति तानिचत्रीणिपात्राणियथाक्रमं हृदयादिमंत्रैः गायत्र्याचसर्वाण्यभिमंत्रयेत् २२ तदनंतरंपिंडेदेहेवाय्वग्निसंशुद्धेति कोष्ठगतेनवायु-
नाशोषितो आधारगतेनाग्निनादग्धेपुनर्ललाटस्थचंद्रमंडलाभृतप्रवनेनामृतमयेजातेतस्मिन् हृदयस्थांपरांश्रेष्ठांजीवकलांश्रीनारायण-
मूर्तिंस्थायेत् कथंभूतानादांतैसिद्धैर्भाविताम् प्रणवस्याकारोकारमकारविंदुनादाः पंचांशाः तत्रनादांतैसिद्धैर्ध्याताम् तथाचश्रुतिः योवे-
दादौस्वतःप्रोक्तोयोवेदांतैप्रतिष्ठितः तस्यप्रकृतिहीनस्ययः परः समहेश्वरइति २३ तयात्मभूतयास्तेनैवभावेनचिंतितयाअमृतमयेपिंडे-
दीपेनप्रभयागृहमिवव्याप्तैसतितस्मिन्नेवादौमानसैरुपचारैः संपूज्यतन्मयः सन्नर्चादिधावाह्यस्थापनमुद्रयास्थापयित्वा २४

कथं पूजयेत्तदाह पाद्येति द्वाभ्याम् धर्मादिभिर्ममासनम् २५ तत्र पद्यं च कल्पयित्वा उभाभ्यां वेदतंत्राभ्यामुभयसिद्धये मध्यं पाद्यादीनुपचारान्
 कल्पयेदित्यन्वयः उपस्पर्शः आचमनमर्हणमर्घ्यम् उभयसिद्धये वेदतंत्रोक्तभुक्तिमुक्तिप्राप्तये अयमर्थः धर्मज्ञानवैराग्यैश्वर्योपासनपर्यंकस्याग्रे
 पादिचतुकोणेषु पादाः अधर्मादीनि पूर्वादिदिक्षु गात्राणि त्रयो गुणाः पट्टिकास्तत्र पूर्वादित्रयेण मध्ये विमलोल्लसिषिणी ज्ञानाक्रियायोगाप्रदीपत्वे शा
 नाऽनुग्रहेति नवशक्तयः एवं यथोपदेशं धर्मादिभिर्नवभिश्च शक्तिभिश्चासनं कल्पयित्वेति कर्णिकया केसरैस्तत्र स्थसूर्यादिमंडलैश्चोज्ज्वलमित्यर्थः
 २६ आयुधादिपूजामाह सुदर्शनमिति त्रिभिः तत्र न्यस्तांगमित्यावरणपूजासूचिता आसनेनैव शक्त्यावरणमित्युक्तम् ततः सुदर्शनादिमुशलां

पाद्योपस्पर्शाह्णानादीनुपचारान् कल्पयेत् धर्मादिभिश्च नवभिः कल्पयित्वासनं मम २५ पद्यमष्टदलं तत्र कर्णिकया के-
 सरोज्ज्वलम् उभाभ्यां वेदतंत्राभ्यां मध्यं तूभयसिद्धये २६ सुदर्शनं पांचजन्यं गदासीधुधनुर्हस्तान् मुशलं कौस्तुभं मालां
 श्रीवत्सं चानुपूजयेत् २७ नंदं सनंदं गरुडं प्रचंडं चंडमेव च महाबलं बलं चैव कुमुदं कुमुदं दक्षिणम् २८ दुर्गां विनाय
 कं व्यासं विष्वक्सेनं गुरुं सरान् स्वस्वस्थाने त्वभिमुखान् पूजयेत् प्रोक्षणादिभिः २९ चंदनां शीरकपूरकुंकुमागरु
 वासितैः सलिलैः स्नापयेन्मंत्रैर्नित्यं दाविष्मवे सति ३० स्वर्णं यर्मानुवाकेन महापुरुषविद्याया पौरुषेणापि सूक्तेन-
 सामनी राजनादिभिः ३१ वस्त्रोपवीताभरणपत्रस्वर्गंधलेपनैः अलंकुर्वीत स प्रेममद्भक्तो मां यथोचितम् ३२ पा
 द्यामाचमनीयं च गंधं समनसोऽक्षतान् धूपदीपोपहार्याणि दद्यान्मेश्रद्धयाऽर्चकः ३३

तान्पायुधानि अष्टदिक्षु कौस्तुभमाला श्रीवत्सानुरसि २७ नंदादीन्यर्पदानाष्टदिक्षु गरुडं पुरतः २८ दुर्गादीनि कोणेषु गुरुत्वा मतः सारानिंदादिलो
 कपालान्पूर्वादिदिक्षु एवमेतान् देवस्याभिमुखान् प्रोक्षणादिभिः अर्घ्यादिभिः पूजयेदित्यर्थः २९ पाद्यादीनुपचारान् कल्पयेदित्युक्तं तानेव गुणविधि-
 भिः प्रपंचयति चंदनेति षड्विः ३० मंत्रानाह स्वर्णं यर्मानुवाकः सुवर्णं धर्मं परिवेदनं त्वेन मित्यादि महापुरुषविद्याजितं ते पुंडरीकाक्षनमस्तौ विश्वभावन
 स ब्रह्मण्यनमस्ते स्तु महापुरुष पूर्वजेति पौरुषं पुरुषसूक्तं स हस्त्रशीर्षेत्यादिनी राजनादीनि सामानि इंदं नरो नेमधिता हवंत इत्यस्यामृचिगीता
 नि आदिशब्देन रौहिणादीनि ३१ वस्त्राद्युपचारेष्वलंकारलक्षणं गुणं विधत्ते वस्त्रेति पत्राणि कपोलवक्षस्यलादिषु लिखिताः पत्रमंग्यः मद्भक्त
 श्वेत्स प्रेमयथा भवति तथा ३२ यथोचितं मलंकुर्वीतैकैकं सर्वसाधारणं श्रद्धालक्षणं गुणं विधत्ते पाद्यमिति ३३

नैवेद्ये वैभवलक्षणं गुणं विधत्ते गुडपायसेति शकुल्यः तैलपक्वविशेषः अपूपाः अपूपानां मंडकादीनां समूहाः सूपाः व्यंजनानि सति विभव इति शेषः
 ३४ कालभेदेन गुणं विधत्ते अभ्यंगेति अभिषेचनं पंचामृतादिस्नपनम् अन्नाद्येति अन्नं भोज्यमाद्यं भक्ष्यं पर्वण्येकादशयो अन्वहं प्रत्यहं वा विभ-
 वे सति ३५ फलफूलयस्त्वार्युनोऽग्रावपि पूजाप्रकारमाह विधिना स्वर्गस्योक्तप्रकारेण मेखलादिभिरुपलक्षिते विहिते निर्मिते तदुक्तम् विस्ता-
 रोच्छ्रायतस्तिस्त्रोमेखलाश्चतुरंगुलाः हस्तमात्रो भवेद्गर्तः स यो निर्वोदिकानयेत्यादि उदितं प्रज्वलितमग्निं परितः समूहेत् एकत्र मेलयेत् ३६ द-
 भैः परिस्तीर्य परितः प्रोक्षयेत् अन्वाधाय अन्वाधानसंज्ञकम् व्याहृतिभिः समित्यक्षेपादिरूपं कर्म कृत्वा अग्रे रुत्तरतो द्रव्याणि होमोपयोगी-
 न्यासाद्यनिधाय प्रोक्षण्या प्रोक्षणीपात्रोदकेन प्रोक्ष्याग्रो माध्यायेत् ३७ शंखादिभिरुत्तु संतः शोभमानाश्च त्वारो भज्जायस्यतम् ३८ स्फु-

गुडपायससर्पीपिशकुल्यापूपमोदकान् संयावदधिसूपांश्च नैवेद्यं सति कल्पयेत् ३४ अभ्यंगो न्मर्दनादत्रोदितं वा
 वाभिषेचनम् अन्नाद्यंगीतनृत्यादि पर्वणि स्युरुत्तान्वहम् ३५ विधिनाविहिते कुंडे मेखलागर्तवेदिभिः अग्निमाधा-
 यपरितः समूहेत्पाणिनोदितम् ३६ परिस्तीर्याथ पर्युक्षेदन्वाधाय यथाविधि प्रोक्षण्या साद्यद्रव्याणि प्रोक्ष्याग्रो
 भावयेत्तमाम् ३७ तप्तजांबूनदप्रख्यं शंखचक्रगदाचुजैः लसच्चतुर्भुजं शान्तं पद्यं किंजल्कवाससम् स्फुरत्किरीटक-
 टककटिसूत्रवरंगदम् श्रीवेत्सवक्षसंभ्राजत्कौस्तुभं वनमालिनम् ३९ ध्यायन् अभ्यर्च्य दारुणिहविषाभिघृतानि
 च प्रास्याज्यभागावाधारौ दत्वा चाज्यमुत्तं हविः ४० जुहुयान्मूलमंत्रेण षोडशार्चाः वदानतः धर्मादिभ्यो यथान्या-
 यं मंत्रैः स्विष्टकृतं बुधः ४१ अभ्यर्च्य अयनमस्मृत्यपार्षदेभ्यो र्यालिहरेत् मूलमंत्रं जपेद्ब्रह्मस्मरन्नारायणात्मकम् ४२

रत्तिकिरीटादीनियस्यतम् ३९ हविषाघृतेन अभिघृतानि सांसिक्तानि दारुणि युक्ता समिधः प्रास्यप्रक्षिप्य आधारौ तत्संज्ञकौ यागौ एवमाज्य-
 भागौ च दत्वा तदर्थं हुनीर्हुत्वा इत्यर्थः तत्राधारौ प्रजापतये स्वाहेन्द्राय स्वाहेति चोत्तरदक्षिणपरिधिसंधिमारभ्य अग्निमध्यादापरिध्यंतं घृतक्ष-
 रणरूपौ अग्नये स्वाहा सोमाय स्वाहेत्येवं होमरूपौ ४० मूलमंत्रेणाष्टाक्षरेण तथा षोडशार्चो यस्मिन् तेन पुरुषसूक्तेन चावदानतः प्रत्यृचमाहु-
 तिग्रहणेनेत्यर्थः पुरुषसूक्तेनाराधनपक्षे स एव मूलमंत्रः तेनैव प्रत्यृचमवदानतो होम इति मंत्रैः स्वाहा ते यथान्यायं पूजाक्रमेणैव अग्नये स्विष्ट-
 ते स्वाहेत्येवं स्विष्टकृतं हुत्वा ४१ ततो बद्धिस्थं भगवंतमंतर्यामि णमभ्यर्च्य पुष्पधूपादिभिः अयनमस्मृत्यपार्षदेभ्यो नंदादिभ्यो ऽष्टदिक्षु बलिहरे-
 त ततः पूजास्थानमागत्य देवस्थाने समुपविश्य यथाशक्ति मूलमंत्रं जपेत्

तत्र उपमयत्र भगवतो भोजनसमाप्तिं ध्यात्वा आचमनं दत्वा उच्छेपं विष्वक्सेनाय कल्पयित्वा तदनुज्ञया पश्चात्स्वयं भुंजीत ततः सरभिमत्स्रगंधवत्तां
 बृलाघं मुखवासं दत्वाऽथ पुनरप्यर्हयेत् पुष्पांजलिना पूजयेत् ४३ अभिनयन् स्वस्मिन्नाविष्णुर्वन्द्यक्षणिकः वैद्यग्र्यं परित्यज्य लब्ध्वा वसरो भवेत्
 ४४ स्तवस्तोत्राणां भेदं दर्शयति पौराणैः प्राकृतैरपीति ४५ कथं प्रणमेदित्यपेक्षायामाह शिर इति बाहुभ्यां दक्षिणोत्तराभ्यां परस्परं मम दक्षिणो
 त्तरोपादौ गृहीत्वा यद्वा पृष्ठतः परस्परं निबद्धाभ्यां कृतापराध इव प्रपन्नमित्यादिविज्ञप्त्या च प्रणमेत् ४६ ततः शेषाग्रहणपूर्वकं वैकल्पिकोद्वा
 सनप्रकारमाह इतीति अनयैव प्रार्थनया शेषां निर्माल्यं मया दत्तां ध्यात्वा शिरस्याधाय धृत्वा यदुद्वासयेत्तर्हि प्रतिमायां यन्न्यस्तं ज्योतिः तत्सु-

दत्वा च मनमुच्छेपं विष्वक्सेनाय कल्पयेत् मुखवासं सरभिमत्तां बृलाघं मथार्हयेत् ४३ उपगायन् नृणामनृत्यन् कर्माण्य
 भिनयन् मम मत्कथाः श्रावयन् शृण्वन् मुहूर्तं क्षणिको भवेत् ४४ स्तवैरुच्चावचैः स्तोत्रैः पौराणैः प्राकृतैरपि स्तुत्वा
 प्रसीद भगवन् निति वंदे तदुवत् ४५ शिरोमत्स्यादयोः कृत्वा बाहुभ्यां च परस्परम् प्रपन्नं पाहि मामीशमीतं मृत्युग्रहा
 णवात् ४६ इति शेषां मया दत्तां शिरस्याधाय सादरम् उद्वासयेच्च दुद्वास्यं ज्योतिर्ज्योतिषितसुनः ४७ अर्चादि
 षु यदा यत्र श्रद्धा मां तत्र चार्चयेत् सर्वभूतेषां तन्निचसर्वात्माऽहमेव स्थितः ४८ एवं क्रियायोगपथैः पुमान्वेदिकतां त्रि
 कैः अर्चन्नुभयतः सिद्धिं मत्तो विंदत्यमीप्सिताम् ४९ मदर्चां संप्रतिष्ठाप्य मंदिरं कारयेद्दृढम् पुष्पोद्यानानिरम्याणि
 पूजायात्रोत्सवाश्रितान् ५० पूजादीनां प्रवाहार्थं महापर्वस्वथान्वहम् क्षेत्रापणपुरग्रामान् दत्वा मत्सार्षितामियात्
 ५१ प्रतिष्ठया सार्वभौमं दानेन भुवनत्रयम् पूजादिना ब्रह्मलोकं त्रिभिर्मत्साम्यतामियात् ५२

नरपि हृत्पदस्य ज्योतिष्ये वोद्वासनीयम् ४७ एतेष्वधिष्ठानेषु किं मुख्यतममित्यपेक्षायामाह अर्चादिष्विति यदा यत्र श्रद्धा तदा तत्र नत्व-
 धिष्ठाने मुख्यं मुख्यत्वम् कुतः यतः सर्वभूतेषां तन्निचसर्वात्माऽहमेव स्थित इति ४८ उभयतः इहामुत्र च ४९ समर्थं प्रत्याह मदर्चामिति त्रिभिः पु
 ष्पोद्यानानि च कारयेत् पूजायात्रोत्सवाश्रितान् पूजाप्रत्यहं यात्राविशिष्टे पर्वणि बहुजनसमागम उत्सवः वसंतादिमहोत्सवः तदाश्रितान्
 क्षेत्रादीन् दत्वा ५० पूजायात्रोत्सवाश्रितान् इत्यस्य विवरणम् पूजादीनामिति प्रवाहार्थं संततानुवृत्त्यर्थम् मत्सार्षितां मत्समानैश्वर्यम् ५१
 प्रतिष्ठादीनां व्यस्तसमस्तानां फलमाह प्रतिष्ठयेति मत्साम्यतां मया साम्यमित्यर्थः ५२

सकामं प्रत्युक्तमहेतुकमक्तं प्रत्याह मामेवेति अहेतुकः भक्तियोग एव कथं भवति तत्राह भक्तियोगमिति ५३ दानुः फलमुक्तमपहर्तारं निंदति यदिति विदुक्विष्ठाभोजीकृमिः ५४ कर्तुर्यत्फलं तदेवान्येषामपीत्याह कर्तुरिति सारथेः सहकारिणो हेतोः प्रयोजकस्य अनुमोदितुश्च प्रेत्येतत्फलमित्यन्वयः कुतः यतः कर्मणामेते भागिनः भागार्हाः तत्रापि विशेषमाह भूयसिकर्मणि सारथ्यादौ च भूयोऽधिकं फलमिति पयः पत्रादिमात्रेण पूजितो यः परंपरं प्रागेव दिशति प्रीतः सरुणाः शरणं मम ५५ इत्येकादशोदीकायां सप्तविंशोऽध्यायः २७ अष्टाविंशोऽनुयः पूर्वविस्तरेणोपवर्णितः ज्ञानयोगः पुनश्चासौ समाहृत्य निरूप्यते १ इदानीमिति विस्तरेणोक्तं ज्ञानयोगं संक्षेपेण वक्तुमाह परेषां स्वभावान् शान्तयोरादीन् कर्माणि च तानि

मामेव नैरपेक्ष्येण भक्तियोगेन विंदति भक्तियोगं सलभते एवं यः पूजयेत्तमाम् ५३ यः स्वदत्तां परैर्दत्तां हरेत सरविप्रयोः वृत्तिं स जायते विदुक् वर्षाणामयुतायुतम् ५४ कर्तुश्च सारथ्यं हेतोरनुमोदितुरेदं च कर्मणां भागिनः प्रेत्य भूयो भूयसितत्फलम् ५५ इति श्रीभागवतमहापुराणे एकादशस्कंधे सप्तविंशोऽध्यायः २७ श्रीभगवानुवाच परस्वभावकर्माणि न प्रशंसन्त गह्वरे विश्वमेकात्मकं पश्यन् ब्रह्मत्वापुरुषेण च १ परस्वभावकर्माणि यः प्रशंसति निंदति स आशक्तश्च यत्ने स्वार्थादसत्यमिनिवेशात् २ तेजसे निद्रयापन्ने पिंडस्थो नष्टचेतनः मायां प्राप्नोति मृत्युं वा तद्वन्नानार्थदृक्पुमान् ३ किं भद्रं किं भद्रं वा हेतुस्यावस्तनः कियत् वाचादितं तदच्युतं मनसा ध्यातमेव च

४

अहेतुः विश्वमिति १ विक्षेपे दोषमाह परेति स्वार्थाज्ञाननिष्ठा लक्षणात् असति मिथ्या भूते हेतौ निवेशात् २ भ्रंशमेव दृष्टान्तो दर्शयति तेजसे राजसहंकारकार्ये इन्द्रियगणे निद्रया आपन्ने अभिभूते सति पिंडस्थो जीवः केवलं मनोमात्रेण मायां स्वप्नरूपां प्राप्नोति ततो मनसिलीने सति नष्टचेतनः सन् मृत्युं वा मृत्युतुल्यां संपुमिं वा प्राप्नोति यथा तद्वदेव नानार्थदृक् हेतामिनिवेशी विक्षेपं लयं च प्राप्नोति यथा प्राज्ञसंपर्कात् विश्वस्य भोगक्षयलक्षणो भ्रंशः एवमनात्मसंपर्कादात्मनोऽपि स्वरूपभ्रंश इति भावः ३ हेतासत्यतया स्तुतिनिंदयोर्निर्विषयत्वं प्रपंचयति सार्धैः षड्विः किं भद्रमिति अवस्तनो हेतुस्य मध्ये किं भद्रं किं वा भद्रं कियत् भद्रं कियद्वा भद्रमित्यर्थः अवस्तत्वमेवाह वाचेति वासोन्द्रियोपलक्षणम् वाचा उदितमुक्तं चक्षुरादिभिश्च यत् दृश्यं तदच्युतमिति ४

नन्वेवंसतिदेहादिभावानामप्यसत्त्वात्कथंभयहेतुत्वंतत्रसदृष्टांतमाह छायाप्रतिबिंबः प्रत्यावृत्तः प्रतिध्वनिः आभासः शक्तिरजतादिः ए
तेयथाऽसंतोऽप्यर्थकारिणोभवन्ति आमृत्युतः मृत्युमभिव्याप्य यदा मृत्युर्लयः यावन्नैवलीयंतेतावत्पर्यंतमित्यर्थः ५ ननुसृष्ट्यादिश्रुतिभि
रेव द्वैतंनिरूपितंकथमसत्यंस्यात्तत्राह आत्मैवेतिसार्धद्वाभ्याम् त्रितिपालयति ६ अन्यस्मात्सृज्यादिव्यतिरिक्तात् त्रिविधा आध्यात्मिकादि
रूपाभातिः प्रतीतिः ननु कथं निर्मूलं प्रतीयतेतत्राह इदमिति ७ ज्ञानविज्ञानयोर्नैपुणंनिष्ठाम् सूर्यवत्समोभूत्वा ८ एतन्निष्ठाप्राप्त्युपायमाह प्र
त्यक्षेणेति यदाद्यंतवत् द्वैतंतदसदिति ज्ञात्वानिःसंगोविचरेत् आद्यंतवत्त्वेप्रमाणानि प्रत्यक्षेणघटादि अनुमानेनसावय वत्त्वेनदृश्यं
थिव्यादि निगमेनाप्रत्यक्षमाकाशादि आत्मसंविदास्वानुभवेनसर्वदृश्यमानाद्यंतवदसच्चेतिज्ञात्वानिःसंगः तदासक्तिश्चून्यः ९ ननुयद्यात्म

छायाप्रत्याङ्ग्याभासाद्यसंतोऽप्यर्थकारिणः एवंदेहादयोभावायच्छ्रुत्यामृतकतोभयम् ५ आत्मैवतदिदं
विश्वंसृज्यतेसृजतिप्रभः त्रायतेत्रातिविश्वात्माद्रियतेहरतीश्वरः ६ तस्मान्नह्यात्मनोऽन्यस्मादन्योभावो
निरूपितः निरूपितोऽयंत्रिविधानिर्मूलाभातिरात्मनि ७ इदंगुणमयंविद्धि त्रिविधंमाययाकृतम् ७ एत
द्द्विद्वान्मदुदितंज्ञानविज्ञाननैपुणम् ननिंदतिनचस्तौतिलोकेचरतिसूर्यवत् ८ प्रत्यक्षेणानुमानेननिग
मेनात्मसंविदा आद्यंतवदसज्ज्ञात्वानिःसंगोविचरेदिह ९ उद्धवउवा० नैवात्मनो न देहस्य संसृतिर्द्रष्टृदृश्ययोः
अनात्मस्वदृशोरीशकस्यस्यादुपलभ्यते १० आत्माऽव्ययोऽगुणःशुद्धः स्वयंज्योतिरनावृतः अग्निवद्दारुवद
चिद्देहःकस्येहसंसृतिः ११ श्रीभगवानुवाच यावद्देहंद्रियप्राणैरात्मनःसंनिकर्षणम् संसारःफल
वांस्तावदपार्थोऽप्यविवेकिनः १२

संविदासर्वदृश्यमसदित्युच्यते तर्ह्यात्मास्वप्रकाशोदेहादिद्वैतंचजडमित्युक्तंस्यात् त
थाचसंसारेप्रतिभासोनयदेतइतिचोदयति अनात्मस्वदृशोः जडाजडयोः अत्रहेतुः द्रष्टृदृश्ययोर्माभूत् द्वयोरपितदाह उपलभ्यत
इति १० एतत्प्रपंचयति आत्मेति अव्ययत्वादिपंचविशेषणैर्नशिरागादिपुण्यापुण्याज्ञानपरिच्छेदानामसंभवंदर्शयति हेतुहेतुम-
त्वंतुयथेष्टम् अचिज्जडः अयंभावः यथैवाग्निदारुणोर्भेदेनानुपलंभेऽपिदारुप्रकाशमेवाग्निश्चप्रकाशकः तथादेहात्मनोरपि नसंसृ-
तिस्तयोरन्यतरस्यापिघटतइति ११ सत्यंतथाऽप्युभयोरैवमविवेक एवसंसारालंबनमित्याहपंचभिः यावदिति संनिकर्षणसंबंधः नन्वसं

गस्यकुतः संबंधः तत्राह अविवेकिनः अज्ञानकृत इत्यर्थः ननु स्वप्रकाशस्य कथमज्ञानतः संसारस्तत्राह अपार्थोऽपि केवलं फलवान्
फलं स्फूर्तिर्ननु तत्त्वतोऽस्तीत्यर्थः १२ नन्वसतो देहादेः कुतः संसारस्फूर्तिर्हेतुत्वमपि तत्राह अर्थे हीति अस्यात्मनः १३ ननु कथंचिद्ज्ञा
नतो विषयस्फूर्तिर्जीवन्मुक्तस्यापि दुर्वारेत्यनिर्मोक्षप्रसंगः स्यात्तत्राह यथा हीति प्रस्थापः स्वप्नः बहूननर्थान् बिभर्ति पुष्पातीति तथा
१४ अहंकारलक्षणो देहादिसंनिकर्ष एव संसारालंबनमित्यन्वयव्यतिरेकाभ्यां दर्शयति शोकेति स्रष्टु स्यादौ तेषामदर्शनात् अहंकारवी
तिवच्चैतन्यं स्रवीति प्रतीत्यभावाच्च दृश्यत्वाच्च स्रवादीनां कृशत्वादियत् द्रष्टु धर्मत्वानुपपत्तेरिति भावः १५ ननु यद्यहंकारस्य संसा
रस्तर्हि मुक्तिरपि तस्येवेति मुक्तावहंकारावशेषः प्रसज्येत तत्राह देहेति देहादिष्वभिमानो यस्य सः आत्मैव तेषामंतर्हितो जीवः अतए

अर्थेऽप्यविद्यमानेऽपि संसृतिर्न निवर्तते ध्यायतो विषयानस्य स्वप्नेन र्थागमो यथा १३ यथा ह्यप्रतिबुद्धस्य प्र
स्थापो बद्धनर्थभृत् स एव प्रतिबुद्धस्य न वै मोहाय कल्पते १४ शोकद्वेषमयक्रोधलोभमोहस्पृहादयः अहंका
रस्य दृश्यं ते जन्ममृत्युश्चनात्मनः १५ देहेंद्रियप्राणमनोभिमानो जीवोऽतः तत्त्वा गुणकर्मसूतिः सूत्रं महानित्यु
रुधेव गीतः संसारआधावतिकालतंत्रः १६ असूलमेतद्दृष्टरूपरूपितं मनोवचः प्राणशरीरकर्म ज्ञानासिनोपा
सनयाशितेन छित्वा पुनर्गां विचरत्यतृष्णाः १७ ज्ञानं विवेको निगमस्तपश्च प्रत्यक्षं मेति ह्यमथानुमानम् आ
द्यंतयोरस्य यदेव केवलं कालश्च हेतुश्च तदेव मध्ये १८

वगुणकर्ममयी मूर्तिर्यस्य सः एवं च सूक्ष्मोपाधिभिर्बहुधेव सूत्रादिश

द्धेर्गीतः संसारे परमेश्वराधीनः सर्वतोधावति अतो नायं दोष इति भावः १६ तदेव महंकारकृतं बंधमुपपाद्येदानीं ज्ञानेन तन्निवृत्तौ मुक्ति
रित्याह असूलमिति वस्तुतो मूलशून्यम् अज्ञानतस्तत्तद्वद्रूपैः देवादिशरीरैरूपितं प्रकाशितं मेन्द्रजालिकतुल्यमिति किंतु तदाह म
न इति मन आदीनां द्वंद्वः यद्वा मन आदिषु क्रियत इति कर्म अहंकारं गुरोरुपासनया निशितेन तीक्ष्णेन ज्ञानरवद्वेन छित्वा १७ तदेव
ज्ञानं स्वरूपसाधनफलैर्निरूपयति ज्ञानमिति विवेको ज्ञानं साधनान्याह निगमो वेदः तपः स्वधर्मः प्रत्यक्षं स्वानुभवः ऐतिह्यमुप
देशः अनुमानं तर्कः फलमाह आद्यंतयो र्यदस्य जगतः मध्येपि तदेव केवलं ननु जगदिति किंतु कालः कलयति प्रकाशयति यः तथा हेतुः
कारणं च यत्तदेव एतदुक्तं भवति यदस्य विश्वस्य कारणं प्रकाशकं च ब्रह्मतदात्मकमेवेतत् न ततः पृथगित्येवं निश्चयकत्वे निगमादिसा

धनेर्जायते यो विवेकः तज्ज्ञानमिति १८

तत्र नानाभेदव्यवहारालंबनस्यापि विश्वस्य कारणमात्रात्मकत्वं स दृष्टान्तमाह यथेति स्वकृतं स्रष्टुकुंडलादिरूपेण विरचितं यद्विरण्य
 म् कीदृशम् हिरण्यस्य कुंडलादेरुत्पत्तेः पुरस्तान्नाशाच्च पश्चाद्यदस्तिकटकं कुंडलमित्यादि नानाव्यपदेशैर्व्यवहारं प्राप्यमाणमपि
 तदेव यथा तद्वदस्य विश्वस्य कारणभूतो हमेव नानाव्यवहारालंबनं न तु मत्तः पृथग्विश्वमिति १९ तदेवं कार्यस्य कारणमात्रात्मकता
 मुक्ताप्रकाशस्य प्रकाशकात्मकतामाह विज्ञानमिति त्रियवस्थमयकारस्य पृथक्पाठच्छंदोऽनुरोधेन जाग्रदादि त्र्यवस्थं यद्विज्ञा
 नं मनः तदवस्थाकारणरूपं च यदुणत्रयम् यच्च कारणकार्यकर्तृकारणमध्यात्मं कार्यमधिभूतं कर्तृअधिदैवम् एवं गुणत्रयकार्य
 भूतं त्रिविधं जगत् एतद्येन तुर्येण सामान्यज्ञानमात्रेण समन्वयेन भवति येनानुगतं प्रकाशत इत्यर्थः तमेव भांतमनुभाति सर्वतस्य
 भासा सर्वमिदं विभातीति तथा च क्षुब्धश्चक्षुरुतश्चोत्रस्य श्रोत्रं मनसो ये मनो विदुरित्यादि श्रुतेश्च ननु विशेषविज्ञानव्यतिरेकेण

यथा हिरण्यं स्वकृतं पुरस्तात्पश्चाच्च सर्वस्य हिरण्यस्य तदेव मध्ये व्यवहार्यमाणं नानापदेशैरहमस्य
 तद्वत् १९ विज्ञानमेतत्त्रियवस्थमंगुणत्रयं कारणकार्यकर्तृ समन्वयेन व्यतिरेकतश्च येनैव तुर्येण
 तदेव सत्यम् २० न यत्पुरस्तादुत्तयन्नपश्चान्मध्ये च तत्तद्व्यपदेशमात्रम् भूतं प्रसिद्धं च परेण यद्यत्तदेव त-
 ल्यादिति मेमनीषा २१ अविद्यमानोऽप्यवभासते यो वै कारिको राजससर्ग एषः ब्रह्मस्वयं ज्योतिरतो विभा-
 ति ब्रह्मैन्द्रियार्थात्मविकारचित्रम् २२

न तुर्येणामोपलभामहेतवाह व्यतिरेकतश्च समाध्यादौ यदस्ति तदेव सत्यमिति २० एवं का-
 लत्रयेऽप्यव्यभिचारिणः सत्यत्वं मुक्तं व्यभिचारिणस्त्वसत्यतामाह नयदिति यद्भूतं कार्यं पुरस्तादुत्पत्तेर्न भवति यच्च पश्चान्नाशाच्च न म-
 ध्ये च पृथक् नास्ति किंतु व्यपदेशमात्रं कुतः यतः यद्यत्परेण अन्येन भूतं जातं प्रसिद्धं प्रकाशितं च तत् तदेव कारणप्रकाशकं तावन्मात्रं स्या-
 न्न पृथगिति मेमनीषा बुद्धिः वाच्यारंभणं विकारो नामधेयं मृत्तिकेत्येव सत्यम् सर्वैरवलंबितं ब्रह्मेत्यादि श्रुतेः कारणप्रकाशकव्यतिरेकेण कार्य-
 स्य प्रकाशस्य चानुपलंभादिति भावः २१ एवं सामान्यतः कार्यप्रकाशयोः कारणप्रकाशकाभ्यामभेदमुत्पाद्य प्रकृतं तदुभयविवेकपूर्वकं
 प्रपञ्चस्य ब्रह्माभेदमाह अविद्यमान इति योऽयं वै कारिकः विकारसमूहः स एव प्रागविद्यमानो राजससर्गः रजोद्वारेण ब्रह्मकार्यभूत इत्य-
 र्थः अवभासतेऽपि ब्रह्मप्रकाशश्चेत्यर्थः ब्रह्मतु स्वयं स्वतः सिद्धं न तु कार्यमित्यर्थः ज्योतिश्च प्रकाशकमित्यर्थः अतः कारणात् इन्द्रियाणि च
 अर्थास्तन्मात्राणि च आत्मा मनश्च देवानामप्युपलक्षणम् विकाराः पञ्चभूतानि एवं चित्रं ब्रह्मैव भातीति २२

उपसंहरति एवंनिगमतपः प्रत्यक्षमैतिल्लमनुमानैः स्फुटं यथाभवतितथा ब्रह्मविवेकहेतुभिः तथापरस्यदेहादेरपवादेनात्मनिरासेनच
कीदृशेनविशारदेननिपुणेनगुरुणानिमित्तभूतेनेतिवा आत्मविषयसंदेहंछित्वास्वानंदतुष्टोऽस्विलेभ्यः कामुकेभ्य इन्द्रियादिभ्य उ
पारमेतनिःसंगोभवेत् २३ परापवादंप्रपंचयति वपुरात्मानमवतिपार्थिवत्वात् घटवत् तथाइन्द्रियाणितदधिष्ठातारोवादेवाः अस्मः प्राणाः
धिषणाबुद्धिः सत्त्वंचित्तमहंकृतिरित्येते आत्मानमवति कुतः अन्नमात्रम् अन्नोपपद्यत्वात् शरीरवत् वायुर्जलंचहुताशस्तेजः खंडि
तिरिति पंचभूतान्यर्थाः शब्दादयः साम्यं प्रकृतिः नात्माजडत्वात् घटवदिति यद्वा हिशब्देनानुमानांतराणिसूचितानि तद्यथा इंद्रि
याण्यात्मानमवति करणत्वान्मनोवत् प्राणत्वात् वायुत्वाद्वाह्यवायुवदित्यादि २४ एवंविवेकज्ञानवतोमुक्तस्यनेन्द्रियादिकृतगुणदोष

एवंस्फुटंब्रह्मविवेकहेतुभिः परापवादेनविशारदेन छित्वात्मसंदेहमुपारमेतस्वानंदतुष्टोऽस्विलेकामुकेभ्यः २३
नात्मावपुःपार्थिवमिन्द्रियाणिदेवाद्यस्त्वायुर्जलंचहुताशः मनोऽन्नमात्रं धिषणाचसत्त्वमहंकृतिः खंडितिरर्थसा
म्यम् २४ समाहितैः कः करणैर्गुणात्मभिर्गुणोभवेन्मत्सर्वविविक्तधाम्नः विक्षिप्यमाणैरुतकिंचिदुद्वेगंघनैरुपे-
तैर्विगतेरकेः किम् २५ यथानभोवाय्वनलांबुभृगुणैर्गतागतेर्वत्तुगुणैर्नसज्जते तथाऽक्षरं सत्त्वरजस्तमोमलैर
हंमतेः संसृतिहेतुभिः परम् २६ तथाऽपि संगः परिवर्जनीयगुणेषुमायारचितेषुयावत् मद्भक्तियोगेनदृढेनयावद्
जोनिरस्येतमनः कषायः २७ यथाऽमयोऽसाधुर्चिकित्सितो नृणां पुनः पुनः संतुदतिप्ररोहान् एवंमनोऽपक्वकषा
यकर्मकुयोगिनंवित्थ्यतिसर्वसंगम् २८

संबंधइत्याह समाहितैरिति मत्सर्वविविक्तधाम्नः ममसुखविविक्तं धामस्वरूपं येन तस्य प्रकाशक

स्य प्रकाशयगुणदोषानमवतीतिरविदृष्टान्तेनोक्तम् २५ असंगब्रह्मत्वेनावस्थितस्यनकेऽपिगुणदोषा इत्याकाशदृष्टान्तेनाह यथेति वा ।
यादीनांशोषणदहनक्लेदनरजोधूसरत्वादिभिर्गतागतेरागमापायिभिर्नृगुणैः शीतोष्णादिभिर्वा अहंमतेरहंकारात्परमक्षरं संसृतिहेतुभि
र्नयुज्यते यद्वा अहंकारस्य संसृतिहेतुभिरिति २६ मुक्तवदसम्यक्ज्ञानीनययेष्टमाचरेदित्याह द्वाभ्याम् तथाऽपीति गुणेषुविषयेषुरजोरागः
मनसः कषायइतिदुर्निरासतामाह २७ तदेवदृष्टान्तेनोपपादयति यथेति नृणामामयोरोगः असाध्यसम्यक् यथाभवति तथाअपक्वक
षायकर्मअदग्धाः कषायारागादयस्तन्मूलानिकर्माणियस्मिन्तत् अतएवसर्वसंगंसर्वेषुपुत्रादिषुसज्जमानंमनः कुयोगिनमसम्यक्ज्ञानिनं

वित्थ्यतिश्रंशयति २८

ननु कथंचिद्विषयसंगेयदियोगभ्रंशः स्यात् अलं तर्हि सोपायेन योगमार्गेण तत्राह कुयोगिन इति मनुष्यभूतैर्बन्धुशिष्यादिरूपैस्त्रिदशैरुपसृष्टैः
तथा च श्रुतिः यस्मात्तदेष्टानं प्रियं यदेतन्मनुष्याविद्युरिति भूयोजन्मांतरे ननु कर्मतंत्रम् कर्मविस्तारम् २९ ननु विदुषामपि सर्वथा कर्मदुष्परिहा-
रमिति पुनः संसारः स्यात् अत आह करोतीति विदुषोऽन्योऽसौ जंतुः देह एव भोजनादिकर्म करोति क्रियते विक्रियते च तेन कर्मणा पुष्ट्याद्यपि प्रा-
प्नोतीत्यर्थः केनापि संस्कारादिना चोदितः आनिपातान्मरणपर्यंतं करोति विद्वान्स्तु प्रकृतौ स्थितोऽपि कर्मणि न विक्रियते निरहंकारित्वात् हर्षविषादा-
दिभिः संसारं न प्राप्नोति ३० किंच आस्तांतावद्देहिककर्मभिर्विकारशंकायतो देहमप्यसौ न पश्यतीत्याह तिष्ठंतमिति उक्षंतं सूत्रयंतं स्वभावप्राप्तम-
न्यदपि दर्शनस्पर्शनादिर्देहमानं कुर्वंतमात्मानं देहम् ३१ नन्विन्द्रियवतः सर्वथा कथमदर्शनं संभवति तत्राह यदिस्मेति यद्यपि असतां बहिर्मुखानां

कुयोगिनो ये विहितांतरायैर्मनुष्यभूतैस्त्रिदशोपसृष्टैः ते प्राक्तनाभ्यासबलेन भूयोयुंजंतियोगं ननु कर्मतंत्रम् २९
करोति कर्मक्रियते च जंतुः केनाऽप्यसौ चोदित आनिपातात् न तत्र विद्वान् प्रकृतौ स्थितोऽपि निवृत्ततृष्णाः स्वसंस्वा-
नुभूत्या ३० तिष्ठंतमासीनमुत प्रजंतं शयानमुक्षंतं मदंतं मन्नम् स्वभावमन्यत्किमपीह मानमात्मानमात्मस्थमिति
न वेद ३१ यदिस्म पश्यत्यसदिन्द्रियार्थानां अनुमानेन विरुद्धमन्यत् न मन्यते वस्तुतया मनीषी स्वाभ्यं यथोत्थाय
तिरोदधानम् ३२ पूर्वगृहीतंगुणकर्मचित्रमज्ञानमात्मन्यविविक्तमंग निवर्तते तत्पुनरीक्षयेव न गृह्यते नापि विरु-
ज्य आत्मा ३३ यथा हि भानोरुदयो नृचक्षुषांतमो निह्न्यान् न तु सद्विधत्ते एवं समीक्षानिपुणा सती मेह्न्यात्तमिस्त्रं
पुरुषस्य बुद्धेः ३४

इन्द्रियाणामर्थं पश्यति तथाऽपि नानात्वान्मिथ्या स्वप्नवदित्यनुमानेन विरुद्धं बाधितं सदन्यदात्मव्यतिरिक्तं मनीषी व-
स्तुतयानमन्यते स्वप्नादुत्थाय प्रबुध्य संस्कारमात्रेण स्वाभं विषयं स्फुरंतमत एव स्वयमेव तिरोभवंतं यथा तद्वत् ३३ तदेव मात्मानं विक्रियत इत्यु-
क्तम् नन्वेतदनुपपन्नं बद्धावस्थया त्यज्यमानत्वात् मुक्तावस्थया च गृह्यमाणत्वात् न ग्रीहयोऽवधातेन ग्रीहिणा वत्यागतः तंडुलीभावेन गृह्य-
माणानविक्रियते तत्राह पूर्वमिति बद्धावस्थायां गुणैः कर्मभिश्च चित्रमज्ञानं कार्यं देहोन्द्रियादिलक्षणम् आत्मन्यध्यासेन विविक्तं गृहीतमासी-
त् तदेव पुनर्ज्ञानेन निवर्तते आत्मा तु न केनापि रूपेण गृह्यते नापि त्यज्यते अयं भावः मुक्तेः क्रियाफलत्वे तावदात्मनो विकारः तस्यारोपिताज्ञान-
मात्रनिवृत्तिरूपत्वात् नात्मसंस्पर्शित्वं बंधमोक्षयोः अतो न विकार इति ३३ एतदेव दृष्टान्तेन स्पष्टयति यथेति ननु पूर्वमेव सत्तदपि पुनर्विधत्ते
करोति स गीक्षा आत्मविद्या ३४

आत्मनो निर्विकारतां प्रपंचयति एष इत्यनेनापरोक्षतया नित्यप्राप्तस्यात्मनः प्राप्तिं वारयति स्वयं ज्योतिरित्यनेनाज्ञानमलापाकरणलक्षणां वि-
कृतिं वारयति अज इत्युत्पत्तिं वारयति अप्रमेय इति ज्ञानलक्षणातिशयाधानेन संस्कारम् महानुभूतिरिति देशकालपरिच्छेदाभावेनास्ति
त्वद्विद्विपरिणामापक्षयनाशान् स्वयं ज्योतिस्त्वादौ हेतुः सकलानुभूतिरिति एको द्वितीय इति विकारहेतोरन्यस्याभावान्न कोपि विकार-
इति दर्शयति ननु श्रुतिविषयस्य कथं स्वयं ज्योतिस्त्वादित्वाद् वचसां विरामेऽगोचरत्वेन निवृत्तौ सत्याम् तथा च श्रुतिः यतो वाचो निवर्तते
अप्राप्य मनसा सह इति तत्र हेतुः येनेषिताः प्रेषिताः तथा च श्रुतिः केनेषितं पतति प्रेषितं मनः केन प्राणः प्रथमः प्रैति युक्तः केनेषितां वाचमिमां बद्ध-
ति चक्षुः श्रोत्रं कण्ठदेवोयुनक्ति श्रोत्रस्य श्रोत्रं यन्मनसो मनो यद्वाचो ह वाचं प्राणस्य प्राणमुत चक्षुषश्चक्षुरिति ३५ अद्वितीयत्वमुपपादयितुं भे-
दस्यावास्तवत्वमाह एतावानिति केवलेऽभिन्ने आत्मन् आत्मनि विकल्प इति यत् एतावान्सर्वोऽप्यात्मनो मनसः संमोहः प्रथमः यतः स्वमात्मा
नमृते विनायस्य विकल्पस्यावलंबः आश्रयो नास्ति रजतममस्येव शक्तिं विना नेहनानाऽस्ति किंच न इन्द्रो मायाभिः पुरुरूप ईयते युक्ताद्यस्य हर-

एष स्वयं ज्योतिरजोऽप्रमेयो महानुभूतिः सकलानुभूतिः एकोऽद्वितीयो वचसां विरामे येनेषिता वागसवश्चरंति
३५ एतावानात्मसंमोहो यदि विकल्पस्तु केवले आत्मन्वृत्तस्वमात्मानमवलंबानयस्य हि ३६ यन्नामाकृतिभिर्ग्राह्यं
पंचवर्णमबाधितम् व्यर्थेनाप्यर्थवादोऽयं द्वयं पंडितमानिनाम् ३७ योगिनोऽप्युद्योगस्य युंजतः काय उत्थितैः
उपसर्गैर्विहन्येत तत्रायं विहितो विधिः ३८ योगधारणया कांश्चिदुपसर्गान्विनिर्दहेत् ३९

यः शतादशेत्येवमित्यादि श्रुतेरित्यर्थः ३६ केचित्तु नः प्रत्यक्षादिप्रतीतस्य प्रपंचस्य बाधायोगाद्देहांतार्थानां चक्रत्वर्थकर्तृप्रतिपादनपरत्वेनार्थवा-
दत्वाद्देतंसत्यमिति मन्यंते तन्मतमनूय दूषयति यदिति नामाकृतिभिर्ग्राह्यं नामरूपोपलक्षितं पंचवर्णं पंचभूतात्मकं द्वयं द्वैतं यत्तदबाधित-
मिति पंडितमानिनामत्र वयमेव पंडिता इत्यभिमानवतां वेदांते ध्वयमर्थवाद इति प्रतीतिः न तत्त्वविदाम् यतः व्यर्थेनापि विनाप्यर्थेन सा प्रतीतिः
तथा हि न तावद्विष्येकवाक्यत्वं तेषामस्ति यतोर्थवादत्वं स्यात् न वा कर्तृभोक्तृपरमानंदरूपात्मप्रतिपादनं कर्मविधि शेषतां भजनेन चाबाधित्वं द्वैतस्य
नामरूपात्मकत्वात् ग्राह्यत्वात् पंचवर्णात्मकत्वात् स्वप्रवदित्यादि अनुमानैर्वा चारंभणादि श्रुतिभिश्च बाधितत्वादिति ३७ तदेवं ज्ञानयोगं स-
परिकरं निरूप्येदानीं तन्निष्ठस्य विघ्नप्रतीकारमाह योगिन इति त्रिभिः योगं युंजतः कायो यद्यंतरे यो त्यन्नेरुपसर्गैरिगादि उपद्रवैरभिभूयते विधिः
प्रतीकारः ३८ योगधारणया सोमसूर्यादिधारणया संतापशौत्यादीन् आसने वा युधारणाऽन्वितैर्वा तादि रोगान् तपोमंत्रौषधीः पापग्रहसर्पादिकृता-

ममानुध्यानादिभिः कामादीन् योगेश्वरानुवृत्त्यादंभमानादीन् हन्यात् ४० अन्येतुदेहसिद्ध्यर्थमेवैतत्सर्वकुर्वन्तितद्वृषयति केचित्सुनरेतैरन्यैश्चोपा
यैर्देहमेवसुकल्यं जरारोगादिरहितं वयसितारुण्येस्थिरं च कृत्वा अहं हृदपरकायप्रवेशादिमिद्धयेतत्तद्धारणारूपं योगं युंजन्ति न तु ज्ञाननिष्ठा रूपम्
४१ कुशलैः प्राज्ञैः आदरणीयं न भवति वनस्पतिवदालेव स्थायी शरीरं तु फलवन्नश्वरमित्यर्थः ४२ ननु क्वचित्समाध्यंगत्वेनापि प्राणायामादि
योगे क्रियमाणे जरारोगाद्यभावो दृश्यते सत्यं तथाऽपि समाधिमुत्सृज्य न तत्र सज्जेतेत्याह योगमिति तत्तां देहसिद्धिं न श्रद्धया न विश्वसेत्
४३ तदेवं विघ्नप्रतीकारैर्योगं कुर्यादित्यक्तं मच्छरणस्य तु न विघ्नशंकाऽपीत्याह योगचर्यामिति विचरन् स्वस्वरवे अनुभूयन् भूतिर्यस्य सः स्प
हामूलादिविघ्नाः सा च मदपाश्रयस्य निवर्ततेऽतोऽन्तरायैरविहतः स्वानन्दपूर्णो भवतीति समाहृत्य स्वयोगं तु समस्तोपनिषदसम् सर्वमु-

कांश्चिन्ममानुध्यानेन नाम संकीर्तनादिभिः योगेश्वरानुवृत्त्यावाहन्यादशुभदांश्छन्नैः ४० केचिद्देहमिमं धीराः सु
कल्यं वयसि स्थिरम् विधाय विविधोपायैरेव युंजन्ति सिद्धये ४१ न हितकुशला हत्यन्तदाया सो ह्यपार्थकः अंतवत्त्वा
च्छरीरस्य फलस्येव वनस्पतेः ४२ योगं निषेवतो नित्यं कायश्चेत्कल्यतामियात् तच्छ्रद्धया न्नमतिमान् योगमुत्सृज्य
मत्परः ४३ योगचर्यामिमां योगी विचरन्महापाश्रयः नान्तरायैर्विहन्येत निरस्पृहः स्वस्वरवानुभूः ४४ इति श्री
भागवत एकादशस्कंधे अष्टाविंशोऽध्यायः २८ उद्धव उवाच सुदुष्करा मिमां मन्ये योगचर्यामनात्मनः यथाऽ
जसा पुमान् स्थित्यै तन्मे ब्रूयं जसाऽच्युत १ प्रायशः पुंडरीकाक्ष युंजन्तो योगिनो मनः विषीदन्त्यसमाधाना न्मनो निग्रह
कर्षिताः २ अथात आनन्ददुग्धं पदं बुजहं साश्रये रन्नरविंदलोचनं स्रवं नु विश्वेश्वर योगकर्मभिस्त्वन्माययाऽमी वि
हतान्मानिनः ३ ख्यतमां भक्तिं मुक्तौ पुनरुपादिशत् ४४ इत्येकादशोऽध्यायः २८ अत्र विंशोऽध्यायः पूर्वविस्तरे

णानिरूपितः भक्तियोगस्तमेवाह स्वभक्ताय समासतः १ अतिक्लेशमिवा लक्ष्ययोगे संगैकसंपदि स्रवोपायं पुनः कृष्णमुद्धवः परिस्पृच्छति
२ अनात्मनः अवशीकृतमनसः अंजसा अप्रयासतो यथा सिद्धये तत्तथा यद्वा अंजसा स्वबोधं यथा तथा मे ब्रूहि १ सुदुष्करतां प्रपंचयति प्राय
श इति मनो युंजतः निग्रहहतः वशीकुर्वतः विषीदन्ति क्लिश्यन्ति कुतः असमाधानादनिग्रहात् कथंचिन्मनसो निग्रहे कर्षिताः श्रान्ताः संतः २ यस्मादे
वं केचन विषीदन्ति अथातः अतएव ये हंसाः सारासारविवेकचतुराः ते तु आनन्ददुग्धं समस्तानन्दपरिपूरकं तव पदं बुजमेव स्रवं यथा भवति तथा
तु निश्चितं श्रये रन्नेवंते अमी तु त्वन्मायया विहताः के ये योगकर्मभिर्मानिनः संतो न श्रयन्ते यद्वा अमी त्वद्भक्ताः त्वन्मायया न विहताः अतएव योग
कर्मभिः कृत्वा मानिनो न भवंति अन्येतु त्वन्मायया मोहिताः संतो वयं योगज्ञावयं कर्मकुशला इति केवलं गर्विता भवंति न तु मुच्यन्त इत्यर्थः ३

त्वद्भक्तास्तत्त्वसादेन कृतार्थो भवन्तीति नातिचित्रमित्याह किमिति अनन्यशरणेषु दासेषु तवात्मसात्वं तदधीनत्वं यत् यथा नंदगोपीबलिप्रभृतिषु एतत् किंचिन्ननाश्चर्यमित्यर्थः यतो यो भवान् श्रीरामरूपेण मृगैर्वानरैः सह साहित्यं सरव्यमिति यावत् अरोचयत् प्रीत्या कृतवाच कथं भूतः ईश्वराणां ब्रह्मादीनां यानि श्रीमतिकिरीटादीनि तेषां न तान्यग्राणि तैः पीडितं विलुठितं पादपीठं यस्य स्वयंतथा भूतोऽपि सन् ४ अतस्त्वापरित्यज्य कोनामान्यत्वं श्रयेदित्याह तंवेति तमेवं भूतं त्वां कोनु विस्मृजेत् न भजेत् कथं भूतः स्वकृतवित् बलिप्रहादादिषु तया कृतमनुग्रहं जानन् यद्वा स्वस्मिन्नेवांतर्यामितया कृतमुपकारं विद्वान् तदेवाह अखिलात्मदयितेश्वरम् अखिलस्य जगतः आत्मानं चेतयितारमात्मत्वादेव दयितं श्रेष्ठं सेव्यमीश्वरत्वादवश्यं भजनीयम् किंच आश्रितानां सर्वार्थदम् तर्हि किं फलोद्देशेनाहं सेव्यः न हि न हि किमपि अनिरुक्तं तद्यत्तिरिक्तं स्वर्गादित्यादत्तमपि कोवा भजेत् सेवेन कथं भूतं तत् यत्केवलं भूत्यैर्द्विद्वयभोगाय अनु अनंतरमेव त्वद्विस्मृतये भवति यद्वा त्वद्यत्तिरिक्तं

किंचिन्नमच्युततवैतदशेषं यो दासेषु नन्यशरणेषु यदात्मसात्त्वम् यो रोचयन् सह मृगैः स्वयमीश्वराणां श्रीमतिकिरीटतपीडितपादपीठः ४ तं त्वाऽखिलात्मदयितेश्वरमाश्रितानां सर्वार्थदं स्वकृतविद्विस्मृजेत क्वेनु कोवा भजेत् किमपि विस्मृतयेऽनुभूत्यै किं वा भजेन्न तव पादरजोजुषां नः ५ नैवोपयंत्यपचितिकवयस्तव शत्रुह्यायुषाऽपि कृतमृदुमुदः स्मरंतः योऽंतर्बहिस्तनुभूतामशुभं विधुन्वन्नाचार्यचैत्यवपुषा स्वगतिं व्यनक्ति ६ श्रीशुक उवाच इत्युद्धवेनात्यनुरक्तचेतसा पृष्टो जगत्क्रीडनकः स्वशक्तिभिः गृहीतशक्तित्रय ईश्वरेश्वरो जगाद स प्रेममनोहरस्मितः ७

किमपि देवतांतरं धर्मज्ञानादि

साधनं वा भूत्या ऐश्वर्या य संसारस्य विस्मृतये मोक्षाय कोवा भजेत् न कोऽपि ननु तत्साधनं विना भोगमोक्षादिफलं कथं स्यात्तत्राह किंचेति तदुक्तम् यावैसाधनसंपत्तिः पुरुषार्थचतुष्टये तथा विना तदा भोति नरो नारायणाश्रयः ५ आस्तामन्य भजनवार्ता त्वत्कृतोपकारस्य त्वय्यात्मनि वेदने नैव निष्कृतिर्नान्यथेत्याह नैवेति अपचितिं प्रत्युपकारमाचृण्यमिति यावत् कवयो ब्रह्मविदोऽपि नैव प्राप्नुवंति यतः तत्कृतमुपकारं स्मरंतः क्रदुमुदः उपचितपरमानंदाः उपकारमेवाह यो भवान् बहिराचार्यवपुषा पुरुषरूपेण अशुभं विषयवासनां विधुन्वन् निरस्यन् स्वगतिं निजं रूपं प्रकटयति तस्य तव ६ ईश्वरत्वे हेतुः जगत्क्रीडनकं क्रीडोपकरणं यस्य सः ननु जगत्सृष्ट्यादिना ब्रह्मेशादयः क्रीडन्ति तत्राह स्वशक्तिभिः सत्त्वादिभिः गृहीतं भूर्तित्रयं येन सः स प्रेमसहितं मनोहरं स्मितं यस्य सः स प्रेमयया तथा जगादेति वा ७

हंतैतिसहस्रसं बोधनं सुमंगलान् सुरवरूपान् मृत्युसंसारम् दुर्जयमन्यैरुपायैः < धर्मानेवाह कुर्यादिति त्रयोदशाभिः मांस्मरन् शनकैरसंभतः कुर्यात्
 तदाह मय्यर्पितमनश्चित्ते संकल्पविकल्पानुसंधानात्मकेयेन अतएवमद्धर्मेष्वेवात्ममनसोरतिर्यस्यसः ९ पुण्यदेशलक्षणम् मद्भक्तैरिति
 देवादिषु येमद्भक्तास्तेषामाचरितानि कर्माणि चाश्रयेत् १० सत्रेण संभूय च ११ अंतरंगां भक्तिमाह मामिति त्रिभिः सर्वभूतेष्वेवात्मनमीश्वरं
 स्थितं मामेवेक्षेत ननु कथमेकस्य सर्वेषु वृत्तिस्तत्राह बहिरंतः पूर्णमित्यर्थः तत्कृतः अपाकृतमनावरणम् तदपि कृतः यथारवमसंगत्वा
 दित्यर्थः १२ हेमहाद्युते अतिप्राज्ञ इति अनेन प्रकारेण केवलं ज्ञानरूपां दृष्टिमाश्रितः सन् सर्वाणि भूतानि मद्भावेन मन्यमानः सभाजयन्
 पंडितो मत इत्युत्तरेणान्वयः १३ ननु उत्तममध्यमैर्धैकरूपेण सभाजनमपांडित्यमेव स्यात् पूज्यपूजादिव्यतिक्रमादित्याशंक्यतामेव ज्ञा

श्रीभगवानुवाच हंतते कथयिष्यामि मम धर्मान् सुमंगलान् यान् श्रद्धया चरन् मर्त्यो मृत्युं जयति दुर्जयम्
 < कुर्यात्सर्वाणि कर्माणि मदर्थं शनकैः स्मरन् मय्यर्पितमनश्चित्तो मद्धर्मात्ममनोरतिः ९ देशान् पुण्यान् संश्रयेत्
 मद्भक्तैः साधुभिः श्रितान् देवास्तरमनुष्येषु मद्भक्ताचरितानि च १० पृथक्सत्रेण वामह्यं पर्वयात्रामहोत्सवान्
 कारयेद्गीतनृत्याद्यैर्महाराजविभूतिभिः ११ मामेव सर्वभूतेषु बहिरंतरमावृत्तम् ईक्षेतात्मनि चात्मानं यथारवमम
 लाशयः १२ इति सर्वाणि भूतानि मद्भावेन महाद्युते सभाजयन् मन्यमानो ज्ञानं केवलमाश्रितः १३ ब्राह्मणे पुल्कसे स्तेने
 ब्रह्मण्येऽर्के स्फुलिंगके अक्रूरे क्रूरके चैव समदृक् पंडितो मतः १४ नरेष्वपीक्ष्य मद्भावं पुंसो भावयतो चिरात् स्पर्धाः
 सूयातिरस्काराः साहंकारा विर्यंति हि १५ विसृज्य स्मयमानान् स्वान् दृशां व्रीडां च दौहिकीम् प्रणमेद्दंडवद्भूमा वा श्वचां
 डालगोरवरम् १६

न दृष्टिं प्रपंचयति ब्राह्मण इति विषमेष्वपि समदृक्समं मामेव पश्यन् वैषम्यमेव चतुर्द्वादशयति ब्राह्मणे पुल्कसे इति
 जातितो वैषम्यम् पुल्कसोऽत्यजातिविशेषः स्तेने ब्रह्मस्वहारिणि ब्रह्मण्ये ब्राह्मणेभ्यो दातरीति कर्मतः अर्के विस्फुलिंग इति गुणतः अक्रूरे शांते क्रू
 रे चेति स्वभावतः १४ नरेष्वपीक्ष्य मद्भावं पुंसो भावयतो चिरात् स्पर्धाः सूयातिरस्काराः साहंकारा विर्यंति हि १५ अतोऽतर्क्यामिदं व्यासोऽप्युक्तं प्रणमेदित्याह विसृज्येति स्मयमानान् हसन्तः स्वान् सखीन् तथा दौहिकीं दृशामहमुत्तमः सतुनी च इति दृष्टिस्त
 या दृशा व्रीडालज्जातां च विसृज्य श्वचां डालादीनभिव्याप्य प्रणमेत् १६

एवंपंचभिः श्लोकैः उक्तायाः समदृष्टेरवधिमाह द्वाभ्यां यावदिति १७ तस्य एवं कुर्वतः पुंसः सर्वब्रह्मात्मकमेव भवति कुतः आत्ममनीषया सर्वत्रे
श्वरदृष्ट्या याविद्यातया अतः परितो ब्रह्मैव पश्यन् सर्वतः क्रियायाच्चादुपरमेत् १८ किमयमेवोपायोऽस्ति वाऽन्योऽपि इत्यपेक्षायां सति बहवः
समीचीनस्त्वयमेवेत्याह अयं हीति १९ अगवद्धर्मलक्षणोपायस्य समीचीनत्वमेवोपपादयति द्वाभ्याम् न हीति अंगहे उद्धव अनाशिषो नि
कामस्य मद्धर्मस्य उपक्रमे सति अण्वपि ईषदपि वैगुण्यादिभिर्नाशो नास्त्येव यतो मयैव निर्गुणत्वादयं धर्मः सम्यग्व्यवसितो निश्चितः न तु मन्वा
दिमुरवेन कथंचित् २० किंच योय इति अयमर्थः किंच कल्पं मद्धर्मस्य न ध्वंस इति यतो लौकिकोऽपि यो यो निरर्थः व्यर्थः आयासः सोऽपि-

यावत्सर्वेषु भूतेषु मद्भावनोपजायते तावदेवमुपासीत वाङ्मनः कायवृत्तिभिः १७ सर्वब्रह्मात्मकं तस्य विद्ययात्मम
नीषया परिपश्यन्नुपरमेत्सर्वतो मुक्तसंशयः १८ अयं हि सर्वकल्याणानां समीचीनो मतो मम मद्भावः सर्वभूतेषु मनोवा
क्कायवृत्तिभिः १९ न ह्यंगोपक्रमे ध्वंसो मद्धर्मस्योद्धवाण्वपि मया व्यवसितः सम्यक् निर्गुणत्वादनाशिषः २० यो यो मयि
परधर्मः कल्पते निष्फलाय चेत् तदा या सो निरर्थः स्याद्द्वयादेरिव सत्तम २१ एषा बुद्धिर्मतां बुद्धिर्मनीषा च मनीषिणाम्
यत्सत्यमनृतेनेह मर्त्येनाप्नोति मामृतम् २२ एष तेभिहितः कृत्स्नो ब्रह्मवादस्य संग्रहः समासत्वासविधिना देवा-
नामपि दुर्गमः २३ अभीक्ष्णशस्ते गदितं ज्ञानं विस्पष्टयुक्तिमत एतद्दिज्ञायमुच्येत पुरुषो नष्टसंशयः २४ क्वविवि
क्तं तव प्रश्नं मयेतदपि धारयेत् सनातनं ब्रह्म गुह्यं परं ब्रह्माधिगच्छति २५ य एतन्मम भक्तं पुंसं प्रदद्यात्स पुष्कलम् त
स्याहं ब्रह्मदायस्य ददाम्यात्मानमात्मना २६

मयि परे निष्फलाय चेत् कल्पते निष्कामतयाऽर्पितश्चेत्तर्हि धर्म एव स्यात् निरर्थायासे दृष्टं

तः यथा भयशोकादेर्हेतोः पलायनाक्रंदनादिक्लेशस्तद्वत् २१ अतो मद्भजनमेव बुद्धेर्विवेकस्य मनीषायाश्चातुर्यस्य च फलमित्याह एषा इति
तामेव दर्शयति सत्यममृतं च मामनृतेनासत्येन मर्त्येन विनाशिना मनुष्यदेहेन इह अस्मिन्नेव जन्मनि प्राप्नोतीति यत् सैव बुद्धिर्मनीषा चेति
बुद्धिर्विवेकः मनीषा चातुर्यम् २२ महाप्रकरणार्थमुपसंहरति द्वाभ्याम् एष इति २३ २४ आस्तां तावज्ज्ञानमेतदनुसंधानकथनपठनश्रवणप-
राणामप्येतदेव फलं भवतीत्याह चतुर्भिः क्वविविक्तमिति मया क्वविविक्तं दत्तोत्तरमेतदारव्यानमपि यो धारयेदनुसंध्यात् सब्रह्मगुह्यं वेदेऽपि
रहस्यम् २५ क्वपुष्कलं यथा भवति तथा ब्रह्मदायस्य ब्रह्मददातीति तथा तस्य ज्ञानोपदेशः २६

समधीयीत उच्चैः पठेत् परमं शुचि अन्येषामपिशोधकं पूयेत शुद्धोत् २७ २८ सम्यक् ज्ञानानुसृतौ पुनरुपदेक्ष्यामीत्याशयेन पृच्छति अपीति
 अपिकिम् २९ उपधारितमाकलय्याह नैतदिति शठाय वंचकाय ३० शूद्राणां योषितां च यदि भक्तिः स्यात्तर्हि ब्रूयात् ३१ एतज्ज्ञानेन पुमान् कृ-
 तार्थो भवतीत्याह नैतदिति अत्र दृष्टान्तमाह पीत्वेति पीयुषं स्वादु ३२ ननु संति बहूनि ज्ञेयानि तत्तत्फलसाधनानि सत्यं संत्य भक्तानां भक्तस्य
 तु सर्वमहमेवातो मदेकशरणो भवेत्याह ज्ञान इति ज्ञानादौ यावाच् धर्मादिलक्षणश्चतुर्विधोऽर्थस्तावान् सर्वोऽपि तेहमेव तत्र ज्ञाने मोक्षः क-
 र्मणि विहिते धर्मः कर्मण्येव स्वाभाविके तु कामः योगे त्वणिमादिसिद्धयः वार्तायां कृष्यादावर्थः दंडनीता वैश्वर्यमिति सिद्धौ श्वर्ययोरपि कामां

य एतत्समधीयीत पवित्रं परमं शुचि स पूयेतारहरहर्मो ज्ञानदीपेन दर्शयन् २७ य एतच्छुद्धयानित्यमव्यग्रः शृणुयान्
 रः मयि भक्तिं परां कुर्वन् कर्मभिर्न संबध्यते २८ अप्युद्धवत्वया ब्रह्मसरवे समवधारितम् अपिते विगतो मोहः शोकश्चा-
 सौमनोभवः २९ नैतत्त्वया दांभिकाय नास्तिकाय शठाय च अशुश्रूषोरभक्ताय दुर्विनीताय दीयताम् ३० एतैर्दोषैर्वि-
 हीनाय ब्रह्मण्याय प्रियाय च साधवेषु च ये ब्रूयाद्भक्तिः स्याच्छुद्धयोषिताम् ३१ नैतद्दिज्ञाय जिज्ञासो ज्ञातव्यमवशि-
 ष्यते पीत्वा पीयुषममृतं पातव्यं नावशिष्यते ३२ ज्ञानकर्माणि योगे च वार्तायां दंडधारणे यावानर्थो नृणां तात तावां-
 स्तेऽहं चतुर्विधः ३३ मर्त्यो यदा त्यक्तसमस्तकर्मा निवेदितात्मा विचिकीर्षितो मे तदाऽमृतत्वं प्रतिपद्यमानो मया त्मभू-
 याय च कल्पते वै ३४ श्रीशुक उवाच स एवमादर्शितयोगमार्गस्तदोत्तमं श्लोकवचो निशम्य बद्धांज-
 लिः प्रत्यपरुद्धकंठो न किंचिदूचेऽशुपरिप्लुताक्षः ३५ विष्टभ्य चित्तं प्रणयावधूणं धैर्येण राजन् बहुमन्यमानः कृतांज-
 लिः प्राह यदुप्रवीरं शीष्णास्पृशंस्तच्चरणारविंदम् ३६ उद्धव उवाच विद्रावितो माहमहांधकारो य-
 आश्रितो मे तव सन्निधानात् विभावसोः किं नु समीपगस्य शीतं तमो मीः प्रभवंत्यजाद्य ३७

तर्गतत्वाच्चातुर्विह्यम् ३३ कुत इत्यत आह मर्त्य इति यदा त्यक्तसमस्तकर्मासन् मो निवेदितात्मा भवति तदा सौमे विचिकीर्षितः विशेषेण
 कर्तुमिष्टो भवति ततश्चांमृतत्वं मोक्षं प्रतिपद्यमानो मया त्मभूयाय मदेक्याय मत्समानैश्वर्यायेति यावत् कल्पते योग्यो भवति वैधुवम्
 ३६ आदर्शितो योगमार्गो यस्मै सः ३५ प्रणयेनावधूणं क्षुभितं चित्तं धैर्येण विष्टभ्य बहुमन्यमानः आत्मानं कृतार्थं मन्यमानः ३६ मेम-
 याय आश्रित आसीत् स तव सन्निधानेनैव विद्रावितः प्रभवन्ति किंतु बाधाय समर्था भवन्ति अजाद्य ब्रह्मणोऽपि जनक ३७

किंच यद्यपि तव सन्निधानादेव गतः तथाऽप्यनुकंपिना भवता विज्ञानमयः प्रदीपश्च प्रत्यर्पितः स्वमायया प्रहृतः पुनः समर्पितः अतस्तव कृत-
ज्ञः यस्त्वया कृतमनुग्रहं जानाति सः कोनाम त्वदीयं पादमूलं हित्वाऽन्यच्छरणं समीयात् आश्रयेत् ३८ किंच दाशार्हादिषु त्वयायः स्वमायया स्ने-
हपाशः प्रसारितः स त्वयैवात्मतत्त्वज्ञानशस्त्रेण वृक्कणः छिन्नः ३९ एवं यद्यपि त्वया बहुकृतं तथाऽप्येतावत्सार्थये इत्याह नमोऽस्त्विति अनुशाधि-
अनुशिक्षय अनुशासनीयमाह ययेति मुक्तावप्यनपायिनी ४० तदुक्तमोमित्यंगीकृत्य तथाऽपि मयादिष्टो लोकसंग्रहार्थमेतावत् कुर्वित्या-
ह गच्छेति आदिष्टो नियुक्तः ४१ स्नानादिः पूर्वमेव मत्पादतीर्थोदकभृताया अलकनंदाया गंगायार्द्रक्षयावसानः परिदधानः ४२ हं हमात्राणां

प्रत्यर्पितो मे भवता नुकंपिनां भृत्याय विज्ञानमयः प्रदीपः हित्वा कृतज्ञस्तव पादमूलं कोऽन्यत्समीयाच्छरणं त्वदी-
यम् ३८ वृक्कणश्च मे सहृदः स्नेहपाशा दाशार्हवृणयं धकसा त्वनेषु प्रसारितः सृष्टिविबुद्धये त्वया स्वमायया त्वात्मसु-
बोधहेतिना ३९ नमोऽस्तु ते महायोगिन् प्रपन्नमनुशाधिमां यथा त्वच्छरणां भोजेरतिः स्याद नपायिनी ४० श्रीभ-
गवानुवाच गच्छेद्भुवमयादिष्टो वदर्यारव्यं ममाश्रमम् तत्र मत्पादतीर्थोदे स्नानोपस्पर्शनैः शुचिः ४१ ईक्षयाः
लकनंदाया विधूता शेषकल्मषः यसानो वत्कलान्यंगवन्धुवस्रस्वनिस्पृहः ४२ तिति हं हमात्राणां सुशीलः सं-
यतेंद्रियः शान्तः समाहितधिया ज्ञानविज्ञानसंयुतः ४३ मत्तोऽनुशिक्षितं यत्ते विविक्तमनुभावयन् मय्यावेशितवाक्
चित्तो मद्धर्मनिरतो भव अतिव्रज्य गतीं स्तिस्त्रामामेष्यसिततः परम् ४४ श्रीशुक उवाच स एव मुक्तो हरि-
मेधसोद्भवः प्रदक्षिणं तं परिसृत्य पादयोः शिरोनिधाय शुकलाभिरोद्गन्धीन्यपि च दहं हपरोऽप्यपक्रमे ४५ स दु-
स्त्यजस्नेहवियोगकातरो न शक्नुवंस्तं परिहातुमातुरः कच्छं ययौ मूर्धनि भर्तृपादुके विभ्रन्ममस्कृत्य ययौ पुनः पु-
नः ४६ शीतोष्णादिविषयाणाम् सुशीलः आर्जवादिस्वभावः ४३ ते त्वया विविक्तं रक्तविचारितम् तिस्रस्त्रिगुणात्मिका गती रतिक्रम्य

४४ हरिमेधसा संसारं हरति मेधा यस्य तेन श्रीकृष्णेन अहं हपरोऽपि सरस्वदुःखविनिर्मुक्तोऽपि अपक्रमे निर्गमनसमये ४५ किंच स-
दुस्त्यजः स्नेहो यस्मिन् तेन वियोगात्कातरो भीतः अतएव तं परिहातुमशक्नुवन्नातुरो विवृलः सन् कच्छं कच्छं ययौ प्राप ततश्च भर्तृपादुके तेनै-
व कृपया दत्ते मूर्ध्नि विभ्रत् अतिनिर्वधरूपया तदाज्ञया तं पुनः पुनर्नमस्कृत्य ययौ अत्र च पृष्ठतोऽन्वगम्य भर्तुः पादविश्लेषणाक्षम इत्यादित्
तीयस्कंधोपक्रमोक्तानुसारेण बदरिकाश्रमं गच्छन् भगवतः प्रभासयात्रासु पश्रुत्य शनैः पृष्ठतो गतः सन् उपसंहृतं निजकुलं भगवंतमेकांते द-

स्नातकालशस्तेन मैत्रेयेण सह पुनः रूपया भगवतोपदिष्टं तत्त्वमाकलय्य तदाज्ञातो ययाविति द्रष्टव्यम् ४६

विशालांबदरिकाश्चमंगतः सन् हरेर्गतिमगात् कथंभूताम् तेनैवजगदेकबंधुनायथोपदिष्टम् तदामृतत्वंप्रतिपद्यमानोमयात्मभूतायचकल्पते
 वै अतिव्रज्यगतीतिस्त्रोमामेष्यसिततःपरमित्येवमुक्तप्रकाराम् ४७ आनंदसमुद्रोभगवद्भक्तिमार्गस्तस्मिन्संभृतमेकीकृतम् एतद्यः सच्छ्रद्ध
 याआसेव्यईषदपिसेवित्वावर्ततेसविमुच्यतेइतिकिंवक्तव्यंतत्संगाज्जगदपिविमुच्यतइत्यर्थः ४८ एवंकृतोपदेशंजगद्गुरुंप्रणमति भवभयमिति
 भवःसंसारः भयंचजरारोगादिनिमित्तंतदुभयनिवृत्तानांप्रवृत्तानांचभृत्यवर्गीणांयथायोग्यमपहंतुंयोभृतद्वयमुपजहे उद्धृतवान् तदेवाह वेदसा
 रमेकम् किंतत् ज्ञानविज्ञानरूपंचतत्सारंश्रेष्ठंचभृंगवत्भृंगोयथापुष्पमकोपयन्नेवामृतमुपहरति तथास्वयंकृतवेदानुसारेणैवोदधि
 तश्चैकंतच्चोभयंयथायथंभृत्य वर्गानिपाययत्तंतनतोऽस्मीति ४९ येनानुकंपितंविश्वमुद्धवप्रभनिर्णयैः तंवेदपरमानंदंनंदनंदनरूपिणाम् १

ततस्तमंतर्हृदिसंनिवेश्यगतोमहाभागवतोविशालाम् यथोपदिष्टांजगदेकबंधुनाततःसमास्थायहरेरगाहतिम् ४७
 यएतदानंदसमुद्रसंभृतंज्ञानामृतंभागवतायभाषितम् कृष्णो नयोगेश्वरसेवितंघ्रिणासच्छ्रद्धयासेव्यजगद्द्विसुच्यते ४८
 भवभयमपहंतुंज्ञानविज्ञानसारंनिगमकृदुपजहेभृंगवद्देदसारम् अमृतमुदधितश्चापाययद्भृत्यवर्गान्पुरुषमुपममा
 द्यंकृष्णसंज्ञनतोऽस्मि ४९ इतिश्रीभागवतमहापुराणेएकादशस्कंधेएकोनत्रिंशोऽध्यायः २९ राजोवा
 च ततोमहाभागवतेउद्धवेनिर्गतेवनम् द्वारवत्यांकिमकरोद्भगवान्भूतभावनः १ ब्रह्मशापोपसंसृष्टेकुले
 यादवर्षभः प्रेयसीसर्वनेत्राणांतनुसकथमत्यजत् २ प्रत्याक्रष्टुंनयनमबलायत्रलग्नंनशोकुकर्णाविष्टंनसरतिन-
 तोयत्सतामात्मलग्नम् यच्छ्रीवाचांजनयतिरतिंकिंनुमानंकवीनांह्रस्वाजिष्णोर्धुधिरथगतंयच्चतत्साम्यमीयुः ३

इत्येकादंशेटीकायांएकोनत्रिंशोऽध्यायः २९ त्रिंशेतुप्रागुपक्षिप्तमौशलच्छलतोहरिः स्वधामगंतुमन्विच्छत्संजहारनिजंकुलम् १
 विरागायपुराघोरमुपक्षिप्तंहिमौशलंकथावसानेतत्रैवविशेषंपरिष्टच्छति २ ततइतित्रिभिः १ ब्रह्मशापोपसंसृष्टेकुलेसति अयंभावः भगव
 तिनहिशापःप्रभवति यादवत्वानुकरणाच्चसोऽपिकथंचिन्मान्यः अतः किमकरोदिति तदेतत्कथमत्यजदिति सर्वनेत्राणामितिसर्वेद्रि
 योपलक्षणम् २ तत्प्रपंचयति प्रत्याक्रष्टुमिति यस्मिन्रूपेलग्नंनयनंप्रत्याक्रष्टुंपरावर्तयितुमबलानशोकः यच्चकर्णाविष्टंकर्णरंध्रेण
 प्रविष्टम् यत्सतामात्मनिलग्नंलिरिवनमिवतिष्ठति ततो नसरतिननिर्गच्छति यस्यश्रीःशोभासंकीर्त्यमानाकवीनांवाचांरतिसु-
 ह्रासंविशेषंजनयतितेषांमानंजगत्सूज्यतांजनयतीति किंनुवक्तव्यंयच्चविष्णोरूपंजिष्णोरर्जुनस्यरथेस्थितंह्रस्वायुधिमृतास्तत्साम्यंसा
 रूप्यमीयुः प्राप्ताः तत्केनरूपेणात्यजदित्यन्वयः ३

दिविसूर्यपरिवेषादीन् भुविभूकंपादीन् अंतरिक्षेदिग्दाहादीन् महोत्पातान् स्वयमेवोत्पादितत्वादन्त्येर्दुष्प्रतीकारान् ४ यमकेतवो ध्वजा इव मृत्यस्य
चका इत्यर्थः नोऽस्माभिः ५ प्रत्यक्षपश्चिमवाहिनी ६ अभिषिच्यस्नात्वा ब्राह्मणांश्चतैः कृतशान्तिकाः संतोगवादिभिः पूजयिष्यामः ८ विधिः
प्रकारः मंगलायनंच किंच देवद्विजगवांपूजाभवउद्भवहेतुः देवल्लोके परमउद्भवो भविष्यतीति भावः ९ मधुद्विषो वाक्यमाकर्ण्य तथेत्यभिनंदय उत्ती
र्य समुद्रम् १० सर्वश्रेयोपहं हितमित्यत्र संधिरार्पः भगवता नुक्तैरपि सर्वैः श्रेयोभिः सहितंचक्रुः ११ पीयत इति पानं मेरेयकं मदिराविशेषं मधुररसं

ऋषिरुवाच दिविष्णुर्व्यंतरिक्षे च महोत्पातान् समुत्थितान् दृष्ट्वा सीनान् सधर्मायां कृष्णाः प्राहयदूनि दम् ४
श्रीभगवानुवाच एते यो राम होत्पाता द्वा र्वत्पां यमकेतवः सुहर्तमपि न स्थेयमत्र नो यदुपुंगवाः ५ स्त्रियो बाला
श्वहृद्वाश्च शंखोद्धारं व्रजं लितः वयं प्रभासं यास्यामो यत्र प्रत्यक्सरस्वती ६ तत्राभिषिच्य शक्य उपोष्य स समाहि
ताः देवताः पूजयिष्यामः स्नपनालेपनार्हणैः ७ ब्राह्मणां स्तुतमहाभागान् कृतस्वस्त्ययनावयम् गोभूहिरण्यवासोभि
र्गजाश्वरथवेश्मभिः ८ विधिरेष ह्यरिष्टघ्नो मंगलायनमुत्तमम् देवद्विजगवांपूजाभूतेषु परमो भवः ९ इति सर्वे समा
कर्ण्य यदुद्दामधुद्विषः तथेति नोभिरुत्तीर्य प्रभासं प्रययूरथैः १० तस्मिन् भगवता दिष्टं यदुद्देवेन यादवाः चक्रुः प
रमया भक्त्या सर्वश्रेयोपहं हितम् ११ ततस्तस्मिन् महापानं पपुं मेरेयकं मधु दिष्टविष्मं शितधियो यद्वै भर्त्रश्यते म
तिः १२ महापानाभिमत्तानां वीराणां हृत्तचेतसाम् कृष्णामाया विमूढानां संघर्षः समहानभूत् १३ युयुधुः क्रो
धसंरब्धा वेलायामाततायिनः धनुर्भिरसिभिर्भल्लैर्गदाभिस्तोमूरिर्दंभिः १४ पतत्यताकैरथकुंजरादिभिः खरोष्ट्र
गोभिर्महिषैर्नरैरपि मिथः समेत्याश्वतरैः सुदुर्मदान्यहन्ताने दद्विरिव द्विपावने १५ प्रद्युम्नसांबौ युधिरूढम्
त्सरा चक्रुरभोजावनिरुद्धसात्यकी सुभद्रसंग्रामजितौ सुदारुणौ गदौ सुमित्रासुरथौ समीयतुः १६ अन्ये च य
वै निशाठौ मुकादयः सहस्रजिच्छतजिद्रानुमुरव्याः अन्योऽन्यमासाद्य मदां धकारिता जघ्नुर्मुकुंदेन विमोहिताभृ
शम् १७ दिष्टे न देवेन विष्मं शितधियः न ह्यन्यथा तस्मिन् स्थाने तदुचितमिति भावः यद्वैः यस्य द्रवैरसैः १२ कृष्णामाया विमूढानामि

तिमुरव्यो हेतुः संघर्षः कलहः ततो युयुधुश्च १३ १४ पतत्य इतस्ततश्चलंत्यः पताकायेषु तैरथादिभिर्मिथः समेत्यन्यहन्त्यघ्नन्मित्यर्थः दद्वि
र्दंते रिव १५ मिथः समेत्य इत्यस्य प्रपंचः प्रद्युम्नेत्यादि चतुर्भिः गदौ श्रीकृष्णस्य भ्राता एकः पुत्रश्चापरः तौ सुमित्रासुरथाविति दैर्घ्यमार्षम्
असुरथनामा वाकश्चित् १६ मदां धेनमदतमसा बलात्कारिताः १७

दाशार्हादयो नवतत्तदंश्याः अर्बुदामाथुराः शूरसेनाश्चतत्तदंश्याः १८ भ्रातृभिश्चेति भ्रात्रादिशब्दानां सप्रतियोगिवाचित्वात् भ्रातरो मा-
तुला इत्यादिज्ञेयं मित्रैश्च मित्राणि च अहन् हतवन्तः १९ धन्वस्रधनुः पुजङ्गुः जगृहुः २० परिपालो हदंडाः भृताः धृताः २१ तंच श्रीकृष्णमपि
प्रत्यनीकं प्रतिपक्षम् २२ एकामुष्टिरूपौ परिपालुघम्य २३ स्पर्धानिमित्तः क्रोधः कुलं क्षयं निन्ये २४ २५ पौरुषं योगं परमपुरुषध्यानलक्ष

दाशार्हवृष्यंधकभोजसात्वतामध्वर्बुदामाथुरशूरसेनाः विसर्जनाः कुकुराः कुंतयश्च मिथस्ततस्तेऽथ विसृज्य-
सौहृदम् १८ पुत्रा अयुध्यन्पितृभिर्भ्रातृभिश्च स्वस्नीयदौहित्रपितृव्यमातुलैः मित्राणि मित्रैः स्रहदैः स्रहद्विज्ञातीं
स्त्वहन् ज्ञातय एव सूताः १९ शरेषु क्षीयमाणेषु भज्यमानेषु धन्वस्र शस्त्रेषु क्षीयमाणेषु मुष्टिभिर्जङ्गुरेरकाः २० ता
क्वज्जकल्याह्यभवन् परिपालुघिना भृताः जघ्मर्दिषस्तैः कृष्णेन वार्यमाणास्तत्तंच ते २१ प्रत्यनीकं मन्यमाना बल
भद्रंच मोहिताः हंतुं कृतधियाराजन्नापन्ना आततायिनः २२ अथ तावपि संक्रुद्धा बुधस्य कुरुनंदन एकामुष्टिप
रिद्यौ चरंतौ जघ्नतु र्युधि २३ ब्रह्मशापोपसृष्टानां कृष्णमायावृतात्मनाम् स्पर्द्धा क्रोधः क्षयं निन्ये वैणवोऽग्निर्यथा
वनम् २४ एवं नष्टेषु सर्वेषु लोकेषु स्वेषु केशवः अवतारितो भूवो भार इति मेनेव शेषितः २५ रामः समुद्रवेला-
यां योगमास्थाय पौरुषम् तत्याज लोकं मानुष्यं संयोज्यात्मानमात्मनि २६ रामनिर्याणमा लौक्यभगवान् देव
कीकृतः निषसाद धरोपस्थे तूष्णीमासाद्य पिप्पलम् २७ बिभ्रच्चतुर्भुजं रूपं भ्राजिष्णुप्रभया स्वया दिशा
विति मिराः कुर्वन् विधुम इव पावकः २८ श्रीवत्सांकं घनश्यामं तप्तहाटकवर्चसम् कौशेयांबरयुग्मेन परिर्वीतं
सुमंगलम् २९ सुंदरस्मितवक्त्राब्जं नीलकुंतलमंडितम् पुंडरीकाभिरामाक्षं स्फुरन्मकरकुंडलम् ३० कटिसूत्र
ब्रह्मसूत्रकिरीटकटकांगदैः हारनूपुरमुद्राभिः कौस्तुभेन विराजितम् ३१ वनमालापरीतांगं मूर्तिमद्भिर्नि-
जायुधैः कृत्वोरौदक्षिणे पादमासीनं पंकजारुणम् ३२

णम् तमेवाह संयोज्येति मानुष्यं लोकम् भूलोकं मनुष्यरूप
तां वा २६ धरोपस्थे भूतले २७ भ्राजिष्णुरूपं बिभ्रदिति २८ तदेवानुवर्णयति श्रीवत्सांकमिति चतुर्भिः २९ सुंदरस्मितं वक्त्राब्जं
यस्मिन् तत् पुंडरीकवदभिरामे सुंदरे अक्षिणीयस्मिन् तत् ३० ३१ वनमालापरीतान्यंगानि यस्मिन् तत् निजायुधैश्च परीतांगम्
पंकजारुणं वामपादं दक्षिणऊरौ कृत्वा आनंदरूपं बिभ्रदिति पूर्वेष्वप्युक्तं ३२ ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७

जरानामकश्चित्तुल्यकोमृगयुः मृगास्यमिवाकारो यस्य तच्चरणम् ३३ ३४ ३५ ३६ ब्रह्मशापकृतमेतत् तच्चापराध इति चेदत आह
यस्य तवात्मयोगरचितं स्वाधीनमाययारचितम् विरिञ्च्यः अस्य तनया रुद्रादयश्च ये चान्ये गिरां पतयो वेददृष्टारः तेऽपि न विदुस्तस्य ते अ
चिंत्यमायस्य एतत् ब्रह्मशापादि अंजसा असद्गतयः पापयोनयो वयं किं गृणीमः कथं वर्णयामः अतस्तदास्ता माशक्तमोजहीति भावः

मुशलावशोषायः खंडकृतेषु तुल्यको जरा मृगास्याकारं तच्चरणं विव्याध मृगशंकया ३३ चतुर्भुजं तं पुरुषं दृष्ट्वा
सकृत् किल्बिषः भीतः पपात शिरसा पादयोरस्तरुद्विषः ३४ अजानता कृतमिदं पापेन मधुसूदन क्षंतुमर्हसि पा
पस्य उत्तमश्लोकमेनय ३५ यस्यानुस्मरणं नृणामज्ञानध्वातनाशनम् वदति तस्य तो विष्णो मया साधु कृतं
प्रभो ३६ तमाश्रजिहवैकुण्ठपाप्मानं मृगलुब्धकम् यथा पुनरहं त्वं वनकुप्यो सदतिक्रमम् ३७ यस्यात्मयोगरचि
तं न विदुर्विरिञ्च्योरुद्रादयोऽस्य तनयाः पतयो गिरां ये त्वन्मायया पिहितदृष्टय एतदंजः किं तस्य ते वयमसद्गतयो
गृणीमः ३८ श्रीभगवानुवाच मा भैजरे त्वमुत्तिष्ठ काम एष कृतो हि मे या हित्व मदनुज्ञातः स्वर्गं सकृ
त्तिनां पदम् ३९ इत्यादिष्टो भगवता कृष्णेन च्छाशरीरिणा त्रिः परिक्रम्य तं नत्वा विमानेनादिवं ययौ ४० दारु
कः कृष्णापदवीमन्विच्छन्नधिगम्यताम् वायुंतुलसिकामोदमाघ्रायाभिसुरवं ययौ ४१ तंतत्र तिग्मघुमिरा
युधैर्हतं ह्यश्वत्थमूलकृतकेतनं पतिम् स्नेहलुतात्मानि पपात पादयोरथादवलुत्य सुबाष्पलोचनः ४२ अपश्य
तेरुवच्चरणां बुजं प्रभो दृष्टिः प्रनष्टा तमसि प्रविष्टा दिशो न जानेन लभे च शान्तिं यथानिशाया मुदुपे प्रनष्टे ४३
इति ब्रुवति सूते वैरयोगरुडलांछनः खमुत्पपातराजेंद्रसाश्वध्वज उदीक्षतः ४४ तमन्वगच्छन् दिव्यानि विष्णु
प्रहरणानि च तेनातिविस्मितात्मानं सूतमाह जनार्दनः ४५ गच्छ हारयतीं सूतज्ञातीनां निधनं मिथः संक
र्षणस्य निर्याणं बंधुभ्यो ब्रूहि महेशाम् ४६ हारकायां च न स्थेयं भवद्भिः स्वस्वबंधुभिः मया त्यक्तां यदुपुरीस
मुद्रः लावयिष्यति ४७ ३८ ३९ इच्छाशरीरिणे त्यस्यायं भावः शब्दसत्त्वमयीं निजां मूर्तिमंतर्धाय तत्प्रति कृत्यैवं विडंबनमात्रमिति

एतदेव स्फुटी करिष्यति देवादयो ब्रह्मसुरव्या इत्यादिना ४० ४१ तं पतितं दृष्ट्वा तस्य पादयोर्निपपात ४२ ४३ उदीक्षतः उदीक्ष्यमाणस्य सू
तस्य सतः ४४ ४५ निर्याणयोगमार्गेण महेशामितीच्छाशरीराभिप्रायेण ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१

अवितारक्ष्यमाणाः इन्द्रप्रस्थंगमिष्यथेतिब्रूहीतिपूर्वेणान्वयः ४८ मन्मायारचनामेतांविज्ञायेतिनिजमूर्तेरंतरहितत्वात्तद्व्याशोकंमाकुर्वि
त्यर्थः ४९ कुलस्यविनष्टत्वात्तदुर्मनाः ५० इत्येकादशोटीकायांत्रिंशोऽध्यायः ३० एकत्रिंशोस्वकंधामजगामभगवानितःतमेवानुययुः प्रीत्या
वसुदेवादयस्ततः १ देवान्यद्विधायादौभूयोदेवान्विधायच श्रीकृष्णःस्वेच्छयाधामस्वतश्चैवसमाविशत् २ मुनयःसनकादयःप्रजेश्वरामरी
च्यादयः १ द्विजाःगरुडलोकनिवासिनःपक्षिणःमैत्रेयादयोवा २ भगवतोऽनिर्याणंद्रष्टुकामाःसंतःपरमोत्सकास्तत्रागमन्तेषामोत्सक्यकृतंम
होत्सवमाहसाहर्देनगायंतश्चेति ३ ४ विभूतीःइन्द्रादींश्चपद्मनेत्रेन्यमीलयदित्यत्रायंभावःपूर्वब्रह्मादिभिःसलोकांलोकपालान्नःपाहिंवैकुण्ठकिं
करान् इतिप्रार्थितत्वादिदानींचस्वस्वलोकंप्रतिनेतुमागतत्वात् बहुषुचतेषुदाक्षिण्यात्तान्वंचयितुंसमाधिमिवकुर्वन्नेत्रेन्यमीलयदिति ५ योगि

स्वस्वंपरिग्रहंसर्वेआदायपितरौचनः अर्जुनेनाविताःसर्वइन्द्रप्रस्थंगमिष्यथ ४८ त्वंतुमद्धर्ममास्थायज्ञाननिष्ठ
उपेक्षकः मन्मायारचनामेतांविज्ञायोपशमंव्रज ४९ इत्युक्तस्तंपरिकस्यनमस्कृत्यपुनःपुनः तस्यादौशीर्ष्युपाधा
यदुर्मनाःप्रययौपुरीम् ५० इतिश्रीभागवतेमहापुराणेएकादशस्कंधेयदुकुलसंक्षयोनामत्रिंशोऽध्यायः ३०
श्रीशुकउवाच अथतत्रागमद्ब्रह्माभवान्याचसमंभवः महेंद्रप्रसुरवादेवामुनयःसप्रजेश्वराः १ पितरःसिद्धगंधर्वा
विद्याधरमहोरगाः चारणायक्षरक्षांसिकिन्नराप्सरसोद्विजाः २ द्रष्टुकामाभगवतोऽनिर्याणंपरमोत्सकाः गायंतश्चगृ
णंतश्चशौरेःकर्माणिजन्मच ३ ववर्षुःपुष्पवर्षाणिविमानावलिभिर्नभः कुर्वतःसंकुलंराजन्मत्तस्यापरमयायुताः ४ भग
वान्पितामहंवीक्ष्यविभूतीरात्मनोविभुः संयोज्यात्मनिचात्मानंपद्मनेत्रेन्यमीलयत् ५ लोकाभिरामास्वतनुंधारणाध्या
नमंगलम् योगधारणयाऽग्नेर्याऽदग्ध्वाधामाविशत्स्वकम् ६ दिविदुंदुभयोनेदुःपेतुःसमनसश्चरवात् सत्यधर्मोद्धतिर्भू
मेःकीर्तिश्चैवानुतंतययुः ७

नामिवस्वच्छंदमृत्कममंवारयति लोकाभिरामामिति अयमर्थः योगिनोहिस्वच्छंदमृत्यवः स्वांतनुमाग्न्येव्यायो
गधारणयादग्ध्वाल्लोकांतरंप्रतिविशंति भगवांस्तनतथा किंतु अदग्ध्वैवस्वतनुसहितएवस्वकंधामवैकुण्ठारव्यमाविशत् तत्रहेतुःलोकाभिरामा
मृल्लोकानामभिरामःअभितोमरणंस्थितिर्यस्यांताम् जगदाश्रयत्वेनजगतोऽपिदाहप्रसंगादित्यर्थः किंच धारणायाध्यानस्यमंगलंशोभनंविषयमि
तरथातयोर्निर्विषयत्वेस्यात् दृश्यतेतदुपासकानांतथैवतद्रूपसाक्षात्कारः फलप्राप्तिश्चेतिभावः इच्छाशरीराभिप्रायेणवायथाश्रुतमेवास्तु तत्रापितु
लोकाभिरामामित्यादीनांविशेषणानामनर्थक्यप्रसंगात्तदप्यदग्ध्वातिरोधायनिर्गतइत्येवसांप्रतम् ६ तदास्वस्वमेवलोकमागमिष्यतीतिसंभ्रमेणदे
वादिकृतः सर्वतोदुंदुभिनादपुष्पवृष्ट्यादिमहोत्सवोभवदित्याह दिवीति धूमैःसकाशात्श्रीकृष्णमनुययुः ७

तदाश्रीकृष्णोऽनर्हिते सति कुतो गत इति विनर्तयन्तोऽपि ब्रह्मसुरव्यादेवादयः स्वधामनि विशन्तं श्रीकृष्णं न ददृशुः तत्र हेतुः अविज्ञातगतिमिति कंचित्कंचित् ददृशुश्च ततोऽतिविस्मिता बभूवुरित्यर्थः ८ अविज्ञातगतित्वं दृष्टं तेन स्पष्टयति सौदामन्या गतिर्यथा मर्त्ये न लक्ष्यते देवैस्तुल्यते तथा भूमंडलं हिलागच्छतः श्रीकृष्णस्य गतिः देवैरपि न लक्ष्यते किंतु तत्पार्षदैरेवेत्यर्थः ९ १० अभिप्रायापरिज्ञानात् प्रथमपरिक्रिष्टं तत्तद्वदृष्टं दृष्ट्वा पुनस्तमेवार्थं प्रपंचयति राजन्निति त्रिभिः परस्य सर्वकारणस्य तनुभृत्कृपा दवादिपुजननाप्ययेहा आविर्भावतिरोभावरूपा चेष्टा इयं मायया अनुकरणमात्रमवेहि न दोषथाऽविकृत एव जन्मादीन् विडंबयति न हत् आस्तां तावद्या दवादिपुजन्मादिशंकायद्विसर्गनिरोधादिष्वप्यसावविकृत एवास्त इत्याह सृष्ट्वेति आत्मना स्वयमेवेदं जगत्सृष्ट्वाऽनर्था मित्वेनानुविश्य आत्ममहिना स्वमहिम्ना उपरत आस्ते १२ ननु नरन्यथामंतव्यं यतोऽस्मिन्नेवावतारे तत्प्रभावो निरतिशयो दृष्ट इत्याह मर्त्येनेति यमेन स्वलोकं प्रति नीतं गुरुकृतं मर्त्येन तेनैव शरीरेण आन

देवादयो ब्रह्मसुरव्यान् विशन्तं स्वधामनि अविज्ञातगतिं कृष्णं ददृशुः अतिविस्मिताः ८ सौदामन्या यथाकाशे योत्याहिलाऽभ्रमंडलम् गतिर्न लक्ष्यते मर्त्ये स्ति तथा कृष्णस्य देवतेः ९ ब्रह्मरुद्रादयस्ते तु दृष्ट्वा योगगतिं हरेः विस्मितास्तां प्रशंसन्तः स्वस्वलोकं ययुस्तदा १० राजन्परस्य तनुभृज्जननाप्ययेहामायाविडंबनमवेहियथानदस्य सृष्ट्वात्मनेदमनुविश्याविहृत्य चांते सं हृत्य चात्ममहिना उपरतः स आस्ते ११ मर्त्येन यो गुरुकृतं यमलोकं नीतं त्वां चानयच्छरणदः परमास्त्रदग्धम् जिग्यंत कान्तकमपीशमसावनीशः किं स्वावनेस्वरनयनू मृगयुंसदेहम् १२ तूथाऽप्यशेषस्थितिसंभवाप्यये घनन्यहेतुयदशेषशक्तिधृक् नैतत्प्रणेतुं यपुरत्र शेषितं मर्त्येन किं स्वस्थगतिं प्रदर्शयन् १३ य एतां प्रातरुत्थाय कृष्णस्य पदवीं पराम् प्रयतः कीर्तयेद्भक्त्या तामेवाभ्युत्तमाम् १४ यत् आनीतवान् शरणदः

शरणागत रक्षकः त्वां च ब्रह्मास्त्रदग्धं योरक्षितवान् यश्चांतकानामंतकमपि ईशं श्रीरुद्रं बाणसंग्रामे जितवान् मृगयुं लुब्धकम् सदेहं स्वः स्वर्गमनयत् निन्ये असौ स्वावनेस्वरक्षणे अनीशः असमर्थः किम् १२ ननु यदि समर्थः तर्हि किंचित्कालमत्रैव तं नैव वपुषा किं नातिष्ठत्तत्राह तथाऽपीति यद्यपि उक्तप्रकारेण अशेषस्य जगतः चराचरस्य स्थित्यादिषु अनन्यहेतुर्निरपेक्ष एव कारणम् स्वयं यद्यस्मादशेषशक्तिधृक् तथाऽपि यादवत्वात् स्वनिजं वपुरत्र शेषितमवशेषितं प्रणेतुं कर्तुं नैच्छत् किंतु स्वमेवलोकमनयत् तत्र हेतुः मर्त्येन देहेन किं न किंचित्कार्यमिति स्वस्थाना मात्मानिष्ठानां दिव्यांगतिमेव प्रकृष्टां दर्शयन् अन्यथा तेऽपि दिव्यांगतिमनादृत्य योगबलेन देहसिद्धिं विधाय अत्रैव रंतुं यतेरन्तन्माभूदि

त्येतदर्थमिति भावः १३ य एतां यत्प्रकारं पदवीं गतिम्

तदैवमगवतास्वलोकंगच्छतावसु देवादीनामपितस्यासयेउपायश्चित्तमासीत्तमाह दारुक इत्यादिना १५ १६ १७ कृष्णारामौ कृतावप
श्यंतः १८ १९ २० सदुक्तिभिः सत्योऽवितथा उक्तयो येषुतैः नाहं प्रकाशः सर्वस्य योगमाया समावृतः मूढोऽयं नाभिजानाति लोको मामज
मव्ययमित्यादिभिः २१ नष्टगोत्राणां नष्टसंततीनाम् सांपरायिकं पिंडोदकादि २२ २३ २४ २५ २६ आदित आरभ्य श्रीकृष्णचरितकीर्तन

दारुको द्वारकामेत्यवसु देवो ग्रसेनयोः पतित्वा चरणावस्रैर्न्यषिंचत्कृष्णाविच्युतः १५ कथयामास निधनं वृष्णीनां
कृत्स्नशोचप तच्छ्रुत्वा हि गृहदयाजनाः शोकविमूर्छिताः १६ तत्र स्मत्वरिता जग्मुः कृष्णविश्लेषविह्वलाः व्यसकाशो
रतेयत्र ज्ञातयोद्यंत आननम् १७ देवकीरोहिणी चैव वसु देवस्तथा कृतौ कृष्णारामावपश्यंतः शोकार्ता विजहुः
स्मृतिम् १८ प्राणांश्च विजहुस्तत्र भगवद्विरहातुराः उपगुह्य पतींस्तात चितामारुरुहुः स्त्रियः १९ रामपत्न्यश्च तद्
हमुपगुह्याग्निमाविशन् वसु देवपत्न्यस्तद्वात्र प्रद्युम्नादीन् हरः कृष्णः कृष्णपत्न्योऽविशन् गिरु किमण्याद्यास्तदा
त्मकाः २० अर्जुनः प्रेयसः सरयुः कृष्णस्य विरहातुरः आत्मानं सात्वयामास कृष्णगीतैः सदुक्तिभिः २१ बंधूनां नष्टगो
त्राणामर्जुनः सांपरायिकम् हतानां कारयामास यथावदनु पूर्वशः २२ द्वारकां हरिणा त्यक्त्वा समुद्रोत्थावयत्क्षणा
त् वर्जयित्वा महाराज श्रीमद्र गवदालयम् २३ नित्यं सन्निहितस्तत्र भगवान्मधुसूदनः स्मृत्याऽशेषाश्रमह
रं सर्वमंगलमंगलम् २४ स्त्रीबालवृद्धानादाय हतशेषां धनं जयः इन्द्रप्रस्थं समावेश्य यज्जतत्राप्यवेचयत् २५
श्रुत्वा सुहृद्द्वयं राजन् अर्जुनात्ते पितामहाः त्वां तु वंशधरं कृत्वा जग्मुः सर्वमहापथम् २६ य एतद्देव देवस्य विष्णोः क
र्माणि जन्म च कीर्तयेच्छ्रद्धयामर्त्यः सर्वपापैः प्रमुच्यते २७ इत्थं हरेर्भगवतोरुचिरावतारवीर्याणि बालचरितानि
च शान्तमानि अन्यत्र चेह च श्रुतानि गूणान्मनुष्या भक्तिं परां परमहंसगतौ लभेत् २८ इति श्रीभागवते
महापुराणे एकादशस्कंधे एकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ३१

स्यफलमाह य एतदिति द्वाभ्याम् २७ शान्तमानि परममंगलानि परम-

हंसगतौ श्रीकृष्णौ २८ एवमेकादशस्कंधभावार्यस्य प्रदीपिका स्वाज्ञानध्वांतभीतेन श्रीधरेण प्रकाशिता १ इति श्रीभागवते महा
पुराणेऽष्टादशसाहस्र्यां संहितायां वैयासिक्यामेकादशे श्रीधरस्वामिविरचितायां श्रीभागवतभावार्यदीपिकायामेकत्रिंशोऽध्यायः ३१

इति श्रीमद्भागवतएकादशास्कंधसमाप्तः

अथ श्रीमद्भागवतद्वादशस्कंधप्रारंभः॥

श्रीगुरुगणेशांबिकाभ्योनमः जयंति श्रीपरानंदरूपाः पांगलसदृशः यानित्यमनुवर्तते संपदो विगता दृशः १ उक्तस्त्रयोदशाध्यायेर्द्वाद-
शेत्वाश्रयः सतः अधिष्ठानावधित्वाभ्यामाश्रयश्चेश्वरः सतः २ उक्तोलयावधित्वेन प्राकृतात्यंतिकेलये अधिष्ठानतया चोक्तो महा-
पुरुषवर्णने ३ तत्रादौषद्विरध्यायेः शुकः प्राह परीक्षिते शेषेस्तत्रारिवलान्याहसूतः एष्टोः थसत्रिभिः ४ स्वाश्रयश्रवणे कार्यो न-
विलंबो मनीषिणा इत्येतत्कालवैषम्यं चतुर्भिस्तावदुच्यते ५ तत्रतुप्रथमे भाविमागधान्वयभूमिपान् कलिप्रभावतः प्राह संस्कारा-
दिमलीमसान् ६ एवंभूते सोमवंशे मुकुंदस्वैरर्चाडावर्णिता व्यासपुत्रैः वंशोभावीवर्ण्यते कृष्णार्त्तमुत्क्रामुत्तयेवर्त्मनास्तीति वक्तुम्
७ तदेवंवैवस्वतमनुवंशे सोमवंशप्रस्तावेन श्रीकृष्णावतारचरितानि सप्तपंचमनुवर्णितानि अथ ददानीं भावि सोमवंशः कलौ विजातीयसं-

श्रीकृष्णाय नमः राजोवाच स्वधामानुगतेरूपेण यदुवंशविष्णुषणे कस्य वंशोऽभवत्पृथ्व्यामेतदा च-
क्ष्वमेमुने १ श्रीशुक उवाच योऽत्यः पुरंजयो नाम भविष्यो वारहद्रथः तस्यामात्यस्तु शहनको ह-
त्वा स्वामिनमात्मजम् प्रद्योतसंज्ञं राजानं कर्ता यत्पालकः सुतः २ विशारवयूपस्तत्पुत्रो भवितार राजकस्त-
तः नंदिवर्धनस्तत्पुत्रः पंचप्रद्योतनादमे ३ अष्टविंशोत्तरशतं भोक्ष्यति पृथिवी नृपाः शिशुनागस्ततो भाव्यः
काकवर्णस्तत्सुतः क्षेमधर्मा तस्य सुतः क्षेत्रज्ञः क्षेमधर्मजः ४ विधिसारः सुतस्तस्या जातशत्रुर्भविष्य-
ति दर्भकस्तत्सुतो भावी दर्भकस्याजयः सुतः ५ नंदिवर्धन आजयो महानदिः सुतस्ततः शिशुनागादशौ-
वैतेष्युत्तरशतत्रयम् ६ समाभोक्ष्यति पृथिवीं कुरुथेष्टकलौ नृपाः महानदिस्तो राजश्छूद्रो गभीन्द्रवो ब-
ली ७ महापद्मपतिः कश्चिन्नंदः क्षत्रविनाशकृत् ततो नृपा भविष्यंति शूद्रप्रायास्त्वधार्मिकाः ८ करादिमलीमसो

वैराग्यद्वारा श्रीकृष्णोक्तमक्तिनिगमनाद्यानुवर्ण्यते तत्रतुसोमवंशशारवास्तुचिरकालानुवर्तितयामागधवंशोऽनुक्रम्यते तत्रपूरोर्वंशोऽपरि-
चरो वस्तुस्तस्य बृहद्रथस्तस्य जरासंधस्तस्य सहदेवपुत्रोऽभूदित्युक्तं नवमस्कंधे तत्रैव सहदेवान्मार्जारिस्ततः श्रुतश्च वा इत्यादयोरिपुंजयां
ताविंशतिर्भाविनो राजानो निरूपिताः १ तत्रराजा एच्छति इदानींतदुपरितनवंशं संकरादिदोषैः प्रपंचयति योऽत्य इति रिपुंजय एव पु-
रंजयः स्वामिनं पुरंजयं हत्वा स्वपुत्रं प्रद्योतसंज्ञं राजानं करिष्यति यस्य पालको नाम सुतो भविष्यति २ प्रद्योतनाः प्रद्योतसंज्ञाः ३
४ ५ ६ ७ नंदो नाम कश्चित् महापद्मसंख्यायाः सेनायाः धनस्य वापतिर्भविष्यति अतएव महापद्म इत्यपि तस्य नाम ८ ९

एकमेव छत्रं यस्यांतां एथिवींशासिष्यति पालयिष्यति क्षत्रोत्सादने दृष्टांतः भार्गवः परशुराम इव ९ समाः संवत्सरान् १० नवनंदान्
नंदं च तत्पुत्रांश्चेत्येवं नवप्रपन्नान् शरणागतान् विश्वस्तान् विख्यातान् वा द्विजः कौटिल्यवात्स्यायनादिपर्यायश्चाणक्यः उद्धरिष्य-
ति उन्मूलयिष्यति मौर्याः मौर्यसंज्ञाः ११ कथं भोक्ष्यंति तदाह स एवेति चंद्रगुप्तं मौर्यप्रथमम् १२ १३ तेषां प्रथमो दशरथः पराश-
रादिभिरुक्तोऽप्यनुसंधेयः तेन सह मौर्या दशं सप्तत्रिंशच्छतोत्तरं सप्तत्रिंशदुत्तरं शतं समाः १४ १५ १६ बृहद्रथस्य सेनापतिः पुष्प-

स एक छत्रां एथिवीमनुल्लंघितशासनः शासिष्यति महापद्मो द्वितीय इव भार्गवः ९ तस्य चाष्टौ भविष्यंति सु-
माल्यप्रमुरवाः सुताः यद्मां भोक्ष्यंति महीराजानः सप्तशतं समाः १० नवनंदान् द्विजः कश्चित् प्रपन्नान् उद्धरि-
ष्यति तेषां भावे जगतीं मौर्या भोक्ष्यंति वैकलौ ११ स एव चंद्रगुप्तं वै द्विजो राज्येऽभिषेक्ष्यति तत्पुत्रो वारिसा-
रस्तततश्चाशोकवर्द्धनः १२ सत्यशाभविता तस्य संगतः सत्यशसः सुतः शालिशूकस्ततस्तस्य सोमशर्मा भ-
विष्यति १३ शतधन्वा ततस्तस्य भविता तद्बृहद्रथः मौर्यात्येते दश नृपाः सप्तत्रिंशच्छतोत्तरं समा भोक्ष्यं-
ति एथिवीं कलौ कुरुकुलोद्बृह १४ अग्निमित्रस्ततस्तस्मात्सूज्येष्ठो भविष्यति वसुमित्रो भद्रकेश्वरुपुलिंदो-
भविता सुतः १५ ततो घोषः सुतस्तस्माद्ब्रजमित्रो भविष्यति ततो भागवतस्तस्माद्देवभूतिरिति श्रुतः १६
शृंगदशैते भोक्ष्यंति भूमिं वर्षशताधिकम् ततः काण्वानियं भूमिर्यास्यत्यल्पगुणानृप १७ शृंगं हत्वा देव-
भूतिं कण्वो मात्यस्तर्कोमिनम् स्वयं करिष्यते राज्यं वसुदेवो महामतिः १८ तस्य पुत्रस्तः भूमित्रस्तस्य
नारायणः सुतः काण्वायना इमे भूमिं चत्वारिंशच्च पंचच शतानि त्रीणि भोक्ष्यंति वर्षाणां च कलौ युगे-
१९ हत्वा काण्वं सुशर्माणं तद्भृत्यो वृषलो बली गां भोक्ष्यत्यंध्रजातीयः कंचित्कालमसत्तमः २० कृष्णनामा
ऽथ तद्भ्राता भविता एथिवीपतिः श्रीशांतकर्णस्तत्पुत्रः पौर्णमासस्ततस्ततः २१ मित्रो नाम स्वामिनं हत्वा राज्यं

करिष्यति स च शृंगानां प्रथमः ततोऽग्निमित्रादयो नवेत्येवं शृंगदश वर्षशताधिकं द्वादशाधिकं वर्षशतम् १७ कथं काण्वान्या-
स्यंति तदाह शृंगमिति परस्त्री कामिनं देवभूतिनामानं शृंगं हत्वा तदमात्यो वसुदेवनामा कण्वो राज्यं करिष्यति १८ काण्वानां चतु-
र्थः सुशर्मा इमे वसुदेवादयः काण्वायना वर्षाणां त्रीणि शतानि पंचचत्वारिंशद्वर्षाणि च भूमिं भोक्ष्यति १९ काण्वानां मतिमं सुशर्मा-
णं हत्वा बलीनामा तद्भृत्यो गां भोक्ष्यति २० २१

द्वि-टी
२

२२ २३ यत्रयैषु बहुसंज्ञेषु अष्टसूतनवमः शिवस्वातिनामा भविता २४ २५ २६ आवभृत्याः अवभृतिर्नगरीतद्राजानः २७ २८ एते आ-
भीरादयो मौनव्यतिरिक्ताः पंचषष्टिनृपाः एकोनशताधिकं वर्षसहस्रं पृथिवीं भोक्ष्यंति ततः पूर्वोक्ता एवैकादशमौनाः २९ त्रीण्यब्दश-
तानि क्षितिं भोक्ष्यंति तैः संस्थिते तेषु मौनेषु मृतेषु किलिकिलायां पुर्यां नृपतयो भविष्यंतीत्युत्तरणान्वयः ३० अधिका निचषड्वर्षाणि
३१ तेषां भूतनंदादीनां यथाययं बाल्हिकानां मानस्त्रयोदशसूता भविष्यंति अथ पुष्पमित्रो नामान्यो राजन्यः अस्य च दुर्मित्रो नाम पुत्रः

लंबोदरस्तु तत्पुत्रस्तस्माद्द्विविकलो नृपः मेघस्वातिश्च विकलादटमानस्तु तस्य च २२ अनिष्टकर्माहाले यस्त-
लकस्तस्य चात्मजः पुरीषभीरुस्तत्पुत्रस्ततो राजा सुनंदनः २३ चकोरो नवमो यत्र शिवस्वातिररिंदम तस्या-
पि गोमती पुत्रः पुरीमान् भविता ततः २४ मेदशिराः शिवस्कंदो यज्ञश्चैस्तत्सुतस्ततः विजयस्तत्सुतो भाव्य-
श्चंद्रविज्ञः सलोमधिः २५ एते त्रिंशन् नृपतयश्च त्वार्यं च दशतानि च षट्पंचाशच्च पृथिवीं भोक्ष्यंति कुरुनंदन २६
सप्ताभीरा आवभृत्या दशगार्दभिनो नृपाः कंकाः षोडशभूपाला भविष्यंति च लालुपाः २७ ततोऽष्टौ यवना-
भाव्याश्चतुर्दश च पुष्कसाः सूर्योदशगुरुंडाश्च मौना एकादशैव तु २८ एते भोक्ष्यंति पृथिवीं दशवर्षशतानि-
च नवाधिकां च नवतिमौना एकादशक्षितिम् २९ भोक्ष्यंत्यब्दशतान्यंगत्रीणि तैः संस्थिते ततः किलिकि-
लायां नृपतयो भूतनंदोऽथ वंगिरिः ३० शिशुनंदिश्च तद्भ्राता यशोनंदिः प्रवीरकः इत्येते वै वर्षशतं भविष्यंत्य-
धिका निषट् ३१ तेषां त्रयोदशसूता भवितारश्च बाल्हिकाः पुष्पमित्रोऽथ राजन्यो दुर्मित्रोऽस्य तथैव च ३२
एककालाद्भूपाः सप्तांधाः सप्तकौशलाः वैदूरपतयो भाव्या निषधास्ततएव हि ३३ मागधानां तु भविता-
विश्वस्फूर्जिः पुरंजयः करिष्यत्यपरो वर्णान् पुलिंदेयदुमद्रकान् ३४

३२ तथा आंध्राः कौशलाः वैदूरपतयः निषधा

श्च एते च तत्तद्देशनामभिः परव्यातास्तुल्यकालाः खंडमंडलेषु भूपाः तत एतेभ्यो बाल्हिकेभ्य एव भाव्या भविष्यंति ३३ ततश्च माग-
धानां तु राजा विश्वस्फूर्जिर्नाम भविता स च पूर्वोक्तात् पुरंजयात्परः पुरंजयादतिप्रसिद्धः स नूवर्णान् ब्राह्मणादीन् पुलिंदेयदुमद्रकसंज्ञा-
नूम्लेच्छप्रायान् करिष्यति अपराभितिपाठे अन्यान् पुलिंदादिसंज्ञानूवर्णान् करिष्यतीत्यर्थः ३४

सचएवंकृत्वाअब्रह्मभूयिष्ठाअत्रैवर्ण्यप्रचुराः सतीः प्रजाः स्थापयिष्यति पालयिष्यति सचपद्मवत्यांपुरि अनुगंगंगंगाद्वारमार-
भ्यप्रयागपर्यंतगुप्तांपालितांमेदिनींभोक्ष्यति ३५ तदनंतरंचसौराष्ट्रादिदेशवर्तिनोद्विजाः ब्राह्म्याउपनयनरहिताभविष्यति ३६ अ-
ब्रह्मवर्चसः वेदाचारभूत्याः ३७ इमेचम्लेच्छप्रायाभूभृतः तुल्यकालाभविष्यति किंच एतेसर्वेअधर्मानृतपराः अधर्मेअनृतेच-
परिनिष्ठिताः फल्गुदाअल्पदातारः ३८ उदितास्तमितप्रायाः हर्षशोकादिबहुलाः ३९ असंस्कृताः गर्भाधानादिसंस्कारर-

प्रजाश्चाब्रह्मभूयिष्ठाः स्थापयिष्यति दुर्मतिः वीर्यवानक्षत्रमुत्साद्यपद्मवत्यांसवैपुरि अनुगंगामाप्रया-
गंगुप्तांभोक्ष्यति मेदिनीम् ३५ सौराष्ट्रावत्याभीराश्चशूद्राअर्बुदमालवाः ब्राह्म्याद्विजाभविष्यति शूद्र-
प्रायाजनाधिपाः ३६ सिंधोस्तटंचंद्रभागांकौतीकाशमीरमंडलम् भोक्ष्यति शूद्राब्राह्म्याधाम्लेच्छा-
श्चाब्रह्मवर्चसः ३७ तुल्यकाला इमेराजनम्लेच्छप्रायाश्चभूभृतः एतेऽधर्मानृतपराः फल्गुदास्तीव्रम-
न्यवः ३८ स्त्रीबालगोद्विजघ्नाश्चपरदारधनाहताः उदितास्तमितप्रायाअल्पसत्वाल्पकायुषः ३९
असंस्कृताः क्रियाहीनारजसातमसाहताः प्रजास्तेभक्षयिष्यति म्लेच्छाराजन्यरूपिणः ४० तन्नाथा-
स्तेजनपदास्तच्छीलाचारवादिनः अन्योऽन्यतोराजभिश्चक्षयंयास्यंति पीडिताः ४१ इति श्रीभागवते-
महापुराणे द्वादशस्कंधे प्रथमोऽध्यायः १ श्रीशुकउवाच ततश्चानुदिनंधर्मः सत्यंशौचंक्षमाद-
या कालेनबलिनाराजनक्षयंत्यायुर्बलस्मृतिः १ वित्तमेवकलौ नृणां जन्माचारगुणोदयः धर्मन्यायव्यव-
स्थायांकारणंबलमेवहि २ दांपत्येऽभिरुचिर्हेतुर्मायैवव्यावहारिके स्त्रीत्वेपुंस्त्वेचहिरतिर्विप्रत्वेसूत्रमेवहि ३

हिताः प्रजाः भक्षयिष्यंति धनाद्यपहारादिनापीडयिष्यंति ४० किंच तन्नाथाः तेनाथायेषांतेजनपदादेशवर्तिनोमनुष्याः तच्छीलाचार-
वादिनः तेषामिवशीलमाचारोवादश्चतदंतः ४१ इति द्वादशेटीकायांप्रथमोऽध्यायः १ द्वितीयेतुकलेर्दोषवृद्धौ कल्मषवतारतः
अधर्मिष्ठेजनेनष्टेपुनःकृतयुगागमः १ कलिधर्मान्प्रपंचयति ततश्चेत्यादिना १ धर्मन्याययोः व्यवस्थायांबलमेव २ दांपत्येभार्यापति-
भावेअभिरुचिरेवहेतुः नकुलगोत्रादिः व्यावहारिकेऽयविक्रयादौ स्त्रीत्वेपुंस्त्वेचतयोः श्रेष्ठेयरतिकौशलमेवहेतुः नकुलमाचारोवा ३

आश्रमाणां रव्यातीतज्ञानेलिंगमेवदंडाजिनादिकं हेतुर्नत्वाचारविशेषः अन्योन्यापत्तिकारणं च आश्रमादाश्रमांतरप्राप्तौ च कारणम् -
यद्वा बहूदकहंसादीनामन्योः न्यापत्तौ नमस्कारादिव्यवहारे कारणम् अहृत्यामुद्रार्पणादिदानासामर्थ्ये तन्न्यायदौर्बल्यं पराजयः
चापलं वचः बहुभाषणम् ४ असाधुत्वे चौर्याद्यभियोगे प्रसाधनमलंकारः ५ दूरे वर्तमानं वार्ययनं जलाशयस्तीर्थं न तु गुर्वादि
स्वार्थः पुरुषार्थः ६ ७ ८ आच्छिन्ना अपहृता दारा द्रविणानि च यासां ताः अष्टिर्वाजिम् ९ १० ११ क्षीयमाणेष्वित्यादीनामित्यं

लिंगमेवाश्रमरव्यातावन्योः न्यापत्तिकारणम् अहृत्यान्यायदौर्बल्यं पांडित्ये चापलं वचः ४ अनाद्यते वा-
साधुत्वे साधुत्वे दंष्ट्रा एव तु स्वीकार एव चोद्दहिस्नानमेव प्रसाधनम् ५ दूरे वार्ययनं तीर्थं लावण्ये केशधारण
म् उदरभरता स्वार्थः सत्यत्वे धार्म्यमेव हि ६ दास्यं कुटुंबभरणं यशोर्थं धर्मसेवनम् एव प्रजाभिर्दुष्टाभिराकी
र्णैः क्षितिमंडले ७ ब्रह्मविद्भूषणशूद्राणां यो बलीभविता नृपः प्रजाहिलुब्धैराजन्ये निर्धर्णे दस्युधर्मो भिः ८ आ-
च्छिन्नदारद्रविणायास्यंति गिरिकाननम् शाकमूला मिषक्षौद्रफलपुष्पादिभोजनाः ९ अनाद्यस्याविनश्यंति
दुर्भिस्सकरपीडिताः शीतवातातपप्रावृद्धिर्मेरुन्योः न्यतः प्रजाः १० क्षुत्तृड्भ्यां व्याधिभिश्चैव संतापेन च चिं-
तया त्रिंशद्द्विंशतिवर्षाणि परमायुः कलौ नृणाम् ११ क्षीयमाणेषु देहेषु देहिनां कलिदोषतः वर्णाश्रमवतां धर्म-
नष्टे वेदपथे नृणाम् १२ पारवंडप्रचुरे धर्मे दस्युप्रायेषु राजसू चौर्यान्तवृथा हिंसानानावृत्तिषु वेदेषु १३ शूद्र-
प्रायेषु वर्णेषु छागप्रायासूधेनुषु गृहप्रायेष्वश्रमेषु योनप्रायेषु बंधुषु १४ अणुप्रायास्त्वेषधीषु शमीप्रायेषु-
स्थासुषु विद्युत्प्रायेषु मेघेषु शून्यप्रायेषु सद्यसू १५ इत्येकलौगतप्रायेजनेषु रवरधर्मिणि धर्मत्राणाय सत्वे
न भगवानवतरिष्यति १६

कलौ गतप्राय इति पंचमेनान्वयः क्षीयमाणेषु अल्पप्रायेषु १२ दस्युप्रायेषु चौरतुल्येषु चो-
र्यान्तवृथा हिंसाद्यानानावृत्तयोयेषां तेषु १३ छागप्रायासू प्रमाणतः क्षीरतश्च अजातुल्यासू १४ स्थासुषु वृक्षेषु विद्युत्प्रायेषु
तडिद्बहुलेषु शून्यप्रायेषु धर्मादिरहितेषु सद्यसू गृहेषु १५ जनेषु रवरधर्मिणि दुःसहचेष्टिते कलौ गतप्राये समाप्तप्राये १६ ७

एतत्पंचयतिचतुर्भिः चराचरगुरोः ईश्वरस्यैव धर्मत्राणे हेतुः गुरुत्वेश्वरत्वयोरुपादानम् अरिवलस्य विश्वस्यात्मनः कारणस्येति ए
वं भूतस्य विष्णोर्जन्मसाधूनां धर्मत्राणाय धर्मत्राणप्रयोजनमाह कर्मापनुत्तये मोक्षाय १७ शंभलग्रामे मुखस्य प्रधानस्य नाम्ना
विष्णुयशसो ब्राह्मणस्य भवने गृहे १८ धर्मत्राणप्रकारमाह अश्वमिति असाधवो दम्यन्ते येन तमश्वमारुह्य असिना दस्यूनकोटि-
शो निहनिष्यतीत्युत्तरेणान्वयः असाधुदमन इति पाठे कल्किविशेषणम् १९ तत्पंचः आश्रुना शीघ्रगामिना तेन हयेन अश्वेन क्षो-
ण्यां पृथिव्यां विचरन् अणिमाद्यैश्वर्याणि गुणाश्च सत्यसंकल्पादयः तैरन्वितः नृपलिंगच्छदः राजवेषच्छन्नान् २० ततश्च पुनः

चराचरगुरोर्विष्णोरीश्वरस्यारिवलात्मनः धर्मत्राणाय साधूनां जन्मकर्मापनुत्तये १७ शंभलग्रामे मुखस्य
स्य ब्राह्मणस्य महात्मनः भवने विष्णुयशसः कल्किः प्रादुर्भविष्यति १८ अश्वमाश्रुगमारुह्य देवदत्तजग-
त्पतिः असिना साधुदमनमष्टैश्वर्यगुणान्वितः १९ विचरन् आश्रुना क्षोण्यां हयेनाप्रतिमद्युतिः नृपलिंगच्छ-
दो दस्यूनकोटिशो निहनिष्यति २० अथ तेषां भविष्यति मनांसि विशदानी वै वासुदेवांगरागातिपुण्यगंधा-
ऽनिलस्पर्शाम् पौरजानपदानां वै हतेष्वरिवलदस्युषु २१ तेषां प्रजाविसर्गश्च स्थविष्ठः संभविष्यति
वासुदेवे भगवति सत्वमूर्तो हृदि स्थिते २२ यदाऽवतीर्णो भगवान् कल्किर्धर्मपतिर्हरिः कृतं भविष्यति तदा
प्रजासूतिश्च सात्विकी २३ यदा चंद्रश्च सूर्यश्च तथा तिष्य बृहस्पती एकराशौ समेप्यंति तदा भवति तत्कृत-
म् २४ येऽतीता वर्तमाना ये भविष्यंति च पार्थिवाः ते तउद्देशतः प्रोक्ता वंशीयाः सोमसूर्ययोः २५

कृतयुगप्रवृत्तिं व

क्तुमाह अथेति सार्थाभ्याम् तेषां पौरजानपदानां मनांसि विशदानी भविष्यंति तत्र हेतुः वासुदेवस्यांगरागेण चंदनादिनाऽतिपुण्यगं-
धोऽनिलस्तस्पर्शंतीति तथा तेषाम् २१ स्थविष्ठः स्थूलः २२ कृतयुगप्रवृत्तिमाह यदाऽवतीर्ण इति प्रजानां सूतिः प्रसूतिः २३ तदवतार-
कालोपलक्षणमाह यदा चंद्रश्चेति तिष्यः पुष्यः अयमर्थः चंद्रसूर्यबृहस्पतीनां यदा पुष्यनक्षत्रे योगः तदा तत्कृतयुगं भविष्यति यद्य-
पि च प्रतिदा दशाब्दकं राशौ बृहस्पती वर्तमाने द्वित्रास्र आमावास्यास्र तेषां त्रयाणामपि पुष्ययोगः संभवति तथाऽपि तेषां सह प्रवेशोऽ-
त्र विवक्षितः समेप्यंतीति वचनात् अतो नातिप्रसंगः २४ एवं नवमस्कंधमारभ्यानुक्रांतं वैवस्वतमनोर्वंशद्वयं निगमयति येऽतीता इति
उद्देशतः संक्षेपतः २५

कलियुगावांतरविशेषवक्तुमाह आरभ्येत्यादिना वर्षसहस्रपंचदशोत्तरंशतंचेतिकयाःपिविवक्षयाः वांतरसंख्येयंपरीक्षितं नंदयो-
 रंतरंद्वाभ्यामन्यूनं वर्षाणां सार्धसहस्रं भवति परीक्षित्समकालं मागधं मार्जारिमारभ्यरिपुंजयांताविंशतिराजानः सहस्रसंवत्सरं भो-
 क्ष्यंतीत्युक्तं नवमस्कंधे ये बार्हद्रथभूपालाभा व्याः साहस्रवत्सरमिति ततः परंपंचप्रद्योतनाः अष्टत्रिंशोत्तरंशतम् शिशुनागाश्वष-
 ष्युत्तरंशतत्रयं भोक्ष्यंति एथिर्वीमित्यत्रैवोक्तत्वात् २६ कलेः प्रवृत्तिं वृद्धिं च निरूपयितुं कालज्ञानोपलक्षणमाह सप्तर्षीणां त्विति अ-
 यमर्थः प्रागग्रशकटाकारंतारासप्तकंसप्तर्षिमंडलम् तत्र किंचिदुन्नतेषाः ग्रस्यानीयो मरीचिः ततः पश्चादानम्रयुगकंधराका-
 रो वसिष्ठः सप्तार्यः ततः पश्चादीषदुन्नतेषामूलस्यानीयोः गिराः ततः पश्चाच्चतुरस्रताराचतुष्केर्दशानेः त्रिः ततो दक्षिणतः पुल-
 स्त्यः पुलस्त्यात्पश्चिमतः पुलहः तत उत्तरतः क्रतुः एवं स्थिते तेषां मध्ये यो पूर्वो उदयसमये प्रथममुदितो पुलहः क्रतुसंज्ञो तयोस्तु

आरभ्य भवतो जन्मयावन्नंदाभिषेचनम् एतद्वर्षसहस्रं तु शतं पंचदशोत्तरम् २६ सप्तर्षीणां तु यो पूर्वो
 दृश्येते उदिते दिवि तयोस्तु मध्ये नक्षत्रं दृश्यते यत्समं निशि २७ तेनैव च ऋषयो युक्तास्तिष्ठंत्यब्दशता-
 नि च ते त्वदीये हिजाः काल अधुना चाश्रिता मघाः २८ विष्णोर्भागवतो भानुः कृष्णारव्योः सौ दिवंगतः
 तदा विशत्कलिलैः कपापेयद्रुमैर्तेजनः २९ यावत्सपादपद्याभ्यां स्पृशन्नास्ते रमापतिः तावत्कलिलैर्वै
 थिर्वीपराक्रांतुं न चाशकत् ३० यदा देवर्षयः सप्तमघास्तु विचरंति हि तदा प्रवृत्तस्तु कलिलैर्द्वादशाब्दश-
 तात्मकः ३१ यदा मघाभ्यां यास्यंति पूर्वाषाढा महर्षयः तदानंदात्प्रभृत्येष कलिलैर्द्विगमिष्यति ३२

मध्ये तयोस्तु पूर्वयोस्तु मध्ये यत्समं दक्षिणतः वामदेशावस्थितमश्विन्यादिषु यदन्यतमं नक्षत्रं दृश्यते २७ तेन तथैव युक्तानृणामब्दशतं
 तिष्ठंति ते च हिजाः त्वदीये कालेः धुनामघाः आश्रिता वर्तन्ते २८ यदा विष्णोर्भागुः भातीति भानुः शब्दसत्त्वात्मको देहः दिवं वैकुण्ठगतः
 तदा कलियुगमविशत् यस्मिन् युगे जनः पापे रमत इति कलियुगस्य लक्षणम् २९ ननु श्रीकृष्ण एथिव्यां वर्तमानेः पिसंध्या रूपेण क-
 लिः प्रविष्ट एवासीत् सत्यम् तथाऽपि तावत्तस्य पराक्रमो नाभवदित्याह यावदिति पराक्रांतुमभिभवितुम् ३० अतो यथोक्त एव कलिप्र-
 वेशकाल इत्याह यदा देवर्षय इति द्वादशाब्दशतात्मक इति दिव्येन मानेन संध्यां शाभ्यां सहयो द्वादशाब्दशतात्मकः सकलिः तदा संध्याम-
 तिक्रम्य प्रविष्ट इत्यर्थः ३१ कलेः प्रवेशकालमुक्त्वा तस्य वृद्धिकालमाह यदेति तदा प्रद्योतनात्प्रभृतिवृद्धिं च नंदात्प्रभृत्यपि वृद्धिं गमिष्य-

ननु यदा कलेर्लिंगमुपलब्धं तदैव प्रविष्ट इति युक्तं ततः पूर्वमेव प्रवेशः ततः परं वह्निरित्यत्र किं प्रमाणं तत्राह यस्मिन्निति प्रतिपन्नं प्रवि-
ष्टमिति ज्ञातम् पुराविदः पूर्वज्ञातारः ३३ कलेरनंतरं कृतयुगप्रवेशमाह दिव्याब्दानामिति चतुर्थे कलो प्रवेशेनाब्दपरिमितेनांशेना-
पि सहातीते सतीत्यर्थः कृतयुगप्रवेशचिह्नमाह यदानृणां मनः आत्मप्रकाशकं भविष्यति तदेति ३४ राजवंशोक्तां स्थितिं ब्राह्म-
णादिवंशेष्वप्यतिदिशति इत्येष इति यथायाभिरुच्चनीचावस्थाभिस्तास्ता अवस्थाः वंशा इति वापाठः ३५ एतत्कर्तनस्य वैराग्योप-
योगितामाह एतेषामिति नोमेवलिंगं ज्ञापकं येषां तेषां कथामात्रेणैवावशिष्टानां कीर्तिरेव स्थिता नतुराज्यं पुत्रादयो वा ३६ कलावुत्स-

यस्मिन्कृष्णोदिवंयातस्तस्मिन्नेव तदाऽहनि प्रतिपन्नं कलियुगमिति प्राहुः पुराविदः ३३ दिव्याब्दानां स-
हस्रांते चतुर्थे तु पुनः कृतम् भविष्यति यदानृणां मन आत्मप्रकाशकम् ३४ इत्येषमानवावंशो यथा संख्याय-
था भुवि तस्यां विदुः शूद्रविप्राणां तास्ता ज्ञेया युगे युगे ३५ एतेषां नाम लिंगानां पुरुषाणां महात्मनाम् कथा-
मात्रावशिष्टानां कीर्तिरेव स्थिता भुवि ३६ देवापिः शतनो ज्ञाता मरुश्चेद्वा कुवंशजः कलापग्राम आ-
साते महायोगबलान्वितौ ३७ तौ विहेत्येकलेरंते वा स देवानुशिक्षितौ वर्णाश्रमयुतधर्मपूर्ववत्प्रथयि-
ष्यतः ३८ कृतं त्रेताद्वा परं च कलिश्चेति चतुर्युगम् अनेन क्रमयोगेन भुवि प्राणिषु वर्तते ३९ राजन्ने-
ते मया प्रोक्तानरदेवास्तथाऽपरे भूमौ मम त्वं कृत्वांते हित्वेमां निधनं गताः ४० कृमि विदुः भस्म संज्ञांते राज-
न्नाम्नोऽपि यस्य च भूतधुकृतं तत्कृते स्वार्थं किं वेद निरयो यतः ४१ कथं सेयमरवंडाभूः पूर्वमेव पुरुषं धृता-
मपुत्रस्य च पोत्रस्य मत्पूर्वावंशजस्य च ४२

नानां राजवंशादीनां पुनः प्रवृत्तिप्रकारमाह देवापिः सोमवंशजः मरुस्तु सू-
र्यवंशजः कलापग्रामो नाम योगिनामावासः प्रसिद्धः ३७ ३८ इममेव प्रकारं प्रति चतुर्युगं दर्शयति कृतमिति ३९ एतेषां नाम लिं-
गानामित्यादियदुक्तं तत्प्रपंचयति राजन्निति पंचभिः ४० मम त्वं कृत्वेत्यनेन सूचितां भूतद्रोहप्रवृत्तिं निंदति कृमीति राजन्नाम्नः
राजेति नाम यस्य तस्यापि देहस्यांते क्रमयो विष्ठा भस्मेति वा संज्ञाया विष्यति तत्कृते तदर्थं यो भूतधुकृ भूतेभ्यो द्रुह्यति स किं स्वार्थं-
वेद कृत इत्यपेक्षायां हेतुत्वेन भूतद्रोहं विशिनष्टि यतो भूतद्रोहान्निरयो भवति ४१ मम त्वं प्रकारं प्रपंचयति कथमिति सेयमरवं-
डाभूः मे पूर्वजैर्धृता सती इदानीमत्पूर्वाच सती मत्पुत्रादेः कथं स्यादित्येवम् ४२

उभौमहीकायंच अदर्शनंमृत्युम् ४३ उपसंहरति येयेदति तेसर्वेचकथासूत्रक्रियमाणासूत्रकथामात्राः कालेनकृताः ४४ इति
द्वादशेटीकायां द्वितीयोऽध्यायः २ तृतीयेभूमिगीतेश्चराज्यदोषादिवर्ण्यते कलोचदोषभूयिष्ठेदोषहं त्रीहरेर्नितिः १ देहेऽहं
तांभूमौचममतांकुर्वेति अतोऽबुधाइत्युक्तंतदेवभूमिगीतेः प्रपंचयति हस्वेत्यादिना आत्मनिष्ठधियांजयेव्यग्रान्उद्युक्तान् हा
सप्रकारमेवाह अहोइति १ येनकामेनफेनोपमेपिंडेदेहेविश्रंभिताविश्वासंनृतायेतेषांनरेन्द्राणामेपकामोमोघएवस्यात् २ काम
मेवदर्शयतिद्वाभ्याम् पूर्वमिति इन्द्रियार्थलंपटस्यनराज्यप्राप्तिः स्यादितिप्रथममिन्द्रियपट्वर्गंनिर्जित्यराजमंत्रिणोजेष्ठ्यामः वशी

तेजोऽबन्ममयंकायंगृहीत्वाऽत्मतयाऽबुधाः महीममतयाचोभौह्रिवाऽतेदर्शनंगताः ४३ येयेभूपतयोराजन्
भुंजंतिवसूभोजसा कालेनतेकृताःसर्वेकथामात्राः कथासूत्र ४४ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेद्वाद
शस्कंधेद्वितीयोऽध्यायः २ श्रीशुकउवाच हस्वात्मनिजयेव्यग्रान्नृपान्हसतिभूरियम् अहोमा
विजिगीष्यतिमृत्योः क्रीडनकानृपाः १ कामएपनरेन्द्राणांमोघः स्याद्विदुषामपि येनफेनोपमेपिंडेयेऽतिवि
श्रंभितानृपाः २ पूर्वनिर्जित्यपट्वर्गंजेष्ठ्यामोराजमंत्रिणः ततः सचिवेषांराजकरींद्रानस्यकंटकान् ३ ए
वंक्रमेणजेष्ठ्यामः एष्वीसागरमेखलाम् इत्याशाबद्धहृदयानपश्यंत्यंतिकेऽतकम् ४ समुद्रावरणांजि
त्वामांविशंत्यब्धिभोजसा कियदात्मजयस्येतन्मुक्तिरात्मजयफलम् ५ यांविस्मृज्येवमनवस्तत्कृता-
श्चकुरूह गताययागतंयुद्धेतामांजेष्ठ्यत्यबुद्धयः ६ मत्कृतेपितृपुत्राणांभ्रातृणांचापिविग्रहः जायते
त्यसताराज्यममताबुद्धचेतसाम् ७ ममेवेयंमहीकृत्स्नानतेमृदेतिवादिनः स्पृष्टमानामिथोघ्नंतिम्रियं
तेमत्कृतेनृपाः ८ एयुःपुरूरवागोधिर्नहुषोभरतोऽर्जुनः मांधातोसगरोरामःखट्वांगोधुंधुहारधुः ९

करिष्यामः सचिवाअमात्याः करींद्राहस्तिपाः तांश्चजेष्ठ्यामः कंटकान्प्रतिपक्षान् अस्यअपास्य अथकंटकानितिवापाठः ३ इति
एवंकेचित् आशाबद्धहृदयाः ४ एवंकेचित्मां पुनर्जित्वाऽप्यतितृष्णायाअब्धिंविशंति तदेवमिन्द्रियजयेनयेराज्यंसाधयितुमिच्छं
तितेऽतिमंदाइत्याह कियदिति ५ अतःअतकंनपश्यंत्युक्तंतदेवाह यामिति कुरूहइतिभूमिगीतंकथयन्शुकः संबोधयति
कुलोहइतितुपाठः सगमः ६ अबुद्धयइत्युक्तंतत्प्रपंचयति मत्कृतइति ७ ८ रामीनामकश्चित् यदा लोकदृष्ट्यादाशरथिरेवनिर्दिष्टः ९

१० लोकं रावयति रोदयतीति लोकरावणः ११ १२ मयि उच्चैर्ममतां कृत्वा ये अवर्तते ते कालेन कथाः वशेषाः कृताः विभो इति संबोध-
नं कुरुद्देहेति वत् १३ राजवंशानु कथनस्य तात्पर्यमाह कथा इमा इति विज्ञानं विषयासारताज्ञानं ततो वैराग्यं तयोर्विवक्षया परेषां मृ-
तानां वचो विभूतीः वाग्विलासमात्ररूपाः न तु पारमार्थ्यं परमार्थयुक्तं कथनं न भवतीत्यर्थः १४ कस्तर्हि पुरुषाणामुपादेयः परमार्थस्त-
माह यस्त्विति नित्यं प्रत्यहं तत्राप्यभीक्ष्णम् १५ कलिदोषोपचये सति भक्तेरसंभवं मन्यमानः पृच्छति केनोपायेनेति विधमि-

तृणा बिंदुर्ययाति श्वशर्यातिः शान्तनुर्गयः ऋगीरथः कुवल्याश्वः ककुत्स्थो नैषधो नृगः १० हिरण्यकशि-
पुर्वत्रोरावणो लोकरावणः नमुचिः शंबरो भोमो हिरण्याक्षोऽथ तारकः ११ अन्ये च बहवो दैत्या राजानो-
यमहेश्वराः सर्वे सर्वविदः शूराः सर्वे सर्वजितोऽजिताः १२ ममतां मय्यवर्तते कृत्वोच्चैर्मर्त्यधर्मिणः क-
थावशेषाः कालेन ह्यकृतार्थाः कृता विभो १३ कथा इमास्ते कथिता महीयसां वितायलोकेषु यशः परेषु-
षाम् विज्ञानं वैराग्यं विवक्षया विभो वचो विभूतीर्न तु पारमार्थ्यम् १४ यस्तु त्तमश्लोकगुणानुवादः संगी-
यतेऽभीक्ष्णममंगलघ्नः तमेव नित्यं शृणुयादभीक्ष्णं कृष्णः मलो भक्तिमभीप्समानः १५ राजो वाच-
केनोपायेन भगवन्कलेर्दोषान्कलोजनाः विधमिष्यंत्युपचितांस्तन्मे ब्रूहि यथा मुने १६ युगानि युगधर्मा-
श्च मानं प्रलयकल्पयोः कालस्येश्वररूपस्य गतिं विष्णोर्महात्मनः १७ श्रीशुक उवाच कृते प्रव-
र्तते धर्मश्चतुष्पात्तज्जनेर्धृतः सत्यं दया तपो दानमिति पादा विभो नृप १८ संतुष्टाः करुणामैत्राः शांता दा-
तास्ति तिस्रवः आत्मारामाः समदृशः प्रायशः श्रमणा जनाः १९ त्रेतायां धर्मपादानां तुर्योऽंशो हीयते शनैः
अधर्मपादैरनृतहिंसाः संतोषविग्रहैः २० तदा क्रिया तपो निष्ठानातिहिंसा नलंपटाः त्रैवर्गिकास्त्रयीवृद्धा व-
र्णा ब्रह्मोत्तरानृप २१ प्यंति नाशयिष्यंति यथा यथा वत् १६ कलियुगे कः परो धर्म इति बुभुत्सया पृच्छति युगानीति ब्रूही-
त्यनुषंगः आत्यंतिकजिज्ञासया पुनः पृच्छति प्रलयकल्पयोः संहारस्थितिकालयोः नचायं बहिर्मुखः प्रश्न इत्याह कालस्येति
१७ तत्र युगधर्मास्तावदाह कृत इति तज्जनेस्तत्कालीनेर्जनेः दानमरागद्वेषतया अभयदानम् तदेव प्रथमस्कंधे शौचशब्देनोक्तम्
विभोः संपूर्णस्य धर्मस्य १८ तदानीं तन जनानाह संतुष्टा इति मैत्राः भूतमैत्रीयुक्ताः श्रमणाः आत्माभ्यासवंतः १९ २० ब्रह्मोत्तराः ब्रा-
ह्मणाधिकाः २१

अनृतेन सत्यं हिंसायादया असंतोषेण तपः विग्रहेण दानमिति यथा संख्यं योज्यम् हिंसाः तु ह्यनृतद्वेषैरित्ययं क्रमो न विवक्षितः धर्म-
स्यार्द्धं ह्यसति क्षीयते अधर्मस्य लक्षणं श्वेदः पादैरित्यर्थः २२ यशस्विनः कीर्तिप्रियाः क्षत्रदिजोत्तमाः क्षत्रियब्राह्मणप्रधानाः
२३ कलौ धर्मपादानां तुर्योऽश्वतुर्योऽशोऽवशिष्यते २४ शूद्रदासोत्तराः शूद्रकैवर्त्तोदिप्रधानाः २५ युगानामेवं भूतवैषम्यकारणा-
माह सत्वमिति पंचभिः २६ मनश्च बुद्धिश्चंद्रियाणि च सत्वे यदा प्रभवन्ति अतिशयेन वर्तन्ते २७ यदा कर्मोदेषु भक्तिः प्रीतिस्त-
दारजो वृत्तिप्रधानं वेता युगमिति जानाहि २८ काम्यानां कर्मणां विषये यदा प्रीतिस्तदारजस्तमः प्रधानं ह्यपरं जानाहि २९ वि

तपः सत्यदयादानेष्वर्थं ह्यसति ह्यपरे हिंसा तु ह्यनृतद्वेषैर्धर्मस्याधर्मलक्षणैः २२ यशस्विनो महाशालाः
स्वाध्यायाध्ययने रताः आद्याः कुटुंबिनो ह्यष्टावर्णाः क्षत्रदिजोत्तमाः २३ कलौ तु धर्महेतूनां तुर्योऽशोऽ-
धर्महेतुभिः एधमानैः क्षीयमाणो ह्येतसोऽपि विनश्यति २४ तस्मिन् लुब्धादुराचारानिर्देयाः शूद्रकैवर्-
णाः दर्भगाभूरितर्षाश्च शूद्रदासोत्तराः प्रजाः २५ सत्वरजस्तम इति दृश्यन्ते पुरुषगुणाः कालसंचोदिता-
स्तैर्वैपरी वर्तन्ते आत्मनि २६ प्रभवन्ति यदा सत्वे मनो बुद्धिर्द्रियाणि च तदा कृतयुगं विद्याज्ज्ञाने तपसि यद्रु-
चिः २७ यदा कर्मसूकाम्येषु भक्तिर्भवति देहिनाम् तदा वेतारजो वृत्तिरिति जानाहि बुद्धिमन् २८ यदा
लोभस्त्वसंतोषो मानो दंभोऽथ मत्सरः कर्मणां चापि काम्यानां ह्यपरं तद्रजस्तमः २९ यदा मायाः नृते तद्रानि-
द्रा हिंसा विषादनम् शोको मोहो भयं दैन्यं सकलिस्तामसः स्मृतः ३० यस्मात्क्षुद्रदृशामत्याः क्षुद्रभाग्या महा-
शनाः कामिनो वित्तहीनाश्च स्वरिण्यश्च स्त्रियो सतीः ३१ दस्युल्लूषा जनपदावेदाः पारवंडदूषिताः राजान-
श्च प्रजाभक्षाः शिशोदरपरादिजाः ३२ अवतावदवोऽशौचाभिः क्षवश्च कुटुंबिनः तपस्विनो ग्रामवासान्या-
सिनो ह्यर्थलोलुपाः ३३ षादनंदुःखम् ३० कलिदोषान्प्रपंचयति यस्मादित्यादिना यस्मात्कलेर्हेतोः क्षुद्रदृशः मंदमतयः

क्षुद्रभाग्याः अल्पभाग्याः महाशनाः बद्धाहाराः वित्तहीना अपि कामिनश्च स्वरिण्यः पुंश्चल्यः असतीः असत्यः ३१ दस्यवः उ-
ल्लूषाः प्रचुरायेषुते ३२ अवताविहिताचारयून्याः अशौचाः शौचयून्याश्च वदवो ब्रह्मचारिणो भविष्यन्ति कुटुंबिनश्च गृहस्थाः स्वयं
भिक्षादनपराभविष्यन्ति न तु भिक्षां दास्यन्ति तपस्विनो वनस्यावनं हित्वा ग्रामवासा भविष्यन्ति न्यासिनो यतयः अतिधनादिलोलुपा-
भविष्यन्ति ३३

पुनरपिस्त्रीणांस्वभावमाह कृस्वकायाइति कटुकभाषिण्यः अप्रियवादित्यः चौर्यंचमायाकपटमुरुचसाहसंयासांताः ३४ किंच
च किरीटाः वणिजः पणयिष्यंति क्रयविक्रयादिव्यवहारं प्रवर्तयिष्यंति किंच सर्वेजनाः अनापद्यपि जुगुप्सितां निंदितां वार्ता-
वृत्तिं साधुमंस्यंते ३५ सर्वोत्तममपि पतिं द्रव्यहीनं भृत्यास्त्यक्ष्यंति पतयश्च विपन्नं रोगादिभिर्व्यापाराक्षमं कौलं कुलपरंपरायातं
त्यक्ष्यंति अपयस्विनीर्दुग्धदोहाः ३६ सौरतं सरतं निमित्तं सौहृदं येषां ते अतएव ननंदारोऽत्र भार्या भगिन्यः श्यालाः भार्याभ्या

कृस्वकायामहाहाराभूर्यपत्यागतद्वियः शश्वत्कटुकभाषिण्यश्चौर्यमायोरुसाहसाः ३४ पणयिष्यंति
वैक्षद्राः किरीटाः कूटकारिणः अनापद्यपि मंस्यंते वार्तासाधुजुगुप्सिताम् ३५ पतित्यक्ष्यंति निद्रव्यं भृ-
त्या अप्यरिव लोत्तमम् भृत्यं विपन्नं पतयः कौलंगाश्चापयस्विनीः ३६ पितृभ्रातृसहस्राती नृहित्वा सौ-
रतसौहृदाः ननंदश्यालसंवादादीनाः स्त्रेणाः कलौ नराः ३७ शूद्राः प्रतिगृहीष्यंति तपोवेषोपजीवि-
नः धर्मवक्ष्यंत्यधर्मज्ञा अधिरुह्योत्तमासनम् ३८ नित्यमुद्दिग्मं न सो दुर्भिक्षकरपीडिताः निरन्नेभू-
तले राजन्ननावृष्टिभयातुराः ३९ वासोन्नपानशयनव्यवायस्नानभूषणैः हीनाः पिशाचसंदर्शा भविष्यं-
तिकलौ प्रजाः ४० कलौ काकिणिकेऽप्यर्थे विगृह्यत्यक्तसौहृदाः त्यक्ष्यंति च प्रियान् प्राणान् नृहंति ध्यंति स्व-
कानपि ४१ नरक्षिष्यंति मनुजाः स्य विरौ पितरावपि पुत्रान्सर्वार्थकुशलान्सूद्राः शिश्मोदरं भराः ४२ कलौ
नराजन्जगतां परं गुरुं वै लोक्मनाथानतपादपंकजम् प्रायेण मर्त्या भगवंतमच्युतं त्यक्ष्यंति पारवंडविभि-
न्नचेतसः ४३ यन्नामधेयं म्रियमाण आतुरः पतन्स्खलन्वा विवशोगुणस्त्पुमान् विमुक्तकर्मार्गल उत्तमांग-
तिं प्राप्नोति त्यक्ष्यंति नतं कलौ जनाः ४४ पुंसां कलिकृतान् दोषान् द्रव्यदेशात्मसंभवान् सर्वान्हरति चित्तस्थो-
भगवान्पुरुषोत्तमः ४५ तरः तैः संवादो मंत्रालोचनं येषां ते ननंदुरिति वापाठः ३७ ३८ ३९ पिशाचसंदर्शाः पिशाचसदृशाः ४०

काकिणिके विंशतिवराटकमात्रेऽप्यर्थे विषयभूते विगृह्य वैरं कृत्वा ४१ ४२ महंतमनर्थमाह द्वाभ्याम् कलाविति त्रिलोकनाथैरवन-
तं नमस्कृतं पादपद्मं यस्य तम् न त्यक्ष्यंति न पूजयिष्यंति पारवंडैर्विभिन्नमन्यथाकृतं चेतो येषां ते ४३ विवशोगुणस्त्पुमान् विमुक्ताः कर्म-
रूपा अंगलाः पतिबंधाः यस्य सः ४४ तदेवं कलिकृतान् दोषान् पंचप्रकृतं तन्निस्तारोपायमाह पुंसां मितिषड्विः द्रव्यदेशात्मभिः संभवो य-
ेषां तान् चित्तस्थः चित्ते स्फुरितः ४५

४६ अयमेवोपायो नान्यदितिसदृशं तमाह यथेति धातुजं ताम्बादिसंश्लेषजातं हेम्नो दुर्वणं मालिन्यं तत्र स्थितो वद्विरेव हरति न तु तोया-
दि एवं योगिनामपि विष्णुरेव न तु योगादिकमित्यर्थः ४७ एतदेव विवृणोति विद्येति विद्यादेव तोपासना ४८ ४९ आत्मभावं स्व-
स्वरूपम् ५० इदानीं कलिं स्तोति द्वाभ्याम् कलेर्दोषनिधेराजन्निति तत्सर्वं हरिकीर्तनादेव कलौ भवति ५१ ५२ इति द्वा-
दशोटी कायां तृतीयोऽध्यायः ३ चतुर्येतु चतुर्थोक्तकालयानैर्मित्तिकादयः तत्र संसारनिस्तारो हरिकीर्त्यैव वर्ण्यते १ कलि-
दोषनिवर्तकं हरिनामसंकीर्तनादिकं स एव च कलौ परमो धर्म इति प्रथमद्वयस्योत्तरमुक्तम् यच्चान्यत्पदं प्रलयकल्पयोर्मनं ब्रूही

श्रुतः संकीर्तितो ध्यातः पूजितश्चादृतोऽपि वा नृणां धुनोति भगवान् नृहृत्स्यो जन्मायुताश्रमम् ४६ यथा हे-
मिस्थितो वद्विर्दुर्वणं हंति धातुजम् एवमात्मगतो विष्णुर्योगिनामश्रेष्ठमाश्रयम् ४७ विद्याते पः प्राणानि रो-
धमैत्रीतीर्थोभिषेकवतदानजप्यैः नात्यंतशक्तिर्हिलभतः तदात्मा यया हृदि स्थे भगवत्यनंते ४८ तस्मात्सर्वा-
त्मनाराज नृहृदि स्थं कुरु केशवम् म्रियमाणो ह्यवहितस्ततो यासि परांगतिम् ४९ म्रियमाणैरभिख्येयो भग-
वान् परमेश्वरः आत्मभावं नयत्यंगसर्वात्मा सर्वसंश्रयः ५० कलेर्दोषनिधेराजन्नस्ति ह्येको महान् गुणः
कीर्तनादेव कृष्णस्य मुक्तसंगः परं व्रजेत् ५१ कृतेयख्यायतो विष्णुं त्रेतायां यजतो मरुतैः द्वापरे परिचर्या-
यां कलौ तद्हरिकीर्तनात् ५२ इति श्रीभागवते महापुराणे द्वादशस्कंधे तृतीयोऽध्यायः ३
श्रीशुक उवाच कालस्ते परमाण्वादिर्दिपराद्भावधिर्नृप कथितो युगमानं च शृणु कल्पलयावपि १ च-
तुर्युगसहस्रं च ब्रह्मणो दिनमुच्यते सकल्पो यत्र मनवश्चतुर्दशविंशति २ तदंतं प्रलयस्तावान् ब्राह्मीरा-
त्रिरुदाहता त्रयो लोका इमे तत्र कल्पंते प्रलयाय हि ३ इति तदिदानीं तृतीयस्कंधोक्तकालानुपूर्वकं निरूपयति काल-

इति सकालः परमाणुर्वैयो भुंक्ते परमाणुताम् इत्यादिना कालः कथितः चत्वारिंशीणि द्वैचैकं कृतादिषु यथाक्रमम् संख्यातानि-
सहस्राणि द्विगुणानि शतानि चेत्युगमानं कथितम् १ तत्र कल्पमानमाह चतुर्युगेति यत्र चतुर्दशमनवः क्रमेण भवन्ति २ प्रल-
यस्तु चतुर्विधः नैमित्तिकः प्राकृत आत्यंतिको नित्यश्चेति तत्र नैमित्तिकं प्रलयं मानसहितमाह तदंत इति द्वाभ्याम् तावान् च-
तुर्युगसहस्रप्रमाणः सैव ब्राह्मीरात्रिः ३

नैमित्तिकत्वं दर्शयति यत्र यदा विश्वसृक् श्रीनारायणः विश्वमात्मसात्कृत्य स्वस्मिन् उपसंहृत्य शेते आत्मभूर्ब्रह्मा च तस्मिन् शेते त
योरभेदविवक्षया वा ब्रह्मण एवानन्तासनत्वं मुक्तम् ब्रह्मणो निद्रां निमित्तीकृत्य प्रवर्तमानो लोकत्रयप्रलयो नैमित्तिक इत्यर्थः ४ प्राकृति-
कं प्रलयमाह द्वाप्त्याम् द्विपरार्द्धे तु ब्रह्मण आयुषि सप्तप्रकृतयः महद्दहंकारपञ्चतन्मात्राणि ५ संघातो महदादिकार्यभूतः प्रकृती
नां तत्कार्यब्रह्मांडस्य च प्रलयात् प्राकृतिक इत्यर्थः विघातकारणे उपसादिते सति ६ तदेवाह पर्जन्य इत्यादिना बुद्धौ द्रियार्थरू-
पेणेत्यतः प्राक्तनेन ग्रंथेन ७ सामुद्रादिकं सर्वं रविः पिबते आकर्षति ८ अनिलवेगोत्यः वायुवेगोद्भूतः अनिलवेगो वा इति पाठे

एष नैमित्तिकः प्रोक्तः प्रलयो यत्र विश्वसृक् शेतेऽनन्तासनो विश्वमात्मसात्कृत्य चात्मभूः ४ द्विपरार्द्धे त्वति
क्रांते ब्रह्मणः परमेश्विनः तदा प्रकृतयः सप्तकल्पं ते प्रलयाय वै ५ एष प्राकृतिको राजन् प्रलयो यत्र ली-
यते आंडकोशस्तु संघातो विघात उपसादिते ६ पर्जन्यः शतवर्षाणि भूमौ राजन् वर्षति तदानिरन्ने
त्यन्योऽन्यं भक्षमाणाः क्षुधादिताः क्षयं यास्यंति शनैः कालेनोपद्रुताः प्रजाः ७ सामुद्रं दैहिकं भौ-
मं रसं संवर्तको रविः रश्मिभिः पिबते घोरैः सर्वे नैव विमुञ्चति ८ ततः संवर्तको वह्निः संकर्षणं पुरवो-
त्थितः दहत्यनिलवेगोत्यः शून्यान् भूविवरानथ ९ उपर्यधः समन्ताच्च शिरवाभिर्वह्निः सूर्ययोः दह्यमान-
विभात्यंडं दग्धगोमयपिंडवत् १० ततः प्रचंडपवनो वर्षाणामधिकं शतम् परः संवर्तको वातिधूम्रं रजसा
वृत्तम् ११ ततो मेघकुलान्यंगचित्रवर्णान्यनेकशः शतं वर्षाणि वर्षति न दैतिरभसस्वमैः तत एकोदकं वि-
श्वं ब्रह्मांडविवरांतरम् १२ तदा भूमेर्गन्धगुणं ग्रसत्याप उद्भूवे ग्रस्तगन्धात् पृथिवी प्रलयत्वाय कल्पते
१३ अपारसमथो तेजस्तालीयं तेथे नीरसाः ग्रसते तेजसो रूपं वायुस्तद्रहितं तदा १४ लीयते चानि
लैते जीवा योः रवं ग्रसते गुणम् सर्वै विशति रवं राजस्ततश्च नभसो गुणम् १५ अनिलेन वेगो यस्य सः वाः रविणार-

श्मिभिः पीतमुदकं च दहतीत्यर्थः अनिलवेगो वै इति तु पाठः स्रगमः भूविवरान् पातालादीन् शून्यान् रविणा दैहिकरसाकर्षणात् प्रा-
णरहितान् ९ शिरवाभिर्ज्वालाभिः १० किंचिदधिकं वर्षाणां शतं संवर्तकः प्रलयहेतुः परो वायुर्वाति तदारजसा वृत्तं रवं धूम्रं भवति ११
रभसस्वमैः तीव्रगर्जितैः ब्रह्मांडविवरांतरं ब्रह्मांडविवरमध्यगतं विश्वमेकोदकमेकार्णवोदकव्याप्तं भवति १२ उद्भूवे उदकेनाप्ला-
विते सति प्रलयत्वाय अभावाय १३ १४ १५

भूतादिस्तामसोऽहंकारः गुणैः रत्तिभिः सह १६ अव्याकृतं प्रधानम् १७ तस्य तु लयो नास्तीत्याह न तस्येति कालावयवैरहोरा-
त्रादिभिः गुणाः भावविकाराः परिणामः विपरिणामः अव्यक्तमस्तित्वविकारशून्यम् नित्यं सर्वदैकरूपम् रश्मिरहितमित्यर्थः
अव्ययमपक्षयशून्यम् सर्वत्रहेतुकारणमिति १८ किंच वागादिगोचरस्य सविशेषस्य विकारा भवन्ति इदं तु न तथेत्याह न य-
त्रेति द्वाभ्याम् लोककल्पः लोकरूपः सन्निवेशोरचनाविशेषः १९ स्वप्नजाग्रत्स्वप्नजागरावस्थायुक्तं स्रष्टुमवत् इन्द्रियाभावा-
त् शून्यसादृश्ये हेतुः अप्रतर्क्येन पुनः शून्यमेवेत्याह तदिति २० उपसंहरति लय इति शक्तयः सत्त्वादयः २१ आत्यंतिकं
लयमाह बुद्धीन्द्रियेति द्वादशभिः आत्यंतिकलयो मोक्षः सच्चिदानन्दज्ञानेन सर्वप्रपञ्चलयात्मकः न च प्रपञ्चस्यात्मवत्सत्यत्वे

शब्दं ग्रसति भूतादिर्न भस्तमनुलीयते तेजसश्चैन्द्रियाण्यंगदेवान्वैकारिकोगुणैः १६ महान् ग्रसत्यहं-
कारगुणाः सत्त्वादयश्च तम् ग्रसतेऽव्याकृतं राजन् गुणान् कालेन नोदितम् १७ न तस्य कालावयवैः प-
रिणामादयोगुणाः अनाद्यनंतमव्यक्तं नित्यं कारणमव्ययम् १८ न यत्र वाचो न मनो न सत्त्वं तमोरजो वा
महदादयोऽमो न प्राणबुद्धीन्द्रियदेवतावानसन्निवेशः खलु लोककल्पः १९ न स्वप्नजाग्रन्न च त-
त्स्रष्टुमवत् न रवंजलं भूरनिलोऽग्निरर्कः संस्तवच्छून्यवदप्रतर्क्यतन्मूलभूतं पदमामनन्ति २० लयः
प्राकृतिको ह्येष पुरुषो व्यक्तयोर्यदा शक्तयः संप्रलीयन्ते विवशाः कालविद्रुतोः २१ बुद्धीन्द्रियार्थरूपेण-
ज्ञानं भातितदाश्रयम् दृश्यत्वाव्यतिरेकाभ्यामाद्यंतवदवस्तुयत् २२ दीपश्चक्षुरूपं च ज्योतिषो न-
पृथग्भवेत् एवं धीः रवानि मात्राश्च न स्युरन्यतमादतात् २३ लयः संभवतीति ज्ञानरूपा द्रष्टव्यः पृथक् भूतस्य त-

स्यासत्त्वमुपपादयति बुद्धिश्चैन्द्रियाणि च अर्थाश्चेत्येवं ग्राहककरणग्राह्यरूपेण तेषामाश्रयं ज्ञानमेव भाति न पृथक् तत्र हेतुमाह
दृश्यत्वाव्यतिरेकाभ्यामिति अतो यदाद्यंतवत्तदवस्तु अत्रैवं प्रयोगः विमतं सन्न भवति दृश्यत्वात् कारणव्यतिरेकात् आद्य-
तवत्त्वाच्च रज्जु सर्पादिवदिति २२ तत्राव्यतिरेकं दृष्टान्तेन प्रपञ्चयति दीप इति दीपचक्षुरूपाणां तेजो विशेषाणां तेजसो यथा-
नव्यतिरेकः तथा धीः कर्त्ररिवानि करणानि मात्राविषयाः ऋता द्रष्टव्यः पृथक् न स्युः ब्रह्मकार्यत्वात् नन्वेवं कार्यकारणयोरभे-
दे कार्यसत्त्वे कारणस्याप्यसत्त्वं प्रसज्येत तत्राह अन्यतमादिति कार्यादत्यंतव्यतिरेका द्रष्टव्यः प्रपञ्चा द्रष्टव्योऽस्ति व्यतिरेकः प्र-

यदातु बुद्धेरसत्त्वं तदा तदवस्थानां सुतरामसत्त्वमित्याशयेनाह बुद्धेरिति ननु विश्वतैजसप्राज्ञानामेता अवस्थानबुद्धेरित्याशंक्या
ह मायामात्रमिति इदं विश्वतैजसप्राज्ञरूपम् २४ आद्यंतवत्त्वादित्यस्य हेतोरसिद्धिमाशंक्यसावयवत्वेन साधयति यथेति अवय-
वीति यत्सावयवं तदाद्यंतवत् घटादिवदित्यर्थः अत उदयाप्ययादाद्यंतवत्त्वादिश्वंसन्नभवतीत्यर्थः यद्वा एथगेवागमापायित्वादि-
श्वंसि मय्या ब्रह्मतु तदवधित्वात् सत्यमित्यनेन साध्यते दृष्टान्तस्तु पूर्वोक्त एवरज्जु सर्पवदिति यथा जलधराव्योम्नीति दृष्टान्तस्त्वागमा-
पायितदवधित्वमात्रे ननु मिथ्यात्वे २५ अन्यतमाह तादिति प्रतिज्ञातं कारणस्य सत्यत्वमुपपादयति सत्यमिति अवयवः कारणं
प्रोक्तः वाचारंभणं विकारो नामधेयं मृत्तिकेत्येव सत्यमित्यादि श्रुतिभिः अत्र युक्तिमपि दर्शयति विनेति अंगहेराजन् हियस्मात्-
अर्थेनावयविना विना एथगेवावयवाः प्रतीयेरन् यथा पटस्यावयवाः तंतवः पटात्पृथक् प्रतीयंते तद्वदिति २६ ननु कार्यभावे कारण-

बुद्धेर्जागरणं स्वप्नः सुषुप्तिरिति चोच्यते मायामात्रमिदं राजन्नानात्वं प्रत्यगात्मनि २४ यथा जलधराव्यो-
म्नि भवन्ति न भवन्ति च ब्रह्मणीदं तथा विश्वमवयव्युदयाप्ययात् २५ सत्यं सवयवः प्रोक्तः सर्वावयविना मि-
ह विनार्थेन प्रतीयेरन् पटस्येवांगतंतवः २६ यत्सामान्यविशेषाभ्यामुपलभ्येत स भ्रमः अन्योन्यापाश्र-
यात्सर्वमाद्यंतवदवस्तुयत् २७ विकारः ख्यायमानोऽपि प्रत्यगात्मानं मंतरा न निरूप्योऽस्त्यणुरपि स्याच्चे-
च्चित्समआत्मवान् २८

त्वं ब्रह्मणः कुतो घटेत सत्यम् तदपि नातीव सत्यमित्याह यदिति सामान्यं कारणं विशेषः का-
र्यं तद्रूपेणान्योऽन्यापाश्रयात् परस्परापेक्षत्वेन निरूपणासहत्वादित्यर्थः अतः कारणत्वमवधित्वं व्यापकत्वमित्यादिकमपि यत्परो-
क्षत्वादाद्यंतवत्तत्सर्वमवस्तु इत्यर्थः यद्वा तत्रैव हेतुंतरमेतत् यदुपलभ्येत स भ्रमः सामान्यविशेषरूपत्वात् स्वप्नवत् अन्यो-
ऽन्यापाश्रयादितीदमपि हेतुंतरं गुणगुणीति विशेषणविशेष्यव्याप्यव्यापकत्वादिरूपेण परस्पराधीनसिद्धत्वात् तथा भूतस्वप्न-
वदिति निगमनम् अतो यदाद्यंतवत्तत्सर्वमवस्त्वर्थः २७ तदेव मनेर्कैर्हेतुभिः प्रपञ्चस्यासत्त्वं प्रसाधितम् तत्र शंका ननु प्रपञ्चस्या-
पि प्रकाशमानत्वादात्मवत्सत्त्वं किं न स्यादिति तत्राह विकार इति ख्यायमानः प्रकाशमानोऽपि विकारः प्रपञ्चः प्रत्यगात्मप्रका-
शं विना अणुमात्रोऽपि निरूप्योऽस्ति तं विना निरूप्यः स्याच्चेत्तर्हि सोऽपि चित्समः स्यात् चिद्रूपेणात्मना समः स्वप्रकाशो भवे-
त्तथा च सति सोऽप्यात्मवत्स्यात् एकरूपः स्यादित्यर्थः २८

कृतद्वयत आह नहीति ननु सत्यस्याप्यात्मनो जीवब्रह्मरूपं नानात्वमस्येव तत्राह यथैवं नानात्वं मन्यते तर्हि अविद्वान् कथं तर्हि तयो-
 भेदव्यवहारः उपाधिकृत इत्याह नानात्वमिति तत्र छिद्रयोर्घटाकाशमहाकाशयोरिवेति परिच्छेदापरिच्छेदेदृष्टान्तः ज्योतिषोरा-
 काशजलस्थयोः सूर्ययोरिवेति उपाधिकृतविकारसदसद्भावे वातयोर्वायुशरीरस्य वाय्वोरिवेति क्रियाभेदे २९ ब्रह्मण एव प्रपञ्चव्यव-
 हारालंबनत्वं दृष्टान्तेन स्पष्टयति यथेति क्रियाभिस्तत्तद्रचनाभेदे बहुधा कटककुंडलादिरूपेण लौकिकं वैदिकं चोभिर्जनैरहंकारो-
 पहितैः ३० नन्वहंकारस्य कथं ब्रह्मस्वरूपावरणेन भेदव्यवहारहेतुत्वं तस्य स्वकारणभूतब्रह्मावरकत्वासंभवादावरणो वा स्वस्यापि
 प्रकाशासंभवादित्याशंक्य सदृष्टान्तमाह यथेति अर्कशमय एवमेव रूपेण परिणतावपेति अग्नौ मास्ता इतिः सम्यगादित्यमुपतिष्ठ

न हि सत्यस्य नानात्वमविद्वान्यदि मन्यते नानात्वं छिद्रयोर्घटज्ज्योतिषोर्वातयोरिव २९ यथा हि र-
 प्यं बहुधा समीयते नृभिः क्रियाभिर्व्यवहारवत्प्रसू एवंचोभिर्भगवानधोक्षजो व्याख्यायते लौकिकं वै-
 दिकं जनैः ३० यथा घनोः कप्रभवोः कदर्शितो ह्यर्कोऽंशभूतस्य च चक्षुःपस्तमः एवं त्वहं ब्रह्मगुणस्तदा-
 क्षितो ब्रह्मांशकस्यात्मन आत्मवस्तनः ३१ घनो यदाः कप्रभवो विदीर्यते चक्षुःस्वरूपं रविमीक्षते तदा
 यदा ह्यहंकार उपाधिरात्मनो जिज्ञासया नश्यति तह्यनुस्मरेत् ३२ यदेवमेतेन विवेकहेति नामाया मयाहं-
 करणात्मबंधनम् छित्वाऽच्युतात्मानुभवोऽवतिष्ठते तमाहुरात्यंतिकमंगसंप्लवम् ३३ नित्यदा सर्वभूता
 नां ब्रह्मादीनां परंतप उत्पत्तिप्रलयावैकसूक्ष्मज्ञाः संप्रचक्षते ३४

ते आदित्याज्जायते वृष्टिर्वृष्टेरन्नंततः प्रजाद-
 त्यादिवचनात् तस्मादर्कप्रभवः अर्केणैव दर्शितः प्रकाशितश्च तमः स्वरूपभूता कदर्शनप्रतिबंधको भवति अहमहंकारः-
 ब्रह्मगुणः ब्रह्मकार्यभूतः तदाक्षितस्तैर्नैव प्रकाशितश्च आत्मनो जीवस्यात्मबंधनः ब्रह्मस्वरूपदर्शनप्रतिबंधको भवति ३१ अतए-
 वाहंकारनाशे स्वरूपदर्शनं भवतीति तेनैव दृष्टान्तेनाह घन इति आत्मनः उपाधिः जिज्ञासया विचारेण तर्हितदा अनुस्मरेत् ब्रह्माहं-
 मिति पश्यतीत्यर्थः ३२ सोऽयमात्यंतिकः प्रलयदत्तुपसंहरति यदेवमिति विवेकहेति नाज्ञानशब्देण अहंकारमेवात्मबंधनम् अ-
 च्युतं परिपूर्णमात्मानमनभवतीत्यर्थः ३३ नित्यप्रलयमाह नित्यदेति ३४

दहादृश्यमानाः तद्देवानित्यदाजन्मप्रलयहतपातपात ३५ ननु यद्वा न तावदात्मनश्च शान्तात्तद्वा न तावदात्मनश्च शान्तात्तद्वा न तावदात्मनश्च शान्तात्
पदीषादिवदित्यनुमानम् यदि प्रतिक्षणमवस्था भवंति तर्हि किं न दृश्यते अतो हेतुरसिद्ध इत्याशंक्याह अनाद्यंतवता कालेन जायमा-
ना अवस्थानैवलक्ष्यंते आकाशो गच्छतां ज्योतिषां चंद्रादीनां गमनावस्था विशेषाः यथानैवलक्ष्यंते तद्वत् अतो यथा तेषां प्रदेशांतरभा-
स्या प्रतिक्षणंगत्यवस्थाः कल्प्यंते तद्वत् अब्रापितारुण्यादिदर्शनेन मध्यवर्तिन्योऽवस्थाः कल्प्यंते इति न हेतुरसिद्ध इत्यर्थः ३६ उप-
संहरति नित्यइति ३७ पुराणार्थमुपसंहरति एतादिति लीलाविषयाः कथा अजो ब्रह्माऽपिकात्स्नर्येणाभिधातुं नेशः ३८ ननु यदि साक-

कालस्रोतोजवेनाश्रद्धियमाणस्यनित्यदा परिणामिनामवस्थास्ताजन्मप्रलयहेतवः ३५ अनाद्यंतवता
ऽनेनकालेनेश्वरमूर्तिना अवस्थानैवदृश्यतेवियतिज्योतिषामिव ३६ नित्योनैमित्तिकश्चैवतथाप्राकृ-
तिकील्लयः आत्यंतिकश्चकथितःकालस्यगतिरीदृशी ३७ एताःकुरुश्चैष्ठजगद्विधातुर्नारायणस्यारिवल-
सत्त्वधाम्नः लीलाकथास्तेकथिताःसभासतःकालस्येननाजोप्यभिधातुमीशः ३८ संसारसिंधुमतिदुस्तर-
मुत्तितीर्थेनान्यःपूवोभगवतःपुरुषोत्तमस्य लीलाकथारसनिषेवणमंतरेणपुंसोभवेद्विविधदुःखदवादित-
स्य ३९ पुराणसंहितामेतामृषिर्नारायणोऽव्ययः नारदायपुराप्राहकृष्णार्देपायनायसः ४० सर्वैर्मह्यमहा-
राजभगवान्बादरायणः इमांभगवतींप्रीतःसंहितांवेदसंमिताम् ४१ एतांवक्ष्यत्यसौसूतश्चषिष्योनैमि-
षालये दीर्घसत्रेकुरुश्चैष्ठसंष्टःशौनकादिभिः ४२ इतिश्रीभगवतेमहापुराणेद्वादशस्कंधेचतुर्योऽध्या-
यः ४

यः ४ ल्येनाभिधातुं न शक्यं ते तर्हि किं तदभिधानेन तत्राह संसारेति विविधं दुःखमेव दबोदावानलः तेनादि तस्य पीडित-
स्यात उत्तितीर्षोः पुंसः भगवतोयालीलास्तासां कथास्तासां रसः तन्निषेवणमंतरेणान्यः प्लवः तरणसाधनं न भवेत् उपायांतरासंभवा-
नृतकथाश्रवणमेव यथाशक्ति निषेव्यमित्यर्थः ३९ श्रोतुरादरदाढ्यायसंप्रदायप्रवृत्तिमाह पुराणसंहितामिति त्रिभिः ४० स वै
वादरायणः प्रीतः सन्मत्यमिमांसंहितां प्राहेति पूर्वणान्वयः ४१ अस्मै सूत इति पुरतः स्थितमंगुल्यानिर्दिश्याह नैमिषालये निमिषा-
रण्यस्थाने ४२ इति द्वादशोटीकायां चतुर्योः ध्यायः ४ पंचमेतु समासेन परबहोपदेशतः राजस्तक्षकसंदशान्मृत्युभीति-
निवारणाय १

एतत्पुराणं शृण्वन्नभयं प्राप्नोतीत्यभिप्रेत्य पुराणार्थमनुस्मारयति अत्रेति अयं भावः जगतः कर्ता ब्रह्माऽपि यस्य प्रसादजः प्रसादोऽत्र रजोवृत्तिर्हर्षः ततो जातत्वात् परतंत्रः सर्वसंहर्तारुद्रश्च यस्य क्रोधसंभवः ननु स्वतंत्रः सविश्वस्यात्मानियंता भगवानत्रानुवर्ण्यते अतएवं भूतं भगवंतं शृण्वतः कुतोऽन्यस्माद्भयशंकेति १ त्वंपुनः कृतार्य एवेत्यनुस्मारयति त्वंत्विति पशुबुद्धिमविवेकम् यस्मान्न नंद्यसि कुत इत्यत आह न जात इति यथा देहः प्रागभूत एवाद्यजातो नंद्यति न चैवं त्वं पूर्वनाभूः न चाद्यजातोऽसि अतो न नंद्यसि २ ननु बीजांकुरवत् स्वस्मात् पुत्ररूपेण स्वयमेव भवति यथा ह श्रुतिः अंगादंगात्संभवसि हृदयादधिजायसे आत्मा वैपुत्रनामाऽसि स जीवशरदः शतमिति ततः पुनरंकुरात् बीजमिव पौत्रादिरूपेणापि स्वयमेव भवति पिता पुत्रेण पितृमान्यो नियोनाविति श्रुतेः अतस्तेषु नश्यत्सकथं न नंद्यामीति चेत्तत्राह न भविष्यसीति भूत्वा पुत्रपौत्रादिरूपवान् बीजांकुरवन्न भविष्यसि यस्मा

श्रीशुक उवाच अत्रानुवर्ण्यतेऽभीक्ष्णं विश्वात्मा भगवानुहरिः यस्य प्रसादजो ब्रह्मारुद्रः क्रोधसमुद्भवः १ त्वं तुराजन्मरिष्येति पशुबुद्धिमिमांजहि न जातः प्रागभूतोऽद्य देहवत्त्वं न नंद्यसि २ न भविष्यसि भूत्वा त्वं पुत्रपौत्रादिरूपवान् बीजांकुरवद्देहादेर्व्यतिरिक्तो यथाऽनलः ३ स्वमेयथा शिरश्छेदं पंचत्वाद्यात्मनः स्वयम् यस्मात्पश्यति देहस्य तत आत्मा ह्यजोऽमरः ४ घटो भिन्ने यथाऽकाश आकाशः स्याद्यथा पुरा एवं देहे मृते जीवो ब्रह्म संपद्यते पुनः ५ मनः सृजति वैदेहान् गुणाः कर्माणि चात्मनः तन्मनः सृजते मायां ततो जीवस्य संसृतिः ६

देहादेर्व्यतिरिक्तस्त्वम् यथाऽनलः काष्ठात् देहादेहो जायते नात्मेति भावः ३ जन्मादीनां देहधर्मत्वं दृष्टान्तेन प्रपंचयति स्वमेयथाऽत्मनः शिरश्छेदं स्वयंपश्यति एवं जागरणेऽपि यथा यस्माद्देहस्य पंचत्वादिकं पश्यति ततस्तद्देवात्मन इदं भ्रममात्रम् वस्तुतश्चात्माऽजोऽमरश्चेत्यर्थः तदुक्तम् आत्मनः पितृपुत्राभ्यामनुमेयो भवाप्ययो न भवाप्ययवस्तूनामभिज्ञोऽद्वयलक्षणा इत्यादि ४ यस्माद्देहोपाधिकोऽयमात्मनो जन्मादिसंसारक्षमः तस्मादुपाधिनिवृत्तौ मुच्यत इति सदृष्टं तमाह घट इति यथा पुरा घटोपाधेः पूर्वमिव पुनर्घटो भिन्ने तदंतर्वर्त्यवकाशः आकाश एव स्याद्यथा एवं देहे मृते तत्त्वज्ञानेन लीने सति ५ ज्ञानेन लयं भावयितुं मायाकृतमात्मनो देहाद्युपाधिसंबंधप्रकारमाह मन इति मन आत्मनो देहादीन् सृजति तच्च मनो मायां सृजति ततो मायाद्युपाधिसमुदायाज्जीवस्य संसृतिर्न वस्तुतः ६

एतदेव सदृशं तमाह सार्द्धेन स्नेहेति दीपस्य ज्योतिषः दीपत्वं ज्वालारूपः परिणामः तत्र तैलस्थानीयं कर्म तदधिष्ठानीयं मनः वार्त-
स्थानीयो देहः अग्निसंयोगस्थानीयश्चैतन्याध्यासः दीपस्थानीयः संसारइतियोज्यम् देहकृतः देहनिबन्धनः यद्वा देहक-
तो मनसः न चात्मनः ७ अतो दीपवत्संसार एव नश्यति नत्वात्मा ज्योतिर्वदित्याह नेति ननु तत्र प्रतीयमानः आत्मा कुत इत्यत-
आह यइति व्यक्ताव्यक्तयोः स्थूलसूक्ष्मदेहयोः परः अन्यः अतः स्वयं ज्योतिः परत्वं प्रपंचयति आकाशइवेति आधारो देहादेः
प्रपंचस्य ध्रुवो निर्विकारः नास्त्यंत उपमा च यस्य सोऽनंतोपमः ततो विष्णुः ८ अतस्त्वमेवं चिंतयेत्याह एवमिति आत्मस्थं देहाद्यु-
पाधिस्थितम् आमृशविचारय अनुमानगर्भिण्याद्रष्टृदृश्यान्वयव्यतिरेकयुक्त्या ९ एवं च सतित्वांतक्षको न दहेदित्याह चोदितइ-

स्नेहाधिष्ठानवर्त्यग्निसंयोगो यावदीयते ततो दीपस्य दीपत्वमेवं देहकृतो भवः रजः सत्वतमो हृत्या-
जायतेऽथ विनश्यति ७ नतत्रात्मा स्वयं ज्योतिर्यो व्यक्ताव्यक्तयोः परः आकाशइव चाधारो ध्रुवोऽन-
तोपमस्ततः ८ एवमात्मानमात्मस्थमात्मनैवामृशप्रभो बुद्ध्याऽनुमानगर्भिण्या वा स देवानुचिंतयेत् ९
चोदितो विप्रवाक्येन न त्वांधक्ष्यति तक्षकः मृत्यवो नोपधक्ष्यन्ति मृत्यूनां मृत्युमीश्वरम् १० अहंब्रह्म परं
धाम ब्रह्माहं परमं पदम् एवं समीक्षन्नात्मानमात्मन्या धाय निष्कले ११ दशतंतक्षकं पादेलेलिहानं विषा-
ननैः न द्रक्ष्यसि शरीरं च विश्वं च एतद्गात्मनः १२ एतत्ते कथितं तात यथात्मा एष्टवान् नृप हरेर्विश्वात्मन
श्वेषां किं भूयः श्रोतुमिच्छसि १३ इति श्रीभागवते महापुराणे द्वा० प्रमाणलक्षणनाम पंचमोऽध्यायः ५

ति तत्र हेतवः मृत्यवइति मृत्युहेतवः १० विमर्शप्रकारं दर्शयन् तक्षकादर्शनं दर्शयति द्वाभ्याम् योऽहं सब्रह्मैव यद्रह्यतदहं मेवं-
तिसमीक्षन् तत्राहं ब्रह्मेति भावनया जीवस्य शोकादिनिवृत्तिः ब्रह्माहमिति भावनया च ब्रह्मणः पारोक्ष्यनिवृत्तिर्भवतीति व्यतिहारो
दर्शितः निष्कले निरुपाधो आत्मनि ब्रह्मणि ११ विषयुक्तेराननैर्दशतंतक्षकं पादेलेलिहानं सर्पम् यद्वा लेलिहानं जिह्वाभिरो-
ष्ठप्रांतं सनिष्पेषमास्वादयंतम् आत्मनः एतद् १२ हरेः श्वेषाम् आत्मा त्वं यत्पृष्टवान् तदेतत्ते कथितम् शिष्यस्य कृतार्थता-
परीक्षणाय पृच्छति किमिति १३ इति द्वादशीटीकायां पंचमोऽध्यायः ५ षष्ठेऽपरीक्षितो मोक्षः सर्पहोमादितत्कृतात् वेदशा-
स्त्रविभागोक्तौ त्रिवेदिव्यासवर्णनम् १

एतत्पुराणं निशम्य निरिवलात्मा हरिस्तं पश्यति निरिवलं चात्मनि पश्यतीति तथा तेन अतः समेन न तेन अवनतेन मूर्धा तत्पादतल-
मुपसृत्य तत्पादौ शिरसि निधायेत्यर्थः १ सिद्धः कृतार्थोऽस्मि यतः अनुगृहीतोऽस्मि अनुग्रहमेवाह यद्यस्मात् श्रावितः च शब्दा-
त्प्राप्तिसाधनं च २ करुणात्मतामभिनन्दति द्वाभ्याम् नात्यद्भुतमिति ३ अश्रौष्यश्रुवंतः भवतः सकाशात् ४ सिद्धोऽस्मीत्युक्तं
तदेवाविष्करोति भगवन्निति यतः त्वया दर्शितं ब्रह्म प्रविष्टः कथं भूतम् अभयम् यतो निर्वाणं केवल्य रूपम् ५ किं भूयः श्रोतुमि-

सूत उवाच एतन्निशम्य मुनिनाऽभिहितं परीक्षिष्यासात्मजेन निरिवलात्मा दृशा समेन तत्पादपद्म-
मुपसृत्य न तेन मूर्ध्नावद्वाजलिस्तमिदमाह संविष्णुरातः १ राजोवाच सिद्धोऽस्य अनुगृहीतोऽस्मि भ-
वता करुणात्मना श्रावितो यच्च मे साक्षादनादिनिधनो हरिः २ नात्यद्भुतमहं मन्ये महतामच्युतात्मनाम्
अज्ञेषु तापत तेषु भूतेषु यदनुग्रहः ३ पुराणसंहिता मेतामश्रौष्य भवतो वर्यम् यस्यां रवलूतमश्लोको भगवा-
ननु वर्ण्यते ४ भगवन्स्तत्सुकादिभ्यो मृत्युभ्यो न विभेभ्यहम् प्रविष्टो ब्रह्म निर्वाणमभयं दर्शितं त्वया ५
अनुजानीहि मां ब्रह्मन्वाचयच्छाम्यधोक्षजे मुक्तकामाशयं चेतः प्रवेश्य विसृजाम्यसूनु ६ अज्ञानं च नि-
रस्तमे ज्ञानविज्ञाननिष्ठया भवता दर्शितं क्षेमं परं भगवतः पदम् ७ सूत उवाच इत्युक्तस्तमनुज्ञा-
प्य भगवान्वा दरायणिः जगाम भिक्षुभिः साकं नरदेवेन पूजितः ८ परीक्षिदपि राजर्षिरात्मन्यात्मानमा-
त्मना समाधाय परं दध्यावस्पदासुर्ययातरुः ९ प्राक्कूले बर्हिष्यासीनो गंगाकूल उदङ्मुखः ब्रह्मभूतो म-
हायोगीनिःसंगश्छिन्नसंशयः १० तक्षकः प्रहितो विप्राः कुन्देन द्विजसूनुना हंतुं कामो नृपंगच्छन् दद-
शोपथिकशयपम् ११ च्छसीति यदुक्तं तव सिद्धोऽहं न किंचिच्छ्रोतुमिच्छामि केवलमनुज्ञां देहीत्याह अनुजानीहीति

वाचमित्युपलक्षणं सर्वेन्द्रियाणाम् वाचं नियम्य किं करिष्यसि तदाह मुक्ताः कामाशयाः तद्वासना येन तच्चेतः अधोक्षजे प्रवेश्य अ-
सूनु विसृजामि ६ ननु किं प्राणत्यागेन किंचित्कालं ज्ञाननिष्ठो भवेति चेत्तत्राह अज्ञानं चेति चकारात्तत्संस्कारश्च तच्च त्वत्कृपयैवे-
त्याह भवतेति ७ ८ आत्मना बुद्ध्या आत्मानं मनः आत्मनि प्रत्यक् प्रकाशे समाधाय परमात्मानं दध्यौ अस्पंदासुरः लीनप्राणः
यथा तरुः स्याणुः ९ तमेव विशिनष्टि प्राक्कूले प्रागग्रे बर्हिषि दर्मे १० तदेवं ब्रह्मभूते तस्मिन् तक्षकागमनादिकं पिष्टपेषणमिवाभवदि-
ति दर्शयति तक्षक इति विभिः हे विप्राः ११

तंविषचिकित्सयापरीक्षितद्रक्षणेनद्रव्यार्जनायगच्छंतम् तत्रस्थालीढवटवृक्षस्यभस्मीभूतस्यपुनरंकुरादिक्रमेणोत्थापनाद्विष-
हारिणंतदपेक्षितद्रविणैः संतर्प्यततोनिवर्त्यद्विजरूपेणतिरोहितः सन्नदशत् १२ तच्चपुत्रकृत्यमिवजातमित्याह ब्रह्मभूतस्ये-
ति १३ तत्रक्षणंसर्वेषांदुःखंचततः परमुत्सवंचाहद्वाभ्याम् हाहाकारइति १४ १५ प्रासंगिकमाह जनमेजयइत्यादि सर्पा-
भिचारसत्रेद्विजैः सहवर्तमानः यथावदाजुहाव जुहावेतिवा सर्वसर्पावाहनेकारणमाह संकुन्दइति १६ १७ १८ कस्मान्तक्ष-

तंतर्पयित्वाद्रविणैर्निवर्त्यविषहारिणम् द्विजरूपप्रतिच्छन्नः कामरूपोऽदशानूपम् १२ ब्रह्मभूतस्यरा-
जर्षेर्देहोहिगरलाग्निना बभूवभस्मसात्सद्यः पश्यतांसर्वदेहिनाम् १३ हाहाकारोमहोनासीत्भुविरेवेदिक्षु-
सर्वतः विस्मिताह्यभवन्सर्वदेवास्तरनरादयः १४ देवदुंदुभयोर्नैदुर्गंधर्वाप्सरसोजगुः ववृषुः पुष्पवर्षा-
णिविबुधाः साधुवादिनः १५ जनमेजयः स्वपितरंश्रुत्वातक्षकमक्षितम् यथाजुहावसंकुन्दोनागान्सत्रे-
सहद्विजैः १६ सर्पसत्रेसमिद्वाग्नौदह्यमानान्महोरगान् दृष्ट्वेद्रभयसंविग्नस्तक्षकः शरणंययौ १७ अ-
पश्यंस्तक्षकंतत्रराजापारीक्षितोद्विजान् उवाचतक्षकः कस्मान्नदह्येतोरगाधमः १८ तंगोपायतिराजें-
द्रशक्रः शरणमागतम् तेनसंस्तंभितः सर्पस्तस्मान्नाग्नौपतत्यसौ १९ पारीक्षितइतिश्रुत्वाप्राहत्विजउदार-
धीः सहेंद्रस्तक्षकोविप्रानाग्नौकिमितिपात्यते २० तच्छ्रुत्वाजुहुवुर्विप्राः सहेंद्रतक्षकंमरवे तक्षकाश्रुपतस्वे-
हसहेंद्रेणमरुत्वता २१ इतिब्रह्मादिताक्षेपैः स्थानादिंद्रेः प्रचालितः बभूवसंभ्रांतमतिः सविमानः सतक्ष-
कः २२ तंपतंतंविमानेनसह तक्षकमंबरात् विलोक्यांगिरसः प्राहराजानंतंबृहस्पतिः २३ नैषत्वयामनुष्येद्र-
वधमर्हतिसर्पराट् अनेनपीतममृतमथवाअजरामरः २४ जीवितंमरणंजतोर्गतिः स्वेनैवकर्मणा राजस्ततोऽ-
न्योनान्यस्यप्रदातास्तरवदुःखयोः २५ कोनदह्येतेत्युक्ताः संतोद्विजाऊचुः तमिति तेनइंद्रेण असौसर्पः १९ ऋत्विजः

प्रतिप्राह सहेंद्रः इंद्रसहितः किमिति न पात्यते २० तद्राज्ञोवचः श्रुत्वा आजुहुवुः साक्षेपमाह्वानं दर्शयति तक्षकेति इहाग्नौ आश्रुप-
त मरुत्वता मरुद्गणवता इंद्रेण सह २१ ब्राह्मणैरुक्तेराक्षेपैः परुषवाक्यैः सतक्षकः तक्षकेण सह २२ अंगिरसः पुत्रो बृहस्पतिः प्राह २३
२४ भवतु नामाजरामरः तथाऽपि पितृमारकं धक्ष्यामीति चेत्तत्राह जीवितमिति गतिः परलोकः अतो दुर्मरणनिमित्तापितुर्दुर्गतिरने-
न कृतेत्यपि न शं कनीयमित्यर्थः २५

कथमन्यः स्रवदुःखप्रदातानास्ति सर्पादीनामुपलभ्यमानत्वादिति चेत्तत्राह सर्पादीनाजंतुः पंचत्वमृत्युमुच्छतिप्राप्तितातयत्तद-
 रब्धं कर्मैव मुंक्ते स्वकर्मप्रयुक्ता एव सर्पादयो न स्वतंत्रा इति भावः २६ संस्थीयेत समाप्यताम् अभिचारकं हि साफलं दिष्टं प्राचीन-
 कर्म अतः सर्पादृष्टप्रयुक्तस्य तवाप्ययं नापराध इति भावः २७ वाक्यपतिं बृहस्पतिम् २८ ननु कथं विदुषामप्येवं संमोहः यतो ब्रह्म
 कोपात्परीक्षितो मृत्युः जनमेजयकोपात्सर्पाणामित्यादितत्राह सैषेति तस्यामहत्वं दर्शयति अलक्षणा न लक्ष्यत इत्यलक्षणा
 अप्रतर्क्येत्यर्थः कासाविति अत आह ययाः स्य विष्णोरेवात्मभूता आत्मांशभूताः प्राणिनः गुणवृत्तिभिः क्रोधादिभिः सह
 भूतेषु देहेषु मुह्यन्ति बाध्यबाधकतां व्रजन्तीत्यर्थः ननु श्रवणादिना बाधितया तया कुतो मोहः स्यात्तत्राह अबाधया बाधितुमश-

सर्पचौराग्निविद्युज्यः कृत्तृद्व्याध्यादिभिर्नृप पंचत्वमुच्छते जंतुमुंक्त आरब्धकर्मतत् २६ तस्मात्सत्रमिदं
 राजन्संस्थीयेताभिचारकम् सर्पा अनागसोदग्धाजनेर्दिष्टं हि मुज्यते २७ इत्युक्तः सतथेत्याह महर्षे मा-
 नयन्वचः सर्पसत्रादुपरतः पूजयामास वाक्यपतिम् २८ सैषा विष्णोर्महामायाः बाधया लक्षणा यया
 मुह्यन्त्यस्यैवात्मभूता भूतेषु गुणवृत्तिभिः २९ नयत्रदं प्रीत्यभया विराजिता मायात्मवादेऽसकृदा-
 त्मवादिभिः नयाद्दिवा दौ विविधस्तदाश्रयो मनश्च संकल्पविकल्पवृत्तियत् ३०

कथया २९ कथं तर्हि-

मायातत्कार्यनिवृत्तिरित्याशंक्य श्रीविष्णुस्वरूपनिरूपणपूर्वकं तद्भजनात्सर्वानयं निवृत्तिरिति शास्त्रार्थमुपसंहरति नयत्रेति पं-
 चभिः दंभीति मायाकपटवानयं पुमानित्येवं भूतायां बुद्धावसकृदुल्लिरव्यमानायासेत्यर्थः सा आत्मवादे क्रियमाणे आत्मवादि-
 म्रियत्राभयानविराजितानप्रकाशिता किंतु भीतिवस्वकार्यं मोहादिकमकुर्वती कथंचिद्वर्तत इति प्रतिपादितेत्यर्थः तदुक्तम् तस्मै-
 नमो भगवते वासुदेवाय धीमहि यन्मायया दुर्जययामां बुवंति जगदुरुम् विलज्जमानया यस्य स्यात्तुमीक्षापयेऽमुया विमोहि-
 ता विकल्पं ते ममाहमिति दुर्धिय इति किंच यद्यस्मिन्तदाश्रयः मायाश्रयो विविधो वादोऽपि नास्ति विशेषविषयित्वाद्दिवादानां
 तस्य विशेषातीतत्वादिति भावः संकल्पविकल्पावृत्तयो यस्य तन्मनोऽपि यत्र नास्ति संकल्पविकल्पानामपि विशेषविषयत्वात् ३०

किंच सृज्यं कर्मसृजताकारकवर्गेण सह उभयोः सृज्यस्त्रयोः परं साध्यं श्रेयः फलमपि अतस्त्रिभिः सृज्यस्त्रयफलैरन्वितो जीवश्च-
 अहंकारात्मको यत्र नास्ति अतएवोत्सादितो निरस्तो वाध्यबाधको यस्मिन् तदेतत् स्वयमात्मस्वरूपमित्यर्थः तत्तस्मिन् अहंकारा-
 दानुनिषिध्य विरमेत् विशेषेण क्रीडेदित्यर्थः ३१ यतस्तद्देष्णावंपदमामनंतीत्याह परमिति यदेतत्तदेव परं वैष्णावंपदं स्वरूपमा-
 मनंति के अतत् आत्मव्यतिरिक्तमुत्सिसृक्षवः त्यक्तुमिच्छवः यतः अनन्यसौहृदाः नास्ति अन्यस्मिन्सौहृदं येषां ते कुतः -
 दौरात्स्यं देहाद्यहंभावं विसृज्य देहअहंकाराभावात् अन्यत्र सौहृदं नास्ति अतस्त्यक्तुमिच्छव इत्यर्थः कथं नेति नेतीत्येवमत्र विदु-
 दनुभवमपि प्रमाणयति हृदोपगुह्याध्यानादिना ततः समाहितैरवसितं निश्चितम् यद्वा अवसितमवबद्धमात्मतया गृहीतमित्य-

नयत्र सृज्यं सृजतोभयोः परं श्रेयश्च जीवस्त्रिभिरन्वितस्त्वहम् तदेतदुत्सादितबाध्यबाधकं निषिध्य
 चोर्मीनि विरमेत्स्वयं मुनिः ३१ परंपदं वैष्णावमामनंति तद्यन्नेति नेतीत्यतदुत्सिसृक्षवः विसृज्य दौरात्स्य-
 मनन्यसौहृदा हृदोपगुह्यावसितं समाहितैः ३२ तएतदधिगच्छति विष्णोर्गर्भं पदम् अहंममेति दौ-
 र्जन्यं नयेषां देहजं जम् ३३ अतिवादांस्ति तिक्षेत्तनावमन्येत कंचन नचेमं देहमाश्रित्य वैरं कुर्वति केन चि-
 त् ३४ नमो भगवते तस्मै कृष्णाय कुरु मे धर्मं यत्पादांबुरुहध्यानात्संहितामध्यगामिमाम् ३५ शौन-
 क उवाच पैलादिभिर्यसि शिष्यैर्वेदाचार्यैर्महात्मभिः वेदाश्च कतिधा व्यस्ता एतत्सौम्याभिर्धोहि नः
 ३६ सूत उवाच समाहितात्मनो ब्रह्मन् ब्रह्मणः परमेश्विनः हृदा काशादभून्नादो वृत्तिरोधादिभ्यो-
 व्यते ३७ यदुपासनया ब्रह्मन् योगिनो मलमोत्मनः द्रव्यक्रियाकारकारव्यधूत्वा यात्यपुनर्भवम् ३८

र्थः ३२ एवं प्राप्तावधिकारिणो दर्शयति तएतदिति देहजमहमिति गेहजं ममेति ३३ प्राप्स्युपायमाह अतिवादानिति ३४ शास्त्रसमा-
 सौगुरुं प्रणमति नम इति कृष्णाय व्यासाय अध्यगामधिगतवानस्मि ३५ इमां संहितामध्यगामित्युक्तं तत्र पुराणसंहिताविभागं वि-
 शेषतो बुभुक्षुर्वेदविभागमपि प्रसंगात्पृथक् पृच्छति पैलादिभिरिति हे सौम्य ३६ तत्र प्रथमं वेदाविर्भावप्रकारमाह समाहितात्म-
 न इत्यष्टभिः ब्रह्मणो हृदय आकाशस्तस्मान्नादोऽभूत् यः कर्णपुटपिधाने श्रोत्रनिरोधादस्मदादिष्वपि विभाव्यते वितर्क्यते ३७ प्रसं-
 गान्नादोपासकानां मोक्षफलमाह यस्य नादस्योपासनया आत्मनो मलं धूत्वा अपोह्य कथं भूतं मलं तमाह द्रव्यमधिभूतम् क्रियाअ-
 ध्यात्मं कारकमधिदेवतम् एवं त्रिधा भूता आख्यायस्येति तथातम् ३८

त्रिवृत्त्रिमात्रः कंठोष्ठादिभिरुच्चार्यमाणस्याक्षरसमाम्नायांतर्भावात् सूक्ष्मतयातंविशिनष्टि अव्यक्तः प्रभवोयस्यसः तदेवा
ह स्वराट्स्वतएवहृदिप्रकाशमानः तमेवकार्येणलक्षयति यत्तदिति नपुंसकत्वंलिंगशब्दविशेषणत्वात् लिंगंगमकम् ३९ कोसो-
परमात्मातमाह शृणोतीति इमंस्फोटम् अव्यक्तमंकारम् ननुजीवएवतंशृणोतुनेत्याह सप्तश्रोत्रेकर्णपिधानादिनाअवृत्तिकेपि
श्रोत्रेसतिजीवस्तुकरणाधीनत्वान्नतदाश्रोता तदुपलब्धिस्तुतस्यपरमात्मद्वारिकेवेतिभावः ईश्वरस्तुनैवंयतःशून्यदृक् शून्येऽपीं
द्रियवर्गेदृक्ज्ञानंयस्य तथाहि सप्तोयदाशब्दंश्रुत्वाप्रबुध्यते नतदाजीवः श्रोता लीनेन्द्रियत्वात् अतोयस्तदाशब्दंश्रुत्वाजीवंप्रबो-
धयतिसयथापरमात्मैवतद्वत् कोऽसावोंकारस्तंविशिनष्टिसार्धेन येनवाक्ब्रह्मतीव्यज्यते यस्यचहृदयाकाशेआत्मनः सकाशाद्व्य-
क्तिः अभिव्यक्तिः ४० किंच स्वधाम्नः स्वस्याश्रयः कारणंयत्ब्रह्मतस्य किंच परमात्मांशमृतसमस्तदेवतावाचकोऽपीत्याशयेनाह स

ततोऽमूत्रिवृदोंकारोयोऽव्यक्तप्रभवः स्वराट् यत्तल्लिंगंभगवतोब्रह्मणःपरमात्मनः ३९ शृणोतियइमं-
स्फोटंसप्तश्रोत्रेचशून्यदृक् येनवाग्व्यज्यतेयस्यव्यक्तिराकाशआत्मनः ४० स्वधाम्नोब्रह्मणःसाक्षा-
द्वाचकःपरमात्मनः ससर्वमंत्रोपनिषद्देवबीजंसनातनम् ४१ तस्यह्यासंस्त्रयोवर्णाअकाराद्यामृगूदह
धार्येतेर्येस्त्रयोभावागुणनामार्थवृत्तयः ४२ ततोऽक्षरसमाम्नायमसृजद्भगवानजः अंतस्थोभस्वरस्प-
र्शद्वस्वदीर्घादिलक्षणम् ४३ तेनासौचतुरोर्वेदांश्चतुर्भिर्वदनेर्विष्णुः सव्याहृतिकानुसौंकाराश्चातुर्होत्र-
विवक्षया ४४ पुत्रानध्यापयत्तांस्तुब्रह्मर्षीन्ब्रह्मकोविदान् तेतुर्धर्मोपदेशारः स्वपुत्रेभ्यःसमादिशन् ४५

इति सर्वमंत्राणामुपनिषद्ब्रह्मस्यसूक्ष्मंरूपमित्यर्थः तत्रहेतुः वेदानांबीजंकारणम् बीजत्वेऽप्यविकारितामाह सनातनंसंदैकरूपम् तस्य
ब्रह्मरूपत्वात् ४१ इदानींततः सर्वप्रपंचोत्पत्तिप्रकारमाह तस्यहीति त्रयस्त्रिसंख्यायुक्ताभावाः यैरकारोकारमकारैर्धार्येतेतत्कारणत्वा
त् तानेवाह गुणाः सत्वादयः नामानिऋत्यजुःसामानि अर्यामूर्धुवः स्वर्लोकाः वृत्तयोजाग्रदाद्याः ४२ ततस्तेभ्योवर्णेभ्यःअक्षराणां
समाम्नायसमाहारम् तमेवाह अंतस्थाः यरलवाः ऊष्माणः शयसहाः स्वराअकाराद्याः स्पर्शाः कादयः द्रस्वदीर्घाश्च आदिशब्दात्तजि
ह्वामूलीयादयः तएवलक्षणंस्वरूपंयस्यतम् ४३ विष्णुः चतुर्मुखस्वरूपोभगवान् असृजदितिपूर्वस्यैवानुपंगः चातुर्होत्रविवक्षयाच
त्वारोहोत्रोपलक्षिताऋत्विजश्चतुर्होतारः तेरनुष्ठेयंहोत्राध्वर्यवादिकंकर्मचातुर्होत्रंतद्विवक्षया ४४ पुत्रान्मरीच्यादीन् तान्वेदान् ब्र
ह्मकोविदान्वेदोच्चारणादिनिपुणान् ४५

एवंचतुर्युगेषु प्राप्ताः द्वापरादौ द्वापरमादिर्यस्य तदंशं लक्षणस्य कालस्य तस्मिन् द्वापरांते वेदविभागप्रसिद्धेः शतनुसमकालव्यासावता-
 रप्रसिद्धेश्च व्यस्ताविभक्ताः ४६ तत्र हेतुः क्षीणायुषोजनान् तर्हि पुरुषबुद्धिप्रभवत्वाद्नादरणीयं स्यादित्याशंक्याह हृदि स्थेति ४७
 एवं सामान्यतो वेदविभागक्रममुक्त्वा वैवस्वतमन्वन्तरे विशेषतो निरूपयितुमाह अस्मिन्नपीति ४८ अंशो माया तस्यांशः सत्वं त-
 स्य कलया अंशेन अवतीर्णः सन् ४९ चातुर्विध्यमेवाह ऋगिति ऋगादिमंत्राणां राशीन्वर्गशः तत्तत्प्रकरणभेदे रूढ्यत्य यथाऽ-
 नेकविधमणिराशेः मणिगणाः पद्मरागादयो विविच्योद्भियन्ते तद्वदुद्भूतैर्मंत्रैश्च तस्रः ऋगादिसंहिताश्चक्रे ५० तासां संहितानां

ते परंपरया प्राप्तास्तत्तच्छिष्यैर्धृतव्रतैः चतुर्युगेष्वथ व्यस्ताद्वापरादौ महर्षिभिः ४६ क्षीणायुषः क्षीणसत्त्वा-
 नुदुर्मेधान्वीक्ष्य कालतः वेदान् ब्रह्मर्षयो व्यस्यन् हृदि स्थान्च्युतनोदिताः ४७ अस्मिन्नप्यन्तरे ब्रह्मन् भगवा-
 न्लौकभावनः ब्रह्मेशाद्यैर्लोकपालैर्योचितो धर्मगुप्तेये ४८ पराशरात्सत्यवत्यामंशांशकलया विभुः अवती-
 र्णो महाभाग वेदं चक्रे चतुर्विधम् ४९ ऋगथर्वयजुः साम्नां राशीन् रूढ्यत्यवर्गशः चतस्रः संहिताश्चक्रे मंत्रैर्मणिग-
 णा इव ५० तासां सचतुरः शिष्यानुपाहूय महामतिः एकैकां संहितां ब्रह्मन्नेकैकस्मै ददौ विभुः ५१ पैलाय संहिता-
 माद्या बह्वृचारव्यामुवाच ह वैशंपायन संज्ञाय निगदारव्ययजुर्गणम् ५२ साम्नां जैमिनये प्राह तथा छंदोगसंहिता-
 म् अथ वांगिरसीनामस्वशिष्याय सक्तमंतवे ५३ पैलः स्वां संहितामूचे इन्द्रप्रमितये मुनिः बाष्कलाय च सौप्याह शि-
 ष्येभ्यः संहितां स्वकाम् ५४ चतुर्धा व्यस्य बोध्याय याज्ञवल्क्याय भार्गव पराशराय गिमित्रे इन्द्रप्रमिति रा-
 त्मवान् ५५ अध्यापयत्संहितां स्वां मांडूकेयमृषिंकविम् तस्य शिष्यो देवमित्रः सौभर्यादिभ्य ऊचि वान्
 ५६ शाकल्यस्तत्सक्तस्तान् तु पंचधा व्यस्य संहिताम् वात्स्यमुद्गलशालीयगोरबल्यशिशिरेष्वधात् ५७

मध्ये एकैकाम् ५१ ऋक्समुदायरूपत्वात् बह्वृचारव्याम् नितरां प्रश्लेषेण गद्यमानत्वात् निगदारव्यम् ५२ छंदः सगीयमानत्वात् छं-
 दोगारव्यां संहिताम् ५३ तत्र ऋग्वेदशारवा विभागमाह पैल इति स्वसंहितां द्विधा विभज्य इन्द्रप्रमितये बाष्कलाय ऊचे स बाष्कलो
 ऽपि स्वसंहितां चतुर्धा व्यस्य बोध्यादिभ्यः शिष्येभ्य आह हे भार्गव ५५ इन्द्रप्रमिति रपि स्वां संहितां मांडूकेयमध्यापयामास तस्य मां-
 डूकेयस्य शिष्यो देवमित्रः ५६ तत्सक्तः मांडूकेयस्ततः शाकल्यो वात्स्यादिषु पंचस्वधात् तान अध्यापयामासेत्यर्थः ५७ ६

तच्छिष्यः शाकल्यशिष्यः स्वसंहितात्रेधाविभज्यचतुर्येवैदिकपदार्थव्याख्यानरूपं निरुक्तं च कृत्वा बलाकादिभ्यः चतुर्भ्योददौ ५८
बाष्कलिः पूर्वोक्तस्य बाष्कलस्य पुत्रः प्रतिशारवाभ्यः उक्तसर्वशारवाभ्यः बालायन्यादयस्तामादधुः अधीतवन्तः ५९ ऋक्शारवापसंहा
रपूर्वकं तच्छ्रवणफलमाह बहुचाइति एतच्छंदसामेतेषां छंदसाम् ६० यजुर्वेदे तैत्तिरीयशारवात्यतिप्रस्तावमाह वैशंपायनशिष्या इत्या
दिना चरकनामनिरुक्तमाह यच्चेरुरिति यद्यस्मात्ब्रह्महत्यारूपमंहः क्षपयतीति तथा तत् स्वगुरोरनुष्ठेयं व्रतं तच्चरणाच्चरका इत्यर्थः
६१ तच्छिष्यः वैशंपायनशिष्यः अल्पसाराणामेतेषां चरितेन कियत् स्रुदुश्चरमहंचरिष्यामीति ६२ विप्राणामवमंत्रा अवज्ञाकर्त्ता म-

जातूकर्ण्यश्च तच्छिष्यः सनिरुक्तां स्वसंहिताम् बलाकपेजवेतालविरजेभ्योददौ मुनिः ५८ बाष्कलिः
प्रतिशारवाभ्योवालरिवल्यारव्यसंहिताम् चक्रे बालायनिर्भज्यकासारश्चैव तां दधुः ५९ बहुचाः संहि
ताद्येता एभिर्ब्रह्मर्षिभिर्धृताः श्रुत्वेतच्छंदसां व्यासं सर्वपापैः प्रमुच्यते ६० वैशंपायनशिष्या वैचरका-
ध्वर्यवोऽभवन् यच्चेरुर्ब्रह्महत्याः हः क्षपणं स्वगुरोर्व्रतम् ६१ याज्ञवल्क्यश्च तच्छिष्य आहा हो भगवन् किय-
त् चरितेनाल्पसाराणां चरिष्येऽहं स्रुदुश्चरम् ६२ इत्युक्ती गुरुरप्याह कुपितो यास्यलं त्वया विप्रावमंत्राशि-
ष्येण मदधीतं त्यजाश्विति ६३ देवरातसूतः सोऽपि छर्दित्वा यजुषां गणम् ततो गतोऽयमुनयोददृशस्ता-
न्यजुर्गणान् ६४ यजुषि तित्तिराभूत्वा तल्लोलुपतया ददुः तैत्तिरीया इति यजुः शारवा ओ सन्स्रुपेशलाः ६५
याज्ञवल्क्यस्ततो ब्रह्मन् छंदोस्यधिगवेषयन् गुरोरविद्यमानानि सूपतस्येऽकर्मेश्वरम् ६६

तोऽधीतमाश्रित्य जै-

ति ६३ देवरातसूतो याज्ञवल्क्यः ६४ छर्दितस्यादानं विप्ररूपेणानुचितमिति तित्तिराः पक्षिविशेषाः भूत्वा आददुः ततश्च तैत्तिरीया इ
ति प्रसिद्धाः स्रुपेशलाः अतिरम्याः बहुवचनमवांतरभेदविवक्षया ६५ काण्वमाध्यंदिनादिशारवाप्रसंगमाह याज्ञवल्क्य इत्यादिना
गुरोर्वैशंपायनस्य व्यासेन विभज्यानुक्तत्वादविद्यमानानि अधिकानि गवेषयन् मृगयन् सूपतस्ये सम्यक्कृतुषाव ईश्वरमृगादिवेदानाम् तथा
च श्रुतिः ऋग्भिः पूर्वाण्ये देवि देव ईयते यजुर्वेदेन तित्तिरामध्ये अहः सामवेदेनास्तमयै प्रहीयते वेदैरशून्यस्त्रिभिरेति सूर्य इति ६६

नमो भगवते तुभ्यमादित्याय यो भगवानेक एवेमं लोकयात्रामनुवहतीत्यन्वयः तदेव दर्शयति अखिलजगतामात्मस्वरूपेणांतर्हृदयेषु कालस्वरूपेण च बहिरपि वर्तमान इति अखिलजगतामित्यस्य प्रपंचः चतुर्विधोति हृदयांतर्वर्तित्वेऽपि जीववत्तेनोपाधिनाऽव्यवधीयमानोऽनाच्छाद्यमानः कालस्वरूपेण चेत्यस्य प्रपंचः क्षणेति क्षणलवादयो येऽवयवास्तेरूपचिताः संवत्सरास्तेषां गणेन प्रत्यब्दमपामादानं शोषणं विसर्गो वृष्टिस्ताभ्यामनेन गायत्री प्रथमपादोक्तवरेण्यताऽनुवर्णिता ६७ द्वितीयपादार्थानुवर्णनेन स्तौति यदुहेति हे विबुधर्षभ हे सवितः यदप्यदो भगवतः तव मंडलं तपति तत्समधीमहीति सम्यगाभिमुख्येन ध्यायेम पुनस्तस्यैव संबोधनम् प्रत्यहं त्रिषवणं वैदिककर्ममार्गेण

याज्ञवल्क्य उवाच ओं नमो भगवते आदित्याय अखिलजगतामात्मस्वरूपेण कालस्वरूपेण चतुर्विधमूतनिकायानां ब्रह्मादिस्तंबपर्यंतानां मंतर्हृदयेषु बहिरपि चाकाश इवोपाधिनाऽव्यवधीयमानो भवानेक एव क्षणलवनिमेषावयवोपचितसंवत्सरगणेनापामादानविसर्गाभ्यामिमां लोकयात्रामनुवहति ६७ यदुहवाव विबुधर्षभ सवितरदस्तपत्यनुसवनमहरहराभ्यायविधिनोपतिष्ठमानानामखिलदुरितहृजिनबीजावभर्जनभगवतः समभिधीमहि तपनमंडलम् ६८ यदुहवाव स्थिरचरनिकराणां निजनि केतनानां मन इंद्रियास्रगणाननात्मनः स्वयमात्मांतर्यामी प्रचोदयति ६९ य एवेमं लोकमतिकरालवदनो धकारसंज्ञाजगरग्रहगिलितं मृतकमिव विचेतनमवलोक्यानुकंपया परमकारुणिक ईक्षयैवोत्थाप्या हरहरनुसवनं श्रेयसि स्वधर्मरव्यात्मावस्थाने प्रवर्तयत्यवनिपतिरिवासाधूनां भयमुदीरयन्नटति ७० परित आशापालैस्तत्र तत्र कमलकोशां जलिभिरुपहृतार्हणः ७१

स्तवतां भक्तानां यान्यखिलानि दुरितानि तत्फलानि च हृजिनानि दुःखानि तेषां बीजमज्ञानं च तेषामवभर्जनविनाशकहेतुपनेति ६८ तृतीयपादेन स्तौति यदुहेति यो भवान्स्थावरजंगमसमूहानां स्वाश्रयाणां जीवनां मन इंद्रियप्राणगणान् अनात्मनो जडान् स्वयमात्मेवांतर्यामी प्रचोदयति प्रवर्तयति ६९ तृतीयपादमेव मंडलस्य परतया व्याचक्षाणः स्तौति य एवेति य एक एव भगवान् अतिकरालवदनो योऽधकारसंज्ञोऽजगरग्रहः तेन गिलितमत एव मृतकमिव विचेतनं स्वधर्मरव्ययदात्मावस्थानं प्रत्यक् प्रवणत्वं तदेव श्रेयस्तस्मिन् प्रवर्तयति किंच यो भवानवनिपतिरिवाटति गच्छति ७० आशापालैरिंद्रादिभिः कमलकोशयुक्तैः तत्तुल्यैर्वाऽजलिभिः उपहृतार्हणः दत्तार्घ्यः ७१

यतएवंभूतस्त्वमयातः हस्फुटम् अयातयामानि अन्यैर्यथावदविज्ञातानियजुषितत्कामोहमुपसगमिभजामि ७२ एवंस्ततः प्रसादि-
तश्च ७३ पंचदशशारवाः याः शतैरपरिमितैर्यजुर्भिरकरोत् सतैरिति पाठे स एष याज्ञवल्क्यस्तैर्यजुर्भिरकरोदिति जगृहुः अधीतव-
तः रविणाः श्वरूपेण वाजेभ्यः केसरेभ्यः वाजेन वेगेन वा संन्यस्तास्त्यक्ताः शारवाः वाजसनी संज्ञास्ताः शारवा इति वा ७४ सामशा-
रवा विष्ठागमाह जैमिनेरिति तत्सूतः सूतं तु सूतः ताभ्यां पुत्रपौत्राभ्यां क्रमेणैकैकां प्राह ७५ तच्छिष्यः जैमिनेः शिष्यः महान्-
अतिमेधावी सहस्रं संहिता रूपं भेदं च के साम्नांतं संहिता भेदम् ततः तदनंतरम् ७६ सूकर्मणः शिष्य एकः कौशल्यो हिरण्यनाभः

अयह भगवंस्तव चरणनलिनयुगुलं त्रिभुवनगुरुभिर्वीदितमहमयातयामयजुः काम उपसगमि ७२ सू-
त उवाच एवंस्ततः स भगवान् वाजिरूपधरो हरिः यजुष्ययातयामानि मुनयेऽदात्प्रसादितः ७३
यजुर्भिरकरोच्छारवादशपंचशतैर्विभुः जगृहुर्वाजसंन्यस्ताः काण्वमाध्यंदिनादयः ७४ जैमिनेः सा-
मगस्यासीत्सूतं तु सूतं न यो मुनिः सूतं वास्तुतस्तत्सूताभ्यामेकैकां प्राह संहिताम् ७५ सूकर्मचापित-
च्छिष्यः सामवेदतरोर्महान् सहस्रं संहिता भेदं च के साम्नांततो द्विजः ७६ हिरण्यनाभः कौशल्यः पौषं
जिश्च सूकर्मणः शिष्यो जगृहुर्वा अन्य आवंत्यो बहव वित्तमः ७७ उदीच्याः सामगाः शिष्या आसन्पंचश-
तानि वै पौषं ज्यावत्ययोश्चापितोश्च प्राच्यान् प्रचक्षते ७८ लौगाक्षिर्मौगलिः कुल्यः कुशीदः कुक्षिरेव च
पौषं जि शिष्या जगृहुः संहितास्ते शतं शतम् ७९ कृतो हिरण्यनाभस्य चतुर्विंशति संहिताः शिष्य उचैस्व
शिष्येभ्यः शेषा आवंत्य आत्मवान् ८० इति श्रीभागवते महापुराणे द्वादशस्कंधे वेदशारवा प्रण-

यनं नाम षष्ठोऽध्यायः ६ पौषं जिर्नामैकः तौ जगृहुतुः आवंत्यश्चान्यस्तस्यैव शिष्यः सोऽपि जग्राह ७७ पौषं ज्यावं

त्ययोरपि चकारा हिरण्यनाभस्यापि पंचशतानि शिष्या आसन् ततावतीः शारवा यथायथं जगृहुः तानुदीच्यान् सतः कालतः कांश्चि-
त्प्राच्यांश्च प्रचक्षत इत्यर्थः यथैवोक्तं वैष्णवे उदीच्याः सामगाः शिष्यास्तस्य पंचशतं स्मृताः हिरण्यनाभात्तावत्यः संहितायैर्द्विजोत्त-
मैः गृहीतास्तेऽपि चोच्यंते पंडितैः प्राच्य सामगा इति ७८ पुनरप्येतेषां त्रयाणां सूकर्मणः शिष्याणां शिष्यांतरेः शारवा बाहुल्यं दर्शयति
लौगाक्षिरिति द्वाभ्याम् ७९ कृतो नाम हिरण्यनाभस्य शिष्यः स्वशिष्येभ्य उचै शेषा अन्या अपियाः प्रसिद्धाः शारवास्ता आवंत्यः स्वशि-

ष्येभ्य उचै इति ८० इति द्वादशोटी कायां षष्ठोऽध्यायः ६

सप्तमेऽथर्वविस्तारःपुराणव्यसनंततः पुराणलक्षणादीनिफलं भागवतश्रुतेः १ कमप्राप्तमथर्ववेदविभागमाह शिष्यकबंधनामानं-
स्वकांस्वकीयांसंहितांसोऽपिशिष्योऽपितां द्विधा विभज्य तदुक्तं वैष्णवे अथर्ववेदं समुनिः स्रमंतुरमितद्युतिः शिष्यमध्यापयामास-
कबंधंसोऽपितां द्विधा कृत्वा तु वेददर्शयत्तथापथ्याय दत्तवानिति १ तत्र वेददर्शः स्वसंहितां चतुर्धा विभज्य चतुरः शिष्यान् अध्यापयामास
पथ्यश्च त्रिधा विभज्य त्रीनितिसांर्द्धेनाह शौल्कायनिरिति २ आंगिरसः शूनकस्य शिष्यो बभ्रुः सैंधवायनश्च तदुक्तम् शूनकस्तद्विधा-
कृत्वा ददावेकां तु बभ्रवे द्वितीयां संहितां प्रादान् सैंधवायनसंज्ञिन इति सावर्ण्याद्याः सैंधवायनादीनां शिष्याः ३ नक्षत्रकल्पः शांतिकल्पश्चेति
द्वौ तदुक्तम् नक्षत्रकल्पो वेदानां संहितानां तथैव च चतुर्थः स्यादांगिरसः शांतिकल्पश्च पंचम इति नक्षत्रकल्पादीनां कर्तारस्तत्तन्नाम-

सुत उवाच अथर्ववित्स्रमंतुश्च शिष्यमध्यापयत्स्वकाम् संहितां सोऽपि पथ्याय वेददर्शय चोक्तवान् १
शौल्कायनिर्ब्रह्मबलिर्मोदोषः पिप्पलायनिः वेददर्शस्य शिष्यास्ते पथ्य शिष्यान् यो शृणु कुमुदः शूनको ब्र-
ह्मन् जाजलिश्चाप्यथर्ववित् २ बभ्रुः शिष्योऽथांगिरसः सैंधवायन एव च अधीयेतां संहिते द्वे सावर्ण्याद्या-
स्तयोऽपरे ३ नक्षत्रकल्पः शांतिश्च कश्यपांगिरसादयः एते आथर्वणाचार्याः शृणु पौराणिकान्मुने ४ व-
य्यारुणिः कश्यपश्च सावर्णिरकृतव्रणः वैशंपायनहारीतौ षड्वै पौराणिका इमे ५ अधीयंत व्यासा शिष्यात्संहि-
तां मत्पितुर्मुरवात् एकैकामहमेतेषां शिष्यः सर्वाः समध्यगाम् ६ कश्यपोऽहं च सावर्णिराम शिष्योऽकृतव्रणः
अधीमहि व्यासा शिष्याच्च तस्मै मूलसंहिताः ७ पुराणलक्षणं ब्रह्मन् ब्रह्मर्षिभिर्निरूपितम् शृणुष्व बुद्धिमाश्चि-
त्य वेदशास्त्रानुसारतः ८ सर्गोऽस्योथ विसर्गश्च वृत्तिरक्षांतराणि च वंशो वंश्यानुचरितं संस्था हेतुरपाश्रयः ९

भिरुच्यंते ४ ५ मत्पतिर्मुरवादिति प्रथमं व्यासः षट्संहिताः कृत्वा मत्पित्रे रोमहर्षणाय प्रादात् तस्य च मुरवादेते वय्यारुण्यादयः एकै-
कां संहितामधीयंत एतेषां षण्णां शिष्यः अहंताः सर्वाः समधीतवान् ६ राम शिष्यो योऽकृतव्रण एव च त्वारौ वयम् मूलसंहिता इत्यनेन ततः
संहिता बाहुल्यं सूचितम् ७ शूनकपरीक्षितसंवादे निरूपितमपि पुराणलक्षणं तद्देवकथनाय दर्शयति पुराणेति ८ अस्य विश्वस्य अत्र-
सर्गो विसर्गश्च स्थानं पोषणमूतयः मन्वंतरे शानु कथानिरोधो मुक्तिराश्रय इत्यत्रोक्तेः स्थानपोषणे वृत्तिरक्षाशब्दाभ्यामुच्येते अंतराणि-
मन्वंतराणि वंशो वंश्यानुचरितमिति ईशानु कथाः संस्थानिरोधः अनेनैवात्यंतिकलयरूपामुक्तिरप्युक्ता हेतुशब्देन जीवाश्रयवासनाश-
ब्दवाच्यार्जतयोगृहीताः ९

दशाभिर्लेखणेयुक्तं महापुराणं विदुः केचित्पञ्चविधम् सर्गश्चप्रतिसर्गश्चवंशोमन्वंतराणिच वंशानुचरितं चेति पुराणं पञ्चलक्ष-
णमिति महत्पुराणमल्पं चेति व्यवस्यया यत्र दशापिलक्षणा निष्ठयकू निरूप्यन्ते तन्महापुराणम् यत्र त्वन्येषां पञ्चस्वेवांतर्भावस्य विव-
क्षातदल्पमिति व्यवस्ययेत्यर्थः १० सर्गादिलक्षणा निध्याचष्टे अव्याकृतेत्यादिना प्रधानस्य गुणानां क्षोभात् यो महान्तस्मात् यस्त्रिह-
दहंकारस्तस्माद्भूतमात्राणां सूक्ष्माणां मिन्द्रियाणां च तदर्थानां च स्थूलानां देवतानां च संभवः सर्गः कारणसृष्टिः सर्ग इत्यर्थः उच्येत इति-
यथाऽपेक्षमुत्तरत्राप्यनुपंगः ११ विसर्गं व्याचष्टे पुरुषेणेश्वरेणानुगृहीतानामेतेषां महादादीनां पूर्वकर्मवासनाप्रधानोऽयं समाहारः कार्य-
भूतश्चराचरपाणिरूपो बीजादीजमिव प्रवाहापन्नो विसर्ग उच्येत इत्यर्थः १२ चराणां भूतानां सामान्यतोऽचराणि चकाराच्चराणि च का-

दशाभिर्लेखणेयुक्तं पुराणं तद्विदो विदुः केचित्पञ्चविधं ब्रह्मन् महदल्पं व्यवस्यया १० अव्याकृतगुणक्षोभा-
न्महत्स्त्रिहतोऽहमः भूतसूक्ष्मोन्द्रियायानां संभवः सर्ग उच्यते ११ पुरुषानुगृहीतानामेतेषां वासनानामयः वि-
सर्गोऽयं समाहारो बीजादीजचराचरम् १२ वृत्तिभूतानि भूतानां चराणामचराणि च कृतास्वेन नृणां तत्र कामा-
च्चोदनयाऽपि वा १३ रक्षाऽच्युतावतारैर्हाविश्वस्यानुयुगेयुगे तिर्यङ्मर्त्यर्षिदेवेषु हन्यन्ते ये स्त्रयीद्विषः १४ मन्वं-
तरं मनुर्देवामनुपुत्राः सुरेश्वरः ऋषयोऽशावताराश्च हरः षड्विधमुच्यते १५ राज्ञां ब्रह्मप्रसूतानां वंशस्त्रैकालिकोऽ-
न्वयः वंशानुचरितं तेषां वृत्तं वंशधराश्च ये १६ नैमित्तिकः प्राकृतिको नित्य आत्यंतिको लयः संस्थेति कविभिः
प्रोक्ता चतुर्धाऽस्य स्वभावतः १७

मातृवृत्तिः तत्र नृणां स्वेन भावेन कामाच्चोदनयाऽपि वायानियता वृत्तिर्जीविका कृता सा व-
त्तिरुच्येत इत्यर्थः १३ तिर्यङ्मर्त्यर्षिदेवेषु ये अच्युतावतारास्तेषां मीहालीला विश्वस्य रक्षोच्येत इत्यर्थः ये रवतारैरिति समासान्निष्क-
ष्य कथंचित्संबन्धः त्रयीद्विषोदेत्याः १४ षड्विधं मन्वंतरमुच्यते षड्विधत्वमेवाह मनुरिति मन्वादयः षडेते वर्गाः स्वस्वाधिकारेण यदा प्रव-
र्तन्ते तन्मन्वंतरमित्यर्थः १५ वंशमाह राज्ञामिति ब्रह्मणः सकाशात् प्रसूतिर्येषां शब्दानामित्यर्थः तेषां मन्वयो वंशः तत्र भवा वंश्याः तेषां वृत्तं
ये च तद्वंशधरास्तेषां वृत्तं वंशानुचरितमुच्यते १६ अस्य विश्वस्य स्वभावतो मायातो निष्पन्नस्य यद्य माया तश्चतुर्विधो लय इति १७

अस्यजगतःसर्गादेर्हेतुर्निमित्तजीवः सोऽत्रहेतुरुच्यतेइत्यर्थः तस्यनिमित्ततामाह अविद्याकर्मकारकः कर्मकर्ताजीवादृष्टप्रयुक्तत्वा
द्विष्वसर्गादेः सतुतत्रहेतुरित्यर्थः नन्वनुशयीनिमित्तमितिकेचित् अव्याकृतमित्यपरेतत्राह यमिति चैतन्यप्राधान्येनानुशयिन
मुपाधिप्राधान्यविवक्षयाअव्याकृतम् १८ अपाश्रयमाह व्यतिरेकेति जाग्रदादिष्ववस्थासूजीवतयावर्ततइतिजीववृत्तयोविश्व
तैजसप्राज्ञास्तेषुमायामयेषुसाक्षितयाऽन्वयः समाध्यादौचव्यतिरेकोयस्यतद्ब्रह्मसंसारप्रतीतिबाधयोरधिष्ठानावधिभूतमपाश्र-
यउच्यतइत्यर्थः १९ तदेवसदृशंतंपंचयति पदार्थेषुघटादिषुद्रव्यंमृदादियथायुतमन्वितमयुतंचबहिरप्यवस्थानात् रूपनामसूच
सन्मात्रंसत्तामात्रंयथा एवंबीजंगर्भाधानमादिर्यासांपंचतांऽतीयासांतासूदेहावस्थासूनवस्वपिअधिष्ठानत्वेनयुतमयुतंचयत्तदपाश्र-

हेतुर्जीवोस्यसर्गादेरविद्याकर्मकारकः यवानुशायिनंप्राहुरव्याकृतमुतापरे १८ व्यतिरेकान्वयोयस्यजा-
ग्रत्स्वप्नसृष्टिषु मायामयेषुतद्ब्रह्मजीववृत्तिष्वपाश्रयः १९ पदार्थेषुयथाद्रव्यंसन्मात्रंरूपनामसू बीजा-
दिपंचतांतासूवस्थासूयुतायुतम् २० विरमेतयदाचित्तंहित्वावृत्तित्रयंस्वयम् योगेनवातदात्मानंवेदेहा-
यानिवर्तते २१ एवंलक्षणलक्ष्याणिपुराणानिपुराविदः मुनयोऽष्टादशप्राहुः क्षुल्लकानिमहांतिच २२ ब्राह्मपा-
द्यंवैष्णवंचशैवंलैंगंसगारूडम् नारदीयंभागवतमाग्नेयंस्कंदसंज्ञितम् २३ भविष्यंब्रह्मवैवर्तमार्कंडेयंसवाम-
नम् वाराहंमात्स्यंकौर्मंचब्रह्मांडारव्य मितित्रिषट् २४ ब्रह्मन्निदंसमारव्यातंशारवाप्रणयनंमुनेः शिष्यशिष्य-
प्रशिष्याणांब्रह्मतेजोविवर्द्धनम् २५ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेद्वादशस्कंधेसप्तमोऽध्यायः ७

यइति २० एवंदशापिलक्षणानिव्यारव्यायवर्णयंति महात्मानइतियदुक्तंतदाह विरमेतेति यदासर्गादीनांमायामयत्वानुसंधानेनवाम
देवादेरिवस्वयमेवचित्तंविरमेत् इहैवानुष्ठितेनयोगेनवादेवहूत्यादिवत् तदाविक्षेपाभावात् आत्मानंवेदतदाचाविद्यानिवृत्तेरीहा-
याः संसाररूपायानिवर्ततइत्यर्थः २१ पुराणविभागप्रस्तावेनतल्लक्षणादिप्रासंगिकमुक्ताप्रस्तुतमाह एवंविधैर्लक्षणैः लक्ष्याणि २२
२३ त्रिषट्अष्टादश २४ उपसंहरति ब्रह्मन्निति मुनेः व्यासस्यशिष्यादीनांच ब्रह्मतेजोब्रह्मवर्चसंतद्विवर्द्धनंश्रोतृणामितिशेषः २५
इतिद्वादशोटीकायांसप्तमोऽध्यायः ७ अष्टमेतुतपश्चर्यामार्कंडेयस्यमोहकैः कामादिभिरसंमोहोनरनारायणास्तुतिः १ ६५

पुराणविभागप्रसंगेन पुराणकर्तुर्मार्कंडेयस्य चरितं प्रस्तुतमाह सूतेति त्वमेव वक्तुं योग्य इत्याह तमसि संसारे भ्रमतां पारदर्शनस्तन्नि-
वर्तकः १ वक्तव्यमाह आहुरिति उर्वरितः अवशिष्टः येन कल्पांतैर्नैतत्कथं घटत इत्येकः प्रश्नः २ प्रलयाभावादप्येतन्न घटत इत्याह स-
वा इति यतो मार्गवर्षभः कोऽपि प्राकृतिको नैमित्तिको वा ३ अन्यदप्यघटितमेवेत्याह एक एवेति तो कंबालकम् ४ कौतूहलमौत्स-
व्यम् तं संशयम् न केवलं त्वं महायोगी किंतु पुराणेष्वपि ज्ञातृत्वेन संमतः ५ प्रश्नमभिनंदति हेमहर्षे अयं प्रश्नः तत्र हेतुः नारायणेति यत्र

शौनक उ० सूतजीवचिरं साधो वद नो वदतां वर तमस्य पारे भ्रमतां नृणां त्वं पारदर्शनः १ आहुश्चिरायु-
षमृषिं मृकंडतनयैजनाः यः कल्पांतैर्नैतत्कथं घटत इत्येकः प्रश्नः २ सवा अस्मत्कुलोत्पन्नः कल्पेऽस्मिन् मार्ग-
वर्षभः नैवाधुनाऽपि भूतानां संप्लवः कोऽपि जायते ३ एक एवाणं वैश्वाम्यहृदशं पुरुषं किल वटपत्रपुटे तो कं-
शयानं त्वेकमद्भुतम् ४ एष नः संशयो भूयान् सूत कौतूहलं यतः तं न च्छिद्धिं महायोगी नृपुराणेष्वपि संमतः ५
सूत उवाच प्रश्नस्त्वयामहर्षेयं कृतो लोके मेमापहः नारायणकथायत्र गीता कलिमलापहा ६ प्राप्तहि जा-
तिसंस्कारो मार्कंडेयः पितुः क्रमात् छंदोऽस्य धीत्यधमैण तपः स्वाध्यायसंयुतः ७ बृहद्भूतधरः शांतो जटिलो व-
ल्कलांबरः विभक्तमंडलुदंडमुपवातं समैखलम् ८ कृष्णाजिनं साक्षसूत्रं कुशांश्च नियमद्वये अग्न्यर्कगुरुवि-
प्रात्मस्वर्चयन् संध्योर्हरिम् ९ सायंप्रातः सगुरवैभैद्यमाहृत्य वाग्यतः बुभुजे गुर्वनुज्ञातः सकृन्नोचे दुषोषि-
तः १० एवंप्रतपः स्वाध्यायपरो वर्षाणामयुतायुतम् आराधयन् हृषीकेशं जिग्ये मृत्युं सकृदुज्जयम् ११ ब्रह्माभृगु-
र्भवो दक्षो ब्रह्मपुत्राश्च ये परे नृदेवपितृभूतानि तेनासन्नतिविस्मिताः १२ इत्यंबृहद्भूतधरस्तपः स्वाध्यायसंय-
मैः दध्यावधोऽक्षजं योगी ध्वस्तकेशांतरात्मना १३ प्रश्नविषये ६ तत्र मार्कंडेयस्तपसा भगवंतं माराध्यमायाप्रदर्शनं ववे त

तश्च तेनैव भगवन्मायया सप्तकल्पादृष्टानां न्यैरित्युत्तरं वक्तुमादित आरभ्य तस्य चरितमाह प्राप्त इत्यादिना मार्कंडेयो मृत्युं जिग्ये इति पंचम-
श्लोकेनान्वयः मध्यमग्रंथेन तस्य धर्मः कथ्यते प्राप्तो हि जातिसंस्कारः उपनयनारब्धो येन सः पितुः सकाशाद्गर्भाधानादिक्रमात् छंदोऽसि वेदा-
न् ७ बृहद्भूतधरः नैष्ठिकः ब्रह्मचारी सन् ८ नियमद्वये धर्मवद्भूये अग्न्यादिषु पंचसकृदहरि मर्चयन् ९ भैद्यं गुर्वयमाहृत्य तेनानुज्ञातश्चेत्तर्हि बु-
भुजे नोचेत् सकृत्कदापि उपोषितो भवति १० ११ तेन मृत्युं जयेत् १२ ध्वस्ताः केशा रागादयो यस्य तेनांतरात्मना प्रत्याहृतमनसा १३ ६

१४ तस्य तपोनिष्ठा मिति हासेन वर्णयति एतदित्यादिना अस्मिन् सप्तमे मन्वन्तरे तपसामत्पदं गृहाप्यतीति विशंकितः १५ मुनये मुनिंश्च शयि-
तुरजस्तो क मिति प्रियमपत्यं लोभः मदश्च तौ १६ १७ तदाश्रमपदं प्रविष्टो वायुर्ववाविति तृतीयेनान्वयः पुण्येर्द्रुमैर्लताभिश्चाचितं पूजि-
तम् पुण्यद्विजानामृषीणां कुलैराकीर्णम् पुण्या अत्यमला जलाशयायस्मिन् १८ मत्तश्च मराणां संगीतं यस्मिन् मत्तको किलानां कूजि-
तं यस्मिन् मत्तबर्हिण एव नटास्तेषामादोपः संभ्रमो यस्मिन् मत्तद्विजानां पक्षिणां कुलैराकुलं व्याप्तम् १९ एवंभूतं तदाश्रमपदं प्रविष्टः
सन् वायुर्मलयानिलो ववौ प्रससार उत्तंभयन् उदीपयन् तत्र दक्षेऽपु प्रवेशान्माधम् हिमनिर्झरकणानामादानात् शैत्यम् पुष्पपरिष्वंगा

तस्यैवं युंजतश्चित्तं महायोगेन योगिनः व्यतीयाय महान्कालो मन्वन्तरषडात्मकः १४ एतत्पुरंदरो ज्ञात्वा सप्त-
मेऽस्मिन् किलांतरे तपो विशंकितो ब्रह्मन्नारे भेत्तुं हिंसातनम् १५ गंधर्वाप्सरसः कामं वसंतमलया निलौ मु-
नये प्रेषयो मा सरजस्तो क मदौ तदा १६ तैवैतदाश्रमं जग्मुर्हिमाद्रेः पार्श्व उत्तरे पुष्पभद्रानदीयत्रचित्रारव्या-
चशिलाविभो १७ तदाश्रमपदं पुण्यं पुण्यद्रुमलताऽचितम् पुण्यद्विजकुलाकीर्णं पुण्यामलजलाशयम् १८
मत्तश्च मरसंगीतं मत्तको किल कूजितम् मत्तबर्हिण नटादोपं मत्तद्विजकुलाकुलम् १९ वायुः प्रविष्ट आदाय हि-
मनिर्झरशीकरान् सूमनोभिः परिष्वक्तो ववावुत्तंभयन् स्मरम् २० उद्यच्चंद्रनिशावत्कः प्रवालस्तबकादिभिः
गोपद्रुमलताजालैस्तत्रासीत्कुसुमाकरः २१ अन्वीयमानो गंधर्वैर्गीतिवादित्रयूथकैः अदृश्यता तत्तत्रापेषुः स्वः
स्त्रीयूथपतिः स्मरः २२ हुत्वाग्निं समुपासीनं ददृशुः शक्रकिंकराः मीलिताक्षंदुरोधर्षमूर्तिमंतमिवानलम् २३
ननृतुस्तस्य पुरतः स्त्रियोऽथो गायका जगुः मृदंगवीणापणवैर्वाद्यं च कुर्मनोरमम् २४ संदधेऽस्त्रं स्वधनुषि-
कामैः पंचमुरवंतदा मधुर्मनोरजस्तो क इन्द्रभृत्या व्यकंपयन् २५ तस्यै गंध्यं चोक्तम् २० किंच उद्यच्चंद्रो यस्मिन् तन्नि-

शावत्करजनीमुरवं यस्मिन् सः प्रवालस्तबकानामालयः श्रेणयो येषु तैः गुप्यंति विटपैः संश्लिष्यंतीति गोपाद्रुमाः लताश्च तेषां जालैः समूहेण
विर्बभूव २१ किंच तदा गीतवादित्रयूथकैः गायकादिसमुदायिभिः गंधर्वैर्नवीयमानः तया स्वः स्त्रियोऽप्सरसः तासां यूथपतिः आ-
तत्तत्रापिषुश्च येन स स्मरश्च तत्रादृश्यत २२ दुरोधर्षमभिभवितुमशक्यम् २३ २४ शोषणदीपनसंमोहनतापनोन्मादनारव्यानि पंचमु-
रवानियस्यत दत्तं संदधे तदैव मधुर्वसंतः रजस्तो कश्च पुंस्त्वमार्षम् अन्ये चैन्द्रभृत्यास्तस्य मनो व्यकंपयन् २५ ५ ५

२६ किंच वायुर्मलयानिलः पुंजिकस्थल्यास्तत्सूक्ष्मं वासोजहार २७ सर्वतेशां कर्मतत्र तस्मिन् मोघं व्यर्थम् अनीशस्य निर्देवस्य २८ मुनेर-
पकुर्वंतः प्रतिकूलमाचरंतः हे मुने २९ अहम् अहंकारस्य भावं विकारम् ३० निस्तेजसं म्लानवदनम् स्वराडिन्द्रः ३१ नरनारायणरूपो-
हरिः ३२ तावन्नुवर्णयति द्वाभ्याम् ताविति रौरवं कृष्णाजिनं वल्कलं चांबरं ययोस्तौ पवित्रे पाण्योर्ययोस्तौ त्रिविधं गुणं न वतंतु कमि-
ति वा त्रिविद्बहिः पवमानमित्यादौ न वके प्रयोगादिति न वतंतत्वादिमयम् ३३ वेदं च दर्शमुष्टिम् किंच साक्षात्तप एव तौ तत्र हेतुः तपत्त-

क्रीडंत्याः पुंजिकस्थल्याः कंदुकैस्तनूगौरवात् ऋशमुद्दिग्मध्यायाः केशविस्रंसितस्रजः २६ इतस्ततो-
न्ममदृष्टेश्च लंत्या अनुकंदुकम् वायुर्जहार तद्दोसः सूक्ष्मं त्रुटितमेरवलम् २७ विससर्जत दाबाणं मत्वा त-
स्वजितं स्मरः सर्वतत्राभवन् मोघमनीशस्य ययोद्यमः २८ तदित्यमपकुर्वंतो मुनेस्तत्तेजसा मुने दृष्टमा-
नानि ववृतुः प्रबोध्याहिमिवार्भकाः २९ इतींद्रानुचरैर्ब्रह्मन् धर्षितोऽपि महा मुनिः यन्नागादहमो भाव-
नतश्चित्रं महत्सुहि ३० दृष्ट्वा निस्तेजसं कामसगणं भगवान् स्वराट् श्रुत्वानुभावं ब्रह्मर्षेर्विस्मयं समगा-
त्परम् ३१ तस्यैव युंजतश्चित्तं तपः स्वाध्यायसयमैः अनुग्रहाया विरासीन्नरनारायणो हरिः ३२ तौ श-
कृकृष्णौ न वकं जलोचनौ चतुर्भुजौ रौरवं वल्कलं चरो पवित्रपाणी उपवीतकं त्रिवृतकं मंडलुदं डमृजुं च वैष्णवं
म् ३३ पद्याक्षमालामुतजंतुमार्जनं वेदं च साक्षात्तप एव रूपिणौ तपत्तडिहर्णं पिशांगरोचिषा प्रांशूदधानौ-
विबुधं षष्मार्चितौ ३४ तैर्वै भगवतोरूपेन रनारायणावृषी दृष्ट्वा त्यायादरेणोच्चैर्न नामांगेन दंडवत् ३५
स तत्संदर्शनानंदनिवृत्तात्मेन्द्रियाशयः हृष्टो माश्रु पूर्णाक्षौ न सेहेतावुदीक्षितुम् ३६ उत्थाय प्रांजलिः प्रह-
र्षोत्सुक्यादाश्लिषन्निव नमोनम इतीशानो वभाषि गद्गदाक्षरः ३७ तयोरासनमादाय पादयोरवनिज्य च अ-
र्हणेनानुलेपेन धूपमाल्यैरपूजयत् ३८ स्मरवमासनमासीनो प्रसादाभिमुखौ मुनी पुनरानम्य पादाभ्यां गरिष्ठावि-
दमब्रवीत् ३९ डिहर्णं देदीप्यमानविद्युत्संकाशं यत्पिशांगरोचिस्तेन रूपिणौ मूर्तिमंतौ तादृक्तेजोयुक्तमूर्तिभ्यां तपोमयत्वेन प्रका-

शमानावित्यर्थः प्रांशू उन्नतौ ३४ उच्चैर्महता आदरेण ३५ तयोः संदर्शनेन य आनंदस्तेन निवृत्ता उपशान्ता आत्मेन्द्रियाशयादेर्हं द्रियमनांसि य-
स्य सः न सेहेनाशकोत् ३६ आश्लिषन् आश्लिष्यन् आलिंगयन्निव ३७ पादयोरवनिज्य पादौ प्रक्षाल्य अर्हणेन अर्च्येण ३८ पादाभ्यां पादौ

अंतर्यामिणस्तस्यैव प्राणादिप्रवर्तकत्वादात्मनस्तत्कृतावस्वातंत्र्यं पश्यन्नाह किमिति तवत्वां किमहं वर्णयेक्यं स्तोमि यत् येन
 त्वयैव उदीरितः प्रेरितोऽसुः प्राणः संस्पंदते प्रवर्तते तमनुचवागादयः स्पंदंति अत्र हेतुः वैअन्वयव्यतिरेकाभ्यां श्रोत्रस्य श्रोत्रमित्या
 दिश्रुतिभिश्च तत्प्रसिद्धमित्यर्थः न केवलं प्राकृतानां तनुभृतां किंत्वजशर्वयोश्चातः स्वस्य ममापितयैव एवं यद्यपि न कस्यापि स्वातंत्र्य
 म् अथापि दारुयं ब्रवत् त्वत्प्रवर्तितैरपि वागादिभिर्मजतां पुंसां भावबंधुः आत्मबंधुरसि न तु पित्रादिवत् देहमात्रबंधुः अहो ह्यपालुतात
 वेत्यर्थः ४० ननु कथं भावां प्राणादिप्रवर्तकौ धर्मपुत्रत्वादावयोरिति चेन्न ब्राह्म मूर्ती इति हेमगवन् भगवतस्तव इमे मूर्तीत्रिलोक्याः क्षेमाय
 पालनाय तापविरमाय च दुःखनिवर्त्यै मृत्युजित्यै मोक्षाय न तु त्वं कस्यापि पुत्र इत्यर्थः अत्र दृष्टान्तः यथेदं विश्वमवितुमन्यास्तनूर्मत्स्य कू

मार्केडेय उवाच किं वर्णयेत वविभो यदुदीरितोऽसुः संस्पंदते तमनुवाङ्मन इन्द्रियाणि स्पंदंति वेतनुभृ
 तामजशर्वयोश्च स्वस्याप्यथाऽपि मजतामासि भावबंधुः ४० मूर्ती इमे भगवतो भगवन्स्त्रिलोक्याः क्षेमाय ताप
 विरमाय च मृत्युजित्यै नानाविधैर्वितुमन्यतनूर्यथेदं सुखापुनर्ग्रससि सर्वमिवोर्णनाभिः ४१ तस्यावि-
 तुः स्थिरचरै रशितुरंघ्रि मूलं यत्स्थितं कर्म गुणकालरजः स्पृशंति यदेव स्तुवंति निनमंति यजंत्यभीक्ष्णंध्याम्रं-
 ति वेदो हृदया मुनयस्तदास्यै ४२ नान्यंतवांघ्र्युपनयादपवर्गमूर्तेः क्षेमं जनस्य परितो भिय ईशविद्यः ब्रह्मा
 विभेत्यलमतो हि परार्थ्यधिष्ययः कालस्य ते किमु ततत्कृतभौतिकानाम् ४३

मार्केडिलक्षणाः नाना अनेक प्रकारा वि-
 भर्षित इत् न केवलं पालनादिमात्रं तव कर्म किंतु सुखिलयावपीत्याह सुखेति तत्राप्यन्यनिरपेक्षत्वे दृष्टान्तः उर्णनाभिरिवेति ४१ यस्मा
 देवं भूतस्त्वं तस्मात्तवांघ्रि मूलं मजामीत्याह तस्येति तस्यावितुः पालकस्य स्थावरजंगमानामीश्वरस्यांघ्रि मूलं मजामीति तृतीयश्लो-
 कस्यानुषंगः कथं भूतमंघ्रि मूलम् यत्स्थितं कर्म गुणकालानां रजोमलम् अन्ये च पूर्वोक्तास्तापादयो न स्पृशंति रुज इति वा-
 पाठः यतः वेदो हृदये येषां ते वेदतात्पर्यविदो मुनयः यदेव स्तुवंति नितरां नमंति तत्तदास्यै तत्प्राप्तये एवं स्तवनादिकुर्वंति ४२ यतः अ-
 न्यः पुरुषार्थो नास्तीत्याह नान्यमिति अंघ्र्युपनयात् श्रीमच्चरणप्राप्तेः अन्यं क्षेमं न विद्यः परितः सर्वेष्वपि लोकेषु भीर्यस्य तस्य जन-
 स्य तदेवाह हि परार्थ्यधिष्ययः स्थानं यस्य सः ब्रह्माऽपि ते कालस्य त्वद्भूविजृम्भरूपात्कालादलं बिभेति अतः किमु तव कृतव्यम् तेन ब्र-
 ह्मणा कृतानां भौतिकानां प्राणिनां भयमिति ४३

यस्मादेवं तत्तस्मात्तवपादमूलं भजामि कथं भूतस्य ऋतधियः सत्यज्ञानस्वरूपस्य यद्वा सत्याधीर्यस्य तस्मिन्वातस्य आत्मगुरोर्जा-
वस्य नियंतुः अतः कारणात्परस्य किं कृत्वा आत्मच्छादिस्वात्मावरकम् अपार्यं च निष्फलम् असच्चतुच्छम् अंत्यं च नश्वरम् इदं दे-
हादिहित्वा देहादिभजनं त्यक्त्वा असच्चेत्कथं प्रतीयेत तत्राह अभिज्ञमात्रम् न ह्यत्यंतमसत् किं त्वात्ममात्रम् न ततः पृथगस्तीत्यर्थः
नन्वपवर्गाय भवतु मद्भजनम् फलांतरार्थं त्वन्यभजनं कार्यमेव तत्राह तर्हीति यदि त्वां भजति पुरुषः तर्हि ते त्वत्त एव सर्वं मनीषितमर्थं विं-
देतेति ४४ ननु ब्रह्मरुद्रावपि ममैव मूर्ती अतो मामेव किमत्यंतमाद्रियसेतत्राह सत्वमिति यदपि यद्यपि तवैव मायया कृता एता लीला
स्त्वयैव धृताः तथाऽपि या सत्वमयी सैव प्रशांत्यै मोक्षाय न केवलमस्य प्रशांत्यभावात् मात्रमन्यभजने किं त्वनिष्ठं च भवेदित्याह व्यसने

तं ह्येभजां मृतधियस्तवपादमूलं हित्वेदमात्मच्छादिचात्मगुरोः परस्य देहाद्यपार्यमसदंत्यमभिज्ञमात्रं विं-
देत तं तर्हि सर्वमनीषितार्थम् ४४ सत्त्वरजस्तम इतीशतवात्मबंधो मायामयाः स्थितिलयो दयहेतवोऽस्य ली-
लाधृता यदपि सत्वमयी प्रशांत्यै नान्यै नृणां व्यसनमोहभियश्च याभ्याम् ४५ तस्मात्तवेह भगवन्नयता-
वकानां शृङ्खलांतनुं स्वदयितां कुशलाभजंति यत्सात्वताः पुरुषरूपमुपशान्तिं सत्त्वं लोको यतोऽभयमुतात्मस्वरवं न-
चान्यत् ४६ तस्मै नमो भगवते पुरुषाय भूमे विश्वाय विश्वगुरवे परदेवताय नारायणाय ऋषये च नरोत्तमा-
यहंसाय संयतगिरे निगमेश्वराय ४७ यैर्वेन वेदवितया क्षपयैर्भ्रमद्भिः संतंस्वरवेष्बसुपुह्यपि हृक्पथेषु त-
न्मायया कृतमतिः स उ एव साक्षादाद्यश्च तेऽरिबलगुरोरुपसाद्य वेदम् ४८

ति ४५ तदेव सदाचारेण दृढयति तस्मादिति

हे भगवन् तव शृङ्खलांतनुं श्रीनारायणारव्याम् अयतावकानां च शृङ्खलांतनुं नरारव्याम् यद्यस्मात्सात्वताः सत्वमेव पुरुषस्येश्वरस्य रूपं
मुपशान्तिमन्यंते न त्वन्यत् रजस्तमश्चेति अत्र हेतुः यतः सत्त्वात् लोको वैकुण्ठारव्यः लोकत्वे सत्यप्यभयं च भोगे सत्यप्यात्मस्वरवं च ४६
अतस्तं प्रणमति तस्मै नम इति हंसाय शृङ्खाय संयतगिरे नियतवाचे अयच्च निगमेश्वराय वेदमार्गप्रवर्तकाय ४७ वेदार्थसंप्रदाय प्रवर्तने
हेतुत्वं वदन् स्तोति यमिति कपटं द्वियमार्गैः भ्रमद्भिः विक्षिप्तबुद्धिः पुमान् स्वेन्द्रियादिषु नियंतृत्वेन संतमपि यं त्वां न वेद हृक्पथेषु विषयेषु बु-
द्धिविक्षेपे हेतुः तन्मायया कृतस्य तवैव मायया आवृता आत्मनिष्ठा मतिर्यस्य स उ सोऽपि आद्य एव पूर्वमज्ञातैव अरिबलगुरोस्तव त्वत्प्रव-
र्तितं वेदमुपसाद्य प्राप्य तं त्वां साक्षाद्देद ४८

वेदेनैव तत्ज्ञानमित्युपपादयन् प्रणमति तस्य तव दर्शनं निगमेष भवति कथं भूतम् आत्मनस्तवरहः रहस्यप्रकाशकम् अन्यथा दुर्ज्ञेयता माह
 अजपराब्रह्मपुरव्याः कवयोऽपि सारं व्ययोगादिभिर्यतमानाः यत्र त्वयि मुह्यंति कुत इत्यत आह सर्वेषां सारं व्यादिवादानां विषयाभेदाद
 यस्तेषां प्रतिरूपं तत्तदनुसारि शीलं स्वभावो यस्य तम् कुतः आत्मना देहादिसंघातेन निगूढो बोधो यस्य तम् एवं भूतं महापुरुषं त्वां वंदे
 ४९ इति द्वादशस्कंधे टीकायामष्टमोऽध्यायः ८ नवमेष भगवन्मायादिदृक्षोर्दर्शनं मुहुः माया शिशौ लयाब्धौ च मुनेर्निर्वेशनि
 र्गमैः १ भगवतः परितोषपूर्वकं तदपेक्षितवरदानं कथयितुमाह संस्तुत इत्यादिना १ आत्मसमाधिना चित्तैकाग्र्येण २ वयंते

यद्दर्शनं निगम आत्मरहः प्रकाशं मुह्यंति यत्र कवयोऽजपरायतंतः तं सर्ववादविषयप्रतिरूपशीलं वंदेम-
 हापुरुषमात्मनिगूढबोधम् ४९ इति श्रीभागवते महापुराणे द्वादशस्कंधे अष्टमोऽध्यायः ८ सूत उ-
 वाच संस्तुतो भगवानित्येमां कंडे येन धीमता नारायणो नरसर्वः प्रीत आह भृगूदहम् १ श्रीभगवा
 नुवाच भो भो ब्रह्मर्षिवर्याऽसि सिद्ध आत्मसमाधिना मयि भक्त्या न पायिन्यातपः स्वाध्यायसंयमैः
 २ वयंते परितुष्टाः स्मात्त्वद्ब्रह्म तत्त्वय्या वरं प्रतीच्छामहे ते वरदेशादभीप्सितम् ३ ऋषिरुवाच जितं
 ते देवदेवेश प्रपन्नार्तिहराच्युत वरेण तावताऽलं नो यद्ब्रवान् समदृश्यत ४ गृहीत्वाऽजादयो यस्य श्रीमत्पा-
 दाब्जदर्शनम् मनसा योगपद्धेन स भवान्मोऽक्षगोचरः ५ अथाप्यंबुजपत्राक्षपुण्यश्लोकशिरवामणे द्रक्ष्ये
 मायां यया लोकः स पालो वेदसद्भिदाम् ६ सूत उवाच इतोऽदितोर्चितः काममृषिणा भगवान्मुने त
 थेति स स्मयन् प्रागाद्दृष्ट्या श्रममीश्वरः ७ तमेव चित्तयन्नर्थमृषिः स्वाश्रम एव सः वसन्नग्न्यर्कसोमांबुभूवा-
 युवियदात्मसु ८ परितुष्टाः स्मेति बहुवचनं सर्वदेवाभिप्रायेण वरदेशादित्येकवचनं द्वयोरैक्याभिप्रायेण प्रतीच्छगृहाण ३

वरेणच्छंदयता त्वया जितमुत्कर्षो दर्शितः मम तु वराकांक्षानास्तीत्याह वरेणेति ४ यस्य तव श्रीमत्पादाब्जदर्शनं मनसाऽपि गृहीत्वा-
 प्राप्य कृतार्था अजादयो भवन्ति स भवान्मोऽक्षगोचरो जातोऽस्ति किमतः परं वरेणेत्यर्थः ५ द्रक्ष्ये द्रष्टुमिच्छामि लोकपालैर्ब्रह्मा-
 दिभिः सहितोऽयं लोको जनः सद्भिदां सति वस्तुनिभिदां ययेति ६ तथेति द्रक्ष्यसीति स ईश्वरः स्मयन् प्रागात् पाठांतरे क्रिया-
 विशेषणम् ७ तमेवार्थं मायादर्शनरूपम् अग्न्यादिमूर्तिषु ८ ९ १० ११ १२ १३

भावद्रव्यैर्मनोमयैर्द्रव्यैः क्वचित्कदाचित्प्रेमप्रसरसंप्लुतः प्रेमोद्रेकं प्राप्तः ९ मायादर्शनमाह तस्येत्यादिना १० तं वायुमनुबलाहकामेघा-
 अभवन् आविर्भवन्तुः ते च तडिद्भिः सहिताः उच्चैः स्वनंतोगर्जतः अक्षोरयांगंतद्भूतस्य विष्ठाः अभितो वर्षधारा मुमुचुः ११ चतुर्दिक्षव-
 र्तमानाः समुद्राः समीरवेगेनोर्मयस्तैर्मृतलंग्रसंतः उग्रानकायेषु महाभया आवतायेषु गंभीरो घोषो येषु ते च ते च १२ आत्मना सह ज-
 रायुजादिचतुर्विधं जगदंतर्बहिः श्वोपतापितं वीक्ष्य क्ष्मां च जलापुतां वीक्ष्य मुनिः समचसत् भयप्रापकेनोपतापितम् अद्भिः कथं भू-

ध्यायन् सर्वत्र च हरिं भावद्रव्यैरपूजयत् क्वचित्पूजां विसस्मार प्रेमप्रसरसंप्लुतः ९ तस्यैकदा भृगुश्रेष्ठपुष्प-
 भद्रातदेमुने उपासीनस्य संध्यायां ब्रह्मन्वायुरभून्महान् १० तंच डशब्दं समुदीरयंतं बलाहका अन्वभवन् क-
 रालाः अक्षस्य विष्ठा मुमुचुस्तडिद्भिः स्वनंत उच्चैरभिवर्षधाराः ११ ततो व्यदृश्यंत चतुः समुद्राः समंततः -
 क्ष्मातलमाग्रसंतः समीरवेगोर्मिभिरुग्रनक्रमहाभयावतंगभीरघोषाः १२ अंतर्बहिः श्वोपतापितं वीक्ष्य मुनिः समचसत् १३ त-
 रैः शतद्रुदाभीरुपतापितं जगत् चतुर्विधं वीक्ष्य सहात्मना मुनिर्जलापुतां क्ष्मां विमनाः समचसत् १३ त-
 स्यैव मुद्गीक्षत ऊर्मिभीषणः प्रभंजनाघूर्णितवार्महाणवः आपूर्यमाणो विरषाद्भिरंबुदैः क्ष्माप्यधाद्रीपवर्षा-
 द्भिः समम् १४ सक्ष्माः तरिस्संसदिवसे भागणं त्रिलोक्यमासीत्सहदिग्भिराप्लुतम् स एक एवोर्वरितो महा मु-
 निर्बेभ्राम विक्षिप्य जटाजडां धवत् १५ क्लृप्तपरीतो मकरैस्तिमिर्गिलैरुपद्रुतो वाचिने भस्वताहतः तमस्य पा-
 रेपतितो भ्रमन् दिशो न वेद रवंगां च परिश्रमोषतः १६ क्वचिद्भूतो महावर्तत रैलेस्ताडितः क्वचित् यादोभिर्म-
 ह्यते क्वापि स्वयमन्योऽन्यघातिभिः १७ क्वचिच्छोकं क्वचिन्मोहं क्वचिद्दुःखं सरवं भयम् क्वचिन्मृत्युमवा-
 प्रोतिव्याध्यादिभिरुतार्दितः १८ अयुतायुतवर्षाणां सहस्राणि शतानि च व्यतीयुर्भ्रमतस्तस्मिन् विष्णुमा-
 यावतात्मनः १९ ताभिः अतिद्युभिः अतिकांताद्यौर्याभिः खरैश्च सूर्यरश्मिभिः वायुभिर्वा दतिशेषः शतद्रुदाभिश्च विद्युद्भिः दीर्घ-

मार्षेच्छंदोऽनुसारेण १३ प्रभंजनेन आघूर्णितं वाः उदकं यस्मिन् सः अप्यधात् छादयामास समसह १४ सक्ष्माः तरिस्संभूयं तरिस्स्य पाणि-
 सहितं सदिवं स्वर्गस्थं देवसहितम् भागणा ज्योतिर्गणाः तैः सहितम् जटाः विक्षिप्य विवीर्य १५ परिश्रमेण दपितः गतः प्राप्त इत्यर्थः इषु सर्प-
 ण इत्यस्मात् १६ अन्योऽन्यघातिभिः तद्भक्षणाय परस्परं यु द्यद्भिः १७ १८ विष्णुमायावतात्मन इति सतथा दृष्टवानित्यर्थः १९ ७२

ककुदिउन्नतप्रदेशे न्यग्रोधपोतंकोमलंवटम् २० तस्यईशानदिक्शारवायांशिशम्पि २१ श्रीमत्तुरम्यंवदनपंकजंयस्यतम् कंबुवत्
त्रिरेखावताग्रीवायस्यतम् महोरस्कंविशालवक्षसम् सूनासंशोभनानासायस्यतम् सुंदरेषुबौयस्यतम् २२ श्वासैरेजंतः कं-
मानाः अलकास्तैराभातंशोभितम् कंबुवत् अंतर्वलयेनश्रीर्ययोस्तौकंबुश्रियौ तयोः कर्णयोर्दाडिमेषुषेयस्यतम् विद्रुमतुल्या
धरभासाईषत्शोणायितंसुधातुल्यंस्मितंयस्यतम् २३ पद्मगर्भवत्आईषत्अरुणोअपांगौनेत्रप्रांतौयस्यतम् हृद्योहासोयस्मि
नूतदवलोकनंयस्यतम् श्वासैरेजंतश्चलंत्योवलयस्तिर्यक्निम्नरेखास्ताभिः संविग्रान्चंचलानिम्नागंभीरानाभिर्यस्मिन्तत् दलव-

सकदाचिद्भ्रमंस्तस्मिन्पृथिव्याः ककुदिहिजः न्यग्रोधपोतंदृशेफलपल्लवशोभितम् २० प्रागुत्तरस्यां
शारवायांतस्यापिदृशेशिशम् शयानंपर्णपुटकेग्रसंतंप्रभयातमः २१ महामरकतश्यामंश्रीमद्वदन-
पंकजम् कंबुग्रीवंमहोरस्कंसूनासंसुंदरेश्रुवम् २२ श्वासैजदलकाभातंकंबुश्रीकर्णदाडिमं विद्रुमाधर-
भासेषच्छोणायितसुधास्मितम् २३ पद्मगर्भांरुणापांगंहृद्यहासावलोकनम् श्वासैजदलिसंविग्रनिम्न
नाभिदलोदरम् २४ चार्वंगुलिभ्यांपाणिभ्यामुन्नीयचरणंबुजम् मुखेनिधायविप्रेन्द्रोधयंतंवीक्ष्यविस्मि
तः २५ तद्दर्शनाद्वातपरिश्रमोमुदाप्रोत्फुल्लहृत्पद्मविलोचनांबुजः प्रहृष्टरोमाऽद्भुतभावशंकितः प्रहृष्टपुरस्तं प्र-
ससारबालकम् २६ तावच्छिशोर्वैश्वसितेनभार्गवः सौऽतः शरीरंमशकोयथाविशत् तत्राप्यदौऽन्यस्तम
चष्टकृत्स्नशोयथापुरामुत्पदतीवविस्मितः २७ रवंरोदसीभगणानद्रिसागरान्द्वीपान्सर्वान्ककुभःसूरा
सूरान् वनानिदेशान्सरितःपुराकरान्खेटान्ब्रजानाश्चमवर्णवृत्तयः २८

दशवत्यपत्रसंकाशमुदरंयस्यतम् २४

चारवः अंगुलयोययोस्ताभ्यामुन्नीयआकृष्यधयंतम् २५ हृत्पद्मंचविलोचनांबुजेचप्रोत्फुल्लानितानियस्यसः अद्भुतभावंअत्या-
श्चर्यरूपंतंनशंकितः सन्नपितंप्रहृष्टपुरः प्रससारसमीपंगतः २६ अदः इदंजगत्तथापुराप्रलयात्पूर्वन्यस्तंविन्यस्तंहृत्वाचातीव
विस्मितः सन्नमुत्पत् २७ कृत्स्नशोदर्शनंप्रपंचयति रवमित्यादिना ककुभोदिशःपुराणिआकराश्चखेटान्कर्षकग्रामान्ब्रजान्-
गोकुलानि आश्रमांश्चवर्णांश्चतेषांवृत्तीश्चेत्यर्थः २८

६

६

६

६

६

नानायुगानिकल्पांश्च कल्पयति तैर्वा कल्प्यत इति तथा तं कालं च स दिव परमार्थ इवेत्यवभासितं तैर्नैवेति २९ ३० वटं च तो कंच वीक्ष्य त-
स्य प्रेम्णा सुधा तुल्यस्मितयुक्तेनापांगानिरीक्षणेन निरीक्षितः सन् ३१ अथ तं बालकमधोक्षजं परिष्वक्तुमभ्ययादिति द्वयोरन्वयः
कथं भूतम् नेत्राभ्यां हृदि धिष्ठितम् ३२ तावत्परिष्वंगलाभात्पूर्वमेव ऋषेस्तस्यांतर्हितो बभूव तदुद्यमवैफल्ये दृष्टांतः अनीशो निर्दे-
वस्तेन निर्मिता ईहा क्रीडा ययेति ३३ अंतर्हितं भगवंतमनुवदः सलिलं लोकसंप्लवश्च तिरोधायि अंतर्हितः स च स्वाश्रमे एव यथापूर्वं-

महांति भूतान्यथ भौतिकान्यसौ कालं च नानायुगकल्पकल्पनम् यत्किंचिदन्यद्वा वहारकारणं ददर्श वि-
श्वं स दिवा विभासितम् २९ हिमालयं पुष्पवहां च तानदीनि जाश्रमे तत्र ऋषीनपश्यत् विश्वं विपश्यन् श्व-
सिताच्छि शोर्वैवाहिर्निरेस्तो न्यपतल्लयाब्धौ ३० तस्मिन् स्थितिव्याः ककुदिप्ररूढं वटं च तत्पणं पुटेशयानम् तो
कंच तत्प्रेमसुधास्मितेन निरीक्षितोऽपांगानिरीक्षणेन ३१ अथ तं बालकं वीक्ष्य नेत्राभ्यां धिष्ठितं हृदि अभ्य-
यादति संक्लिष्टः परिष्वक्तुमधोऽक्षजम् ३२ तावत्स भगवान् साक्षात् योगाधीशो गुहाशयः अंतर्दध ऋषेः स
द्यौययेहानीश निर्मिता ३३ तमन्वयवदो बहून् सलिलं लोकसंप्लवः तिरोधायि क्षणादस्य स्वाश्रमे पूर्ववत्
स्थितः ३४ इति श्री भगवते महापुराणे द्वादशस्कंधे मायादर्शनं नाम नवमोऽध्यायः ९ सूत उवा-
च स एव मनुभूय दं नारायणं निर्मितम् वैभवं योगमायायास्तमेव शरणं ययौ १ मार्कंडेय उ-
वाच प्रपन्नोऽस्य धिभूलं ते प्रपन्ना भयदेहरे यन्माययाऽपि विबुधा मुह्यन्ति ज्ञानकाशया २ सूत
उवाच तमेवं निभृतात्मानं रूषेण दिवि पर्यटन् रुद्राण्या भगवान् रुद्रो ददर्श स्वगणैर्वृतः ३ अथो माति
मृषिं वीक्ष्य गिरिशं समभाषत पश्येमं भगवन् विप्रं निभृतात्मेन्द्रियाशयम् ४

स्थित इति ३४ इति द्वादशोटीका

योनवमोऽध्यायः ९ दशमेशिव आगत्य मुनेस्तुष्टो वरानदात् तेन साकमति प्रीत्या समाभाष्य समाजयत् १ १ ज्ञानकाशया ज्ञान-
वत्प्रकाशमानया मायया त्वद्भजनं विद्वांसोऽपि ज्ञानिनो वयमित्यहंकारेण यस्य तव मायया विमुह्यन्तीत्यर्थः २ श्रीनारायण एव स्वमाया-
दर्शनं श्रुतं शिवरूपेण सांत्वयामास तदाह तमेवमित्यादिना निभृतात्मानं समाहितचित्तम् रुद्राण्या भवान्या ३ निभृता निश्चला आ-
त्मेन्द्रियाशया देहेन्द्रियमनांसियस्य तम् ४

निभृतं निश्चलमुदकं द्रववातश्च यस्मिन् सः संसिद्धिं फलं साक्षात्कुरु प्रकटीकुरु यतो भवान् सिद्धिदः ५ यतो आशिषः अभ्युदयलक्ष-
णाः उत्तस्वित् अत्र हेतुः भक्तिमिति ६ संवदिष्यामः संवादं करिष्यामः ७ सात्वतां सताम् गतिं त्वे हेतुः ईशान इति ८ रुद्राधिर्योः
तः करणवृत्तयो येन सः ९ १० न केवलं बहिरेव आत्मन्यपि प्राप्तं शिवं विचक्ष्य विस्मितः कथं प्राप्तं सहसा अकस्मादेव हृदि भातम् क

निभृतो दद्रववातो वातापाये यथाऽर्णवः कुर्वस्य तपसः साक्षात्सं सिद्धिं सिद्धिदो भवान् ५ श्रीभग
वानुवाच नैवेच्छत्याशिषः कापि ब्रह्मर्षिर्मोक्षमप्युत भक्तिं परां भगवतिलब्धवान् पुरुषेऽव्यये ६
अथाऽपि संवदिष्यामो भवान्ये ते न साधुना अयं हि परमो लाभो नृणां साधु समागमः ७ सूत उवाच
इत्युक्त्वा तमुपेयाय भगवान् सात्वतां पतिः ईशानः सर्वविद्यानामीश्वरः सर्वदेहिनाम् ८ तयो रोगमनसा-
क्षादीशयोर्जगदात्मनोः न वेद रुद्रधीरुत्तिरात्मानं विश्वमेव च ९ भगवांस्तदभिज्ञाय गिरिशो योगमायया
आविशत्तद्गुहाकाशं वायुश्छिद्रमिवेश्वरः १० आत्मन्यपि शिवं प्राप्तं तडित्पिंगजटाधरम् व्यक्षं दशभुजं प्रांशु
मुद्यंतमिव भ्रास्करम् ११ व्याघ्रचर्मो बरं शूलधनुरिष्वसि चर्मभिः अक्षमालाडमरुकं कपालपरशं सह वि-
भ्राणं सहसा भातं विचक्ष्य हृदि विस्मितः १२ किमिदं कुत एवेति समाधेर्विरतो मुनिः नेत्रे उन्मील्य ददृशे सग-
णं सोमयागतम् १३ रुद्रं त्रिलोकैकगुरुं ननाम शिरसा मुनिः तस्मै सपर्याव्य दधात्स गणाय सहो मया स्वाग-
ता स न पाद्यार्घ्यगंधस्रक् धूपदीपकैः १४ आहूचात्मानुभावेन पूर्णकामस्य ते विभो करवामा किमीशानये-
नेदं निर्वृतं जगत् १५ नमः शिवाय शांताय सत्वाय प्रमृडाय च रजोजुषेऽप्यघोराय नमस्तुभ्यं तमोजुषे १६
सूत उवाच एवं स्तुतः स भगवानादिदेवः सतां गतिः परितुष्टः प्रसन्नात्मा प्रहसंस्तमभाषत १७

यं भूतम् तडिद-
त्पिंगजटाधारयतीति तथा तम् त्रीण्यक्षीणयस्य ११ शूलादिभिः सहाक्षमालादीन् विभ्राणं इत्यन्वयः अक्षमालादीनां दृष्टेः व्ययम् १२
विस्मयपूर्वकं बहिर्दर्शनमाह किमिदमिति सोमया उमया सहागतं रुद्रं ददृशे १३ ततो ननाम १४ पूर्णकामत्वं व्यनक्ति येन त्वया जग-
न्निर्वृतं भवतीति १५ निर्गुणत्वेन त्रिगुणत्वेन च नमस्करोति नमः शिवाय निर्गुणाय सत्वाय सत्वाधिष्ठात्रे अतएव मृडयतीति तथा तस्मै १६

नोऽस्मत्तः त्रयः ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः यतयेभ्यः ते वयम् १८ वरदानादिनाभवत्सर्वे वास्माभिः क्रियते न त्वनुग्रहः जगद्व्यत्वाद्भवतामिति
ब्राह्मणानुस्तीति ब्राह्मणा इत्यादियेसाधवः सदाचाराः शांतामत्सरादिरहिताः निःसंगाः निष्कामाः १९ न केवलं त एव किंतु अहं चेत्या
दि २० पूज्यतमत्वे हेतुं तस्माद् नेति अपवपि अणुमात्रमपि न चक्षते न पश्यंति तत्तस्मात् एवं भूतानुष्णानुर्द्धमहिमजेम २१ २२
ब्राह्मणेभ्यः ब्राह्मणान् आत्मसमाधानं चिन्तैकाग्र्यम् तपः आलोचनम् स्वाध्यायः अध्ययनम् संयमो मनसः तैः २३ किंच श्रव-

श्रीभगवानुवाच वरं वृणीष्व नः कामं वरं देशावर्यं त्रयः अमोघं दर्शनं ये पांमर्त्योऽयं हिंदतेऽमृतम् १८
ब्राह्मणाः साधवः शांतानिःसंगाभूतवत्सलाः एकांतभक्ता अस्मास्तनिर्वराः समदर्शिनः १९ सलोकलोक
पालास्तान्वंदंत्यर्चंत्युपासते अहं चेभगवान्ब्रह्मास्वयंच हरिरीश्वरः २० न ते मय्यच्युतेऽजे च भिदामपवपि च
क्षते नात्मनश्च जनस्यापि तद्युष्मानुवयमीमहि २१ न ह्यंमयांनितीयांनिन देवाश्चेतनो जिज्ञाताः ते पुनंत्युरुकालेन
युयं दर्शनमात्रतः २२ ब्राह्मणेभ्यो नमस्यामो यैः स्मद्रूपं त्रयीमयम् विष्णुत्वात्मसमाधानतपः स्वाध्यायसंय
मैः २३ श्रवणादर्शनादापि महापातकिनोऽपि बः शुद्धैरनंत्यजाश्चापि किमु संभाषणादिभिः २४ सुत उवा
च इति चंद्रललामस्य धर्मगुह्योपबृंहितम् वचोऽमृताय नमृपि नानृष्यत्कर्णयोः पिबन् २५ सचिरेमाय
या विष्णोर्भामितः कर्शितो मृशम् शिववागे मृतध्वस्तकेशपुंजस्तमब्रवीत् २६ ऋषिरुवाच
अहो ईश्वर चर्येयं दुर्विभाव्या शरीरेणाम् यन्नमंती शितव्या निस्तुवंति जगदीश्वराः २७ धर्मग्राहयितुं-
प्रायः प्रवक्तारश्च देहिनाम् आचरत्यनुमोदंते क्रियमाणं स्तुवंति च २८

णादित्यादि २४ चंद्रोललामो मृषणं च-

स्य तस्य धर्मरहस्ययुक्तममृतास्पदं वचः कर्णोभ्यां पिबन् नानृष्यन् अलमिति नामन्यत् कर्णयोरमृताय नमिति वाऽन्वयः २५ शिव-
स्य वागे वामृतं तेन ध्वस्तः केशपुंजो यस्य सः २६ इयं लीला दुर्विभाव्या अवितर्क्या चतुर्यया ईशितव्या निस्वनियम्या नियानिभूतानि
जगदीश्वराः स्वयं नमंति स्तुवंति चेति २७ अथवा लोकसंग्रहमात्रमेतदित्याह धर्ममिति प्रवक्तारोऽपि यत्स्वयं देहिनां धर्मग्राहयितुं

माचरंति २८

नन्वेतत्स्वप्नभावतिरस्कारकं कथं मया क्रियते तत्राह नैति एतावता लोकसंग्रहमात्रेण तैर्नमनादिभिः कथं भूतेः स्वप्नायामयीवृत्तिर्येषु तेः भगवतो मायिनः तवानुभावो न दुष्येत यतः प्रसिद्धस्य मायिनः कुहकं कपटं यथा तथा एतानि नमनादीनि अतस्तस्य यथा कुहकै-
रात्मानुभावो न दुष्यत इति तद्वत् प्रदुष्येतानुभाव इति पाठेन कारस्य दृष्टान्तेऽनुषंगः २९ माया चेष्टितं प्रपञ्चयति सुखेति स्वप्नद-
कथयेत्यविद्या चेष्टिते दृष्टान्तः ३० त्रिगुणत्वेऽपि न जीववत्तदभिभूताय किंतु गुणानामात्मने नियंत्रे ३१ वरं वृणीष्वेति यदुक्तं तत्रा-

नैतावता भगवतः स्वप्नायामयीवृत्तिभिः न दुष्येतानुभावस्तैर्मायिनः कुहकं यथा २९ सुखेदं मनसा विश्व-
मात्मनानुप्रविश्य यः गुणैः कुर्वद्भिराभाति कर्तृवत्स्वप्नदृश्यथा ३० तस्मै नमो भगवते त्रिगुणाय गुणात्म-
ने केवलाया द्वितीयाय गुरवे ब्रह्मभूतये ३१ कं वृणो नु परं भूमन् वरं त्वद्दर्शनात् यद्दर्शनात् पूर्णकामः सत्य-
कामः पुमान् भवेत् ३२ वरमेकं वृणीथापि पूर्णात्कामाभिवर्षणात् भगवत्यन्युता भक्तिस्तत्परेषु तथा त्व-
यि ३३ सूत उवाच इत्यर्चितोऽभिष्टुतश्च मुनिना सूक्तयोगिरा तमाह भगवान् शर्वः शर्वया चा-
भिनन्दितः ३४ कामस्तेऽयं महर्षे स्तुभक्तिमांस्त्वमधोऽक्षजे आकल्पांताद्यशः पुण्यमजरामरता तथा ३५
ज्ञानं वै कालिकं ब्रह्म न विज्ञानं च विरक्तिमतं ब्रह्मवर्चस्विनो भूयात् पुराणाचार्यताऽस्तुते ३६ सूत उ०
एवं वरान् समुनयेद त्वाऽगात्र्यक्ष ईश्वरः देव्यै तत्कर्म कथयन् ननु भूतं पुरा मुनेः ३७ सोऽप्यवाप्तमहायोग-
महिमा मार्गवान्तमः विचरत्यधुनाऽप्यद्वाहरावैकांततांगतः ३८ अनुवर्णितमेतत्ते मार्कण्डेयस्य धीमतः अनु-
भूतं भगवतो मायावैभवमद्भुतम् ३९

ह कमिति वरं दर्शनं यस्य तस्मात्त्वत्तः परं कं नु वरं वृणो यस्य तव दर्शनात् अवलोकनात्-
पूर्णकामः सर्वानंदसंदोहरूपः सत्यकामः यथेच्छं प्राप्तसर्वानंदः पुमान् भवेत् ३२ ३३ वरदानाय स्वयमेव प्रवृत्तः शर्वया उभयाऽभिनन्दितः
अनुमोदितः सन्नाह ३४ कामोऽयं सर्वोऽपि अन्यच्च यत्पुण्ययश इत्यादि ब्रह्मवर्चस्विनस्ते भूयादित्युत्तरेणान्वयः यतस्त्वमधोऽक्षजे भक्ति-
मान् ३५ ३६ तस्य कर्मतप आदि मुनेः पुराऽनुभूतं च भगवन्मायावैभवं तच्च कथयन् ३७ अवाप्तो महायोगमहिमा येन सः ३८ एतन्मार्कण्डे-
यस्य चरितं तेनानुभूतं च भगवन्मायावैभवं तेऽनुवर्णितम् ३९

नन्वेवमप्यस्मत्कुलोत्पन्नस्यास्यसप्तकल्यायुष्यं देहेऽन्यमानं विरुद्धमेव तत्राह एतन्माकेंडेयेनानुभूतं भगवन्मायावैभवं नानाकल्परूपं का
दाचित्कमीश्वरेच्छया तस्यैवाकस्मिकं ननु सर्वसाधारणम् एतत्केचिदनादिबहुकालमावर्तितम् तदैवयुगसहस्रद्वयमानेन पुनः पु-
नः परिवर्तितं प्रचक्षते केते नृणां संसृतिं सर्गप्रलयादिलक्षणा मात्मनो भगवतो मायेत्येवमविद्वांसः विद्वांसस्तु मायाशिशोः श्वासोच्छ्वा-
साभ्यां सप्तकृत्वस्तदुदरप्रवेशनिर्गमतः सप्तकल्पत्वं तत्क्षणमात्रेणेति वदंत्यतो न विरोध इत्यर्थः ४० संश्रुणुयात् उदिति हर्षे संश्राव-
येद्वा योतावुभौ तयोः कर्मवासनाकृता संसृतिर्न भवेदिति ४१ इति द्वादशोटीकायां दशमोऽध्यायः १० एकादशोतु पूजार्थं
महापुरुषवर्णनम् रवेर्व्यूहस्य चारव्यानं प्रतिमासं पृथक् पृथक् १ येनामर्त्यत्वमापन्नो मर्त्योऽसौ भार्गवोत्तमः तं पृच्छति क्रियायोगं

एतत्केचिद्विद्वांसो माया संसृतिमात्मनः अनाद्यावर्तितं नृणां कादाचित्कं प्रक्षते ४० य एवमेतद्भगुवर्यवर्णि-
तं रथांगपाणेरनुभावभावितम् संश्रावयेत्संश्रुणुयादुतावुभौ तयोर्न कर्मशाय संसृतिर्न भवेत् ४१ इति
श्रीभागवते महापुराणे द्वादशोत्कंधे दशमोऽध्यायः १० शौनका उवाच अथेवमर्थं पृच्छामो भवतं
बहुवित्तमम् समस्ततंत्रराद्भाते भवान् भागवततत्त्ववित् १ तांत्रिकाः परिचर्यायां केवलस्य श्रियः पतेः
अंगोपांगायुधाकल्पं कल्पयंतियथैव यैः २ तन्नो वर्णयेत्तत्रैतैः क्रियायोगं बुभुक्षताम् येन क्रियानैपुणेन
मर्त्योऽयायादमर्त्यताम् ३ सूत उवाच नमस्कृत्वा गुरुत्वं दृष्ट्यै विभूतीर्विष्णोर्वीरपि योः प्रोक्ता वेदतंत्राभ्या-
माचार्यैः पद्मजादिभिः ४ मायाद्यैर्न वभिस्तत्त्वैः सविकारमयो विराट् निर्मितो दृश्यते यत्र सच्चित्के भुवनत्रयम् ५

सांगोपांगदिकल्पितम् २ अथेति हे भगवन् हे भागवतयतो भवान् समस्ततंत्रराद्भाते तत्त्ववित् १ प्रष्टव्यमाह तांत्रिका इति परिचर्या-
यामुपासनायां विषये केवलस्य चैतन्यघनस्यांगानि पादादीनि उपांगानि गरुडादीनि आयुधानि सुदर्शनादीनि आकल्पाः कौस्तुभाद-
यः तेषां द्वंद्वैक्यम् तद्यथा कल्पयंति यैश्च तत्त्वैः कल्पयंति २ तन्नो वर्णयेति ३ गुरुरूपदेशगम्यत्वादस्यार्थस्य तन्नमस्कारपूर्वकमाह न-
मस्कृत्वेति विभूतीः विराट् विग्रहाद्याः ४ अंगादिकल्पनां भूरादिभिर्दर्शयितुं प्रथमं तावद्यथा कल्पयंतीति प्रश्नस्य वैराजरूपेणेत्युत्तरं व-
क्तुं विराट् विग्रहमाह मायाद्यैः प्रकृतिसूत्रमहदहंकारपंचतन्मात्रैर्न वभिस्तत्त्वैः विकारैकादशेन्द्रियाणि पंचमहाभूतानीति षोडशत-
न्मयो विराट् सप्रसिद्धो निर्मितः यत्र विराजि सच्चित्के चेतनाधिष्ठिते भुवनत्रयं दृश्यते अनेनांगादिकल्पनां सौलभ्यं दर्शितम् ५ ६

एतद्वैपौरुषंरूपम् पुरुषस्यैवैराजस्यरूपमेवेश्वरेणाधिष्ठितत्वात्तदभेदविवक्षयातस्यरूपमुच्यते अंगकल्पनामाह भूःपादावित्यादित्रिभिः भूराद्यनुवादेनभगवत्पादादिभावनाविधीयते ६ प्रजननंमेद्रम् अपानःपायुः ७ ८ अनुक्तमन्यदप्येवमूह्यमित्याह यावानयंव्यष्टिःपुरुषःस्वमानतःसप्तवितस्ति संस्थया अवयवसन्निवेशेनमितः ९ भूषणादीन्याह कौस्तभेत्यादिना स्वात्मज्योतिः-शब्दजीवचैतन्यंयातस्यकौस्तभस्यप्रभातामेवविभर्ति १० त्रिवृत्स्वरंत्रिमात्रंप्रणवम् ११ पारमिष्ठ्यपदंब्रह्मलोकम् १२ अव्याकृतं

एतद्वैपौरुषंरूपंभूःपादौद्यौःशिरोनभः नाभिःसूर्योःक्षिणीनासेवायुःकर्णौदिशःप्रभोः ६ प्रजापतिःप्रजननमपानोमृत्युरीशितुः तद्वाहवोलोकपालामनेश्वंद्रोभ्रुवौयमः ७ लज्जोत्तरोःधरोलोभ्रोदंताज्योत्स्नास्मयोभ्रमः रोमाणिभूरुहाभूमनोमेघाःपुरुषमूर्द्धजाः ८ यावानयंवैपुरुषोयावत्यासंस्थयामितः तावानसावपिमहापुरुषोलोकसंस्थया ९ कौस्तभव्यपदेशेनस्वात्मज्योतिर्विभर्त्यजः तत्प्रभाच्यापिनीसाक्षात्श्रीवत्समुरसाविभुः १० स्वमायावनमालारव्यानानागुणमयीदधत् वासश्छंदोमयंपीतंब्रह्मसूत्रंत्रिवृत्स्वरम् ११ विभर्तिसारव्ययोगंचदेवोमकरकुंडले मौलिंपदंपारमिष्ठ्यंसर्वलोकाभयंकरम् १२ अव्याकृतमनंतरव्यमासनंयदधिष्ठितः धर्मज्ञानादिभिर्युक्तं सत्त्वंपद्ममिहोच्यते १३ ओजःसहोबलेयुतंमुरव्यतत्त्वंगदादधत् अपांतत्वंदरवरंतेजस्तत्त्वंसदृशंनम् १४ नभोनिभेनभस्तत्त्वमसिचर्मतमोमयम् कालरूपंधनुःशार्ङ्गं तथाकर्ममयेषुधिम् १५ इंद्रियाणिशरीराहुराकूतीरस्यस्यंदनम् तन्मात्राण्यस्याभिव्यक्तिंमुद्रयार्थक्रियात्मताम् १६ मंडलंदेवयजनंदीक्षासंस्कारआत्मनः परिचर्याभगवतंआत्मनोदुरितक्षयः १७

प्रधानम् यदधिष्ठितःअधिष्ठायस्थितः तदासनभूतंपदंसत्त्वंसत्त्वगुणः १३ मुरव्यतत्त्वंप्राणतत्त्वम् प्राणोवैमुरव्यइतिश्रुतेः दरवरंशंरवम् १४ १५ आकूतीःक्रियाशक्तियुक्तंमनःअस्यरथस्याभिव्यक्तिंबहिरभिव्यक्तंरूपंमुद्रयाधृतयाअर्थक्रियात्मतांवरदाभयदादिरूपत्वंविभर्ति तत्तन्मुद्रयातथातथाभावयेदित्यर्थः १६ मंडलंदेवयजनंदेवपूजाभूमिम् सूर्यमंडलत्वेनभावयेदित्यर्थः अंतर्वन्दिमंडलंवादीक्षासंस्कारआत्मनःगुरुकृतांमंत्रदीक्षामेवात्मनस्तत्पूजायोग्यतांभावयेदित्यर्थः परिचर्येति भगवतस्तांपरिचर्यास्वस्यसकलपापक्षयाय-
एवंरूपांभावयेदित्यर्थः १७

पूर्वमासनपद्यमुक्तमिदानीं करस्थं पद्यमाह भगवानिति भगशब्दार्थमैश्वर्यादिषाड्गुण्यम् १८ हे हिजाः एकवचनांतो वा पाठः अकुतो
भयं वै वल्यं धाम गृहम् समभजत् यद्वा वैकुण्ठस्य विशेषणमकुतोभयं यद्यमेति त्रिवृत्क्रमयजुः सामरूपो वेदः स्रपणोऽसिगरुत्मा-
स्त्रिवृत्तेशिरइत्यादिमंत्रलिङ्गात् यज्ञं यज्ञरूपं पुरुषम् यज्ञो वै विष्णुरिति श्रुतेः १९ अनपायिनीहरेः शक्तिः तत्र हेतुः साक्षादात्मनः स्वरूपस्य
चिद्रूपत्वात्तस्यास्तदभेदादित्यर्थः तत्र मूर्तिः पञ्चगव्याद्यागमरूपः यैः णिमादयोऽष्टौ गुणाः ते हरैर्द्वारपालानंदादयः २० तस्यैव चतुर्व्यूहोपा-
सनामाह वासुदेवादिशब्दैः पुरुषः श्रीनारायण एव स्वयं मूर्तिभेदे रूपास्य इत्यभिधीयते २१ तस्यैवाध्यात्मनि चतुर्थोपासनामाह स एव भग-
वान् विश्वादिशब्दैः वृत्तिभिर्जाग्रदाद्यवस्थाभिः परिभाष्यते तद्वत्पुपाधीनाह अर्याः वास्याः इन्द्रियं मनः आशयस्तदुभयसंस्कारयुक्तम-

भगवान् भगशब्दार्थं लीलाकमलमुदहन् धर्मयशश्च भगवांश्चामरव्यजनेऽभजत् १८ आतपत्रंतु वैकुं-
ठं हिजाधामाकुतोऽभयम् त्रिवृदेदः स्रपणो रव्यो यज्ञं वहति पुरुषम् १९ अनपायिनी भगवति श्रीः साक्षादा-
त्मनो हरेः विष्वक्सेनस्तत्र मूर्तिर्विदितः पार्षदाधिपः नंदादयोऽष्टौ द्वास्याश्च तेऽणिमाद्याहरेर्गुणाः २० वासुदे-
वः संकर्षणः प्रद्युम्नः पुरुषः स्वयम् अनिरुद्ध इति ब्रह्मन् मूर्तिर्व्यूहोऽभिधीयते २१ सविश्वस्तेजसः प्राज्ञस्तु-
रीय इति वृत्तिभिः अर्या इन्द्रियाशयज्ञानैर्भगवान् परिभाष्यते २२ अंगोपांगायुधाकल्पे भगवांस्तच्चतुष्टयम्
विभर्ति स्म चतुर्मूर्तिर्भगवान् हरिरीश्वरः २३ द्विजकृष्णमस एष ब्रह्मयोनिः स्वयं दृक् स्वमहिमपरिपूर्णो मा-
यया च स्वयेतत् सृजति हरति पातीत्यारव्ययाऽनावृताक्षो विवृतद्वानिरुक्तस्तत्परैरात्मलभ्यः २४

ज्ञानं ज्ञानं त्रितयसाक्षितैः २२ उक्तचतुर्व्यूहद्वयोपासनेऽपि पूर्वोक्तमंगायुपासनमाह अंगेति अंगादिभिरुपलक्षितो भगवान् हरिर्वीर-
देवादिचतुर्मूर्तिः सन् विश्वादिचतुष्टयं विभर्ति स्म विश्वादिभावेऽपि तन्निर्णयं तु स्तस्य न जीवत्वमित्याह विश्वादिचतुष्टयं विभ्रदपि भ-
गवानीश्वर एवेति २३ तस्य ब्रह्मादित्रिमूर्तितामाह द्विजकृष्णमेति स एष एव भगवान् ब्रह्मयोनिर्वेदस्य कारणमित्यादिहेतुत्रयम् व-
स्तुतोभेदाभावेऽपि स्वगतमायया सृजति हरति पातीति कृत्वा आरव्यया ब्रह्मादिरूपया अनावृताक्षः अनावृत्तज्ञानोऽपि विवृतद्वानि-
रुक्तः शास्त्रेषु न तु भिन्नः अत्र विदुर्दनुमवं प्रमाणयति यतस्तत्परैरात्मत्वेनैवलभ्यत इति २४

यस्येदमुपासनमुक्तं तं श्रीरुष्णं प्रार्थयते रुष्णसरवार्जुनस्य सरवेष्टिणि श्रेष्ठः अवनिद्रुहो ये राजन्याः तेषां वंशस्य दहनानपवर्गमक्षीणं-
वीर्यं यस्य गोपवनिता नां व्रजाः समूहाः भृत्या नारदादयः तेर्गीतं तीर्थं भूतं श्रवः कीर्तिर्यस्य श्रवणमेव मंगलयस्य २५ एतज्जपमात्रस्यापि
ब्रह्मज्ञानमित्याह यदिति कल्पेऽपः कालेयस्तच्चित्तः प्रयतः शक्रचिश्चसः जप्त्वा गुहाशयं हृदि स्थं ब्रह्म पश्यति २६ मंडलं देवयजनमि-
त्युक्त्या बुद्धिमागतः मूर्तिव्यूहप्रसंगेन रविव्यूहोऽत्र एच्छते शक्र इति पंचमेयदाह तथाऽन्ये च क्रपयौ गंधर्वा अप्सरसो नागा ग्रामण्यो-
यातु धाना देवा इत्येकैकशो गणाः सप्तेत्यादिनां सौरः सूर्यसंबन्धी सप्तानां गणः २७ तेषां सप्तानामधीश्वरैस्तत्पतिभिः तत्तन्मासाधिक-
तसूर्यैर्वीर्यव्यूहं विभागम् २८ तत्र तावत् व्यूहं निरूपयितुं प्रथमं सूर्यस्वरूपमाह अनाद्यविद्यया माययाऽयं सूर्यः लोकतंत्रः लोकयात्रा

• श्रीरुष्णरुष्णसरवरुष्णयुष्मभावनिधुग्राजन्यवंशदहनानपवर्गवीर्यं गोविंदगोपवनिताव्रजभृत्यगीततीर्थश्र-
वः श्रवणमंगलपाहिभृत्यान् २५ यदित्दं कल्पउत्थाय महापुरुषलक्षणम् तच्चित्तः प्रयतो जप्त्वा ब्रह्म वेदगुहाशय-
म् २६ शौनक उ० शक्रो यदाह भगवान् विष्णुराताय शृण्वते सौरौ गणो मासि मासि नानावसतिसप्तकः
२७ तेषां नामानि कर्माणि संयुक्तानां मधीश्वरैः ब्रूहि नः श्रद्धधानानां व्यूहं सूर्यात्मनो हरेः २८ सूत उवाच
अनाद्यविद्यया विष्णोरात्मनः सर्वदेहिनाम् निर्मितो लोकतंत्रो यं लोकेषु परिवर्तते २९ एक एव हि लोका-
नां सूर्य आत्मा दिक् हारिः सर्ववेदक्रियामूलमृषिभिर्बहुधो दितः ३० कालो देशः क्रियाकर्ता करणं कार्यमा-
गमः द्रव्यं फलमिति ब्रह्म नवधोक्तोऽजयो हरिः ३१ मध्वादिषु द्वादशसु भगवान् कालरूपधृक् लोकतंत्रा-
यचरति पृथग् द्वादशभिर्गणैः ३२ प्रवर्तकः २९ अतः तस्य क्रियाभेदोपाधिकमेव नानात्वं न स्वत इत्याह एक एवेति-
सूर्य आत्मा जगतस्तस्थुषश्चेति श्रुतेः जगदात्मा आदि कर्तृ सृष्टिकर्ता हरिरेव सूर्यः स च सर्वासां वेदोक्तक्रियाणां मूलं सत् तेनोपाधि-
ना बहुधोक्तः ३० कालरूपधारिणो हरेर्द्वादशादित्य रूपभेदं क्रियोपाधिकं दर्शयितुं प्रथमं सर्वकर्मप्रवृत्तये माया कृतं नवधा भेद-
माह काल इति कालः प्रातरादिः देशः समादिः क्रिया अनुष्ठानं कर्ता ब्राह्मणादिः करणं सुगादिः कार्यं यागादिः आगमः
मंत्रादिः द्रव्यं व्रीह्यादिः फलं स्वर्गादिः ३१ तत्र च कालस्वरूपधारी भगवान् पृथक् चरति मध्वादिषु चैत्रादिषु लोकतंत्राय लो-
कयात्रा निवाहाय ३२

तानेव गणानाह धातेति द्वादशभिः धातासूर्यः कृतस्थली अप्सराः हेतीराक्षसः वासुकिर्नागः रथरुतयक्षः पुलस्त्यः क्रुषिः तुंबरुर्गंधर्वः नयंति
अनुवर्तयंति ३३ अथौजायक्षः प्रहेतीराक्षसः नारदो गंधर्वः कच्छनीरो नागः माधवो वैशारवम् ३४ मित्रः सूर्यः पौरुषेयो राक्षसः रथस्वनो-
यक्षः शक्रमासंज्येष्ठम् ३५ वरुणः सूर्यः सहजन्यो यक्षः शक्रो नागः चित्रस्वनो राक्षसः शक्रिमासमाषाढम् ३६ इंद्रः सूर्यः विश्वावसुः
गंधर्वः श्रोतायक्षः एलापत्रो नागः वयोराक्षस इति स्वयमेव व्याख्यातम् नभोमासं प्रावणम् ३७ विवस्वान् सूर्यः उग्रसेनो गंधर्वः व्याघ्रो
राक्षसः आसारणो यक्षः शंखपालो नागः नभस्यारव्यं माद्रपदम् ३८ धनंजयो नागः वातो राक्षसः स्रुषेणो गंधर्वः सुरुचिर्यक्षः तपोमा-

धाता कृतस्थली हेतिर्वासुकी रथरुतयक्षः पुलस्त्यस्तुंबरुरिति मधुमासं नयंत्यमी ३३ अर्यमा पुलहोऽथौजाः प्र-
हेतिः पुंजिकस्थली नारदः कच्छनीरश्च नयंत्येते स्म माधवम् ३४ मित्रोऽत्रिः पौरुषेयोऽथ तक्षको मेनका हाहा-
रथस्वन इति ते शक्रमासं नयंत्यमी ३५ वसिष्ठो वरुणो रश्मा सहजन्यस्तथा हूहूः शक्रश्चित्रस्वनश्चैव शक्रि-
मासं नयंत्यमी ३६ इंद्रो विश्वावसुः श्रोता एलापत्रस्तथा गिराः प्रम्लो चाराक्षसौ वर्या नभोमासं नयंत्यमी ३७
विवस्वानुग्रसेनश्च व्याघ्र आसारणो भृगुः अनुम्लो च शंखपालो नभस्यारव्यं नयंत्यमी ३८ पूषा धनंजयो
वातः स्रुषेणः सुरुचिस्तथा घृताचीर्गोतमश्चैतितपोमासं नयंत्यमी ३९ ऋतुर्वर्चा भरद्वाजः पर्जन्यः सेन-
जित्तया विश्वेरावतश्चैव तपस्यारव्यं नयंत्यमी ४० अयांशः कश्यपस्ताक्षः ऋतसेनस्तथोर्वशी विद्युच्छ-
त्रुर्महाशंखः सहोमासं नयंत्यमी ४१ भगः स्फूर्जोऽरिष्टनेमिरूपं आयुश्च पंचमः कर्कोटकः पूर्वाचित्तिः पुष्यमासं
नयंत्यमी ४२ त्वष्टा ऋची कतनयः कंबलश्चेति लोत्तमा ब्रह्मापेतोऽथ शतजिह्वतराष्ट्रदंभराः ४३ विष्णुरश्व-
तरो रश्मा सूर्यवर्चाश्च सत्यजित् विश्वामित्रो मरवापेतो र्जमासं नयंत्यमी ४४ समाधम् मासक्रमातिलंघनं कौर्मोक्तादि-

क्रमानुसारेण वैष्णवे तु मासक्रमेणोक्तिः कचिन्नामव्यत्ययस्तत्कल्पभेदेनेति ज्ञेयम् ३९ ऋतुर्यक्षः वर्चोराक्षसः पर्जन्यः सूर्यः सेनजित् अ-
प्सराः विश्वो गंधर्वः ऐरावतो नागः तपस्यारव्यं फाल्गुनम् ४० अंशः सूर्यः अंश इति वा पाठः ताक्ष्णीयक्षः ऋतसेनो गंधर्वः विद्युच्छत्रुः राक्षसः
महाशंखो नागः सहोमासं मार्गशीर्षम् ४१ भगः सूर्यः स्फूर्जो राक्षसः अरिष्टनेमिर्गंधर्वः उर्णो यक्षः आयुर्ऋषिः कर्कोटको नागः ४२ ऋची क-
तनयो जमदग्निः कंबलो नागः ब्रह्मापेतो राक्षसः शतजित् यक्षः धतराष्ट्रो गंधर्वः दंभराः आश्विनपालकाः ४३ विष्णुरादित्यः अश्वतरो नागः

सूर्यवर्चो गंधर्वः सत्यजित् यक्षः मरवापेतो राक्षसः उर्जमासं कार्तिकमासम् ४४

एतेचादित्यादयः कौर्मैविभज्योक्ताः धाताऽर्यमाचमित्रश्चवरुणश्चंद्रएवच विवस्वानथपूषाचपर्जन्यश्चांशरेवच भगस्त्वष्टाचविष्णुश्चआ
दित्याद्वादशास्मृताः पुलस्त्यःपुलहश्चात्रिर्वसिष्ठोऽथांगिराभृगुः गौतमोऽथभरद्वाजः कश्यपःऋतुरेवच जमदग्निः कौशिकश्चमुनयोब्रह्मवादि
नः रथकूर्चोऽरिष्टनेमिर्ग्रामणीश्चरथस्वनः रथचित्रःस्वनः श्रोताअरुणः सेनजित्तथा तार्क्षश्चारिष्टनेमिश्चशतजित्सत्यजित्तथा एतेयक्षाः
अथहेतिः प्रहेतिश्चपौरुषेयोवधस्तथा वर्योव्याघ्रस्तथायुश्चवायुर्विद्युद्दिवाकरः ब्रह्मपेतश्चविप्रेन्द्रयज्ञापेतश्चराक्षसाः वासुकिः कच्छनीरश्च
तक्षकः सर्पपुंगवः एलापत्रः शंखपालस्तथैरावतसंज्ञितः धनंजयोमहापद्मस्तथाकर्कोटकोद्दिजाः कंबलोऽश्वतरश्चैवबहंत्येवंयथाक्रमम्
तुंबुरुर्नारदोहाहाहूहूर्विश्वावसस्तथा उग्रसेनोवसुरुचिर्विश्वावसरथापरः चित्रसेनस्तथोर्णायुर्धृतराष्ट्रोद्दिजोत्तमाः सूर्यवर्चाद्वादशेतिगं
धर्वागायतांवराः कृतस्थल्यप्सरोवर्यातथाऽन्यापुंजिकस्थली मेनकासहजान्याचप्रम्लोचाचद्दिजोत्तमाः अनुम्लोचाघृताचीचविश्वा

एताभगवतोविष्णोरादित्यस्यविभूतयः स्मरतांसंध्ययोर्नृणांहरंत्यंहोदिनेदिने ४५ द्वादशस्वपिमासेषु
देवोऽसौषडिरस्यवै चरन्समंतात्तनुतेपरत्रेहचसन्मतिम् ४६ सामर्ग्यजुर्भिस्तल्लिंगैर्ऋषयः संस्तुवंत्यमु-
म् गंधर्वास्तप्रगायन्तिनृत्यंत्यप्सरसोऽग्रतः ४७ उन्नह्यन्तिरथनागाग्रामण्योरथयोजकाः नोदयन्तिरथए
ष्टैर्नैर्ऋताबलशालिनः ४८ बालरिवल्याः सहस्राणिषष्टिर्ब्रह्मर्षयोऽमलाः पुरतोभिमुखंयान्तिस्तुवंति-
स्तुतिभिर्विभुम् ४९ एवंह्यनादिनिधनोभगवान्हरिरीश्वरः कल्पेकल्पेस्वमात्मानंव्यूह्यलोकानवत्य-
जः ५० इतिश्रीभा०म०द्वा०आदित्यव्यूहविवरणंनामएकादशोऽध्यायः ११ सूतेउवाच नमो
धर्मायमहतेनमः कृष्णायवेधसे ब्राह्मणेभ्योनमस्कृत्यधर्मान्वक्ष्येसनातनान् १ चीचोर्वशीतथा अन्याचपूर्व-

चित्तिः स्यादत्याचैवतिलोत्तमा रंभाचेतिद्दिजश्चेष्टास्तथैवाप्सरसः स्मृताइति ४५ एतेषांएथकृकर्माणिनिरूपयति द्वादशस्वपीतिवि-
भिः असौदेवः सूर्यः षड्भिर्गंधर्वादिभिः अस्यजनस्यसमंताच्चरन्शुभंमतिंतनुते गायत्र्यर्थोऽनेनसूचितः ४६ तल्लिंगैः सूर्यप्रकाशकैः
४७ उन्नह्यन्तिददंभन्ति ग्रामण्योयक्षाः नैर्ऋताराक्षसाः ४८ किंच बालरिवल्याइति एवंप्रतिमासंतएवस्तुवंतिविभुंसूर्यम् ४९
व्यूह्यविभज्य ५० इतिद्वादशेटीकायामेकादशोऽध्यायः ११ द्वादशेनुपुराणोक्तसर्वार्थानुक्रमः कृतः प्रथमस्कंधमारभ्यप्राधा-
न्येनसमासतः १ तदेवमस्मिन्पुराणोक्तानर्थान्संक्षेपतोवर्णयिष्यन्धर्मादीन्यणामति नमइति महतेहरिभक्तिलक्षणायब्राह्मणेभ्यः ब्रा-
ह्मणान्सनातनान् धर्मानित्युपलक्षणंपुराणोक्तार्थानाम् १

पुरुषत्वेऽचितं श्रवणादियोग्यम् २ एतत्पंचयति अत्रेति भगवान् एश्वर्यादिपटुणाः साक्षात्संकीर्तितं देवताकांडार्थः ३ ब्रह्मकांडार्थ-
माह अत्र ब्रह्मेति गुह्यं निर्गुणम् प्रभववाप्ययम् प्रभवंत्यस्मादिति प्रभवम् अप्येत्यस्मिन्निति अप्ययम् तच्च तच्च अनेनाश्रयशब्दार्थो दर्श-
तः विज्ञानसंयुतमपरोऽक्षज्ञानपर्यंतं ज्ञानं तदुपरव्यानं तज्ज्ञानमुपरव्यायते प्रकाशयंत्येन तत्ज्ञानसाधनमित्यर्थः ४ कर्मकांडार्थमाह
भक्तियोगश्च साध्यसाधनरूपः तदाश्रयं भक्तियोगेन निष्पादितम् एवं सामान्यतो निरूप्येदानीं द्वादशस्कंधप्रकरणार्थाननुकामति पा-
रीक्षितमुपरव्यानं परीक्षिज्जन्मादितत्पस्तावायनारदारव्यानं च ५ ब्रह्मर्षे ब्राह्मणोत्तमस्य इति प्रथमस्कंधार्थः ६ उत्क्रांतिरर्चिरादिग-

एतद्द्वः कथितं विप्राविष्णोश्चरितमद्भुतम् भवद्भिर्यदहं पृष्टो नराणां पुरुषोऽचितम् २ अत्र संकीर्तितः साक्षा-
त्सर्वपापहरो हरिः नारायणो हृषीकेशो भगवान् सात्वतां पतिः ३ अत्र ब्रह्मपरं गुह्यं जगतः प्रभववाप्ययम्
ज्ञानं च तदुपरव्यानं प्रोक्तं विज्ञानसंयुतम् ४ भक्तियोगः समारव्यातो वैराग्यं च तदाश्रयम् पारीक्षितमुपा-
रव्यानं नारदारव्यानमेव च ५ प्रायोपवेशो राजर्षेर्विप्रशापात्परीक्षितः शक्रस्यैव च ब्रह्मर्षेः सेवादश्च परीक्षितः
६ योगधारणयोत्क्रांतिः संवादो नारदाजयोः अवतारानुगीतं च सर्गः प्राधानिकोऽग्रतः ७ विदुरोद्भवसंवादः क्ष-
त्तुर्मेत्रेययोस्ततः पुराणसंहिताप्रश्नो महापुरुषसंस्थितिः ८ ततः प्राकृतिकः सर्गः सप्तवैकृतिकोऽश्वये ततो ब्रह्मा-
डसंभूतिर्वैराजः पुरुषोयतः ९ कालस्य स्थूलसूक्ष्मस्य गतिः पद्मसमुद्भवः भुवउद्धारणः मोक्षोद्धारणयाक्षवधोय-
था १० ऊर्ध्वतिर्यग्वाकृसर्गो रुद्रसर्गस्तथैव च अर्धनारीनरस्यायतः स्वायं भुवो मनुः ११ शतरूपा च यास्त्री
णामाद्या प्रकृतिरुत्तमा संतानो धर्मपत्नीनां कर्दमस्य प्रजापतेः १२ अवतारो भगवतः कपिलस्य महात्मनः दे-
वहृत्याश्च संवादः कपिले न च धीमता १३ नवब्रह्मसमुत्पत्तिर्देक्षुयज्ञविनाशनम् ध्रुवस्य चरितं पश्चात्स्थितोः-
प्राचीनबर्हिषः १४ नारदस्य च संवादस्ततः प्रियव्रतो द्विजाः नामैस्ततोऽनुचरितं मृषभस्य भरतस्य च १५

तिः प्राधानिकः प्रधानकार्यविराड्रूपः सर्गः अग्रतः आदितः महदादिक्रमेणेत्यर्थः इति द्वितीयार्थः ७ महापुरुषस्य संस्थितिः प्रलयैतृष्णी-
मवस्थानम् ८ प्राकृतिकः प्रकृतिर्भवो गुणक्षोभरूपः वैकृतिकामहदादयः चकारादिकाराश्च ये तयोस्तेषां सर्गः ९ गतिः स्वरूपम् उद्धार-
णोद्धारणे १० अर्धोऽप्यां नारी च नरश्च तस्य ११ संतानो धर्मपत्नीनां मिति नवब्रह्मसमुत्पत्तिरित्यस्यानंतरं द्रष्टव्यम् १२ १३ चतुर्थस्कं-
धार्थमाह नवब्रह्मणां परीक्ष्यादीनां समुत्पत्तिः संतानः १४ पंचमस्कंधार्थमाह ततः प्रियव्रतं प्रियव्रतस्य चरितम् १५ ६ ७

दीपाद्युपवर्णनं प्रथमं संक्षेपतः ततो दीपादीनां यो गरयो नद्यश्च तेषामुपवर्णनम् पातालनरकादीनां च संस्थितिः अनेनैव नरकनिवर्तकम-
जामिलोपारव्यानं गृहीतं ततः पराचीनम् १६ षष्ठ्यर्थमाह दक्षजन्मेति १७ सप्तमार्थमाह पुत्रयोश्चेति १८ अष्टमार्थमाह मन्वंतरानुचरि

ततो दीपसमुद्राद्विवर्षनद्युपवर्णनम् ज्योतिश्चक्रस्य संस्थानं पातालनरकस्थितिः १६ दक्षजन्मप्रचेतोभ्य-
स्तत्पुत्रीणां च संततिः यतो देवास्तरुनरास्तिर्यङ्गरवगादयः १७ त्वाष्टस्य जन्मनिधनं पुत्रयोश्च दितेर्द्वि-
जाः दैत्येश्वरस्य चरितं प्रह्लादस्य महात्मनः १८ मन्वंतरानुचरितं गजेन्द्रस्य विमोक्षणम् मन्वंतरावताराश्च
विष्णोर्हयशिरादयः १९ कौर्ममात्स्यं नारसिंहं वामनं च जगत्पतेः क्षीरोदमथ नतद्वदमृतार्थो दिवौकसाम् २० दे-
वास्तरुमहायुद्धं राजवंशानुकीर्तनम् इक्ष्वाकुजन्मतदंशः सद्युम्नस्य महात्मनः २१ इलोपारव्यानमत्रोक्तं तारो-
पारव्यानमेव च सूर्यवंशानुकथनं शशादाद्यानृपादयः २२ सौकन्यं चायशयोतेः ककुत्स्थस्य च धीमतः रव-
दांगस्य च मांधातुः सौभरेः सगरस्य च २३ रामस्य कोशलेंद्रस्य चरितं किल्बिषापहम् निमेरंगपरित्यागोज-
नकानां च संभवः २४ रामस्य भार्गवेंद्रस्य निःक्षत्रकरणं भुवः ऐलस्य सोमवंशस्य ययातेर्नाहषस्य च २५
दौष्यं तेर्मरुतस्यापिशतनोस्तत्सूतस्य च ययातेर्ज्येष्ठपुत्रस्य यदोर्वंशोऽनुकीर्तितः २६ यत्रावर्तीर्णो भगवान्
कृष्णारव्यो जगदीश्वरः वसुदेवगृहे जन्मततो हृदि च गोकुले २७ तस्य कर्मण्यपाराणि कीर्तितान्यस्मरद्दि-
षः पूतनाऽसृपयः पानं शकटोच्चाटनं शिशोः २८ नृणां वर्तस्य निषेधस्तथैव वक्वत्सयोः धेनुकस्य सह-
भ्रातुः प्रलंबस्य च संक्षयः २९ गोपानां च परित्राणं दावाग्नेः परिसर्पतः दम्भनं कालियस्याहेर्महाहर्षे न दमो-
क्षणम् ३० व्रतचर्यानुकन्यानां यत्र तुष्टोऽच्युतो व्रतैः प्रसादो यज्ञपत्नीभ्यो विप्राणां चानुतापनम् ३१
गोवर्द्धनोद्धारणं च शक्रस्य स्मरभेरथ यज्ञाभिषेकं कृष्णस्य स्त्रीभिः क्रीडा च रात्रिषु ३२ शंखचूडस्य दुर्बुद्धे-
र्वधोऽरिष्टस्य केशिनः अक्रूरागमनं पश्चात्प्रस्थानं रामकृष्णयोः ३३ तमिति क्वचित्कस्य चिदनुक्तिः व्युत्क्रमोक्तिश्च

भक्तिरसानुकूलत्वेनेति द्रष्टव्यम् १० २० नवमार्थमाह राजवंशेति २१ २२ २३ २४ सोमवंशादिभूतस्यैलस्य चरितम् २५ तत्सूतस्य भीष्म-
स्य २६ २७ दशमार्थमाह तस्य कर्मण्येति पूतनाया असृपयः सहितस्य स्तन्यपयसः पानम् २८ सहभ्रातुः ससरवस्य २९ ३० ३१ यज्ञा-
भिषेकं यज्ञ पूजा अभिषेकश्च तयोर्द्वैद्वयम् ३२ ३३

३४ ३५ ३६ द्विषतः शत्रून् प्रमथ्य ३७ ३८ ये च शंभरादयस्तेषां माहात्म्यं प्रभावः ३९ ४० एकादशार्थमाह विप्रशापेति ४१ धर्मवि-
निर्णयः वर्णाश्रमधर्म विनिश्चयः मर्त्यपरित्यागः मनुष्यत्वस्यांतर्दानम् ४२ द्वादशार्थमाह युगेति युगलक्षणं तदनुसूपावृत्तिश्चेत्यर्थः
त्रिविधा प्राकृतिकी नैमित्तिकी नित्याचेति ४३ ऋषेर्व्यासस्य सूर्यस्य च विन्यास इत्यर्थः ४४ इति चोक्तमिति चकारादयदपि बः युष्मा

वजस्त्रीणां विलापश्च मथुरा लोकनंततः गजमुष्टिकचाणूरकंसादीनां च योवधः ३४ मृतस्यानयनं सूनुः
पुनः सांदीपनेर्गुरोः मथुरायां निवसतायदुचक्रस्य यत्प्रियम् ३५ कृतमुद्धवरा माभ्यां युतेन हरिणा द्विजाः
जरासंधसमानीतसेन्यस्य बहुशो वधः घातनयवनं द्रस्य कुशस्थल्या निवेशनेम् ३६ आदानं पारिजात
स्य सुधर्मायाः सरालयात् रुक्मिण्या हरणं युद्धे प्रमथ्य द्विषतो हरेः ३७ हरस्य जृम्भणं युद्धे बाणस्य भुजकं
तनम् प्राग्ज्योतिषपतिं हत्वा कन्यानां हरणं च यत् ३८ चैद्यपांड्वकशाल्वानां दत्तवल्कस्य दुर्मतेः शंबरो द्विवि-
दः पीठो मुरः पंचजनादयः ३९ माहात्म्यं च वधस्तेषां वाराणस्याश्च दाहनम् भारावतरणं भूमेर्निर्मिती-
कृत्य पांडवान् ४० विप्रशापापदेशेन संहारः स्वकुलस्य च उद्धवस्य च सवादी वासुदेवस्य चान्द्रितः ४१ य
त्रात्मविद्याद्यैरिवलापोक्ता धर्मविनिर्णयः ततो मर्त्यपरित्याग आत्मयोगानुभावतः ४२ युगलक्षणवृत्ति
श्च कलौ नृणामुपप्लवः चतुर्विधश्च प्रलय उत्पत्तिश्च विधातया ४३ देहत्यागश्च राजर्षेर्विष्णुरातस्य धीमतः
शारवा प्रणयनं मृषेर्माकंडेयस्य सत्कथा ४४ महापुरुषविन्यासः सूर्यस्य जगदात्मनः इति चोक्तं द्विजश्रेष्ठा-
यत्पृष्टो ह मिहास्मि वः लीलावतारकर्माणि कीर्तितानीह सर्वशः ४५ पतितः स्वलितश्चार्तः कृत्वा वा वि-
वशोऽबुवन् हरये नम इत्युच्चैर्मुच्यन्ते सर्वपातकात् ४६ संकीर्त्यमानो भगवाननंतः श्रुतानुभावो व्यसनं हि
पुंसाम् प्रविश्य चित्तं विधुनोत्य शेषं यथा तमोऽकोऽभमिवातिवातः ४७

भिरिह यत्पृष्टोऽस्मि तदुक्तमिति किमेवं ना-
नार्थक्येनेन तत्राह लीलेति सर्वशः तदर्थं कीर्तनद्वारेणेत्यर्थः ४५ तत्कीर्तनेनापि किमित्यपेक्षयांतत्फलमाह द्वाभ्याम् पतितः कृपा-
दिषु स्वलितः सोपानादिषु आर्तः दुःखितः कृत्वा कृतं कृत्वा विवशोऽपि ४६ संकीर्त्यमानः यद्वा श्रुतोऽनुभावो यस्य सः पुंसो चित्तं
प्रविश्य निःशेषं दुःखं विधुनोति हीति सतामनुभवं प्रमाणयति अर्को गिरिगुहादिध्वांतं न निवर्तयतीत्यपरितोषात् दृष्टांतं तत्र माह

अतिवातोऽभमिवेति ४७

हरिसंकीर्तनमेवमहाफलं तद्व्यतिरिक्तं सर्वमिथ्यालापमात्रमिति प्रपञ्चयति मृषागिर इति चतुर्भिः मृषागिरः मिथ्यावाचः असती असत्यः असतां कथाः यासृताः यत्स्यासृत्तमश्लोकस्य यशोऽनुगीयत इति यत्तदेव सत्यं तदेव हि मंगलम् इति हर्षे भगवद्गुणानामभ्युदयो यस्मात्तत् ४८ नवं नवं यथाभवति तथा रुचिरं रुचिप्रदम् महानुत्सवो यस्मात् ४९ चित्राणि पदानि यस्मिन् तदपि जगत्पवित्रयतीति तथा तद्द्वैतशो न प्रगृणीत न वर्णयेत्तद्वचः ध्वांक्षतीर्थे का केतुल्यनराणां रतिस्थानं न तु हंसैर्ज्ञानिभिः सेवितम् तत्र हेतुः यत्रेति ५० सवाग्विसर्गः स एव वाचः प्रयोगः जनताऽघसंप्लवः जनसमूहाघनाशकः यद्यस्मात् तान्येवान्यैः कीर्त्यमानानि शृण्वन्ति श्रोतरिस-

मृषागिरस्तादृशसतीरसत्कथानकं व्यतेयद्भगवानधोऽक्षजः तदेव सत्यं तदुद्देवमंगलं तदेव पुण्यं भगवद्गुणोदयम् ४८ देवस्य रम्यं रुचिरं नवं नवं तदेव शश्वन्मनसो महोत्सवम् तदेव शोकोर्णवशोषणं नृणां यदुत्तमश्लोकयशोऽनुगीयते ४९ नयद्वचश्चित्रपदं हरेर्यशो जगत्पवित्रं प्रगृणीत कर्हिचित् तत्त्वांक्षतीर्थं न तु हंसैर्सेवितं यत्राच्युतस्तत्र हि साधवोऽमलाः ५० सवाग्विसर्गो जनताऽघसंप्लवो यस्मिन् प्रतिश्लोकं मबद्धवत्यपि नामान्यनंतस्य यशो कितानि यत् शृण्वन्ति गायन्ति गृणन्ति साधवः ५१ नैष्कर्म्यमप्यच्युतभाववर्जितं न शोभते ज्ञानमलं निरंजनम् कुतः पुनः शश्वदभद्रमीश्वरे न ह्यर्पितं कर्म यदप्यनुत्तमम् ५२ यशः श्रियामेव परिश्रमः परो वर्णाश्रमाचारतपः श्रुतादिषु अविस्मृतिः श्रीधरपादपदयोर्गुणानुवादेश्ववणादिभिर्हरेः ५३ अविस्मृतिः कृष्णपदारविंदयोः क्षिणोत्यभद्राणि शमंतनोति सत्त्वस्य शब्दं परमात्मभक्तिं ज्ञानं च विज्ञानविरागयुक्तम् ५४

तिगायन्ति नोचेत् स्वयमेव गृणन्ति ५१ इदानीं ज्ञानकर्मादरादपि भगवत्कीर्तनादिष्वेवादरः कर्तव्य इत्याह नैष्कर्म्यं ब्रह्मतत्प्रकाशकं यत् ज्ञानम् यतो निरंजनमुपाधिनिवर्तकं तदप्यच्युतभक्तिवर्जितं चेन्न शोभते नापरोऽक्षपर्यंतं भवतीत्यर्थः ईश्वरे न चेदपि तं तर्हि यदनुत्तमं सर्वोत्तममपि कर्म तदपि पुनः कुतः शोभते यतः शश्वत्साधनकाले फलकाले च अभद्रंदुःखात्मकम् ५२ किंच वर्णाश्रमाचारादिषु यः परो महान् परिश्रमः स यशोयुक्तायां श्रियामेव कीर्तिः संपत्तिश्च केवलं परः पुरुषार्थ इत्यर्थः गुणानुवादादिभिस्तु श्रीधरपादपदयोरविस्मृतिर्भवति ५३ ततः किमत आह अविस्मृतिरिति क्षिणोतिनाशयति ५४

अथेदानीं श्रोतृनात्मानं चाभिनन्दन्नाह यूयमिति द्वाभ्याम् हे हि जाग्र्याः यद्यस्मादात्मन्यंतः करणे श्रीनारायणमाविवेश्य शश्वद्भजत संभा-
वनायां लोह अतोभूरिभागाः बहुपुण्याः कथंभूतम् अखिलात्मभूतं सर्वोत्तर्याभिणम् अतएव देवं सर्वोपास्यम् अदेवं न देवोऽन्यो य-
स्यतम् कुतः ईशम् यद्वा यस्मात् यूयंभूरिभागाः तप आदिसंपन्नाः ततो नारायणं भजतेति विधिः ५५ मेमया श्रुतम् ५६ एतत्पु-
राणकीर्तनादिफलं प्रपंचयितुमाह एतदित्यर्थः ५७ यामंक्षणं चेत्यर्थः आत्मानमेव साक्षात्पुनाति न तु स्नानादिवद्देहमात्रम् ५८

यूयं हि जाग्र्यावतभूरिभागा यच्छश्वदात्मन्यखिलात्मभूतम् नारायणं देवमदेवमीशमजस्रभावाभजताविवेश्य
५५ अहं च संस्मारित आत्मतत्त्वं श्रुतपुराणपरमपिबेत्क्रातु प्रायोपवेशेनृपतेः परीक्षितः सदस्यृषीणामह-
तां च शृण्वताम् ५६ एतद्दः कथितं विप्राः कथनीयोरुक्कर्मणः माहात्म्यं वासुदेवस्य सर्वाश्रमाविनाशन-
म् ५७ यएवं श्रावयेन्नित्यं यामंक्षणमनन्यधीः श्रद्धावान्योऽनुशृणुयात् पुनात्यात्मानमेव सः ५८ हा-
दश्यामेकादश्यां वा शृण्वन्नायुष्यवान् भवेत् पठत्यनश्नन् प्रयतस्ततो भवत्यपातकी ५९ पुष्करे मयुरा-
यां च द्वारवत्यां यतात्मवान् उपोष्य संहितामेतां पठित्वा मुच्यते भयात् ६० देवतामुनयः सिन्धुः पितराम-
नवोनृपाः यच्छंतिकामानृगणतः शृण्वतो यत्र कीर्तनात् ६१ अत्रोयजंषि सामानि हि ज्योधीत्यानुविंदते
मधुकुल्या घृतकुल्याः पयःकुल्याश्च तत्फलम् ६२ पुराणसंहितामेतामेधीत्यप्रयतो हि जाः प्रोक्तमगव-
तो यन्नुत तत्पदं परमं व्रजेत् ६३ विप्रोऽधीत्यामुयात्पज्ञाराज न्योदधिमेरवलां वैश्यो निधिपतिं च शूद्रः शु-
ल्येतपातकात् ६४ कलिमलसंहतिकालनोऽखिलेशो हरिरितरत्र न गीयते त्यभीक्ष्णम् इह तु पुनर्भगवानशेष-
मूर्तिः परिपठितोऽनुपदं कथाप्रसंगैः ६५ तमहमजमनंतमात्मतत्त्वं जगदुदयस्थिति संयमात्मशक्तिम् धु-
पतिभिरजशक्रशंकराद्यैर्दुरवसितस्तवमच्युतं न तोऽस्मि ६६ ५९ ६० ६१ अगाधधीत्यहिजो मधुकुल्यादियदनुविंद-

ति तत्फलमेतां पठित्वा अनुविंदत इति ६२ किंच प्रोक्तमिति ६३ राजन्यउदधिमेरवलां पृथ्वीम् संधिरार्षः ६४ अस्य पुराणस्यैवं प्रभावा-
तिरेके कारणमाह कलिमलानां संहतिं समूहं कालयति विनाशयतीति तथा इतरत्र शास्त्रांतरे ६५ शास्त्रप्रतिपादितं भगवंतं नमस्करोति त-
मिति द्वाभ्याम् जगदुदयस्थिति संयमात्मनोरज आदयः शक्तयो यस्य तम् धुपतिभिर्देवैरपि दुरवसितः अज्ञातः स्तवः स्तोत्रं यस्य तम् ६६

उपचिताभिः उद्रिक्ताभिर्नवशक्तिभिः प्रकृतिपुरुषमहदहंकारतन्मात्ररूपाभिः स्वआत्मन्येवोपरचितम् स्थिरं जंगमं च आलयो यस्य तस्मै
भगवते ६७ श्रीगुरुं नमस्करोति स्वस्वरवेनैव निभृतं पूर्णं चेतो यस्य तेनैव व्युदस्तोऽन्यस्मिन् भावो यस्य तथा भूतोऽपि अजितस्य रुचिराभि-
लीलाभिः आकृष्टः सारः स्वस्वरवंगतं स्थैर्यं यस्य सः तत्त्वदीपं परमार्थप्रकाशकं श्रीभागवतं यो व्यतनुत तं नतोऽस्मीति ६८ इति द्वादशो-
टीकायां द्वादशोऽध्यायः १२ सर्वपुराणसंख्यादीनुपवर्णयिष्यन्तत्यतिपाद्यं देवं प्रणमति यमिति स्तवैर्वैदैश्च स्तुन्वन्ति स्तुवन्ति उपनि-
षच्छब्दस्याकारांतत्वं छंदोऽनुरोधेन ध्यानेनावस्थितं निश्चलं तद्गतं यन्मनस्तेन यस्यांतं न विदुः सुरासुरगणाः १ क्षीरोदमयनादौ दुर्ज्ञेयत्व-

उपचितनवशक्तिभिः स्वआत्मन्युपरचितस्थिरजंगमालयाय भगवत उपलब्धिमात्रधाम्ने सुरासुराभ्याय नमः
सनातनाय ६७ स्वस्वरवनिभृतं चेतोस्तद्व्युदस्तान्यभावोऽप्यजितरुचिरलीलाकृष्टसारस्तदीयम् व्यतनुतक-
पयायस्तत्त्वदीपं पुराणं तमखिलवृजिनघ्नं व्याससूनुं नतोऽस्मि ६८ इति श्री० महा० द्वादशस्कंधे द्वादशस्कं-
धार्थनिरूपणं नाम द्वादशोऽध्यायः १२ सूत उवाच यंब्रह्मावरुणोद्रुद्रमरुतः स्तुन्वन्ति दिव्यैः स्तवैर्वैदैः सां-
गपदक्रमोपनिषदैर्गायंति यं सामगाः ध्यानावस्थिततद्गतेन मनसा पश्यंति यं योगिनो यस्य तांतं न विदुः सुरासुरग-
णा देवा यतस्मै नमः १ एष्टेभ्याम्यदमंदमंदरगिरिग्रावाग्रकंडूयनान्निद्रालोः कमठाकृते भगवतः श्वासानिलाः पां-
तुवः यत्संस्कारकलानुवर्तनवशाद्देलानि भेनां भसां यातायातमतं द्रितं जलनिधेर्नाद्यापि विश्राम्यति २ पुराण-
संख्यासंभूतिमस्य वान्च्यप्रयोजने दानंदानस्य माहात्म्यं पाठादेश्च निबोधत ३ ब्राह्मंदशसहस्राणि पाद्यं पंचो-
नषष्टि च श्रीवैष्णवं त्रयोविंशच्चतुर्विंशतिशैवकम् ४

मेव प्रदर्शयितुं कूर्मावतारमनुस्मारयन्नाशिषः प्रार्थयते एष्टेभ्याम्यन्

अमंदोगरिष्ठो मंदरगिरिः मंदराचलस्तस्य ग्रावाणस्तेषामग्राणि तैः कंडूयनात्तेन सरवेन निद्रालोः निद्राशीलस्य येषां श्वासानिलानां सं-
स्कारास्तेषां कलाश्चलेशाः तदनुवर्तनवशात् जलनिधेरंभसां यातायातं न विश्राम्यति ननु समुद्रक्षोभादेव तत्तुनसंस्कारवशात् तत्राह वेला-
क्षोभस्तस्य निभेन मिषेण २ पुराणसंख्यास्तासां संभूतिं समाहारं चास्य तु श्रीभागवतस्य वान्च्यविषयः प्रयोजनं च दानं च तस्य पाठादे-
श्च माहात्म्यं निबोधत ३ त्रयोविंशत् त्रयोविंशतिर्वैष्णवं चतुर्विंशति सहस्राणि शैवकं शिवपुराणम् ४

वाङ्मनुअग्निपुराणंदशपंचसहस्राणिचत्वारिशतानि ५, ६, स्कांदशताधिकैकाशीतिसहस्रम् ७ सौपर्णगरुडपुराणमेकोनविंशत् ए-
कोनविंशतिः ८ महाभारतंत्वितिहासः रामायणंचक्रषिप्रोक्तंकाव्यम् अतःपुराणानांसंदोहः समूहश्चतुर्लक्षसंख्याकएव इदानीम-
स्यवाच्यप्रयोजनादीन्दर्शयितुमाह तत्रेत्यादिना ९, १० हरिलीलाकथानांवातःसमूहः सएवामृतंतेनानंदिताः संतः सुराश्चयेनतत्

दशाष्टौश्रीभागवतंनारदंपंचविंशति मांकेडियंनववान्हंतुदशपंचचतुःशतम् ५, चतुर्दशभविष्यंस्यात्तथापं-
चशतानिच दशाष्टौब्रह्मवैवर्तलिंगमेकादशैवतु ६, चतुर्विंशतिवाराहेमेकाशीतिसहस्रकम् स्कांददशतथा-
चैकं वामनंदशकीर्तितम् ७ कौर्मसप्तदशारव्यातमात्स्यतत्तुचतुर्दश एकोनविंशत्सौपर्णब्रह्मांडदशैवतु
८ एवंपुराणसंदोहश्चतुर्लक्षउदाहृतः तत्राष्टादशसाहसंश्रीभागवतमिष्यते ९ इदंभ गवतापूर्वब्रह्मणोना-
भिपंकजं स्थितायभवभीतायकारुण्यात्संप्रकाशितम् १० आदिमध्यावसानेषुवैराग्यारव्यानसंयुतम् हरि-
लीलाकथावातामृतानंदितसत्स्वरम् ११ सर्ववेदांतसारंयत्ब्रह्मात्मैकत्वलक्षणम् वस्त्वद्वितीयंतनिष्ठकैवल्यं
कप्रयोजनम् १२ प्रौष्ठपद्यांपौर्णमास्यांहेमसिंहसुमन्वितम् ददातियोभागवतंसेयातिपरमांगतिम् १३ राजं
तेतावदन्यानिपुराणानिसतांगणे यावद्भागवतंनैवश्रूयतेः मृतसागरम् १४ सर्ववेदांतसारंहिश्रीभागवत-
मिष्यते तद्रसामृततृप्तस्यनान्यत्रस्यातुरतिः क्वचित् १५ निम्नगानांयथोगंगादेवानाभच्युतोयथा वैष्णवा-
नांयथाशंभुःपुराणानामिदंतथा १६ क्षेत्राणांचैवसर्वपांयथाकाशीत्यनुत्तमा तथापुराणवातानांश्रीमद्भाग-
वतंहिजाः १७ श्रीमद्भागवतंपुराणममलंयद्देष्णावानांप्रियंयस्मिन्पारमहंस्यमेकममलंज्ञानंपरंगीयते तत्र
ज्ञानविरागभक्तिसहितंनैष्कर्म्यमाविष्कृतंतच्छृण्वन्विपठन्विचारणपरोभक्त्याविमुच्येन्नरः १८

११ तन्निष्ठतद्विषयम् १२ प्रौष्ठपद्यांभाद्रपद्याम् हेमसिंहसुमन्वितंस्वर्णसिंहासनारूढम् १३, १४ तद्रसएवामृतंतेनतृप्तस्यनिर्वृत्त-
स्य १५, १६, १७ पारमहंस्यंपरमहंसैः प्राप्यंनैष्कर्म्यं सर्वकर्मोपरमः भक्त्यातच्छृवणादिपरोविमुच्येत् १८ ७ ७

श्रीभागवतसंप्रदायप्रवर्तकरूपेण भगवत्स्थानलक्षणमंगलमाचरति कस्मै ब्रह्मणे अतुलः असमः अयं श्रीभागवतरूपः पुराकल्पादौ तद्रूपेण ब्रह्मरूपेण नारदाय तद्रूपिणानारदरूपिणा कृष्णाय व्यासाय तद्रूपिणाय योगिन्द्राय शुक्याय तदात्मना शुकरूपेण तत्परं सत्यं श्रीनारायणारव्यं तत्त्वं धीमहि १९ इति गायत्र्यै वयं योपक्रममुपसंहरन् गायत्र्यारव्यब्रह्मविद्येयमिति दर्शयति तमेव देवतारूपेण गुरुरूपेण च प्रणमति नम इति द्वाभ्याम् व्याचक्षे व्याख्यातवान् २० २१ २२ २३ भावार्थदीपिका मेतां भगवद्भक्तिवत्सलाम् परमानंदपादाब्जभृंगः श्रीश्रीधरोऽकरोत् १ स्वबालचपलालापैः स्वलीलापरिनर्तितैः प्रीयतां परमानंदनृहरिः सद्गुरुः स्वयम् २ श्रीपरोनंदसंप्रीत्यै

कस्मैयेनविभासितोऽयमतुलोज्ञानप्रदीपःपुरातद्रूपेणचनारदायमुनयेरुष्यायतद्रूपिणा योगीन्द्रायतदा
त्मनाऽथभगवद्रातायकारुण्यतस्तच्छब्देविमलैविशोकममृतंसत्यंपरंधीमहि १९ नमस्तस्मैभगव-
तेवासुदेवायसाक्षिणे यद्दंरूपयाकस्मैव्याचचक्षेमुमुक्षवे २० योगीन्द्रायनमस्तस्मैशुकायब्रह्म-
रूपिणे संसारसर्पदंष्ट्रयोविष्णुरातममूमुचतु २१ भवेभवेयथाभक्तिःपादयोस्तुवजायते तथाकु-
रुष्वदेवेशनाथस्त्वनोयतःप्रभो २२ नामैसंकीर्तनंयस्यसर्वपापप्रणाशनम् प्रणामोदुःखशमनस्तन-
मामिहरिपरम् २३ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेऽष्टादशसाहस्र्यां संहितायां वैद्यासिक्याद्वाद-
शस्कंधेत्रयोदशोऽध्यायः १३ समाप्तोयंग्रंथः श्रीरुष्णार्पणमस्तु ६ ६ ६

गुह्यं भागवतं मया तन्मतेनेदमारव्यातं ननु मन्मतिर्वैभवात् ३ इति श्री भागवते महापुराणे श्री भागवत भावार्थ दीपिकायां श्री धरस्वामि विर-
चितायां द्वादशस्कंधे त्रयोदशोऽध्यायः १३
क्षोणी भ्रमसतींद्रु १७८१ मितेशके सिद्धार्थिवत्सरे माघे सितब्रह्मतिथ्या विदं संपूर्णतामियात् १ सदाशिवसूतो बापुर्हेगिष्टे लुपनाम-
कः श्रीमद्भागवतं ह्येतत्सटीकं ब्रह्मसंमितम् स्वीये मुद्रितवान्यंत्रे मोहमय्यां शिलामये रत्नागिरिसमीपस्थलाजग्रामनिवासि-
ना बापुशास्त्री संज्ञितेन यथा मतिविशोधितम्
हंपुस्तक मुंबईत बापू सदाशिवशेट हेगिष्टे श्रीवर्द्धनकरयाणीं आपले शिवाछापखान्यांत छापिलें शके १७८१ सिद्धार्थनाम सं- संवत् १९१६
माघशुक्ल २

इति श्रीमद्भागवतद्वादशास्कंधः समाप्तः

